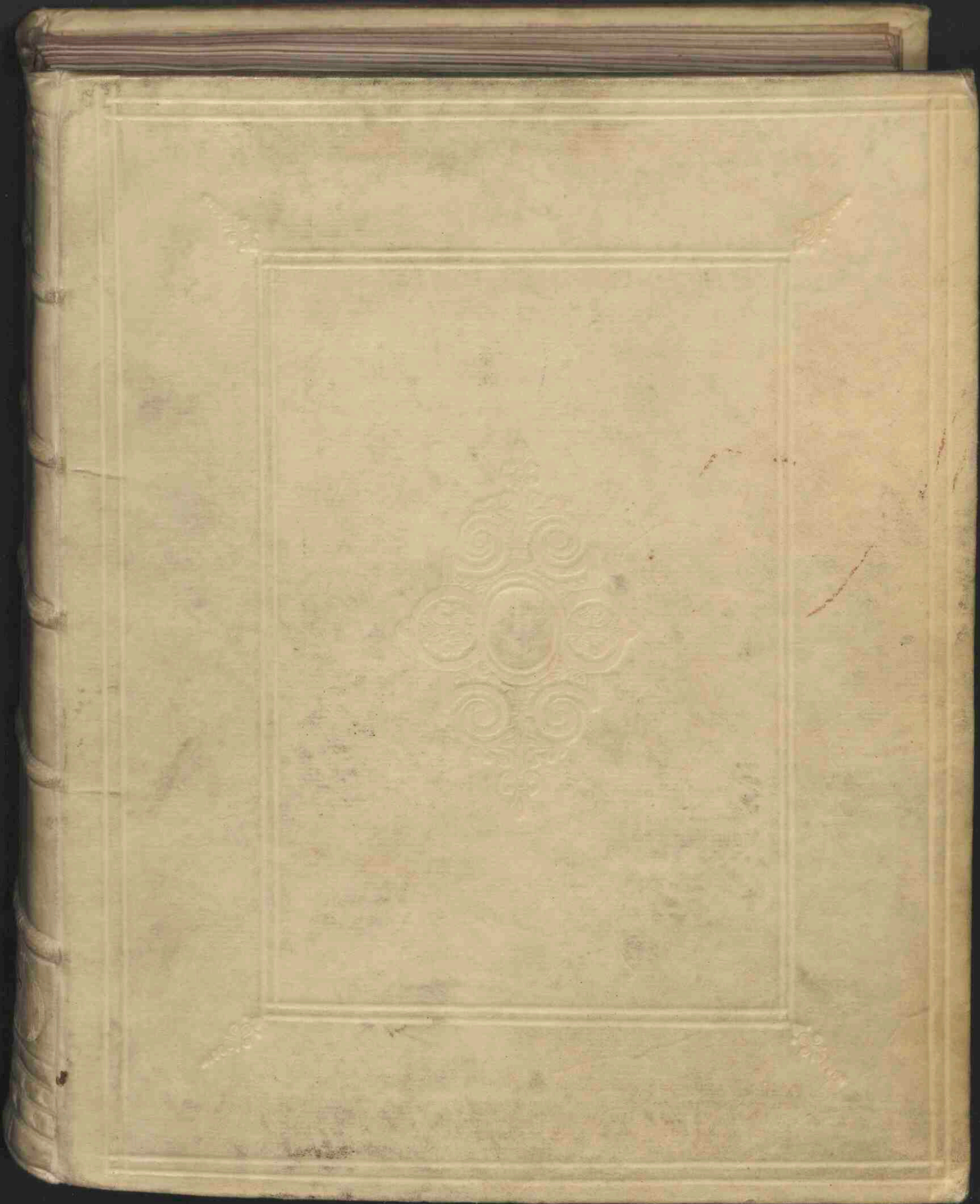

Torah.

<https://hdl.handle.net/1874/381685>

Codd. mss. orient.

N° 1

Kast. I
P.C. N: 28

1424

1424 (*Orient. 1, antea 279x.*) Membr. 4°. 248 ff. 2 col. Saec. XVII?

Pentateuchus, fol. 1b—172a.

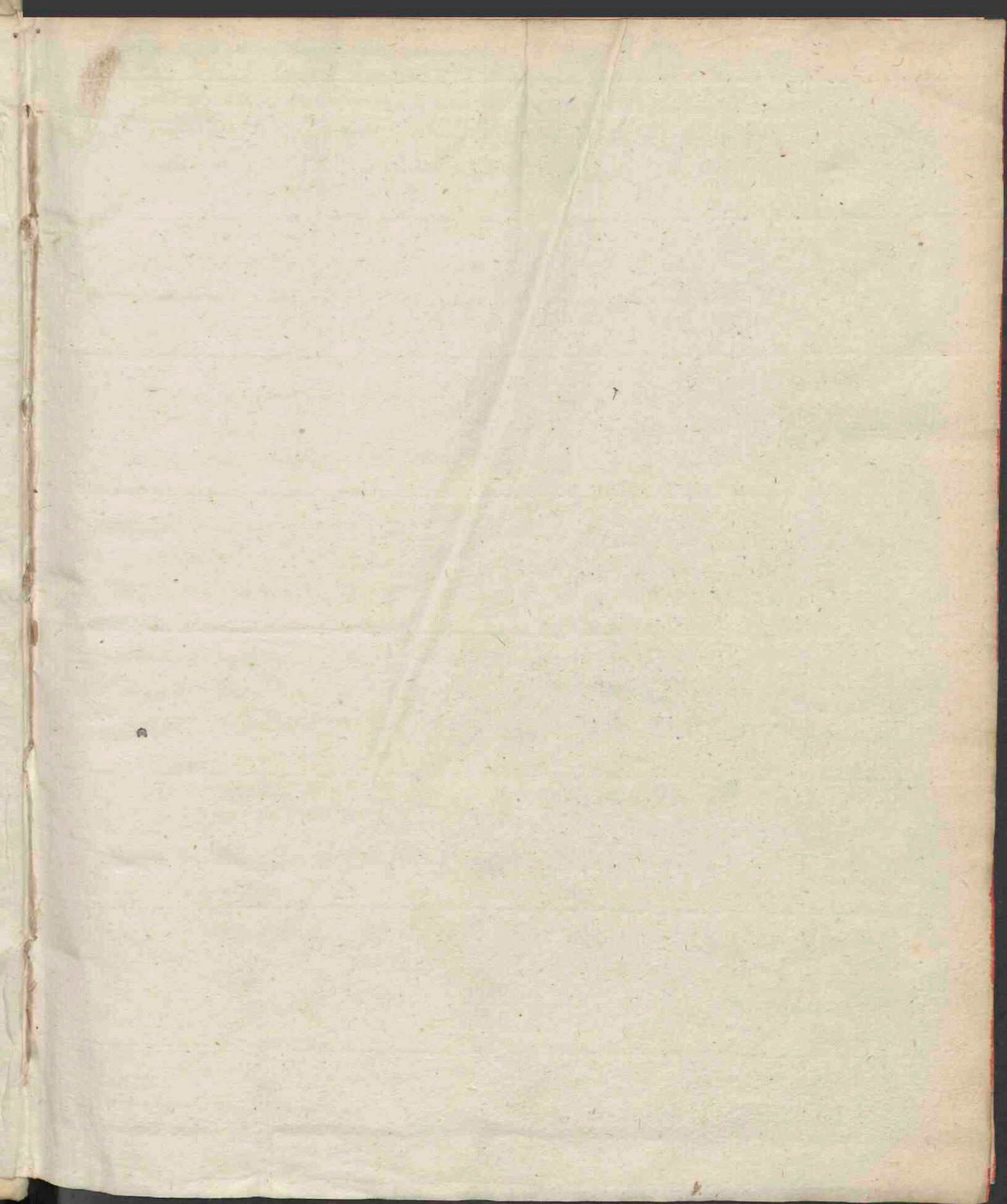
Haftaroht, fol. 172b—225b.

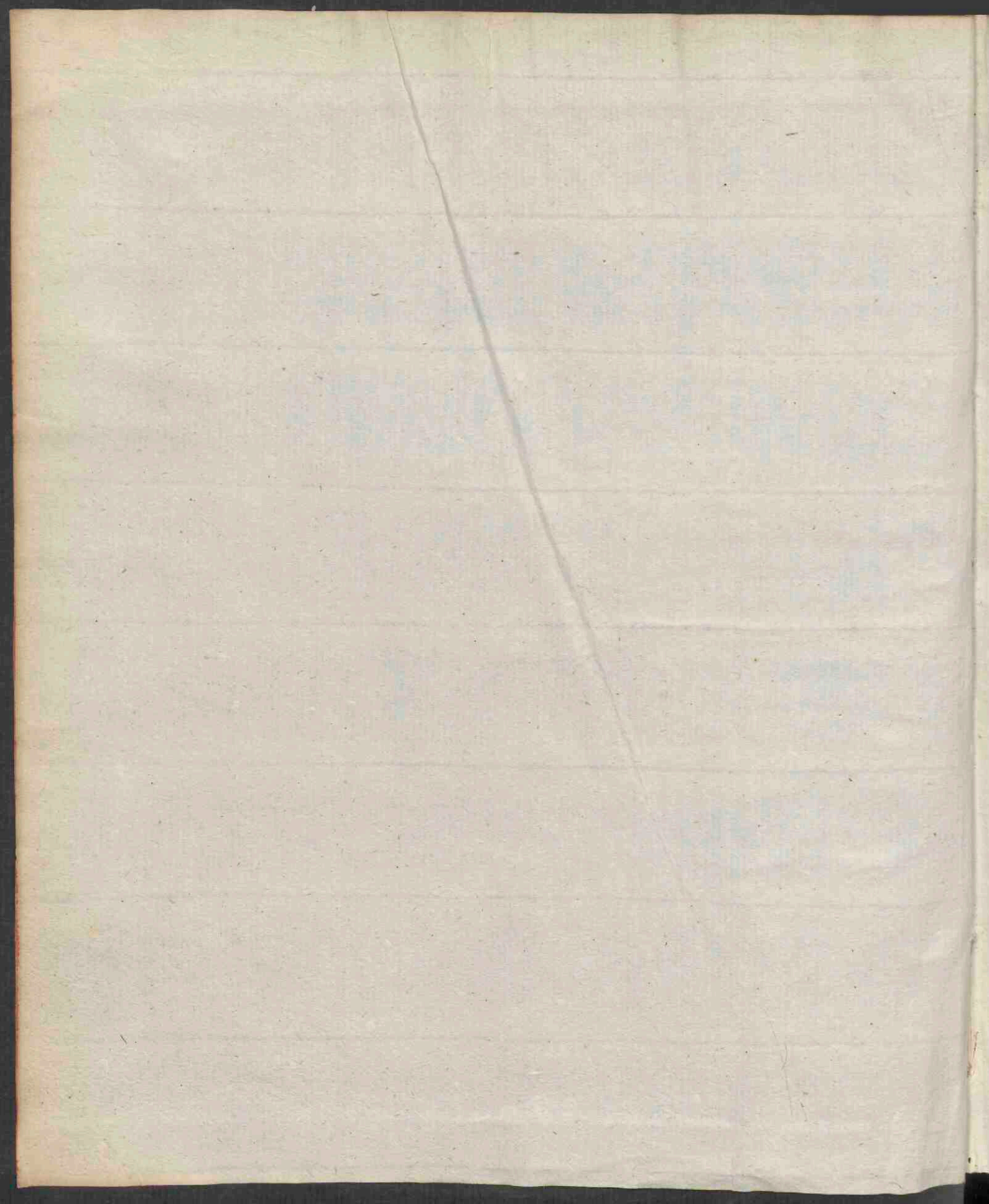
Quinque rotulae (sic dictae) in hac ordine: Ruth, Canticum, Threnae, Esther, Ecclesiasticus, fol. 225b—248b.

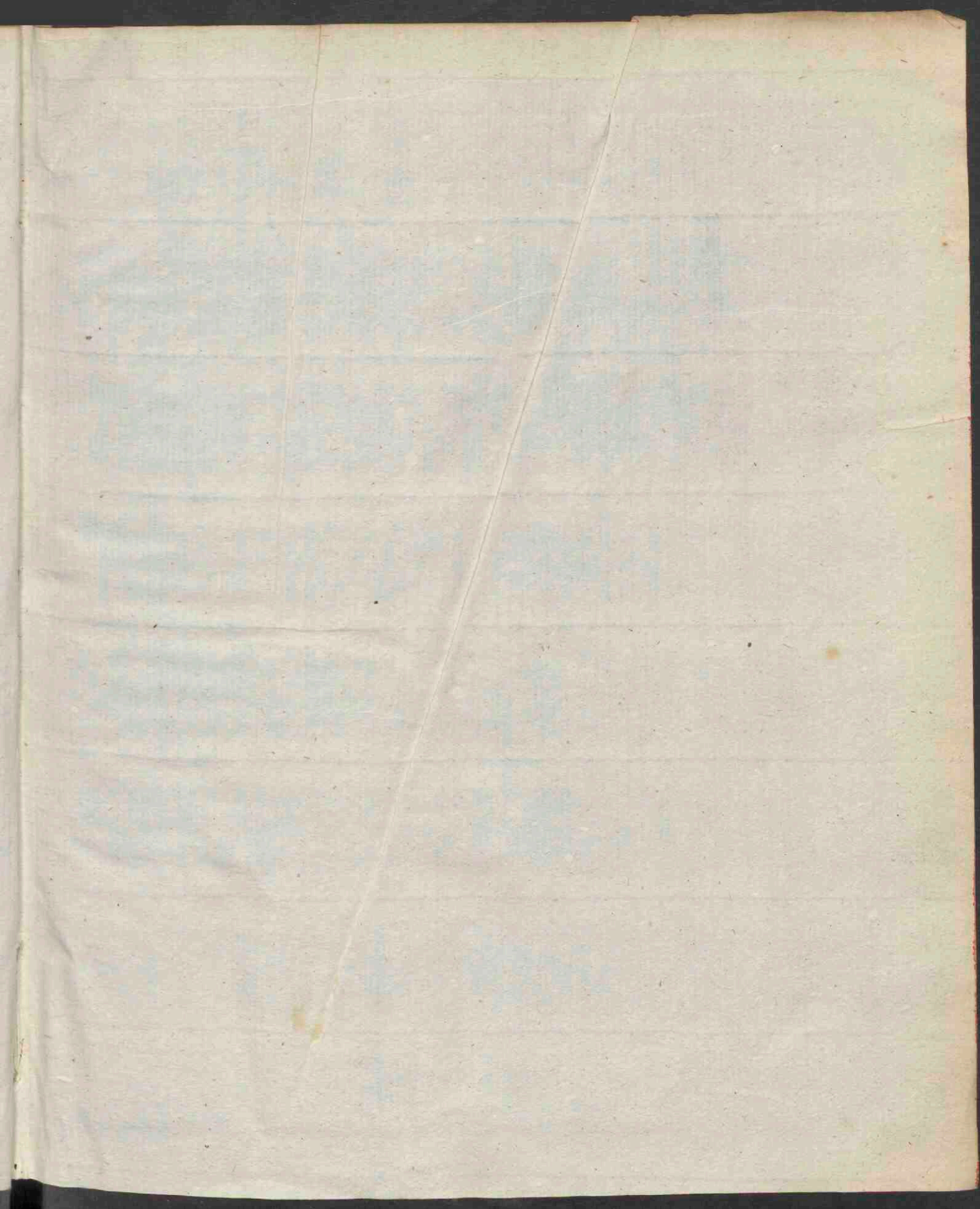
Omnia Hebraice cum punctis.

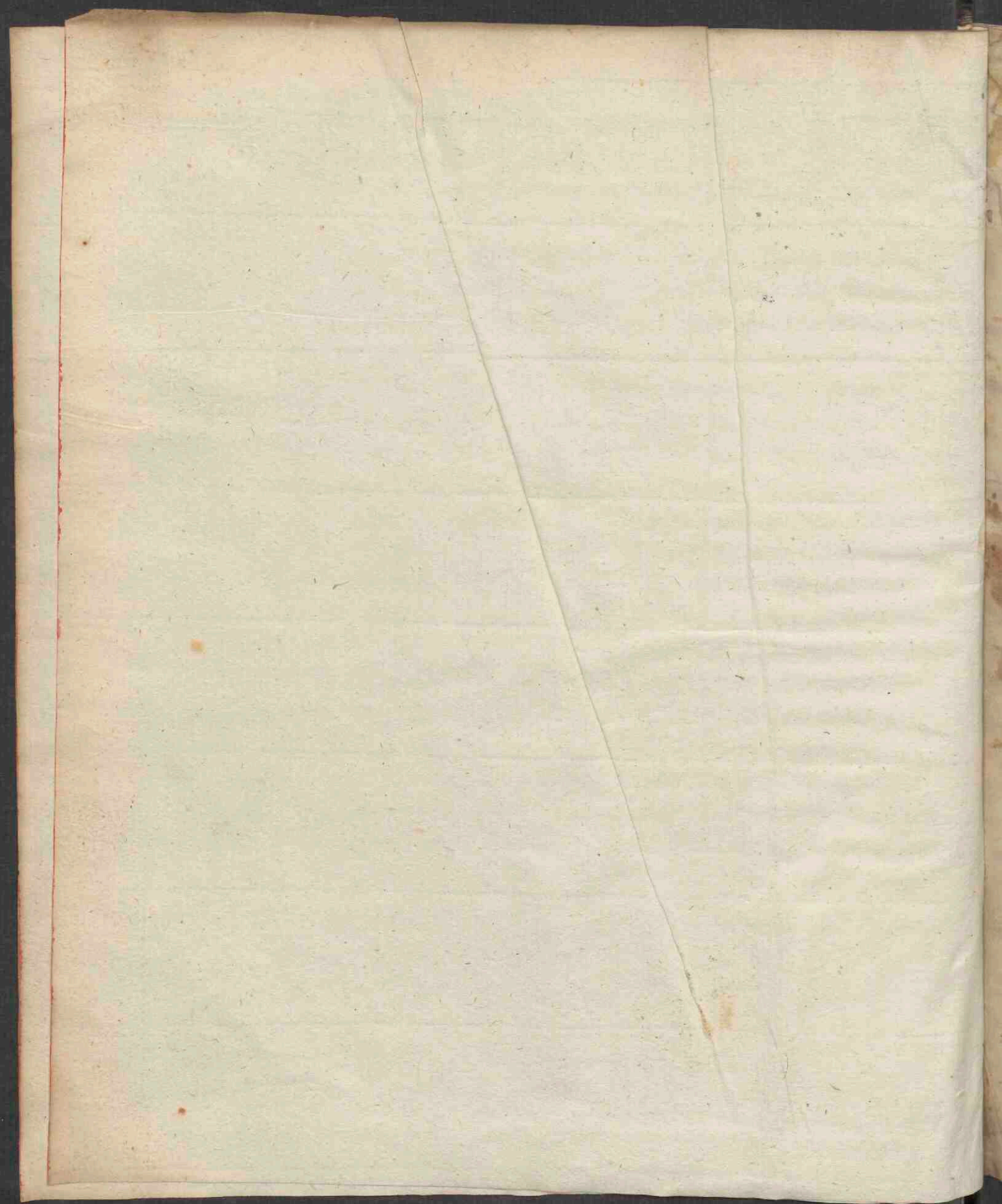
„De Haftaroht op de wekelijksche Pentateuch-pericopen van de Sabbathdagen en op de feest- en buitengewone dagen zijn meestal naar *Sefardischen* (Spaanschen) ritus, sommige met bijvoeging van verzen die in de gewone liturgische boeken niet zijn opgenomen. De haftara op de pericope *Haäzinu* wordt in dezen Codex niet aangetroffen. Die voor de pericope *Wajjelech* staat vóór die op de pericope *Waéthchanan*. De haftara op de pericope *Pekude* (naar Sefard. ritus) heeft een vers meer (1 Kon. VII: 51), waarin echter het woord *ham-Melek* tweemaal voorkomt, terwijl de vier laatste woorden van het vers zijn weggelaten.” (Haec mihi communicavit vir doct. M. Roest Mz.)

Hs.
1 C 28

דבר הכל נשמע את האלהים
ידאואתמינותו שמהכיוהפ
הארטימיאתכל מעשה האלהים
יבאכמישפט על כל מעלסאם
טובואשהע סוף דבר הכל

וסעור להיספ שוק בשפל קוח
הטחנה וקוסל קול היצפור יי
וישחוק כל כנות השיר ועסמנה
ייראו וסתחנעם כדך וינאץ
השקר ויסתכל החכות פר
האצוניה מהולך האדם אל בית
עולמו וסככו בשוק הסופרים
עד אשר לא ירהק הכל הכסף
והקניולת הוחכות שבר כר
על המכו עונה העל אל המור
וישב העפר על הארץ כשהיה
והרוחתי שוב אלה האלהים אשר
נתנה הכל הכלים אמר הקוהלת
הכל תבל ויתר שהיה קהלת
חכם עור למרדעת את העסוא
ואן וחקר תקום שלום הרבה
בקישקה לתלמי צאדברי חפץ
דכעבי שר דברי אמת דברי
חכמים כדבר בעותוכמי שמדות
נטועים בעלי אספות נתנו מדעה
אחר ויחרמה מה בעהוהר יי
עשאתם פרום הרבה אין קץ
ולחנה רבה ונעת כשרי סוף

וזערו לערב אל תעורר כל אנו
 יודע איזה יבשר הוה אוהו אס
 ישנהם כפאחר טובים ומתוק
 האור וטוב לעינים לראות את
 השמי שופי אס ישנים הרבה יתיה
 הארס בכלם יושמחו וזכראת
 ימיה חשך פתרכה יהיוכל שנה
 הכל ^{שמח פחור}
 כל הותך ויטיבך לכך כמי
 פחור ותקוה לך כדרכי לך
 וכמראי עיניך ודע כי על כל
 אלה יביאך אלהים כמי שפטי
 והסר כעס מלכך ויהי כר רעה
 מכשרך מה יהיה היותה שחרות
 הכל יזכר את כר אור כמי כי
 כחור ותך ער אש ל איכאוימי
 הרעה והנמעי ישנם אשר תאמ
 אולי כהם חפין ער אשר לא
 תחישך השמי שוה אור
 וישבו העבים אחר הנשם ביום
 שיועו שמרי הכיתוה תעותי
 אנשי החיל ובטלו חטונות בני
 מעטו וחשבוהראות בארבות

נער ושריך כבקר יאכלו אשור
 ארץ שמלך בן חוריס ושריך
 בעת יאכלו וכבוד הולא בשתי
 בעיניהם ימדה מקרה הובשמות
 ירסיד לה הכיתו לישחוק עשים
 לחסויין שמתחיים וזכנסה
 יענה את הכל ינס במרעך מלך
 תקלל וסודרי מי שכתך אל
 תקלל עישיך כיעוה השמים
 יוליד את הקול ובעל הכנפים
 ינדר בך שלח למך על פני
 המיס ככרוב הימס תמי צאני
 תקח לקל שבעה תסל שמונה
 כלא תרעמה יהיה רעה על
 הארץ יאסימל אוהעבים נשם
 על הארץ יריקו אסיפול עץ
 כדרוס ואסבי צפון מקום שיפול
 העץ שסיהו אי שמתרוח לא
 יודע וראיה בעבים ל איקעוד
 כאשר אנוך יודע מה דרך הרוח
 כעצמי סכטן המלאה ככה לא
 תדע את מעישה האלהים אשר
 יעשה את הכל כבקר יודע את

כי עתה פגע בקרה את כל סיכוי נס
לאירעה הארס את עתו פרנס ש
שנא אחוים כמי צודה רעה וכל צפויים
האחות כפחכהם יוקי שים כני
הארס לעת רעה כשתפול עליו
פתאום ינסוהו ראי חכמה תחת
השמי שוגדולה היא אליו עיר
קטנה הוא אנשים כה מעט וכא
אלה מלך גדול וסכב אתה הונה
עליה מי צודים גדולים יומצאנה
איש מסכן וחכם ומלטה הוא את
העור כחכמתו הארס לאוכר את
האיש מה מסכן ההוא או אמרת
אני טובה חכמה מנכורה החנמת
המסכן בזויה ודבריו אינם נש
נשמעים ידברי חכמים בנחת
נשמעים מועקת מושל בנכילי
טובה חכמה מכל יקר בחוטא
אחר יאכר טובה הרבה זככי
מותיכא ישיב עי שמן ורקח יקר
מחכמה מכבוד סבלות מעט
לכחכס לימיו ולכחכס ליל שמיא
ווסכררך כשהסכל הולך לבו

חסרו ואמר לכל סכלה הוא אסרו
המוי של תעלה עליך מקומך
אל תנח כמרפא ינח חטאים
גדולים ישריעה ראיתי תחת
השמי שכי שגונה שיוצא מלפני
השליט ינתן הסכל במהומוים
רבים ועשירי סכב שלוי שבו
ראיתי עבדים על סוסים ושרי
הלכים כעבדים על הארץ חפר
נמץ בוי פול ופרץ נדר יישכנו
נחשי מסיע אנשים יעצב בהם
בוקע עינים יסכבם אם קרה
הכרז והוא לא פנעם קלקל
וחילים ינברו יתרון הכשר חכמה
אמי שך הנחש בלוא לה שואן
יתרון לב על הלשון ודברי פי חכם
חן וישפתות כסילת כל עני תחלת
דברי פיהו סכל ותואחרית פיהו
הוללות רעה והסכל ירבה וברי
לאירעה הארס מה שיהיה הוא שן
יהיה מאחריו מי ינדר לו עמר
הכסיל יסתינו ענוא ישראל ירע
ללכת אל עיר יאלך ארץ שמלך

וכל ילדה שנה בענין אינו ראה
 וראיתו את כל מעשה האלהים
 כל איוב כל הארס למי עזא את
 המעשה אשר מעשה תחת
 השמי שכל אשר יעמל האדם
 לבקש ולאימי ציאותם אסיאמו
 החכם לה עתל איוב למי עזא
 כי את כל זה נתתי אל לבי ולכוד
 את כל זה אשר העריק סוהחנמי
 ועבריהם כירה האלהים וגם אהנה
 נסי שגאה אין ודעה הארס הקל
 לפניהם סיה כל אשר לכל מקוה
 אחד ל צדיק ולרשע על טוב
 ולטור ולטמא ולבחול אשר
 אינו וכתב כטוב כחוטא הנשבע
 באשר שבו עה יד איהו רעב
 אשר מעשה תחת השמי שיבי
 מקרה אחר לכל וגם לבבעו האדם
 מלאר עוהו לרות כל כנסו
 בחייהם ו אחרי אל המתים וכי
 מי אשר יבחר אל כל החיים יש
 בטחון כל כל בחייהו אטוב מן
 הארדה המת כי החיים יודעים

שימותו והמתים אינם יודעים
 מאומה ואין עוד להם שכר כי
 נשכחו כרס וגם אהבתם וגם שני
 שגאתם וגם קנאתם כבר אברה
 וחלק אין להם עוד לעולם ככל
 אשר מעשה תחת השמי שיש
 לך אכל כשם מה לחמך
 וישתה ככטוב ויך מי ככר רעה
 האלהים אתם מעשיך וכבר עת
 יהי וכבר רך לבני שמי על ראשך
 אל יחסר ראה חיים עסא שיה
 אשר אהבת כל ימי חיי הבלך
 אשר נתן לך תחת השמי שכל
 ימי הבלך כיהוא חלקך בחיים
 וכעמך אשר אתה עמל תחת
 השמי שובל אשר תמי צא ירך
 לעשות ככחך עשה כל אין מעשה
 וחי שבו ורעת וחכמה בשאול
 אשר אתה הולך שמה שבת
 וראת תחת השמי שכל אל קליס
 המרוץ ואל גברים המלחמה
 וגם אל חקמים לחסונם לא לב
 לנבוע עשר וגם לא ליד עיסוק

ככל אלה לא מינאתי לברך אהיה
מינאתי אישר עישה האלהים את
הארץ ויהי המקום שחשנות
רבים מיפה חכס ומי יודע עשו
דבר חכמת אדם תאיר פעווע
פניו ישנא אנפי מלך שמדוע
דברת שבעת אלהים אל תהל
מפניו תלך אל תעמר בדבר דע
כי כל אישר יחפץ עישה באשר
דבר מלך שלטון ומי אמר למה
תעשה ישמר מצוה לא ידענו
דעו עתו מי שפטיך על חכמי
לכל חפץ יש עתו מי שפטי מרעת
הארץ רפה עליו כי אינו יודע מה
שיהיה כי כאשר יהיה מיניח
לוי און אדם שליט ברוח למלא
את הרוח ואין שלטון ביוסחמות
ואין משהלחת מלחמה ולא
ימלטו שיע את בעליו את כלו
ראיתו נתון את כלו למי עשה
אשר עשה תחת השמי שעת
אשר שלט הארץ בארץ לרע
לוי ובקר איתו רישעו סקברים

וכאן ממקום קדוש יהי לכוויש
וישחבחו בעיר אישר כן עשונו
הכל אישר אין עישה פתנס מעשה
הרעה מהרה על כן מלא לבנו
הארץ סהם לעשות רע אישר
חטא עישה הרע מאתו מאריך לו
ביום יודע אנא אשר יהיה טוב
ליראה אלהים אשר ידאמלנו
וטוב לא יהיה לרשע ול ארץ
ימיס כי כל אישר אינו ירא מלפני
אלהים ישהכל אשר נעשה על
הארץ אשר חש צדיקים אשר
מניע אלהים כמעשה הרשעים
וישר שעים שמניע אלהים סמו
כמעשה הצדיקים אמרתו שום
זה הכל יושכחתי אנא אתה שמחה
אשר אין טוב לאדם תחת השמש
כי אם לאכול ולשתות ולשמח
והוא ילונע בעמלו ימי חייו אשר
נתלוה אלהים תחת השמי
כאשר נתתי את כלו לדעת
חכמה ולראות את הענין אשר
נעשה על הארץ כיום ביום

תחת הסוד בין שחוק הכסיל גם
 וההכל ביה עושי שקיהול חכם
 ויאבד את לב מתנה טוב אחרת
 דבר מראשיתו טוב ארך רוח
 מנכה רוחי אל תכרה ברוחך לבעוט
 כי כעס כחיק כסיל יסנוח אל
 תאמר מה היה ישהימיסה ראשונה
 היו טובים מאלה כיל אמחכמה
 ישאלת על זה טובה חכמה עם
 נחלה ויתר לראיה שמי שכיבול
 החכמה כיעל הכספה ויתרו דעת
 דעת החכמה תחיה בעליה וואה
 את מעשה האלהים כי מיוול
 לתקן את אשר עתו ביום טובה
 היה בטוב וביום רעה ראה נסאת
 והלעזמת זה עשה האלהים על
 דברת של אימי צאה ארס אחיו
 מאומה יאתהכל ראי כמי
 הכל יוש צדיק אבד כיעד קווש
 רישע מאריך ברעותו יאלתהו א
 צדיק הרבה ואל תתחכם יותר
 למה תישומס אל תר שעה רנה
 ואל תהי סכל למה תמות בלא עת

טוב אשר תאחו ביה וגם מזה אל
 תנח את ירך כיור אלהים יצא
 את כלם החכמה תעול לחסם מעשה
 שליטים אשר היו כעור בני אדם
 אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב
 ול איחטא ונסלכל הדברים אשר
 ידברו אל תתקלך אשר לא תשמע
 את עבדך מקל לך כי נוספ עמים
 רבות ירעלך אשר נסאת קלות
 אחרים כל זה נסית בחכמה
 אמרתו אחכמה והוא רחוק ממני
 רחוק מה שהיה ועמק עמק
 מימי צאנו סבותי אנו כל דעת
 ולתור ובקש חכמה חושבנו ולעול
 רישע כסלו והסכלות הוללות
 ומוציא אנמר ממות אתה אשר
 אשר היא מי צורה וחרמים לנה
 אסור יסוריה טוב לפנה אלהים
 ימלט ממנה וחוטא ילכרבה
 ראה זה מי צאתי אמרה קהלת
 אחת לאחת למציא חשבון אשר
 עזר בקשה נפשי ואלאמי צאתי
 ארס אחר מאלה מי צאתי ואשה

השמי שמשפרימיו חיו אי שנתן
לוה אלהים כי הוא חלקו יגם כל
האדם אי שנתן לו האלהים עשו
ונכסיו ושליו לאכל ממנו
ולישאת את חלקו ולשמח בעמו
זה מתת אלהים הוא כי לארפה
זכר את ימי חיו כי האלהים מענה
כשמת לבו וישרעה אשר
ראית תחתה שמש שורכה הוא
עלה אדם אי שנתן לו
האלהים עשו ונכסים וכבוד
ואנו נחסר לפי שזמבל אשר
יתאוה ול אי שנתן האלהים
לאכל ממנו כי אי שנתן אכלנו
זה הכל וחל רעה הוא אם יוליד
אי שמתאוה ושנערבות יחיה
ורב שיהו ימי שנו ונפשו לא
תשבע מקה טובה ונסקבורה לא
היתה לו אמרת טוב ממנו הנפל
כי כהכל באובח שך ילך ונחשך
ישמו יכסה גס שמי של אראה
ולא ידע נחת לזה מזה ולא יחיה
אלה שנים פעמיים טובה לאווא

הלא אל מקום אחר הכל הולך
כל עמל האדם לפיהו ונסה נפש
לא תמלא כי מה יותר לחכמן
הכסיל מה לעני יודע להלך ונד
החיים טוב כמראה עינים מהלך
נפשנסוה הכל ודעות רוח:מה
שהיה כבר נקרא שמו ונודע
אשר הוא אדם לא יוכל לדין עם
שהתקוף ממנו: כי יש דברים
הרבה מרבים הכל מה יותר לאדם
כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים
מספרי ימי חיו הכל וייעש סכני
אשר מיועד לאדם מה יהיה
אחריות תחת השמש
טוב ששמשמן טוב ויום המות
מיוס הולך: טוב לכת אל בית
אבל מלכת אל בית מי שתהנא שר
הוא סוף כל האדם והחיות אל
לבו טוב בעסמ שחוק כי ברע
פנים ייטב לב לבחכמי ספנות
אכל ולב כסיליס בבית שמחה:
טובל ששמע נערת חכם מאיש
שמע שור כסיליס כי כן קול חסיד

לפניהם נסה אחרונים לאיש מחו
 כוכינסוה הכל ורעיון רוחי שמר
 הנלך כאשר תלך אל בית האלהים
 וקרוב לשמעמתת הכסילים
 זכחי אינס יודעים לעשות רע
 אלתכהל על פיך ולכך אלימור
 להוציא רכב לפניה האלהים כי
 האלהים בישמיס ואתה על הוא
 הארץ על כן יהיו רכבך מעצמי
 כי בא החלוס סרוב ענין וקול
 כסיל ברוב רכבים כי אש תלך
 נדר לאלהים אלת אתר לשלמו
 כי אין חפץ בכסילים את אשר
 תדר יש ס' טוב אש רל אתך
 משתדר ולאת שלם: אלתתן
 את פיך לחטיא את כשוד ואל
 תאמר לפני המלאך כי ישגנה
 היא למה יקנה האלהים על
 קול רוח כל את מעשה ידי ימי
 כרוכח לומות והכלים ורערים
 הרבה כי אתה האלהים ירא אס
 עשקר שונור מי שפטי ערק
 תראה כמרונה אלתתמה על

החפץ כונכה מעל נכה שמר
 ונכהים עליהם: ויתרון ארץ ככל
 היא מלך לשרה נעבד יאהבנס
 לאיש כעכסרומי אהבנהמון
 לאתנו אהנסוה הכל: כרבות
 הטובה רבי אוכליהו מהכשון
 לבעליה כי אסראת עינו עיני
 מתוקה שנתה עכר אסמינט
 ואס הרבה יאכלוה שכעל עשו
 אינו מניח לו לישון וישרעה
 חולה ראית תחת השמי ש עשו
 שמור לבעליו לרעתו: וואכר
 העישרה הוא כענין ריעוהו לך
 כוואן ברומאומה: כאשר יצא
 מכסן אמו ערוסי שוב ללכת
 כשכאומאומה לאיש אבעמו
 שילך כירו: ונסוה רעה חולה
 כל עמת שכאן קילך ומה יתרון
 לו שיעמל לרוח: ונס כל ימיו בחשך
 יאכל וכעס הרבה וחליו וק' נפ:
 העה אש רר איתי אנטיוב אשר
 יפה לאכול ולשתות ולראות
 טובה בכל עמלו: שיעמל תחת

ראית
 1

האדם מן תבהמה אין כי הכל הנל
הכל הולך אל מקום אחר הכל
היה מן העפר והכל שב אל העפר
מיווד ערו כנע האדם שהעלה הוא
למעלה הולך תבהמה הירדת
היא למטה לארץ יור איתי כי
אין טוב מאשר ישמח האדם
במעשיו כיהוא חלקו כי מי
יבא גולר אות כמה שיהיה אחריו
וישכתי אנו אר אה את כל העש
העש שקיס אשר נעש שים תחת
השמי שוה הנה דמעת העש שקיס
ואין להם מנוחס ומיד עש שקיסם
כחוא אין להם מנוחס וישכח אני
את החמיתים שכבר מתו מן החיים
אשר המה חיים ערנה וטוב
משניהם את אשר ערן לאהיה
אשר לא אר אה את המעשה הזה
אשר נעשה תחת השמיש
וד איתי אני את כל עמל ואתנל
כשרון המעשה כיהיא קנאת
איש מר עה וגם זה הכל יד עתות
הכסיל חכק את ידיו ואל כל את

כשרו טוב מלא אכפת נחת ממלא
חפנס עמל וד עתות רוח וישכתי
אנו אר אה הכל תחת השמיש
יש אחר ואין שני נסב וואח אין
לנו אין קין כל עמל וגם עינו
לא תשבע עשיר ול מן אנני עמל
וגמחסר אתנפ שי מטובה נסוה
הכלו ענן רעה הוא טוב כיסה שנים
מזה אחר אשר יש להם שפר
טוב כעמלם כי אסו פלו האחד
וקיס את חכרו ואלו האחד
שיפור ואין שני להקיסו וגם
אסו שכבו שנים סוחס להם
ול אחר אך יחסו ואסו קפוח האחד
השנים עמרו ונדרוה חוסס ומש
לא כמהרה ינתק טוב לך מסכן
וחכס ממלך וקונכסיל אשר לא
ידע להוהר עור כי מכית הסוסים
ויצאל מלך כונס כמל כותונולד
ד שיר איתי את כל החיים המה
המהל כיסת תחת השמיש עם
הילד השני אשר מעמד תחתיו
אין קין כל העסל כל אשר הוה

יאכל ומיוחיו שחיון ממעי בני
 לארס שטוב לפניו נתן חכמה ודעת
 וישמחה ורחוטאנתו עין לאסוף
 ולכנוס לתת לטוב לפע האלהים
 נסזה הכל ורעות רוח לכל ימן
 ועת לכל חפץ תחת השמים
 עת לרהר ועת למות עת
 לטעת ועת לחקור וטוען עת
 להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ
 ועת לבנות עת לבכות ועת
 לשחוק עת ספור ועת רקוד
 עת להשליך אבנים ועת כנוס
 אבנים עת לחזק ועת לרחק
 מחכק עת לבקש ועת לאבו
 עת לשמור ועת להשליך
 עת לקרוע עת לתפור עת
 לחישות ועת לדבר עת לאגל
 ועת לשנא עת מלחמה ועת
 ישלום מה יתרון העשה
 כאשר הוא עמל ראיתי את הענין
 אשר נתן אלהים לבני האדם
 לענות בני אלה עשה יפה בעת
 נסאתה עול סתן בלבס מכל

אישר לאמי צא הארס את המעשה
 אשר עשה האלהים מראש
 וערסוף ירעתי כי אין טוב בסני
 אסל שמוחול עשות טוב בחייו
 ונסכל הארס שיאכלו ושתהודא
 טוב ככל עמל ומתת אלהים הוא
 ירעתי ככל אשר יעשה האלהים
 הוא יהיה לעולם עליו אין להוסוף
 וממנו אין לגרועוה אלהים עשה
 שיראו מלפניו מה שיהיה כבר
 הוא ואשר להיות כבר היה והוא
 יבקש את נדרה ויעורר איתותה
 השמי שמקום המי שפט שמה
 הרישע ומקום הניק שמה
 הרישע אמרתי אנכי בלבי את
 הניק ואת הרישע יטפוט
 האלהים כי עת לכל חפץ ועל
 המעשה שם אמרתי אנכי בלבי
 על דברת בני הארס לבד מה אלהים
 ולראות שהסבה מהמה להם
 כי מקרה לבני הארס ומקרה הנמה
 ומקרה אחר להם כמותה כן
 מותה ודורו אחר לכל ומות

ישרים וישרות ותעננות כנע האדם
ישרה וישרות יגדלתי והוספתני
מכל יטהיה לפני כירוי של סאה
חכמתו עמדה לי וכל אישר שאני
עניני לא אצלתי מהסל אמונת
את לבי מכל שמחה כילבי שמח
מכל עמלי ווהה היה חלקי מכל
עמלי ופנתי אני ככל מעשי
ישע שוריו בעמל ישעמלתי
לעשות והנה הכל הכל ירעות
הוחו ואין יתרון תחת השמי ש
ופעתי אני לראות חכמה והוללות
וסכלות כנמה הארס שיכונא
אחרי חמלך את אישר ככר עשונה
וראיתו אני שיש יתרון לחכמה
מן הסכלות כיתרון האור מן
החשך החכם ענינו כראשו והכסיל
כחשך הולך וידעתו נוסאני שמי
שמקרה אחד יקרה את כלם
ואמרתי אני כל בני כמקרה הכסיל
נסאני יקר עולמה חכמתו אני א
יתרו דברתי כל בני שנסזה הכל
ביאן וכרון לחכם עם הכסיל

לעולם כשכבר הימים הכאיסונל
נשכח ואין ימות החכם עם הכסיל
ושנאתי אתה הייסכני רע עלי
המעשה ישנני שיהתחת השמש
מהכל הכל ירעות הוחו ושנאתי
אני את כל עמלי ישאני עמל תחת
השמי שישאני חנו לארס שיהיה
אחריו ומיוור עה חכם היה או
סכלו שלט בכר עמלי ישעמלתי
ושחכמתו תחת השמי שנסזה
הכל יוסכתי אני לי איש את לבי
על כל העמל ישעמלתי תחת
השמי שיישארס ישעמלתי
כחכמה וכר עת וככ שרון וולארס
ישל אעמל בני תנע חל קונסזה
הכל ירעה רבה כנמה הוה לארס
ככל עמלי וכר עיון לכו ישווא
עמל תחת השמי שייפי כל ימיו
מכאובים וכנס ענינו נוסכליל
לא ישכב לכו נסזה הכל הוא אין
טוב בארס שישאכל ושתה והראה
אתנפשו טוב כעמל ונסזה ראיתו
אני כי מיד האלהים הוא ופי

ודעתו אתנה לבילד עת חכמה
 ודעתו ליתו שלותי דעתי שגם
 והוא ריעון רוח כי כרב חכמה
 רכב עס ויוסף ריעון ריעון ריעון
 אמרתי אנכי כלביל כהנא אנסנה
 כישמחה וראה בטוב ודעה הוא
 נס הוא הכל לישחוק אמרתי
 מהול לול ישמחה מהזה עשה
 תרתי כלביל משור כין את
 בשרי ולבנה כחכמה וראתו
 בסכרות עד אשר אראה איזה
 טוב לבני האדם אשר יעשו
 תחת השמים מספרי ימי חייתם
 הגדלתי מעשי כעתי ליתים
 נטעתי לי כרמים עשיתי לי
 ננות ופרדסים ונטעתי כהם עץ
 כל פרוי עשיתי לי כרבותמים
 להישקות מהם יער צומח עניני
 קנתי עבדים וישפחות ובעבות
 היה לי נס מקנה בקרוי צאן חמה
 היה לי מכל שיהיה לפני כירושלם
 כנסתי לי נס כספ וזהב וסגלת
 מלכיס והמדנינות עשיתי לי

כל הרברים ונעם לא יוכל איש
 לדבר לאת שבע עין לראות ולא
 תמלא און משמע עימה ישהיה
 הוא ישהיה הומה שבע עשה הוא
 שיע עשה הוא יוכל חרש תחת
 השמים וישר כרשי אמר ראה
 והחרש הוא ככרה היה לעולמים
 אישר היה מלפנינו אין זכרון
 לראש עסו נס לאחר עס שיהיו
 לא היה להם זכרון עס שיהיו
 לאחרת **אני קהלת**
 הייתי מלך על ישראל כירושלם
 ונתתי את לביל דרשולתור
 כחכמה על כל אשר נע עשה תחת
 השמים הוא ענקר ענתן אלהים
 לבני האדם לענות כבוד איתי את
 כל המעשים שבע עשות חת השמש
 והנה הכל הבל ורענות רוח מענות
 לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל
 להמנות דברתי אני עס לכו
 לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי
 חכמה על כל אשר היה לפני ע
 ידוי שלם לבראה הרבה חכמה

להיות עשויים את שני הימים
האלה ככתבם וכמונם בכל שנה
ושנה יהיו הימים האלה נזכרים
ונעשויים בכל דור ודור משפחה
ומשפחה מדינה ומדינה ועיר
ועיר וימי הפורים האלה לא
יעברו מתוך היהודים וזכרם לא
יסוף מורעים וכתב
אסתר המלכה בת אחיחור
ומרדכי היהודי את כל תקולות
את אנות הפריס הואת השנות
וישלח ספרים אל כל היהודים
אל שבעי עשרים ומאה מדינה
מלכות אחי שורוי שרדוי שלום
ואמת לקים את ימי הפורים ואלה
בזמניהם באשר לקים עליהם
מרדכי היהודי ואסתר המלכה
וכאשר קימו על נפשם ועל
ורעם דברי העמות ויעקתם
ומאמר אסתר קים דברי הפורים
האלה וכתב בספר
וישם המלך אחישרשם על
הארץ ואייהם וכל מעשה תקי

ונבירתו ופרשת נרלת מדרכי
אשר נדלוה מלך הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי מדי ופרס כי מרדכי
היה הודי משנה למלך אחשורוש
ונדול ליהודים ורנינו לרב אחיו
דרי שטוב לעמו ודבר שלום
לכל דוריו

דברי קהלת כן דור מלך ברוי שלום
הכל הכל יסאמר קהלת הכל
הכל יסאמר הכל יסאמר
בכל עמלו שיעמד חתה שמש
דור הולך ודור באוה ארץ לעולם
עומדת וזרח השמש ובא
השמש ואל מקומו שואב וזרח
הוא ישם הולך אל דרוס וסובב
אל צפון סובב וסובב הולך הרוח
ועל סביבתיו שבה רוח כל
הנחלים הלכים אל הים ורוחם
איננו מלא אל מקום שהנחלים
הלכים שם הם שבים ללכת

עשר בוככל שנה וישנה כימים
 אשר נחוכהס היהודים מאניהם
 והחדש אשר נהפך להם מיוון
 לשמחה ומאכל ליום טוב
 לעשות אתם ימול שמהו שמהו
 ומי שלח מנות איש לרעהו
 ומתנות לאכילים וקבל היהודים
 את אשר החלו לעשות ואת
 אשר כתב מרדכי אליהם כי
 המקנה מרתא האנני צדק
 היהודים שבעל היהודים
 לאכרסוהפלפור הוא הנורל
 להמסול אכרס וככאה לפני
 המלך אמר עסהספר ישוב
 מחי שבתוהרעה אישרחשב
 על היהודים על ראשו ותלוי
 אתו ואתכעו על העין ועל כן
 קראו לימיסהאלהפורים על
 שם הפור על כן על כל רברי
 האנרת הואתומהראו על כנה
 ומה הנניע אליהם קימוקבל
 היהודים על יהסועל זרעסועל
 כל העלויס עליהסולא ייגבור

ויגב
 א

כמדינות המלך נקהלו ועמד על
 נפישס ונחמאיניהם והרוג
 בשונאיהסחמישהוישבעיסאלו
 ובכזה לאשלחו אתיהם יום
 ישישה עשר לחדש אדר ונח
 בארבעה עשר בועשו אתו
 יום מישהוישמחהויהויהודים
 אשר בשוישן נקהלו בשלשה
 עשר בוכארבעה עשר ב
 ונחכחמישה עשר בועשו
 אתו יום מישהוישמחהויעל
 כן היהודים הפרוויסיהי שבים
 בעריהפרוות עישים את יום
 ארבעה עשר לחדש אדר ש
 שמחהו מישהוי יום טוב
 ומי שלח מנות איש לרעהו
 וכתב מרדכי אתהרבים
 האלהווישלחספרים אלכל
 היהודים אשר בכל מדינות
 המלך אחישורויש הקרובים
 והרחוקים לקים עליהס להיות
 עישים את יום ארבעה עשר
 לחדש אדר ואת יום חמישה

מרינות המלך אחי שוריש לשון
ירבמבק שיריעתו וישל אצמו
בפניהם כנפל פחדם על כל
העמים וכל שרי המרינות יי
והאחי שרד פעם והפחות ועשי
המלאכה אשר למלך מנישאים
את היהודים כנפל פחד מרדני
עליהם כי גדול מרדו בכנת
המלך וישמעיו הולך בכל המדינות
כיהאיש מרדכי הולך וגדול
ויכו היהודים בכל איביהם מנת
חרבו הרגו אברו ועשו כשנאותם
כרעו כשוישן הכירה הרגו
היהודים ואכרמיש מאות
איש: ואת
פרי שנתא ואת
הלפון ואת
אספתא ואת
פורתא ואת
ארליא ואת
ארדתא ואת
פרמישתא ואת
אריסי ואת

אדירו ואת
ויתא: עשרת
בנהמן בן המרתא יזר היהודים
הרגו וככה לאיש לחו את ירם:
ביום ההוא בא מספר ההרונים
כשוישן הכירה לפני המלך
ויאמר המלך לאסתר המלכה
כשוישן הכירה הרגו היהודים
ואכרמיש מאות איש ואת
עשרת בני המזן שאר מדינות
המלך מה עשו ומה ישאלתך
ויעתק לרומה בקי שתך יזר
ותעיש: ויתאמר אסתר אם על
המלך טוב יענקו גם מחר ליהודים
אשר כשוישן לעשות כרת היות
ואת עשרת בני המזן יתלו על העץ
ויאמר המלך להעשות כן ותענק
דת כשוישן ואת עשרת בני המזן
תלו ויקהלו היהודים אשר
כשוישן גם ביום ארבעה עשר
לחדש אדר והרגו כשוישן שלש
מאות איש וככה לאיש לחו את
ירם: וישאר היהודים אשר יי

ועישרים בו וכתב כל אישר
 ינה מדרכי אל היהודים ואל
 האחשר דפעסו הפחות ושרו
 המדינות אישה מהדיו ועד כיש
 ישבעו עישרים וסומאה מדינה
 מדינה ומדינה ככתבה וינסועס
 כל ישנו ואל היהודים ככתבם
 וכל ישנו ויכתב בשם המלך
 אחי שור שויתחם כטבת המון
 ויטלחם פריס בדי הרעם
 בסוסים סרכבי הרבישה אחשתנע
 בעהר מכיס אישר נתן המלך
 ליהודים אישר בכל עיר ועיר
 להקהל ולעמד על נפשם להשג
 להשמיר ולהגור לאבר אתנל
 חיל עס ומדינה הערים אתסטי
 ונשים וישללם לכוזובים אחו
 בכל מדינות המלך אחי שורו
 בשלושה עישר לחר יש שנים
 עישר הוא אחרי שאר פתשג
 הכתבלה נתן כתבל מדינה
 ומדינה גלילי העמים מהיות
 היהודים עתודים ליום הזה

להנקס מאותיהם הרעם
 רכבי הרבישה אחי שור נכסו
 מכה לים ורחופים ברכה מלך
 והדתנה בשושה בירה
 ומדרכי יצא מלפני המלך
 כלבו שמלכות תמלת וחוד
 ועטרתו זהב גדולה ותכריד נון
 וארנמן והעיר שישן יתה
 וישמחה ליהודים היתה אוחה
 וישמחה ויש שון ויקר: וכל
 מדינה ומדינה וכל עיר ועיר
 מקום אישר ברכה מלך ודת
 מציע שמחה ויש שון ליהודים
 מי שתהוים טוב ורביס מעמי
 הארץ מתיהודים כינפל פחד
 היהודים עליהם יבשנים עשו
 חרש הוא חרש אדר בשלושה
 עישרים כו אישר העני רבר
 המלך ודתו להעשות כיוס אשו
 ישכרו איבי היהודים לישלוט
 במסונה פוך הוא אישר ישלטו
 חיהודים המה כישונא חס
 נקהל היהודים כעריהם בכל

עמי כבית הדבר יינא מפיה המלך
לפע המן חפיו ויאמר הדבונא
אחר מן הסריסים לפע המלך
נסהנה העין אשר עשה המן
למדרכי אשר דבר טוב על
המלך עמר כבית המן נכה
חמישים אמהו יאמר המלך
תלו עליו ויתלו את המן על
העין אשר הכין למדרכי וחנת
המלך ישככה ביום
הוא נתן המלך אחי שוריש
לאסתר המלכה את בית המן
ערד היהודיים ומדרכי באוני
המלך כיהנה אסתר מה הוא
להוויסר המלך את טבעתו אשר
העביר מהמן ויתנה למדרכי
וחישם אסתר את מדרכי על
כית המן וחתום אסתר ותדבר
לפע המלך וחפול לפע רעיו
וחקר ותתחנן לול העביר את
רעת המן האנני ואת מחי שבתו
אשר חישב על היהודיים ויויש
המלך לאסתר את שרכיט

הזהב וחקס אסתר ותעמד לפני
המלך ויאמר אם על המלך
טוב ואסמי צאתי חן לפניו כש
הדבר לפע המלך וטובה אני
בעיניו יכתב לה שיכ את הספרים
מחישבת המן כן המרת האנני
אשר חשב לאבד את היהודים
אשר בכל מדינות המלך כי
איכבה אוכל וראיתי ברעה אשר
ימינא את עמי ואכבה אוכל
וראיתי באכרן מולדתי
ויאמר המלך אחי שוריש
לאסתר המלכה הול למדרכי
היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר
ואת תלו על העין על אשר
ישלח ידו כיהודים ואתם כתבו
על היהודים כטוב בעיניכם
כישם המלך וחתמו בטבעת
המלך כי כתב אשר נכתב בשם
המלך ונחתום בטבעת המלך
אין לה שיכ ויקראו ספר המן
בעתה היא כחדשה שלי ישר
הוא חדש סיון בשלושה

הסוסכא שרדברתו עשה כן
 למרדכי היהודי היו שבכשעו
 המלך אל תפל דבר מכל אשר
 דברתו ויקחהמן את הלכיש
 ואת הסוס וילבש את מרדכי
 וירכיבו כרוכב העיר ויקרא
 לפניו וככה יעשה לאיש אשר
 המלך חפץ בקרו וישב מרדכי
 אל שער המלך והמן נדחף אל
 ביתו אכל וחפזיר איש ויספר
 המן לזרש אישתו ולכל אהביו
 את כל אשר קרהו ויאמרו לו
 חכמיו וזרש אישתו אם מזה
 היהודים מרדכי איש החלות
 לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול
 תפול לפניו עורס מרדכים עו
 וסריסיה המלך העניו ויבהלו
 להביא את המן אל המישתה
 אישר עשתה אסתר ויבא המן
 והמן לשתות עם אסתר המלכה
 ויאמר המלך לאסתר גם כיום
 הישנ במישתה היין מה שאלת
 אסתר המלכה ותנתן לך ומה

בקי שתד ער חיצה מלכותו עשו
 ותען אסתר המלכה ותאמר
 אסמינא תיחן בענין המלך
 ואסעל המלך טוב תפתור ונשי
 בשאלתו ועמי בבקשתו כי
 נמכרנו אנו ועמי לה שמיד וזו
 להרנו לאבד ואלו לעברים
 ולישפחות נמכרנו החרשתי
 כי אין הער שיהכניק המלך
 ויאמר המלך אחי שורו שוי אמו
 לאסתר המלכה היא וזהו
 זה הוא אישר מל או לבו לעשות
 כן ותאמר אסתר איש ער
 ואיכה מן הרעה הזה והמן נבטת
 מלפני המלך והמלך היה חמון
 קסבח מתוממי שמה היין אל
 ננת הבית והמן עמד לבקש על
 נפישו מאסתר המלכה כיראה
 כי בלתה אליו הרעה מאת המלך
 והמלך שכמננת הבית אל
 בית מישתה היין והמן נפל על
 המטה אישר אסתר עליה ויאמר
 המלך הנסל כביש את המלכה

המלך ויאמר המן אף לא הכיאה
אסתר המלכה עס המלך אל
המישטה אשר עשתה כיאסי
אותו ונסלמחר אנקרו אל העס
המלך וכל זה איננו שוה לי ככל
עת אשר אנראה את מרדכי
היהודי וישב בשער המלך
ותאמר לו רשאי שתוכר אהבו
יעשו עין גבה חמשים אמה
ובבקה אמר למלך ויתלו את
מרדכי עליו וכא עס המלך אל
המישטה שמחוייטב הדבר
לפע המן ויעשה העין
בלילה ההוא אנדרה שנת המלך
ויאמר להביא את ספר הזכרונות
דברי הימים ויהו נקרא איס לפע
המלך ויומץ נא כתוב אשר הגיד
מרדכי על בנת נא ותרש שני
סריסי המלך משמרי הסף אשר
בקשו שלח דבמלך אחי שורויש
ויאמר המלך מה נעשה יקר
וגדול המלך מרדכי על זה ויאמרו
נערי המלך משרתיו לא נעשה

עמור דבר ויאמר המלך מי בתי
והמן בא לחצר בית המלך החי
החי צונה לאמר למלך לתלות
את מרדכי על העין אשר המן
לו ויאמרו נערי המלך אליו וזה
המן עמך בחי ערו ויאמר המלך
יבואו יבוא המן ויאמר לו המלך
מה לעשות כתב איש אשר המן
הפץ בקרו ויאמר המן כל בול
יחפץ המלך לעשות יקר יותר
ממע ויאמר המן אל המלך איש
אשר המלך חפץ בקרו ויביאו
לכו שמלכות אשר לכיש בו
המלך וסוס אשר רכב עליו
המלך ואשר נתן כתר מלכות
בדאשו ונתון הלכו ש והסוס
על יד איש משרי המלך הפ
הפרת מים והלכו שו את האיש
אשר המלך חפץ בקרו ויביאו
והרכיבו על הסוס כרחוב העין
וקראו לפעו ככה יעשה לאיש אשר
המלך חפץ בקרו ויאמר המן
להמן מה רקח אתה לבוי שואת

ויאמר המלך מהו אתה המן
 לעשות אתה דבר אסתר ויבא
 המלך והמן אל המיטה אשר
 עשתה אסתר ויאמר המלך
 לאסתר במיטה היין מה
 שאלתך וינתן לדומה בקשתך
 עד חצי המלכות ועישות עין
 אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי
 אסמי צאתי חן בפני המלך ואם
 על המלך טוב ליתת את שאלתי
 ולעשות את בקשתי יבוא
 המלך והמן אל המיטה אשר
 אעשה להם ומחר אעשה
 כדבר המלך ויציא המן ביום
 ההוא שמחוט טוב לב וכראות
 המן את מדרכי בישע ער המן
 ולא קסול או עמנו וימלא
 המן חמה וייתאפק המן ויבא
 אל ביתו וישלחו יבא את אחיו
 ואת זרשאי שתי ויספר להם
 המן את כבוד עשרו ודרכו בעו
 ואת כל אשר נקלו המלך ואת
 אשר נשא על הישרים ועבדי

כשורשן ועזמו עליו אל תאכלו
 ואל תישתו שלשת ימים לילה
 ויום וסאנו שררותי אעם כן
 ובכן אבוא אל המלך אשר לא
 כדתוכא אשר אכרתי אכרתי
 ויעבר מדרכי ויעש ככל אשר
 צוה עליו אסתר ויהי ביום
 השלישי ותלבש אסתר מלכות
 ותעמד בחדר בית המלך יום
 הפעמי תנכח בת המלך והמן
 יושב על כסא מלכותו בבית
 המלכות נכח פתח הכת ויהי
 כראות המלך את אסתר המלכה
 עמדת בה צר נשאה חן וחסד
 בעיניו ויושב המלך לאסתר
 את שרביט ההובא שרביטו
 ותקרב אסתר ותגע בראש
 השרביט ויאמר לה המלך מה
 לד אסתר המלכה מה בקשתך
 עד חצי המלכות וינתן לה
 ותאמר אסתר אסע המלך טע
 יבוא המלך והמן היום אל
 המיטה אשר עשיתי לה

ויבא עד לפני שער המלך ניאן
לכא אל שער המלך כל כושי שק
ובכל מדינה ומדינה מקום אשו
דבר המלך ודחו מעצא כל גדול
ליהודים ויעו ויבכו ומספר שק
ואפר ייגעו לרבים ותבואינה
נערות אסתרוסריסיה ויעדו
להותחלחל המלכה מאד
ותשלחבנרים להלביש את
מדרכיהו להסיר שקומיעליו
ולאקבל וותקרא אסתרו להתן
כסדיסיה המלך אשר העמיד
לפניה ותצוהו על מדרכיהו
מהוה ועל מהוה ויציא התדא
מהדכי אלה חוב העיר אשר
לפני שער המלך ויעד לו מרדכי
את כל אשר קרהו ואת פרשת
הכסף אשר אמר המן לישקול
על גמי המלך ביהודי יסלאבוס
ואת פת ישגן כתבה רת אשר
נתן בשוישן להשמיה סנתן לו
להראות את אסתרו ולהגיד לה
ולצוות עליה לכו אל המלך

להתחנן לו ולבקש ממלפניו על
עמה ויבא התדו ויגד לאסתרו את
דברי מרדכי וותאמר אסתרו
להתדו ותצוהו אל מרדכי כל
עברי המלך ועס מדינות המן
ידעים אשר כל איש ואישה
אשר יבוא אל המלך אלהו
הפעמית אשר לא יקרא אחת
דתו להמית לבד מאשר יושט
לו המלך את שרכס הוהב
וחיהו אע לאנקרא אתי לכוואל
המלך ויהי שלוש ימים ויעדו
למרדכי את דברי אסתרו ואע
מרדכי להישכב אל אסתרו אל
תדמי בנפשך להמלט בית
המלך מכל היהודים כי אם
החרשתי חרשתי כעת הוצאת
הוחוה צלה יעמוד ליהודים
ממקום אחר ואתובית אבך
תאכר וגומי יודע אסל עתכואת
הנעת למלכות וותאמר אסתרו
להישיב אל מרדכי לך כעסאג
את כל היהודים הנמי צאים

מרדכי ויבקש מהמלך להשמיד
 את כל היהודים אשר בכל מלכות
 אחשורוש ששם מרדכי בחרש
 הראשון הוא אחר שנים כשנת
 ישתים עשרה למלך אחשורוש
 הפיל פור הוא הנורל לפע המן
 מיוסליוס ומחרש לחדש שנים
 עשרה הוא אחרש אדר:
 ויאמר המלך למלך אחשורוש
 ישניעם אחר מפור ומפרד בין
 העמים בכל מדינות מלכותך
 ודתיים שנותמבל עסו את דתי
 המלך אינם עישיסו למלך אין
 שוה להנחם: אם על המלדטע
 יכתבל אכרס ועישהת אלפים
 כפר פסג אשקול עלידי עישם
 המלאכה להביא אל גנוי המלך
 ויסרה מלך את טבעותיו מעליו
 ויתנהל המן בן המדת האנג
 צרה היהודים: ויאמר המלך
 להמן הכסף נתון לך והעסל עשות
 כוכטוב בעיניך ויקראו ספרי
 המלך בחרש הוא שון בשלשה

עשר יוסכו ויכתב כל אשר
 יצוה המן אל אחשורוש המלך
 ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה
 ואל ישריעסו ועסמדינה ומדינה
 ככתבה ועסו ועס כל שונכישם
 המלך נכתבונחם כטבעת המלך
 ונשלח ספרים ספר הרעיס אל
 כל מדינות המלך להשמיד והוה
 ול אכר את כל היהודים מנער
 ועד זקן וגושיס כיום אחר
 בשלושה עשר לחדש שנים
 עשרה הוא אחרש אדר: ושלם
 לכוזיפת שגן הכתבל הנתן דת
 בכל מדינה ומדינה גלו לבל
 העמים להיות עתידים לנסהו:
 הרעיס יצאוד חופים בכרה המן
 והרתנתנה כישו שוה כפרה והמו
 והמלך והמן ייטבול שתות
 והעור שושיס נכונה:
 ומרדכי ידע את כל אשר
 נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו
 וילבש שק ואפר ויצא כתור
 העירו ויעקב ועקב הנדול והנמה

אחשורוש

המלך שמרה נשים ונתתי אסתר
נשא את חן בעיני כל ראייה
ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש
אל בית מלכותו בחדר שהעשירי
הוא אחר שטבת בשנת שבע
למלכותו ויביאה המלך את אסתר
מכל הנשים ותש אהן וחסר
לפניו מכל הכתולות וישם נתי
מלכות פר אשה וימליכה תחת
וישתי וייעשה המלך מי שחנה ויול
לכל ישרו ויעבדו את מי שחנה
אסתר והנחה למדינות עשה
ויתן מי שאת כתר המלך ויבהקבץ
כתולות שנתו מרדכי יישב
בשער המלך אין אסתר מנחת
מולדתה ואת עמה כאשר ענה
עליה מרדכי ואת מאמה מות
אסתר עשה כאשר היתה נאמנה
אתו: כי מיסה הסומר
ומרדכי יישב בשער המלך קנין
בנותו ותרשיש נעסר וסי המלך
מי שמר הסתר ויבקש של שלח
ורב המלך אחשוורוש ויודע

הדבר למרדכי וינדר לאסתר:
המלכה והיא אמר אסתר למלך בשם
מרדכי ויבקש שהדבר וימינא
ויתלו ישנהם על עין ויכתב בשם
דברי הימים לפע המלך:
אחה הדבר יסה האלה גדל
המלך אחשוורוש את המן בן
המדת אהאנני ויניש אהווי שש
את כסא ומעל כל הישרים אשר
אתו ויכל עבד המלך אשר
בשער המלך כרעיס ומשתחווים
להמן כי כן עוה לו המלך ומרדכי
לא יכרע ולא ישתחוה ויאמרו
עבדי המלך אשר בשער המלך
למרדכי מרדכי אתה עבד את
מיעות המלך ויהי באמר סאלו
וסוויסולא שמע אליהם ויגידו
להמן לראותה ויעמדו דברי
מרדכי כי הער להם אשר הוא
יהודי ויור אהמן כי אין מרדכי
כרע ומשתחוה לו וימלא המן
חמה ויכתוב בעניו לישלח יר
במרדכי לכו כיה גדולו את עס

ויעש כן איש יהודה
 היה בשושן הפרהו שמומו
 מרדכי בני אורכין שמעיה וקיש
 אישי מיני אשר הנל המיושלים
 עם הגולה אשר הנלתה עם
 יכניה מלך יהודה אשר הגלה
 נבוכדנצר מלך בבל ויהיאמן
 את הרסה היא אסתר בת דוד
 כי אין לה אב ואם והנערה יפת
 תארוט וכתמר אהובות אלו
 ואמה לקחה מרדכילו לבת
 ויהי בה שש מערב המלך ודחו
 ובהקבין נערות רבות אל שושן
 הבירה אל יד הניח לקח אסתר
 אל בית המלך אל יד העי שמר
 הנשים וותיטבה נערה בעיני
 ותישאחסר לפננו ויבהל את
 תמר וקיהו ואת מנותיה לתתה
 ואת שבע הנערות הראיות
 לתת לה מבית המלך ויישנה
 ואת נערותיה לטוב בית הנשים
 לא הנערה אסתר את עמה ואת
 מולדתה כי נערה עליה

אשר לאתנוד ויובל יום ויום
 מרדכי מתהלך לפנ עזרבת
 הנשים לדעת את שלום אסתר
 ומה יעשה בה ויבהני עתה נערה
 ונערה לכו אל המלך אחשוורוש
 מקץ היות לה כרת הנשים
 ישנם עשרה חדשי שבין מלא
 ימי מרוקיהן ששה חדשים
 בשמן המור וששה חדשים
 בכושם וכתמר וקיה הנשים
 ובה הנערה הבאה אל המלך
 את כל אשר תאמר יתן לה לבוא
 עמה מבית הנשים עזרבת
 המלך בערבה היא באה ובבקר
 היא שבה אל בית הנשים שני
 אל יד שש עשר סרים המלך
 שמר הפילגשים לאתכוא עוד
 אל המלך כי אסחפן בה המלך
 ונקרא בה שם ובהני עתה אסתר
 בת אביחילד מרדכי אשר
 לקח לו לכתלכו אל המלך
 אחשוורוש לא נקשה דבר כי
 אסאת אשר יאמר הע סרים

במלכותי כדתמה לעשות כמלכו
וישתי עלי ישראל לא עשיתה את
מאמך המלך אחישוריש ביד
הסריסים ויאמר מומני
לפני המלך והישרים לא עשיתי
לבריותי ושתיה המלך כרתה
מי על כל הישרים ועל
כל העמים אשר בכל מדינות
המלך אחישוריש כיוני צאתו
המלך על כל הנשים לחכונות
בעליון בעיניהן באמרם המן
אחישוריש אמר להביא את
וישתי המלכה לפניו לא באה
והיוסה היתה אמרנה ישראל פתו
ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה לכל ישרי המלך וכדי
כיוון קיפה אסעל המלך טוב
ינא דבר מלכות מלפניו ויפתח
בתו פרסו ומדי יור אי עבד אשר
לא תכובא וישתי לפני המלך
אחישוריש שומל כותה יתן המן
לרעותה הטובה ממנה וישמע
פתגם המלך אשר יעשה בכל

מלכותי כדתמה לעשות כמלכו
וישתי עלי ישראל לא עשיתה את
מאמך המלך אחישוריש ביד
הסריסים ויאמר מומני
לפני המלך והישרים לא עשיתי
לבריותי ושתיה המלך כרתה
מי על כל הישרים ועל
כל העמים אשר בכל מדינות
המלך אחישוריש כיוני צאתו
המלך על כל הנשים לחכונות
בעליון בעיניהן באמרם המן
אחישוריש אמר להביא את
וישתי המלכה לפניו לא באה
והיוסה היתה אמרנה ישראל פתו
ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה לכל ישרי המלך וכדי
כיוון קיפה אסעל המלך טוב
ינא דבר מלכות מלפניו ויפתח
בתו פרסו ומדי יור אי עבד אשר
לא תכובא וישתי לפני המלך
אחישוריש שומל כותה יתן המן
לרעותה הטובה ממנה וישמע
פתגם המלך אשר יעשה בכל

והיכמי אחישוריש הוא
 אחישוריש המלך מהדור ועד
 כיש ישבעו עשרים ומאה מדות
 כמיסה הסמיטכת המלך
 אחישוריש על כסא מלכותו
 אשר בישורשן הכירה: בישנת
 שלוש למלכו עשה משתה
 לכל שריו ועבדיו חיל פרס
 ומדיה הפרתמיסו שרי המדינות
 לפניו: בהראותו את עשר פמד
 מלכותו ואת יקרת פארת גדולתו
 ומיסרבים שמניסו ומאתיוס:
 ובמלו אתהימיסה אלה עשה
 המלך לכל העסה נמי צאים
 בישורשן הכירה למנדול ועד
 קטן מישתה ישבעת ימיסנת
 גנת ביתן המלך: חנור פרס
 ותכלת אחווב ככלי כויז וארמן
 על גלילי כספועמדי שיש
 מטותוהבוכספועלר עפתנת
 ושישודרוסחרתיוה שקותנני
 זהכובלים מכלים שונים ויין
 מלכות רב כד המלך והשתיה

כדת אין אנסכיוסר המלך על
 כל רכבותו לעשות כרצון איש
 ואיש: ונסו שתי המלכה
 עשתה מישתה נשים בית
 מלכות אשר למלך אחשוורוש
 פוסה שכי עיכטובל המלך
 כיון אמר להומון כות אחווב
 כנתאו אכנתאוחר וכרבים שבעת
 הסרוסיסה מישרתים את פני
 המלך אחישוריש: להביא את
 ושתי המלכה לפני המלך כנתו
 מלכות להראות העמיסוה שרים
 אתיפיה כיטובכתמראה היא:
 ותמאן המלכה ושתי לבוא
 כדבר המלך אשר כד הסרוסיס
 ויקנה המלך מאר וחמתו בענה
 כן: ויאמר המלך
 לחכמיסיר עיהעתים כביקרע
 המלך לפני כל יד ענרת ודין
 והקרב אליו כרשנא שתר
 ארמת אתר שישמרס מחסנא
 ממוכן שבעת שרי פרס ומדי
 ראפע המלך היי שכיסרא שונה

קִצְנוּ קְלִיסָהּ וְרַפִּיעוּ
מִנְשָׁרֵי שָׁמַיִם עַל הַהַר יְסֻדְקוּ
בְּמִדְבַר אֲרָבִלְנוּ רֹחַ
אֲפִינוּ מִשִּׁיחָהּ הוּהוּ נִלְכַד כִּשׁ
כִּשְׁחִיתוּתָהּ אִשְׁרָא אֲמַרְנוּ בְּעֵל
נַחֲיָה בְנוּסִים יִשִּׁי שִׁוֵּשְׁמָחִי
בַּת אַרוּסִים יִשְׁכַּת בְּאֶרֶץ עֵזְרָא
עַל דָּתָהּ עֲבָרָה כֹּסֶת שִׁכְרֵי וְתַעֲרִי
תִּסְעֶנָּה בַּת צִוּן לֹא
יוֹסִיף לְהַלְלוֹתָךְ פֶּקֶד עֲנֵךְ בַּת
אַרוּסִים הַעֲרֵךְ חֲטָאתֶיךָ
זְכֵר יְהוָה מַה הָיָה לָנוּ הַבֵּיטָה
וּרְאֵה אֶת חַרְפֵּנוּ וְנַחֲלָנוּ
נִהַפְכֵה לְזֹרִים כִּתְנוּ לְנֹכְרִים
יְחֻמוּסֵה יֵינֵנו אֵין אֵב אֲמַתֵּנוּ
כִּי אֲמַתֵּנוּ מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שִׁתְנוּ
עֵצֵנוּ בְּמַחִיר יָבֵא עַל עֵצֵנוּ
נִרְפָנוּ וְנִעֲנֹל אֶהְיֶה לָנוּ מִצֹּרִים
נִתְנִיד אִשׁוּר לִשְׁבַע לַחֵם
אֲכַתֵּנוּ חֲטָא אֵינוֹס אֲנַחְנוּ עֵ
עֲנִיתִי הֵם סִבְלָנוּ עֲבָדִים
מִשְׁלֹכְנוּ פֶרֶק אֵין מִירֵם בְּנֵ
בִנְיָשֵׁנוּ נִבְיָא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חַרְב

אֵינוֹס וְנִתְנִיד

הַמִּדְבַר עֲנֵנוּ כִּתְנוּ נִכְמַרוּ
מִפְּנֵי זֶלְעָפוֹת רֵעֵי בְנֵי שָׁמַיִם בְּצִוּן
עֵנִי בַּת לִתְכַעֲרֵי יְהוָה יִשְׂרָאִים
כִּדְסָנוּתְנוּ לִפְנֵי וְקִנְסָנוּ לְאֹהֲדָנוּ
כַּחזִּירִים טַחֲנוּ נִשְׁאֹוּ נִעַרִים בְּצִוּן
כִּשְׁלֹוּ וְקִנְסָנוּ מִשִּׁיעַר שִׁבְתֵּנוּ
כַּחזִּירִים מִנְּנִנְתָּם יִשְׁכַּתְמוּ שִׁשׁ
לְבִנוּתָהּ פֶּרֶק לֹא כִּל מַחֲלוּנוּ נִפְלָח
עַטְרָתָהּ אֵשׁנוּ אֵינוּ אֵלָנוּ כִּי
חֲטָאנוּ עַל זֶה הָיָה הַר הַלְלוּנוּ
אֵלֵהָ חֲשִׁבֵנוּ עֵנֵנוּ עַל הַר צִוּן
יִשְׁמַסֵּנוּ שִׁנְעֵלִים הַלְכוּ כִּי
אֲתָהּ יְהוָה חָלַעְנוּ לִשְׁכַּתְנוּ כִּסְאָךְ
לְדוֹר וָדוֹר לְמַה לֵּנִי עַתָּה שִׁבְחָנוּ
תַּעֲזֹבְנוּ קְאוּדֵי מִימֵי הַיָּם לְבִנוּ
יְהוָה אֵלֵינוּ וְנִשְׁכַּח חֲרֵי שִׁמְנוּ
כִּקְרָם כִּי אֵסְמָאוֹס מֵאֲסַתְנוּ
קִצְפָת עַל יְנוּ עַרְמָאֵרוּ הִשִּׁינֵנוּ

זֶה הַשֵּׁנִי
לְמַעַן יִתְחַזַּק
עַל חַיֵּינוּ מִשִּׁי
זֶה הַשֵּׁנִי
לְמַעַן יִתְחַזַּק
עַל חַיֵּינוּ מִשִּׁי

איכה ויעסוה הכי ישנא
 הכתסה הטובת שתפכנה אכני
 קד שבר איש כל חויות
 בני ציון היקרים המסלאים
 כפרו איכה נחשכו לנבל יחרש
 מעושה ידי ויזרו גם
 תפן חל עושר היעקו ונוריה נת
 עמיל אכור כי עננס במדבר
 דבקל שון ונקאל חכו
 כצמא עוללים שאול לחסנוש
 אצל הם האכלים
 למעורנס נשמוב בחויות האמו
 האמוננס על יתולע חכקו
 איטפתות ויגדל עונבת
 עמי מחטאתס קוסה הפוכה
 כמורנעול אחרונה ידים
 ופנויריה מישלג צחומחנ
 ארמו עננס מפננס ספיר
 נזרתס חישך מישחור
 תארס לא נכרו בחויות צפר
 עורס על עננס יכשה היה כעין
 טובס היה חללי חרב מחול
 רעב שהסיווכו מרקרים

מתנוכות ישרי ידי נשנים
 רחמנות כשל וילדיהן היו
 לברות למוכשבר פתעמי
 בלהיה והאתחמתו שפרוון
 אפווית את איש כי צון ותאכל
 יסודותיה לאהאמיג
 מלכי ארץ וכל ישיבתי כל כי
 יכוא צרו אויב בשער ירושלם
 מחטאתנבי איה עונת
 פהניה השפכיס פקרכה דס
 צדיקים נעו עוריס כי
 בחויות נאלו פרס כלואיזכר
 ונעובל כושיהס סודו
 טמא קראו למוסודו סודו אל
 תנעוכי כי עננס ענאמרדו כנויס
 לאיוס ופולגור פני
 יהוה חלקס לאיוסיה להכנס
 פנכהניס לאנשא וחקננס לא
 חנוני עוריעה תכליעה
 עינינו אל עורתנו הכל ביציתנו
 צפיתנו אלנו לאיו שיעי
 צרו צערינו מלכת ברחותנו
 קרבק עומלאו ימעכי בא

אולי שתקוה ייתן למכה לחי
ישכע בחרפה כלא
יונח לעולס ארני כי אם הונה
ודחס כרכ חסדו כי לא ענה מלנו
וינה בני איש לרכאתת
רעיו כל אסירי ארץ ללחטות
מי שפטנו כרנע פני עליון לעות
אדם כריכו ארע לאראה
מזה אמרו ותהי ארע לא
ענה מפני עליון לאתנא הרעות
זה טוב כי מה יתאונן אדם חוננו
על חטאיו נחפשה
דרבנו ונחקרה ונשובה ער
יהוה ינשאל לבנו אל כפיס אל
אל בשמים נחנופי שיענו מיני
אתה לא סלחתי סבותה
באף ותרדפנו הרנת לא חמלתי
סבותה כענין לך מעבר תפלה
סחיו מאוסת שימנו בקרב
העמים פיע על עיניהם
כל איכנוי פחד ופחתה היה לנו
הישאתוה שבר פלגים י
תרד עיני על שכר בת עמי

חסדי
1

יעני נגדה ול א תרמה מאן
הפגותי ער י שקי וירא יהוה
משמים יעני עוללה לנפשי
מכל כנות עירי צוד
צדוני כ צפור אויבי חנס ימחו
בכורחי וירא קבוי צפומים
על ראשי אמרתי נגודתי
קראתי שמך יהוה מכור
תחתיות קולי שמי עת אל תענ
אונך לרוח חתיל שועתי קרבת
בוס אקראך אמרת אל תירא
רכת ארני כי נפשי
נאלת חיי וראיתו יהוה עותתי
שפטה משפט יראת כר
נקמתם כל מחי שבותם לך
שמעת חרפתם יהוה כל מחי
מחשבתם עלי שפתי קמי
והניחם עלי כל חוסו יטבתם
וקימתם הכיטה אעמנו נעתם
תשיב להם גמול יהוה
כמעשה יריהם יתקל להם מונת
לכתאלתך להם יתרוך באף
ותשמירם מתחת שמי יהוה

עוללך העטופים כרענבראש
 כל חויצות: ראה יהוה
 והביטה למי עוללכה אם
 תאכלנה נשים פרים עוללוט
 טפוחים אסי הרנבמקר שאוני
 כהונכא: שכנו לארץ
 חויצות נערו וקונתולתי וכחודי
 נפלובחרכה רנתכיום אפך
 טכחחלא חמלתו תקרא
 כיום מועד מנודים סביבולא
 היה כיום אף יהוה פליטו שרוד
 אישר טפחתי ורבתי אויבי
 כלם:
 אנה נכר ראה עני כישכט ענתו:
 אתינה גוילך חישך ולא אוד:
 אך בני שוכיה פך ירוכל היום:
 בלה כשריו עורי שכר
 עינמותי: כנה עליו ויקר ראש
 ותלאה כמחישכים הושיכני
 כמתי עולם: נדר בעדי
 ולא אינא הככר נחישתי ונסני
 אויעקוא שועישתם תפלתו:
 נדר דרכי בניות נתיכותי ענה:
 דבארכה הוא אלי אריה נמ
 במסתרים: דרכי סודר ופי שחני
 ישמעו שומם: דרך קשתו ויניני
 כמטרה לחץ: הביא
 בכליותי בני אישפתו והייתי
 ישחק לכל עמי ונענתם כל היום:
 הישביעני כמרורים הרועל ענה:
 ויגרס כחציני שניו הנפישני
 באפריותו נחמי שלום נפישו
 נשיתי טובה: ואמר אכר נעחי
 ותוחלתי מיהוה: זכר עני
 ומרודי לענה ור אישו כורחונור
 ותשיח עליו נפישו ואת אישע
 אל לבי על כן אוחילו:
 חסדי יהוה כיל את מעי כילא
 כל דרחמיו: חרשים לבקרים
 רבה אמונתך יחלקי יהוה אמרה
 נפישו על כן אוחילו:
 טוב יהוה לקוול נפישת דרשני:
 טוב ויחילו וקומס לת שועת
 יהוה: טוב לבכר בני שא על
 בני עוריו: ישכבר וירס
 כי נשל עליו ייתק בעפר פיהו

עוללך העטופים כרענבראש
 כל חויצות: ראה יהוה
 והביטה למי עוללכה אם
 תאכלנה נשים פרים עוללוט
 טפוחים אסי הרנבמקר שאוני
 כהונכא: שכנו לארץ
 חויצות נערו וקונתולתי וכחודי
 נפלובחרכה רנתכיום אפך
 טכחחלא חמלתו תקרא
 כיום מועד מנודים סביבולא
 היה כיום אף יהוה פליטו שרוד
 אישר טפחתי ורבתי אויבי
 כלם:
 אנה נכר ראה עני כישכט ענתו:
 אתינה גוילך חישך ולא אוד:
 אך בני שוכיה פך ירוכל היום:
 בלה כשריו עורי שכר
 עינמותי: כנה עליו ויקר ראש
 ותלאה כמחישכים הושיכני
 כמתי עולם: נדר בעדי
 ולא אינא הככר נחישתי ונסני
 אויעקוא שועישתם תפלתו:
 נדר דרכי בניות נתיכותי ענה:
 דבארכה הוא אלי אריה נמ
 במסתרים: דרכי סודר ופי שחני
 ישמעו שומם: דרך קשתו ויניני
 כמטרה לחץ: הביא
 בכליותי בני אישפתו והייתי
 ישחק לכל עמי ונענתם כל היום:
 הישביעני כמרורים הרועל ענה:
 ויגרס כחציני שניו הנפישני
 באפריותו נחמי שלום נפישו
 נשיתי טובה: ואמר אכר נעחי
 ותוחלתי מיהוה: זכר עני
 ומרודי לענה ור אישו כורחונור
 ותשיח עליו נפישו ואת אישע
 אל לבי על כן אוחילו:
 חסדי יהוה כיל את מעי כילא
 כל דרחמיו: חרשים לבקרים
 רבה אמונתך יחלקי יהוה אמרה
 נפישו על כן אוחילו:
 טוב יהוה לקוול נפישת דרשני:
 טוב ויחילו וקומס לת שועת
 יהוה: טוב לבכר בני שא על
 בני עוריו: ישכבר וירס
 כי נשל עליו ייתק בעפר פיהו

מוכחונא רמקד שוה סגיר ביד
איכחומת ארמנותיה קולנתע
בכתייהוה כיוסמויער
חישכיהוה להישחיתחומת
כתציון נטהקו לאהשיכ ירו
מכלעווי אבלחל וחומה יחרו
אמללו טבעוכארץ
שעריה אברושבר בריחיה
מלכהו שריה בנוים אין תורה
נסוכי איהל אמציא חוון מיהוה
ישכול ארץ ירמוזקע
כתציון העלו עפר על ראשם
חגרו שקיסהו רירול ארץ ראש
כתולת ירושלים כלו
ברמעות עיני חמרמרו מעי
משפך לארץ פכדי על שבר
פתעמי בעטף עולל ויונק
ברחכות קריה לאמתם
יאמרו איה רגוויין בהתעטפט
פחל בר חובות עיר בהשתפך
נפישם אל חיק אמתם
מה אעורד מה ארמה קד
הפתיירו שלם מה אשוה לך

שבית

לל

ואנחמך בתולתכת ציון כמדול
כיס שכרד מירפאלד
נביאך חוולך שואותפל
ולאגלו על עונך להשיב שבתך
ויחולך מי שאת שואומרחים
ספקויעלך כפים כל עוברי
דרך שרקויע עוראישן על
פתירו שלם הואתה עיר שיאמרו
כלילת יופי משושל כל הארץ
פינו על יד פיהם כל אויבך
שרקווי וחרקו שן אמרו כל ענו
אך זה היום שקווננו מצינו
ראינו עישה יהוה אישה
זמסכ צע אמרתו אישר צנה
מימיקרס סור לאחמלו וישפח
עליך אויבה רים קח ירד
צעק לבס אל ארע חומת
בת ציון חורדי וכנחל רמעה
זמסולילה אל תתנענות לך
אלתדסכת עינך
קומירוני כליל לראיש אשמוח
ישפמי כמיס לבך נכחפע ארע
שאיאלו כפיך על נפיש י

פישעי כרכות אונחתי ולכירתי

איכה יעזב באפואדני אתבת
 צמוןה שלירם שמים ארץ
 תפארת ישראל ול אזכר הדון
 רגליו כיום אפוי בלע
 אדני לאחמל אתכל נאות יעקב
 הרס בעברתו מכי צריות יהודה
 הניעל ארץ חלל ממלכה
 וישריה נה עכחתי
 אהכל קרן ישראל השיב אחור
 ימיתו מפני אויבוי בערבי עקב
 כאשלהנה אלהסכבי
 דרך שתיכאויב ניצב
 ימיעוכ צרויה רגל מחמדיעון
 באהלכת צמון שפקד כאשחמתי
 היה אדני כאויב בלע
 ישראל בלע כל ארמנותיה שחת
 מבצריו וירכב בכתיהודה
 תאנה ואניה ויהחמסכב
 שכי שחתמו ערו שבה יהוה
 כי צמון מוער ושבתו ינאץ בוים
 אפומלך ובהן זנה יהוה

על אלהאנכוכיה עיני עיני
 ירדה מים כירחק ממעמנוס
 מישיכנפשי היוכני שוממין
 כיובר אויב פדשה
 צמון כיריה אין מנוחס לה צנה
 יהוה ליעקב סכבו צרויותיה
 יהוה שלסלנה כבעהסי
 צרויותה ואיהוה כפיהו
 מריתו שם עונת כל העמים
 וראוי מכאובי בתולדות חוריי
 הלסכב שביני קראתי
 למאהביהמה רמוני כהעוקני
 מצירונותי כפק שואכל למר
 וישיכו אתנפשי ראה
 יהוה כצרוי סעו חמדיעון
 נהפך לבפקדני כמרו מריתי
 מחוץ שבה חרב בכית כמותי
 שמי עויבנאנחה אני
 אין מנוחס לי כלאויבי שמעו
 רעתי שישוכי אתה עשית
 הכאתיו סקראת ויהוה כמנוני
 תכאכל דעתס לפעך ועול
 למוכאשר עול לתלי על רב

מענו מדוב עברה היא אי שבה
בו יסלא מצאה מנוח כל רותיו
השינוה בין המצרים
רדני ציון אכלות מבלי נא
מועד כל שעריה שוממין נ
כוחנה נאנחיס כחולתיה נונות
והיא מרלה הוי צריה
לראש אויביה שלום יהוה
הונה על הוב פשעה עוללה
הלכו שבי לפני צרו
ויצא מזפת ציון כל הדרה
הוי שריה בא לים לא מצאו
מרעה וילכו כל אכל לפני רוקי
זכרה ירו שלם ימי עניה
זמרוריה כל מחמדיה אשר
היו מימי קדם בנפל עמה ניד צו
ראין עוזר לה ראה שרים צחקו
על משבתיה חטא
חטאה ירו שלם על כן קננה
היתה כל מכבדיה הוילהו כי
ראו ערדה נסה היא נאנתה תשנ
אחור: טמאתה בשויה
לא זכרה אחריתה ותדר פלאים

אין מנחס לה ראה יהוה את
עני כי הנדיל אויב ירו
פרי שער על כל מחמדיה כי
ראתה נויס כא ומקדישה אשר
צויתה לק אובא ומקהל לך
כל עמה נאנחיס מבקשים
לחסנתנו מחמדיהם באכל
לה שיבנפ שראיה יהוה וחכמה
כתייתו ווללה: וישחלוא
אליכם כל עוברי דרך המטו
ודא אסי שמכאוב כמכאובי
אשר עולל לי אשר הונה יהוה
בוסחרון אפוי ממדון
שלח איש בני צמת וירדה
פרי שרית לתלגלי השיבני
אחור נתנני שוממה בקחוס
רוה: משקד על פשעי
כדוי שחרנו עליו על צוארי
הכשיל כחינתנני ארע כירי
לא אובל קוס: סלה
אכירי ארני בקר פיקדא עלי
מועד לישבר כחורנית רוד
ארני לבתולת כתי חורה

יתקבא לה ליונקי שדי אמי
 אמי צאך בחוץ אישקך נם לא
 יכוזלו: אנהך אבי אאל בית
 אמי תלמרני אישקך מיין הרוח
 מעסיס רמועני שמאלו תחת
 דאישווי מינו תחבקני: השבעני
 אתכם כנות ירוי שלם מהתעווי
 ומה תעוררו אתה אהבה ער
 ישתחפין: מיוצאת
 על המן המדבר מתרפקת על
 הורה תחת התפוח עוררתך
 שמה חכלתך אמך שמה תנו
 ילדתך ישמני כחותם על לבך
 כחותם על זרועך כיעוה כמות
 אהבה קישה כישאל קנאו ושפוי
 רישפיה רישפיה איש שלהבת
 יהי מיסרביס לא יוכלו לכבות
 אתה אהבה ונהרות לא ישטנה
 אסיתו איש את כל הון ביתו
 באהבה כוזי כוזולו:
 אחותנו קטנה וישרים אין לה
 מה נעשה לה אחותנו יי כוס
 שירכבה: אסחומה היא נכנה

עליה טירת כספה ואסדר לתהיא
 ניצור עליה לוח ארו: אע חומה
 וישרי כמנדלות אזו היותי בענינו
 כמו צאת שלום:
 פס הויה לישלמה כבעל המון
 נתן אתה כרס לנטרים אישיניא
 בפריו אלה כספה: כרמי שלילפע
 האלה לך שלמה וקמאתים
 לנטרים את פרויה יישבת בנעני
 חברים מקשיבים לקולך
 השמייעני: ברחודי יורמה לך
 לציבא ולעפרה אולים על
 הרי בשמים:
 איכה יי שנה כרד העיר רבתי
 עסה היתה כאלמנה רבתי כנויט
 שרתי כמדיונות היתה למס:
 בכה תככה כליל הוד מעתה
 על לחיה אין לה מנחם מכל
 אהביה כלר עיה כנדובה היונה
 לאויבים: מלתה יהודה

העיס שנל שומן הנל ער יטען
כעדר הרחלים שעל מן הרחצה
שכל סמת אימותי שכלה אין
בהם ככל הרמון ורקתך מבע
לצמתך ישישמה מלכות
וישמעם פירגשים ועלמות אין
מספרי אחת היא יונתי
תמתי אחת היא לאמה פרה היא
לילדה ראה כנות ויאשרנה
מלכות ופילגשים ויהללוהו
מיואת הנשקפה כמו
שחריפה כל כנה פרה כחמה
אימה כנדה ויהי אלנות אנו
ירדת לראות באכה נחל וראות
הפרחה הנפני הנצו הרמונים
לאירעתי נפשי שמתעמוכות
עמי נדיב ישובי שובה שולמית
ישובי שובי ונחוחה כד מהתחוו
כשולמית כחולת המחנים
מהיפועמך בעל יסכת נדיב
חמוק ידכך כמו חל איס מעשו
יראמן ישרדך אנה הסהר אל
יחסר המונכטך ערמת חטים

סוגה כישו ששעם יטען שרדך נשען
עפרים תאמי צביה יצוארך פ
כמנרל השון ענך ברכות כחשון
על ישעל כתרבים אפך כמנרל
הלבעון יעופה פנרמי שקיראשך
עליך ככר מלודלת ראשך
כארזמן מלך אסור כדהטים
מהיפית ומה נעמת ארבה
בתענונים ואת קומתך
דמתה לתמר ושרדך לא שגלות
אמרתי אעלה כחמר אחזה
כסנסעו ויהיונא שרדך נא שגלות
הנפני וריח אפך כתפוחים יוחך
כייך הטוב הולך לדודי למי שרית
דוכבי שפת ייטעם יאני לדודי
ועלית שוקתי לכה
דודי נצאה ישראל נל ינה ככפרים
נשכמה לכרמי סנראה אם
פרחה הנפני פתח הסמדר הנצו
הרמונים שס אתן אתך דודי לך
הדוד איס נתעורר ויעל פתחוני
כל מנדיס חרשיס וסוסיטעם
דודי נפתילך מי

חלבי אכלו רעים שחיו שבת
 רודים אני יטנה
 ולבי ער קול רודי רופק פתחי
 לי אחת רעיתי יועתני תמתי
 ישראל אישני מלאטל קוצותי
 רסיסו לילה פישטתי את כנפתי
 איכבה אל כי שנה רחצתי את
 רגלי איכבה אטנפם רודי שוח
 ידומה חרונ מעיהמו עלי
 קמתי אני לפתח לרודי וירדני
 נטפסו מורוא צבעתי מוד עונד
 על כפות המנעול יפתחתי אני
 לדודי ורודי חמק עבר נפשי
 יצאה כרובי בק שתינו ולא
 מצאתיה וקראתי וול אענני
 מצאני השמרים הסובכים
 בעיר הכוני פיצעוני נשאנו את
 רודי מעלי שמרי החומות
 השבעתי אתכם בעות ירו שלט
 אסתמי צאו את רודי מהתעור
 לו ישחולת אהבה אני מהדוד
 מדוד היפה כנטיס מהדוד
 מדוד שככה השבעתי וירודי

עזו ארוס דגל מרבה ראשו
 כתספוקו צותו תלתלים
 שחרות כעורב עינו כיונים על
 אפיקי מיסרח צות בחלבי שנות
 על מק את לחיו כערוגת הכשש
 מגדלות מרקחים שפתותיו
 שושנים נטפות מור עזבריו
 ירוג ליליו זהב מלאים נחרשיש
 מעיו עשת שן מעל פתספירי
 שוקו עמודי שישמיס רים
 על אדני פומר אהו כלבנון
 בחור כארויס יחבו מתקים
 וכלומחמריס זה רודי וזה רוע
 בנות ירו שלם אנה הלך דודך
 היפה כנטיס אנה פנה דודך
 ונבק שנו עמד דודי ירד לנו
 לערוגת הכשש לרעות בנעם
 ולקוט שושנים
 אני לדודי ורודי ליהרעה ב
 כישושנים יפה את רעיתי
 כתר זה נאה כרו שלם אמה
 כנרנלות הסבי עינך מגדוי
 שהם הרהיבני שערך כערך

עשה ליה מלך שלמה מעני
הלכנון עמודיו עשה כספא ופדתו
זהב מרכבו ארנמן חוכו ריעה
אהבה מבנות ירו שלם יצאנה
והאיתהבנות ציון במלך שלמה
בעשרה שיעטרה לו אמו כיום
חתנתו וכיום שמחת לבו הנך
יפה רעיתו הנך יפה עיניך יונם
מבעד לעמך שערך בער
העוים ישגל שומה רגל ער ישגל
בערה קצובות ישעלו מן
הרחצה ישכלם כחאימותו שגלה
אין כהם יכחטה ישע שפתותך
ומדברך נאה כפל חהרמון וקון
מבעד לצמתך ובמגדל רוד
צוארך בעוילת לפיות אלף הנמן
תלו עליו כל שלטי הנפודים
ישע שרדך כישע עפרים תאמי
צביה הרועים בשושנים עש שפות
היום ונסוה צלילים אלך לי אל
הרהמור אל נבעת הלכונה נלך
יפה רעיתו ומוס אין כר
אתי מלכנון כלה ארני

מלכנון חכמי את שורוי מדאש
אמנה מראש ישנה וחורמון
ממענות אריות מהררי נמרים
לבכתני אחתי כלה לבכתני כאחד
מעניך באחר ענק מעניך
מהי פודודיך אחתי כלה מה
טוב ורודיך מיווריה שמעך
מכל כשמים ונפתת טפנה
שפתותיך כלה רבי שוחלכתת
לי שונך וריח שלמותיך כרוח
לכנון
קנענול אחתי כלה הנעול מעין
חתום של חן פרדס רמנים עם
פרימורים כפרים עם נורים
נרדוס כס קנה וקנמן עם כל
עצלבונה מורואה לות עם כל
ראשי כשמים מעין נעם סבאר
מיס חיים ונווליסמן לבנון עורי
צפון ובאתי כן הפיחונני וילך
כשמי ויבאר ורילנו ויאבר למי
מנדי ויבאתי לנע אחתי כלה
ארית ומורי עם כשמי אכלתי
יער ועסד כשי שתי יניני עם

על משכבך לילות בן
 בק שתי את שאהבה נפשי
 בק שתי וולא מיצאתו אקומה
 נא ואסובכה בעיר בשוקים
 וברחובות אבק שיה את שאהבה
 נפשי בק שתי וולא מיצאתו
 מיצאנוה שמריס הסובכים
 בעיר את שאהבה נפשי אהבה
 כמעט שיעברתי מהם עבר
 שמיצאתי את שאהבה נפשי
 אחותי וולא ארפנו עד שהנאנו
 אל בית אמי ואל חדר הודתי
 הישבתי אתכם כנותי וירושלם
 כיצבאות אובא ללותה שדה אמ
 תעירו ואסתעוררו את האהבה
 עד שתחפץ מי
 ואת עולה המן המדבר בתימחת
 עישן מקטרות מרוד כונה מכל
 אבקת רובל יהנה מטתו של שומה
 שישים נפרים סבב להמנפרה
 ישראל בלם אחוזי חרב מלמדו
 מלחמה אי שחבבו על ירכו
 מפחד בלילות אפריון

שתחפץ קול הודו
 הנהוה באמר לנו על ההריס מקנן
 על הנביעות דומה הודו לצבא
 לעפר האיליס הנהוה עומד
 אחר כתרנו מי שגח מן החלונות
 מיצין מן החרכים יענה הודו
 ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי
 ולכי לך כיהנה הסתו עבר
 הנשס חלקי הלך לוי הנצנעם
 נראובארץ עתה הומיר הנע
 וקול התור נשמע בארצנו
 התאנה חנטה הפניה והנפנעם
 סמדר נתעורר יחקו מי לכו רעיתי
 יפתי וילכי לך יונתי כחנני הסלע
 בסתר המדרנה הראני את
 מראיך השמיעני את קולך
 קולך ערב ומראך נאווה אחוז
 לנו שן עלים שועלים קטנים
 מחפלים סכרמים וכרמינו סמדי
 הודו לוי אעלוהר עתה בשוששני
 עד שיפוח הווסונסוה צללים
 סכרמה לך הודו לצבא אול עש
 האילים על ההרי כתר יוס

ישיר

השירים אשר לשלמה וישקנו
 מנשיקות פיהו כי טובים סרדין
 מיין לדיח ישמעך טובים שמן
 תודק שמך על כן עלמות אהנך
 מיטכע אחריד נרוצה הבאנע
 המלך חרדיונעלהונשמחהנך
 נופרהרדין מיין מישרים
 אהבך: שחורהאני
 ונאהבנותירושלם באהליקון
 כיריעות שלמה: אל תראני
 שאני שחרחרת שישזפתנע
 השמיטכעאמינחרובי שמוע
 נוטרהאתהכרמיסכרמי שלי
 לאנטרתיהנורהלי שאהבה
 נפישוי איכה חרעה איכה תרבין
 כיצורים שלמה אהיה בעטיה
 על יגדו חכרדין יאסל אתדיע
 לד היפה בנישים יאילך בעקבי
 היצאודיעי אתגדיתוך על
 מיטכנותהרעים
 לססתוככפרעהרמיתוך

רעיתי יצאו לחיך בתורים יצ
 ציארך כחרוים: תודי והכעשה
 לך עסקדות הכסף יעד שובלך
 במסכונדרינתוריהו: יצודתפוד
 דודי ליבן שדיילין: אישכל
 הכפה דודי לי בכרמי יען נדי
 הנך יפה רעיתי הנך יפה יענך
 יונם: הנך יפה דודי אהשעיםאך
 ערשנוריעננה: קרות בתנו
 ארויס רחייטנו ברותים: אנ
 חכצלתהשרון שוישנת הע
 העמקים: כי שוישנהבן החוחים
 כן רעיתי וכן הכנות: כתפוח
 בעיני הער כן דודי וכן הכנעם
 כיעלוחמדתי וישכתי ופרו
 מתוק לחכי: הביאנע אל ביתוין
 ודגלועלי אהבה: סמכות בי
 באישי שות רפרו ינכתפוחים
 כחולת אהבהאני: ישמאלותחת
 לראי שיוימינו תחכקני: הישבעתי
 אתכם כנותירו שלם כבעבאות
 אובאלותה ישרה אס תעירו
 ואסתעוררו אתה אהבה ער

ויבא אליהו ויתן יהוה לה הריון
 ותלד בן יותא מרעה הנשים אל
 מעמי בן דוד יהוה אשר לא חשבת
 לדגאל היום ויקרא שמו בישראל
 והיה לרלמי שיכנפיט ולכלכל
 את שיכתד מכלתך אשר אהנת
 ולדתו אשר היא טובה לך
 מי שכעה פנים יותקח מעמי את
 הילדות שתהובכ חיקה ותהילו
 לאמנת יותקראנה ליה השכנות
 ישם לאמר ילד בן לשמי יותקראנה
 שמו עובד הוא אביישי אבי
 רוד:
 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד
 את חצרון ויחצרון הוליד את
 רסורס הוליד את עמינדב: וע
 ועמינדב הוליד את נחישון וע
 ונחישון הוליד את שלמה ושלמון
 הוליד את כעזובכעזו הוליד את
 עובד: ועובד הוליד את ישי
 וישי הוליד את דוד:

לפנים בישראל על הנאולה על
 התמודה לקיס כל דבר שלף
 איש שעלו ונתקלד עהו וזאת
 התעורה בישראל ויאמר הנא
 לכעזקנה לך וי שלף בעלה
 ויאמר כעזולקנס וכל העסעות
 אתם היום כמקנתי את כל אשר
 לא לימלך ואת כל אשר לליון
 ומחלון מירעמי ונס אתרות
 המואביה אישת מחלון קנתי
 ליל אישה להקיס שסהמתעל
 נחלתו לאיכרת שסהמתמעט
 אחיו ומישער מקומו עדים
 אתם היום ויאמר דובל העם
 אשר בישער וחוקנס עדים יתן
 יהוה אתה אישה הבאה אל ביתך
 כרחל וכל אה אשר בנו שתיהן
 את בית ישראל ויעשה חיל
 באפרתה וקרא שם בכית לחס
 ויהי ביתך בכית פרץ אשר ליה
 תמר ליהודה מן הודיע אשר
 יתן יהוה לך מן העדה הזאת:
 ויקח כעז אתרות ותהילו לאשו

כינאל אתהווי אמר פרוכה את
ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון
מן הראשון לכל תילכת אחרי
הבחורים אסדר ואסיע שיריועו
ועתה פתי אל תירא כל אשר
תאמרי אעשה לך כמיווד ע כל
שער עמי כי אישתחיל את יועו
כי אמנס כינאל אנכי וגם ישי
גאל קרוב ממני ליעה לילה הוה
כבקר אסינאלך טוב כינאל ואם
לא יחפין לגאלך וגאלתך אנכי
חיהוה ישכבי עך הבקר וותשנ
מרנ ותו עך הבקר ותקסנטו
יכיר איש את רעהו ויאמר אל
יורע כבא האשה הנרן ויאמר
הכל מטפחת אשר על יד ואחוי
כה ותאחזכה וימד שיש שיעודים
ויישת עליה הויבא העיר ותבוא
אל חמותה ותאמר מי את בתי
ותנר לה את כל אשר עשה לה
האיש ותאמר ששה שיעורים
האלה נתן לי כי אמר אל
תכו איריקס אל חמותך ותאמר

שכיבתי עך אשר תרעין אך
יפול דבר כל איש קטה איש
כי אסכלה הרבה היום וכעו עלי
השער וישיב שסוהנה הנאל
עבר אשר דבר בעווי אמר סוה
שסה פה פלע אלמוע ויסר
וישיב ויקח עטרה אנשים מקנע
העיר ויאמר שסופח וישיב
ויאמר לגאל חלקתה שרה אשר
לאחיו ולא למך מכרה נעמי
השכה מי שרה מזואכי ואני
אמרתי אלה אונק לאמר קנה
נדר הקי שביסונך וקנע עמי אם
תנאל גאל ואסל אינאל הנדרה
ליו אד עת כי אקוולתך לגאל
ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל
ויאמר בעו פיוס קנותך השרה
מיד נעמי ומאתרות המואבי
אישתה מתקנתי לה קיס שם
המת על נחלתו ויאמר הנאל
לא אובל לגאל לי פן אישחית
את נחלתי גאל לך אתה את
גאלתי כי לא אובל לגאל וזאת

תשלול המזה צבתים ועובתם
 ולקטה ולא תערוכה ותלקט
 בשרה ערה ערכות חכט את
 אישר לקטה ויהי כאיפה שעורס
 ותישא ותכרא העיר ותרא חמותה
 את אישר לקטה ותנו צא ותקלה
 את אישר הותרה מי שכעה
 ותאמר לה חמותה איפה לקטת
 הווסאנה עשיתיהו מכירך
 כרוך ותנד לחמותה את אישר
 עישה עמו ותאמר שסהאיש
 אישר עשיתיה עמו הווס בעו
 ותאמר נעמי לכלתה פרך הוא
 ליהוה אישר לא עובת חסדו את
 החייסו אתה מתיסות אמר לה
 נעמי קרוב לנו האיש מנאלנו
 הוא ותאמר דותחמו אבהגם
 כי אמר אלי עסהנערים אישר
 ליתר בקין ער אסכלו את כל
 הקצר אישר לי ותאמר נעמי
 אלהות כלתה טוב בתי כיתנאי
 עסנערתי וול איפנעובך בשדה
 אחר וותרכך בערות כעול לקט

ערכות קצרה השעוריסוקציר
 החטיסות שכ אתחמותה ותאמר
 להנעמי חמותה בתי הלא אנקש
 לך מנוח אישר ייטכלך ועתה הלא
 בעומר עתנו אישר היית אתנער
 נערתיה והנה הוא אורה את גרן
 הישעריסהלילה יורח צתוסנת
 וישמתן שמלתך עליך וירדתני
 הנרון אל חור עיל איש ער כלתו
 לאכל ולשתות ויהי כישכבו
 וירעת אתה מקום אישר יישכב
 ישסוב אתונליתמרנלתיו ושכנת
 והוא אינר לך את אישר תעישין
 ותאמר אלי הכל אישר תאמרו
 אעשה וותרהגרן ותעיש
 ככל אישר צתה חמותה יניאנל
 בעוויי שתי וייטכלכו ויכל לשנב
 בקעה הערמה ותכאכלטותנל
 מרגלתיו ותישכב
 ויהי כחצה הלילה ויחרר האיש
 וילפתוהנה אישה ישכבת מרגלותיו
 ויאמר מי אתותאמר אנכירות
 אמתך ופרשת כנפידך על אמתך

5
 4
 5
 4

אלה נא השרה הוא לקטה בני
בשבליס אחר אשר אמר צאחן
בענינו ותאמר לה לכי בתי ויתן
ותבוא ותלקט בשרה אחרי
הקצרים ויקרמקרה חלקת
השרה לכעו אשר ממי שפחת
אלימלך ויהנה בעובא מבית לחם
ויאמר לקו צרים יהוה עמכם
ויאמרו לו ויברכה יהוה ויאמר
בעול מעוה הנצב על הקוצרים
למחמיהו הוא אתו ויען הנער
הנצב על הקוצרים ויאמר נעוה
מואביה היא השכה עם נעמי
מישרה מואב ותאמר אלקטה
נא ואספת בי בעמרים אחרי הקצרים
ותבוא ותעמוד מאז הכקרו ועד
עתה זה שבתה הכית מעט
ויאמר בעו אלוהות הלווא שמעת
בתי אלתלמי ללקט בשרה אחר
ונסל את עבודי מזה וכה תדבקן
עם נערתתי ויענך בשרה אשר
יקצרו והלכת אחריה והלווא
צויתי את הנערים לבלתי ננעך

ועמיתו הלכת אלה כל יסו שות
מאשר יישאבין המערים ותפל
על פניה ותישתחו ארצה ותאמו
אליו מדוע מציאתי חן בעיניך
להכירני ואנכי נכריה ויען בעו
ויאמר לה הנדר הנדר ליכל אשר
עשית את חמותך אחרי מות
אישיך ותעובי אבן ואמר וארן
מולדתך ותלמי אל עס אשורא
ידעת חמול של שסיי שלם יהוה
פעלך ותהי מי שכרתך שלמה
מעסי יהוה אלהי ישראל אשר
באת לחסות תחת כנפיו ותאמו
אמי צא חוב בעיניך ארע כינו חסתי
וכי דברת על לב שפחתך ואני
לא אהיה כאחת שפחתך ויאמו
להבעול עתה אבל נישן הלם
ואכלתמן הלחם וטבלת פתך
בחמיותי שכמיעד הקוצרים
ויעבט לה קל ותאמר ותשבוע
ותחר ותקסל לקטו ויעובעו את
נערו ולאמר נסכין העמרים
תלקטו את כל ימיה ונס של

לשוב אל ארץ יהודה ותאמר
 נעמי לשתיה ללכה שבנה
 אישה לבית אמה ועשה יהוה
 עמכם חסד כאשר עשיתם עמי
 המתים ועמר ייתן יהוה לכם
 ומצאנו חיה אישה לבית אישה
 ותישק להם ותשאנה קולן
 ותכבנה ותאמרנה להכי אתך
 נשוב לעמך ותאמר נעמי שבנה
 כנתן למה תלכנה עמי העיר
 בעם כמעט והיו לכם אנשים
 שבנה בנותי לבן וקנתי מהיות
 לאישה כי אמרתני שלי תקוה
 נסתינה לילה איש וגם
 ילדתי בעם הלזות שברנה ער
 אשר יגדלו להן תענה
 לברתי היות לאישה אל בנתיכי
 מר לי מאד מכס כייצאה ביד
 יהוה ותישנה קולן ותכבנה ער
 ותישק ערפה לחמותה ורות
 רבקה בה ותאמר הנה שבה
 נכמת אל עמה ואלה היה שו
 שוב אחרי נכמתך ותאמר

רות אל תפנעי כילעוכך לשוב
 מאחריך כי אל אישר תלכי אצל
 ובאישר תליני אליו עמך עמי
 ואלהיך אלהי כי באישר תמותי
 אמותי וישם אקבר כהו עשה יהוה
 ליוכיה ויסוף המות ופריד בני
 ובניך וחר אכימתאמית היא
 ללכת אתה ותחד ללך אליה
 ותלכנה שתיהם ער פואנה בית
 לחסויה כי אנה בית לחסותה
 כל העיר על יהוה ותאמר הנה
 נעמי ותאמר אל רות אל תקרא
 לי נעמי קדאי למד אפי המד
 שר לי מאד יאני מלאה הלכתי
 ודיקסה שיכעיהוה למה תקראנה
 לי נעמי ויהוה ענה בוישרי הרוח
 ליוות שב נעמי ורות המואביה
 כלתה עמה היתה משה מא
 והמה באו בית לחסות חלת
 קציר שעורים ונעמי מידע
 לאישה איש נכר חיל ממ שפות
 אלי מלך וישמו בעו ותאמר וות
 המואביה אל נעמי אלהי נא

ע-ד

נעזב אל דוד כהכלימו אכזו
ויהי ככדו וינא יהונתן השרה
למועד דוד ונשד קטון עמו ויאמו
לנעורו וינא נא את החיצים
אשר אנכי מורה הנער רץ והוא
יה החיצ להעבירו ויכא הנער
ערמקוסה חיצ אשר ירה
יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער
ויאמר הלא החיצ ממך והלא ויקרא
יהונתן אחרי הנער מהרה חושא אל
העמדו ולקטנער יהונתן את החיצים ונא
אל אדניו והנער לא ידע עמאומה אן
יהונתן ודוד ידע את הדבר ויתן יהונתן את
כליו אל הנער אשר לו ויאמר יוד הנא עיר
הנער לבא ודוד קסמא על הנגב
ויפל לאפיו ארצה וישתחו ע
של שפעמים וישקו איש את
רעהו ויבכנו איש את רעהו עד
דוד הגדיל ויאמר יהונתן לדוד
לך לישלום אישר נשב ענו שנינו
אנחנו בישם יהוה לאמר יהוה
יהיה בנע ובנך ובין זרע ובין
זרעך עד עולם:

ויהי בימי שפטה שפטיס ויהו
רעב בארץ וילך איש מבית לחם
יהודה לנור בשדה מוא כהוא
ואישתו ושני בנעיו ושם האיש
אלימלך ושם אישתו עמי ושם
שני בנעיו מחלון וכליון אפרתס
מבית לחם יהודה ויכא ישרי
מוא כויהו שם וימת אלימלך
איש נעמי ותשארה היא וישני
בנעיהו וישאלהם בניסם מאמות
ישם האחת ערפה והשם השנית
רות וישבו שם כנעשר שנים
וימתו שני שניהם מחלון וכליון
ותישארה אישה מיטני לדיה
ומאשה וותקס היא וכלתיה
ותישב מישרי מוא כפי שמה
בשדה מוא כפי פקד יהוה את
עמולתה להסלחם ותיצא מן
המקום אשר היתה שמה וישתו
כלותיה עמה ותלכנה בדוד

המקום אשר נסתרת שם ביום
 המעישה וישיבת אצל האבן
 האול ויאני שלשת החיצים צדה
 אורה לישלח לילמטרה והנה
 אישלח את הנער לך מיצאת
 החיצים אסאמר ויאמר לנערתו
 החיצים ממך והנה קחנו וכוואה
 כי שלוס לך ואין דברי יהוה
 ואסכה אמר לעלסכה חחצים
 ממך והלאהלך כי שלחך יהוה
 והדבר אשר דברנו אעו אתה
 הנה יהוה בנינו בעד עולם
 ויסתר דוד כי שררה ויהו
 החר שווי שב המלך אל הלחם
 לאכול ווי שב המלך על מושט
 כפעם בפעם אל מושב הקיר
 ויקסיהו נתן וישיב אבנו מיצ
 שאול ויפקד מקו סרוד ולא
 דבר שאול מאומה ביום ההוא
 כי אמר מקרה הוא כל תטהור
 הוא אכיל אטהור ויהי ממחרת
 החר שישני ויפקד מקו סרוד
 ויאמר שאול אליהו נתן בנו

מדוע לאבאבן ישי נסתמולג
 היום אל הלחם וייעזר הונתן אל
 שאול נשא נשא אל דוד מעמד
 ערבית לחם ויאמר שלחנינא
 כזכח משפחה לנו בעיר והוא
 עיה לוי אחיו עתה אס מיצאתו
 חן בעיניך אמלטה הנאו אראה
 את אחי על כן לאבא אל שלחן
 המלך ויחר אף
 שאול כהונתו ויאמר לו כן
 נעות המררות הלך ידעתי כי
 כיבחר אתה לבן ישי לבי שתק
 ולכישת ערות אמך כי כל הימים
 אשר בני ישי חי על האדמה לא
 תכון אתה ומלכותך ועתה שלח
 וקח אותו אלי כי כן מות הוא ויען
 יהונתן את שאול אביו ויאמר
 אליו למה יומתמה עישה ויטר
 שאול את החנית עליו להכתו
 וידעיהו נתן כי מלה היא מעם
 אכמלה מית את דוד ויקסיהו נתן
 מעם השלחן כחרי אבול לאבני
 ביום החר שישני לחם כי

כבוד נויסוינקתס על צד תמטא
ועל פרקיסתשעשעוויכאיש
אשר אמותנחמנוכן אנכי
אנחמכם ובירוי שלם תנוחמו
וראיתסווישילבכסועצמותינס
פדישאתפרחנהונודעה יר
יהוה אתעבדיו ווינס אתאויכיו
מיהנה יהוה כאשיכוא
וכסופה מרכבותיו להשיב
בחמה אפון ערתו בלהביאשי
ככאשי יהוה נשפט ובחרבו
אתכל בשר ורכוחללו יהוה
המתקדשים והמטהריסאל
הננות אחר אחר פתוך אוכלינש
החזיר השקין והעכבר יחרו
יספונאסיהוה ויאנכי מעשינס
ומחישבותיהם כאהל קבץ את
כל הגויס והלישונות וכאורא
אתכבודי וישמתי בהם אות
וישלחתי מהם פלטים אל הגויס
תרשיש פול ולוד מוישביקשת
תובל ויון האיסה רחוקיס אשר
לא שמעו את שמעיול ארא

אתכבודי והגידו אתכבודי בגוים
והביאו את כל אחיכם מכל
הגויס מנחה ליהוה בסוסיס ובעוב
וכעבס ובפרדסיס ובכררות
עלה רקדשי וירוי שלם אמר
יהוה כאשר יביא בני ישראל
אתה מנחה בכל יטהור בית
יהוה ונסמהם אקח לכהניס
ללויס אמרי יהוה יכי כאשר
הישמיס החרשיס והארץ
החרשה אשר אנע עשה עבדני
לפני נאסיהוה קני עמר זרינס
וישמכם ויהיה מדי חרשי שבחשו
ומרי שבת כשבתו יכא כלבשר
להשתחוות לפני אמר יהוה
ויצאורא בפני האנשים
הפשיעיס כי תולעתס לא
תמותו איסל אתככה והיו
דראין לכל בשר והיה מדוי
מחרחרש ויאמרו
יהונתן מחו
חדשו נפקדת בני פקד מוישנד
וישלשתה רד מאד וכאתאל

וישמאל למען תשכיל בכל
 הדרך אשר תלך ולא ימו שסמ
 התורה הזה מפוך והניתבו יונס
 ולילה למען תשמר לעשות
 ככל הבתוכבובי אות עליח את
 הרכך ואות שכל יהלא עויתן
 חוק ואמין אל תערן ואל תחת
 מעמד יהוה אלהיך בכל אשר
תלך ישנתור אחר יש
 כה
 אמר יהוה השמים כסאי והאין
 הדסרני איזה בית אשר תכנו
 ליו איזה מקום מנוחת יואתנל
 אלהירי עשתהו והיוכל אלה
 נאסיהו והוא אלהאכט אל עני
 ונסהרו וחרד על דברי שוחט
 השור מכה אי שזוכח השח
 ענה כלב מעלה מנחה דסחוי
 מזכיר לבונה מכרד און גסהמה
 כחרו כרד כיהסוכי שקו ציהס
 נפישס חפה ציה גסאנע אכחר
 כתעלוליהס ומנורתס אביא
 להס מעקל אתיו אין עונה

רכרתיו לא שמעו ויעשו הרע
 בענינו כאשר לא חפצתי בחרו
 שמעו כד יהוה החרדו
 אל דברו אמרו אחיכם שנאינס
 מעריכם למען שמייכבר יהוה
 ונראה בשמחתכם סוהס יכשוו
 קול שאון מעיר קול מהיכל קול
 יהוה מישלס נמולל איכיו ונטו
 תחיל ילדה כטרס יכוא חסר לה
 והמליטה הזכרי מי שמע כואת
 מיראה כאלה היוחל ארץ בוס
 אחד אס יולד נוי פעס אחת כי
 חלה גס ילדה ציון את בעהו
 האנע אישכירול אאוליר יאמר
 יהוה אס אנע המוליד ועצרתני
 אמר אלהיך: **ישמחו**
 אתירי שלס ונלו כהכל אתנו
 ישישו אתה מישו שכל המתאנלי
 עליה ולמען תינקו וישבעתם
 מישור תנחומיה למען תמיעו
 והתעונתס מויו וכסרהו
 כי כה אמר יהוה הננענוטה
 אליה כנהר שלוס וכנחל שוטף

השלמים אשר זכח ליהוה מקד
עשרים וישנים אלף וצאן מאה
ועשרים אלף ויחנכו את בית
יהוה המלך וכלבני ישראל
ביום ההוא אקדש המלך את תוך
החצר אשר לפני בית יהוה כי
עשה ישם את העליון ואת המנוח
ואת חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה קטון
מהכיל את העולה ואת המנוח
ואת חלבי השלמים ויעש
שלמה בעת ההיא את החנוני
וישראל עמוקה לגדול מלכותו
חמת ער נחל מצרים לפני יהוה
אלהינו שבעת ימים ושבעת
ימים ארבעה עשר יום ביום
השמיני שלח את העם ויכרתו
את המלך ויילכו אהליהם ש
שמחים וטוב לב על כל הטוב
אשר עשה יהוה לרוד עבדו
ולישראל עמו ויהיו ככלות
שלמה לבנות את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל חישק שלמה

אשר חפץ לעשותו שמחה
תורה ויהי אחרי
מות משה עבד יהוה
ויאמר יהוה אליהו שעבדני
מישרת משה לאמר משה
עבדתי ועתה קום עבד את
הידין יהוה אתה וכל העם הזה
אל הארץ אשר אנכי נותן להם
לכני ישראל כל מקום אשר
תרוך כפרגליכם כולכם נתתו
כאשר דברתי אל משה מהמנוח
והלכנו יהוה ער הנהר הגדול
נהר פרתי כל ארץ החתים ועד
הים הגדול מכואה שמי שיהיה
גבולכם לאיתי צבא ישראל לפניך
כל ימי חיך כאשר הייתי עם
משה אהיה עמך לא ארפך ולא
אעזבך חוק ואמין כי אתה תנחיל
את העם הזה אתה ארץ אשר
נשבעתי לאבתם לתת להם
רק חוק ואמין מאד לשמור
לעשות ככל התורה אשר עמד
משה עבדך אל תסור ממנו ימין

פרשות השמים ויעמד וילך
 את כל קהלי ישראל קול גדול
 לאמר יברוך יהוה אשר נתן מעוזו
 לעמו ישראל ככל אשר דבר לא
 נפל דבר אחר מכל דברו הטוב
 אשר דבר בדמישה עברו והי
 יהוה אלהינו עמנו כאשר היה
 עם אבותינו אלו עובדו ואל
 יטישנו ולהטות לכבנו אליו
 לכתב לדרכו ולשמור מצו
 מצותיו וחקיו ומי שפטיו אשר
 צוה את אבותינו ויהוה דברי
 אלה אשר התחננתו לפני יהוה
 קרבים אלי יהוה אלהינו יומם
 ולילה לעשות משפט עבדו
 ומי שפט עמו ישראל דבריו
 כיומו ולמען דעת כל עמי הארץ
 כי יהוה הוא אלהים אין עוד
 והיה לכם שלם עם יהוה
 אלהינו לכתב חקיו ולשמר
 מצותיו כיום הזה והמלך וכל
 ישראל עמו וכן חסוכם לפני
 יהוה ויזכרו שלמה את זכר

והיה כיום ההוא אתן לנו
 מקום ישם קבר בישראל נא
 העובדים קדמתה יסוח סמת
 היא את העובדים וקברו ישם את
 ננו ואת כל המונה וקרא נא
 המקום ננו וקברו סבית ישראל
 למען שתר את הארץ שבעה
 חדשים וקברו כל עם הארץ
 והיה להם לישם יום הכבד נא
 ארני יהוה ואנשי תמיד יבדלו
 עובדים בארץ מקברים את
 העובדים את העתרים על פני
 הארץ לטהרה מקצה שבעה
 חדשים וחקרו ויעברו העובדים
 בארץ וראה עינים אדם וכנה
 אצלו ציון ער קברו אותו המקנים
 אל נא המקום ננו ונס ישם עיר
 המונה וטהרה ארץ **לומים**
אחרנים ויהיו
 ככלות שלמה
 להתפלל אליהו את כל התפלה
 והתחנה הוא את קס מפני מופת
 יהוה מכרו ע על כרכו וכפיו

נוג על ארמתי ישראל תעלה
תעלה חמתי באפי וזכנתי נאש
עברתי רכתי אסל אכזיס ההוא
והיה רע שגדול על ארמת
ישראל ודעי שומפנרני היס
ויעוף השמיס וחיתה ישראל וכל
הרמי שרמיש על הארמה וכל
הארס אשר על פני הארמה
ונהרסו ההרים ונפלו המרדנות
וכל חומה לארץ תפול וקראתי
עליו לכל הרוח רכנאם ארני
יהוה חרב איש באחיו תהיה
ונשפטתי אתו כדבר וכדסונש
ישוטף ואכני אל נביש איש
ונפקית אמטיר עליו ועל אגפיו
ועל עמי סרבים אשר אתו
והתנודלתי והתקרשתי ונודעתי
לעניני גויס רבס וירעו כי אני יהוה
ואתה כן ארסה נבא על
נוג ואמרת כה אמר ארני יהוה
הנני אריך נותנשי אראש משך
ותובק וישוככתך ויששאתך
והעליתך מירכתי יצפון

והכיאותך על הרי ישראל וזכנתי
קשתך מירשם אלך וחיצך מיד
ימנך אפיל יעלה הרי ישראל
תפול אתה וכל אגפך ועממי
אשר אתך לעט צפור כל כנה
וחיתה ישראל נתתך לאבלה
על פני ישראל תפול כן אני רכתי
נאם ארני יהוה וישלחתי איש
כמונו וכיו שכי האי סלכטח
וירעו כי אני יהוה ואת שס קרשי
אורי עבתך כני ישראל ולא
אחל את שס קרשי עוד וירעו
הגויס כי אני יהוה קרוי שבי שואל
הנה באה ונהיתה נאם ארני יהוה
הוא היוס אשר רכתי וייצאו
יישבי ערי ישראל ובערו והשיקו
כנשק ומנן ויענה בקשת ונחצו
ובמקל יד וברומח וכערו בהם
איש ישבע ישנסי ולא ישאו
עניס מקה ישראל איחטבונו
היערים כי כנשק יבערו איש
וישללו את ישראל להם וכזו את
כזו והסנאם ארני יהוה

הקדושים אל תחת כנפי הנוטות
 כהכרובים פרישים כנפי סא
 מקום הארון ויסכו הכרובים
 על הארון ועל כריו מלמעלה
 ויאריכו הכרובים ויראו ראשי
 הכרובים מקדש על פני הנוטות
 ולא יראוהו ויהיו שם עד
 היום הזה אין בארון רק שני
 לחות האבנים אשר הענישם
 משה כחרב אשר כרת יהוה
 עם בני ישראל כי נא אתם מארון
 מצרים ויהי כי נא אתה כהנעמן
 הקדוש והענק מלא את בית יהוה
 ולא יכלו הכהנים לעמד לשת
 מפניה ענקי מלאכת יהוה
 את בית יהוה
 אז
 אמר שלמה יהוה אמר לשון
 בערפל יבנה בניתי בית זבולן
 מכון לשבתך עולמים ויסכ
 המלך את פשו ויכרך את כל
 קהל ישראל וכל קהל ישראל
 עומד ויאמר ברוך יהוה אלהי
 ישראל אשר דבר בפיו את

הוד אבי וברוך מלא לאמר: מן
 היום אשר הוצאתי את עמי את
 ישראל ממצרים לא בחרתי
 בעיר מכל שבטי ישראל לבנות
 בית להיות שמי שם ואבחר
 ברוד להיות על עמי ישראל:
 ויהי עמל כבוד רוד אביל לבנות בית
 לשם יהוה אלהי ישראל ויאמר
 יהוה אל הוד אבי ען אשר היה
 עם לבכ לבנות בית לשמי:
 הטיבת כיהיה עם לבכ יורק
 אתה לא תבנה הבית כי אם בעך
 הווי נא מחלי עך הוא יבנה הבית
 לשמי ויוקם יהוה את רכבו אשר
 רכב ויאקום תחת רוד אביו אשר
 על פסא ישראל כאשר רכב
 יהוה ואבנה הבית לשם יהוה
 אלהי ישראל ויאשים שם מקום
 לארון אשר ישם כרית יהוה
 אשר כרת עם אבותינו בהוציא
 אתם מארץ מצרים:
חולו של מועד ויהי כי
 הוא בניסבא

ההוא אתה הממוסות יהוה ונה
בהסוה חוקו קראי שפיר רעהו
ועלתה יהוה על ירד עהו ונס
יהודה תלתם כידו של סואסף
חיל כל הנויס סביכותם וכסף
ובני סלרכם אריו כותה יהמנפת
הסוה הפרד הנמלוה חמורונל
הבהמה אישריה יהיה כמחנות
ההמה כמנפה הזאת ויהיה כל
הנותר מכל הנויס הכאים על
יהוה שלם ועל ומרי שנה בשנה
להישתחווות למלך יהוה זבאות
ולתנאת חג הסכות ויהיה אש
אשר לא יעלה מאת מי שפחת
הארץ אל ירושלם להישתחווות
למלך יהוה זבאות ולא עליהם
יהיה הנשסו ואסמי שפחת מערס
לא תעלה הולא כא הולא עליהם
תהיה המנפה אשר ינוק יהוה
את הנויס אשר לא יעלו לתנ
את חג הסכות ואת תהיה חטאת
מערים וחטאת כל הנויס אשר
לא יעלו לתנאת חג הסכות:

כנסה יהוה איהיה על מצלת הפוס
קדש ליהוה והיה הסירות נבית
יהוה כמזרקיס לפני המזבח
והיה כל סיר כידו של סוכיהוה
קדש ליהוה זבאות וכל
הזבחים סולק חומהם וכישלו
בהסול איהוה כעני עור נבית
יהוה זבאות כנסה הוא
יום טוב שני ויקהלוא
המלך
שלמה כל אישי ישראל כיד
האיתנעם כתנה הוא החדש ה
השבועי ויבאו כל זקני ישראל
ויישאו הכהנים את הארון ועלו
את ארון יהוה הוא את אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר באה
ויעלו אתם הכהנים והלוים
והמלך שלמה הוכח מעדת ישראל
הנערים עליו ואת כל פני הארון
מזבחים זאן ובקר אשר לא
יספרו ולא ימנו מדובי ויבאו
הכהנים את ארון כרית יהוה אל
מקומו אל דבר הבית אל קדש

גרלתו שבין לילה היה ובין לילה
 אכר וזאנר לא אחוס על ענוה
 העיר הנדולה אשר יש בה
 הרבה משתים עשרה רבואם
 אשר לאיר עבין מינו לשמאן
 ובהמה רבה לחנה סכות
 הנהיוס כבא
 ליהוה וחלק שלך בקרבך
 ואספתי את כל הגוים אל ירושלם
 למלחמה ונלכה העיר ונשפו
 הבתים והנשים שת שכנה וינא
 חיצה עיר כנולה ויתרה עסלא
 וכרתמן העיר וינא יהוה ונלחם
 בניו סההם כיום הלחמו כיום
 קרביו עמדה ונליו כיום ההוא
 על הר הזתים אשר על פני
 ירושלם מקדסונכק עתה הזתים
 מחציו מודחה הוימה גרולה
 מארומי שחציה הר צפונה
 וחציו נכפה יונסתסני אהרי כי
 יעניני אהרים אל אצל ונסתס
 באשר נסתס מפני הר עישנמי
 עניה מלך יהודה ונא יהוה

אלהי כל קבוש וסעמך ויהוה
 והיה כיום סחור אל אלהיה
 אור יקרות קפאון והיה יונסאח
 הוא יור על יהוה לא יוס ולא
 לילה והיה לעת ערב יהיה אוח
 והיה כיום סההו אינא ומיסחיש
 מירו שלס חצים אלהים הדי
 הקרמוע וחצים אלהים האחרון
 בקיץ ובחרף יהיה יהוה יהוה
 למלך על כל הארץ כיום ההוא
 יהיה יהוה אחר וישמו אחר
 יסוככל הארץ כערכה מנבע
 לרמון נכירו שלס ומה וישנה
 תחתיה למשער בעמין עד מקום
 ישערה ראשון עד ישערה הפנים
 ומנר לחנאל עד יקבי המלך
 וישכבה וחרסלא יהיה עוד
 וישכבה ירושלם לבטח וזאת
 תהיה המנפה אשר ינקה יהוה
 את כל העמים אשר יבאו על
 ירושלם מקבשרו והוא עמו
 על רגליו עינו תמקנה בחוריה
 ולשונותם מקבפיהם ויהיה כיום

כאלהים ויקראו צום וילכשו
ישקים מנרל סוער קטנס וינע
הרבר אל מלך בענוה ויקסמנסאו
ויעבר אדרתו מעליו וכס שק
וישב על האפר ויועק ויאמר
בענוה מטעם המלך וגדלו
לאמר הארס והפהמה הכקר
והצאן אליטעמו מאומה אל
ירעו מים אלי שתי ויתכסו
ישקים הארס והפהמה ויקראו
אל אלהים כחוקה וישכו איש
מדרכו הרעה ומן החמס אשר
בכפיהם מי יורע וישוב וינחם
האלהים וישכמחרון אפולא
נאכר וידא האלהים את מעשיהם
כישכו מדרכס הרעה וינחם
האלהים על הרעה אשר דבר
לעשות להסולא עשה וידע
אליונה הרעה גדולה ויחר לו
ויחפל לאלהו ויאמר אנא
יהוה הלא זה רכרי עגה היותי על
אדמתי על כן קדמתי לברוח
חרישיה כבוד עתי כי אתה אל

חנן ורחום ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה ויעתה יהוה הקח
נא את נפשי ממני כי טוב מותי
מחיי ויאמר יהוה ההיטב חרה
לך ויציא ונהמק העיר וישב
מקדס לעיר ויעשו לו שסספה
וישב חתיה כצל עד אשר
יראה מה יהיה בעיר וימן יהוה
אלהים קיון ויעל מעל ליונה
להיות על ראשול הצל לו
מדעתו וישמח ליונה על הקיון
שמחה גדולה וימן האלהים
תולעת בעלת השחר ממחרת
ותך את הקיון ויכשו ויהי
כדורח השמש וימן אלהים רוח
קריס חרישית ותך השמש על
ראשו וינהו ויתעלה וישאל את
נפשו למותו ויאמר טוב מותי
מחיי ויאמר אלהים אליונה
ההיטב חרה לך על הקיון
ויאמר ההיטב חרה לך עד מותי
ויאמר יהוה אתה חסת על
הקיון אשר לא עצמלת כבולא

מידעאנפכישלי הסערה גדול
 הוה עליכם ויחתרו האנשים ל
 להשיב אל היבשה ולאיכול
 היסוד ולדוסוער עליהם ויקרא
 אליהו והוא אמרו אנא יהוה אל
 נאברה כנפיש האיש הזה ואל
 תתן עלינו רסנקי כי אתה יהוה
 כאיש רחפית עשית וישיאו
 אתיונה ויטילוהו אל היס
 ויעמד היס מדעפון ויראן
 האנשים יראה גדולה אל יהוה
 ומבחו וכתל יהוה וידרו נדרים
 ומן יהוה רננו ולכלוע את
 יונה ויהי יונה במעי הדג שלושה
 ימים ושלשה לילות ותפל
 יונה אליהו והוא אלהו ממעי הדג
 ויאמר קראתי מי צרה לי אל
 יהוה ויענני מבטן שאול שועני
 שמיעת קול יוהת שלי כעמולה
 בלבבי מיסונה ויסובכני כל
 משברך ונלך עלי עברו ואני
 אמרתי נדר שתימנע עיניך אן
 אוסיף להכטי אל היכל קדשך

אפפונמיס עד נפיש תהום
 יסובכני סוף חכוי של ראשי
 לקצבי הרים ירדתי והארץ ג
 בריחה בעדיל עולם ותעל
 מי שחתתי יהוה אלהי כי כה עטן
 עלי נפשי אתי יהוה וזכרתי ותנוא
 אליך תפלתי אלהי כל קדשך
 משמרים הכל ישיאו חסדם
 יעזבו ויאנע בקול תורה אזכרה
 לד אישר נדרתי איש למה יש
 ישועתה ליהוה
 ויאמר יהוה לדנויק את יונה
 אלהי בשה ויהי יונה
 יהוה אל יונה שנת לאמר יקנו
 לך אל עונה העיר הגדולה וקרא
 אליה אתה קריאה אישר אנני
 דבר אליך ויקסיונה וילך אל
 עונה כדבר יהוה ונענה היתה
 עיר גדולה לאלהים מהלך ע
 יל שתי מיסיו וחליונה למא
 בעיר מהלך יוסאחר ויקרא
 ויאמר עוד ארכעיס יוסונינה
 נהפכתי ויאמינו אנשי עונה

אסתשיכמישבתרגלך עשות
חפצך כיום קדשיו קד את לשנת
עונך קדו שיהוה מסוכר ופנתו
מעשות דרכך ממ צוא חפצך
ודבר דברי אות ענג על יהוה
והרכבתך על כמותי ארץ והאני
והאכלתיך נחלתי עקב אכרפי
פיהוה דברי **למנחה** ויהו
דברי יהוה אל
יונה כן אמתי לאמר יקום לך
אל נענה העיר הגדולה וקרא
עליה כי עלתה רעתם לפני
ויקסו נהל כרוח תרשישה
מלפני יהוה וירד יפו וימצא
אנה באה תרשיש ויתן שנה
וירד כה לבוא עמהם תרשישה
מלפני יהוה ויהוה הטיל רוח
גדולה אל היסו והיסעד גדול
ביסו והאנה חישבה להישרי
ויראו המלחיסו וינעקו איש
אל אלהיו ויטילו את הכלים
אשר באנה אל היס להקל
מעליהם ויונה ירד אל ירכתי

הספינה וישכבו וירדסו ויקנב
אליו ורכה חובלו ויאמר לו מה
לך נדרס קוס קרא אל אלהיך
אולי יתעשת האלהים לטולא
נאכר ויאמרו איש אל רעהו
לכו נפיל הגורלות ונדרע הבשמי
הרעה הואת לנו ויפילו גורלות
ויפול הגורל על יונה ויאמרו
אליו הנדרה נאלע נבא ישראל
הרעה הואת לנו מה מלאמתך
ומאין תכו אומה ארעך ואני
מוה עם אתה ויאמר אליהם
עברי אנכו ואת יהוה אלהי
השמים אני רא אשר עשה
את היסו את היכשה ויראו
האנשים יראו הגדולה ויאמרו
אליו מה הואת עשית כן ירעו
האנשים כי מלפני יהוה הוא
כורח כיהני להם ויאמרו אליו
מהנעשה לך וישתוק היס
מעליו וכיהיס הולך וסוער
ויאמר אליהם שאנו והטילנו
אל היס וישתוק היס מעליו

בעון כי צעוק צפתיו ואפה הסתר
 ואקיעו וילך שוב כדרך לבו
 רדיוק איתיו ארפאהו ואנחהו
 ואישלם נחומים לו ולאכליו
 כוראנכי שפתים שלום שלום
 לרחוק ולקרוב אמר יהוה ונאמרו
 והרשעים כיום נגד שכי השקט
 לא יוכלו יגד שומימיו רפיש
 וטיטו אין שלום אמר יהוה
 לרשעים יקר אכדון אל תחשון
 כשופר הרם קולך והגד לעמי
 פשעים ולכת יעקב חטאתם
 ואתיוס יוס ידר שון ורעת רדכי
 יחפצון כנוי אשר צדקה עשה
 ומישפט אלהו לא עזב ישאלוני
 מי שפטי צדק קרבת אלהים
 יחפצון ולמה צמנו ולא ראית
 ענינו נפשנו ולא תדען כיום
 צומכם תמיצא וחפצון כל ענינו
 תנוי שויהן לריבומיה תצמו
 ולהכות באגרוף רשעו לא תצמו
 כיום לה שמי עבמרום קולכם
 הכזה יהיה צום אבחרהו יוס ענות

אדם נפשיו לה לכוף באנמון ראשו
 וישקו אפרי ציעה לזה תקרא אעט
 ויוסר צון ליהוה יהל אזה צום
 אבחרהו פתח חר עיבות רשע
 החר אנרות מוטהו ושלח רוצים
 חפשיים וכל מוטה תתקו יהלא
 פרוס לרעב לחמד וענינים מדויני
 תכלא כית כית ראה ערום וכסיתו
 ומכשךך לאת תעלם אי יבקע
 כשחר אורך וארכתך מהרה
 תצמחו הדרך לפנך ערךך כבוד
 יהוה היא ספך איתקרא ויהוה יענה
 תישועי אמר הנוע אם תסיר
 מתוך מוטה שלח אי צבעו דנו
 און יותפק לרעב נפשך ונפש
 נענה תישביעו ורחב שך און
 ואפלתך כצהרים ונחך יהוה תמיד
 והישבע עבי צחחות נפשך
 ועצמותך יחליץ והיית כנון רוה
 ובמוצא מים אשר לא יכזבו
 מימיו ובנו ממך חרבות עולם
 מוסר דוד ודוד תקומם וקרא ילך
 גדר פרץ משוכב נתיבות לשבת

יבאו וכתחונם אכלם אולינם
אל נחלים מספר רד ישר לא
יבשלו כהיה ית לי ישראל
לאבו אפריס בכור יהוא
שמעור כד יהוה גויס ונהו
באיים ממדחק ואמרו מזה
ישראל יקבענו וישמרו כרעה
עדרו כי פרה יהוה את יעקב
וגאלו מיד חוק ממנו ויבאו רנו
במרוס ציון ונהרו אל טוב יהוה
על דגו ועל תירושו על יצהר
ועל כני צאן ובקר והיתה נפשם
בגרוהו לאיוס פולד אכה עוד
אות שמחכתולה במחול ובחור
ווקנעם יחרו והפכתי אכלם
לישון ונחמתים וישמחתים
מינוס וורו יתני נפש הכה נסרשן
ועמי אל טובי ישבעו נאס יהוה
כה אמר יהוה קול ברמה
נשמענה בכתמרורים רחל
מכנה על כנה מאנה לחנח על
בנה כי אינני כה אמר
יהוה מעקולך מבכי ועיניך

מדמעה כיו ששכר לפעולתך
נאס יהוה וישבו מארץ אויבי ויש
תקוה לאחרי תך נאס יהוה וישנו
בעסלנכולם ישמו עשמי עתי
אפריס מתנווד יסרתני ואוסר
בעל לא לומר הטיכנו אשונה
מיאתה יהוה אלהי כי אחרי שני
נחמתיו אחרי הוד עיספקתי על
ידך כיו שתי ונסכלמתי כנשאתי
חרפת מעוריי הבן יקיר לי אפריס
אסילד ישעישועים כי מרירנו
בו וכוך אכרנו עוד על כן המו
מעירורתם ארחמנו נאס יהוה
ליוסכפור ואמר
סלו סלו פנו
רד רד ימו מכישול מדרד עמי
כי כה אמר רוס ונשא שוכן עד
וקדו יש שמו מרוס וקדו יש
אשכנו ואת רכאו שפל רוח
להחיות רוח שפליס ולהחיות לב
נדכאים כיל אל עולם אריב ולא
לניצח אקצוף כירוח מלפני
יעטוף ונשמות אנני יעשיתני

יהוה יתומרי בני עליו בשמים
 ירעם יהוה ירין אפסי ארץ ויתן
 עז ל מלכו וירס קרן משיחו
יוס טוב שני פה אמר
 יהוה מי צא

חן כמרבר עם שרדי חרב הלון
 להרע עוי ישראל ימרחק יהוה
 נראה ליו אהבת עולם אהבתך
 על כן משכתך חסד עזר אמך
 ונכתבת לתי ישראל עזר תעזרי
 חופיך וי צאת במחול משחקים
 עזרת טעני כרמיס כהרי שמדון
 נטעני נטעניס וחללו כי יש יוס
 קראנו צריס כהרא פריס קומו
 ונעלה ציון אליהוה אלהינו
 מכה אמר יהוה רנו
 ליעקב שמחה הו צהלו בראש
 הנויסה שמי עוה ללו ואמרו
 הויש עיהוה את עברך את
 שארית ישראל והנעמכי אונס
 מארין צפון וקבצתים מירסני
 ארץ כס עזר ופסחה הרה ויולדת
 יחדוקה לנדול ישונו הנה יבנני

הישאילתהוה כל הימים
 אשר היה הוא שאול ליהוה
 וישתחו שס ליהוה
 ותתפלל חנה ותאמר עלין לבי
 כיהוה רמה קרני כאלה ורחנני
 על אויבי כי שמחתי בישועתי
 און קרוי שכי הוה כי און בלתי
 ואין עזר כאלהינו אל תרבותנו
 נבוהה נבוהה יצא עתק מפיקס
 כי אר רעות יהוה ולונתכנו ע
 עלילת תקי שת נבורים חתים
 ונכשלים אורו חילי שבעים נ
 כל חסני שברו ורעבים חרלו ע
 עקרה ילדה שבעה ורפת בעם
 אומללה יהוה ממית ומחיה
 מוריד שאול ויעל יהוה מוריש
 ומיע שיר משפיל אף מרומס
 מקיס מעפר רל מאי שפות ירס
 אכיון להושיב עס נרי כס וכסא
 כבורינחילס מליהוה מעוקי
 ארץ וישת עליהסת כל רגלי
 חסידוי שמורוד שעיס כחשן
 ידמו כיל אכבחיגבר איש

חיו ומורא לא יעלה על ראשו
והיה כהרבתה להתפלל לפני
יהוה ועל ישמר את פיה וחסנה
היא מדברת על לב הרק שפנתה
בעת קול הלא ישמע עויו שנה
על ל לשכרה ויאמר אליה עלי
עד מתי שתכרין הסירי את יינק
מעליך וותען חנה והתאמר לא
ארנא אשה קשת רוח אנכי ויין
וישכר לא שתיתי ואישפך את
נפשי לפני יהוה אל תקן את
אמתך לפני כחבלי יעל כמיונ
שיחי וכעס ידברתי עך הנה
ויען עלי ויאמר לכיל שלום
ואלהי ישראל יתן את שאלתך
אשר שאלת מעמו והתאמר
תמינא אשפחתך חן בענין
ותלך האשה לדרכה ותאכל
ופנה לאהיולה ועוד ויישכמו
בבקר ויישחחו לפני יהוה ויי
וישכבו ויבאו אל ביתם הרמתה
וידע אלקנה את חנה אישתו
ויזכרה יהוה ויהי

לתקופות הוימיס וחתהר חנה
ותלך בנותקרא את שמו שמואל
כמי יהוה שאלתי ווי על האיש
אלקנה וכל ביתו לזכר ליהוה
את זכרה ימיסו את נדרו וחסנה
לא עלתה כי אמרה לאישה
עד זמלה נערוה הביאותו ונרא
את פני יהוה ויישכס עך
עולסו ויאמר האלקנא אישה
עשיה טוב בענין שבי עך
נמלך אתו אך יקסי יהוה את
דברותי שכהא אשהותינק את
בנה עד נמלה אתו ויתעלה ונעמה
באשר נמלה לתובכ פריס שלשה
ואיפה אחת קמחונבל יין
ותכאהוב כיתיהוה שילה והנעו
נערו ויישחטו את הפר ויביאו
את הנער אל עלי ויתאמר בני
ארנא חנא נפשך ארנא אני האשה
הנבעת עמך כזה להתפלל אל
יהוה אל הנער הזה התפללתי
ותקיהוה לי את שאלתי אשר
שאלתי מעמו ונס אנכי

וישם שני בני עלי חפני ופיעהס
 פהנעס ליהוה ויהי היום ויזבח
 אלקנא ונתן לפענה אישתו ול
 בנה ובנותיה מנות יולחנה ויתן
 מנה אחת אפיס כי אתחנה אונ
 ויהוה סגר רחמה ובעסותה יצתה
 נסכעס כעבור הר עימה כיסגר
 יהוה בעדר רחמה וכן יעשה שנה
 בשנה מדי עלותה בעית יהוה כן
 תבעיסנה ותכבה ולא תאכל
 ויאמר לה אלקנה אישה חנה
 למה תכבילי מהל אתאכלי
 ולמה ירע לבכר הלא אנכי טוב
 לרמי עשרה בנים ותקס חנה
 אחרי אכל הכשלה ואחרי
 שתהו עלי הכהן ישבע על הנפא
 על מזותה וכל יהוה יהי אמת
 נפשותה לל עליהוה וכבה
 חבכה וותר דרר ליהוה ותאמר
 יהוה יצא אות אסראה תראה
 בעני אמתך וזכרתני ולא תשח
 את אמתך ותתל אמתך זרע
 אנשים ונתתני ליהוה כל ימי

ליו דעיו וחמתי היא סמכתני
 ואכוס עמי סבא פיו ואי שפרס
 בחמתי ואודיד לארץ ניעחם
 חסדי יהוה אכירתה לות יהוה
 בעל כל אשר נמלנו יהוה ורב
 טוב לבית ישראל אשר נמלס
 כרחמי וכרוב חסדי ויאמר
 אך עמי המה בנים לאי שקרו
 ויהי להם למושיע בכל צרתם
 לא יצרו ולא יפנו הושיעם
 באהבתו ובחמלתו הוא גאלם
 וינטלם וינטאם כלימי עולם
לראשה שנה ויהי
 איש
 אחד מן הרמתים צופים מהו
 אפרים וישמו אלקנה בזירותם
 בן אליהו אבן תוחובן צוף
 אפרתיו ולו שתי נשים שם
 האחת חנה וישסה שעת פנינה
 ויהי לפנינה ילדי סולחנה אן
 ילדי סיועלה האישה הוא מעיו
 מימים מימה לה שתחות
 ולזבוח ליהוה יצא את בשלה

נגד כל הגוים למען ציון לא
אחיהול מעיר וישלם לא
איש קוט עדי צאכונה ידקה
וישועתה כל פירי כעדי וראו
גוים ידקדוק כל מלכים כבודך
וקוראלך שסחרש אישרפי
יהוה יקבנו יהוה יתעטרות פאות
כדי יהוה וינקה מלוכה בכף
אלהיד ילאי אמר לך עוד עונתה
ולארץ לאי אמר עוד שממה
כלך יקרא חפצי כהול ארץ
בעלה כי חפץ יהוה הכן וארץ
תבעל מי כעל בחור בתולה
יבעלך כנעך ומי שיש חתן על
כלה ויש שיעריך אל היד יע
חומות ירושלים הפקדתו
ישומרים כל היוסוכל הלילה
תמיד לאי חשו המזכירים את
יהוה אל דמילכסיו אל התנודמי
לו עדי כונן ועדי שים את וישלם
תלהב בארץ וישבע יהוה במינו
וכורו עקדשו אם אתן את רונך
עוד מאכל לאויבך ואם ישתו

כננכר תירושך אישר ינעתבו
כי מאספנו יאכלו והוה ללו את
יהוה ומקבצו ישתו והוה לחצות
קדשיו עברו עברו
כשערים פנור רך העסלוסלו
המסלה סקלו מאכן הרימונס
על העמים הנה יהוה השמיע
אלקיה הארץ אמרו לבת ציון
הנה ישערבא הנה ישכרו אתו
ופעלתולפנו ויקרא אל העס
הקדש גאולי יהוה ולך יקרא
רוישה עיר לאנעובה מי זה
בא מארוס חמוץ כנדים מכנה
זה הרור כל כישו עיעה ברוב
כחו אנעמרכר כיערקה רב
להו שיע מדוע ארוס ללבושך
וכנדין כרוך בנת פורה דרנתי
לבריו מעמים אין איש אתי
ואררכס באפיו ארמס סכמת
ויז נעחס על כנדי וכל מבושי
אנאלתי כיוס נקס כל כיו שנת
גאולי באה וואכטואן עוד
ואשתומסו אין סוכך ותו ישע

וישראל כי פארך יוכנוכנו נכר
 חומותיך ומלכיהם ישרתונך כי
 מקצפי הכתיר וכר צניחמתך
 ופתחו שערך תמיד וימסוליה
 לאיסגור להביא אליך חיל גוים
 ומלכיהם נהוגים כי הנוי
 והממלטה אשר לא יעברוך
 יאסרו והנוים חרכי חרכי כבוד
 הלכנון אליך יבוא ברו שתרור
 ותאישור יחרול פאר מקום
 מקדשי ומקום רגלי אבנך והלנו
 אריך שחוחבנע מענך והשתחו
 על כפות רגליך כל מנא צדוק
 וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש
 וישראל יתחת היותך עזובה
 וישנוי אהואין עוברו שמתך
 לגאון עולם משו שרור ורוד
 וינקת חלכנוים וישוד מלכסת
 תינקו וידעת כי אני יהוה מושיעך
 ונראלך אכרי עקבי תחת הנחשת
 אביא זהב ותחת הכרול אביא
 כסף ותחת העצים נחשת ותחת
 האבנים כרול וישמת פקודתך

ילום ונוגשיך צדקה לא
 ישמע עורח מסבאר יצך שוד
 וישכר בכולך וקראתי שועה
 חומותיך וישערך תהלה לא
 יהיה לך יעודה שמי של אור וזמנ
 ולנועה הירח לא יאיר לך והיה
 לך יהוה לאור עולם ואלהיך
 לתפארתך לא יבא עור שמשך
 וירחך לא יאספק כי יהוה יהיה
 לך לאור עולם ושל מוימי אבך
 ועמך כלם עריקים לעולם ויש
 ארץ נער מטעמים עשה ידי
 להתפארה הקטון יהיה לארץ
 והצער לנוי עוסאני יהוה
אתם כעתה אחי שנהו
נצבים שושי
 אישי שביהוה
 תגלנפי שיבאלו כי הלכישני
 כנדיי שיעמעיל צדקה יעטני
 כחתן וכהן פאר וככלה תעדה
 כליה כיכא רץ תו צא צמחה
 וכנעה ורועיה תצמיח כן יהוה
 אלהים יצמיח צדקה ותהלה

באפס עישקו וועתה מהלפה
נאסיהוה כילקח עמי חנם שליז
והלילו נאסיהוה ותמיד כל חנם
ישמי מעואין ולכן ירע עמי שמי
לקבוס חתואכי אנחואהנד
המדבר הנני: מה
נאו על ההריס רלי מכשר
משמי עישלוס מכשר טוב
משמי עישועה אמר לציון
מלך אלהיך קול צופך נשא
קול יחרו רננו כי עין בעין יראו
כישוב יהוה ציון פי צחורנו יחוו
חרבות ירושלם כינתם יהוה
ציון נאלירו שלם יחישת יהוה
אתורו עקד שול עיני כל הגוים
ודאופר אפס ארץ אתי ישועת
אלהתו: סודו סודו צאו
מישם טמא אל תנעו צאו מתונו
הברו נשא כל יהוה כי לא
כחפזותי צאו ובמעסה לא
תלכו כי הולך לפניכם יהוה
ומאסיפכם אלהי ישראל
כיתצא בע עקרהוהיא כתובת באה תולדת

והיה כיתכוא קומי אורי
כיכא אונך
וכבוד יהוה עליך זרחי כי הנה
החישך יכסה ארץ וערפל לאמים
ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך
יראהו והלכו גוים לאורך ומלכים
לננה זורחדי שאי סביב עינדך
יראי כלם נקבעו כאורך כנדך
מרחוק יבאו וכנותך על צד
תאמנה: אות ראונה הרת תפחד
ורחל בכך כיהפך עליך המון
יסחיל גוים כי בארץ ישפעת
גמלי סתכסך בכרי מדין ועיפה
כל סמי שכא יכאוהב ולבנה
ישאו ותהלות יהוה יכישחיכל
ינאן קרדיק בערך אילי נביות
ישרתונך יעלו על רצון מונחי
וביתת פארתי אפא רומי אלה
בעבת עופינה וכיונס אל
ארוכותי חסו כי לי איים יקוו
ואניות תרשי שבדא שונה
לחכיא כנדך מרחוק כספסוזהב
אתסלי שם יהוה אל היד ולקדוש

יששון וישמחה ימי צאכה תודה
 וקול זמרה: ראה אנכי עננה סערה
שפטים אנכי הוא
 מנחמכם מי את
 ותר אימאנו שימות ומבן ארס
 חציר עתק: וותי שפכה יהוה עישין
 נטה שמים ויוסר ארץ ותפחו
 תמיד כל היום מפענחמת המצין
 כאשר פונקלה שחית ואיה
 חמתה מציק: מהר צעה להפתח
 ולא ימות לישחת ולאיחסרו
 לחמו: ואנכי יהוה אלהיך רגע
 היסויה מונגלו יהוה צבאות שמו:
 ואיש יסדברי כפך ובעל ידי
 כסיתך לנטוע שמים וליסוד
 ארץ ול אמר לי ציון עמי אתה:
 התעוררי התעוררי קומי
 וירושלם אשר שתי תמיד יהוה
 אתכוסחמתו אתקבעת בוס
 התרעלה שתי תמי צית: אינמנה
 להמכלבנעסילדהו אינ מחזיק
 בידה מכלבנעסנדהו: שתיסנה
 קוד אתך מי ענך לך השור

והי שברוהר עבוה חרב מי
 אנחמד: כנך על פו שכבו באש
 כל חצות כתיא מכמה המלאים
 חמתיהוה צערת אלהיך:
 לכן שמעניא ואת עניה וישנות
 ולא מיין כה אמר ארעך יהוה
 ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי
 מירך אתכוסחמתה איה את
 קובעת פוסחמתו לאתוסיפיר שתות
 עור וישמתי הכיד מונך אשר
 אמרו לנפשך שיחי ונעבורה
 ותשימי כארץ נורך וכחורן לעו
 לעובדים: עוריעונו
 לכשי ענוד ציון לכשי בגדי
 תפארתך ירושלים עיר הקדש
 כולא יוסף יבואך עוד עיר
 וטמא: התעוררי מעפר קומי
 ישרו ירושלים התפתחי מוסרי
 עיארך שבהבת ציון:
 כיכה אמר יהוה חנס
 נמכרתסור לאככסה תנאלו: כי
 כה אמר יהוה צבאות מצריס יוד עמי
 כראי שונה לגד יסווא ישור

ימלטו את ירכך אנכי אריבואת
בנך אבני אוישי עוהאכלתי את
מונך את כשרס וכעסי רמס
ישכרון וירעו כל בשר כי אנכי
יהוה מושיעך ונואלך אכיר
יעקב כיהאמר יהוה איזה ספר
כריתות אמכם אשר שלחתה
אומי מנוישי אשר מרתני אתכם
לוהן בעונותיכם נמכרתם וגו'
ובפשיעכם שלחה אמכם
מרועב אתי ואין איש קראתי
ואין עונה הקציר קצרה ירי
מפרות ואם אין כי כח לה צילהן
בנערתני אחריכים אישים נהרות
מדברת כאשר נתם מאן מים
ותמות כי צמאי אלביש שמים
קררותי וישק אישים כסותם יאני
יהוה נתן לילישון למוריס לדעת
לעות אתי עקרברי עיר כבקר
כבקר יעיר לי און לשמע כל מוריס
אדני יהוה פתח לי און אנכי לא
מרתני אחור לאנסונותי גור
נתת למכיסולחיי למורטים

פעל אהסתרתי מכלמות ודוק
ואדני יהוה יעורר לי על כן לא
נכלמתני על כן שמתי פני מולמיש
ואדע כילא אכויש קרוב מיערקי
מייריכ אתי נעמדה יחד מיבע
מישפטיו נבש אלוהן אדני יהוה
יעורר לי מיהוא ישיעני הן
כלם כבוד יכלו עישי אכלם
מיבכסירא יהוה ישומיע
בקול עברו אישה הדרך חישכים
ואין נונה לרויבט חבשם יהוה
וישען באלהיו יהן כלם קרחי
איש מאוריו יקות לבו באור
אישכם וכזיקות בערתם מירי
היתה זאת לכם למיעצה תשננו
ישמעו אלי רודפי ערק מפקשי
יהוה הביטו אל יגור חגי צבתם
ואלקמקתבור נוקדתם הביטו
אראברהם אביכם ואל שרה
תחללכם כי אחד קראתם
ואברהם ואברהם כי נחם יהוה
עיון נחם כל חרבותיה ויישם
מדברה כענין וערכתה כנין יהוה

ישאיסכב ענין דור איכלס מקבצו
 בארץ חיאנאס יהוה כילס
 כעדיתלכישיותק שריסככלה
 כיחרבותך וישוממותך וארץ
 הריסחתך כי עתה תצרי מי ישוב
 ורחקו מכל ענין יעד יאמרו
 באזעך בני שכולך ער לי
 המקוס נשה ליו אי שבה וואמות
 כלכך מיילר לי את אלה ואני
 שכל הונל מורה גולה וסורה
 ואלה מינדל הן אנני שארתי
 לכדי אלה איפה הם
 כה אמר ארני יהוה הנה
 אישא אלנו יסיר ואל עמים
 אריסנסו יהבי אובעך כחינן
 ובעתיד על כתף הנשאנה יהוה
 מלכים אומעך וישרותיהם
 מיניקותך אפיס ארץ ישתחוו
 לך ויעפרו רגליך ילחכו וידעת
 כי אני יהוה אשר לאיכישוקווי
 הווקח מנבור מלקוח ואם שבי
 צריקי מלטיכי כה אמר יהוה
 נסי שכינבור ווקח ומלקוח ענין

פסל לאימוטיה לאתר עוהלא
 תישמע עוהלא הונד מראי שונס
 הלאה בענותם מוסרות הארץ
 היו שבעל חונה ארץ ווי שביה
 פחנבס הנטה כדק שמים
 וימתחם כאהל לשבת הנתן
 הונסל אין שפטי ארץ כתרו
 עשה אקבל נטיע אקבל זורעו
 אקבל שור ש בארץ נועסונס
 נשפהס ויכישוונס ערה כקש
 תשאסו אל מי תדמונו ואשוה
 יאמר קרוי שישאומרוס ענינת
 וראומי כרא אלה המוציא
 כמספר צבא סלכס בשם
 יקרא מרב אונסו אמיץ כח
 אישלאנערד ורהיה עקב
 ותאמר ציון
 עובני יהוה יהוה שכתני
 התשכח אשה עולה מרחסנן
 כטנהנס אלהתשכחנה ואנני
 לאאישכח הן על כפיס חקותיך
 חומותיך נעדי תמיד מהרובעך
 מהרסיד ומחרובך ממד יצאו

כל חטאתם וחתקן אמת ליעקב
חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימיו קדם
ואתחנן נחמו נחמן עמי
יאמר אלהיכם
דברו על לב ירושלים וקראו אליה
כי מלאה זבאה כי נרצה עונה
מלך חמה מיריהוה כפל יסנבל
חטאתיה יקול קורא במדבר
פנו דרך יהוה ישרו בערבה נסו
לא להניח כל בני אינש אוכלהו
ונבעה ייטפלו והיה העקוב
למי שורוה רכסו סלכעיהו
ונגלה כבוד יהוה וראכל כשן
יחרו כי יהוה דבר קול
אומר קראו אמר מה אקרא אל
הבשר חיצו כל חסדו כי צין
הישרה ייבש חיצו נבל צין
רוח יהוה נשבה כן אכן חיצו
העסיב כשחיצו נבל צין ודט
אלהינו יקום לעולם
על הרנבוה על לך מבשרת צין
הרימי כפח קולך מבשרת

ירושלם הרימי אלתו ראי אמו
לערי יהודה הנה אלהיכם הנה
ארני יהוה כחוקי באור עו
מושל הלוהנה ישכרו אתו
ופעלתו לפענו כרעה עה רוי עו
כורו עו יקבץ טלאים וסחיקו
ישא עלותיהוה
מדרכי שיעלו מיסוי שמיסנות
תקוב כל כשליש עפר הארץ
וישקל כפל סהרים וזכעות
במאונס מיחכן את רוח יהוה
ואיש עיצו יודיענו יאת מי
נמעין וכנהו וילמדו בארח
משפטו וילמדו דעת ודרך
תבנות יודיענו יהוה גויס כמרמול
ובישחק מאונס נחיש כוהו איס
כדקיטול וילכנון אין ריכעו וחיותו
אין ריעולה כל הגויס כאן נגדו מי
מאפסותהו נחש כוהו ואלמי תרמין
אלומה הרמות הער כוהו הפסל נשן
חרשו צורף כוהו כירק ענו ורתק קנט
צורף חמסוכן תרומה עק לא ירקב
יבחר חרש חכס יבק שלול הכן

וּתְכַאֲנֶה וּתְמַהְרֶנָּה וְתִשְׁאַנֶּה עַל
 עַלְיֵנוּ וְהִי תִרְדֶּנָּה עֵינֵינוּ וְרַמְעָה
 וְעַפְעֵפֵינוּ וְיִדְרֹמִים כִּי קֹל נְהִי
 נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵד שְׂרָדָנוּ בְּשֵׁנוּ
 מֵאֵל כִּי עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כְּנָעַן שְׁלִיכֵנוּ
 מִשְׁכַּנֹּתֵינוּ כִּי שִׁמְעָה נְשִׁים
 דְּבָרֵיהֶן וְהִוָּה וְתִקַּח אֹנֵי כְסֶדְרָנוּ
 וְלִמְדָנָה כְּנֹתֵיכֶם נְהִי וְאִשָּׁה
 רַעֲוֹתָהּ קִינָה וְכִי עֲלֶה מוֹת בִּי
 בְּחַלְוֵנוּ כִּי אֲבֵר מִנֹּתֵינוּ לְהַנְיֹת
 עוֹלָם חַיִּים בְּחֹרִים מִרְחֹבֹתֵי
 דְּבַר כֶּה נֹאסִי הוּוּ וְנִפְלָה נִכְלַת
 הָאָדָם כִּדְמֵן עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְנֹעַ
 וְכַעֲמִיר מֵאַחַר הַקֶּיֶד וְאֵין
 מֵאֶסְרֵי כֹה אֲמַדִּי הוּוּ אֵל
 יְתַהַלֵּךְ חֲכָם בְּחֻמְתּוֹ וְאֵל
 יְתַהַלֵּךְ הַגִּבּוֹר בְּנִכְוֹדוֹ וְאֵל
 יְתַהַלֵּךְ עֵשֶׂר בְּעֵשֶׂר וְכִי אֲסֻבָּא
 יְתַהַלֵּךְ הַמִּתְהַלֵּל הַשָּׂבֵל וְיִרְוַע
 אוֹתִי כִי אֲנִי הוּוּ עֵשֶׂה חֶסֶד
 מִשְׁפָּטוֹ עֲרֹקָה כִּי אֶרְכֹּב אֶלֶּה
 חֶפְצֵי נֹאסִי הוּוּ: **וַיֵּלֶךְ**
 שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד

יהוה אלהיך כי כשלת בעונך
 קחו עמכם דרכי סושיבו אל
 יהוה אמרו אליו כלת שא עון
 וקח טוב ושלמה פרים שפוננו
 אישור לאיו שיענו על סוס לא
 נדבר לאנאמר עוד אלהינו
 למעשה ידעו אשר בך ירוחם
 יתוס ארפא משובתם אהבם
 נדכה כי שב אפי ממנו אהיה
 כטרל לישראל יפרח כישו שנה
 ויד שר שווי כל כנון וישובו ישי
 כצל יחידתו ויפרחו כנופן זכו
 כין לכנון אפרים מהלי עוד
 לעצבים אנע ענתו ואישור
 אנכרו ישראל ענק ממנו פריך
 נמצא מי חכם ויכן אלה נכון
 וירעם כיישרי סרדכי יהוה
 ויעריקם ילכו כסופו ישעיס יכשו
 כסימי אל כמוד נשא עון ועונ
 על פישעל שארית נחלתו לא
 החויק לער אפו כי חפץ חסד
 הוא ישוב ורחמנו יכבוש
 עונותינו ותשלך במי עולתים

על שבר בת עמי השפרתי קרתי
שמה החוקתני הער אין בלעו
אסרופא אין שם פירוע לא
על תה ארוכת בת עמי מי יתן
ראשי מיסועני מקור רמעה
ואכבה יום מסולילה את חללי בת
עמי מייתנני במדבר מלון ארזים
ואעזובה את עמי ואלכה מאתם
כי כל סמנא פיס עזרת בוגדים
וידרכו את לי שונם קישתם שקר
ודאל אמונה נכדוב ארץ כל מרעה
אלרעהי נאו ואתי לאירעונאס
יהוה איש מרעהו היה שמרו ועל
כל אלהת בטחובי כל אח עקונ
יעקב וכלר ערכל יהקוד ואיש
ברעהו התלו ואמת לא ידברו
למדולי שונם דבר שקר העוה נלא
ישבתך בתוך מרמה במרמה
מאנורעת אתי נאסיהוה
לכן כה אמר יהוה צבאות הנני
צרפס ובחתי פני איר אעשה מפני
בת עמי חץ שחוט לישונם מרמה דבר
בפי שלום אלרעהו ידבר ובקרבו

וישום ארכו העל אלה לא אפקוד
כסנאסיהוה אסבנוי אישר כזה
לא תתקסנפיש
ההרים אישא בכיונהו ועל נאות
מרבד קינה בני עתומכלי איש
עוברול אישמעיקול מקנה מעון
הישמים וערבה מה ערדו הלכנו
ונתתי את ירושלם לגלים מעון
תנסו את עירי יהודה אתן שממה
מכלי יושבי מי יהוה האי שהחכסני
אתנאות אשר דבר פי יהוה אליו וערה
עלמה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבר
עברוי אמר יהוה על עונם את מורתי אשר
נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא ידעו
הלכנו וילכנו אחרי שרדות יהוה לבסנאור
הבעלים אשר למדום אבותם לכן
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
מאכילם את העם הזה לענהו שקיתם
מיראשיוהפי צותי סבנוי אשר לא
ידעו מהו אבתם ושלחתי אחריהם את
החרב ער כלותי אותם כה אמר יהוה
צבאות התבוננו וקר או למקוננות
ותבואינהו אל ההכמות שרחו

תפדה וישביה כצדקה:

לתשעה באב

אסוף
אסיפם

נאסיהוה אין ענבים כנפן ואין
 תאנעם ספתאנהוה עלהנכל ואין
 להם יעברום יעל מהאנחנו
 יו שביסהאספונעם אאל ערי
 המכ צד ונהמה שם כיהוה
 אלהינוהר ימנווי שקנו מירוש
 כיחטאנו ליהוה יקוה לישלום
 ואין טוב לעתמרפאוהנה בעתו
 מרן גשמי ענחרתסוסיו מקור
 מעלות אבריר עשה כל
 הארץ ויבאווי אכלו ארץ ומלא
 עירוי וישביה כיהנוני מישלח
 בכסנוח שים יעפעונעם אשראן
 לחישונשכראתכסנאס יהוה
 מכלינתי עלי יעון עלי
 למירוינה קול שועתבת עמי
 מארץ מרחקים היהוה אין בנין
 אסמלכה אין כח מדועהמעסוני
 בפסליהספתהכלי נכרי עברקצו
 כלהקין ואנחנו לא נושענו

אשר חמוץ שפטותוס ריבו
 אלמנה לכו נאונכחה
 יאמריהוה אסיהו חטאיכסמ
 כשעסכשלגילכנו ואסיארמו
 כחול עכ צמד יהוה אס תאכו
 וישמענתס טובהארץ תאכלו
 ואסתמאנו ומדיתס חרב תאכלו
 כפי יהוה דברי אמה
 היתה לזונה קריה נאמנה מלאנת
 משפט צדק ילין כהרועה מריו
 מו צחיס כספך היה לסיעסמא
 מהול כמי שירך סודיסותנו
 ננכיס כרואה כישחרורודק יש
 ישלמנעס יתוס לאי שפטוודי
 אלמנה לאיבא אליהם:

לכו נאסה ארון יהוה עבאת
 אבריר ישראל הוי אנחם מצרי
 ואנקמה מאויביו ואשיכה ירו
 עליך ואיערה כבודס יגדואסיה
 כלבדילך וואשיכה שופטין
 ככראשונה ויועיעך כבתחלה
 אחריכן יקראלך עז היצדק
 קריה נאמנה יעון כמשפט

ויזכרו ויבכרו ויבקר בשלם
הבשר ויתן לעסו ויאלו ויקם
וילך אחרי אליהו וישרתהו

אלה הדברים ישעיהו

בן אמוץ אשר חזה על יהודה
והודו שלם במי עויו חיותם אחו
יחוקיהו מלכי יהודה: ישמעו
שמיסוהאוינו ארץ כי יהוה וכו
בנעסגד לתיוהו ומתיוהספישע
כיוהע שור קנהו וחמור אבנו
בעל ווישראל לאירע עמילא
התבונן: הוינויחוטא עם ככר
ענור עמר עיסבנעס מי שחיתם
יזכר אתיהוה נא עו את קרוש
ישראל עורו אחודו על מהתנו
עוד תוספו סרה כל ראש לחלי
וכל לבכרוי מקה רע ועוראש
אין כו מתוספ צעו חכורה ומנה
טריה לאזורו לאחוכישו ולא
רכה בשמן יארנעם שממה
עריכם שרופות איש אדמתכם
לנער כסורים אכלים אתהו שממה

כמה פכתורים ונותרה כת ציון
כסוכה ככרס כמלונה במקשה
כעזרני צורה: לולי יהוה יצא את
הותיר לנו ישראל כמעט כסרוס
היינו לעמורה רמינו:

שמעו דברי יהוה קצוני
סרוס האנינו תורת אלהינו עם
עמורה: למה לירוכזב חיכם
יאמר יהוה שכעתי עלות אילים
וחלכמריא יסודס פריס וככשית
ועתודיס לאחפ צתיכי תבאו
לראות פני מיבקיש ואת מידתנו
רמוס חצרוי לאתוסיפו רביא
מנחת ישוא קטרתתו ענה היא
ליחרשו שבתקרא מקרא לא
אוכל אין ועצרה: חרשיכם ומ
ומזעדיכם שנאה נפשי הוי עלי
לטרחנל איתי נישוא: ובפר שנס
כפיקם אעלים עיני מכסגם כי
תרכו תפלה אינוני שומע ירינע
רמיס מלא ורח צוהוכו הסידו
רעמעל ליכס מנגד עיני חדרו
הרעיל מדוהיטכדר שומישפט

ארבעים וסווארבעים לילה
 ער הר האלהים חורב ויבא שם
 אל המערה וילך שסוהנה רב
 יהוה אליו ויאמר לומה לך פה
 אליהו ויאמר קנאקנאתי ליהוה
 אלהי עבאיתכי עובדיך בתי בני
 ישראל את מזבחתיך הרסו
 ואתנבאיך הרנו כחרב ואתנאני
 לבד ויבקשו אתנפשי לקחתה
 ויאמר צאו עמדתכיהו לפני יהוה
 והנה יהוה עבר ורוח גדול הוחק
 מפרק הדיסו מי שבר סלעים
 לפני יהוה לא נרוחיהו והוא חר
 הרוח רע של אכרע שיהוה ואחר
 הרע שאלאכרע שיהוה ואחר
 האיש קול דממה רקה ויהי
 כשמע אליהו וילט פניו בארחתו
 ויצאו עמדפתח המערה והנה
 אלו קולו ויאמר מה לך פה
 אליהו ויאמר קנאקנאתי ליהוה
 אלהי עבאיתכי עובדיך בני
 ישראל את מזבחתיך הרסו ואת
 נבאיך הרנו כחרב ואתנאני

לבד ויבקשו אתנפשי לקחתה
 ויאמר יהוה אלי לך
 שוב לדרך מדברה רמישק
 ובאתו מי שחת את חזאי למדך
 על ארסו ואת יהוה אבן מי שיתג
 תמישח למדך עלי ישראל ואת
 אלי שעבן שפט מאכל מחולה
 תמישח לנביא תחתך והיה
 הנמלט מחרב חוואל ימית והוא
 והנמלט מחרב יהוה ימית אל שעי
 והשארתי בני ישראל שבעות
 אלפיס כל הפרכים אשר לא
 כרעו לבני וכל הפה אשר לא
 נשקלו וילך משסוים צא את
 אלי שעבן שפט והוא חורש
 ישנים עשר צמד יסלפניו והוא
 בשנים עשר ויעבר אליהו
 אליו וישלך אדרתו אליו ויענב
 אתה בקר וירץ אחרי אליהו
 ויאמר אישקהנאל אביו לאמי
 ואלכה אחריך ויאמר לו לך
 שוב כימה עשית לך ווישב
 מאחוריו ויקח את צמד הבקר

בכרה קלה משרכת דרכיה פרו
למוד מדבר באות נפשה שאפה
רוח תאנתה מיישיבנה כל
מבקשיה לא יעפו בחרשה
ימצאונה: מנעיר גלך מיחף
וגרוך מצמאה ותאמר ינואיש
לאבי אהבתו זוריס ואחריהם אדך
בכשתנוב כיומי צאן הובישו
בית ישראל המה מלכיהם ש
ישריהם פהניהם ונב איהם יאב
אמר יסלע עץ אבי אתה ול אבן את
ידיה תנוב פנו אלי עתה ול אפנט
ובעת רעתסי אמרו קומה והו
והוי שיענו ויאיה אלהיך אישה
עשית לך יקומו אסיו שיענך
בעת רעתך כי מספר עריך היו
אלהיך יהורו: ^{אס}
תשובי ישראל נאסיהוה אלי
תשובו אסתסיר ישקו ענך מפני
ולאתנודו ונשב עתחי יהוה
באמת במשפטו ובצדקה וותננו
כנוי סוכי תהללו: **אלה מסע**
ויר יהוה היתה אל

ויבוא

אליהווי שנס מתנו וירץ לפני
אחא בער כאכה יורע אלה וינד
אחאכל אויבך את כל אשר עשה
אליהו ואת כל אשר הרג את
הנביאים כחרב: ותישלח אויבך
מלאך אל אליהו לאמר פה יעשן
אלהים וסכה יוסי פון כי כעת מחו
אישים את נפישך כנפיש אחת
מהסוירא ויקסו לך אל נפישו
ויכאכאר שבע אשר ליהודה
וינח את נערו שסוהווא הלך ב
במדבר דרך יוסו וישב תחתותם
אחתווי שאל את נפישו למות
ויאמר רבעתה יהוה קח נפישו
כל אטוב אנבי מאבתיו וישב
ויישן תחת רותם אחת והנה זה
מלאך נוגע פווי אמרו קוס אבלי
ויכטוהנה מראשותו ענת
רצפיוסו עפחת מיוסו אכל וישת
וישב וישב וישב מלאך יהוה
ישנתו ויענפו ויאמר קוס אכול
בדרכ ממך הדרך ויקס ויאכל
וישתו לך בכחה אכלה הווא

עליו וישאנו כפי ריסנתנו קולם
 וישיתו ארץ צול שמה ערו
 נעתו מכל יו ישכנו סכנו נקו
 ותחפנו חסירי ענך קרקרה לאואת
 תעשה לך עונך את יהוה אלון
 כעת מוליך כדרך ועתה מה
 ללדרך מעירי שלשתות מי
 שיחורו מה לך לדרך אישור
 לשתות מי נרתי סוד ריעך
 ומי שוכתך ותכחוד ורעי ורא
 כד עומר עונך את יהוה אלון
 ולא פחדתי אריך נאס ארני יהוה
 יבאו תיכי מעולם שברתי עלך
 נתקתי מוסרתך ותאמרי לא
 אעברכי על כל גבעה גבוהה
 ותחת כל ענר ענן את צעה זונה
 ואנכי נטעתיך שרק כלה זרע
 אמתו איך נהפכת לי סורי הנפן
 נכריה כי אסתכבסי בנתרותי
 לך כורית נכתס עונך לפנני נאס
 ארני יהוה איך תאמרי לא
 נטמאתי אחרי הבעלים לאהונת
 ראי דרכך בני אידע עמה עשית

אתנו מארץ מצרים המוליד אותנו
 במדבר בארץ ערבה ושוחה נארץ ציה
 וצלמות נארץ לא עברנה איש ואיש
 ארסי שסו ואבי אתכם אל ארץ
 הפרמל לאכול פריה וטובה
 ותכאו ותטמאו את ארצי ותחלתי
 שמתם לחו ענה הכתנעם לא
 אמרו איה יהוה ותפשי התורה
 לאירעונו והרויעס פישעו בי
 והנביאים נבאו כבעל ואחרי
 לא יועילו הלכו לכן עוד ארבי
 אתכם נאס יהוה ואתפנע בעכס
 ארבי כי עברו איי כתיים וראו
 וקדר שלחו והתכוננו מאד וראו
 הן היתה כזאת יה המיר נוי אלהים
 והמה לא אלהים ועמי המיר ננו
 בלא יועיל ישמו שמים על זאת
 וישערו חרבום ארנאס יהוה מ
 ישתים רעות עשה עמי אתי ענו
 מקוה מים חיים לחיב להם
 פורות כורות נשכרם אישך לא
 יכילו המים העברי ישראל אם
 ולירכית הוא מרועהוה לבו

בנוי ספק רב עמי סרביס כאריה
בנהמות יער ככפיר בעררי נאן
אשר אס עבר ורמסו טרף ואין
מיעל יתרוס ירך על צריך וכל
אויבך יכרתו ויהיה ביוס ההוא
נאס יהוה והכרתו סוס יך מקונן
והאכרתו מרכותיך והכרת
ערי ארצך והרסתו כל מבצרת
והכרתו כשפים סמירך ומעונע
לא יהיו לך והכרתו פסילך
ומי צבתך מקרבך ול אשתחווה
עור למעשה יריך ונתשתי
אשר יך מקרבך והשמרתו
עריך ועשיתו באהוב חמה נקט
את הגוים אשר לא שמעו
שמעו נא את אשר יהוה
אומר קוס ריב את ההרים ויש
ותשמענה הנבעות קולך
שמעו הרים את ריב יהוה
והאתנעס מוסרי ארץ כי ריב
ליהוה עם עמו ועסי ישראל יתנו
עמי מה עשיתו לך ומה הול אתך
ענה כי כה עליתך מארץ

מירוס ומכפת עבדים פרתוך
ואשלח לפנך את משה אהרן
ומרים עמי וזכר נא מה יעין בלך
מלך מוא אבומה ענה אתו בלעם
בן בעור מן השטים ער הגלגל
למעוררת צדקות יהוה במה
אקדס יהוה אקבל אלהי מרוס
האקדמונו בעולת בעל ים בני
שנה יהיר ענה יהוה באלפי אלס
ברבבות נחל יי שמן האתן בכורי
פשי עי פרי בטן חטאת נפשי
הגיד לך ארס מה טוב ומה יהוה
דור שממך כי אס עשיות מוט
ואהבת חסדוה צנעלכת עם
אלהיך **פינחס** רבדי יחידו
וריא סתובה באלה שמות

ראשי המטות שמעו
יהוה בית יעקוב וכל משפחות
בתי ישראל כה אמר יהוה מה
מינאו אבותי כסבי עול כי רחקו
מעליו וילכו אחרי ההבל ויתברו
ולא אמרו איה יהוה המעלה

עמו ויחטבנהו וילחם עמו וישואלו
 ויתן יהוה אלהי ישראל את
 סיחון ואת כל עמון ביד ישראל
 וכסו ירישי ישראל את כל ארץ
 האמורי וישבה ארץ ההוא ויירשו
 את כל גבול האמרי מארנון ועד
 היבוק ומן המדבר ועד הירדן
 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש
 את האמרי מפני עמו ישראל
 ואת התורשני יהל אאת אישר
 יודי שדכמו יש אלהיך אתו
 תיקי שואת כל אישר הודי שיהוה
 אלהינו מפננו אותנו נרי שיעתה
 הטוב טוב אתה מכל קבן צפור
 מלך מוא כהר כרבעי ישראל
 ולחם נלחם נס כשבת ישואלו
 כח שבין ובכנותיה ובערער
 ובכנותיה ובכל הערס אשר על
 ידי ארנון של שמאות שנה
 ומדוע לאה צלחם בעת ההוא
 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה
 אתי רעה להלחם בניו שפוט
 יהוה השפט יהוה סבין בני
 אדם והיה שארית יעקב

ישראל ובין בני עמון וילא שנוע
 מלך בני עמון אל דברי יפתח
 אישר שלח אליו
 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעזר
 אתה גל עזרו את מנשה והויעזרו
 את מנשה הגל עזר וממנשה הגל עזר
 גל עזר עזר בני עמון ויירד יפתח
 נדר ליהוה ויאמר אם נתן נתן
 את בני עמון בירי והיה יהוה צא
 אישר יצא מדלת ביתי לקדאתי
 בשוכי בשלום מבני עמון והיה
 ליהוה העליתיהוה יעזרהו ויעזרו
 יפתח אל בני עמון להלחם כס
 ויתנס יהוה כירוי וכס מערוער
 וערב אבה מעת עשרים עיר
 ועד אכל כרמי סמכה גדולה
 מאד ויבנו בני עמון מפני בני
 ישראל וירא אכלק והיה
 שארית יעקב
 בקרב עמי סרביס כטל מאת
 יהוה כרביבים על עשב אשר
 לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני
 אדם והיה שארית יעקב

ישראל וילכו זקני ער לקחת
אתי פתח מארץ טוב ויאמרו
ליפתח לכה והיית לנו לקצין
ונלחמה בכני עמון ויאמר יפתח
לזקני ער הלא אתם ישנאתם
אתי ותנר שוני מבית אבי ומדוע
כאתם אלי עתה כאשר ער
לכם ויאמרו זקני ער אל
יפתח אם מי שיביא אתם אותי
להלחם בכני עמון ונתן יהוה
אתם לפני אנכי אהיה לכם לאיש
ויאמרו זקני ער אל יפתח יהוה
יהיה שומע בקולנו אם לא
כדרך כני עשה וילך יפתח עם
זקני ער ויש ימוה עם אותו
עליוס לראי שולקצין וירבו
יפתח את כל דברי ולפני יהוה
כמי צפה וישלח יפתח
מלאכים אל מלך בני עמון לאמר
מה לי ולך כי באתה אלי להלחם
בארצי ויאמר מלך בני עמון
אל מלאכי יפתח כילקח ישראל
את ארצי כעל חזו מצרים

מארקו וער היבוק וער הירדן
ועתה הישיבה אתהן בשלום
ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים
אל מלך בני עמון ויאמר לו
אמר יפתח לאלקח ישראל את
ארץ מוא אבוא את ארץ בני עמון
כי בעל חס ממ צריס וילך ישוא
במדבר ער יססו ויבא קדשו
וישלח ישראל מלאכים אל
מלך אדום לאמר אעבדה נא
בארץך ולא ישמע מלך אדום
ונס אל מלך מוא וישלח ויאמר
וישבי ישראל בקדשו וילך
במדבר ויספא את ארץ אדום ואת
ארץ מוא ויבא ממזרח שמש
לארץ מוא ויחנן בעבר ארנון
ולא בא וכוכל מוא ככי ארנון
גבול מוא כיון שלח ישראל
מלאכים אל סיחון מלך האמרי
מלך חשבון ויאמר לו ישראל
עברה נא בארץך ער מקומי
ולא האמין סיחון את ישראל
עבר כוכולו ויאסף סיחון את כל

מלככם ויעתה הנה המלך אשר
 בחרתם אשר ישאלתם והנה
 נתן יהוה על יכם מלך ואסתדאו
 אתי יהוה ועברתם אתו ושמעו
 בקולו ולא תמרו אתפי יהוה
 והייתם נס אתם ונס המלך אשר
 מלך עליכם אחרי יהוה אלהיכם
 ואם לא תשמעו בקול יהוה
 ומריתם אתפי יהוה והייתה יד
 יהוה ככם וכאבותיכם ונס עתה
 התי עבוד או אתה דבר העול
 הוה אשר יהוה עשה לעיניכם
 הלא קצרתם חיס אקרא
 אלי יהוה ויתקבל ותומטר ודעו
 וראו כי רעתכם רבה אשה
 עשיתם כעני יהוה לי שאול
 לכם מלך ויקרא שמו אל אל
 יהוה ויתן יהוה קלות ומטר כיום
 ההוא ויירא כל העם מאד את
 יהוה ואת שמואל ויאמרו כל
 העם אל שמואל הנה תפלל בעד
 עבדך אל יהוה אלהיך ואלומות
 כיום פנו על כל חטאתינו רעה

לי שאול לנו מלך ויאמר שמואל
 אלהים אלתיר או אתם עשיתם
 את כל הרעה הזאת אך אל
 תסורו מאחרי יהוה ועברתם
 אתי יהוה בכל לבבכם ולא תסורו
 כי אחריהת הוא אשר לא יועיל
 ולא יצלח כי תהוה המה כי לא
 יטו ויהוה את עמו בעבוד שמו
 ישמוה גדול כיהוה איליהוה
 לעשות אתכם לולעם

ואתחקת

ויפתח
 הגלעדי
 היה גבור חיל והוא בן אשה וזנה
 וילד גלעד אתיפתח ותלד
 אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני
 האשה ויער שמו אתיפתח ואמו
 לול אתנחל בכית אבינוכי בן
 אשה אחרת אתה ויכרת חופתח
 מפני אחיו וישב בארץ טוב
 ויתלקטו אתיפתח אנשי סוקים
 ויניאו עמו ויהי מימינו
 וילחמו בני עמון עם ישראל
 ויהיבא ישראל לחמו בני עמון עם

לפני יהוה ככל גליו ונחשו שם זבחים
שלמים לפני יהוה וישמח שם
שאו לזכר אנשי ישראל עד
מאד ויאמרו שמואל אל כל
ישראל הנה שמעתי בקולכם
לכל אשר אמרתם לי ואמליך
עליכם מלד ויעתה הנה המד
מתהלך לפניכם ואני זקנתי
וישכתי ויבני הנס אתכם ואני
התהלכתי לפניכם מגורי עד
היום הנה הנני עומב נגד יהוה
ונודם שיחו את שור מי לקחתי
וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי
את מיר צותי ומיר מי לקחתי
כופרו אנשים עיני בני אשילנס
ויאמר דא עישקתנו כולא
ביעתנו ולא לקחתם מה איש
מאומה ויאמר אליהם עת
יהוה בכם ועד מי שקוהו יוסהו
פל אמר עתם כירי מאומה
ויאמר עדי ויאמר
שמואל אל העם יהוה אישר
עשה את משהו ואת אהרן

ויאשר העלה את אבותיכם מארץ
מצרים ויעתה התיצבו ואישפטו
אתכם לפני יהוה את כל צדקות
יהוה אשר עשה אתכם ואת
אבותיכם כי אשר בא יעקב
מצרים וייצקו אבותיכם אל
יהוה וישלח יהוה את משה
ואת אהרן ויירצו את אבותיכם
ממצרים וישיבו סבב מקום הזה
וישכחו את יהוה אלהיהם וימנו
את סביר סיסרא אשר צבא חצור
וכיד פל שתים וסביר מלך מואב
וילחמו בם ויוצקו אל יהוה
ויאמר חטאנו כי עזבנו את
יהוה ונזכר אתה בעלים ואת
העשתרות ועתה הציננו מיד
אויבינו ונזכר וישלח יהוה
את רובעל ואת כרו ואת יפתח
ואת שמואל ויצל אתכם מיד
אויביכם מסביבות שבו בטח
ותיר אוכינח ש מלך בני עמון
כא עליכם ותאמר לילא כי מלך
ימלך עלינו ויהוה אלהיכם

מרלתי כיתך החניצה רמו
 כראשו ואנחנו נקיים וכל
 אשר יהיה אתך בבית רמו ע
 כראשו ואסיר תהיה כו ואם
 תנדי את רכנו זהו היה יט נקיים
 משבו עתך אשר השבעתנו
 ותאמר כדכרי כסכן הוא
 ותשלח סוילכותך שור את
 תקות השני כחלון ויילכו ויבאו
 הרה וישיבו שם של שתי ימים
 עד שבו הרדפיסו יבק שו ורדפיס
 בכל הדרך לאפי צאו וישבו
 שני האנשים וירדו מההר
 ויעברו ויבאו אל יהוה שעבדו
 ויספרו לו את כל המוצאות
 אותם ויאמר הוהו שני ע
 עתן יהוה כבודו את כל הארץ ונת
 ונתו כל ישר הארץ מפענו
ויקח קרוח ויאמר
 העם לכו ונלכה הגלגל ונחדיש
 שם מהר ונכה ויילכו כל העם
 הגלגל וימליכו שם את שאול

חסדונת חסלי אות אמת ויהחיינו
 את אכיו את אמי ואת אחיו את
 אחיותיו את כל אשר להם
 והינלחם את נפשותינו ממות
 ויאמר ולה האנשים נפשונו
 החתיכם למות אסלא תנדי
 את רכנו זהו היה כלת יהוה
 לנו את הארץ וועשו עמך
 חסדו אמת ותוריד סככל בעו
 החלון כי בית הבקיר החומה
 וכחומה היא וישבתו ותאמר
 להם הרה לכו פן פגעו בכם
 הרדפיסו נחכאתם שמה ש
 של שתי ימים עד שוב הרדפיס
 ואחרת לכו לדרךכם ויאמרו
 אליה האנשים נקיים אנחנו
 משבו עתך הוה אשר השבעתנו
 הנה אנחנו כבאי סכארץ את
 תקות חוטה השני הוה תקי שרי
 כחלון אשר הודדתנו כו ואת
 אכיר ואת אמך ואת אחיך ואת
 ואת כל בית אכך תאספי אלך
 הביתה יהיה כל אשר יצא

אישתאול: כהעלותך ^{רע}
וישמחי ^{והיא}

כתובה בשבת חנוכה ^{שלח}
לרא ^{וישלח}

והוישעבנון ^{מן}
הישטיס ישנים אנשים מרגלים
חרישלאמר לבוראו את הארץ
ואת יריחו וילכו ויבאו בית
אשה וזונה וישמה רחכו וישנו
שמה: ויאמר למלך יריחו
לאמר הנה אנשים סבאו הנה
הלילה מבני ישראל לחפראת
הארץ ווישלח מלך יריחו אל
רחבאמר הויניא האנשים
הבאים אליך אשר באו לביתך
כל חפר את כל הארץ באו
ותקחה אשה את שני האנשים
ותצפנו ותאמה כבאו אלי
האנשים וסורא ידעתי מאין הנה
ויהי השער לסור בחישך והאנ
והאנשים יצאו לאיר עתה אנה
הלכו האנשים סרפו מהר
אחריהם כית שונם: והיא

העלתסהנהותטמונסכפשת
העין הערבותלהעל הגנ
והאנשים סרפו אחריהם דרך
הירדן ערה מעברותוהישער
סגרו אחריכאשר יצאו הודיע
אחריהם: והמה טרס יישכנו
והיא עלתה עליהם על הגנ
ותאמר אל האנשים ידעתי כי
נתן יהוה לכם את הארץ וכי
נפלה אימתכם עלינו וכי נמוגו
כליו שבי הארץ מפניכם: כי
שמענו את אשר הווישיהוה
את מייססוה מפניכם בצאתם
ממצרים ואשר עשיתם לשני
מלכי אמרי אשר בעבר הירדן
לסיחון ולעוג אשר החרמתם
אותם ונשמעוים סלכנו ולא
קמה עוד רוח כאיש מפניכם
כיהוה אלהיכם הוא אלהים
בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת: ויעתההישבעו נא לך
כיהוה ביעשית יעמכם חסד
ועשיתם סנס אתם יעסבית אני

מלאך יהוה מי שמדכי יבא
 דכר וכבר נדון ויאמר לו מלאך
 יהוה למה זה תישאל לשמי והוא
 פלאי ויקח מנוח אתגדי העינים
 ואת המנוחה ויעל על הצד
 ליהוה ומפליאל עשות ומנוח
 ואישתור איסויהי בעלותה להגן
 מעל המזבח השמימה ויעל
 מלאך יהוה מלהב המזבח
 ומנוח ואישתור איסו פלו על
 פניהם ארצה וול איספה עוד
 מלאך יהוה להראה אל מנוח
 ואל אשתו ואידע מנוח כי מלאך
 יהוה הוא ויאמר מנוח אל
 אשתו מות נמות כאלהים
 ראונו ויתאמר לו אשתו לו
 חפץ יהוה להמיתנו לאן לקח
 מידנו עוד והומונחה וול אהראנו
 את כל אל הוכעת לאה שניעו
 כזאת וותלך האשה כן וותקרא
 את שמך שמי שון ויעל להנע
 ויברכהו יהוה וירחל רוח יהוה
 לפעמו כמחנה הרוכבין ערעה וכן

האלהים עוד אלהאשה והיא
 וישבת כשרה ומנוח אישה
 אין עמה ויתמהרה האשה ותרין
 ותנר ל אישה ותאמר אליו הנה
 נראו אליה אש אשר באכנים אליו
 ויקסו לך מנוח אחרי אישתו
 ויבא אלהאיש ויאמר לו היתה
 האיש אשר דברת אלהאשה
 ויאמר אני ויאמר מנוח עתה
 יבא דכרדמה יהיה מי שפוט
 הנער ומעשהו ויאמר מלאך
 יהוה אל מנוח מכל אשר אמות
 אל האשה תשמר ומכל אשר
 יבא מפני היין לא תאכל ויין
 וישכר אל תשתוכל טומאה אל
 תאכל כד אשר עניתה תשמח
 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה
 נעצה נא אותך ונעשה לפניך
 נדי עניסו ויאמר מלאך יהוה
 אל מנוח אסתעצנע לא אוכל
 כל חמך ואסתעשה עולה ליהוה
 תעלה כיל אידע מנוח כי מלאך
 יהוה הוא ויאמר מנוח אל

תרוי שגויס יי צאתה לי שיע
עמד לי שיע את משיחך מות
ראיט מכיתר שיע ערות יסוד
עד ציאר סלה ינקת במטווי
ראיט פרוזויס ערו להפי צני
עלי צותם סמור לכל עני במסחר
דרכת בים סוסין חמר מיסרביס
שמעתות וחרטבטני לקול צלו
שפתיו יבאר קכע צמי וחתת
ארנן אישר אנוח ליוס צרה
לעלות לעס ינודנו כי תאנה לא
תפרח ואין יכול כנפנים כחש
מעשה הזיתו שדמות לא עשו
אכל נור ממכלא צאן ואין נקו
כרפתיו ואני כהוה אעלה
אנלה כאלהי שיעי יהוה
ארני חילי ויי שסרני כאילות
ועל כמותי ידריכני למניע
בנענותי **נשא** ויהי איש
אחר **מצרעה**
ממשפחת הרנו שמו מנוח
ואשתו עקרה ול אילה וודא
מלאך יהוה אלהא שהו יאמו

אליה הנה נא את עקרה לא ילדת
והרית וילדת כן ויעתה השמו
נא אלת שתי יין ושכר ואל
תאכלי כל טמא וכי הנה הרה
וילדת כן ומורה לא יעלה על
ראשו כי נור אל הים סיהיה הנע
מן הכטון והוא יחל להושיע את
ישראל מיד פלשתים יסות כא
האשה ותאמר לא אישה לאמו
אישה אלהים כא אליו ומראו
כמראה מלאך האל הים טורא
מארול איש אלתה הואי מזה
הוא ואת ישמול אהנד לוי
ויאמר לי הנה הרה וילדת כן
ועתה אלת שתי יין ושכר ואי
תאכלי כל טמא הנה נור
אלהים סיהיה הנער מן הכטון ע
יוסמותו ויעתר
מנוח אליהוהו ויאמר בני ארני
אישה אלהים אשר שלחת
יכאנא עור אל יעו וזרנו מה
מצרעה לער הילדה ויישמע
האלהים כקול מנוח ויבא מלאך

יהוה שמעתי שמעך יראתי
 יהוה פעלך בקרב שנים חייו
 בקרב שנים תוריי עברנו החם
 תזכור יאלוה מתמין באוקות
 מהרפאון סלה כסה שמים
 הודות הלחולל אה הארץ
 ונונה כאור תהיה קרנעס מירולו
 וישם חכיון עזויל פשו ילך רבר
 ויצאר שף לרגליו עמחוי מדארץ
 ראהו יתרנו ויסו ויתפן צני הררי
 עד שחונבנות עולם הליכות
 עולם לו וחתת און ראיתו אהו
 כישן ירמו יריעות ארץ מרין
 הכנה ריס חרה יהוה אם בנהו יס
 אפך אסביס עברתך כיתרכב
 על סוסך מרכבותך ישועה
 עריה תעוד קשתך שבו עות
 מטות אומר סלה נהרות תבקע
 ארץ ראון וחילו הריס ורסמיס
 עברנתן תהווס קולורוס ירהו
 נשא ישמיר חעמד זכולה
 לאור חניך יהלכו לונה ברק
 חניתך בועסת יצער ארץ כאן

שר יבלכתם קול המולה כקול
 מחנה בעמד סתר פינה כנפיהם
 ויהי קול מעל לרקיע אשר על
 ראשם בעמד סתר פינה כנפיהם
 וממעל לרקיע אשר על ראשם
 כמראה אבן ספיר דמות כסא
 ועל דמות הכסא דמות כמראה
 אדם עליו מלמעלה ורא אבן
 חישמל כמראה איש בית לה
 סביב כמראה מתנוול מעלה
 וממראה מתנוול מטה ראיו
 כמראה איש ונונה לו סביב
 כמראה הקשת אשר יהיה
 בעין כיוס הנשם כן מראה תנונה
 סביב הוא מד אה דמות כבוד
 יהוה ואראו אפול על פניו אשמע
 קול מרכב יות שאני רוחו אשמע
 אחרי קול ריעי שגדול ברוך כבוד
 יהוה ^{ממקומו}
ליום שני ויהוה בהיעל
 קדשוהס
 תפלה
 מפניו כל הארץ
 לחכוק הנביא על שגונות

וירי ארס מתחת כנפיהם על
ארבעת רבעיהם ופניהם כנפיהם
לארבעתם: הוברות אישה אל
אחותה כנפיהם לאיסכו בלכתן
אישי אל עבר פניו ולכו יורמות
פניהם פני ארס ופני אריה אל
הימין לארבעתם ופני שור
מה שמאל לארבעתן ופני נשר
לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרוות
מלמעלה לאישי שתיים חנויות
אישי שתיים מכסות את
גוויתיה וזו אישי אל עבר פניו
ולכו אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ולכו לאיסכו בלכתן וזויות
ודמות החיות מראיהן כנחל
אישי בערות כמראה הלפידים
היא מתהלכת כמן החיות ונונה
לאיש ומן האישי יצא ברק: יי
והחיות רצו ואיש שכמראה הנוק
ואראה החיות והנה אופן אחד
בארץ אי על החיות לארבעת פניו
מראה האופנים ומעשיהם מען
תרישי שורות מות אחד לארבעתן

ומראה הסומע עשיהם כאיש
יהיה האופן בתוך האופן על
ארבעת רבעיהם בלכתם ולכו
לאיסכו בלכתן: ונביה הן ונביה להם
ויראה להם ונכותם מלאות עינים
סביב לארבעתן: ובלכת החיות
ילכו האופנים אי עלם ובה נשא
החיות מעל הארץ ינשא
האופנים על איש יהיה שם
הרוח ללכת ולכו שמה הרוח
ללכת והאופנים ינשא ויעצותם
כירוח החיה באופנים: בלכתם
ילכו ובעמדם יעמדו ובה נשא
מעל הארץ ינשא והאופנים
לעומתם כירוח החיה באופנים:
ודמות על ראשי החיות רקיע
כעין הקרח הנורא נטוי על
ראשיהם מלמעלה ויתחת ורקיע
כנפיהם ישרות אישה אל אחת
לאישי שתיים מכסות להנה
ולאישי שתיים מכסות להנה
את גוויתיהם ויאיש מע את קול
כנפיהם כקול מיס רבים כקול

והשמותי נפנה ותאנחה אשר
 אמרה אתנה המה לי אשר נתנו
 לי מאהביו שמתי לי אשר
 ואכלתם חיתה ישראל ופקדתי
 עליה אתי מיה בעל אשך
 תקטיר להסות ער נזמה וחלית
 ותלך אחרי מאהביה ואתי שנתה
 נאסיהוהו לכן הנה אנכי מפתיה
 והולכתיה המרבר ודברתי על
 לכה וונתתילה את פרמיה משם
 ואת עמק עכור לפתח תקוה
 וענתה שמה בימי נעוריה וביום
 עלותה מארץ מצרים
 והיה ביום ההוא נאסיהוהו
 תקראי אישיו לא תקראי לי
 עוד בעלי וזה סירותי אתי שמו
 הבעלים מפי הולאי זכרו ער
 בשמים וזכרתי להם ברית ביום
 ההוא עם חיתה ישראל והעם עון
 השמיסור מישה ארמה וקשת
 וחרכו מלחמה איש כור מזהארן
 והישכבתים לבטח וארשתך
 ליל עולסו ארשתך ליל כיצדק

וכמי שפט ובחסר וברחמים
 וארשתך ליבאמונה וירעת
 את יהוה
לשבעות ויהי
 בשלשים
 שנה פרביעי בחמישה לחרש
 ואנכי תוך הנולה על נהר כנר
 נפתח והשמיסו אר אה מדאית
 אלהים בחמישה לחרש הוא
 השנה החמישית ללות המלך
 ויכין יהיה הנה רכר יהוה אל
 יחוק אל כן כווי הכהן בארץ כ
 כשדים על נהר ככרו חתי עליו
 שסיר יהוה ואראוהנה רוח
 סערה באהמנה צפון עין גדול
 ואיש מתלקח תועה לו סכב
 ומתוכה כעקח חשמל מתוך
 האיש ומתוכה דמות ארבעות
 וזה מראיהן דמות ארס להנה
 וארבעה פעם לאחת וארבע
 כפיים לאחת להסודע להסודע
 ישראל וקרב עליהם ככה רגל
 עזרועי צינס כעין ענח שתקלל

במי שפטבחי ציון ויעזבונו
 ובאחריתו יהיה נבל כסא כבוד
 מרום מראשון מקום מקדש שני
 מקוה ישראל יהוה כל עונות
 ובשני סודי בארץ יכתבו כי
 עזבו מקור מים חיים אל יהוה
 הפאני יהוה וארפא הוא שייעני
 ואושיעה כתי תהלתי אתה

במדבר סיני

מספר

בני ישראל כחול היסא ישראל
 ימרוד איספר והיה במקום
 אשר יאמר להסל אעמי אתם
 יאמר להסבע אלחיו וקבצו
 בני יהודה ובני ישראל יחרו
 וישמול הסראי שאחרו ערו
 מן הארץ כנורול יוס יזרעאל
 אמרול אחיכם עמיו לאחיתם
 רוחמה ירבו באמכסרינו כי
 היא לא אאישתיו אנכי לא אאיש
 ותסרונע המפניה ונאפופיה
 מבן שדיה: פן אפשיטנה עונתי
 והיננתי כיוס הולדה ושמתינו

כמדברוי שתייה בארץ יציה
 והמיתיה כי צמא ואתבעה לא
 ארחס מבעני ונוגעסהמה כי
 ונתה אמסה הובישה הורתסי
 אמרה אלכה אחרי מאהבי
 ונתע לחמוני מי צמרי ופישת
 ישמנוי שקווי לכן הנע שר
 אתררכ בסודיס ונדרתי את
 נדרה ונתכתייה לאתמי צא
 ודרפה אתמאהביה ואתשני
 אתסובק שתסולא תמיצא
 ואמרה אלכהו אשובה אל
 אישי חראשון כי טוב לי אג
 מעתה יהוה אל אירעה כי אנכי
 נתתילה הרקן והחירו שוהי עת
 וכספה רכבתילה והב עשו
 לבעל ולכן אשוב ולקחתי דוני
 בעתות חירוי שיבמועדו והצלת
 צמרי ופישתי לכסות את ערוותי
 ועתה אנה אתנבלהה לי עני
 מאהביה ואיש לאי צלנה מיד
 והיטבת כל משישה חנה
 חרשהו שבתה וכל מועדה

הנלחמים עליה מפני החרב
 והרעב והרברוא אשר דברתוהו
 והקדראה ואתה אמרת אלי
 ארע יהוה קנה לך הישרה בנס
 והער עריוסוה עירנתנה ביר
 הכשרים ויהודסר יהוה
 אלירמיהו לאמר יהנה אנעיותו
 אלהיכל בשרה ממע יפלא
 כלדברי אסכחקתו יהוה
 ומעניו ומנוסי ביום צרה אלך
 נויס יבאומא פסי ארץ ויאמרו
 אך שקד נחלו אכתינו חכל ואין
 כסמו עיר היעשה לו אדס איהו
 והמה לא אלהים לכן הנני
 מודיעם כפני עסה זאת אודיעם
 אתיריו ואת עבודתו וירעו כי
 שמי יהוה הטאת יהודה
 פתובה בעט ברול בעפורן שמי
 חרושה על לחלכסו לקנות
 מזבחותיהם כזכור כעהם
 מזבחותסו אשריהם על עץ
 רענן על גבעות הגבוהות הדרו

בשרה חילך וכל או ערותך
 לכו אתן במותיך בחטאת נכב
 גבולך וישמטתו בך מנחלתך
 אשר נתתי לך והעברתיך את
 אויבך בארץ אשר לא ידעתנאש
 קרה חסכא פיער עולם חוקד
 כה אמר יהוה ארור
 הנבר אשר יכטח באדסו ושנ
 בשרו ורועו ומן יהוה יסור לבו
 והיה כעור ער בערבה ולא
 יראה כי באטובו שכך הדרים
 כמדבר ארץ מלה לה לאתשב
 פרוך הנבר אשר יכטח ביהוה
 והיה יהוה מכטח ויהיה כעין
 ישתול על מיסו על יוכל ישלח
 ישרי שיוול איר אה כי באחוס
 והיה עלהו רענו כישנת בצות
 לאיר אנו לאימי שמי עשות
 פרוי עקב הלכ מכלו ואנויש
 היא מירענו: אנע יהוה חוקד
 לבוכחן כליות לתל איש כ
 כדרכו וכפרי מעל לו: קורא
 דגול אילר עשה עשר ולא

הכסף ואכתוב בספר ואחתם
ואעד עדים ואישקל הכסף נמ
כמאונם ויאקה את ספר המקנה
את החתום המצוה והחקיסו
ואתה נלוי ואתן את ספר המקנה
אל פרך בן עריה בן מחסיה לעני
חנמאל הרודי ולעני העדים
הכתובים בספר המקנה לעני
כל היהודים היו שבים בחצר
המטרה ויאצוה את ברך
לענייה של אמר כה אמר יהוה
יבא אות אל הוי ישראל לקח את
הספרים האלה את ספר המקנה
הזה ואת החתום ואת ספר תעל
הזה ונתתם כלי חרש למען
יעמדו ימי סרבים כי כה אמר
יהוה יבא אות אל הוי ישראל עוד
יקנו כתים וישרות ויברמיס נאון
הואתו ואתפלל אל יהוה אחרי
תתי את ספר המקנה אל ברך
בן עריהל אמר: אהה ארני יהוה
הנה אתה עשית אתה שמים
ואת הארץ בכחך הגדול וגווען

הנטויהל איפל אממד כל דני
עושה חסדך אלפים ומישלם
עון אבות אל חיק בניהם אחריו
האל הגדול הנכבד יהוה יבא אות
ישמו: גדול הענינה ורכ העלילה
אשר עניך פקוחות על כל
דרכי בני אדם לתל אי שנוני
וכפרי מעל לוי: אשר שמתאות
ומופתים בארץ מצרים עד היום
הזה ובני ישראל ובארם ותעשה
לך שם כהיוס הוה ותוינא את
עמך אתי ישראל מ ארץ מצרים
באותות ובמופתים ובבר חוקה
ובאור וענטויה ובמורא גדול
ותתלהם אתה ארץ הוה את
אשר נישבעת לאבתם לתת להם
ארץ זבת חלב ודבש ויבאו וירשו
אתהו לא ישמעו בקלך ובתורתך
לאהלכו את כל אשר צויתך
להסלעישות לא עשו ותקרא
אתם את כל הרעה הוה את יהוה
הסוללות בארץ ללכדה
והעיר נתנה ביד הכשרים ע

המנחה והחטאת והאשם המה
 יאכלו כל חרס בני ישראל להם
 יהיה וראשית כל בכורי כל וכל
 תחמת כל מכלת ומוותיכם
 לכהנעסיה יהוראשית עריסותי
 חתנו לכהן להנחכר כה אל ביתי
 כל נבלה וטרפה מן העוף ומן
 הבהמה לא יאכלו הכהנים

כהרסיני ויאמר ירמיהו
 היתה בך יהוה

אליל אמר יהוה הנחמני אל בן
 שלום דוד וכן בא אליך לאמר
 קנה לך את שדי אשר בעונות
 כילך משפט הנאולה לקנות
 ויבא אלי חנמאל בן דודי כדבר
 יהוה אל חנמאל מטרדו ויאמר
 קנה נא את שדי אשר בעונות
 אשר בארץ בנימין כילך משפט
 הירושלמי ויהי הנאולה קנה לך
 וארץ כדבר יהוה הוא ואקנה
 אתה ישראל מאת חנמאל בן דודי
 אשר בעונותו אשר קלה לו את
 הכסף שבעה שקלים ויעשרה

יגל חוה פרעל איש לחו כסוס
 יכסמו את ראשיהם ויין לא
 ישתו כל כהן כבא אל החצר
 הפעמית ואלמנה וגרושה לא
 יקחול הסל נשים כבא סבתות
 מורעבית ישראל והאלמנה
 אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו
 ואת עמי ודובון קר של חול
 ובקטמאל טהור ודריעוס ועל
 ריבה מה יעמדו למשפט במ
 במשפט כמי שפטי שפטי והו
 ואת תורתו ואת חקותי בכל מעו
 ישמורו ואת שבתותי יקדשו
 ואל מת ארס לא יבאלט מאה
 מי אסל אכל אסול כן וכל לא
 ולאחות ישראל אחיתה לאיש
 יטמאו ואחרי טהרתו שבעת
 ימים יספרו לו ויבוסבאו אל
 הקר ישאלה חצר הפעמית
 לשרת בקר שיקריב חטאתו
 נאם ארני יהוה והיתה להם
 לנחלה אני נחלתם ואחזה לא
 יתנו להם בני ישראל אני אחזתם

אמור אלה הנעים

והנעים הלוי סבע צדוק אשר
שמרו את משמרת מקדשי
פתעות בני ישראל מעלי המה
יקרבו אל לשרתנו ועמדו לפני
להקריב לחלב בורסנאס אדני
יהוה המה יבאו אל מקדשי
והמה יקרבו אל שלחני לשתני
ושמרו את משמרתנו והיה
בכאס אל שער החצר הפנימית
בגדי פשתים וכלבשו ול איעוה
עליהם צמר כשרתם כבש עדי
החצר הפנימית וביחיהו פאר
פשתים יהיו על ראשם ומכנס
פשתים יהיו על כתפיהם לא
יחגרו בזיוע וביצאתם אל החצר
החיצונית אל החצר החיצונית
אל העם יפשו את בני יהם
אשר המה משרתים בסוהניות
אתם כל שכות הקדש ולבשו
בגדים אחרי סולאי קדשו את
העם בבגדיהם יוראשם לא

אשר יעשה אתם הארסותי
בהם ואת שבת תיחללו מאד
ואמר לי שפוך חמתי עליהם
במדבר לכותם ואעשה להם
ישמיל כל תיחל לעיני הגוים
אשר הוצאתים לעיניהם ונס
אנני שאתי אתי רי להם במדבר
לכל תיהבי אתם אל הארץ
אשר נתתי וכתחלב בורכש צני
היא לכל הארץ ונתתי עיני שפני
מאסו ואת חקתי לא הלכו בהם
ואת שבת תיחל לובי אחרי גל
גלוייהם סלבם הולך וחתם עיני
עליהם שחתם ולא עשיתי
אתם כלה במדבר ואמר אל
בעהם במדבר בחקי אכתובם
אל תלכו ואתם שפטיהם אל
תשמרו וכלייהם אל תטעו
אני יהוה אלהיכם כחקתי לכם
ואתם שפטי שמרו ועשו אתם
שבתותי קדשו והיו לאות בני
ובינכם לרעת בני אע יהוה
אלהיכם

תתמוננה וישכתי את שכנות
 עמי וישראל ובע ערים נשפות
 וישכונט עורכרמיסו שתואת
 וינסו עשוונותואכלו את פריהם
 ונטעתיס על אדמתסול איעתשו
 עורמעל אדמתס אשר נתתי
 להס אמריהוה אלהיך
קדשיסתהיו ויהידע
 יהוה אלי
 לאמריבן אדס דכראת זקני
 ישראל ואמרת אליהם כה
 אמראדני יהוה הלהרושאתי
 אתסכבאיסחיאני אם אדרש
 לכסנאס אדני יהוה יהת שפוט
 אותס התי שפוטכן אדס את
 תועבת אכותס הוריעס וואמות
 אליהס פה אמר אדני יהוה בנינ
 כחריבי ישראל ואישא ירה
 לורעבתי עקבו אודע להס
 כארץ מצריס ואישא ירה להס
 לאמר אני יהוה אלהיכם כיום
 ההוא נשאתי ירה להס להוציאס
 מארץ מצריס אל ארץ אשר

תתלהם וכתחלכו רכשי בני
 היא לכה ארצותיו אמר אלהם
 איש שקו צי עינוה השליכו
 וכלולי מצריס אל תטמאו
 אני יהוה אלהיכם וימרוביולא
 אכול שמוע אלי איש את
 שקו צי עינהס לא השליכו
 ואתכלולי מצריס לא עזבוואני
 לשפוד חמתי עליהס לבלות
 אפיכהס בתוד ארץ מצריס
 ואעישלמען שמילבלתי החול
 לעיני חנויס אשרהמה בתונס
 אשר נודיעתי אליהס לעיניהם
 להוציאס מארץ מצריס
 ואני ציאס מארץ מצריס ואני
 אלה מדבר ואתן להס את חקותי
 ואת משפטי הורעתי אתס
 אשר יעשה אותס הארסות
 כהס ונגס את שפתותי ונתתי להס
 להיות לאות בנינוכיעהס לדעת
 כי אני יהוה מקדשס וימרובי
 כתי ישראל במדבר בחקותי
 לאהלכו ואת משפטי מאסו

מחנה ארסויהיסאה סלת בשקל
וסאתים ישעוריס בשקל כדור
יהוה יהוה מלך הפקיד את יהוה
הישליש אשר נשען על ידו
על השערו וירמסוהו העם כ
כישערו וימתכא אשר דבר איש
האלהים אשר דבר ברדתו ומלך
אלו ויהי כדבר איש האלהים
אל המלך לאמר סאתים
ישעוריס בשקל וסאה סלת
בשקל יהיה כענת מור בשעור
שומקו ויענה ישליש את
איש האלהים ויאמר הנה יהוה
עושה ארבות בשמיס היהיה
הדבר הזה ויאמר הנך ראה
בעיניך ומישסל את אכלו ויהי
לוכן וירמסו אתו העם כישעור
וימת **אחרים** מות הכונה
בשמיס מעלתו
ואנדרתו על ארץ יסדה הקווא
למיהו יסוי שפכס על פני הארץ
יהוה ישמוי הלא ככני
כישויס את סלי בני ישראל

נאסיהוה הלא את ישראל
העליתו מארץ מצרים ופלשת
מכפתור וארס מקיר הנה עני
אדני יהוה במלכה החטאה
והישמדתי אתה מעל פני
הארמה אפס כלא השמר
איש מיר אתבתי יעקב נאס
יהוה כי הנה אנכי מינוהו הנעת
בכל הנויס אתבתי ישראל כ
כאשר ינויזככדרהול איפול
צדור ארץ יבחר בימותו כ
חטאי עמי האמריס לא תנש
ותקריס כצדוני הרעה כיום
ההוא אקיס את סוכת רוח
הנופל לתונגדתי את פרי צהן
והריסותו אקיס ובעתיה מיני
עולס למען יירשו את שארית
ארס וככל הנויס אשר נקרא
שמי על חסנאסיהוה עושה
ואת הנה ימיס באיסנאס
יהוה וננישחור שבקו יצדוד
ענכיס כמיושן הודיעו חטופו
ההריס עסיס והנכעות

הבית לאלישע וישלח אליו
אלישע מלאך לאמר הלוך וזחצת
שבע פעמים בירדן וישכב שם
לדוט הריוק צוה עמון וילך
ויאמר הנה אמרתני אליו ויצא יצוא
ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו
והעמידו אלה המקום ואסוף הערע
הלא טוב באמנה ופרפר נהרות
דמי שקמכל מימי ישראל הלא
ארחץ בהם וטהרתו ויפן וילך
בחמה ויבטן עבדיו וידברו אליו
ויאמרו אביך בר גדול הנביא
דבר אליך הלא תעשה והוא כי
אמר אליך דחץ וטהרו וילך
ויטבול בירדן שבע פעמים סנדו
איש האלהים וישכב שרונם
כבשר ועור קטון ויטהרו וישב
אלא אישה אלהים הוא וכל פ
מחנהו ויבאו ועמד לפעו ויאמר
העניא ידעתי כי אין אלהים
בכרה ארץ כי אסבי ישראל ועתה
קחנא בכרה מאת עבדך ויאמר
חיה יהוה אשר עמדתי לפעו אס

אקח ויפער בו לקחתו מאן יי
ויאמר עמון לא יותן אל עבדך
מי שאיננו פרדיס אדמה כלא
יעשה עור עבדך עולה חסד
לא להים אחריס כי אס ליהוה
לדברה והים סלחיהוה לעבדך
כבא ארני כתרמון לה שחתות
שמהו והוא משען על ידיו
והשחתותי בתרמון נדשחתותי
ביתרמון וסלחיהוה לעבדך
בדברה והוויאמר לו לך לשלום
וילך מאתו וכתת ארץ
זאת תהיה ואת בני
אנשים
היום צר עינים פתחה שיעו ויאמר
איש ארד עהו מה אנחנו וישב
פה עד מתנו ואס אמדנו נכוא
העיר והרע כבעיר ומתנו שס
ואסי שכנו פה ומתנו ועתה לט
ונפלה אל מחנה ארס אסי חינו
נחיה ואסי מיתנו ומתנו ויקומו
כנשף לבוא אל מחנה ארס
ויבאו עד קצה מחנה ארס והוה

העם כשם יהוה יבא את: ויחלק
 לכל העם לכהמון ישראל
 למאישוער אשה לאיש חלת
 לחסאתו איש פר אחד ואשישה
 אחת וילך כל העם איש לביתו
אשה כיתוריע ואיש
בא
 מבעל שלישה ויבא לאיש
 האלהים לחסכבודים עשרים
 לחסשעוקים וכרמל בניקלנו
 ויאמר תקלעסוי אבדו: ויאמר
 מי שרתו מה אתן זה לפע מאה
 איש ויאמר תקלעסוי אכלוכי
 כה אמר יהוה אכלו והותר: ויתן
 לפע חסוי אכלו ויותרו כרם
 יהוה ונעמן ישר עבא מלך אום
 היה איש גדול לפע ארונו ונשא
 פנים כבודתן יהוה תשובה
 לארסוה אישה היה גבור חיל
 מעוד עיו ארסי צאונדורים
 וישבו מארץ ישראל נערה
 קטנה וחלה לפע אישת נעמן
 ותאמר אל נכחה אחלי ארני

לפני הנביא אשר כשם מרון או
 יאספה אתו מערעתו ויבא ויגד
 לאדוניו לאמר כואתו כואתו
 הנערה אשר מארץ ישראל:
 ויאמר מלך ארסלך כוא אשה
 ספר אל מלך ישראל וילך ויקח
 מדוע שרכב ריכסו ויששת
 אלפי סוהבו עשר חלופת בניו
 ויבא הספר אל מלך ישראל
 לאמר ועתה כבוא הספר הזה
 אליך הנה שלחתי אליך אל
 נעמן עבדיו ויאספתו מערעתו:
 ויהי מקרו אל מלך ישראל את
 הספר ויקרע את בניו ויאמר
 האלהים אנני המיתו לחיותני
 זה שלח אלי יאספה איש שמיענו
 כי אדדע ונאור אוכימתאנה הוא
 ליווי הכשם עאלי ישע איש
 האלהים כי קרע מלך ישראל
 את בניו ווי שלח אל המלך לאמו
 למה קרעת בניך יבאנא אלי
 וידע בני שובי אבי ישראל ויבא
 נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח

ארון האלהים אל ענה חדשה
וישאהו מבית אבנרב אשר
בגבעה ויזא ואחיוכע אבנרב
נהגם אתה ענה חדשה וישאו
מבית אבנרב אשר בגבעה
עם ארון האלהים ואחיו הולך
לפני הארון ויהוה וכל בית ישראל
משחקים לפני יהוה בכל עני
ברושים ובכנורות ובנבלים
ובתופים ובמעננים ובצלילים
ויבאו עד דגן נכון וישלח עזא
אל ארון האלהים ויאחזבו כי
שמטוה בקר ויחר אתה יהוה
בעזא ויכהו שסה האלהים על
הישראל ומת שס עם ארון האלוים
ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקר אל מקומו ההוא
פרץ עזא ערה ויסהו וייר ארוה
את יהוה ביום ההוא ויאמר אין
יבא אלי ארון יהוה וילא אבהוה
להסיר אליו את ארון יהוה על
עיר דוד ויטהור דוד בית עובד
ארוס הגת וישיב ארון

יהוה בית עובד ארוס הגת שלשה
חדשים ויכרך יהוה את עובד
ארוס ואת כל ביתו ויגד למלך
דוד לאמר בך יהוה את בית
עובד ארוס ואת כל אשר לו
בעבוד ארון האלהים וילך דוד
ויעל את ארון האלהים מבית
עובד ארוס עיר דוד בשמחה
ויהי כי יערוני שאי ארון יהוה
שישה סעדים ויזכה שור ומריא
ורוד מכר כר בכל עני לפני יהוה
ורוד חנור אפור כד יורד וכל בית
ישראל מעלים את ארון יהוה
בתרועה ובקול שופר ויהיה ארון
יהוה בא עיר דוד ומיכל בת
ישאל נשקה בעד החלון ויזא
את המלך דוד מפוז ומכר כר
לפני יהוה והתכולו כל בני ישראל
את ארון יהוה וינינו אתו במקומו
בתוך האהל אשר נטה לו דוד
ויעל דוד עולות לפני יהוה
וישלמים ויכל דוד מהעלות
העולה והיה שלמים ויכרך את

כמים לים מכסים והיה כיום
 ההוא אשר ישושי אשר עומד
 לנסע מים אליו וגוים ירדשו
 והיתה מנוחתו ככבודי
 והיה כיום ההוא יוסף יהוה
 ישנת ידו לקנות את ישראל עמו
 אשר ישאר מאשר וממזרים
 ומפתרוס ומכויש ומעילס
 ומישנעור ומחמתומאי היס
 ונשאנסלוגיס ואסף נרחי
 ישראל וגפונות יהודה יקבן
 מארבע כנפות הארץ וסרה
 קנאת אפריסו עורדי יהודה ינות
 אפריסל איקנאת יהודה
 ויהודה לא יצור את אפריסו עני
 ככתף פלשתים ימה יחדו יכו
 את בני קדם אדום ומואב משח
 יסובני עמון מי שמעתם ויהודי
 יהוה את ליטון יסם צריס והנף
 ידועל הנהר כעיסרו חו והכרו
 לישבעה נחליס והדרך כנעליס
 והיתה מסלה לישאר עמו אשר
 יישאר מאשר כאשר היתה

לישראל כיום עלותו מארץ
 מצרים ויאמרת כיום ההוא
 אורך יהוה כי אפתח ישוב
 אפדות נחמני הנה אל ישועתי
 אבטח ולא אפחד כי עזי
 וזמרת יהוה יהוה יהוה לישועתי
 וישאבתם מיס כשיטון ממעתי
 הישועתי והוא אמרת כיום ההוא
 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
 בעמים עלילותיו הזכירו כי
 נשגב שמו וזמרו יהוה כי נאת
 עשה מורעתו את כל הארץ
 עהל יורני שבת ציון כי גדול
 בקרב קדושי ישראל
ויהי כיום השמיני
 ויוסף עורד דוד את כל כחור
 בישראל של יס אלף ויקם
 וילך דוד וכל העם אשר אתו
 מכעלי יהודה להעלות משם
 את ארון האלהים אשר נקרא
 שם יס יהוה צבאות ישב
 הכרובים עליו וידכרו את

ואישחקם כעפר ארץ כטיט חנות ארץ קס ארץ קס ויחפלוטני מריבו	עמי
תשמרני לראש גוים עסלא	יעברוני ובעבר יתכחשו
ידעתו	ליל שמעאון וישמעו לי
חיהוה	נבר וכולו ויחגרו ממסגרותם
נברוך עזרו ויורו אל הו	נור ישיעוה אל הנותק נקמות
לי	ומזריר עמי סתחתני ומויציאי
ומקמיתרוממי מאיש	חמסי סת צילני על כן אודך
יהוה	בנויסול שמך אומר מנריל
מלכו ועושה חסד למשיחו	ישועות
יוס טוב שני	דוד ולור עו עדי עולם
עור	אונותי חיוי שפט ביער קוליס
היום	והוכיח כמי שור לענוי ארץ
בנובל עמוד ינופק ידוהר בת	והכה ארץ בשכט פיו וברוח
עיון נבעת ירוי שלם הנה הארון	ישפתו ומיתר ישעו והיה נדך
יהוה יצבאות מסעה פארה	אזור מתנווה אמונה אזור
במערה עורמיה הקומה גרו עים	חל ציוונו ואכעס כביש ומד
והנבהוים יישפלו וונקף סכבי	עסנדי רכין ועל וכפיר ומרי
היער ככרזל והלכנון כארירי פול	יחרו ונערק טון ענה גבס ופרה
ויצא חטר מנועישי וניצר	ודוכת רענה יחדו ירב צוילדיהן
מישרי שו ופרה יונחה עליו רוח	ואריה כבקר יאכל תבין וישעשע
יהוה רוח חכמה ובינה רוח ענה	יונק על חודפתו ועל מאורת
ונכורה רוח דעת ויראת יהוה	צפעו נמול ידו הדהיל ארעו
והריחו ביראת יהוה ולאמונה	ולאישחיתו בכל הרקד שיכי
עניו וישפוטו לאל מ שמע	מלאה הארץ דעה את יהוה

כניסל
1

אפויי שלח מפרוס יקחני מי שנמסר בסי יצלע מאויב עז	ומישנאי	כי אמצומעני יקדמני ביום	אדנייהו
יהוה למישען ליווי יצא	למדת אותי יחל צנע כחמין	עמלני יהוה כצדקתי ככודידי	ישב
לי כי שמרתיו דרכי יהוה	ולא רישעתי מאלהי כי	משפטיו לנגדי וחקותיו לא	אסור
ממנה יהוה תמסלו	ואישתמרה מעוני ווישב	לי כי צדקתי בכריל נגד עיני	עם
חסידת חסר עם נכוד	תמיסתתמס יעם נכר חתנו	עקשתתפל ואת עם עני	תוישיע
ועניך על דמיסתשפיל	כי אתה נדרי יהוה ויהוה ינח	כי כר ארוין נדוד וכאלהי	אדלג
ישוריה אל תמיס דרכי	אמרת יהוה צרופה מנן הוא	החוסים בויבמי אל מכל עדי	יהוה
ומי צור מכל עדי אלהינו	האלם עויהו ויחד תמים	מי שוה רגלי כאילות ועל	כמותי
יעמידני מלמד ידי	למלחמה ונחתקישתנח וישה	ותתלמני ישעד וענותך	תדבני
תרחיב צעדי תחתני ולא	מערוקרסולי וארדפה אני	ולא אישוב עד כלותם ואלם	ואמחצט
ולא יקומון ויפלו תחת רגלי	ותורני חיל למלחמה תכרע	תחתני ואויביתתה לי עודה	מישנאי
קמי	ואצמיתם וישעו ואין	מישיע אלי יהוה ולא עם	ענס

אליהם כה אמר אדני יהוה העני
אנפותח את קברותי כסו והעלתי
אתכם מקברותי כסו עמי והנאתי
אתכם אל ארמתי ישראל
וידעתם כי אני יהוה בפתח את
קברותי כסו ובהעלתי אתכם
מקברותי כסו עמי ונתתי רוחי
ככסו חיייתם והנחתי אתכם על
ארמתי כסו וידעתם כי אני יהוה
דברתי ועשיתו נאם יהוה
ליום אחרונים

וידברתו ליהוה את דברי
השיחה הזאת ביום הציול
יהוה אתו מקרב אויביו
ומכה שאול ויאמרו יהוה
סלע ומצורתי ומפלטי
לי אשה צורה אחסה בו
מנועי אקרונישעי משוני
ומנוסי מושועי מחמס
תושיעני מחולל אקרא
יהוה ומאויבי אוישעי
כי אפפוני משברי מות

נחלי בלי על יבעתוני חבלי
שאול סבני קדמוני
מוקשימותי כצד לי
אקרא יהוה ואל אלהי
אקרא ישמע מהכלוקולי
וישועתי באזניו ותמעש
ותרעשה ארץ מוסדות
השמים ירנוו ויתנעשו
בחרה ליהוה עישן באפו
ואש מפיות אכל נחלים
בערו ממנו ויט שמים
וירד וערפלה תחת רגליו
וירכבעל כרובי ענפי
ורא על כנפירוח וישת
חישך סביבותי סבות
חשרת מיסעב שחקים
מנונה נגדו בערו נחלי אש
ירעם מן שמים יהוה
ועליוניתן קולו וישלח
חיצים ויפיעם ברק
ויהובס וירא אפיקי
ים נלו מוסדות תב
בנערת יהוה מעשמת רוח

יהוה אתה ידעת ויאמר אלי
 הנבא על העצמות האלה ואמת
 אליהם העצמות היבשות שמעו
 דברי יהוה כה אמר ארבע יהוה
 לעצמות האלה הנה אני מביא בכבוד
 וחיותם ונתתי עליכם גיד סוה על יתי עליכם
 יהוה בשר וקומתי עליכם עור ונתתי לכם
 רוח חיותי הסויד עתם כי אני יהוה ונבאתי
 כאשר צויתיו והיה קול בהנבא ויהנה רעש
 ותקדבו עצמות עזס אל עזמו וראיתי
 והנה עליהם גיד סוה בשר על רועקם
 עליהם עור מלמעלה ורוחאין בהם
 ויאמר אלי הנבא אלה הנה הנבא בארס
 ואמת אלה הנה אמר ארבע יהוה
 מארבע רוחות הנבא הרוח נפחתי
 בהרוגם האלה הוי חיות ונבאתי
 כאשר צויתו וכאשר ספרתי
 ויחינו ויעמדו על העצמות האלה
 גדול מאד מאד ויאמר אלי כן
 ארס העצמות האלה כל בית
 ביתי ישראל הבה הנה אמרים
 כי שויעצמותינו ואבדה תקותנו
 נמרנו לנו לכה נבא ואמרת

מלכי ישראל ומלכי יהודה ויבי
 אסכישמה עשרה שנה למלך
 ויאשיהו נצישה הפסח הוה ליהוה
 בירו שלם ונס אתה אכת ואת
 היריעונס ואת התרפים ואת
 הגוליס ואת גלה שקוי ציס אשר
 עד אובא רין יהודה וברוי שלם
 בעד יאשיהו למען הקים את
 דברי התורה הכתובים על הגפר
 אשר מצא חלקו והוה הפתק בית
 יהוה ויכמוהו לאלה לפעם
 אשר ישב אל יהוה ככל לבנו
 וכל נפשו וכל מאורו ככל
 תורת משה ואחריו ל אקס במו
חולו של מועד

היתה עלי יד יהוה ויוציאני ברחו
 והוה וינחני בתוך הבקעה והוה
 מלאה עצמות ויהעבירני עליהם
 סביב סביב והנה רבות מאד על
 פני הבקעה והנה יבשות מאד
 ויאמר אלי כן ארס התחינה
 העצמות האלה הואמר ארבע

יהודה וירושלם ויעל המלך בית
יהודה וכל איש יהודה וכל יושני
ירושלם אתו והכהנים והנביאים
וכל העם למקטון ועד גדול
ויקרא באזניהם את כל דברי ספר
הנביאים ויהוה ויעמד המלך
על העמוד ויסרת את הכרית לפני
יהודה לכת אחריה ולישמו
מיעותיו ואת עזרתיו ואת חקתיו
ככל לבויכ כל נפש להקים את
דברי הכרית הזאת הכתובים
על הספר הזה ויעמד כל העם
בבריתו ויעל המלך את חלקיו
הכהן הגדול ואת כהני המישנה
ואת שמרי הסגל והוציא מהיה
יהוה את כל הכלים העשויים
לבעול אשר הולך יבא
השמים וישלם מחוי לירושלם
בשרמות קדרון ונשא את עפוס
בית אל וזה שבית את הכמרים
אשר נתנו מלכי יהודה ויקטרו
בכמות כערי יהודה ומסיבי
ירושלם ואת המקטרים לבעול

בברית

לישם שול ירחול מולות ולכל
יבא השמים וירושלם ואת האשה
מבית יהודה מחוי לירושלם אל
נחלק קדרון וישלם אותה בעל
קדרון וידקל עפרו וישלם את
עפרה אל קבר בני העם ויתן
את כתי הקדשים אשר בכית
יהוה אשר הנשים ארנות ישם
בתים לאשרה ויבא את כל
הכהנים מערי יהודה ויטמא
את הנביות אשר קטרו שבה
הכהנים מבכע ועד באר שבע
ונתן את כמות השערים אשר
פתח שערי יהוה שערי העיר
אשר על שמיאל איש בשער
העיר אך לא יעלו כהני הנביות
אל מזבח יהוה כירושלם כי אם
אכלו מצות בתוך אחיהם ויעו
המלך את כל העם לאמר עשו
פסח ליהוה אל היכם ככתוב על
ספר הכרית הזה כי לא נעשה
כפסח הזה מימי השפטים אשר
שפטו את ישראל וכל ימי

ממחרת בא כל סמך עטור הארץ
 ולא היה עור לבני ישראל מן
 ויאכלו מתבואת ארץ כנען
 כשנה היא: והי
 כהיות יהושע עבד יחזקיהו וישא
 עינו ויראוהנה איש עומד
 לנגדו וחרבו שלופה כדוולך
 יהושע אליו ויאמר לו הלע
 אתה אמר ערני ויאמר לו כי
 אני ישראל וכן איהוה עתה באתי
 ופל יהושע אל פניו ארצה
 וישתחווי ויאמר לו מה אדני
 מדבר אל עבדו ויאמר יש
 עבא יהוה אל יהושע של
 נעלד מעל רגלך כיה מקום אשר
 אתה עומד עליו קדיש הוא
 ויעש יהושע כן ויריחו סגרת
 ומסוגרת מפני בני ישראל
 אין ויצאו און כאויהי יהוה
 את יהושע ויהי שמיע בכל
 הארץ **יוס טוכ ישנ**
 וישלח
 המלך ויאספו אליו כל זקני

כצאתם ממצרים לאמרו: כי
 ארכעים שנה הלכו בני ישראל
 במדבר עד תוס כל הדור אנשי
 המלחמה היו צאים ממצרים
 אישראל אישמעון בקול יהוה
 אשר נשבע יהוה להם לבלתי
 הראותם את הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבתם לתת לנו
 ארץ זבת חלב ודבש: ואת
 כנהם הקיסתחתם אתם מל
 יהושע עבדו עד ליס הויכיל אמו
 אתם כדרך ויהי כאשר תמו
 כל הגויל המולו וישבו תחתם
 כמחנה ערד חיותם:
 ויאמר יהוה אל יהושע היום
 גלותי את חרפת מצרים מעלינו
 ויקרא ישסה מקום ההוא גלגל
 עד היום הזה ויחננו בני ישראל
 בגלגל ויעשו את הפסח בארבע
 עשר יום לאחר שבע ערבות
 יריחו ויאכלו מעטור הארץ
 ממחרת הפסח מצות וקלוי
 בני צם היום הזה וישבת המן

יהוה עבד את אלהי ישראל ע
עולותיכם ספוי על זבחיכם ואבנו
בשר כיל אדברתי את אבותיכם
ולא עייתם כיום שהוציא אותם
מארץ מצרים על דברי עולה
וזכתי כי אסאת הדבר הזה צויתי
אתם לאמר ישמעו בקולי והיית
לכם לאלהים ואתם תהיו לילעם
והלכתם בכל הדרך אשר אצוה
אתכם למען ייטב לכם ולא
ישמעו ואלהטו את אונם וילכו
במועצות בשר ורוח לכם הרע
והיו לאחור ואלפנים למן
היום אשר יצא אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה ואישלח
אליכם את כל עבדי הנביאים
ויוס השכם וישלח וישמעו
אליו ולא הטו את אונם ויקשו
את ערפי סהרעו מאבתם ורבות
אליהם את כל הדברים האלה
ולא ישמעו אליך וקר את אליו
ולא יענו כהו אמרת אליהם זה
הגור אשר לא ישמעו בקולי וזה

אלהיו ולא לקחום סר אברה
האמונה ועברתה מפיהם
כה אמר יהוה אל יתהלל
הכם כחכמתו אל יתהלל
הגבור כגבורתו אל יתהלל
עשיר כעשרו וכי אסד את יתול
המתהלל לה שכל וידוע אתו כי
אני יהוה עשה חסד משפט
ויציקה בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה

יוס טו כראש שש

בעתה היא אמר יהוה אלי הושע
עשה לך חרכות צורים וישוב
מול את בני ישראל ישנתו יעש
דויהו ישע חרכות צורים ומל
את בני ישראל אל נכעת יד
הערלות וזה הדבר אשר מל
יהו ישע כל העם היצא ממצרים
הוצרים כל אנשי המלחמה מתו
במדבר בדרך כיצאתם ממצרים
כימוליסהו וכל העם היצאים
וכל העם הילודים במדבר בדרך

ואין צורך בלירעתי וייער פסל
 כלם תהו וחמודיהם כל יועילו
 ועידיהם המה בליראו בלירעו
 למען יבן שווי צד אל ופסל
 נסך לבלתי הועיל: הן כל חטיו
 יבוישו וחרשים המה מאדם
 יתקבעו כלם יעמדו יפחדו
 יבוישו יחד יחד ישרו שברול מעצו
 ופעל כפחם סוככות יצרו
 ופעל הבורע פחם סוככות יצרו
 כחלא ישתהמיסו ויענה: חרש
 ייצינו יתקו יתארהו בשר
 יעשהו במקצו יעונו במחנה
 יתארהו ויעשהו ככתבת איש
 כתפארת אדם לישבת ביתו
 לכתלו ארויס ויקחתרו האון
 ויאמין לבעי ציועו נטע ארן
 ונישם עדר ליהיה לאדם לבער
 ויקח מהם ויחס אפישיקואנה
 לחס אפיפעל אלו ישתחו עשו
 פסלו ויסגור למו חיצו שרונמו
 איש על חיצו כשרי אכל יצלה
 צליו ישרע אפוחם ויאמר
 פה אמר

האחמותיך איתי אריו וישאריתו
 לא לעשה לפסלו ויסגור לו
 וישתחו ויתפלל אליו ויאמר
 הצלני כי אלו אתה וילא ידעו
 ולא יבנו כי שחמראות עיניהם
 מה שכייל לבתסו ול אישיב אל
 לבול לארע תול את כונו לאמו
 חיצו ישרפתי במראש ואג
 אפיתי על נחליו לחס אפינשו
 ואוכל ויתרולתו עבה אעשה
 לבול יען אסגור ורועה אפר לב
 הותל הטהוול איצול את נפשו
 ולא יאמר הלא שקר בימינו:
 וכד אלהי עקבו ישואל
 מי עבר יאתה יצרתוך עבר לו
 אתה וישראל לאתנשני ומחית
 כעבפשעך וכענן חטאתך
 ישוכה אלי כי נאלתיך ירנו שמים
 כי עשה יהוה הרועות חתיות
 ארץ פניו הריוס רנה יער וכל
 עץ כוכב נאל יהוה יעקבו כישור
 יתפאר יצואת אהרן
 פה אמר

ויצקיסבי צוקתו ויזמר על שני
עשר מקדשי ישראל פנים צפונה
וישראל פנים ימה וישראל
פנים נכחה וישראל פנים מזחה
והיסעליהם למעלה וכל
אחריהם כיתה ויעבוט פחוש
וישפתו כמעשה ישפת כוס
פרחישו וישן אלפי סבת וכל
אלה פקודיו וישחירו סוהיא בתעו
כשבת שני החנוכה וישמפטירין
ותישלם **ויקרא** עסו ויצו
ליהלת **יספרו** ולא
אתיקראתי עקב כי ינעת כי
ישראל לא יאהב את לישה ע
עלותך ויכחך לא ככרתני לא
העברתיך כמנהג הולא הונעתך
בלבנה ילאקנת לי ככסף קנה
וחלב וכחך לא הרויתני אך
העברתני כחטאתך הונעתני
בעונותיך ואנכי אנכי הוא מוחה
פשיעך למעני וחטאתך לא
אזכור והוכרני בשפטה יחד
ספר אתה למענותי עקב איבך

הראשון חטא ומלי צדק פשעו
כיוא חלל שרי קדש ואתנה
לחרס יעקב וישראל לגרופים
ועתה שמע יעקב עבדי וישוא
בחרתי בו **כה אמר**
יהוה עשירי צדק מבטן ועוד
אלתירא עבדי יעקב וישוא
בחרתי בו כי איצק מים על צמא
ועולים על יבשה איצק רוחי
על זרעך וברכת על צאצאך
ויצמחו בכין חציר כערכים על
יבלי מים ויהיא אמר ליהוה אני
וזה יקרא בשם יעקב ויהי כתב
יד ליהוה ובישם ישראל יבנה
כה אמר יהוה מלך
ישראל ונאלו יהוה יצבאות
אנני ראשון ואני אחרון ומבלעדי
אין אלהים וימי כמוני יקרא
וינדיהו ויערבה לי מישומי עש
עולם ואתות ואת אשר תבאנה
עירי למותי אל תפחדו ואל תרוחו
הלא מאוה שמעתיך והגדתי
ואתם עדיהו וישאלוה מבלעדי

תמיד ויקהל המלך
 את חידס מצריבן אישה אלמנה
 הוא ממטה הנפתליו ואביו איש
 צרי חרש נחשתו מלא את
 החכמה והאתה תכונה ואת
 הדעת לעשות כל מלאכה נ
 כנחשתו יבא אל המלך שלמה
 ויעיש את כל מלאכתו ויער
 את שני העמדים נחשת שגנה
 עשרה אמה קומת העמוד
 האחד וחוטו שתי עשרה
 אמה יסב את העמוד השנית
 וישתיכתרת עשה לתת על
 ראשי העמדים מצק נחשת
 חמישאמות קומת הכתרת
 האחד וחמישאמות קומת
 הכתרת השנית ישכבס מעשו
 שככה גדלים מעשה שרשות
 לכתרת אשר על ראשי העמדים
 שבעה לכתרת האחר ושבעה
 לכתרת השנית ויעיש את
 העמדים וישניטורים סביב

על השככה האחת לכסת את
 הכתרת אשר על ראשי העמדים
 וכן עשה לכתרת השנית
 וכתרת אשר על ראשי העמדים
 מעשה שושן באולם ארבע
 אמות וכתרת על שני העמדים
 נסממ על מלעמת הבטן
 אשר לעבר השככה והרמנים
 מאתם טורים סביב על הנחת
 השנית ויקס את העמדים
 לאולם ההיכל ויקס את העמוד
 הימני ויקרא את שמו יכן
 ויקס את העמוד השמאלי
 ויקרא את שמו בעו ויעל ראש
 העמדים מעשה שושן ותתם
 מלאכת העמדים
 ויעיש אתה יסמוצק עישר
 באמה משפתו עד שפתו עגל
 סביבוח משכאמה קומתו וקו
 שלשים באמה יסב אתו סביב
 ופקעיס מתחת לשפתו סביב
 סבכים אתו עישר באמה מקיפני
 אתה יס סביב ישניטורים הפקעני

סגור שישתימיה מעשה גבוס
השבת לפתח חוביוס החד שיפתח
וכא הנשיא דרך אולם השער
מחויץ ועמד על מזות השער
ועשו הכהנים את עלתו ואת
שלמי וזה שתחיה על מפתח
השער ויציאוהו שער לאיסור
עד הערב וזה שתחוו עם הארץ
פתחה שער הוא בשבתות
ובחדשים לפני יהוה והעולה
אשר יקריב הנשיא ליהוה ביום
השבת שישיה כבשים תמימים
ואיל תמיס ומנחה איפה לאיל
ולכבשים מנחה מתת יהושמן
הין לאיפה ובעם
החד שפר כן בקר תמיס וישת
כבשים ואיל תמימים יהיו
ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה
מנחה ולכבשים מתת יהו
וישמן הין לאיפה וכבוא הנשיא
דרך אולם השער יבוא ובודו
יציאו וכבוא עם הארץ לפני
יהוה כמועדים הכא דרך שער

צפון להשתחות יציא דרך שער
נבוה כא דרך שער נבו יציא
דרך שער צפונה לאישובון
השער אשר באכו כינכחו יציא
והנשיא כתובס בכואם יבוא
ובציאתם יציאו וכחצו וכמו עדי
היה המנחה איפה לפר ואיפה
לאיל ולכבשים מתת יהושמן
הין לאיפה וכי
יעשה הנשיא נכה עלה אג
שלמיס נכה ליהוה ופתח לו
את השער הפונה קדיס ויעשה
את עלתו ואת שלמיס כא אשר
יעשה ביום השבת ויציאו סגור
את השער אחרי יציאתו וכבש
בן שנתו תמיס תעשה עלה
ליום ליהוה בכקר בכקר תעשה
אתו ומנחה תעשה עליו בכקר
בכקר שישית האיפה וישמן
שלישית ההין לרוס את המנחה
מנחה ליהוה חקות עולס תמיד
יעשו אתה כבשו את המנחה
ואת השמן בכקר בכקר עולת

וזכרתם את דרכיכם הרעים
 ומעלליכם אשר לא טובים
 ונקוטו אתם כפניכם על עונותיכם
 ועל תועבותיכם ולא מעונכם
 אני עשה נאם ארני יהוה יודע
 לכם כשווה כל מודרכיכם
 ביתי ישראל **כה**
 אמר ארני יהוה כיוס טהרי
 אתכם מכל עונותיכם והושיעני
 את העריוס תבנו החרכות והארץ
 הנשמה תעזב תחת אש רותה
 שממה לעני כל עברו אמו
 הארץ הלוחש שמה היתה נגן
 ערווה ערויסה החרכות הנשמות
 והנהרסות בניו ותישבו וידעו
 הנוס אשה וישאר סכנת ענ
 כיאני יהוה כנתי הנהרסות
 וטעתי הנשמה אני יהוה ונתתי
 ועשיתי **פרישת החרש**
כה אמר
 ארני יהוה כראשון באחד
 לחד שתקח פרכך בקר תמים
 וחתאת אתה מקרשי

ולקח הכהן מדרסה חטאת ונתן
 אל מזוזה הכיתו אל ארבע ענות
 העזרה למזבח ועל מזוזה שעו
 החרש הפנימית וכן תעשה
 בשבעה פחר שמאי ששנה
 ומפתיו כפרתם את הכיתו
 כראשון בארבעה עשר יום
 לחד שבע ערב יהיה לכם חפסח
 חגי שבועות ימים מצותי אכלו
 ועשה הנשיא כיוס ההוא בשו
 ובערב כל עסה ארץ פר חטאת
 ושבועות ימיה חגי עשה עלה
 ליהוה שמעו פרויס ושבועת
 איליסת מימים ליום שבועת
 הימים וחתאת שער עניס
 ליוס ומנחה איפה לפרואיפה
 לאיליע עשה ושמך הין לאיפה
 בשבע ערב חמישה עשר יום
 לחד שבת עשה כאלה
 שבועות הימים כהטאת כעולה
 וכמנחה ובשמן
 כה אמר ארני יהוה שער חזו
 הפנימית הפנה קדים יהיה

פרשת פרה אדמה

ויהי דבר יהוה אל ליל אמה: כן
אדם פית ישראל לישנים על
אדמת סויטמאו אותה בדונט
ובעל ליל ותסכטו מאת הנדה
היתה דרכם לפני יואיש פרחמי
עליהם על הדם אשר שפכו
על הארץ וכל גל יהם טמאוהו
ואפיץ אתם כנוי סו וירונאו עת
כדרכם ובעל ליל ותם שפטים
ויבא אל הנוים אשר באו שם
ויחללו את שם קדש יואיבאמו
להם עסי יהוה אלהי ויבאר צו
ויצאו ויאחמל על שם קדשו
אשר חל לו יהוה ביתי ישראל לבנים
אשר באו שמה ללון אמר לבית
ישד אלקה אמד ארני יהוה
לא למעונכם אנני עשה בית
ישד אלקי אסל שם קדש יוא
אשר חלל אתם כנוים אשר באתם
שם וקדשתי את שמי הגדול
המחולל בני ישראל חלל אתם

בתוכם וירעו הנוים כמי אני יהוה
נאם ארני יהוה בהקדש יוכנס
לעניכם וילקחתי אתכם מן
הנוים וקבצתי אתכם מכל
הארצות והבאתי אתכם אל
אדמתכם וורקתי עליכם מים
טהורים וטהרתם מכל
טמאתיכם ומכל גלולתכם אסור
אתכם ונתתילכם לם חרש
ורוח חרשה אתן פקדונכם
והסירתי את לב האבן מבשע
ונתתילכם ללב בשר ואת רוחי
אתן בקרבכם ועשיתי את
אשר בחקי תלכו ומי שפטי
תשמדו ועשיתם וישבתם
בארץ אשר נתתיל אבתים
והייתם ליל עס ואנכי אהיה
לכם לאלהים ויהו שעתתי אתכם
מכל טמאתיכם וקדשתי את
הרן והרבותי אהיו לא אתן
עליכם רעב וחרבתי את פרי
העץ ותעבתה שדה למען אשר
לא תקחו עור חרפת רעב בניוים

הכלים האלה אשר עשה חיות
 למלך שלמה בית יהוה נחשת
 ממדט: וכבר הורדן יצקם המלך
 במעבה הארמה בין סכות ובין
 צרתן: וינח שלמה את כל הכלים
 מדבמ ארמאד לאנחקד משקל
 הנחשתו ויעש
 שלמה את כל הכלים אשר
 בית יהוה את מזבח הזהב ואת
 השלחן אשר עליו לחס הפנים
 והכבאות המנורות חמשים
 וחמשים שמאל לפע הדבור
 והכסנור והפרח והנרות והמל
 והמלקחיס והב: והספות
 והמומרות והמזרקות והכפות
 והמחתות והכסנור והפיות
 לדלתות הבית הפעמי לקדש
 הקדשים לדלת הבית להימ
 וזכ: ותשלם כל
 המלאכה אשר עשה המלך
 שלמה בית יהוה ויבא המלך
 שלמה את קדש ירדור אכיוא
 הכסף ואת הזהב ואת הכלים

מנשים אמדווי שספ שמואל
 את אנגל פני יהוה בכל יולד
 שמואל הרמתי הואל עלה
 אל ביתו נבעת שאול
אלהפקודי ויעשה חיות
 את הכיורות
 ואת היעיסו ואת המזרקות וכל
 חירסל עשות את כל המלאכה
 אשר עשה למלך שלמה בית
 יהוה: ועמדים שנים ונתנת
 אשר עלד אשר עמדים שנים
 והשככות שתיים לכסות את
 שתי צלות הכותרות אשר על
 ראשה עמדים ואת הרמנים
 ארבעים אות לשתי השככות
 שניטוריסר מעל שכבה
 האחת לכסות את שתי גלות
 הכותרות אשר על פני העמודים
 ואת המכות עשר ואת המכות
 עשרה על המכות ואת היס
 האחר ואת הבקר שנים עשר
 תחת היס ואת הסירות ואת
 היעיסו ואת המזרקות ואת כל

הלא אסקטון אתה בעניןך ראש
שבטי ישראל אתה וימי שחך
יהוה למלך על ישראל וישראל
יהוה כדרך ויאמר לך והחרמת
אתה חטאים את עמלק ונלחמת
בועד כלותם אותם וולמה לא
שמית בקול יהוה ותעט את
השלל ותעשה הרע בענין יהוה
ויאמר שאול אל שמואל אש
שמעת בקול יהוה ואלך בדרך
אשר ישלחני יהוה ואכי את
אנגמלך עמלק ואת עמלק
החרמת ויפקח העס מה שלל
צא ובקרר אשית החרס לנח
ליהוה אלהיך בעל ויאמר
שמואל החפץ ליהוה בעלות
ובחיסב שמע בקול יהוה הנה
שמע מנחה טוב להקשיב ענות
אליס כי חטאת קסס מרי ואן
והרפיסה צדיען מאסת את
דבר יהוה וימאסך ממלך
ויאמר שאול אל שמואל
חטאתי כי עברתי את פני יהוה

ויאתר ברך כיראתי את העם
ואישמע בקול סויעתה שאנא
אתחטאתי וישוב עמי ואשתחה
ליהוה ויאמר שמואל אל שאול
לא אישוב עמך כי מאסת את
דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות
מלך על ישראל ויסיב שמואל
ללכת ויחוק בכנה מעלו ויקרע
ויאמר אליו שמואל קרע וזו
את ממלכותי ישראל מעליך
היום ונתנה לרעה הטוב ממך
ונסנעח ישראל לאי ישקר ולא
יעסכיל ארסהוא להנחם
ויאמר חטאתי עתה ככדניא
עד וקני עמי ונגד ישראל ושונ
עמיוהי שתחוייתי ליהוה אלהיך
וישב שמואל אחר שאול
וישתחו שאול ליהוה ויאמר
שמואל הני שו לי את אנג
מלך עמלק וילך אליו אנג
מעדנותיו ואמר אנג אקסרמו
המות ויאמר שמואל לא אשר
שכלה נשיסחרך כן תשכל

191
וכל המלאכה נמכרה ונמסרה
החרים ויהי דבר יהוה
אל שמואל לאמר ונחמתי כי
המלכתי את שאול למלך כי
שכמאחרי ואת דבר יד אהקט
ויחלל שמואל ויועק אל יהוה
כל הלילה ויושב שמואל
לקראת שאול כפקדו וינדל שמואל
לאמר בא שאול הכרמלה והנה
מיצב ליד ויטכני עבר וירד
הנלל ויבא שמואל אל שאול
ויאמר לו שאול ברוך אתה
ליהוה הקימותי את דבר יהוה
ויאמר שמואל ומה קול הצאן
הזה באוני וקול הבקר אשר
אנכי שומע ויאמר שאול
מעמלקי הכי אום אשר חמל
העם ער מיטבה צאן והבקר
למען זכח ליהוה אלהיך ואת
היתר החרמתי ויאמר שמואל
אל שאול הרפו אנך דה לך את
אשר דבר יהוה אלי הלילה
ויאמר לו דבר ויאמר שמואל

לישראל אשר ישלך בדרך
בעל תומם צריס עתה לך והמת
את עמלק והחרמתם את כל
אשר לו ואת חמל עליו והמתה
מאיש ועד אישה מעול ועד
ונקם שור ועד שמה מובל ועד
חמור: וישמע שאול
את העסוי פקד סכטל איסנאת
אלה רגלי ועשרת אלפיס את
איש יהודה ויבא שאול ער
עוד עמלק וירכב נחל ויאמר
שאול אל הקניעל כסו ודורו
מתוך עמלקי פן אוסיפך עמו
ואתה עשית חסד עם כל בני
וישראל בעלותם ממ צריס ויטו
קיני מתוך עמלק ויך שאול את
עמלק מחוילה כאך שור אשר
על פני ממ צריס ויתפש את אגו
מלך עמלק ואת כל העם
החריס לפי חרב ויחמל שאול
והעם על אגו על מיטבה צאן
והבקר והמ שניס ועל הכריס
ועל כל הטוב ויאכו החרים

המזכב אשר עשה ויהי בצהרים
ויהתל כהם אליהו ויאמר קראו
בקול גדול מאלהים הוא כי שמו
וכי שיעלו וכדרך לו אולי ישן
הוא ויקץ ויקראו בקול גדול
ויתגדדו כמי שפטרם כחכודת
וכרמחים עד שפך דם עליהם
ויהי כעבר הנהריסו ויתנבאו ע
לעלות המנחה ואקול ואין
ענהו אין קשבי ויאמר אלהו
לכל העם שבואו לי ויגשו כל
העם אליו וירפא את מזבח יהוה
ההרוס ויקח אליהו שתיס עשהו
אבנים כמספר שבטי בני עקב
אשר היה רכריהוה אליו לאמר
ישראל יהיה שמך ויבנה את
האבנים מזבח כשם יהוה ויעש
תעלה ככיתס אתים ורע סרוב
למזבח וייערך את העצנים וינח
את הפרוישם על העצנים ויאמר
מלאו ארבעה כדים מים ויצקו
על העולה ועל העצנים ויאמר
שנווי שנווי אמר של שו

50

וישל שווי לכו חמים סביב
למזבח ונס אתה תעלה מלאמים
ויהי כעלות המנחה ויגש אליו
הנביא ויאמר יהוה אלהי אבותם
ויעקווי ישראל היום יודיע כי
אתה אלהים בני ישראל ואני
עבדך וכדברך עשיתי את כל
הדברים האלה העני יהוה עני
וירעו העם הוה כי אתה יהוה
האלהים ואתה הסבת את לבם
אחר עתות פלאי שיהוה ותאמר
אתה עלה ואתה העצנים ואת
האבנים ואתה העפר ואת המים
אשר פתע להל חכתו וירא כל
העם ויפלו על פניהם ויאמרו
יהוה הוא אלהים יהוה הוא
האלהים **פרשת זכור**
ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח
יהוה למי שחך למלך על עמו
על ישראל ועתה שמי על קול
דברי יהוה וכה אמר יהוה זבאת
פקדתי את אשר עשה עמלק

ישתהסעיפים אסיהוה האלהים
 לכו אחרי ויאסהבעל לכו אחרי
 ולא ענו העם את דבר ויאמר
 אל יהוה אל העם אננו נתתנו
 נביא ליהוה לברינו נביא הבעל
 ארבע מאות וחמשים אישים
 ויחננו שנים פריסו וכח חולות
 הפר האחד וינתחחו וישימו
 על העינים ואל אישימואנ
 אעשה את הפר האחד ונתתו
 על העינים ואל אישים
 וקראתם כשם אלהיכם ואל
 אקרא כשם יהוה יהוה האלהים
 אשר יענה באש הוא האלהים
 ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר
 ויאמר אליהו לנביאי הבעל
 בחרו לכם הפר האחד ויעשו
 ראשונה כפי אתם הרבים וקראו
 בשם אלהיכם ואל תשימו
 ויקחו את הפר אשר נתן להם
 ויעשו ויקראו בשם הבעל מהנבון
 ועדה צהריסל אמר הבעל ענו
 ואין קול

אתה כסף המתוכן על ידי עשי
 המל אנה המופקדים בית יהוה
 ווי עניא הולחר שיהעין ולבנים
 העישים בית יהוה ולבדרים ולו
 ולחצביה אבן ולקנית עינים
 ואבני מחצבת לחוק את פדק בית
 יהוה ולכל אשר יצא על הבית
 לחוקה יאל אי עשה בית יהוה
 ספות כסף מזמרות מזרקות
 חיצרות כל כלי הובל כסף
 מן הכסף המובא בית יהוה כי
 לעשי המל אכה יתנהו וחקור
 בו את בית יהוה ואל יחישו את
 האנשים אשר יתנו את הכסף
 על ידסלת לעשי המל אנה
 כי באמונה העישים כסף
 איש וכסף חטאת לא יובא
 בית יהוה לכהניסיהו
כיתשא וישלח אחאב
 בכל בני ישראל
 ויקבון את הנביאים אל הד
 חברמל וינשא אליהו אל כל העם
 ויאמר ערמתי אתם פסחים על

ויבאו כל יום הארץ בית הבעל
ויתנהו את מוכחותיו ואת זמיו
שפרוהיטכו את מתן פה הבעל
הרני לפני המוכחותיו שסנהתן
פקודת על בית יהוה ויקח את
שריה מאותו את הכריו את תוצני
ואת כל עס הארץ ויורידו את
המלך מבית יהוה ויבאו ררך
שער הרעם בית המלך ויישב
על כסא המלכים ויישמח כל עני
הארץ וזה עיר שקטה היא תעתינו
המיתו בחרב בית המלך:

בן שבע שנים הוא איש
במלכו בשנת שבע ליהוא מלך
יהוא שווארבעים שנה מלך
ברו שלסו שסאמו צביהמבאו
שבע עויעו איש יהוא איש שרמעני
יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוה
הכהן ורק הפמות אסרו יעוד
העם מוכחים ומקטריס בכמות
ויאמר יהוא איש אל הכהנים כל
כסף הקדשים אשר יבא בית
יהוה הכסף עזבר איש כסף נפשות

ערכו כל כסף אשר יעלה על לב
איש להביא בית יהוה ויקח להם
הכהנים איש מאת מפרו והם
יחזקו את ברק הבית לכל איש
ימינא שסברק ויהי בשנת
עשרים ושלש שנה למלך
יהוא של אחזקה הכהנים את ברק
הבית ויקרא המלך יהוא איש
להורע הכהן ולכהנים ויאמר
אליהם מדוע אינכם מחזקים
את ברק הבית ויעתה אל תקחו נס
מאת מברכים מלך ברק הבית
תתנו והיוי אתו הכהנים לבלתי
קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק
את ברק הבית ויקח יהוה ויעתה
ארון אחד ויקבור בו כל העויתן
אתו אינל המובח מימין כסא
איש בית יהוה והועתנו שמה הכהנים
שמריהם את כל הכסף המובח
בית יהוה ויהי כר אותם כר רב
הכסף בארון ויעל סופר המלך
והכהן הנדול ויעורו וימענו את
הכסף הנמציא בית יהוה ונתנו

ולקחת את פרי החטאת וישתפרו
 במפקד הכית מחוץ למקדש
 ובעסה שני תקריב שעיר עזים
 תמיס לחטאת וחטאו את המזבח
 כאיש חטא וכפר בכל ונתן מחטא
 תקריב כן בקד תמיס ואילמן
 הצאן תמיס וזה הקרבן לפני
 יהוה ושל יכנה הנעם עליהם
 מלחמה על אותם עולה ליהוה
 שבעת ימים תעשה שעיר
 חטאת ליום ופר כן בקד ואילמן
 הצאן תמיס יעשו שבעת
 ימים יכפרו את המזבח וטהרו
 אותו ומלא ידיו ויכלו את העינים
 והיה כיום השמיני והל אה יעשו
 הכהנים על המזבח את עולת העם
 ואת שלמיכם ורציתי אתכם נא
 יהוה ארני יהוה אלהים

פרשת שקלים

ויבדתה וידע את הכרית בין
 יהוה ובין המלך ובין העם להיות
 לעם ליהוה ובין המלך ובין העם

התחתונה שתיס אמות ורחב
 אמה אחת ומה עורה הקטנה
 עורה עורה הנדולה ארבע אמות
 ורחבה אמה ויהוה אל ארבע
 אמות ומה אריאל ולמעלה
 הקרנות ארבע ויהוה ארבע שתיס
 עשרה ארך כשתיס עשרה
 רחב כויע אל ארבעת רבעיו
 והעורה ארבע עשרה ארך
 בארבע עשרה רחב אל ארבעת
 רבעיו והנכיל סביב את החיצ
 האמה והחיק לה אמה סביב
 ומעל ותהו פנות קדיס ויאמר
 אליכן ארס כה אמר ארני יהוה
 אלהי חקות המזבח כפיס העשונו
 לה עלות עליו עולה הולודוק עליו
 רסיונתה אל הכהנים הלויס
 אישרהס מורע צדוקה קחונס
 אלינאס ארני יהוה לשרתעו
 כן בקד לחטאת ולקחת מדמו
 ונתתה על ארבע קרנותיו ואל
 ארבע פנות העורה ואל הנכיל
 סביב וחטאת אותו וכפרתהו

חלונות שקפים אטומים ויבן על
קיר הבית יצע סביב את קיר הבית
סביב הכל ולבניו יעשה צלעות סביב
היניני ערה חתונה חמישים באמה
רחפה והתיכונה שישים באמה
רחפה והישראלית שבע באמה
רחפה כי מנרעות נתן לבית
סביב חוץ לה לבית אחוזקיות
הבית והבית כהנותו אכן שלמה
מסענבנה ומקכות והגרון כל
כלי ברזל לא נשמע בבית
כהנותו פתח הצלעה התיכונה
אל כתף הבית הימנית וכלולים
יעלו אל התיכונה ומן התיכונה
אל הישראלים ויבן את הבית
ויכלהו ויספן את הבית גבים
וישררות בארזים ויבן את היצע
על כל הבית חמישים אמות קומתו
ויאחו את הבית בעצי ארזים
ויהוד בריהוה אל שלמה
לאמר יהי הבית הזה אשר אתה
בונה אסתלך בחקתי ואם
משפטית עשהו שמרת

את כל מצותי ללכת בהם וחקתי
את דברי אתך אשר דברתי אל
הוד אביר ויטכנתי כבוד בני
ישראל אלך אאעזוב את עמי
ישראל ואתה תצוה
אתה בן
אדסה נר את בית ישראל את
הבית ויכל מוסענותיה סומות
את תכניתו ואסגלמו מכל
אשר עשו עזרת הבית ותכונתו
ומוצאו ומוצאו וכל עזרתו
ואת כל חקתיו וכל עזרתו
וכל תורתו הודע את סוכות
לענינהם וישמרו את כל
עזרתו ואת כל חקתו ועשו
אתם ואת תורת הבית על ראש
ההר כל גבולו סביב סביב קדש
קדש יסנהו ואת תורת הבית
ואלה מדות המזבחות
אמה אמה וטפת חותיק אמה
ואמה רחב כונטלה אל שפתה
סביב כורתה אחר וזה הנב המזבחות
ומחיקה ארץ עד העזרה

מעליכם הונני צוה נא סיהוה
 והשבתים אלה עיר הואת
 ונלחמו עליהו לכוהו וישתפו
 באישו את ערי יהודה אתן יש
 שממה מאין וישבינה אמר
 יהוה אסל אנדיתיו ומסוללו
 חקות שמיסו ארץ לא שמתו
 נסור עי עק כורוד עבדי אמאס
 מקחת מור עומו שלים אל
 זרע אברהם ישחקו ויעקביו
 אישיכ את ישבותס ורחמתים
ויקחוליתרומה
 ויהוה נתן חכמה לשלמה כ
 כאשר דבר לו ויהו שלום בין
 חורס ובין שלמה ויכרתו עוית
 שנהם וייעל המלך שלמה
 מסמכל ישראל ויהו המס
 של שים אלה אישיו שלחנ
 לבונה עשרת אלפים סחרש
 חלפות חרש יהו וכל כנון שנים
 חרשים סככותו ואדנרס על
 המס: ויהו לשלמה

שבעים אלףנושא סכר
 וישמנעם אלה חיצב בהו לכו
 משריהנצבים לשלמה אשר
 על המל אנה שלשת אלפים
 וישלש מאות הורדים בעם
 העושים סכמל אכה וייצו המלך
 ויסיעו אכנעס גדולות אכנעס
 יקרות לוסר הבית אכנע גוית
 ויפסלו ובעי שלמה ובעי חירס
 והנכליסו ויכנו העינים והאכנע
 לבעת הבית: ויהו
 בשמנעם שנהו ארבע מאות
 שנה ליצאת בני ישראל מארץ
 מצרים כשנה הרביעית נחוש
 זו והוא החק שהשני למלך
 שלמה על ישראל ויבן הבית
 ליהוה: והבית אשר בנה המלך
 שלמה ליהוה ששים אמה
 ארבווע עשרים רחבו ושלש
 אמה קומתו: והאולם על פני
 היכל הבית עשרים אמה ארבו
 על פני רחב הבית עשר באמה
 רחבו על פני הבית: וועיש לבית

שפחתו חפשיים לבלתי עבד
בם עור וישמעוויי שלחוויי שבו
אחריקוויי שבו את העבדים
ואת השפחות אשר שלחו
חפשיים וכבשום לעבדים
ולשפחות ויהי
דבריהוה אלירמיהו מאת יהוה
לאמר יכה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי כרתתי ברית את
אבותיכם כבשום הוציאני אותם
מארץ מצרים מכית עבדים
לאמר מקץ שבע שנים תשלח
איש את אחיו העברי אשר
ימכר לו ועבדך שש שנים
ושלחתו חפשי מעבד ולא
שמעו אברהם אלי ולא
את אונסיות שבו אתם היום
ותעשו אתהי שרביעני לקרא
דרור איש לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר נקרא שמי
עליוות שבו ותחלו את שמי
ותשיבו איש את עבדו איש
את שפחתו אשר שלחתם

חפשיים לנפישם וכתבשו אתם
להיות לכם לעבדים ולשפחות
לקפה אמר יהוה
אתם לא שמעתם אלי לקרא
דרור איש לאחיו איש לרעהו
הנעקור אלכם דרור נאסיתוה
אל החרב אל הדברו אל הרע
ונתתי אתכם לזעוה לכל
ממלכות הארץ ונתתני את
האנשים העבדים את בריתי
אשר לא אדקמו את דברי תובות
אשר כרתו לפני הענל אשר
כרתו לשנים ויעבדו בין בתווי
שרי יהודה ושרי יהושלם
הסריסים והבהנסו כל עם
הארץ העבדים כן בתרי הענל
ונתתי אותם כיר איביהם וכו
מבקשי נפשם והיתה נבלתם
למאכל לעוף השמים ולבהמות
הארץ ואת נדקיהו מלך
יהודה ואת שרי אתן כיר
איביהם וכיר מבקשי נפשם
וכיר חיל מלך ככל העולם

הוה אונו הכבד ועינו השע
 פקיד אה בעינו ובאנו וישמע
 ולכנו יכנו ושבורפא לו
 ואמר ערמתי יהוה ואמר עראש
 אס שאו ערים מאין ושנובת
 מאין ארסוה ארמה תישאה
 שממה וודחקה יהוה את האדם
 ודכה העוובה בקרב הארץ
 ועוד כה עשיר יהוה שבה והיתה
 לבער כאלה וכלון אשר
 בשלכתם צפת כסוד עקדש
מיצנתה ואלההמש
 הדבר

אשר היה אל ירמיהו מאת
 יהוה אחרי כרות המלך עזקיהו
 ברית את כל העם אשר ציוו שום
 לקרא להם דוד יל שלח איש
 את עבדיו איש את שפחתו
 העברוה עבריה חפשים
 לבלתי עבד כסביהורי אחיו
 איש וישמע עו כל השרים וכל
 העם אשר באו בכרית לשוח
 איש את עבדו איש את

שרפים עמדים ממעל לו
 ישיבנפים ישיבנפים לאחד
 בשתים יכסה פניו ובשתים
 יכסה רגליו ובשתים יעופה
 וקראוה אלוהו אמר קדוש
 קדוש קדוש יהוה יצבאות ולא
 כל הארץ כבודו וינעו אמות
 הספים מקול הקורא והבית
 ימלא עשן ואמר אוילי כי
 נרמתי כי איש טמא שפתים
 אנכי ובתוך עסטמא שפתים
 אנכי וישכב את המלך יהוה
 יצבאות ואו עינו ויעף אלי
 אחר מן השרפים ובידו רצה
 במלקחים לקח מעל המזבח
 וינע על פיו אמר הנה ננעזה
 על שפתך וסר עונך וחסאתך
 חבו פה ויאישמע את קול יהוה
 אמר אתמי אשלחמי ילך
 לנו ואמר הנני שלחני ויאמר
 לדואמרת לעסהוה שמעו
 שמו עו אל תבינוה אוראה
 ואלתדעויה שמן לב העם

מ' שמיס נלחמו הפוכים ממסלתם לחמו עס סיסרא ונחל קישן
נחל קדומים נחל קישון תדרם נפישו
עזיאוהלמו עקביסוס מרהרות הרות אבריו
ארו מרוואמרלאך יהוה ארו ארו
ישבהכילאבאלעורת יהוה לעורת יהוה בנצרים
תבור מנשים יעל אשת חברה קיע מנשים
באהל תבורדמיס שאל חלבתנה בספל אדירים
הקרינה חמאה יורה ליתדת שלחנה זומנה
להלמות עמליס והלמה סיסרא מחקה ראשו
ומחיה וחלפה רקתו ובקרנל הפרע נפר
שכב בקרנל הפרע נפל באשר כרע שסופל
ישרוד בעד החלון נשקפה ותיכב אס
סיסרא בעד האשנב מרועב ששירכבולבא
מרוע אחרו פעמי מרבבתו חכמות
שרותיה תעננה אף היא תשיב אמרוה ליהו
הלא ומצא יחלקו שלל רחס רחמתם
לראשנבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים
רקמה צבעקמתיסל צויארו צמניסיהא שלל
מ' אכרו כל איכר יהודה ואהמוכצאתה שמש
בנורתו ותשקטה ארץ חמישיסיהא ארבעים
שנה וישמעיתרו
בשנתמות המלך עזיהוואראת
אתיהוה ישבעל פסארסונשאוישוליו מלאיס את החכל

כיומי שמנרבו ענותי מי יעל חדרו ארחותיה לבי נתיבות ילכו	ארחות עקלקלות חדרו
פרוזן כישראל חדרו עד	שקמת דבורה
יבחר	ישקמתי אסבי ישראל
שערוס מנן אסיר אה	אלהים חרשים אולחם
לחקקו	בארבעים אלהי ישראל לבי
בעסברס יהוה ירכבי אתנות	ישראל המתנדבים
שיחו	ישבי על מדון והלכי על דרך
מקול מחי צניס בן	משאבים שסיתנו עדקות
יהוה	עדקות פרוזנו כישראל או
ירדו	עור דבורה עורי עורי דברי
לישערוס עס יהוה עורי	שיר
אבינעס:	קוס פרקו ושבד שבך בן
אחרין	עס יהוה ידרלי בגבורים:
ירדו מחוקקים ומזבולן	אפרים שרשם בעמלק
עס	בשכטסו פרוי שריבי ששכר
בעמק שלח פרנליו בפלגות	בעמק ששכר בן ברק
בן	גדלים חקקו לבי למה ישבת
הירדן	שריקות עדרים לפלגות
אשר ישב לחוף ימיסועו	גדלים חקקו לבי על ערב עבר
למות	ישכן וזבולן עס חרה נפשו
אז	באו מלכס נלחמו
לא לקחו	על מלכס נעפתער על מי מנרובי נעכסו

המחנה עד חרשת הנזכר
כל מחנה סיסרא לפי חרב לא
נשארו עד אחר יוסיסרא נס
ברעיו אל אהלי יעל אשת חנור
הקניעני שלום כנין מלך
חנור וכן בית חנור הקניעני ותנא
יעל לקראת סיסרא ותאמר
אליו סורה אדני סורה אל
אלתירא ויסרא ליה האלה
ותכסהו בשמים ויאמרו
השקניעני נא מעטמים כן
עמאתי ותפתח את נאד החל
ותישקהו ותכסהו ויאמרו
עמרפת חה אלהו היה אם
אישי כבאו ישאלך ואמרו יש
פה איש ואמרת אין ותקח
יעל אשת חנור את יחד האור
ותישס את המקבת כירה
ותבא אליו כל אטות תקע את
היתר ברכתו ותינח בארץ
והוא נרדסו ויעל ויהנה
ברקרה את סיסרא ותניא
יעל לקראתו ותאמר לו לך

ואראך אתה איש אשר אתה
מבקש ויבא אליה והנה סיסרא
נפל מתוה יתד ברכתו
ויכנע אל היסכיום ההוא
אתיבין מלך כנען לפני בני
ישראל ותלך יד בני ישראל
הלך וקשה על יבין מלך כנען
עד אשר הכריתו אתיבין מלך
כנען
ותשר דבור הוברק בן אבינעם
כיום ההוא לאמר כנען
פרעות בני ישראל בהתנדב
עם ברכיהוה שמעו
מלכים האוינו
הזנים אנכי ליהוה אנכי
אישירה אומר ליהוה אלהי
ישראל יהוה כנעתך
משעיר כנען
מישרה ארום ארץ רעשו
נס שמים נטפו גם
עבים נטפומים הרים
נלו מפע יהוה והסניע
מפע יהוה אלהי ישראל

ביד אישה ימכר יהוה את סיסרא
 ותקסר בורה ותלך עם ברכ
 קדשה ויויזק ברכ את זבולן
 ואתנפת ליקדשה ויעל בגליו
 עשרת אלפי אישות על עמו
 ובורה יוחר הקיע ונפרד מקן
 מבני חובכ חתום שהו יטא לה
 עד אל חובצ ענעס אשר את קדשו
 ויגדל סיסרא כי עלה ברכבן
 אבינעס הרחבור ויויזק סיסרא
 את כל רכבות שעמאות רכב
 ברזל ואת כל העס אשר אתו
 מחרשת הנגים אל נחל קישון
 ותאמר בורה אל ברכ קום
 כיוה היום אשר נתן יהוה את
 סיסרא בידך הלא יהוה יצא
 לפנך ויירד ברכ מהר תבור
 ועשרת אלפים איש אחריי
 ויהם יהוה את סיסרא ואת
 כל הרכב ואת כל המחנה לפי
 חרב לפנך ויירד סיסרא
 מעל המרכבה וינס ברמליו
 וברק רדף אחרי הרכב אחוי

למי שפוטוקה לא אנקדי
כישלח פרעה

ורכוה אישה נביאה אישת
 לפירוחת היא שפטה את ישוא
 בעתה היא ויהי איש שבת תחת
 המר בורה בין הרמה ובין
 בית אל כתר אפרים ויעלו אליו
 בני ישראל למי שפוטוקה
 ותקרא לברקבן אבינעס
 מקדש נפתל ויתאמר אליו
 הלא עוה יהוה אלהי ישראל
 לדומי שכתבה הרחבור וקחת
 עמך עשרת אלפים איש
 מבני נפתל וימכנו ויבדלנו
 וימי שכתנו אלך אל נחל קישון
 את סיסרא אשר יצא יבין את
 רכבו ואת המנונו ונתתיהו בידך
 ויאמר אליה ברכ אסתלכי
 עמיו והלכתיו אל תלכי
 עמיל אאלך ויתאמר הלך אך
 עמך אפס כלל אתה ונתת אתך
 על הדרך אשר אתה הולך כי

מלך ככל להכות את ארץ מצרים
הערוכמי צריסוהו שמיעו כי
כמדולוהו שמיעו בנה ובת
ובתחפנחס אמרו התיצבוהן
לדכיאלה חרב סביבך מדוע
נסחף אבירך לא עמר כי יהוה
הדפו והרבה כו' שלום נפל
איש אל רעהו ויאמרו קומה
ונישובה אל עמנו אל ארץ
מולדתנו מפני חרב היתה
קד או ישם פרעה מלך מצרים
שאון העבירה המוער וחיאני
נאסה מלך יהוה צבאות שמו
כיפתבורה צריסו וכו' מל נס
ובאויפל יעלה עי' לך יושנת
בת מצריס בניקל שמה תהיה
ונצתה מאין וישבי חיה
על היפה פיה מצריס
קריצמי צפון באיגס שביה
בקרבה בעלי מרבקינסהמה
הפענסי וחרול אעמר וכי יוס
אירס בא עליהם עתפק נדחם
קול הכנעני שיקר כי בחיל ילכו

ובקרדמות כאלה הפחטבי עיני
פרתו יערה נאסיהוה כי לא
יחקר כירבו מארכה ואין להם
מספרו חוכישה בת
מיצריס נתנה כרעס צפון
אמריהוה צבאות אלהי שוא
הננפקד אל אמון מנואו על
פרעה ועל מצריס ועל אלהו
ועל מלכה ועל פריעה ועל
הכטחיס כו' ונתתים כירמקשי
נפיש סובד וכו' כרד אצמול
ככל וכו' עבדיו ואחרי כן
תשכן כמי קדס נאסיהוה
ואתה אל תירא עני
יעקב ואל תחת ישראל כי
הננמו שיעך מרחוק ואת
זרעך מארץ שבס וישב
יעקב וישקטו וישאן ואין
מחרידי אתה אל תירא עבד
יעקב נאסיהוה כי אתה אע
כי אעשה הכל הכל הנמים
אשר הדחתך שמה ואתך
לא אעשה כל הויסרתך

ערים מחרבותתהווינה שממה
 ארבעים שנה הפצתי את
 מצרים כנזי וסוריתים כארצות
 כי כה אמר ארני יהוה
 מקץ ארבעים שנה אקבץ
 את מצרים מן העמים אשר
 נפצו שמה וישבתי את שבות
 מצרים והישבתי אתם ארץ
 פתרוס על ארץ מצורחסוהו
 ישם ממלכה שפלה מן
 הממלכותתהיה שפלה ולא
 חתמא אעוד על הנויסוונעש
 והמעטתים לבלתי רדות
 בניס יולא יהיה עוד לבת
 ישראל למכסח מזכר עון
 בפענתס אחריהס וידעו כי אני
 ארני יהוה וכיוס ההוא איצמיח
 קחן לבית ישראל ודך ארץ
 פתחון פה כתוכס וידעו כי אני
 יהוה **כא אל פרעה**
 הרבד אשר דבר יהוה אל
 ירמיהו הנביא לכא נכוכדנאצו

המרכבה אותך ואת כל הדת
 יאוריד על פני השרה תפול לא
 תאספול את קבץ לחית הארץ
 ולעוף השמים נתתך לאלה
 וידעו כלי שבם מצרים כי אני
 יהוה ויעוהו ותסמישענת קנה
 לבתי ישראל יכתפשם כד
 בכףחרוץ וקבץ את להס כלפתו
 ובה שענס על ידך שבר והעמות
 להס כל מתענס לכן כה אמר
 ארני יהוה הנני מכיא על ידחונ
 והכרתי ממך ארסוכה מהיוגי
 והיתה ארץ מצרים לשממה
 וחרבה וידעו כי אני יהוה יען
 אמרי אור ליואני עשיתני
 לקהני אלך ואל ארץ
 ונתתי את ארץ מצרים לחרות
 חרב שממה ממנו לסונה וען
 נכולכו ישראל את עברכה רגל
 ארסורגל בהמה לאת עברכה
 ולא תשב ארבעים שנה ונתתי
 את ארץ מצרים לשממה נתון
 ארעית נשמותו עריה כתוך

חומותיה סביבו על כל ערי
יהודה וידברתי משפט אנו על כל
רעתא אשר עובדו ויקטרן לאלהים
אחרים וישתחוו למעשה
יהיה ואתה תאזר מתנך וקמת
ודברת אליהם את כל אשר
אנכי אעוץ אל החת מפניהם
פן אחתך לפני הסוואני הנה
נתתך היום לעיר מבצר ולעמון
ברז ולחמות נחשת על כל
הארץ למלכי יהודה לישריה
לכעשה ולעם הארץ ונלחמו
אלך ולאוכלו לך כי אתך אנני
נאסיהוה לה צורך

ויהודבר יהוה אלי לאמר
הלך וקראת באוני ירושלים
לאמר כה אמר יהוה וכרתי לך
חסד ועוררין אהבת כל ולותך
לכתך אחרי במדבר בארץ לא
זרועה יקר שישראל ליהוה
ראשית תבואתה כל אכלת
יאשמור רעה תבואת יהסמאס
יהוה **וארא**

כה אמר אדני יהוה בקבצי את
כתי ישראל לקה עמים אשר
נפוצו ישסו ונקדו שתי בס לעיני
הגוים וישבו על ארמתם אשר
נתתי לעבדי ליעקב וישבו עליה
לכטחובנו כתים ונטעו כרמים
ויישבו לכטח בעישותי שפטים
בכל השאטים אתם מסביבתם
וידעו כי אני יהוה אל ההים
בשנה העשירית
בעשירי כישנים עשר לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם שישם פנך על פרעה מן
מצרים והנבא עליו ויעל מצרים
כלה ודברו אמרת כה אמר א
אדני יהוה חתני עליך פרעה
מלך מצרים התנחם וילחובין
בתוך יאוריו אשר אמר לו
יאוריו אנני עשיתני ונתתה
חיים כל לחיך והדבקתי רגלי
יאורך בקשקשתך והעליתך
מתוך יאורך ואת כל רגתי יאורך
בקשקשתך תדבק יונטי שנתך

ואת כל אשר אעזב תדבר
 אל תיבא מפנה סבי את אנ
 לה צילך נאסיהוה וישלח
 יהוה את יהווינע על פיו אמר
 יהוה אלי הנה נתתי דברי נפתי
 ראה הפקדתיך היום יהוה על
 הנוסו על המלכות לחוש
 ולתויגלה אכיר ולהרוס
 לבנות ולטועי ויהי
 רב יהוה אלי לאמר מה אמר
 ראה יומיהו ואמר מקל שקד אנ
 ראה ויאמר יהוה אלי היטנת
 לראות כי שקד אנ על דברי
 לעשותיו ויהי
 רב יהוה אלי ישעת לאמר
 מה אתה ראה הוא אמר סיר נפתי
 אנר אהו פנע מפני צפונה
 ויאמר יהוה אלי מי צפון תפתח
 הרעה על כל ישיבי הארץ
 כהנע קרא לכל מי שפחת
 מסלכות צפונה נאס יהוה
 וכאוותנו אי שכסאו פתח
 ישערי יהוה שלסועל כל

מלך של שוסו של ששנים
 ושלמה ישבעל פסא דוד
 אכיוותכן מלכות אהו
ואלה שמות דברי
 רבנו
 כחלק יהוה מן הכהנים אשר
 בעתות פארץ מעמין אשר
 הנהגו יהוה אליו במס
 יאשיהו בן אמון מלך יהוה
 כישל ששע שרה שנה למלכו
 ויהי בימי יהוויקים בן יאשיהו
 מלך יהודה ערתם עשתי ע
 עשרה שנה ליצדקיהו בן
 יאשיהו מלך יהודה ערנות
 יהושלם כחד שהחמישי
 ויהוה רב יהוה אלי
 לאמה ובטרס אצד בכטן
 ידעתך ובטרס תצא מרחס
 הקר שתך נביא לגוים נתתיך
 ואמר אהה ארני יהוה הנה לא
 ידעתו רב כנינעו אנכי ויאמר
 יהוה אלי אל תאמר גער אנכי
 כי על כל אשר אשלחך תך

עליהם והיה תורהם לאלהים
והמה יהיה ליל עסיוה עשה
כיאני יהיה מקדש את ישראל
בהיות מקדש ביתכם לעולם
ויחיי עקב ויקרבו ימי
הולמת
ויצו את שלמה הנולד אמר
אנכי הולד ברך כל הארץ
וחוקתה יהיה ל אישיו שמות
אתם שמרתיהוה אלהיך
לכתב דרכיו לישמר חקתיו
מינותיו ומשפטיו ועדתיו
ככתוב כתורת משה למען
תשכיל את כל אשר תעשה
ואת כל אשר תפנה שם למען
וקום יהוה את דברו אשר נבד
עליו לאמר אסיי שמו בנך
אתה כנס לכתל פע כאמת
ככל כנסו בכל נפשם לאמו
לא יפדת לך איש מעל כסא
ישראל ונס אתה ידעת את
אשר עשה ליו אבן צויה
אשר עשה לי שנ ישרי

עבאות ישראל לאבנך
ולעמי שאבן יתרו ויהרנסו ישם
דמי מלחמה בשלום ויתקדמי
מלחמה בחנתו אשר נמתו
ובנעלו אשר בדגליו ויעשית
כחכתך ואתודר שיבתו
בשלום שאול
ולבני ברך להנע עדי תעשה
חסדו והיבא כל ילד חק כבן
קרבו אלי ככר חים מפני אבשות
אחיו והנה עמד שמעי בן
נדה בקה ימינך מבחורים והוא
קלל עקל להנמר עתכיוס לנני
מחניסו והוא ירר לקראתיו ויהו
ואשבע לו ביהוה לאמר אם
אמיתך כחרכו ועתה אל תקח
כי איש חכם אתה וירדעת את
אשר תעשה לו והנודת את
שיבתו כדס שאול וישכנחו
עם אבתיו ויקבר בעיר דוד
והימים אשר מלך הוה על
ישראל ארבעים שנה נחמח
מלך שבע שנים ובנהו שלום

וקבצתי אתם מסביב והבאתי
 אותם אל ארמתי ויעשיתי
 אותם לנוי אחד בארץ בהרי
 יישראל ומלך אחד יהיה ויבטח
 למלך ול איהו עורל שני גוים
 ולא יחצו עורל שתי ממלכות
 עור יול איטמאו עור בגלותם
 ובשקוניהם ובכל פשעיהם
 והו ישעתי אתם מכל מושבותיה
 אשר חטאו כהסוטה רתי אותם
 והיו לי לעסואני אהיה להם
 לאלהים ועבדו דוד מלך עליהם
 ורעה אחד יהיה לכל סוגי שפטי
 ולכו וחקותי ישמרו ועישו
 אותם וישבו על הארץ אשר
 נתתי לעבדי ליעקב אשר ישנו
 בה אבותי כסווי שבו עליה חמה
 ובניהם ובני בנייהם עולם
 ודוד עבדי נשי אלהם לעולם
 וזרתי להם כרית שלום ברית
 עולם ויהיה אותם ונתתם
 והרבתי אותם ונתתי את מקושי
 בתוכם לעולם ויהיה מי שבו

את ארון בריתי יהוה מעיר דוד
 היא ציון וינשא ליו
 והירכר
 יהוה אליל אמר ואתה בן אום
 קח לך עין אחד וכתוב עליו
 ליהודה ולבני ישראל חברו
 ולקח עין אחד וכתוב עליו
 ליוסף עין אפרים וכל בית
 ישראל לחברו וקרב אותם אוח
 אל אחד לך לעין אחד והיו
 לאחדים כבדו וכאשר יאמרו
 אליך בני עמך לאמר הלא
 חננו לעומה אלה לך ודבר אלוט
 כה אמר ארני יהוה הנה אנני
 לקח את עין יוסף אשר כיר
 אפרים וישבתי ישראל חננו
 ונתתי אתם עליו את עין יהודה
 ועשיתם לעין אחד והיו אחד
 כירי והיו העינים אשר תכתב
 עליהם כירך לעיניהם וירכר
 אליהם כה אמר ארני יהוה
 הנה אנני לקח את בני ישראל
 מכון גוים אשר הלכו שם

את הכיורות ואת הועיסו את
המזרקות וכל חירס למלך עשות
את כל המלך אכה אשר עשה
למלך שלמה הכיתיה והועיסו
שש סוגלות הכיורות אשר על
ראשה עמדים שתיים והשנות
שתיים לכסת את שתי גלות
הכיתיה אשר על ראשה עמדים
ואת הרמונים ארבע מאות
לשתי הישבכות שני טורים
רמונים לשבכה האחת לכסת
את שתי גלות הכיורות אשר
על פני העמודים ואת המנונות
עשו ואת הכיורות עשו על
המנונות ואת היסוד האחר ואת
הבקר שנים עשר תחת היסוד
ואת הסירות ואת הועיסו את
המזרקות ואת כל הכלים האלה
אשר עשה חירס למלך שלמה
ביתיה והנחישת ממרטי בכפר
הירדן וצקס המלך במעבה
הארמה בין סכות ובין צרתן
וונח שלמה את כל הכלים

מרכמארמאדלאנחקרמשק
נחישת ויעש שלמה
את כל הכלים אשר בתי יהוה
את מזבח הזהב ואת השלחן
אשר עליו ולחם הפנים זהב
ואת המנורות חמיש מימין
וחמש שמאל לפני הדביר
והכסנור והפרח והנרות והמ
והמלקחים זהב והספות וה
והמזמרות והמזרקות והנפות
והמחנות והכסנור והפתות
לרלחות הכיתיה הפעמי לקדש
הקדשים לרלתי הכיתיה ליהיכל
זהב ותישלם כל
המלך אכה אשר עשה המלך
שלמה הכיתיה והויבא שלמה
את קדש ירוד אכזו את הכסף
ואת הזהב ואת הכלים נתן
באצרות בית יהוה
אויקהל שלמה את קצ
ישראל ואת כל ראשי המסות
נשיאיה אכות לכע ישראל
אלה המלך ירושלם להעלות

תחת תאנה וישב המלאך
 הדבר כיווי עיר נכאיש אשר
 יעור משנתו ויאמר אלימה
 אתה ראה הואמר ראתי והנה
 מערתוה ככלה ונלה על ראשה
 ושבעה נרתיה עליה שבעה
 ושבעה מוצקות לנרות אשר
 על ראשה וישעסותים עליה
 אחד מימין העלה הוא אחד על
 שמאלה הוא אעקו אמר אל
 המלאך הדבר כיל אמר מה
 אלה ארני ויען המלאך הנני
 כיויאמר אליהל אידעתמה
 חמה אלה הואמר לא ארני
 ויענויאמר אליל אמר זה
 הכריהוה אלזרובכל לאמה
 לאכחילול אככחכי אסכחתי
 אמריהוה עכאותימי אתה
 הר הנדול לפניזרובכל למישו
 והוציא אתה אכנ הר אשר
 תשאות חוקן להפאיי חחחח
שבת שני חידום

מעליו ויאמר אל יורא הנה ענות
 מעליך עונך והלבש אותך
 מחל צותו ויאמר ישימו ענף
 טהור על ראשו וישומוה ענף
 הטהור על ראשו וילכישוהו
 כנדיס ומלאך יהוה עמדי
 ויעדמלאך יהוה כיהושע
 לאמר יכה אמרי יהוה עכאות
 אסכרד כיתלך ויאסאת משמות
 תשמרו נוס אתה תרין אתבתי
 ונסתישמר אתחערו ותתתי
 לך מהלביס כן העמד יסהאלה
 שמע ענאיהו שעה כהן הנדול
 אתהוד עין היי שביס לפעך
 כי אמשי מופת חמה פי הנני
 מביא את עברי צמח פי הנה
 האכנ אשר נתתי לפני יהושע
 על אכנ אחת שבעה עינים
 הנני מפתח פתוחה נאסי יהוה
 עכאותו מי שתי את עון הארץ
 החיא בינס אחר בינס ההוא
 נאסי יהוה עכאות תקד א
 איש לרעהו אל תחת נפון אל

ילדתיו ותאמל האשה האחרת
לאכי בני החי ובני המת ואת
אומרת לאכי בני המת ובני
החיות כבדנה לפני המלך ויאמרו
המלך ואת אומרת זה בני החי
ובני המת ואת אומרת לאכי
בני המת ובני החי
ויאמר המלך קחול יחוב
ויכיאו אתה חרב בית המלך
ויאמר המלך מהו אתה הילך
החיל שניסיתנו אתה החיצו
לאחתו ואתה החיצו לאחתותאמו
האשה אשר בנה החי אל
המלך כבדו כדורחמיה עלבנה
ותאמה כי ארע תנולה את
הילוד החי והמת אל תמיתו
וואת אומרת ננס לי נסלך לא
יהי הנזרה ויען המלך ויאמר
תנולה אתה הילוד החי והמת
לא תמיתו היא אמו וישמעו
כלי ישראל אתה משפט אשר
שפט המלך וייראו מפני
המלך כיראו כי חכמת אלהים

בקרבו לעשות משפט ויהי
המלך שלמה המלך על כל
ישראל לישבת חנוכה
רצו שמחי
פת עיניו כי הנועבא ושכנתו
בתוכך נאסיהו וזלוו נזים
רבים אליהוה בניסיהו הוא ויהי
ליל עסו שכנתו בתוכך וירעת
כי יחיה זכא את ישראל וירע
ונחל יתוה אתי יהוה החל לקוע
ארמתה קרש וכחך עורביות
כרוי של סיהס כל בשר מפני
יהוה כי עורמ מעון קרש
ויראני אתי והו שעה כהן הנזר
עמד לפני מלך יהוה והשטן
עמד על מיניו לישטנו ויאמר
יהוה אלהי שטן עזר יהוה כן
השטן ויעזר יהוה כן הכתר
כרוי שלם סהלא זה אור מיני
מאישו והו שעה היה לכויש
כנדים צאוסו עמד לפני המלך
ויען ויאמר אלה עמדיס לפני
לאמר הסירו הכנדים הציאים

יהוה דבר מילא ינבא
ויהי מקץ וייקץ שלמה
 והנה חלום
 ויבא ירושלם ויעמד לפני
 ארון ברית יהוה ויעל עולות
 ויעש ישראל מיסוי עשמי שמה
 לכל עבדיו: **או**
 חבאנה שתים נשים זנות אל
 המלך ותעמרנה לפניו ותאמר
 האישה האחת בני אבנ
 והאישה הזאת ישבת בבית אבנ
 ואלד עמה בבית ויהי כיום
 השלישי שילדה ותולד גם
 האישה הזאת ואנתעו יחרואין
 ודאתנו בבית וולדתי שתיסאנתנו
 בבית וימתכן האישה הזאת
 לילה אשר שכבה עליו ותקם
 בתוך הלילה ותקח את בני
 מאצלי ואמתך ישנה ותשנענה
 בחיקה ואתבנה המתה ישננה
 בחיקי ויאקוס בכקר להניק
 אתבני והנה מתו אתבני אלע
 בכקר והנה לא היה כנע אשר

נפישו ויתפש הקישת לא יעמד
 וקל ברנליו לא ימל טורכנה סוס
 לאמלסנפשו ויאמיץ לבו
 בנבורים ערוס ערוס כיוס ההוא
 נאסיהוהו: **שמעו**
 אתה דבר הזה אישך דבר יהוה
 עליכם בני ישראל על כל
 חמי שפחה אשר העלית מארץ
 מצרים לאמר ירק אתכם יענו
 מכל מי שפחה הארמה על כן
 אפקה עליכם את כל עונותיכם
 הידכו שנים יחרובלתי אם
 נערהו יהי שאנא ריה כיער
 וטרף אין לו והיתן כפיר קורו
 ממעונותי בלתי אסלכדי החפל
 צפור על פחה ארץ זמק שאין
 לה חיעל הפחמן הארמה חוט
 לא ילכוד אסיתקע שופר בעי
 ועסל איחרדו אסתהיה רעה
 בעיר ויהוה לא עשה חכי לא
 ועשה ארני יהוה דברני אם
 נלהסורו אל עבדיו הנביאים
 אריה שאנמיל איירא ארני

עשיתי עשה לך נמולך ישוב
ברא ישראל ויבא ישראל שתיחתם על
הרקד שיישחוק כל הנויסתמיד
וישחוק עוהו כל אהיו ויפחד
ציון תהיה פלטה והיה קרש
וירשובת יעקב את מור שיהם
והיה כתי יעקב אשובת יוסף
להבהובת עשולקש ודלקו
כהסואלוסול איהיה שריר
לבת עשוכי והוה רברו וירשו
הננב את הר עשוה שפלה את
פל שתיסו וירשו את שרה אפויס
ואת שרה שמרון ונעמן את
הנל ער ונל ותהחל הזה לבני
וישראל אשך כנענס ער ערפת
ונל ותירו שלם אשר כספר
וירשו את ערי הננב ועלו
מושיעיס כהר ציון לשפט את
הר עשו והיתה ליהוה המלוכה
וישב יעקב כה אמר
יהוה על
של שחפשי עיי ישראל ועל
ארבעה לא אשוכנו על מרס

ככסל עריקו אכיון בעבור נעליס
השאפים על עפר ארץ פראש
דליס ודרך ענויס יטו זאיש
ואכיו לכו אלהנער למעחלל
את שסקר שיועל כנדיס חבליס
יטו אי על כל מזבח חיוין ענישיס
יישחובת אלהיס ואנכי
השמדתי את האמרי מפעהס
אשר כנכה ארויס ונכהו וחסן
הוא כאל עסוא שמיר פרו
ממעלו ישראל שיומתחתיו אנכי
העליתי אתכם מארץ מצרים
ואולך אתכם כמדבר ארבעיס
שנה לרשת את ארץ האמרי
ואקיס מבנכם לנביאים
ומכחור יכסלנו וירסה אף אין
ואת בני ישראל נאסיהוה יותמי
ותישקו את הנזיריס יין ועל
הנביאים צויתם לאמר לא
תבאו והנה אנכי מעיק תחת ינס
כאשר תעיק העלה המלאה
להעמידו אכר מעס מקל וחוק
לא יאמץ כחו ונבור לא ימלט

וישקו וילכו יהוה בענין כד וכטל
 מי שביסהלך כמוץ יסער מנון
 ובעשן מארפה ויאנכי יהוה
 אלהיך מארץ מצרים ואלהים
 זולתו לא אתרעו מושיע אין
 כלתו אני ירעתך במדבר נאון
 תל אוכותי **וישלח**
יעקב חזון
 יעזבדיהפה אמר
 ארעיהוה לארום שמוערה
 שמי ענימאתיהוה וצירבוים
 של חקומה ונקומה עליה
 למלחמה יהנהקטן נתתך ננוע
 בזוי אתה מארץ ירוקן לבך השאך
 ישכני כחננוים לעמרום שבתו
 אמר כלבו מייודירני ארץ
 אסתוביה כנשדואם **בין**
 כוכבים שישקע מישס אויז
 נאסיהוה יאסננכס כאולך
 אסי שרדיל ליה אין נדמתה
 חלאינע בודים אסכ צריס כאו
 לך הלאי שש אידו עול לות אין
 נחפישו עישונכעו מי צפוני

עדה נכול של חזק כל אנשי
 בריהוה שיואוך יכלוך אנשי
 שלומך לחמך ישימו מזור
 תחתך אין תכונה כויהל אכוס
 ההוא נאסיהוה והוא אכרתי זכ
 חכמים מארום ותכונה מהרע
 עשו ויחזקו כבודך תימך למען
 יכרת איש מהרע עשו מקטל
 מחמס אחיק יעקב תכסך נושה
 ונכרת לעולם כיוס עמדך ננוע
 כיוס שכות זריס חילו ונכרים
 באוי שעריו ועל ירו שלס יח
 נורלנס אתה באחר מהס אל
 תרא כיוס אחוך כיוס נכרו ואל
 תישמח לבני יהודה כיוס אנתו
 ואל תעל פיך כיוס צרה יאל
 תכוא כשער עמי כיוס אידם
 אל תרא נס אתה ברעתו כיוס
 אידו ואל תשלחנה כחילו כיוס
 אידו ואל תעמד על הפרק
 להכרית את פליטי ואל תסגור
 ישריהו כיוס צרה כי קרוב
 וסי יהוה על כל העוים ככאשו

לא אעשה חרון אפיל לא אשונ
לשחת אפרים כניאל אנמילולא
איש כקדקדו שולא אכוא
כעדי אחרי יהוה ילס כארדיה
ישאנכיהו אישאנ ויחררו
בעס מיסיהו חרוכ צפוד ממיערין
וכונה מארץ אישור והושנתים
על פתי הסנאסיהו והו חווא
סמנוני ככתש אפחים
ובמרמה בית ישראל וגמורה
עוד רדעס אלו עסקר שישנאמן
אפרים הועה רוחו הרק קרים
כל היום ככזו שור ירבה וברית
עסא שור יכרתו שמן למיערים
יובל יוריכל יהוה עס יהורה
ולפקוד על יעקב כדרכיו נמעלו
ישכילו בכסן עקב את אחיו
ובאונו שרה את אלהי סווי שר
את מלאך ויובל בבהוית חנקלו
בית אלימי צאנו וישם ירבו עמו
ויהוה אלהי צבאות יהוה חזקו
ואתה כאלהיך תשוב חסד
ומישפט שמרו קנה אל אלהיך

חמיר כנען כדומאונמרמה
לעשק אהכיוי אמר אפרים אן
עשרתי מיצאתי און ליכליעני
לאימי צאולי עון אשר חטא
ואנכי יהוה אלהיך מארץ
מיערים עוד אושיכך באהלים
בימי מועד וירבדתי על הנביאים
ואנכי חזון הרבתי ויכיר הנפאים
ארמה יאסגל ער און אד שוא
היובל על שור יסוכחו נס
מזבח חסכניס על תלמי שור
ויברח מעקב שרה ארסו מעמי
ישראל בא שרה וכתש שמד
ובנביא העלה יהוה אתי שור
ממיערים ויבנבא משמר חכעס
אפרים תמרור יסוד מיועלי יסוד
וחרפתו ישיכילו ארנו יבדבר
אפרים רחח נשא הוא אבי שור
ויאיש סכעלו ימתית ותתה
יוסי פולחטא ויעשו להם
מסכה מכספס כתכונס עוצס
מעשה חרשים כלול להם הם
אמרים וכתחי ארס עגלים

ככסוי סגור לתיסולא תאירו
 מוכחי חנס איך ליחפץ בכס אמר
 יהוה יצבאות ומעלה לארצה
 מירכס כי ממזרח שמש ועד
 מבוא נדול שמי בניים ונבל
 מקום מקטר מנש לישמי ומעלה
 טהורה כי נדול שמי בניים אמר
 יהוה יצבאות ואתם מחללים
 אתוכא מרכס של חן יהוה מאן
 הוא וננו נבוה אכלו ואתם טהורה
 מתל אהוה פחתם אתו אמר
 יהוה יצבאות והכאתם גזול את
 הפסח ואתה ודל הוה הכאתם את
 המעחה הארצה אתה מירכס
 אמר יהוה ויארור נבל וישג
 בעדרו וזכרו ונדרו ונכח משחת
 ליהוה כי מלך נדול אני אמר
 יהוה יצבאות וישמי נורא בניים
 ועתה אלי כסה מעוה הזאת
 הבהניס ואסל את שמעו ויש
 לאת שימו על לבלתת כבוד
 לישמי אמר יהוה יצבאות ויש
 ושלחתי בכס את המארה

וארותי את כרבותיכם וגם
 ארותי הכי אינכם שמים על לבי
 הנענו ועד לכם אתה הורע וורתו
 פריש על פניכם פריש חנכם
 ונשא אתכם אליו וידעתם כי
 שלחתי אליכם את המצוה הזאת
 להיות כריתי את לוי אמר יהוה
 יצבאות כריתי היתה אתו
 החייסוה שלוס ואתם סלו מורא
 וייראני נמפע שמי נחת הוא
 תורת אמת היתה כפיהו ועולה
 לאנמי צאכשפתו בשלום
 ובמי שור הלך אתו ורכיסו השיע
 מעוקי כי שפתו כהן וישמר
 דעתו תורה יבקש ומפיהו כי
 מלאך יהוה יצבאות הוא

ויצא יעקב

ועמי תלמים
 למי שוכתי ואל על יקד אהו
 יחד לאירומס איך אתך
 אפרים אמנע ישדאל אק
 אתנך כארמה אישימך כינצאס
 נהפך על לבי יחד נכמרו מחנמי

יחיה מלך ארצה ויליאני ענון
ולצדוק הכהן ולבעהובן יהודע
ולשלמה עבדך לאקראי אס
מאת ארצה מלך נהיה הדבר
הזה ולאהוד עת את עבדך מי
ישבע על כסא ארנה מלך אחיו
ויען המלך דוד ויאמר קראו לי
לכת שכעו תכאלפע המלך
ותעמד לפני המלך וישבעו מלך
ויאמר חיה יהוה אשר פרה את
נפשי מכל צרה כי באשר נשבעתי
לך ככהוה אל הוי ישראל אלל אמר
כישלמה בעד ימלךך אחרי יוחא
ישבע על כסאית חתי כיקן אעשו
היום הוה וותקדבת שכעאפים
ארצות שתחול מלך ויהאמר יחי
ארנה מלך דוד לעולם
תולדת יצחק משא
דבר
יהוה אל ישראל ביד מלאכי
אחבתו אתכם אמר יהוה ואמרו
כמה אחבתנו הל אצח עישו
ליעקב נאסי יהוה ואת יעקב

ואת עשו שנאתו ואישים את
הדור שממה ואת נחל חולתנות
מדבר ביתאמר ארוסר שישנו
ונשוכונבה חרות כה אמר יהוה
עבאות המה יכנו ואני אהרס
וקראו להם גבול רשעה והעם
אשר זעם סיהוה ער עולס וענים
תראינה ואחסתאמרו יעדל
יהוה מעל לגבול ישראל בן
יכסר אבו עבד ארנו ואסאנאני
איה כבודי ואס ארנס אנא איה
מוראי אמר יהוה עבאות לכם
הפה עסכווי שמי ויאמר תסננה
בוני את שמך ומצויים על
מוכחיל חסמנו אל ואמת סננה
כאמר כם שלחן יהוה נבוה הוא
וכיתני שון עור לזבח אין רע
וכיתני שופס חוחלה אין רע
הקדיכהו נאל לפתך היר ער או
הישא פנד אמר יהוה עבאות
ועתה חלונא פנע אלויהננו כ
מידכם היתהו אתה גישא מכם
פנעס אמר יהוה עבאות מי גם

המלך וכל אנשי הנהגה עבדי
 המלך ואת נתן הנביא ובעה
 ואת הנזיריטו את שלמה אחיו
 לאקר איוי אמר נתן אל בית
 ישבע אס שלמה לאמר ווא שמע
 כמלך ארנה חבן חמתו אנתו
 הודר איר עין עתה לבי אי עין
 נא עיני הומלטי אתנפ שרואת
 נפ ישבע שלמה הולכי וכא אל
 המלך דור ואמר תאלו והלא את
 ארנה המלך נשבעת לאמתך
 לאמר כי שלמה כנע ימיה
 אחריו והוא אישב על כסא אמתו
 מלך ארנה חוהנה עורד מתנת
 שס עסו מלך ואת אכיא וי
 אחר ידומל את את דבכך
 ותבא מת ישבע אל המלך הוה
 החדרה הוה המלך וקן מארואניש
 השונמית מ שרת אתה המלך
 ותקרב בת ישבע אל המלך נאמו
 המלך מהלך ותאמר לו אני
 המלך אתה נשבעת פניהם
 אלהיך לאמתך כי שלמה כנע

ימלך אחריו והוא אישב על
 כסא יו עתה הנה ארנה מלך
 ואתה ארנה המלך לא ידעת
 ויזכר שורד ומדי או צאן לרב
 ויבך אל כל בני המלך ול אכיתו
 חכה ווליו אב שרה צבא ול שלמה
 עברך לאקר איו עתה ארנה
 המלך עיני כל ישראל עליך
 להצילה סמי ישבע על כסא
 ארנה המלך אחריו והוא הכשנ
 ארנה המלך עס אבותיו והיית
 אנוכי שלמה חטאים ווה
 עורדה מברת עס המלך ונתן
 הנביא אכא וי צדו למלך לאמר
 הנה נתן הנביא ויבא לפעמון
 וישתחול למלך על אפיו ארנה
 ויאמר נתן ארנה המלך אתה
 אמרת ארנה וימלך אחר
 והוא אישב על כסא כי ירד היום
 ויזכר שורד ומדי או צאן לרב
 ויבך אל כל בני המלך ול שרי
 היצב אל אפיתו חסמון והנם
 אכלים ושותים של פניו וי אמרו

אם אעבור ויקסו לך אחריה
ונחוי עמך לפניהם וישם את
המשענת על פניהם ויאקומו
ואיקקו שכתו שבלקד אתו ויגד
לוך אמר להם הקיפו ונעו ויבא
אלו ישעם מחר הנה הערמת
מי שכתו על מסתו ויבא ויסגר
הדלת בעד שעה סוית פלל אל
יהוה ויעל וישכב על הלה וישם
פיו על פיו ויעני על עשונכמו
על כפיו ויגד עליו ויחסב שר
הלה וישכב וילך בבית אחתמה
ואחתמה ויעל ויגד עליו ויזודר
הבער עד שבע פעמים ויפקח
הבער את עינו ויקרא אל שמו
ויאמר קרא אלהי שונמית הוואת
ויקרא אלהי ויבא אל עני אמו שאי
מקו יחב את פל של רגל ויחשתחו
אחיהות שא את פניהות צא
וידגו חיי שרה והמלך
דוד וקן
כאבי מיסוח כסחו ככנר יסודא
יחסלו ויאמה לה עברו יבקשו

לארנה מלך נערה כתולה ועמה
לפניה מלך ויהיו סכנת ושכנה
כחיקך וחס לארנה מלך ויבקשו
נערה יפה ככל נכר ישראל וי
וימיצא את אבי שנה שונמית
ויביאו אותה למלך והנערה
יפה עד מאד ויהי למלך סכנת
ותשרתהו והמלך לא ידעהו
וארנה כן חמת מתנשא לאמר
אני אמר דויעשו רכב
ופר שנים ויחמשים איש רצם
לפניו וילא עינים אמו מימיו
לאמר מדוע עכבה עשית וגם
הוא טובת ארמארו אותי ילדה
אחרי אכשלוס ויהיו דבריו
עמו אכבן ערויה ועם אביתו
הכהו ויעורו אחרי ארונהו
ויצרוק הכתן וכעו כן הודיע
ונתן הנביא וישמע עור עיו והנבוא
אשר לדוד לאהו ועם ארונהו
ויזכח ארונהו ויאן בקר ומרא
עם אכנהו וחלת אשר אצל
עקרנו ויקרא את כל אחיו בני

ה' יוסל אחד שולא שכתותאמו
 שלום וותחכושה אתון ותאמו
 אלערהנהגולד אלעעזר לי
 דרפכביאס אמרתילך ויתלך
 ותבא אל אישה אל היסאלהו
 הכרמל ויהיכר אות אישה אל היס
 אתה מעדוי אמר אל לחויו עשו
 הנה השתתת הלזיעתה רוק
 נאלקראתה ואמר לה היסלום
 לך היסלום לי אישך היסלום
 לילך ותאמר שלום וותבא אל
 אישה אל היס אל הדר ותחוק
 בדליו וינישנחול לה דפיה ויאמו
 אישה אל היס הויה לה כ
 נפשה מרה לה ויהוה העלים
 ממעול אהצד ליו ותאמר השאמי
 כמאת ארנה הל אאמרת לי לא
 תשלח אתיו ויאמר לחויו חנו
 מתענדוקה מישעתי כידך
 ולך כיתמינא אישלא תכינו
 וכי יכרך אישלא תעננו ושמע
 מישעתי על פנה הצד ותאמר
 אסהצד חיתה וחחי נפשך

לדבר לך אל המלך אי אל שו
 היצבאות אמר כחוד עמי אנכי
 ישכתיו ויאמר ומה לעשות לה
 ויאמר לחויו אכל כן אין לה
 ואישה וקווי אמר קרא לה
 ויקרא לה והתעמר כפתחוי אמו
 למועד הוה כעת חיה אתחנקת
 כותאמר אל ארנה אישה אל היס
 אל תכוכש כפתחך ותתהאשה
 ותלך כן למועד חוה כעת חיה
 אישך דכד אליה אל ישעיו ועל
 הילד ויהוה יוסו ויאמר אל אביו
 אל הקועד יסו ויאמר אל אביו
 ראשיר אישעו ויאמר אל הצע
 שארו אל אמו וישארו ויביאו
 אל אמו וישבע על ברכה ער
 היצריס ומת וותעק ותשכנהו
 על מטת אישה אל היס ותסגר
 כערו ותצא וותקד אל אישה
 ותאמר שלחנא לי אחד מן
 הצעריסו ואתה אתונות וארונה
 ער אישה אל היסו אישונה
 ויאמר מדוע אתה הלסת אליו

למורנחרוץ חרשבעל פיפיות
תרוי שחרו סותרו חותי שאסוסעוה
תשיסותורסו ורוחת שאסוסעוה
תפיץ אותסו ואתה תעל כהוה
בקר ושישראל תתהלל
וירא אליו ואשה אחת
מנשי בני
הנביאים עעקה אל אלישע
לאמר עבדך אישי מת ואתה
ירעת כי עבדך היה יורא את
יהוה והנשה כאלקחת את שני
ילדיו ליעבדים ויאמר אליה
אלישע מה אעשה לך הנדי
לימה ישלך בביתות אמר אין
לי שפחתך כל בביתכי אם אסון
שמן ווי אמר לבי שאלי לך
כלי סמן החוץ מאת כל שנעך
כלי סרקים אל תמעטי ונבאת
וסנתה לך תכעך וכער כער
ויצקת על כל הכלים האלה
והמלאתם עיוות לך מאתו
ותסגר הדלת כערך וכערך כעה
הסמעי שיש אליה והיא מצוקת

ויהי כמלא את הכלים ותאמר אל
בנה הצשה אלי עור כל ווי אמר
אליה אין עור כל ווי עמד השמן
ותבאותה ל אישה אלהים
ויאמר לכי מכרי את השמן
וישלמי את נשיך ואת וכנך
תחייבנתי ויהי
היום ויעבד אלישע אל שנים
ושם אשה גדולה ותחוק בו
לאכל לחסו ויהי מדי עבדו יסוד
שמה לאכל לחסו ותאמר אל
אישה הנשה נא ירעת כי איש
אלהים קרוי שהוא עבד עליש
תמיד עשה נא עליית קיד
קטנה ונשיסלו שם מטות וסולח
ובסא ומעדה והיה כבאו אלינו
יסוד שמה ויהי היום ויבא
שמה ויסר אל העליה ויישכב
שמה ווי אמר אל נחוי עורוקא
לי שונמית ואת ויקרא והוועבד
לפענו ווי אמר לו אמרנא אליה
הנה חררהת אלינו את כל החררה
הזאת מה לעשות לך היש

פארדי לך לך למחאתא
 יעקב וחדברישראל
 וסתהדרכימיהוה ומאלהי
 משפטיי עבריהל אידעתאם
 לאישמעיתאלהיעולם יהוה
 פוראקיעתהארץ לאישעולא
 ינעאקחקר לתכנתותמוליעה
 כחול אקאנעסעצמה ידכה
 ויעפומעיסויןמנוכחמדישכל
 יכטרווקריויהוהעמל יפככה
 יעולאכרכשדיסגורעולא
 מנעולכחולאויספאקיעה
 החרישואלי אייסולאמסו
 יחל יפוסחויבטו אויהפריחה
 למישפטעקדויהמטהעורמסוח
 עקיקר אחולדגלחתו לפעו
 גויסומלכיסירדיתוכפחורבו
 כקשנהקשתוירדפסיעבר
 שלום ארהברעול איכאמי
 כעל ועשהקוראהרורותמואש
 אנעהוהראישוואתאחרעם
 אנעהויראויסויראוקעת
 הארץ יחרדוקדכוואתיון

איש אתר עהוי עוורודל אחיו
 יאמר חוקי ויחוקק חרש את עני
 מחלוק פטיש את הלם פעם
 אומר לך מקטוב חוי חוקו
 כמסמדיסל אימוט
 ויאתה ישראל עברי יעקב
 אשר כחרתך זרע אברהם אתי
 אשר החוקתך מקיעת הארץ
 ומאעיליהקר אתך ואמר לך
 עברי אתה כחרתך ולא מאסתך
 אל תירא כי אהך אנע אל תשתע
 כי אנע אלהיך אמיעתך אף
 עורתך אף תמכתך במיין עני
 הויבטווי כל מוכל העורים כך
 יהויכאין ויאכרו אנשי ריבך
 תבקש סולא תמצאם אנשי
 מיצתך יהויכאין וכאפס אנשי
 מלחמתך כי אנע יהוה אלהיך
 מחזיקי מיסך האמר לך אל תירא
 אנע עורתך אל
 תירא יחול עתי יעקב מתי ישראל
 אנע עורתך נאם יהוה ונאלך
 קרוי ישראל יהנה ישמתך

כועלך עשיר יהוה יצא אות שמו
ונאלך קרוי ישראל אלהו
כל הארץ יקראו בשם
כאשה עזובה ענת רוח קראן
והוה אישת נעוריס כחמאס
אמר אלהיך יברעק טון ענתון
וברחמים גדולים אקבעך בשן
קנתה סתת פערבנ ממר
וכסר עול סכמתך אמר
נואלך יהוה כי מנחזאת לי אש
נשבעתים עבר מיתח עור על
הארץ כן נשבעת מקיץ עלך
ומנער כד פי ההרים ומישו
והנבעות תמוט עתח סרי מאתך
לאימו שוברת ישראל מיל אתמוט
אמר מרחמך יהוה
ענה סר ערה לאנוחמה הנה
אנכי מרביץ כפר אנני סרתך
כספידים יא שמת כרכ שמשותך
וישעך ל אפמ אקרה וכל
מכור לאנני חפץ וכל בעד למוי
יהוה והפ שלום כנני כיעדקה
תנומה חקיס עושי קכל את לא

וממחה כיל את קרב אל דהן
נורונר אפס מאותי מינך אתך
עלך יפיד הנה אנכי בר אתי חש
נפח כאש פחסו ומיציא כל
למעשה הוואנכי בר אתי משות
לחל כל כליי רעליך לא
יעל חוכל שון תקום אתך
למשפט תרשי עתח את נחלת
עברי יהוה יעדקת סמ אתי ונאס
יהוה הווי כל זמאלכו למיס
ואשר אין לו כספ לכו שברו
ואכל וולכו שברוב אכספ ונא
מחיר יקו חלכ לפה ת שקלו נספ
כל אל חסו ועקס כל אל טבעה
שמעו שמוע אלו ואלו טוב
ותתענובך שון פשכס הכו
אונכס מלכו אלי שמעו ותחו
נפ שכסו אכרחה למסכרית עול
חסר רור הנא מעסיתן עד
לאמיסנתתו ונערו מי צוה לאמי
הנוויל אתר עתקראונו לא
ידעוך אליך ירויעל מען יהוה
אלהיך וקרוי שוישראל כי

נתן למשה יעקב וישראל
 לבוויסהל איהו וחטאנו
 ולא אבוכר בכוהלוד ולא
 שמעו בתורתו וישפך עליו
 אפועו מלחמה ותלטהו
 מסכבול אירעות בערבו ולא
 ישיס על לבו עתה אמרו ויהונו
 יעקב וישראל אל תירא
 כינאלתיך קראתי בשמך לי
 אתה כיתעבר במים אתך אני
 ובערות לא ישטפך כחלך
 כמו אשל אתכו והלכה לא
 תבער כן כיאני הוה אלהיך
 קדוש ושראל מושיעך נתתי
 כפרך מעריו סכנו סכאתתך
 מאשר ויקר תבעו ענכרתואני
 אהבתך ואתך ארסחתך ולאמי
 תחתנפשיך אל תירא כי אתך
 אני ממזרח אביאור עד וממע
 אקבעך אמר לצפון ותעולתמן
 אל תכל איהבי אבע מדחוק
 ובעתי מקצה הארץ על הנקרא
 בשמו ולכבודי בר אתו יערתי

תולדותנה רע עקרה
 לאילנה פנח
 רעהו יעלה ללא חלה כי רבם
 כני שוממה מכע בעילה אמר
 יהוה ורחיבי מקום אהלך
 ויריעות משכנותיך יטו אל
 תחישכה ארובי מיתריך ויתיוותך
 חקוי בימיך וישמאל תפריצי
 וזרע נויס יירשו ערסנשמות
 וישיכוני אל תירא וכלא תבשי
 ואלתכל מיכיל אתחפירי כי
 בשתעלומיך תישכחי וחדפת
 אל מעותך לא תזכר יעודי כי

הפטרות בראשית ז

כה אמר האל יהוה כבוד אה שמיני
ועוטיהם סרקעו ארץ וינצא נאיה
ועתה נשמח לעס עליה ורוח
להולכי סבה אני יהוה קראתך
בעדקו אחוק בדרך ואצדך ואתך
לכדי תעסל אור נויס לפקח עיניס
עודות להו ציא ממסגור אסור
מכית כל איני שבח שך אני יהוה
הוא ישמיני וכבודי לא אחר לא אתך
ותהלתו לפסיליס הרי אשונות
הנה באו וחדשות אנני מעד
בטרסת צמחנה אישמי עאתס
שירו ליהוה שור
חדשתה לתובקעה הארץ יודי
היסומל או איסווי שביהסיני
ישאו מרבו וערו חיעריס תשב
קדר ירני יי שביסל עמד אישוריס
ויצו חויי שיימו ליהוה כבוד ותהלתו
באיניס יעדו יהוה כבוד ינצא
כאי שמי לחמותי עיר קנאה ידע
אפי צריה על אויביו הנבר

החשתו מעולם אחריש
אתאפק כולדה אפעה אישם
ואישאפי חר: אחריב הריס ונבעת
וכל עישכס או בישו שמתו נה
נהרות לאייסו אנמיס או בישו
והולכתי עורי סכרדך לא ידע
בנתכות לאיד עו ארדיבס אשם
מחשך לפנה סל אור ומעקשם
למי שור אלה הדברים עשיתם
ולא עזרתם ישע אחד נשונשת
הבטחיס נפסל האמריס למסכה אתם
אדוני: חרשים
שמעו והעוריס חכטולדאות
מי עורכי אס עבדי וחרישנמאני
אשלח ממעודכם שולס ועוד
כעבד יהוה וראותרות ולא
תשמור פקוח או עסול אישמי
יהוה חפץ למען עדך יעדיל
תורה וי אריר יהוא עסכו וישמי
הפח כחוריס כל סובכתי כל איס
החבאו והוילכו ואין מי ציל משיסה
ואין אמרה שב מיכס יאין
זאתיק שיביי שמי על אחור מי

אמר דונד אר יהונק מן
הבשן וכל נפתלי שמע
רעון ומלא ברכת יהוה ים
ודרוס ירשה
ולא ישראל אמר פרוק מבנע
אשר יהיר צוי אחו וטבל
בשמך רב ויכרל ונחשת
מעלך ובמין רבאד אין
כאל ישראל ורכב שמיס בעוק
וכנאוהו שחקים מענה אלו
קדם וכתת הובעת עולם
ויהי שמפנך אויב ויאמר
השמרו יי שכי ישראל בטח
בהם עמך עקב אל ארץ רגן
ותירו שאף שמוי ערפוסל
אשר בך ישראל מיכמוך עם
נושע כיהוה מן עורך ואשה
חרבנאוהך וכחשו איכך
לך ואתה על כמותימו הדך
השם ויעל משה מערבת
מואב אל הרובור אשה פסנה
אשר על פני החוויר אהו
יהוה את כל הארץ אתה מע

עדרן ואת כל נפתלי ואת ארן
אפרים ומנשה ואת כל ארן
יהודה ערה יסה אחרון ואת
הנבו ואת הכנר בקעת ירחו
ערה התמרים ער צער וויאמו
יהוה אל ואת הארץ אשר
נשבעת ל אברהם ל יצחק
וליעקב לאמר לורעך אתננה
הראיתך בעיניך וישמה לא
תעברו ימת שם משה עס
יהוה בארץ מואב על פי יהוה
ויקבר אתו כנע בארץ מואב
מול בית פעור ור אידע איש
את קברתו ערה יוסה והיו משה
בן מאה ועשרים שנה כמתו
לאכהה עינו ולאנס לחה
ויכבו בני ישראל את משה
בערבת מואב של שים יום
ותמוי מיכביאכל משה
ויהו שיעבון מל ארוח
חכמה כי סמך משה את
ידו על יווי שמעו אליו בני
ישראל ויעשו כבאשר צוה

172
עמי סכל קדשיו בדרך והסתנו
לדעך יי שאמך ברתך תורה צוה
לעמי שהמור שהקדתי עקב ויהי
בישרון מלך בהתאסף ראשי עמי שנת
ישראל יחיר אבן ואל ימתויה מתו
מספר וזאת ליהודה ויאמר
שמעיה והקול יהודה ואל עמו
תביא עניו וירכלו ועור מצדו
תהיה:
ולוי אמר תמיד ואודיך לאיש
חסידך אישר נסיתו כמסה תרענו
על מי מריכה יהאמר לאביו
ולאמול אראיתו ואת אחיו לא
הכירו את בניו לא ידעו כמי שמו
אמרתך ובריתך יערו וורו
מי שפטיך ליעקב ותורתך
לוישראל ישימוקטורה באפ
ובליל על מזבחך בדרך יהוה חילו
ופעל ידו חרצה מחץ מתעם
קמיו ומישנאו מן קומון
לבעמן אמר יד יד יהוה
ישכן לבטח עליו חפף עליו
היוסוכן כתפיו ישכן

וליוסף אמר מברכת יהוה
ארצו ממנו שמי סמל ומתנו
לכעת תחתיו ומנו תבואת ע
שמיו ממנו נרש ירחיסו
ומראי שהרדיו קדסו ממנו
נבעות עולסו וממנו ארץ ומיא
ודעון ישכע סנה תבואתה לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו בכור
ישורו הדר לו וקרני ראסקדו
בהם עמי סיעו ויחדו אפסי און
והסרככות אפריסוהם ארץ
מנשה: ~~אז~~ ולכות
אמר שמח וכולך בנאתך
וישישכר באה לך יעמי סהר
יקראי שמי וכוונתך יעק
מי שפעמי סיעו יקווי שפע
טמוני חול: ~~אז~~ ולנה
אמר כבוד מרחיב נד כלביא
שקוטר הורועא קדקד
וירארא שיתלופי שס חלקת
מחקק ספון ותאראשי עם
יעקת יהוה עישהו מי שפטו
עמי ישראל: ~~אז~~ ולד

אִישׁ בְּנֶקֶד לְעֵרֹ
אִשְׁכִּירָה צְמֹדִם
מִדָּס חֶלֶד וְשִׁבְיָה
הִרְעוּנוּ יָמֵי עַמּוֹ
וְנֶקֶס יִשְׁכַּל עֵרֹ

וְלִמְשַׁנְאֵי אִשְׁלָם
וְחִרְבֵי תֹאכַל בִּישׁוֹר
מִדָּאִשְׁפְּרִיעוֹת אוֹיֵב
כִּדְרָם עֲבָדוּ יִקּוּם
וְכִפְרָ אֲרַמְתוּ עַמּוֹ

וַיִּבְאֵם מִשֵּׁה וַיִּדְבַר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאוֹנֵי הַעַם הוּא אוֹהוֹשֵׁעַ
בְּנִזְוִי וְיִכְלַם מִשֵּׁה לְדַבַּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִשׁוּמוּ לְבַבְכֶם לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מַעֲרִיבָכֶם הַיּוֹם
אִשְׁרֵי תִצּוּם אֶת בְּנֵיכֶם לִישְׁמֹר לְעִשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
כִּי לֹא דְבָרֶק הוּא מִכֶּסֶם הוּא אֲחִיכֶם וְכִדְבַר הוּא תֹאדָרִיכוּ יָמֵיכֶם עַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְדִים אֶת הַיִּרְדֵּן שְׂמַח לְרִשְׁתָּהּ

יָנֵם לְאִשְׁרָל אֶקְדֹּשׁ חֶסֶם אוֹתִי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מִנְעַד תִּרְאֶה
אֶת הָאָרֶץ וַיִּשְׂמַח לֹא תִכּוֹא
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל מִשֵּׁה בְעֵצְמֹהֶם
הוּא לְאִמְרֵי עֵלְיָה אֵל הַר
הָעֹבְדִים הוּא הַר נִבְנוֹ אִשְׁרָל בְּאוֹן
מִוֹאֵב אִשְׁרָל עַל פְּנֵי יַרְדֵּן וְרִחֹוּרָהּ
אֶת אֲרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָוָה יִכְתְּבוּ
אֲשֶׁר אֶתְּהַעֲלֶה שְׂמַח הוּא אֶסֶף
אֶל עַמִּי כִּי אֲשַׁרְמַת אֶהְרֹן
אֶחָד כִּהְרֵהֶר וַיִּאֶסֶף אֶל עַמִּי
עַל אֲשֶׁר מַעַלְתֶּם כִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּמִי מִדִּכְתָּב קִדְשׁ מִדְּבָרֵי

וַיִּבְרַח בְּרַחֲמֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר כִּדְבַר מִשֵּׁה
אֲשֶׁר אֶתְּהַעֲלֶה שְׂמַח הוּא אֶסֶף
אֶל עַמִּי כִּי אֲשַׁרְמַת אֶהְרֹן
אֶחָד כִּהְרֵהֶר וַיִּאֶסֶף אֶל עַמִּי
עַל אֲשֶׁר מַעַלְתֶּם כִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּמִי מִדִּכְתָּב קִדְשׁ מִדְּבָרֵי
מִימֵינוּ אֲשֶׁר תִּלְמוּ יִאֶף חֶבֶב

לולי בעם איוב אגור
 פני אמרו ידנו רמה
 פניו אכר ענותהמה
 לו חכמוי שכלו ואת
 אינה ירדה אחר אלף
 אסל אכי עורס מכוס
 כילא כעורנו עורס
 פימנפן סרסנפנס
 ענמו ענכיר איש
 חמת תננסו ינס
 הלא הוא אכמס עמדי
 לונקסו שלם
 כקרוכיוס אירס
 כירין יהוה עמו
 כניה אהכי אולת יוד
 ואמר אי אלהימו
 אישר חלב ובחימוי אכלו
 יקובו ויעורכם
 ראועתה פני אני הוא
 אני אמיתו אחיה
 ואין מודי מעל
 ואמרת חי אנכי לעלם
 ותאחובם שפט יודי

איש כחה מאנו שוכרם
 פנינו כרו ערימו
 ולא יהוה פעל כל זאת
 ואין כהסתבנה
 יכעול אחריהם
 וישנסינו סורכנה
 ויהוה הסנירם
 ואיכנו פלולים
 ומישרמת עמדה
 אישכלת מדרתלמו
 וראישפתננס אכור
 חתוסכ באוערתו
 לעתתמוטרלם
 וחי שעתדתלמו
 ועל עבדיו וחתנס
 ואפס עעורו עוב
 עורחסינו
 וישתו וקנסים
 יהיעליכס סתרה
 ואין אלהיס עמדי
 מחצתו ואני ארפא
 כיאישא אל שמיס יודי
 אסי שנותי וכרקרבי

יהוה כרד ינחני
ידכתי על כמותי ארץ
וינק הורכש מסלע
חמאת בקרו חלב צאן
בני שון ועתודים
ודם ענכתו שתה חמר
שמנת ענכתו כשית
וינבל צור ישיג עתו
כתו ענכתו בעיסהו
אלהים לא ידעו
לא ישערום אבתכם
ותשכח אל מחלך
מבעסכנו וכתנו
אראמה אחריתם
בעסל אמןכם
בעסנו כחלהם
כנינבל אכניסם
ותיקד ער שאול תחתית
ותלהט מוסדיהרים
חיצי אכלהכס
וקטב מדירי
עסחמתו חלי עפר
גסכחורגס כתולה יונק עס אישי שיכה

ואין עמו אל נכר
ויאכל תנוכת ישראל
וישמן מחלמיש צור
עסחלב ככרים ואילים
עסחלב כלי ותחטה
וישמן ישראל ויכעט
ויטיש אלוה עשהו
יקני אהובורים
יוכחול שרים לא אלה
חרשים מקרב כאו
צור ילך תשי
וירא יהוה וינאץ
ויאמר אסתרה פני מהם
כדורתה פכתהמה
הסקנאני כל אאל
ואני אקני אסכל אעס
כי איש קרח הכאפי
ותאכל ארץ ויכלה
אספה עלי מורעות
מזיר עבול חמירי שף
וישן כהמת אי שלחכם
מחוינת שכל חרב ומחרים אימה
אמרתי אפאתם

ואעזרהבסאתהשמיסואתהארץ כיירעתו
אחרימותי כי השחתת שחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
כאחרית הימים כעתעשו אתהרע כעני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם וירברמשהנאונם
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמס:

ותשמענהארץ אמרתי פרים

תלכטל אמרת
וכרכבם עלי עשב
הכונדל לאלהינו
כי כל הדבומי שפט
עדיקווי שרהוא
הודעקן שופת לתל
עסנבל ולא חכם
הוא עיטך ויכנע

שאל אבך ויגדך וקעך ויאמר לך

מהפרידוכע ארס
למספר בני ישראל
יעקב כל נחלתו
ובתהויל לישמן
יערנהוכאי שון עינו

וערנהוכאי שון עינו

האוינו השמיסואברה

יערה כמטר לקחי
כישעירס עלי רשא
מי שסיהוה אקרא
היצור תמיס פעלו
אל אמנה הואין עול
שחת לול אכענו מומס
הליהוה תנמר הזאת
הלוא הוא אבך קעך

זכרימות עול סכנו שנות דודר

בהנחל עליון גוים
יעבובלת עמים
כי חלקיהוה עמו
ימצאהו בארץ מדבר
יסכנהו כי בונהו

יסכנהו כי בונהו

כנישר יעיר קעך על גויל וירחה ופרש כנפיו יקחהו וישאהו על אברתו

בקרבימי צאונע הרעות האלה היו אנכי הסתר אסתיר
פנכיוס ההוא על כל הרעה אשר עשה כפנה אל
אלהים אחריסו וענה כתכולכם אתה שירה הזאת
ולמדה את בני ישראל שיזכה בפיהם למען תהיה
ליה שירה הזאת לעד בכני ישראל כי אביאנו אל
הארמה אשר נשבעת לי אבותי וכתחלכבורכי שואנו
וישבעו רשופנה אל אלהים אחריסו ועברו וסונאנו
והפר את בריתו והיה כיתמי צאן אתור עות רבותיו
ויצרותו ענתה שירה הזאת לפנע לעד כיל את שנה
מפיו ריע כיר עתא תי צרו אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעת ויכתב משה
אתה שירה הזאת כיוס ההוא וילמדה את בני ישראל
ויצואתיהו ישעבנו ויאמר חוק ואמין כי אתה
תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעת להם
ואנכי אהיה עמך ויהי ככלות משה לכתב את דברי
התורה הזאת על ספר עד חמס וייעז משה את
הלויס נשאי ארון בריתיהוה לאמר לקח את
ספר התורה הזה וישמעתם אתו מצד ארון ברית יהוה
אלהיכם והיה שם ספר לעד כי אנכי ירעתי את מדק ואת ערפך
הקשה הן בעוד עחי עמכם היום ממדיסהייתם עסי והוה ואנכי אחרימותי והקחתי
אלי את כל וקע שבטינסו שטרינסו ואדברה באזנהם אתה דבריסה אלה

לעשות את כל דברי התורה
 הואת ונבנה את ישראל לא ידעו
 ישמעו ולמדו ליראה אתיהוה
 אלהיכם כל הימים אשר אתם
 חיים על הארמה אשר אתם
 עברים את הירדן שמה לרשתו

ויאמר יהוה אל משה הקרבו
 ומיד למות קרא את יהושע
 והתייבב אהל מועד ואינו
 וילך משה ויהוה ישעו ויתנו
 כאהל מועד ויראה יהוה כאהל
 בעמוד ענן ובעמוד עמוד הענן
 על פתח האהל ויאמר יהוה
 אל משה הנך שכב עם אנתך
 וקסה עם הוה וזנה אחרי אלהי
 נכר הארץ אשר הוא בא שמה
 בקרב ויעזבנו והפר את בריתי
 אשר כרתית ויחרה אפיכו
 כיום הזה ואיעזבתי ויהסרתני
 פנימה סוה יהל אכל ומינאו
 רעות רכותו צרותו אמר ביום
 ההוא הלא על כן אין אלהי

ויקרא משה ליהוה ישעך
 ויאמר אליו לעני כל ישראל
 חקו ואמץ כפי אתה תביא את
 העם הזה אל הארץ אשר
 נשבעתי יהוה ל אבתם לתת להם
 ואתה תנחיל לה אותם ויהוה
 הוא ההלך לפניך הוא איהוה
 עמך לא ירפך ולא יעזבך לא
 תירא ולא תחת ויכתב משה
 את התורה הואת ויתנה אל
 הכהנים כעלוי הנשיאים את
 ארון ברית יהוה ואל כל זקני
 ישראל ויועז משה אותם לאמר
 מקץ שבעי שנים שבמער שנת
 השמיטה כחנה ספותי כבואני
 ישראל לראות את פני יהוה
 אלהיך במקום אשר יבחר
 תקרא את התורה הואת ונדרכל
 ישראל באונה סיהקהל את
 העם האנשים והנשים והטף
 ונדר אשר כשערוך למען
 ישמעו ולמען ילמדו ויראו
 אתיהוה אלהיהם וישמרו

היסו ויקחה למנוי שמי ענו אתה
ומעו שנה ויביקדו באל יד הרב
מאד בפיד ובלבבך לעשותו
ואני האנתחיל לפניך היום
את החיים ואת הטוב ואת המות
ואת הרע אישר אנכי מענין
היום אזהרה אתי הוה אלהיך ללכת
בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו
ומישפטו וחייתו ודביתו וברבן
יהוה אלהיך בארץ אשר אתה
באישמה לרשתה וואסיפה
לכבוד לאת שמי עונדת והו
והשחתותי לאלהים אחרים
ויעבדתם והנרתיל כסס היום כי
אם תאבדו ואל את ארץ ימימי
על האמה אשר אתה עבד
אתה ורצו לכו אישמה לרשתה
הערת יבסס היום אתה שמי
ואת האה אזה החיים והמות נתתי
לפניך המהמה והקלה ונחת
בחיים למען תחיה אתה וזרעך
לאחכה אתי הוה אלהיך ל
לישב עמך ולדבר עמך כי

הוא חייך וארד מיד לשתעל
האדמה אשר נשבעתי לך
לאכתך לאברהם לוי עחק
וליעקב כלתת להם
פרט וילד משה וידבר את הדברים
האלה אל כל ישראל ויאמר
אלהם סקום אהו עשרים שנה
אנכי היום לא אובל עוד רצאת
ולכו איהוה אמר אלי לא
תעבר אתה ורדן הוה יהוה
אלהיך הוא עבר לפניך הוא
ישמיד אתה הנויס האלה כי
מלפניך וירשתם יהוה שבעה
עבר לפניך באשר עבד יהוה
ועשה יהוה להם כבאשר עשה
לסיחון ולעוג מלכי האמורי
ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם
להם ככל חמיעה אשר עשיתם
אתכם חוקו ואמינו אל תיראו
ואל תעבר עומפעהם כי יהוה
אלהיך הוא אלהיך עמך לא
יקפו וליא עמכם

גדול וישראל כס אל ארץ אחרת
 כיום הוה הנסחרת ליהוה
 אלהינו והנעלת לנו ולכענו וע
 עולם לעשות את כל דברי
 התורה הזאת והיה
 יבאו עליך כל הדברים האלה
 הכרכה והקללה אשר נתתי
 לפניך והשבת אל לבך כל
 העוים אשר הריחך יהוה אלהיך
 ישמה וישבת ער יהוה אלהיך
 וישמע תקול וכל אשר אנכי
 מצוך היום אתה ונעך כל
 לבך ובכל נפשך וישב יהוה
 אלהיך אתי שבו תך ורחמך
 וישבו קבע מכל העמים אשר
 הפיץ יהוה אלהיך שמה
 אם יהוה נדחך בקצה השמים
 מי שסיק בעך יהוה אלהיך
 ומי שסיק חך והביאך יהוה
 אלהיך אל הארץ אשר ירשו
 אבותך וירשתה והיטבך והונך
 מאבותך וכל יהוה אלהיך את
 לבך ואת לבב ורשך לאהבה

אתי יהוה אלהיך בכל לבך
 ובכל נפשך למען חייד ונתן
 יהוה אלהיך את כל האלהות
 האלה על איבך ועל שגאוד
 אשר רד פוך ואתה תשגו שעת
 בקול יהוה ועשית את כל
 מצותיו אשר אנכי מצוך היום
 והותרך יהוה אלהיך בכל מעשה
 ירך בפרי בטןך ובפרי בהמתך
 ובפרי אדמתך לטובה מי שגו
 יהוה לישו ישע לך לטוב כאשר
 יששעך אנתך ינתשמיע
 בקול יהוה אלהיך לשמא מצותיו
 וחקותיו וכתובה בספר התורה
 הזה כית טוב אל יהוה אלהיך
 כל לבך ובכל נפשך
 כי המצוה הזאת אשר
 אנכי מצוך היום לא נפלאת
 הוא ממך ולא דחקה הוא לא
 בשמים הוא לא מדמי זעלה
 לנוה שמימה ויקחה לנו וישמענו
 אתה ונעשנה וירא מעבד לים
 הוא לאמר מי יעבד לנו אל עש

יהוה אלהינו את אשר איננו
פה עמנו היום כי אתם ידעתם
את אשר ייטבנו בארץ מצרים
ואת אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם וחראו את שקוציהו
ואתגלליהם עין ואבן כסף וזהב
אשר עמכם פני שבכם איש
או אישה או מי שפחה או שנט
אשר לבבו פנה היום מי עס יהוה
אלהינו ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פני שבכם שרש
פרהר אשר ענה וזה היה בשמעו
את דברי האלהים ואתו התכרך
כלבבו לאמר שלום יהיה לי
כי בשררות לבי אלך למען
ספות הרוה אתה צמאה לא
יאבה יהוה סלח לוכי אי יעשן
אף יהוה וקנאו באיש ההוא
ורבנה כזו האלה הכתובה
בספר הזה ומחה יהוה את שמו
מחתה שמים ויהבדילו יהוה
לדעה מכל שבטי ישראל בנל
אלות הכרית הכתובה בספר

התורה הזה ויאמר הדוד האחון
בנכם אשר יקומו מאחריכם
והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה
ודאו את מצות הארץ ההוא
ואתחל איה אשר חלה יהוה
כה ונפריתו מלח ישראל כל
ארצה לא תורע ולא תצמח ולא
יעלה כה כל עשב כמהפכת
סדסו עמדה אדמה ויבנים
אשר הפך יהוה כאפו ובחמתו
ואמרו כל הגוים עלמה עשה
יהוה ככה לארץ הזאת מה
חרי האף הגדול הזה ויאמרו
על אשר עזבו את כרית יהוה
אלהי אבתם אשר כרת עמם
כהו צאו אתם מארץ מצרים
וילכו ויעבדו אלהים אחרים
וישחחול הם אלהים אשר
לא ירעו וסור אחק להם ויחח
אף יהוה בארץ ההוא להביא
עליה את כל הקללה הכתובה
בספר הזה וייתשם יהוה מעד
אדמתם כאף ובחמה וכקני

לקראתנו למלחמה הונכס ונקה
את ארצנו ונתנה לנו חלה לדאוננו
ולגדולת חיינו שבט המנשי :
וישמרתם את דברי הברית הזאת
ועשיתם אתם למען תשכילו
את כל אשר תעשון

פרט

אתם נצבים היום כלכם לפני
יהוה אלהיכם ראשיכם שנ
שבטיכם וקניכם ושטריכם
כל איש ישראל טפכם נשיכם
ונדך אשר בקרב מחנה מחנה
עצך עד שאב מימך לעת
ברית יהוה אלהיך ובאלתו
אשר יהוה אלהיך כרת עמך
היום למען הקים אתך היום
לעם והוא יהיה לך לאלהים
כאשר דבר לך וכאשר נשבע
לאבתך לאברהם ליעקב
וליעקב ולא אתכם לברכם
אנכי כרת את הברית הזאת
האלה הוא אתי את אשר
ישנופה עמנו עמד היום לפני

ישם לאיבך לעבדי ולישפחות
ואזקנה : אלה דברי
הברית אשר עוה יהוה את משה
לכרת את בני ישראל בארץ
מואב מלכר הברית אשר נת
אתם כחובי
ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהים אתם ראיתם את
כל אשר עשה יהוה לעיניכם
בארץ מצרים לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארצו המסותה
הנרלת אשר ראוי עיניך האת
והמפתים הנדלים ההם ולא
נתן יהוה לכם ללדעת ועינים
לראות ואזעם לשמע עז היום
הזה ויאולך אתכם ארבעים שנה
כמדבר לאבן של מתיכם
מעליכם ונעלד לא מלתה מעל
העלד לחסל אכלתם ויין
וישכרו אשר תיתם למען תדעו
כי אני יהוה אלהיכם יותכאו אל
המקום הזה ויצא סיון מלך
חישכו ועונ מלך ייחבשן

ובמיעוק אשר יציקלך איכך
בכל שעריך יהרבה כן וחזקנה
אשר לאנסתה כפרגלה היצ
על הארץ מהתענו ומרד חרע
עניה באי שחיקה ובכנה ובכנה
וכישר ליהווי צאת מבין רגליה
ובכנה אשר תלך כי תאכלם
בחסר כל בסתר במינור ובמיעוק
אשר יציקלך איכך בשעריך
אסל את שמר לעישות אתכל
דברי התורה הוא אתה כתבים
בספרה והליר אה את השם
הנכבד והנורא הוא את יהוה
אלהיך ויהי איהוה אתמכתך
ואת מכות זרעך מכות גרלת
ונאמנות וחליסר עיס ונאמעס
והשיבך את כל מדוה מעיס
אשר ינרת מפניהם ודבקו בך
נסכל חליו וכל מכה אשר לא
כתוב בספר התורה הוא את יעלם
יהוה עליך ערה שמרד ונשאונם
במתים עטתחת אשר הייתם
כעובדי השמים לרבי לא שמיעת

איתך

כקול יהוה אלהיך יהיה כאשו
ישיש יהוה עליכם להיטיב
אתכם ו להרבות אתכם כן
ישיש יהוה עליכם להאבד
אתכם ו להשמיר אתכם ונס
ונסחתם מעל הארמה אשר
אתה באי שמה לרשתה והפיץ
יהוה בכל העמים מקצה הארץ
ועד קצה הארץ ועבדת שם
אלהים אחרים אשר לא ידעת
אתה ואכתך עין ואכין ובנוס
החסל את רגע עול איהוה מנוח
לכבודך ונתן יהוה לך שם
לכבודך ליון עיניס ור אכין
נפיש יהוה וחייד תל איס לך מעד
ופחדת לילה ויומס ור אהמין
כחייד ככקר תאמר מי יתן
ערב וכערבת אמר מי יתן בקר
מפחד לכבך אשר תפחד ונס
וממראה עיניך אשר תראה
והשיבך יהוה מעריס כאמות
כדרך אשר אמרת לך לא
תסיף עוד לראתה והתמכרתם

ובהסר כל ונתן על ברזל על
 עי ארד ער השמידו אתך וישא
 יהוה עליך נוי מרחק מקצה הארץ
 כאשר יראה הנשר נוי איש לא
 תשמע על שנו נוי עופנים אשר
 לאיש אפנים לוקו ונער לא יחון
 ואכל פרי כהמתך ופרי ארמתך
 עדה שמדך אשר לאיש אמו
 לדקתו ושווי צהר שגד
 אלפיך ויעשתרת צאנך עד
 האבדו אתך והער לך בכל שערך
 עדרהתחמתך הנכהת והבעות
 אשר אתה כטח כהן בכל ארץ
 והער לך בכל שערך בכל ארץ
 אשר נתן יהוה אל היד לך ואמת
 פרי כטעך כישר כעך וכענתך
 אשר נתן לך יהוה אל היד כמצו
 וכמעק אשר ייעק לך איבך
 האי שחרך כן והענמ אדרע
 עינו באחיו ובאישת חיקו וביתו
 כנו אשר יותיר מתת לאחד
 מהם מכישר כנו אשר יאכל
 מכלי השאר לכול במצו

ונהגך יהוה שמה יור ערכתו צא
 הישרה ומעטת אסף כי יחסלנו
 הארבה יברמיסתטע ועברת
 ויין לאת שחהול אתאנר כי
 תאכלנו התול עת זיתים סיהיוך
 בכל נבילך וישמן לאתסוק כי
 ישל זיתך ובענסוכנות תולידו
 יהוה לך כילכוב שכיב עעד
 ופרי ארמתך יירש היצל
 הגר אשר כקרבך יעלה עליך
 מעלה מעלה הואתה תרד מטה
 מטה הואילוך ואתה לאתות
 הוא יהיה לראשו אתה תהיה
 לזנבו וכו' או עילך כל הקלות
 האלה ורד פוך והישינך עד
 השמדך מלאיש מעת כקול
 יהוה אל היד לישמר מצותי
 וחקתיו אשר צוך והיוכך לאות
 ולמופת וכור עך ער עולם תחת
 אשר לא עברת את יהוה אלהיך
 בשמחה ובטוב לבב כמרב כל
 ועברת את איבך אשר ישלחו
 יהוה כד פרעך וכיצמא ובעידם

רעמ על לך איש עובתני ידבק
יהוה כד אתה דבר עד כלתו אתך
מעל הארמה אשר אתה בא
שמחה לך שמה יבכה יהוה
בשחפת ובקדחת ובדלקת
ובחרחר ובחרב וכישרפון וביזיון
ורדפוך עד אכזר יהיו שמין
אשר על ראשך נחשת והארץ
אשר תחתך ברזל ויתק יהוה את
מטראיך אבן אבן עפר מן
השמים ירד עליך עד השמים
יתגר יהוה ונגלה לפני איבך ברז
אחר תצא אליו ובשבעה חזנים
תנוס לפניו והיות לו עוה לכל
ממלכות הארץ והיותה נבלתך
למאכל לכל עוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מה ריד יבכה יהוה
בשחין מצרים ובעפליס ובנג
ובחרס אשר לא תוכל להרפא
ובכה יהוה כי שגעון ובעורון
ובתמהוון לבב והיות ממשיש
בצהרים כאשר ימי ששה עור
באפלה ואת גלית את דרכך

ובטורים

והיות אד עשוק ומול כל הימים
ואין מושיע יאשה תאר שואש
אחרי שגלית בתתכנה ולא ת
תשב כוכרסטט עול את חלונ
שורד טכוחל עינדול את אמל
ממעו חמרך נזול מלפנך ולא
ישולך צאק נתנות לאיבך
ואין לך מושיע בנך ובנתך
נתנסל עם אחר ויענך ראות
וכלות אליה סכל היום ואין לא
יד יפרי ארמך וכל יגיעך יאמ
עם אשר לא ירעת והיות רק
עשוק ורצון כל הימים והיות
מישנע ממראי עינך אשר
תראה יבכה יהוה בשחין רע
על הכרכים ועל השקים אשר
לא תוכל להרפא מכה רגלך
ועד קדקדך ויולך יהוה אתך ואת
מלכך אשר תקים עליך אלגוי
אשר לא ירעת אתה ואבתך
ועבדת שם אל הים אחדים עין
ואבן והיות לשמה למישר
ולישנענה בכל העמים אשר

ישכבה

נויס רבים ואתה לא תלוה ונתון
 יהיה לראשול אלונכו והיתון
 למעלה הולאתה יהלמטה כמי
 תשמע אל מינות יהוה אלהיך
 אשר אנכי מצוך היום לישמע
 ולעשות ואל תסור מכל הוצות
 אשר אנכי מצוה אתכם היום
 ומינין שמאול ללכת אחרי אלהי
 אחרים לעבדם:

והיה אסל את שמע בקול יהוה
 אלהיך לשמר לעשות את כל
 מצותיו וחקתיו אשר אנכי
 מצוך היום וכאועליך כל
 הקלות האלה והישנוך ארוה
 אתה בעיר וארוה אתה בשרה
 ארוה טנאך ומי שארתך ארוה
 פרי כטעך ופרי אדמתך שער
 אלפיך ועשתרות צאנך ארוה
 אתה בכארו ארוה אתה ביצאתך
 וישלח יהוה כב אתה מארה את
 המהומה ואת המנעת כל
 משלחידך אשר תעשה עד
 השמדך ועד אבדך מהר מפני

כרוך פרי כטעך ופרי אדמתך
 ופרי כהמתך שער אלפיך
 ועשתרות צאנך כרוך טנאך
 ומי שארתך כרוך אתה בכאך
 וכרוך אתה ביצאתך יתן יהוה
 את איבך הקמים עליך ננפים
 לפניך כרוך אחרי צאו אליך
 וכשבעה דרכים יעטו לפניך
 ויעזיבה אתך אתה כרכה כי
 באסמך וככל משלחידך ונתון
 בארץ אשר יהוה אלהיך נתון
 וקמך יהוה לולעס קרוש
 כאשר נשבע לך בית שמראת
 מצות יהוה אלהיך והלכת בו
 כדרכיו וראו פלעמי הארזיני
 ישם יהוה וקרא עליך וירא
 ממך והותרך יהוה לטובה בפי
 כטעך וכפרי כהמתך וכפרי
 אדמתך על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבתך לתת לך יפתח
 יהוה לך את אוזניך הטוב את
 השמים לתת מטראיך עד בעתו
 ולברך את כל מעשיתך ויהלית

היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך
וישמע עת בקול יהוה אלהיך ועשית
את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי
מצוה היום ויזמשה
את העם כיום הזה ואל אמר אלה
יעמדו לברך את העם על הר
גדוים כעברכם את הירדן שמעון
ולוי והודו ויששכר ויוסף
ובנמן ואלה יעמדו על הקלה
בהר עיבל ראובן נדב ואשר חבלון
הזנופתל יזענו הלויס ואמרו
אל כל אישי ישראל קולרם
ארור האיש אשר יעשה
פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה
יד יחרשו וישם כסתרו עני כל
העם ואמרו אמין ארור
מקלה אביו ואמו ואמר כל העם
אמין ארור מסיג גבול
רעהו ואמר כל העם אמין
ארור מי שנה עור כרד ואנו
כל העם אמין ארור
מטה מי שפטר יתוס אלמנה
ואמר כל העם אמין

ארור שכב עם אישתאנ
אביו כנה הכנה אביו ואמר כל
העם אמין ארור שכב
עם כל בהמה ואמר כל העם אמין
ארור שכב עם אחתונת
אביו אובת אמו ואמר כל העם
אמין ארור שכב
עם חתנתו ואמר כל העם אמין
ארור מכה רעה ובסת
ואמר כל העם אמין
ארור לקח שחד להנות
רסנקו ואמר כל העם אמין
ארור אשר לא יקיס את
דברי התורה הוא אתל עשות אותם
ואמר כל העם אמין
והיה אם שמועתו שמע בקול
יהוה אלהיך לישמר לעשות
את כל מצותיו אשר אנכי מצוה
היום ונתת יהוה אלהיך עליו
על כל בני הארץ ויבא עליך כל
הברכות האלה והישעך כ
תשמע בקול יהוה אלהיך ונתת
אתה בעיר וברוך אתה בשרהו

עשית ככל אשר צויתני הע
 השקיפה ממעון קדשך מן
 השמים וכבר את עמך את ישראל
 ואת הארמה אשר נתתה לנו
 כאשר נשבעת לאבותינו ארץ
 זבת חלב ודבש
 היום הוה יהוה אלהיך מצוה
 לעשות את החקים האלה ואת
 המצוות אשר צויתני ויעשית
 אתם ככל לבבך וכל נפשך
 את יהוה האמת היום להיות
 לך לאלהיך וכל לבבך בדרכי
 ולישמר חקיו מצותיו ומצוותיו
 ולישמע עולו ויהוה האמת
 היום להיות לך לעססגלה כאשר
 דבר לך ולישמר כל מצותיו וזולת
 ולתתך עליון על כל הגוים אשר
 עשה לך הלה ולישמר חקיו
 ולהיותך עסקר של יהוה אלהיך
 כאשר דבר
 ויעזר משה וקני ישראל את
 העסל אמר שמר את כל המצוה
 אשר אנכי מצוה אתכם היום

והיה כיום אשר תעברו את הירדן
 אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך והקמת לך אננים גדולות
 אתם כשיר וכתבת עליהן את
 כל דברי התורה הזאת בעברך
 למען אשר תבא אל הארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב
 ודבש כאשר דבר יהוה אלהי
 אבותיך לך והיה כעברכם את
 הירדן תקימו את האננים האלה
 אשר אנכי מצוה אתכם היום
 כהר עיבול וישרת אותם כשיר
 ובעת שסמכות ליהוה אלהיך
 מוכח אננים לאתנף עליהם
 ברזל אננים שלמות חכמה את
 מוכח יהוה אלהיך והעלית עליו
 עולת ליהוה אלהיך וזכתת שלמים
 ואכלת שסוי שמחת לפני יהוה
 אלהיך וזכתת על האננים את
 כל דברי התורה הזאת באר
 היטב וידבר משה
 והכהנעם הלויים אל כל ישראל
 לאמר הסכתו שמע ישראל

השמים לאת שכח:
פרט
והיה כיתבא אלה ארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשמה
וישבת פה יולקחת מראשית
כל פרי הארמה אשר תביא
מארצי אשר יהוה אלהיך נתן
לך וישמת בטנא והלכת אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לישכן שמו שם וכאת אל הנחל
אשר יהיה כי מיסה הסואמות
אלוה הנרתיוס ליהוה אלהיך
כבאתי אל הארץ אשר נשבע
יהוה לאבותינו לתת לנו ולקח
הכהן הטנא מידך והעחו לפני
מוכח יהוה אלהיך ויענת ואמת
לפני יהוה אלהיך ארמי אנדאני
וירד מצרימה ויגר שם כמתי
מעמו והיו שסלנו נדול עצום
ורכזיר עו אתנו המצרים ויענו
ויתנו עלינו עבדה קשה וכצעק
אל יהוה אלהי אבותינו וישמע
יהוה את קלנו וירא את עינו ואת
עמלנו ואת לחצנו ויוצאנו יהוה

ממצרים כד חוקה וכד ענויה
וכמראנך לובאת תובמפתים
וכאנו אל המקום הזה ויתן לנו
את הארץ הזאת ארץ זבת חלב
ודבש ויעתה הנה הבאתי את
ראשית פרי הארמה אשר נתתי
לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
והשתחוית לפני יהוה אלהיך
וישמחת בכל הטוב אשר נתן לך
יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי
והגר אשר בקרבך
כיתכלה לעשר את כל
מעשרת כביאתך בשנה השלישית
שנת המעשר ונתתה ללוי לגר
ליתוסול אלמנה ואכלו בשעריך
וישב עויו אמרת לפני יהוה אלהיך
בערת הקדש מקהבית וגם
נתתו ללוי לגר ליתוסול אלמנה
ככל מעותך אשר עויתע לא
עברתי ממצותך ולא ישכחתי
לא אכלתי באנמטול אבעותי
ממעונכטמאול אעתתי ממנו
למת שמעתי בקול יהוה אלהי

לא יסוף פיו סוף להכתו על
 אלה מכה רכה וקלה אחק
 לעינך לאתחסס שור בדישו
 ביי שבו אחיס יחדו
 ומת אחד מהסוכן איורו לא
 תהיה אשת המת החו צה לאש
 זר וכמה יבא על יהול קחה לו
 לאישה ויבמה יוהיה הכבוד
 אישר תלד יקום על שם אחיו
 המת ול אימחה שמו מי שואל
 ואסל איחפץ האיש לקחתא
 אתיבמתו ועלתה יבמתו
 הישערה אל הזקנים ואמרה
 מאיבמיל הקיסל אחיו שם
 ביישר אל לא אבה יבמי וקראו
 לו זקני עירו ודברו אליו ועמד
 ואמר לא חפצתי לקחתה
 ונבישה יבמתו אליו לעיני הזקנים
 וחלצה נעלומי על רגלו וירקה
 בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה
 לאיש אשר לאיבנה אתבית
 אחיו ונקרא שמו בישראל
 בית חלוץ הנער

כי ינצו אנשים יחדו
 אישו אחיו וקרכה אשת האחד
 לה ציל את אישה מיד מכהו
 וישלחה ירהוה חויקה נמכשו
 וקצתה את כפה ל אתחוס עני
 לא יהיה לך נכסך אגן
 ואבן גדול הוקטנהו לא יהיה לך
 כביתך איפה ואיפה גדולה
 וקטנה אבן שלמהו יצדק יהיה
 לך איפה שלמהו יצדק יהיה
 לך למען יאריבו מיך על
 האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
 לך כי תועבת יהוה אלהיך כל
 עשה אלה כל עשה עור

וזכור את אשר עשה לך עמלק
 בדרך כיצאת כסמ מצרים אשר
 קרך בדרך ויונב בך כל הנחשלים
 אחריך ואתה עקף וינעול איוא
 אלהים ויהיה כהנעת יהוה אלהיך
 לך מכל איבך מסבב בארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
 תמחה את זכר עמלק מתחת

ככל אשר יודו אתכם הסתעם
הלוים כאל אשר צויתם תשמרו
לעשות וזכור את אשר עשה יהוה
אלהיך למרים בדרך בני אתכם
ממצרים ^{לעשות} כיתשה
ברעך מי שאמרה ל אתנא
אל ביתו לעבט עבטו בחוץ
תעמדה ואיש אשר אתה נשו
טו יצא אליך אתה עבט החוצה
ואם איש ענני הוא לא תשכב
בעבטו והשבת שיכרו את
העבט כבא איש מי וישכב
בשלמתו ופרסו ולך תהיה ענה
לפני יהוה אלהיך ^{לעשות}
לא תעשק שכר עמו אנון
מאחיק או מגרך אשר בארץ
בשעריך ביום תתקן שכרו ולא
תבוא עליו והשמי שכי עני הוא
ואלו הוא אנשא אתנו פשו ולא
יקרא עליך אלו יהוה יהיה כן
חטא: לא יזמתו אבות
על בני סובעם לא יזמתו על
אבות איש כחט אביו ומתו

לאתה מי שפטו
יתוסול אתה כל כבוד אלמנה
וזכרת כי עבד היית במצרים
ויפרך יהוה אלהיך מי ששעל
כי אנמי מצוה לעשות אתה נמי
היה ^{לעשות} מתק על קצתך
כשרך וישכחת עמך כשרה
לא תישוכ לקחתו לגדליתוס
ול אלמנה יהיה למען יברכך
יהוה אלהיך ככל מעשה ידיו
כיתחבטו יתך לא תשא
אחריך לגדליתוס ול אלמנה
יהיה כיתב על פרסו את עולו
אחריך לגדליתוס ול אלמנה
יהיו וזכרת כי עבד היית כארץ
מצרים על כן אנמי מצוה לעשות
אתה כד יהוה ^{לעשות} ^{לעשות}
יהיה ריב כן אנשים ונשים ואל
המי שפטו שפטו וסוה עתקו
אתה צדיק והרשיע אתה רשע
והיה אסבן הקית ההי שעותו
השפטו והכחו לפנמוה סר
רשעתו במספרו אדם עיניו

וכתכלה ספר בריתתונתן ביה
 ושלחה מביתו ויצאה מביתו
 והלכה והיתה לאיש אחר וישא
 האישה אחרון וכתכלה ספר
 בריתתונתן ביה ושלחה מביתו
 אוכימותה אישה אחרון אשר
 לקחה לו לאישה ולא יוכל בעלה
 הראשון אשר שלחה לשוב
 לקחתה להיות לו לאישה אחרי
 אשר הטמאה כיתועבה הוא
 לפני יהוה ולאתחטיא אתהארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
 כייקח איש אישה חדשה
 לא יצא כיצבאול איעבד עליו
 לכל דבר נקי יהיה לביתו יטעה
 אחתו שמח את אישתו אשר
 לקח לא יחבל רחיסורכב כי
 נפשה הוא חכלי כי
 ימיצא איש גנב נפשי שמא חזימע
 ישראל והתעמר בו ומכרו ונת
 הגנב הוא ובערתהרעמקרוב
 הישמר בונע
 הערעת לשמרכאדול עשות

אלהיך לכל ערה כיתועבת יהוה
 אלהיך נסיטניהם
 לאתשיך לאחיד נישך כסף
 נישך אבל נישך כל דבר אשר
 ישיך לגברי תשיך ול אחיד לא
 תשיך למיעין וכרכ יהוה אלהיך
 בכל משלח ירך על הארץ אשר
 אתה באיטמה לרשתה
 כי תדר נדר ליהוה אלהיך
 תאחר לישלמו פדיון שני יהוה
 אלהיך מעמד והיה כחטא
 וכי תחדל לעד לא יהיה כחטא
 מוצא שפתך תשמרו ועשית
 כאשר נדרת ליהוה אלהיך ענה
 אשר דברת בפיק
 כתבא בכרס ריע ואלת
 עובי סנפישך שכעך ואל לנק
 לאתתן כי תבא בקמת
 ריע וקטפת מלילת בירך
 וחרמי של אתנה על קמת ריע
 כייקח איש אישה
 ובעלה והיה אסל את מיצא חן
 בעניו כי מיצא כה ערות דבר

ותפישו שכב עמהו מי צאו ונתן
האיש שהשכב עמה לאבי הצער
חמישים כסף ולתהיה לאשה חת
אשר ענה לא יוכל שלה כל ימיו
לאיקה איש את אשת אביו ולא
יגלה כנה אביו לא באפצו ערבה
וכרות שפכה בקהל יהוה לא יבא ממור בקהל יהוה נסדור
עשיו ילא ינאלו בקול הוה יסחז לא
יבא עמוני עמו אבי בקהל יהוה גם
הוה עשוה לא יבאלהם בקהל יהוה
ער עולם יעל דבר אישה לא קמו
אתכם כל חסובים כדרך כצאנכם
ממ ערים ואיש של שכר עלך את
כל עסקן בעור מפתור ארס עהוים
לקל לך ול אמה יהוה אלהיך
לשמע אלהי עסויה פן יהוה
אלהיך לך אתה קלה לברכה
ביאה כד יהוה אלהיך לא תדוש
שלמסו טבתם כל ימך לעולם
לא תתעב אדמי כי
אחיך הוא לא תתעב מי ערי כי
גד היית בארצו כי נעם אשר יולדו
להסדור של ישיי ויבאלהם בקהל

יהוה כי תצא מחנה על
איבך וניש מרת מכל דבר רע
כי יהיה כד איש אשר לא יהיה
טהור מקדה לו להוויצא אל
מחויץ למחנה לא יבא אל תוך
המחנה יהוה לפנות ערב ירחץ
במים וכבאה שמי שיבא אל תוך
המחנה יורדתה לך מחויץ
למחנה וייצאת שמה מחויץ ויוד
תהיה לך על אונן והיה בשבת
חויץ וחרתהו שבת וכסות את
צאתך כי יהוה אלהיך מחלקך
מקרב מחנה לה צלולת איבך
לפנך והיה מחנה קרוי שולא
יראה כן עדות דברו שנמא חוץ
לא תסגיר עבר אל אדמי
אשר יניצל אלהיך מעם אדמי
עמך יישכב בקרבך במקום אשר
יבחר באחד יש עריך כטוב לו
לא תוננו לא תהיה
קדישה מבנות ישראל ולא יהיה
קדיש מבני ישראל לא תבא
אתן וזונה מחיר כלב בית יהוה

וישם לה על לכת רכריס והויצא
 עליה שסרעו אמר את האשה
 הזאת לקחתיו אקרב אליה ולא
 מיצאתי לה כתוליסו ולקח אבי
 הנער ואמה והויצא את כתולי
 הנער אל זקנה העיר השערה:
 ואמר אבי הנער אל הזקנה סאת
 כתינתת לי אישה הוזה לאשה
 ווישנאה ויהנה הוא שם על לית
 רכריס לאמר לא מיצאתי לכתן
 כתוליסו אלה כתולי כתיו פרשו
 השמלה לפני זקנה העיר ולקחו
 זקנה העיר ההוא אתה איש וישנו
 אתו ויענישו אתו מאה כסף ונתנו
 לאבי הנערה כיהויצא שסרע
 על כתולת ישראל ולו תהיה
 לאשה לאיוב לישלחה כל
 ימיו: ואסאמת היה
 הדבר הזה לאנמיצאו כתוליס
 לנער והויצא את הנער אל
 פתח בית אבנה וסקלוה אנשי
 עירה באבנים ומתה כיעשתה
 וכלה ביישראל לזנות בית אבנה

ובערתה רע מקרבך
 כי מיצא איש שכב עם אשה
 בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש
 השכב עם האשה והאשה ובעות
 הרע משראל: כי
 יהיה נער כתולה מארשה לאיש
 ומיצאה איש שבעירוי שכב עמה:
 והויצאתם את שניהם אל שער
 העיר ההוא וסקלו אתם באבנים
 ומתו ואת הנער על דברי אשה לא
 יצקה בעיר ואתה איש על דבר
 אשר ענה את אשת רעה ובעות
 הרע מקרבך: ואם
 בשר הימיצא האיש את הנער
 המארישה והחזיקה האיש
 ושכב עמה ונסתה האיש אשר
 שכב עמה לכבוד ולנער לא תעשו
 דבר אין לנער חטא מות לכיפאשו
 וקום איש על רעה ונורע חונפש
 קה דבר הוזה כי בשרה מיצאה
 יצקה הנער המארישה ואין
 מושיע לה: כי מיצא
 איש נער כתולה אשר לא ארשו

זולל וסוכא ודנמהו כל אנשי
 עירובא כעסו מתוכ ערת הרע
 מקרבך וכל ישראל וישמעו
 ויראו **וכי יהיה באיש**
 חטא מי שפטר מותו והומתותיו
 אתו על עין וילאת לקבלתו על
 העין כי קבר תקברנו כיוסיה הוא
 כי קללת אלהים תלוי ולא
 תטמא את ארמתך אישר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה:
לא תראה את שור אחיך
 או את שיוני דחיסו והתעלמת
 מהם שהי שבת שישבסל אחיך ואת
 לא קרוב אחיך אליך ולא ידעו
 ואספתו אל חוך ביתך והיה עמך
 עדרר ש אחיך אתו והשבתו
 וכתעשה לחמרו וכן תעשה
 לישמלתו וכן תעשה לכל אנת
 אחיך אישרת אכד ממנו ומצאתה
 לא תוכל להתעלם:
לא תראה את חמור אחיך
 או שורו ונפליס כדרך והתעלמת
 מהם חקסת קיס עמו:

לא יהיה כל יוכר על אישה
 ולא ילכש נכר שמלת אישה כי
 תועבת יהוה אלהיך כל עשה
 אלה:
כי יקרא קן צפור לפניך כדרך
 ככל עין או על הארץ אפרחים
 או כי נסוה אסרבת על האפרחים
 או על הכניס לא תקח האסעל
 הכניס ישלח תשלח את האס
 ואת הכניס תקח לך למען ייטב
 לך והארכת ימים:
כי
 תבנה בית חדר שויעשית מעקה
 לנגדו ולא תישור מים בביתך
 כי פל הנפל ממנו ולא תורע
 כדמך כל איספן תקדשה מאה
 הורע אישר תורע ותכונאת
 הכרס: **לא תחרש**
 בשור ובחמור יחדו: **לא תלבש**
 שעטנו צמר ופשתים יחדו:
 גדליס תעשה לך
 על ארבע כנפות כסותך אישר
 תכסתכה: **כי יקח**
 איש אישה ובא אליה ושנאה

אתה ענה הכנח לונני שוה כהנעט
 בני לוי כנס כחריתוה אלהיך
 לשרתו ולכרך בשם יהוה ועל
 פיהם יהיה כל ריב וכל נגע וכל
 וקני העיר ההוא הקרבים אל
 החל לירחינו את יריהם על
 העולה הערופה כנח לונני ואנחו
 ידניול איש פכה את הדס הזה ועינו
 לאראנו כפר לעמך ישראל אשר
 פרית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב
 עמך ישראל ונכפר להם הדס
 ואתה תבער הדס הנקי מקרבן
 בית עשה הישר בעיני יהוה
 בית צאל מלחמה על פרי
 איכך ונתנו יהוה אלהיך בידך
 ושבת שבו יוראית בשביה
 אשת נפת תארוח שקת בה
 ולקחת לך לאשה והבאתה אל
 חוד ביתך ונלחה את ראשה
 ועשתה את צפרניה וזה סירה
 את שמלת שביה מעליה וישנה
 בביתך ובכחה את אביה ואת
 אמה ירחימיס ואחר כך תבוא

אליה ובכעל תהוה ויתהלך לאשה
 והיה אסלא חפצת כהו ושלחה
 לנפשה ומכר לאת מכרנה
 בכסף לאת עמרכה תחת אשר
 עניתהו
 כי תהיין
 לאיש ששתי נשים האחת אחונה
 והאחת שנואה וילדו לו בנים
 הא הוכה והישנואה והיה הבן
 הכבד לשנואה והיה ביום
 הנחילו את כנעו את אשר יהיה
 לול איוב כל לכר את בן האחונה
 על פני כן השנואה הכבד יכיר
 את הכבד בן השנואה כי ירלת
 לופי ששעס כל אשר ימצא
 לוכהו אראשית אנו לומשפט
 הכברה
 כי יהיה
 לאיש בן סדר ומורה אינו שמע
 בקול אביו ובקול אמו ויסרו או
 ולאיש שמע אליהם ונתפשו בו
 אביו ואמו והויעיאו אתו אל
 וקני עירו ואל ישער מקמו ואם
 ואמדו אל וקני עירו ובענו זה
 סדר ומורה אינו שמע בקולו

והיה ככלת השטרים לדבר אל
העם ופקדו ישראל וצבאות בראש
העם: כיתקרב אל עיר
להלחם עליה וקראת אליה
לשלוט ויהיה אס שלום תעק
ופתחה לך והיה כל העם הנמצא
בה יהיו לך למסו ועבדך ויאס
לאת שלים עמך ועשתה עמן
מלחמה וצרת עליה: ונתנה
יהוה אל היד בידך והכית את
זכרה לפי חרב: ורק הנשים והטף
והבהמה וכל אשר יהיה בעיר
כל שכלה תכולך ואכלת את
שלל איבך אשר נתן יהוה
אל היד לך וכן תעשה לכל העיר
הרחקת ממך מאד אשר לא
מעריה העיסה אלה הנה: ורק מעי
העמים האלה אשר יהוה אלוך
נתולך נחלה לאתחיה כל נשמה
כי חרס חרומס החתי והאמרי
הכנעני והפרזי החוי והיבסי
כאשר יצוד יהוה אל היד למש
אשר לא ילמדו אתכם לעשות

ככלתו עבתם אשר עשיתם לא יהוה
וחטאתם ליהוה אלהיכם:
כיתצור אל עיר ימים
רבים להלחם עליה לתפיש לה
תשחית את עצה לנרד עליו
נרוזי ממנות אכלו אתו לא
תברת כיה אדם עין השדה לנא
מפעך כמי צור: ורק עין אשר
תרעב לא עץ מאכל הוא אתו
תשחיתו כרתו ובעת מי צור על
העיר אשר הוא עשה עמך
מלחמה עיר דתה:
כי מי צא חלל כארמה אשר יהוה
אל היד נתן לך לדישתה נפל
כישדה לאנוד עמי הכהווי צאו
וקננו וישפטין ומדדו אל העיר
אשר סביבתה חלל: והיה העיר
הקובה אל החלל ולקחו זקני
העיר והוא עגלת בקר אשר לא
עבדה אשר לא מי שכה בעיר
והודדו וקנה העיר הוא את
העגלה אל נחל איתן אשר לא
יעבד כוול אזור עו ערפו שם

נכלו ראשנים כנחלתך אשר
 תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לרשתה: לא
 יקום עוד אחר באיטל כל עון
 ולכל חטאת כל חטאת אשר
 יחטא על פני שני עדים או על
 פני שלשה עדים יקום דבר בייקום
 ער חמס כבאי ישראל לענותו סרה:
 ועמדו שני האנשים אשר להם
 הדיכלפני יהוה לפני הכתנים
 והישפטו יס אשר יהוה יביאם להם:
 והרי שוה שפטו סהיטכו והנה ע
 שקד העד שקד ענה באחיו:
 ועישיתם לוכא שרומס לעשות
 לאחיו ובערת הרע מקרבך:
 והנשאר ישיש מעויר אורא
 יספול לעשות עוד כדבר הרע
 הזה בקרבך: ולא תחוס עינך
 נפישכנפיש עקב עין שזכשן
 ידבר רגל כתר: כ
 תיצאל מלחמה על איבך וראת
 סיסור רב עסרבמך לא תירא
 מהם כיהוה אלהיך עמך המען

מארץ מצרים ויהי כדברכם
 אלהי המלחמה ונבש הכהן ונד
 אלהים: ואמר אלהים שמע
 ישראל אתם קרבים היום
 למלחמה על איבכם אל ירד
 לבבכם אל תיראו ואל תחפזו
 ואל תערעו מפני חספי יהוה
 אלהיכם שהלך עמכם להחמס
 לכם עס איבכם להושיע אתכם:
 ודברוה שטרס אלהים לאמו
 מיהאיש אשר בנה בית חדש
 ולא חנכו ילדו וישכל ביתו פן
 ימות במלחמה הואיש אחר
 יחנכו: ומיהאיש אשר נטע
 כרם ולא חללו ילדו וישכל ביתו
 פן ימות במלחמה הואיש אחר
 יחלנו: ומיהאיש אשר ארש
 אישה ולא לקחה ילד וישב
 לביתו פן ימות במלחמה הואיש
 אחר יקחהו ויספיה שטרס
 לדבר אלהים ואמר ומיהאיש
 הירא אורך הלכ בילדו וישכל ביתו
 ולא ימס את לבב אחיו כלבכו

יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא
הוא הדבר אשר לא דבר יהוה
כדון דברו הנביא את נורממני
כייכרית יהוה אלהיך
אתה גויס אשר יהוה אלהיך נתן
לך את ארצו וירשיתו וישבת
בני עריהם ובכפתיהם: שלוש ערים
תבדיל לך דפתוך ארעך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לרשתה:
תכונך הדברו של ששת את
גבול ארעך אשר ינחילך יהוה
אלהיך והיה לנו שמה בלרעה
וזה דבר הרעה אשר יניס שמה
וחי אשר יכה את רעהו בכל
רעהו והוא לא ישנא לו מתמל
של שסוי אשר יבא את רעהו
כיעל לחסב עניסונרה ירו
כערו לכה העין ונשל הכדול
מזה עין ומינא את רעהו ומת
הוא יניס אל אחת הערים האלו
וחי פני דהנאל הדס אחרי הרעה
כניחסל ככוה שינופי ידבה
הדרך והכהונפ שולו אן

מישפט מות כל אישנא הוא
לו מתמול של שסוי: עלם אנכי
מי ערך לאמר של ש עריס תבדיל
לך: ויאסיר חוב יהוה אלהיך את
גבולך כאשר נשבע לאבתך
ונתן לך את כל הארץ אשר נדב
דבר לתת לאבתך בית שמר
את כל המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוה היום לאדבה
את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו
כל הימים ויספת לך עוד שלוש
ערים על השלשה האלו ולא
ישפך דסנקי בקרב ארעך אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה
עליך דמים:
וכי יהיה איש שנא לרעהו זאת
לוקס עלי ויהכהו נפישומת
ונסאל אחת הערים האלו וישלחו
וקני עירו ולקחו אתו מי שסונע
אתו כירנאל הדס ומתיל אתחוס
ענק עלי ויבשרת דס הנקן כיי
מישר אלו טובלך
לא תסניג כול רעך אשר

וראשיתנו צאנך תתלו בנינו
 יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמו
 לשרת בשם יהוה הוא ובניו
 הימים וביבא הלוי
 מאחד שעריך מכל ישראל
 אשר הוא אנר שסובא בכל אות
 נפשו אלה המקום אשר יבחר
 יהוה וישדת בשם יהוה אלהיו
 בכל אחיו הלויס העמדים שם
 לפני יהוה יחלק בחלק יאכלו
 לכה ממכריו על האבות
 כי אתה בא אל הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
 תלמד לעשות כתועבת הגוים
 ההסול אימי צאנך מעבדנו
 וכתוב אישקסס קסמיס מעוק
 ומנחיש ומכשה יוחבר חבר
 וישאל אוכיר עני ורדיש אל
 המתים כי תועבת יהוה כל עשו
 אלה ובגלל התועבת האלה
 יהוה אלהיך מוריש אותם
 מפניך חמיסתה יהוה עס יהוה
 אלהיך כי הגוים האלה איידי

אשר אתה יודיש אותם אל
 מעוננים ואלקסמיס ישמעו
 ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך
 נביא מקרבך מאחך כמעניקס
 לך יהוה אלהיך אליות ישמעו
 בכל אשר ישאלת מעס יהוה
 אלהיך כחרב כיוס הקהל לאמד
 לא אסף לישמע את קול יהוה
 אלהיו אתה אשר הגדר לה הואת
 לא אראה עור ולא אמתו יאמר
 יהוה אליהיטיבו אשר דברו
 נביאקיס להס מקרב אחיהם
 כמודונת תורבני כפיו ודבר
 אליהם את כל אשר אינו יוהיה
 האישי אשר לאי ישמע אל
 דבר אשר ידבר בשמי אנבי
 אדר ישמעו אך הנביא אשר
 יירל דבר בשמי את אשר
 לא יעניתו לדברו אשר ידבר
 בשם אלהיס אחרים ומתתנביא
 ההוא יזכית אמר כלכך אינו
 נדע אתה דבר אשר לא דברו
 יהוה אשר ידבר הנביא בשם

יהוה וישמרתי עשות ככל
אשר יורה על פי התורה אשר
יורהו על המיטפת אשר אמר
לך תעשה לא תסור מן הדבר
אשר יצו לך ימיו שמאל
והאיש אשר יעשה כדון
לכלתי שמע אל הכתן העמו
לישרת שם את יהוה אלהיו או
אלהי שפט ומת האיש ההוא
ובערם הרע מיישר אל וכל העם
ישמעו ויראו לא יורהו עור
כתבא אלה ארץ אשר
יהוה אלהיו נתן לך וירשתה
וישבתה בה ואמרת אישימה
עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי
שום תישם עליך מלך אשר
יבחר יהוה אלהיו במקרב אחיו
תישם עליך לא תוכל לתעון
איש נכרי אשר לא אחיך הוא
רק לא ירבה לו סוסים וישע
את העם מערימה למען חנות
סוסים יהוה אמר לכם לא תספון
לישוב כדרך הזה עור וול ארצה

לונשיסול איסור לכם וכספ
וזה כל איבה לומר אה והיה
כשבתו על כסא ממלכתו ונתן
לו את מי שנה התורה הוא תע
ספר מלפני הכהנים הלויס וזהו
עמו וקראו כל מי חזיו למען
ולמר ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דברי התורה הזאת
ואת החקים האלה לעשותם
לכל תיורם לכם מאחיו ולבנות
סוד מן המצוה ימיו שמאל
למען ארץ ימים על ממלכתו
הוא ובענין בדי ישראל
לא יהיה לפה העם הלויס
כדל שבט לוי חלק ונחלה עם
ישראל אישי יהוה ונחלתו
יאכלו ונחלה לא יהיה לובקת
אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
דבר לו וזה יהיה
מיטפת הכהנים מאת העם מאת
וכחיה וכח אס שור אס ישע
ונתן לכהן הור עוה לחיים וזהו
ראשי תרנגול תיר שך וייצור

ותקלך בכל שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתקלך לשכטיך ושפטו
 אתה עסמי שפט צדק ל אחטה
 משפט לאתמר פניסול אתקח
 שחר כיה שחר יעור עני חכמים
 ויסלף כרי צדקם צדק צדק
 תרדף למען תחיה וירשת את
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך וישיב את שפך אשור
 כל עין אצל מוכח יהוה אלהיך
 אשר תעשה לדול את קיסם
 מי צבה אשר שנא יהוה אלהיך
 לאתוכח ליהוה אלהיך
 שור וישה אשר יהיה כו מס
 כל דבר ועכיתו עבתי דיהוה
 אלהיך הוא ^{מימצא}
 בקרבך באחד שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתקלך איש או אישה
 אשר יהוה יעשה אתה רענני
 יהוה אלהיך לעבר כרית גוילך
 ויעבר אלהים אחרי סווי שחחו
 להסול שמי שאולי רח אולכל
 עבא שמיס אשר לא צוית

והנר לך ושמעתו דרשת היטב
 והנה אמת נכון הדבר נעשתה
 חתו עמה הוא אתפי ישראל והוצאת
 אתה אישה הוא או אתה אשה
 הוא איש רע ישו אתה דבר ווע
 הוה אל שעריך אתה איש או
 אתה אישה וסלק לחסכא כנעם
 ומתויעל פוי שנס עדים או
 שלשה עדים וימתהמת לא
 וימת על פועד אחד ייר הערש
 תהיה כוכר אישנה להמתו ויד
 כל העסכא חרנה ובערתה וע
 מקרבך
 כי פלא ממך דבר למי שפט
 בן דסלס כן דין לך וכן נגע
 הילנע דכר יריתת משעריך
 וקמתויעלית אל המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך כויתב אתאל
 הפה עס הלוי סו אל השפט
 אשר יהיה בניסוה הסודו ש
 והעידולך את דברה מי שפט
 ועשית על פי הדבר אשר יעז
 לך מה מקום הוא אשר יבחר

כל ימי חיך ויל איר אהלך שאר
ככל וכלך שבעת ימיסו לאילין
מן הכשר אשר תוכח בערבנות
הראשון לבקר ליל את כל לזבח
אתה פסח באחד שערך אשר
יהוה אלהיך נתן לך כי אם אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם תוכח את הנפש
בערב כבוא השמש מיער
ינאתך ממזרים יובשלת ואמת
כמקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו פנית כבקר והלכת לאהלך
ששת ימיסת אכל מצותותיו
השבעים עזרת ליהוה אלהיך
לא תעשה מלאכה
שבעה שבעת תספר לך
מה חל חרם שבקמה תחל לספר
שבעה שבעות יעשית חג
שבעות ליהוה אלהיך מסתנות
ידך אשר תתן כאשר יבדך
יהוה אלהיך וישמחת לפני יהוה
אלהיך אתה ובער ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך פרי

והנר והיתוס והאלמנה אשר
בקרך כמקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם יזכר
מעבר חייתך במזריסו שמרת
ועשית אתה חקיסה אלה:
חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים
כאספר מערתך ומיקרך וישמחת
בחגך אתה ובער ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והנר והיתוס
והאלמנה אשר בשעריך יש
שבעת ימיסת חג ליהוה אלהיך
כמקום אשר יבחר יהוה כב
יבדך יהוה אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידך והיית אן
שמח ישרל שפעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני יהוה
אלהיך כמקום אשר יבחר חג
המצות ובחגה שבעות ובחג
הסוכות ול איר אה את פני יהוה
ריקס איש כמתנת ידו ככרבת
יהוה אלהיך אשר נתן לך
שפטיסו שטרס

כל הכבוד אשר יולד בכבודך
 וכיצאך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך
 לאתעבד בכבוד שורך ולא אתנו
 בכור צאנך לפני יהוה אלהיך תאבד
 שנה בשנה במקום אשר יבחר
 יהוה אתה וביתך וכי יהיה בו
 מוספסח או עור כל מוסר על א
 תוכננו ליהוה אלהיך בישועך
 תאכלנו הטמא והטהור יחד
 כעבד אילרק אתרמו לא
 תאכל על הארץ תשפכנו פ
 כמים
 שמור את חרשה האכבו עשית
 פסח ליהוה אלהיך כי בחר יש
 האכבו וציאך יהוה אלהיך
 ממצרים לילה וזכחת פסח ליהוה
 אלהיך צאן ובקר במקום אשר
 יבחר יהוה לישכן שמו שם
 לאתאכל עליו חמין שבעת עמים
 תאכל עליו מצות לחם עני כי
 חפזון יצאת מארץ מצרים למען
 תזכר אתיוס יצאת מארץ מצרים

משלחידך כיל אחר לאכיו
 מקרב הארץ על כן אנכי מצו
 לאמר פתח תפתח את ירך לאחך
 לענך ול אכיעך בארץ
 כי מצו לך אחיך העברי
 או העברי והעבד שיש שנים
 ובשנה השביעית שלחנו חפשי
 מעמך וכית שלחנו חפשי פ
 מעמך לאת שלחנו ריקם הענק
 תעניק לו מצאנך ומנעך ומינך
 אשר ברכך יהוה אלהיך תתן
 לו וזכרת כי עבד היות בארץ
 מצרים ופדך יהוה אלהיך על
 כן אנכי מצו אתה רב יהוה תיוס
 והיה כמי אמר אליך לא יצא
 מעמך כי אהבך ואת ביתך כי
 טוב לו עמך וירקחת את המרצע
 ונתתה באונו וברל תוה יהלך עני
 עולם ואהלא מתך תעשה כן
 לא יקשה בעיניך בשלחך אתו
 חפשי מעמך כי משנה שבר
 שכר עבדך שיש שנים וברוך
 יהוה אלהיך בכל אשר תעשה

אל המקום אשר יבחר יהוה אלוהינו
בו יונתה הכסף בכל אשר תאוו
נפישך בכקרוכי נאין וביין וכשמו
ובכל אשר תישאלך נפישך ואכלת
ישלפני יהוה אלהיך וישמחת
אתה וביתך ויהלוי אישר בשערך
לא תעזובנו כי אין לך חלק ונחלה
עמך **מקנה שלש**
שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשערך ובא הלוי כי אין לו
חלק ונחלה עמך והנער והיתום
והאלמנה אשר בשערך ואנני
וישב על מעין ירכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ירך אשר תעשה
מקץ שבע שנים תעשה
שמטה וזה דבר השמטה שמוט
כל בעל משה יהוה אשר ישה
ברעהו לא יבש את רעהו ואת
אחיו כי קרא שמטה ליהוה את
הנכרי תנשו ואשר יהיה לך את
אחיקת שמטי ירך אפס כלא
יהיה כן אמן כי כרך ירכך

יהוה כארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לך ישתהירק אם
שמיעת שמע עבדך יהוה אלוהינו
לישמר לעשות את כל המצוה
הואת אשר אנכי מצוך היום כי
יהוה אלהיך ברכך כאשר רבד
לך והעבטתנו יסרכי סו אתה לא
תעבטו מישל תבנו יסרכי סוכך
לאימי שלו **כיהיה**
כך אכונן מאחד אחיך באחד
ישעריך בארץ אשר יהוה אלוהינו
נתן לך לא תאמין את לבבך ולא
תקפין את ירך מאחיק האכונן
כי פתחת פתח את ירך לו והעבט
תעבטנו יסרכי סוכך אשר יחסו
לו יהי שמך לך פן יהיה לך רעם
לכך כל יעל לאמר קרבה שנת
השבע שנתה שמטה ורעה
עניך באחיק האכונן ולא תתן לו
וקרא עליך אליהו והיה כן
חטא נתון תתן לו ולא ירע לך
בתך לוי כי בכל הדבר הזה יעבד
יהוה אלהיך בכל מעשך וכך

כשכיסו ושה עזים ואלו יצבי יי
 ויחמור ואקוור יישות או חמרי
 וכלבה מה מפרסת פרסה ושעת
 ישמע ישתו פרסות מעלת נרה
 בפהמה אתה תאכלו יאך אתזה
 לאתאכלו ממעלי הגרה וממנושי
 הפרסה השסועה אתה נמל ואת
 הארנכתו אתה שפן כי מעלה
 נרה המה ופרסה לא הפריסו
 טמאים הם לך ואת החוירבי
 מפריס פרסה הוא ולא נדה טמא
 הוא לך מבישרו לאתאכלו
 וכבלתם לא תנעו

את זה תאכלו מכל אשר
 במיסכל אשר לו סנפיר וקשקשת
 תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר
 וקשקשת לאתאכלו טמא הוא
 לכם כל צפור
 טהרה תאכלו וזה אשר לא
 תאכלו מהם הנשר והפרסה ענינו
 והראהו אתה איהו הדריה למיעו
 ואתכל ערב למינו ואת בת
 היענה ואת החמסו ואת השחף

בחלב אמו
 עישרת עשר את כל חבו אתו ועד
 היציאה שדה שנה שנה ואכלת
 לפני הוה אלהיך במקום אשר
 יבחר לטוב שמו שם מעשר
 הנקד תירשך ויניחך ובכרת
 בקרך ויצאך למען תלמד לזאת
 אתי הוה אלהיך כל הימים יוכי
 ירכה ממך הדוד כלא תוכל
 שאתו כי רחק ממך המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
 שם כי ברכך יהוה אלהיך ונתתה
 בכסף וצרת הכסף בידך והלכת

הרע מקרבך
יסיתך אחיך בן אמך או בכך או
בדך או אי שתחיקך אורעך אשר
בנפשך בסתר לאמר למה עשה
אלהים אחרים אשר לא ירע
אתה ואכתידים אלהי העמים
אשר סביבתי כס הקרבים אליך
או הרחקים ממך מקצה הארץ
ועד קצה הארץ ולא תאכזרו
ולא תשמעו אליו ולא תתחוס עין
עליו ולא תחמלו ולא תכסה עליו
כי הרבתה רגועיך והיה בך
בראשונה להמיתו ויד כל העם
באחרונה ונסקלתו באבנים וסומת
בין קישל הדריך מעל יהוה
אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יסמו
לעשות כדבר הרעה ונקרבך בישמע עבאחת
עין אשר יהוה אלהיך נתן לך לשנת
ישל אמר יינאו אנשים בני
בליעל מקרבך ויריחו אתי שבי
עירסל אמר למה נעבדה אלהי
אחרים אשר לא ירעתם ודרשת

וחקרתו שאלתה יטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך והנה
תנה אתי שביה עיר ההוא לפי חרב החרס
אתה ואת כל אשר נה ואתנה מתה לפי חרב
ואת כל שלל התקבץ אל תוך רחובה
ושרפת נא שאתה עיר ואת כל שלל הכל
ליהוה אלהיך והייתה תל עולם
לא תכנה עיר ויול אידבק בידך
מאומה מן החרס למען ישנו
יהוה מחרון אפונתך לך רחמים
ורחמך וחרבך כאשר נשבע
לאכתך כי תשבע עבדך יהוה
אלהיך לישמר את כל מצותיו
אשר אנכי מצוה היום לעשות
היישר בעיני יהוה אלהיך
בנעם אתם ליהוה אלהיכם
לא תתגרדו ולא תשימו קרחה
בין עיניכם למת כי עסקדו שאתה
ליהוה אלהיך וכך בחר יהוה
אלהיך להיות לך לעם סגולה ממל
העמים אשר על פני הארמה
לא תאכל כל תועבה וזאת
הפקמה אשר תאכלו שור ישה

את כל הדבר אשר אנכי מצוה
אתכם אתו תשמרו לעשות לא
תסור עליו ולא תגדע ממנו

מיוקוס בקרבך נביא או חלם חלוט
ונתן אליך אות או מופת ונבא
האות והמופת אשר דבר אלך
לאמר לכה אחרי אלהים אחרים
אשר לא ירעו ונתנו עבדסו לא
תשמעו אל דברי הנביא ההוא
או אל חולס החלוס ההוא כי
מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת
היטעם אתכם את יהוה אלהיכם
בכל למכסו בכל נפישכם אחרי
יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו ובקלו
תשמעו ואתו תעבדו וכו' תדבקו
והנביא ההוא או חלם החלוס
ההוא יומת כדבר סרה עליו והוה
אלהיכם חמוץ אתכם מאין
מצרים והפרד מכות עבדים
להריחך מן הדרך אשר צורך
יהוה אלהיך לכתבה ובערת

הישר בעיני יהוה ורק קדשין
אשר יהוה יולך ונדרך תשאונת
אלה מקום אשר יבחר יהוה
ועשית על תוך הבשר והדם על
מוכח יהוה אלהיך ודם וכחך
ישפך על מוכח יהוה אלהיך
והבשר תאכל ישמרו שמעת
את כל הדבר שהאלה אשר
אנכי מצורך למען ייטב לך ולענך
אחריך עד עולם כיתעשה וטוב
והישר בעיני יהוה אלהיך
כי זכרת יהוה אלהיך
אתה נעים אשר אתה בא שמה
לדישת אותם מפניך וירי שתאדם
וישכת בארץ וסוה שמר לך פן
תנוקש אחריהם אחריה שמות
מפניך ופן תרד ישראל אלהים ל
לאמר איכה יעבדוה אלה את
אלהיהם ואעשה כגנם אני
לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי
כל תועבת יהוה אשר שנתא עשו
לא ליהוה כינם את כניהם ואת
בנותיהם ישראל פוכא של אלהים

את כל אשר אנכי מצוה אתכם
עולתיכם וזכריכם מעשרתיכם
ותרומתי ורמתי וכל מחר נדתיכם
אשר תרדו ליהוה וישמחתם לפני
יהוה אלהיכם אתם ובעמכם ובו
ובנותיכם ועבדיכם וימדהתיכם
והלוי אשר בשעריכם מי אילו
חלק ונחלה אתכם הישמר לך
פן תעלה על תדבכל מקום אשר
תראה כי אסבמקום אשר ינחו
יהוה כאחד שבטיך שם תעלה
עלתך ושם תעשה כל אשר
אנכי מצוה ודקבכל אותנפי שך
תזכור אבל תבשר ככרכת יהוה
אלהיך אשר נתן לך בכל שיעריך
הטמא והטהור יאכלנו כי בני
וכאילו דק הרס לאתאכלו על
הארץ תשפכונו כמים לאתנו
לאכל בשעריך מעשר רגנך
ותירי שך ויצהרך ובכרת בקרך
ויצאך וכל נדריך אשר תרד
ונרכתך ותרומתיך כי אסלפי
יהוה אלהיך תאכלנו כמקום

אשר יבחר יהוה אלהיך כו אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך ושמחת לפני
יהוה אלהיך בכל משלח ידך
הישמר לך פן תעזוב את הלוי כי
ימך על אדמתך
ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כי
כאשר דבר לך ואמרת אכלה
בשר כיתאוה נפשיך לאכל בשר
בכל אותנפי שך תאכל בשר כי
ירחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לישוס ישמו שם
וזכחת מכך דומי צאנך אשר
נתן יהוה לך כאשר עניתך ואמרת
בשעריך בכל אותנפי שך ואך
כאשר יאכל אתה צבי ואת
האילן קיתאכלנו הטמא והטהור
יחדו יאכלנו וידקחוק לבלת
אכל הדם כי הדם הוא הנפש
ולאתאכל הנפש עסה כישור
לאתאכלנו על הארץ תשפכונו
כמים לאתאכלנו למען ייטב
לך וליבנך אחרך כיתעשה

הרגו ויסו את הקללה על הרעלים
 הלאמה בעבר הירדן אחרי
 דוד מביא השם שבארץ הנעני
 היטב בערבה מול הנגל אצל
 אלוני מרה כי אתם עבדים את
 הירדן לבאר שית אתה ארץ
 אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
 וירשיתם אתהוויי שבתם בהו
 ושמרתם לעשות את כל החקים
 ואת המצוות אשר אנכי נתן
 לפניכם היום אלה החקים וה
 המצוות אשר תשמרון
 לעשות בארץ אשר נתן יהוה
 אלהי אבותיך לרשתה כל
 הים אשר אתם חיים על
 הארצה ואכרת אכדון את כל
 המקבות אשר עבדו שם הגוים
 אשר אתם ירשיתם אתם את
 אלהיהם על ההרים הרמים ועל
 הגבעות ותחת כל עץ רענן ונתתם
 את מזבחיהם וישברתם את
 מצבתיהם וישריתם את
 באישופסילי אלהיהם תרענן

ואכרתם את שמם מה מקום
 ההוא ואל את עשוקן ליהוה אלהינו
 כי אם אלה המקום אשר יבחר יהוה
 אלהיכם מכל שבטיכם לישון
 את שמו שם ל שכנו תדרישו
 וכת שמה ויהי אתם שמה
 על תיכם ונתחייבם ואת מצוותי
 ואת תורותי וברכסונדריכם ונה
 ונרבתים ונברכתם ונברכתם ונאמנם
 ואכלתם שם לפעני יהוה אלהינו
 וישמחתם בכל משלה ידכם
 אתם וכתיכם אשר ברכך יהוה
 אלהיך ואל את עשוק כל איש
 אנחנו עשיים פה היום איש
 הישר בעיניו ויבא אתם ער
 עתה אל המנוחה והאל הנחלה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך ...
 ויעברתם את הירדן וישבתם בארץ
 אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
 והנחלתם מכל איביכם מסבב
 וישבתם בטח ויהי המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיכם בו
 לישכן שמו שם שמה תבוא

השמרה לכם פניפתה לכם
וכרתם ועברתם אלהים אחרים
והישה חיותם להם וחרה אף
יהוה ככבדו ויצר את השמים
ולא היה מטרו והארמה לא
התן את יכולהו אכרתם מהוה
מעלה הארץ הטבה אשר יהוה
נתן לכם וישמתם את דברי
אלה העל לכם ועל נפישכם
וקישהתם אתם לאות עליכם
והיו לטוטפת בק עיניכם וולם
ולמהתם אתם אתכם לונד
בם פשכתך ככתך ובלכתך
בהקדוב שבך ובקומך ונתנתם
על מזמנת בכתך ובשעריך
למען ירבו ימיכם וימי בניכם
עלה ארמה אשר משבע יהוה
לאנתים לתלהם כימי
השמים על הארץ
כי אם שמרת שמרו את
כל המיעה הוא את אשר אנכי
מיעה אתכם לעשתה לאונה
את יהוה אלהיכם ללכת בכל

הרכו וולד בקהכו ויהוה יש יהוה
את כל העוים האלה מלפניכם
וירישתם גוים גדלים ועצמים
מכם וכל המקום אשר תדרך
רנליכם וכלכם יהיה מן המדע
והלכונן מן הער והר פרתועד
היסת אחרון יהיה גלכם לא
יתיגב איש בפניכם פחדכם
ומוראכם ית יהוה אלהיכם על
פני כל הארץ אשר תדרכו בה
כאשר דבר לכם
פרי ראה אנכי נתן לפניכם היות
ברכה וקלה היא תברכה אשר
תשמעו אדם צות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מיעה את
היום והקלה אסל את שמע
אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מיעה אתכם
היום ללכת אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם
והיה כי יבא יהוה אל הין
אלה הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונתתה את הברכה על

יהוה אלהיכם אתגדלו את יהוה
 החוקה וזרעו הנטויה ואת את
 אתתיו ואת מעשיו אשר
 עשה בתוך מצרים לפרעה מלך
 מצרים ולכל ארצו וישראל עשו
 לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
 אשר הציף את מי ים סוף על
 פניהם כרדפם אחרי כסו ויגנו
 יהוה עד היום הזה וישראל עשו
 לכסם כרד עד כאן ער
 המקום הזה וישראל עשה להו
 ולא כירס בני אלי אכבד אבן
 אשר פיתתה הארץ את פיה
 ותכל עסו את פתיהם ואת
 אהליהם ואת כל היקום אשר
 בגל יחסם כרד כל ישראל וי
 עינכם הראות את כל מעשה
 יהוה הנדל אשר עשה וישמחת
 את כל המצוה אשר אנכי מ
 מצד היום למען תחוק וונאתם
 וירשתם את הארץ אשר אתם
 עבדים שמה לרשתה וילמען
 תאריכו ימים על הארץ אשר

נשבע יהוה לאבותיכם לתת
 להם ולרעם ארץ זבת חלב
 ודבש: מה ארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה
 לא כארץ מצרים הוא אשר
 יצאתם משם אשר תורע
 אתו ער והי שקית כרד כנן
 הירק ויה ארץ אשר אתם
 עבדים שמה לרשתה ארץ
 הרים ושבק עת למטר השמים
 תישתה מיס ארץ אשר יהוה
 אלהיך ררש אתה תמיד עיני
 יהוה אלהיך כה מרישות
 השנה ונער אחרי תרשנה
 והיה אם שמע
 תשמעו אל מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם ואתם לא תהנה את
 יהוה אלהיכם וילעבדו בכל
 לבבכם ובכל נפשכם ונתתי
 מטק ארץכם בעתו יורה
 ומלכו וישו אספת דנגך ותירשן
 ויצהרד ונתתי עינכם בשדך
 לכה מתדו אכלת וישבעת:

היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו
יהוה הוא אלהיך אשר רבו
יהוה אלהיך לוי ואנכי עמדתי
כמיסרה אשנעם ארבעים יום
וארבעים לילה וישמע יהוה
אלינו כפעם ההוא לא אנה
יהוה שחיתך ווי אמר יהוה
אלי קוסלך למסע לפני העם
ויבאו ויירשו את הארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת להם

ועתה ישראל מה יהוה אלהיך
שאל מעמך כי אסליר אהא
יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
לישמר את מצות יהוה זאת
חקתו אשר אנכי מצוך היום
לטוב לך יהוה אלהיך ויש
השמים וישמי השמים הארץ
וכל אשר בה ירק באכתוך חשן
יהוה לאהבה אותם ויבחר
בדעם אחריהם ככם מכל

העמים כיום הזה וימלחם את
עולת לבבכם וערפכם לא
תקישו עוודי כי יהוה אל הויכס
הוא אלהי האלהים ואדני
הארנעס האלה הנבל הנבר והנווא
אשר לא ישא פנעס ולא יקח
שחר עישה משפט יתום
ואלמנה ואהבנר לתת לו לחם
וישמלה ויאחבתם את הנר כי
נרם הוייתם בארץ מצרים
את יהוה אלהיך תירא אתו
תעבדו וכו' תרבו בשמות שבע
הוא תהלתך והוא אלהיך אשר
עשה אתך את הנר לת ואת
הנר אתה אלה אשר או עיניך
בישבעים נפשי ירדו אכתוך
מצרים הועתה שמך יהוה
אלהיך ככוכבי השמים לדב
ואהבת את יהוה אלהיך וישמח
מי שמרתו וחקתו ומי שפטו
ומצותיו כל הימים וידעתם
היום כי לא אתבנעם אשר לא
ידעו ואשר לא ראו את מוסר

האמנות לוול אישמעתם בקולו
 ממרים הייתם עסיהוה מיום
 רעתי אתכם ואתנפל לפני יהוה
 את ארבעים היום ואת ארבעים
 הלילה אישר התנפלתי כי אמר
 יהוה להי שמיר אתכם ואתנפל
 אלי יהוה ואמר ארני יהוה אל
 תישחת עמך ונחלתך אישר
 פדיתבנך לך אישר הויצאת
 ממצרים ספר חוקה וזכר לענין
 לאברהם ליעקב ולעקב אל
 חפן אל קשיה עסוהוה אל ושעו
 ואל חטאתו ופן יאמרוה ארן
 הויצאתנו מי שם מכלי יכלת
 יהוה להביאם אל הארץ אשר
 דבר להסומי שנאתו אותם ווי
 הויצאם להמתסבמ רב יותם
 עמך ונחלתך אישר הויצאת בני
 מכתך הנר לזכור עך הנטויה
 בעתהוהו אמרהוה אלי פסל
 לך שני לוחתאכנים כראשנים
 ועלה אלי ההרהו עשית לך

ארון עין וואכתכ על הלחת את
 הדברים אשר היו על הלחת
 הראשנים אשר שכרתו שניתם
 כארון ואעש ארון עני שנים
 ואפסל שני לוחתאכנים כראש
 כראשנים ואל על ההרהו שני
 הלחתביריו ויסכתכ על הלחת
 כמכתב הראשון את עשות
 הדברים אשר דבר יהוה אלינו
 בהר מתוך האשבים הקהל
 ויתנסיהוה אלי וואפן וארדמן
 ההרואישם אתהלחת כארון
 אשר עשיתיו ויהווי שם כראש
 עני יהוה ובעני ישראל נסעו
 מכארתכני עקן מוסרה ישם
 מתארו ויקבר ישם ויכהן
 אל עזר בני חתו מי שם נסעו
 הנדנהו ומן הנדנה יטבתה
 ארץ נחל מיסבי בעתהוהו
 הנר ליהוה את ישבט הלוי
 לישאת את ארון כרות יהוה
 לעמד לפני יהוה לשרתו וינחן
 בשמו עדהוהוהו על כן לא

כתבים בא צבע אל הים ועליו
ככל הדברים אשר דבר יהוה
עמכם בחר מתוך האיש ביום
הקהל ויהי מקיץ ארבעים יום
וארבעים לילה נתן יהוה אלי
את שני לחת האכנס לחות
הברית וי אמר יהוה אלי קום
ודמה למה כי שחת עמך אשר
הוצאת ממצרים סרו מהרמץ
הדרך אשר צויתם עשולו
מספה וי אמר יהוה אלוי לאנו
ראיתי את העס והנה העס
קשה ערה הוא הרף ממני
ואישמרסו אמה את שמס
מתחת השמים ואעשה אותן
לעו עו סורב ממני ואפן
וארדמן ההר והרבער באש
וישני לוחת הברית על שתי
ידיו ואראוהנה חטאתם ליהוה
אלהיכם עשיתם לכם ענל
מסכה סרתם מהו מהו הדרך אשר
צוה יהוה אתכם ואתפוששני
הלחתו אי שלכם מעל שתי

ידיו ואשרם לעיניכם ואתנפל
לפני יהוה כראשנה ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי על כל
חטאתכם אשר חטאתם לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו כי
נרתו מפני האף והחמה אשר
קצה יהוה עליכם להשמיד
אתכם וישמע יהוה אלי גם
בפעם ההוא וזכאהרון התאנף
יהוה מאד להשמידו ואתנפל
גם בעד אהרון בעת ההוא ואת
חטאתכם אשר עשיתם את
הענל לקחתי ואשרף אתו
כאיש ואכת אתו טחון היסב
עד אשר דקל עפרו ואשלך את
עפרו אל הנחל הירדמן ההר
ובתכערה הובמסה וקברת
התאוה מקצפים הייתם את
יהוה וזכרתי יהוה אתכם מקדש
ברנעל אמר על וורישו את
הארץ אשר נתתי לכם ותמח
אתפוי יהוה אלהיכם ולא

יהוה מורי שם מפנך: לא
 כי ערקותי ובישר לבבך אתה נא
 לרשת את ארץ צמחי פרי שעת
 הנוס האלה יהוה אלהיך מורי שם
 מפנך ולמעשה קים את הדבר
 אשר נשבע יהוה לאבתך
 לאברהם ליעקב וליצחק וידעת
 כי לא כי ערקותי יהוה אלהיך נתן
 לך את הארץ הטובה הזאת
 לרשתה כי עסקשה ערה אתה:
 זכר אלת שכה את אשור הקצפת
 את יהוה אלהיך כמדבר למן
 היום אשר יצאת מארץ מצרים
 ער כאכס ער המקום הזה
 ממדים הייתם עם יהוה: ונחת
 הקצפתם את יהוה ויתאנק יהוה
 בכסלה שמיר אתכם בעלתי
 ההרה לקחת לוחת האבנים
 לוחת הכרית אשר כרת יהוה
 עמכם ואיש כבהן ארבעים
 יום וארבעים לילה לחם לא
 אכלתו ומים לא שתיתו: ויתן
 יהוה אלי את שני לוחת האבנים

הוה:
 והיה אם שכחת שכח את יהוה
 אלהיך והלכת אחרו אלהים
 אחרים ועברתם והשתחוויתם
 הערתו בבס היום כי אכרת אבריו:
 כנויים אשר יהוה מאכיר מפנעם
 כן את אבריו יקבל את שמעון
 בקול יהוה אלהיכם:
 שם עי ישראל אתה עבר היום
 אתה הירדן לב אל רשת נים
 גדלים ועינים ממך ערים
 גדלתו כי שמים יעסודול
 ודס בני ענקים אשר אתה ידעת
 ואתה שם עת מייתי צכלפני
 בני ענקי וידעת היום כי יהוה
 אלהיך הוא העבר לפנך איש
 אכלה הואי שמירם והוא
 ידע עס לפנך והורשתם והאבותם
 מהר כאשר דבר יהוה לך: אל
 תאמר כלב כהרף יהוה אלוהי
 אתם מלפניך לאמר כי ערקותי
 הביאני יהוה לרשת את הארץ
 הוא תובר שעת הנוס האלה

ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את אשר
כלבך התשמר מצותו אסלא
ויעקב וירעקבו ויאלך אתהמן
אשר לא ידעתולא ידען
אנתך למען הודיעך לא על
הלחם לבד ויחיה הארס כי על
כל מוצאפי יהוה יחיה האדם
שמלתך לא בלתי מעליך
ודגד לא בנקהזה ארבעים
שנה וירעת עסלכך כי יהוה
כאשר ייסר איש את בנו יהוה
אלהיך מיסרך וישמרת את
מצותיהוה אלהיך ללכתנונו
וליראה אתו כי יהוה אלהיך
מכי אך אל ארץ טובה ארץ
נחלים עינתותהמת יצא
בנקעה ובהר ארץ חטה
וישערה ונפן ותאנה ודמון ארץ
זית שמן ודבש ארץ אשר לא
במסכות אכל בה לחם לא
תחסר כל בה ארץ אשר אננו
ברלומהרריה תחיצב נחשת

ואכלתו שבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטובה אשר
נתתך השמר לך פותי שפחאת
יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותו
ומשפטיו וחקתו אשר אנכי
מיוך היום ופן תאכלו ושבעת
ובתוסטבסתבנהווי שבת יונק
ובקרדו יצאך ירכזן וכסה וזהב
ירבה לך וכל אשר לך ירבה
ורסלכך ושכחת את יהוה
אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים המוליךך במדבר
הנדל והנורא נחשי שדלו ועקב
ויצמאון אשר אין מים המוציא
לך מים מן צור החלמיש המאמץ
מן במדבר אשר לא ידען
אנתך למען ענתך ולמען נסת
להיטבך באחריתך ואמרת
כלבך כחיו עניס יד יעשה לך
את החול הזה וזכרת את יהוה
אלהיך כיהוה אלהיך
לעשות חיל למען הקים את
בריתו אשר נשבע לאבתך בני

יהיה כד עקרו עקרה ונכתמת
 והסיד יהוה ממך כל חליוכל
 מרוי מעריס הרעים אשר
 ירעת לא ישימסך ונתנסכל
 שנאיך ואלת את כל העמים
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
 תחוס עיניך עליהם ולא תעב
 את אלהיהם כי מוקש הוא
 לך כי תאמר
 כל בכרבים שהניס אלהי עמי
 איכה אכל להודי שם לא
 תירא מהם זכר תזכר את אשר
 עשה יהוה אלהיך לפרעה
 וכל מי ערסיהם סתהגדלת
 אשר ראוי עיניך והאתת
 והמפתים והיד החזקה והודיע
 הנוטויה אשר הוציאך יהוה
 אלהיך כי עשה יהוה אלהיך
 לכל העמים אשר אתה ירא
 מפניהם ונגם אתה צרעה ישלח
 יהוה אלהיך כסעך אכר
 הנשארים והנסתרים מפניך
 לא תערץ מפניהם כי יהוה

אלהיך בקרבך אל גדול וגורא
 ונשל יהוה אלהיך אתה גנים
 האל מפניך מעט מעט לא
 תוכל לבלתם מהרפן חרבה עליו
 חיתה ישראל ונתנס יהוה אלהיך
 לפניך והמס מהומה גדלה
 ערה שמרס ונתן מלכה סבון
 והאכרת את שמם מתחת
 השמים לא יתיעב אי שבע
 ערה שמך אתם פסיל
 אלהיהם שרפון באש לא
 תחמר כסף וזהב עליהם סולקת
 לך פן תוקש כוכי תועבתיו
 אלהיך הוא יולאת כי אתי ענה
 אל ביתך והיית חרס כמהו
 ישקן תישק צנוות עבתת ענו
 כי חרס הוא
 כל המי צוה אשר אנכי מען
 היום שתשמרון לעשות למען
 תחיו וזכיתם וכתוב אתם וירשתם
 אתה ארץ אשר נשבע יהוה
 לאבתים וזכרת את כל הדון
 אשר הולוכך יהוה אלהיך ו

והגר נשיו והאמר ויהכנעני
והפרזי והחזי ויהי כוסי שבועה
גויס רכיסו ועיניו מים ממך יונתני
יהוה אלהיך לפנך והכיתם
החרס תחרים אתם לא תכרת
להסכריתול אתחנס יול אתחזק
בספתך לאתתן לבנו ובתו לא
תקח לבך כי יסור את כנך
מאחריו ועבדו אלהים אחרים
וחרה אף יהוה בכסוה שמיוך
מהרבי אסכה תעשו להם
מזבח תיהם תתנו ומינבתם
תישכרו ואישיר הם תגרי עק
ופסו ליהם תשרפו ויבאיש כי
עסקרו יש אתה ליהוה אלהיך
בדבחה יהוה אלהיך להיות לו
לעססגלה מכל העמים אשר
עלפניה ארמה לילא מדבכס
מכל העמים חישק יהוה בכס
ויכחר בכס מי אתם המעט ממל
העמים כי מאהבת יהוה אתנו
ומישמרו אתה שבו עה אשר
נשבע לא אבתי כס הו ציא יהוה

אתכם כירחוקה ויפרך מבית
עבדים מיד פריעה מלך מצות
וידעת כי יהוה אלהיך הוא
האלהים האל הנאמן שמר
הברית והחסד לא אהכיוול שמר
מיונתול אלהיך וימ שלם
לישנאיו אל פניו להאכידו
לאי אחר לישנאיו אל פניו
ישלם לו וישמרת את המצוה
ואת החקים ואת המישפטים
אשר אנכי מצוה היום לעש
לעשותם
והיה עקבת שמעון את
המישפטים שהאלהים שמרתם
ועשיתם אתם ושמר יהוה
אלהיך לך את הברית ואת החסד
החסד אשר נשבע לאבותיך
ואהבך וברכך והרבך וכדך
בטעך ופרי אדמתך רנעך
ותיר שר וינהרך שגור אלפין
ועשתרת צאנך על הארמה
אשר נשבע לאבותיך לתת
כרוך תהיה מכל העמים לא

בצורת

פרי

להרף את כל איבך מפניך
 כאשר דבר יהוה
 כיישאלך בעד מחר לאמו
 מה הערתוה חקיסוה משפטיו
 אשר צוה יהוה אלהינו אתנס
 ואמרת לכנר עברים היינו
 לפריעה במצרים וייצאנו יהוה
 ממצרים ביד חזקה וייתן יהוה
 אותתו ומפתים נרד ליסור עים
 כמצרים כפריעה ובכל ביתו
 לעינינו ויאותנו הוציא משם
 למעשה הביא אתנו לתלתנו את
 הארץ אשר נשבע לאבותינו
 וייצונו יהוה לעשות את כל
 החקיסוה אלה ליראה את יהוה
 אלהינו לטוב לנו כל הימים
 לחיתנו כהיוסוה ויצרקה התיה
 לנו כי נשמר לעשות את כל
 המצוה הזאת לפני יהוה אלונו
 כאשר צונו
 כי יביא יהוה אלהינו אל הארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה
 ונשלנו יסורבים מפניך החתי

לוי צחקו ליעקב כלת לך ערים
 נרלתו טבת אשר לא כנית
 ובתים מלאים כל טוב אשר
 לאמל אתו וברת חצובים אשר
 לא חצבת כרמיס ווייתים אשר
 לא נטעתו ואלתו שבעת
 השמר לך פן תשכח את יהוה
 אשר הוציאך מארץ מצרים
 מכית עברים את יהוה אלהינו
 תיראו אתו ועברו בשמות שבע
 לאתלכוני אחרי אלהים אחרים
 מאלה העמים אשר
 סביבותי כסוכי אל קנא יהוה
 אלהינו כקרבך פני חרה אף יהוה
 אלהינו כן והשמירך מעל פני
 האדמה
 לאתנסו
 את יהוה אלהיכם כאשר נפיתם
 כמסוה יישמורתו שמרון את
 מצות יהוה אלהיכם וערתו
 וחקיו אשר צונו ועשיתו הישו
 והטוב בעיני יהוה למען ייטב
 לך וכתורישת את הארץ
 הטבה אשר נשבע לאבותיך

דבריכם ברבכם אלי ויאמר
יהוה אלי שמעתי את קול
דברי העם הזה אשר דברו אלי
היטיב כל אשר דברו מי יתן
והיה לכם זה להם ליראה אתי
ולשמר את כל מצותי כל
הימים למען ייטב להם ויפגורו
לעלם לך אמר להם שוב ולכם
לאהליכם ואתה פה עמד ש
עמדו ואדברה אליך את כל
המצוה והחוקים שהם שפטים
אשר תלמדו ועשו בארץ
אשר אנכי נתן להם לרשתה
ושמרתם לעשות כאשר צוה
יהוה אלהיכם אתכם לא תסורו
ימין ושמאל בכל הדרך אשר
יהוה אלהיכם אתכם תלכו
למען תחיו וטוב לכם והאנתם
ימים בארץ אשר תירשון
וואתה מצוה החקים והמש
והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עבדים

שמעה לרשתה למען תירא
את יהוה אלהיך לישמר את
כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי
מצוה אתה ובן ובת כל ימי
חייך ולמען יאריכ ימך ויש
ושמעת ישראל ושמרת
לעשות אשר ייטב לך ואשר
תרכון מאד כאשר דבר יהוה
אלהיך לך ארץ זבת ח
חלב ודבש
שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד וראת את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאריך יהוה דבריס והוא
אשר אנכי מצוה היום על
לבבך וישננתם ללבבך ודברת
בם כשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובישכבך ובקומך יק שונת
לאות על ירך והיו לטפת לבן
עיניך וכתבתם על מזוזות בית
ובשעריך והוא
כיביאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר נשבע לאבותם

מלאכתך ויוסה שביעי שבת
 ליהוה אלהיך לא תעשה כל
 מלאכה אתה ובנך וביתך וענתך
 ואמתך ושורך וחמורך וכל
 בהמתך ונרדף אשר בשעריך
 למען ינוח עבדך ואמתך נמוך
 וזכרת כי עבד היית בארץ
 מצרים ויציאת יהוה אלהיך
 משם כיד חזקה וזכור ענטויה
 על כן צווי יהוה אלהיך לעשות
 את יוסה שבת
 כבוד את אבך ואת אמך
 כאשר יצו יהוה אלהיך למען
 יאריך ימך ולמען יטוב לך
 על הארצה אשר יהוה אלהיך
 נתת לך
 ולאתנאך
 ולאתנובך
 ולאתענה כרעך עד שוא
 ולאתחמור אישתך ועד
 ולאתתא ובה ביתך ועד
 שדך ועבדך ואמתך שורך
 וחמור וכל אשר לך ועד

את הדברים שהאלה דבר
 יהוה אל כל קהל בני ישראל
 האיש הענוה ערפל קול גדול
 ולא יספיק ויכתבם על שני לוחות
 אבנים ויתנס אליו יהוה כי שמענו
 אתה קול מתוך החושך וההר
 בערב איש ויתקרבו אליו כל
 ראשי שבטיכם ויקנעם ויאמרו
 הן הו אננו יהוה אלהינו את
 כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו
 מתוך האש והיוסה הזה דאינו
 כידבר אלהים אתה האדם וחי
 ועתה לממה נמות כי תאכלנו
 האיש הגדל הזה את אסיס פטי
 אנתנו ל שמע את קול יהוה
 אלהינו עורר ומתנו כי מי כל
 בשר אשר שמע עקול אלהים
 חיים מדבר מתוך האש כמנו
 ויחיו קרב אתה וישמע את כל
 אשר יאמר יהוה אלהינו ואת
 דבר אלינו את כל אשר ידבר
 יהוה אלהינו אליך וישמענו
 ועשנו ויוי שמע יהוה את קול

בני אמו לבת פעור בארץ סוחן
מלך האמרי אשר יושב בו
בחי שבין אשר הנה משה ונבי
וישראל כי צאתם מצרים
ויירשו את ארץ ענא את ארץ ענא
מלך הכנעני שנלכיה אמרי
אשר בעבר הירדן מזרח שמש
מעריע אשר על שפת נחל
ארנו וער הרשיאן הוא חרמון
וכל הערבה עבר הירדן מזומה
וערים הערבה תחת אשרת
הפסנה
ויקרא משה אל כל אשר אל
ויאמר אלהים שמעתי שראל
את החקים ואת המישפטים
אשר אנכי דבר באזניכם היום
ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם
יהיה אלהינו כרת עמנו ברית
כח ברית אבותינו
יהיה אתה כרית הוא אתפי אתנו
אנחנו אלהי היום כלנו חיים
פנעם פנעם דבר יהוה עמכם
כהרמתוך האשיאנו עמר

בן יהוה וביניכם כעת ההוא
להצדלכם את דבר יהוה כי
יראתם מפני האיש ולא על יתם
כהר לאמר
יהוה אלהיך אשר הוצאתך
מארץ מצרים מבית עבדים
לא יהיה לך אלהים אחרים על
פני לא תעשה להך פסל כל
תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ לא
תשתחוה להם ואת עבד
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא
פקד עון אבות על בנים ועל
ישל ימים ועל דבעים לשנאי
ועשה חסד לא לפי סלאהב
ולשמרים צותי
לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי יעקה יהוה
את אשר ישא את שמו לשוא
שמור את יום השבת
לקרשוכאשר עך יהוה אלהיך
ששת ימים עבד ועשית כח

על הארץ ולמקצה השמים
 וערקצה השמים הנהיה נדון
 העדול הזה אוהנשמע כמהו
 השמע עם קול אלהים מדבר
 מתוך האיש כאשר שמעת
 אתה ויחי אוהנסה אלהים לנו
 לקחת לנו מקרבנו במסת
 באותות ובמופתים ובמלחמה
 וכד חוקה וכוזרוע נטויה
 ובמור איס נדלויס ככל אשר
 עשה לכם יהוה אלהיכם בני ציון
 לעיניך יאתה הר אלת לדעתני
 יהוה הוא אלהים אין עוד
 מלברו מן השמים השמע
 את קולו ויסרן על הארץ ויאן
 את אשו הגדולה ודבריו שמעת
 מתוך האיש וחתכתי את
 אבתך ויבחר בזרעו אחריו
 ויצאך בפניו בכחו הגדל
 ממצרים להודו שגויס נדלויס
 ועצמים ממך מפנך להביאן
 לתלך את ארץ עס נחלה כיום
 הזה וידעתה ויחיוסוה ישבת אל

לבכך כיהוה הוא אלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ
 מתחת אין עוד וישמרת את
 חקיו ואת מצותיו אשר אנכי
 מצוה היום אשר ייטב לך
 ולבנך אחריו ולמען תאריך
 ימים על הארמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך כל הימים
 אויבך דיל משה של ישראל
 בעבר הירדן מורחה שמיש
 לנס שמה רוי צח אשר ירצח
 את רעהו ובכל ידעתו הוא לא
 שגאלו מתמרל של שם וגם
 אל אחת מן הערים האלו וחי
 את כצו במדבר בארץ חמישו
 לראובני ואת ראמת בגלעד
 לגריו ואת גולן ככישן למנשי
 ואת התורה אשר ישם משה
 לפני בני ישראל אלה העדת
 והחקים והמשפטים אשר
 דבר משה אל בני ישראל
 כיצאתם מצרים בעבר הירדן

להסועברתם אשר חלק יהוה
אלהיך אתם לכל העמים תחת
כל השמים ואתכם לקח יהוה
ויוציא אתכם מכור הברזל
ממצרים להיות לו לעס נחלה
כיום הזה ויהוה התאנהבי על
דבריכם וישבע על כלתי עברי
אתה ירדן ולכלתי כאלהארץ
הטובה אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה כי אנכי מת בארץ
הזאת אינני עבר אתה ירדן
ואתם עברים וירשתם את
הארץ הטובה הזאת יהשמו
לכם פית שכו את כרית יהוה
אלהיכם אשר כרת עמכם
ועשיתם לכם פסל תמונת כל
אשר צוך יהוה אלהיך כי יהוה
אלהיך איש אכלה הוא אל
קנאי
כי תוליד בנים ובנות בניס ועשיתם
בארץ זה שחתם ועשיתם פסל
תמונת כל ועשיתם הרע בעיני
יהוה אלהיך להכעיסו העידתי

בכם היום את השמים ואת
הארץ כי אברת אברך מהר
מעלה ארץ אשר אתם ענדים
אתה ירדן שמה לרשתה לא
תאריכוי מיס עליה כיהי שמד
תשמרון ויהפיץ יהוה אתכם
בעמים ונשארתם מתים מספר
בנים אשר ינהי יהוה אתכם
שמה ויעברתם שם אלהים
מעשה ירי אדם עין ואכן אשר
לא יראו ולא יישמעון ולא
יאבדו ולא יריחו ויבק שחתם
מי שם את יהוה אלהיך ומי יצא
כתרד שנוכל לכתך וככל
נפישך כי צר לך ומי יצאך כל
הדברים האלה באחרית הימים
וישבת ער יהוה אלהיך וישמע
בקלו כי אל רחום יהוה אלהיך
לא ירפך ולא יישחיתך ולא
ישכח את כרית אבתך אשר
נשבע להם כי ישאלני לוימים
ראשנים אשר היו לפניך לפני
היום אשר ברא אלהים אדם

ועשיתם כיהוא חכמתכם ונ
 ובנתכם לעיני העמים אשר
 ישמעון את כל החקים האלו
 ואמרורקעם חכם ונכון הגוי
 הגדול הזה כי מינוי גדול אשר
 לו אלהים קרבים אליו כיהוה
 אלהינו בכל קראנו אליו ומי
 נוי גדול אשר לו חקים ושפטים
 צדיקים כל התורה הזאת אשר
 אנכי נתתי לפניכם היום וירקה שמו
 לך וישמר נפשך מארפת שטח
 את הדברים אשר או עינך
 ופני סודו מלבך כל מי חיך
 והודיעתם לבנך ולבני בניו
 אשר עמדת לפני יהוה אלהיך
 כחרב כאמר יהוה אלי הקהל
 לי את העם ואשמעם את דברי
 אשר ילמדון ליראה את כל
 הימים אשר הם חיים על ימי
 הארמה ואת בני הארמה
 ותקרבון ותעמדון תחת ההר
 וההר בערב אשר על לב השמים
 חישך עקו ערפל ויורב יהוה

אליכם מתוך האיש קול דברים
 אתם שמעו עינותמונה אינכם
 ראיסזולתי קול ויגדלכם את
 בריתו אשר צוה אתכם לעשות
 עשרת הדברים ויכתבם על
 שני לוחות אבנים ואתי צוה
 יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
 חקים ומשפטים לעשותם
 אתם בארץ אשר אתם עבדים
 שמה לרשתה וינשמתם מאד
 לנפשותיכם כי לאראיתם כל
 תמונה כיוסר בד יהוה אליכם
 כחרב מתוך האיש ופית שחתון
 ועשיתם לכם פסל תמונת כל
 סמל תכנת זכר או נקבה תכנת
 כל בהמה אשר בארץ תכנת
 כל צפור כנה אשר תעוף בשמים
 תכנת כל רמש בארמה תכנת
 כל דנה אשר במים מחת
 לארץ ופנת שא עינך ובע
 השמימה וראית את השמים
 ואת הידח ואת הכוכבים כל
 זכא השמים ונדחתה שתחיות

הראת את כל אשר עשה יהוה
אלהיכם ל שני המלכים האלה
כיו עשה יהוה לכל הממלכות
אשר אתה עבר שמה: לא
תיראוס כי יהוה אלהיכם הוא
העל חסלכם:
ואת חנק אל יהוה בעת
ההוא לאמר ארע יהוה אתה
החלות להראות את עבדך
אתנר לך ואת ירך החוקה אשר
מי אל בשמים וכו' ארץ אשר
יעשה כמעשיך וכנבורתך
אעברה נא ואראה אתה ארץ
הטובה אשר בעבר הירדן
ההרה טוב הזה והלכנו וייתעש
יהוה בלמענכם ולא שמע
אליו ואמר יהוה אלירב לך
אל תוסף רבד אל עור ברבד
הזה ועל הראשה הפסגה וישא
עינך ימה וצפונה ותימנה
וכורחה וראה בעינך כי לא
תעבר את הירדן הזה ויצואת
יהושיע וחוקה וואמינה כי

פרע

הוא יעבר לפע העס הזה והוא
יעחיל אותם אתה ארץ אשר
הראה וינשכבני אמול בית
פעור:
ועתה ישראל שמע אל החקים
ואלהם שפטים אשר אנכי
מלמד אתכם לעשות למען
תחיו וכן אתם וירשם את הארץ
אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
לכם ולא תספוג על הרבד אשר
אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו
ממנו ל שמר את מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם: עיניכם סרו אות את אשר
עשה יהוה בבעל פעור כי כל
האיש אשר הלך אחרי בעל
פעור השמידו יהוה אלהיך
מקרבך ואתם הרבדים ביהוה
אלהיכם חייס כלכם חייס: דאה
למדתי אתכם חקים ומושפטים
כאשר צונו יהוה אלהי לעשות
כן בקרב ארץ אשר אתם
באים שמה לרשתה וישמדתם

וויפלה

הנשיסוהטף וכל הנהמה
 וישלל העריס כוונתו לנינוקה
 בעת ההוא אתה ארץ מדי שני
 מלכה אמרי אשר בעברו ויהוה
 מנחל ארנן ער הרחרמן יצוי
 יצדעם יקר או לחרמון שרין
 והאמרי יקר אולו שער כל
 ערי המישור וכל הגלעד וכל
 הכישן ער סלכה הוא ארד עי ערי
 ממלכת עונב בשן יכירק עונ
 מלך הכישן נשאר מיתרו ונפאט
 תה ער שו ער שברול הל הוא
 בכתבע עמק תישע אמות
 ארפהו ארבע אמות רחבה
 באמת איש ואתה ארץ הואת
 יר שנו בעת ההוא מער עראשו
 על נחל ארנון וחצי הדר הגלעד
 ועריו נתתי לך אובכע ולגרי
 ויתר הגלעד וכל הכישן ממלכת
 עוננתתי לחי עי שבת המנשה
 כל חבל הארץ וכל הכישן הוא
 יקר ארץ רפאים יאיר בן
 מנשה לקח את כל חבל ארנן

ער גבול הנשור והמעברתי
 ויקרא אתם על שמו אתו בשן
 חותי איר ער היוס הוה יולמכו
 נתתי את הגלעד יולר אובכע י
 ולגרי נתתי מן הגלעד ער נחל
 ארנן תוך הנחל ונבלו ער יבק
 הנחל נסלכני עמון ויהערכה
 והירדן ונכל מכנתו ער יס
 הערכה יס המלחתחת אשות
 הפסנה מורחה הוא עו אתכם
 בעת ההוא לאמר יהוה אלוים
 נתן לכם אתה ארץ הזאת
 לרשתה חלוצים שתעברו לפני
 אחיכם בני ישראל כל בעחיל
 רקנשיכם וטפכם ומקנכם
 ירעתו כי מקנה רב לכם ישנו
 בעריכם אשר נתתי לכם ער
 אשר ינחיהוה לאחיכם ככם
 וירשונם אתה ארץ אשר
 יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
 הירדן וישבתם איש לירשתו
 אשר נתתי לכם ואת יהוה שוע
 עויתו בעת ההוא לאמר ענין

כאשר עשו לי בני עשוהי שנים
בשעיר והמואבים הישבים
בערעד אשר אעבר את הירדן
אל הארץ אשר יהוה אלהינו
נתן לנו וילא אבה סיחן מלך
חשבון העברנו כוכיה קשה
יהוה אלהינו את רוחו ואמן את
לכבול מענתו בדרך כיוס הזה
ויאמר יהוה אלי
ראה החלתי לתלפנך את סיחן
ואת ארצה החלר שלרשת את
ארצנו ויציא סיחן לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה ויחצה
וינתנהו יהוה אל הנידל פעמוק
אתנו אתכנו ואתכל אצמו
ונלכד אתמלעדיו בעת ההוא
ונחרס אתכל עיר מתסוהנשש
והטף לאהי שארנו שריריך
הכהמה כונו לנו ושללה עים
אשר לכרנו כי ערער אשה
על שפת נחל ארנו והעד אשר
בנחל וער הנל ער לא היתה
קריה אשר ישובה ממנו את

הכל נתן יהוה אלהינו לפענו
רקאל ארץ בני עמון לא קרבת
כל יד נחל יבקו וערי ההר וכל
אשר צוה יהוה אלהינו ונפ
ונעל דרך הכישן ויציא עונמך
הכישן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי ויציא מריהו
אלי אל תירא אתוכי כוד
נתתי אתנו ואתכל עמו ואת
ארצנו ועישית לוכא אשר עשית
לסיחן מלך האמרי אשר וישש
בחשבון ויתן יהוה אלהינו
בירנונס אתנו עונמך הכישן ויא
כל עמו ונפחו ערב לתי השאנו
לו ישראל ונלכד אתכל עריו
בעת ההוא לא היתה קריה אשר
לא לקחנו מאתם שישים עיר
פלחכל ארנו ממלכת עוב
בכישן כל אלה ערים בצרת
חומה גבהה דלתים ובריח לם
מעריה פרוי הרבה מאד ונחרס
אותם כאשר עשינו לסיחן
מלך חשבון ונחרס כל עיר מתם

וישמירו סמפניה סוי שביתחם
 באשר עשה ישראל לארץ
 ירשתו אשר נתן יהוה להם
 עתה קמו ועברו לכם את נחל
 ורדו ונעבר את נחל ורדו והימי
 אשר הלכנו מקר שברנע עד
 אשר עברנו את נחל ורדו שלש
 ושמנה שנה עד תסכל הדור
 אנשי המלחמה מקרב מתנו
 באשר נשבנו יהוה להם ונגסו
 יהוה היתה בסלהם מקרב
 המחנה עד תמסו יהוה באשר
 תמו כל אנשי המלחמה למת
 מקרב העם ויבדד וידבר
 יהוה אל ל אמר ואתה עמו
 אתנבול מואב את עיר וקרבת
 מולבנו עמון אל תירסו אל
 תתנו בסביל אתן מואב בני
 עמון לדור שהפילבנו לוט
 עתה ירשה ארץ פלאים
 חשיב אה הוא ארץ אישי שבו
 בה לפנים והעמנו סיקראו להם
 ומזמיס עסנדולות ורס

כענקים וישמרם יהוה מפניה
 ויירשם וישבות חתם כי אשר
 עשה לבני עשו הייטבים כי
 בשעיר אשר השמיד את החוי
 מפניהם וירשם וישבות חתם
 עד היום הזה והענוים הייטבים
 כחצרים ער עזה כפתרים
 היצאים מכפתור השמידם
 וישבות חתם קומוס עיו ענהו
 את נחל ארנון והנתתי בידך
 את סיחון מלך השבון האמרי
 ואת ארצו החל רשוה תנרנו
 מלחמה היום הזה אחל תת
 פחבך ויר אתך על פני העמים
 תחת כל השמים אשר ישמעון
 שמעך ורנו ויחל למפני ואשר
 מלאכים ממדתו קדמות אל
 סיחון מלך השבון דברי שלום
 לאמר אעברה בארץך בדרך
 כהם אלך לא אסור ימין
 ושמאל ואכל כמספת שבעני
 ואכלתי ומיסב כמספתתן לך
 וישתית וקאעברה ברנלי

יהוה אלי אמר להסל את עלו
ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
ולא תנפול לפני איביכם וואנו
אליכם ולא שמעתם ותמרו
את פי יהוה ותזו ותעלו והוה
ויצא האמרי הישב בהר הזווא
לקראתכם וירדפו אתכם
כאשר תעשו שנה הדברים ויעו
אתכם כשעיר ער חכמה וישנו
ותכבול לפני יהוה ולא שמע
יהוה בקולם ולא האזין אליהם
ותשטבו בקר שומים רבים
כמימי אשר ישבתם ונפץ
ונסעה מדבר הדרך יסוף
כאשר דבר יהוה אלי ונסב את
ההשעיר ימים כבדים וחסר
ויאמר יהוה אלי לאמר
רבלכם סג את ההר הזה פני
לכם ופנה ואת העם צולאמו
אתם עבדים כנמול אחיכם בני
עשוהי שביסב שעיר ויראו
מכסו נשמרתם מארץ אלה
תתרו בנסביל לא אתן לכם

מארצם ער מדוד קפה רבל
כירשה לעשו נתתי את הר
ישעירי אבל תשברו מאתם
בכספו אבל תסוגו מים תכרו
מאתם בכספו ושתיתם כי יהוה
אלהיך כדרכך בכל מעשה ידך
ידע לכתך את המדבר הנביל
הזה והארבעים שנה יהוה
אלהיך עמך לא חסרת דבר
ונעבר מאת אחינויב עשו
הישבם בשעיר מדוד העושה
מאילתו מעצונתם וחסר
ונפץ ונעבר דרך מדבר
מואב ויאמר יהוה אלי אל
תצד את מואב ואל תתנהבם
מלחמה כילא אתן לה מארצו
יהוה מלבעלו נתתי את
עריה שהיא מים לפנים ישבו
ישבו בה עסנו ולורב ודם
בענקים ורפאים יחישבו ואתם
בענקים ומה אביס יקר אודתם
אמיסו כי שעיר וישבו החדים
לפנים ובע עשו ויד שום ויע

יהוה את קול דבריכם ויקצנה
 וישבעל אמר אסיר אה איש
 באנשים האלה הדר הרע
 הוה אתה ארץ הטובה אשר
 נשבעתי לתת לאבותיכם ויולד
 כלכם בן פנה הוא ויראנה ולו
 אתן אתה ארץ אשר דרדנה
 ולבנו ועש איש מלא אחרי
 יהוה ונסכיהתאנה יהוה נעלם
 לאמר גם אתה לאתבא שם
 והישעבנון העמד לפניך
 הוא יבא שמה את חוקי הוא
 יחלנה את ישראל וטפכם
 אשר אמרתם לכו יהוה ונעננו
 אשר לא ידענו וסובורע
 המה יבאו שמה ול הם אתננו
 והסיד שוה ואתספנו לכם
 וסענה מדרבה דרד יס סוף
 ותענוות אמרו אלי חטאנו
 ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו
 כל אשר צונו יהוה אלהינו
 ותחנו איש אתכלי מלחמתו
 ותהינו לעלות ההרה ויאמר

אתפי יהוה אלהיכם ויחרנו
 כאלהיכם ואתמרוב שנאת
 יהוה אתנו הוי צאנו מארץ
 מצרים לתת אתנו ביד האמרי
 להישמודנו יאנה אנחנו עלים
 אחינו המסו את לבנו לאמר
 עסנו ולורס ממנו עריסנו לת
 וביצרות שמיסו ונסכנו עקיס
 ראינו שם ויאמר אלכם לא
 תער עין ולאתיר און מהס יוון
 אלהיכם ההלך לפניכם הוא
 ולחם לכם ככל אשר עשה
 אתכם כמיצרים לעיניכם ונ
 ובמדבר אשר ראית אשר
 נשאך יהוה אלהיך כאשר
 ישא איש אתכם יהוה אלוין
 בכל הדרך אשר הלכתם עד
 כאכס עד המקום הזה ויבדנו
 הזה אינכם מאמינס ביהוה
 אלהיכם ההלך לפניכם בדרך
 לתור לכם מקום לחנתכם נאש
 לילה לראתכם בדרך אשר
 תלכו בה ובענין יומס וישמע

כאשר דבר לכם איכה אישא
לפני טרחכם ומשאכסורכם
הכולכם אנשים חכמים ונבנים
וירעים לישבטיכם ואישימים
בראישים ויתענו אתי וזאמו
טוב הדבר אשר דברת לעשות
ואקח את ראשי שבטיכם
אנשים חכמים וירעים ואתן
אתם ראשים עליכם שרי אלפי
וישרי מאות ושרי חמישים
וישרי עשרת ושרי שטרים ליש
לשבטיכם ויאצוה את שבטיכם
בעת ההוא לאמר שמע בין
אחיכם וישפטתם צדק בין
ובין אחיו ובין גדולא תכירו
פנים כמי שפט כקטן כגדול
תשמעו ולא תגדו מפני איש
כי המישפט לאלהים הוא
והדבר אשר יקשה מכם יתן
תקריבן אליו ושמעתו ואצוה
אתכם בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשו וחסותם
מחזקונלך את כל המדבר

הגדול והנודא הוא אישר
ראיתם דרך הרה אמרי כאשר
צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא
עד קרש ברנע ויאמר אלם
כאתם עד הרה אמרו אישר
יהוה אלהינו נתן לנו ויראה נתן
יהוה אלהיך לפנך את הארץ
עלה שכאשר דבר יהוה
אלהי אבתך לד אל תיראו
תחתיות קרבן אלי כלכם
ותאמרו נשלחה אנשים
לפננו ויחפרו לנו את הארץ
ויישבו אתנו ודבר את הדרך
אשר נעלה בה ואת הערים
אשר נבא אליהן ויטבנענו
הדבר ואקח מכם שנים עשר
אנשים איש אחד לשבט
ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד
נחל אשכל וירגלו אתה ויחקו
כדס מפרי הארץ וירדו אלנו
ויישבו אתנו ודברו ויאמרו טובה
הארץ אשר יהוה אלהינו נתן
לנו וירא אביתם לעלות ומדו

מחלה תגיעה וזמלה ומלכה
ונועה בנות צלפחה לבני דויהן
לנשים ממ שפחת בני משה
כיוסף היו לנשים ותהינה
על מטה מישפחת אביהן
אלה המצות והמשפטים
אשר צוה יהוה ביד משה אל בני
ישראל בעודת מואב על לחן יחוה
אשר צוה יהוה ביד משה אל בני
ישראל בעודת מואב על לחן יחוה
אלה הדברים אשר צוה יהוה
אל בני ישראל בעודת מואב
במדבר בערבה מול סוף פק
פארן ובקעת פלוגות וחיצרות
וריהב אחרי עשר יום מחנה
דרך הר שיער ערקד שבנע
ויהי בארבעים שנה בעשתי
עשר חרש באחד לחדש
דבר משה אל בני ישראל לנב
אשר צוה יהוה אתו אל הם
אחרי הכתו את סיחון מלך

האמרי אשריו שבבשון
ואת עוג מלך הכשן אשר
יושב בעשתרת בארדעו
בעבר הירדן בארץ מואב הוא
מישה באר את התורה הזאת
לאמר יהוה אלהינו דם אל
בחרב אמר רכלם שבתנו
היה פמוס עולכם וכו' וה
האמרי ואת כל שכנו בענה
כהרוב שללה וכו' וכו' חוק
הים ארץ העשנו והלכנו עד
הנהר הגדל נהר פרת וראה נתנו
לפניכם את הארץ באורשו
את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לאמר חס לך חק
וליעקב לתלהם ולזרעם
אחריהם ויאמר אלכם בעת
ההוא לאמר לא אוכל לבד
שאת אתכם יהוה אלהיכם
הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי שמים לרבי יהוה
אלהי אבותיכם יסף עליכם
ככם אלה פעמיים ויברך אתכם

ערי מקלט תהינה לבעי ישראל
 ולגרו לתושב בתוכס תהינה
 ישישה עריסה האלח למקלט
 לנס ישמה כל מכה נפש שגנה
 ואסבכלי כרול הכרו וימת
 ריצה הוא מות וימת הרצה ויאס
 כאכור אש רימותה הכרו
 וימת רצה הוא מות וימת הרצה
 אוכלי עיז אש רימותנו
 הכרו וימת רצה הוא מות וימת
 הרצה ונאל הדסה הוא ימות
 אתה רצה כפני עובו הוא ימיתנו
 ואסבי שניא היה רפנו או
 השליך עליו כיצד היה ימתאו
 כאיכה הכרו כיהו וימת מות
 וימתה מכה רצה הוא נאל
 נאל הדסה ימית אתה רצה נפש
 כיוואס כפתעבל איכה הרפו
 אוה שליך עליו כלכלי בלא
 עדיה אוכל אכנ אש רימות
 כהכל אראותו יפל עליו וימת
 והוא לא אוכל וולא מבקש
 רעתו וישפטוה העדה בן המנה

ובין נאל הדסה על המישפטים
 האלה ויהי צלו העדה אתו ויח
 מיד נאל הדסוה שיכו אתו
 העדה אל עיר מקלטו אשר
 נסישמה וישבכה ער מות
 הכרו הנדל אשר מישח אתו
 כשמן הקדש ויאסי צא יצא
 הרצה אתנו כול עיר מקלטו
 אשר ינוס ישמה יומי צא אתו
 נאל הדס מחויץ לנכול עיר
 מקלטו וירצה נאל הדס את
 הרצה אין לודס כי בעיר מקלטו
 ישבער מות הכרו הנדל ואחוי
 מות הכרו הנדל ישוב הרצה
 אל ארץ אחותו ויהיו אל הלש
 לחקת מישפט לדרתיכם נבל
 מו שבתים כל מכה נפש לני
 עדיס ירצה אתה רצה ויער
 אחר לא יענה כנפש למות
 ולאתקו כפר הנפש רצה
 אשר הוא ריש על מות ממות
 וימת יוראתקו כפר לנס אל
 עיר מקלטו לשוב לשת נארץ

נשיא פלטיאל קצין וולמטה
כעאשר נשיא אחיהוד בן
ישראל מוזל מטה כענפת לי נשיא
פחה אל בן עמיהודי אלה אשר
צוה יהוה לנחל את בני ישראל
בארץ כנען
וידבר יהוה אל משה בערב
מואב על לירדן וירחול אמר יצו
את בני ישראל לונתנו ללויים
מנחלת אחותם ערים לי שבת
ומגור של ערים סביבתי הסתתנו
ללויים והיו הערים להם לשנת
ומגור שיהם יהיו לכהמתם ול
ולרכושם ולכל חיתם ומגורשי
הערים אשר נתנו ללויים מקיו
העיר וחוינה אלה אמה סביב
ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה
אלפים כאמה והוא את פאת נגב
אלפים כאמה והוא את פאת ים
אלפים כאמה והוא את פאת צפון
אלפים כאמה והוא את פאת דרום
יהיה להם מגורשי הערים ואת
הערים אשר נתנו ללויים את

יששעריה מקלט אשר נתנו
לכם שמה הרצח ועל יהם נתנו
ארבעים ושתים עירי כול הערים
אשר נתנו ללויים ארבעים
וישמנה עיר אתהן ואת מגורשיתן
והערים אשר נתנו מאחות בני
ישראל מאת הרב תרבו ומאת
המעטת מעיטו איש מן
נחלתו אשר ינחלו ויתן מערו
ללויים
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עברים אתהיו
ארצה כנען ויהקדיתם לכם
ערים ערי מקלט תהינה לכם
ונס שמה הרצח מכה נפש
כישגנה והיו לכם הערים למקום
מנאול לאימות הרצח ער
עמדו לפני הערה למישפט
והערים אשר נתנו יששערי
מקלט תהינה לכם את ישראל
הערים נתנו מעבר לירדן ואת
שלשה ערים נתנו בארץ כנען

ויגבר צנהו והיה תצאתו מנגב
 לקדש ברנעו וצאתו ארז
 ועבר עי צמעה ונסכה גבול מש
 מעצמו ונחלה מצרים והיו
 תו צאתו והימה ונגבוליס והיה
 לכסה היס הנדול ונגבול זה יהיה
 לכס נגבוליס וזה יהיה לכס נגבול
 צפון מזן היס הנדול תתאו לנס
 הר ההר מהרה הר תתאו לנס
 חמתו והיו תו צאת הגבל צדו
 וייצא הגבל ופרנה והיו תו צאתו
 חצר עינן זה יהיה לכם נגבול
 צפון וזה תאויתם לכס לנגבול
 קדמה מצר עינן שפמה ונד
 הגבל משפס הרכלה מקדס
 לעין וירר הגבל ומה על כתף
 יס כנרת קדמה וירר הגבל
 היררנה והיו תו צאתו יס גמלח
 ואתתה יהיה לכם הארץ לנבלתיה
 סכיבו וי צומישה את בני שואל
 לאמר ואתה ארץ אשר י
 תנחלו אתה כנודל אשר עוה
 יהוה לתלת שעת המטות

וחצי המטה כי לקחו מטה בני
 הר אובע לבית אכתס ומטה
 בניהנר לבית אכתס וחצי מטה
 מנשה לקחו ונחלתם ישעיה מטות
 וחצי המטה לקחו ונחלתם
 מעבר לירדן וירחו קדמה י
 מורחה
 וירכר יהוה אל משה לאמר
 אלה ישמות האנשים אשר
 ינחלו לכם את הארץ אל עור
 הכהן ויהו ישעבן ויונשי אחר
 נשיא אחר ממטה תקחול עול
 את הארץ ויאלה ישמות האנשים
 למטה יהודה כלבן יפנה
 ולמטה בני שמעון שמואל
 בן עמי יהודי למטה בני י
 אליהר בן כסלון ולמטה בני
 דן נשיא בקיבן וילבע ויוסף
 למטה בני מנשה נשיא תניאל
 בן אפר וילמטה בני אפרים
 נשיא קמואל בן שפטן ולמטה
 בני זבולן נשיא אלי צפן בן
 פרנדול למטה בני יששכר

פונק בארץ כנען בכא בני
ישראל ויסעו מהר ההר ויחנו
בצלמנה ויסעו מצלמנה ויחנו
בפונק ויסעו מפונק ויחנו באנתו
ויסעו מאנתו ויחנו בעי העברות
בנכול מואב ויסעו מעייס ויחנו
בריקנר ויסעו מריקנר ויחנו
בעלמן דבל תימה ויסעו מעלמן
דבל תימה ויחנו בהרי העברים
לפני נכו ויסעו מהרי העברים
ויחנו בערבת מואב על ירדן
ירחו ויחנו על הירדן מבית
הישמת ער אבל השטים בענות
מואב וידבר יהוה
אל משה בערבת מואב על
ירדן ויחול אמר ודבר אל בני
ישראל ואמרת אל הסכיאתם
עבדים את הירדן אל ארץ כנען
והורשתם את כל ישיבי הארץ
מפניכם ואפרתם את כל
מישבת סו את כל צלמי מסבתם
תאכרו ואת כל כמות שמייהו
והורשתם את הארץ וישבתם

בה כילכם נחתי את הארץ לדשת
אתה ויהתנחלתם את הארץ
בגורל למי שפחתו כסל דנתנו
אתנחלו וילמעט תמעיס את
נחלתו אל אשר יצאלו ישמה
הגורל לו ויהיה למטות אנתכם
תנחלו ויאסל אתורי ישו את
ישיבי הארץ מפניכם והיה
אשר תותיקו מהם לישבים
בעיניכם וצנוס כצריכם וצ
ועדרו אתכם על הארץ אשר
אתם ישיבים בה ויהי כאשר
דמיתו לעשות להם אעשה
לכם וידבר יהוה אל משה לאמר
עו את בני ישראל וואמרת אלם
כי אתם סכאים אל הארץ כנען
ואת הארץ אשר תפל לכם
בנחלה ארץ כנען לנבלתיה
והיה לכם פאת נוב ממדבר צן
על ידי ארוס והיה לכם נכול נוב
מקצה יוסה מלח קדמה ונסב
לכם הנכול מנובל מ עלה עקובים

ויסעו מהר שפרו ויחנו בחררה:
 ויסעו מחררה ויחנו במקהלת:
 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת:
 ויסעו מתחת ויחנו בתרה:
 ויסעו מתרה ויחנו במתקה:
 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה:
 ויסעו מחשמונה ויחנו במסרות:
 ויסעו ממסרות ויחנו בכני עקן:
 ויסעו מכני עקן ויחנו בחור הגזר:
 ויסעו מחר הגזר ויחנו ביטנתה:
 ויסעו מיטנתה ויחנו בעברנה:
 ויסעו מעברנה ויחנו בעין זנוב:
 ויסעו מעין זנוב ויחנו במדבר
 יצהור אקדש: ויסעו מקדש
 ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אוז:
 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר
 על פי יהוה וימת שם בשנת
 הארבעים ליציאת בני ישראל
 מארץ מצרים בחדש החמישי
 באחד לחודש: ויאהרן כן שלש
 ועשרים ומאת שנה כמתו
 בהר ההר: וישמע
 הכנעני מלך ערד והוא ישב

על פי החירת אשר על פני בעל
 יצפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני
 החירת ויעברו בתוך היס המדנה
 וילכו דרך שלישת ימים במדבר
 אתם ויחנו במרה ויסעו ממדה
 ויבאו אילמה ובאילם שתיים
 עשרה עינות מים ושבעים תמרים
 ויחנו שם: ויסעו מאילם ויחנו
 על ים סוף: ויסעו מיסוף ויחנו
 במדבר סיני ויסעו מדבר סיני
 ויחנו בדפקה ויסעו מדפקה
 ויחנו באלוש: ויסעו מאלוש
 ויחנו ברפידס ולא היה שם מים
 לעם לשתות: ויסעו מרפידס
 ויחנו במדבר סיני ויסעו ממדבר
 סיני ויחנו בקברת התאוה וישעו
 מקברת התאוה ויחנו בחצרות:
 ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה:
 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ:
 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה:
 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה:
 ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה:
 ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפרו

ארץ הנלעד לאחזה ויאס לא
יעברוהו יצס אתכם ונאחזו
כתכסכ ארץ כנען ויעעכנעו
ובער אובן לאמר את אשוננו
יהוה אל עבדיך כנעני שיהננו
נעבר חלוי ציס לפע יהוה ארץ
כנען ואתנו אחותנח לתנו מענו
לידרן ויתן להם משה לבנענר
ולבער אובן ולה צי שבט מנשה
בן יוסף את מלכת סיחן מלך
האמרי ואת מלכת עונג מלך
הבישן הארץ לעריה בנבלת
ערי הארץ סביב ויבנו בני נד
את ריבן את עטרת ואת עעו
ואת עטרת שופן את יעור
וינבהו ואת בית נמרה ואת בית
הרן ערי מבצר ונדרת צאן ונע
ראובן כנעני את חשבון ואת
אל על או את קריתנסי ואתנו
ואת בעל מעון מוסכת ישם
ואת שכם והויקר או כישמת
את ישמות הערים אשר בני
וילכו בני מבר כן מנשה גלעד

וילכדה ויורש אתה אמרי אשר
בה ויתן משה אתה גלעד למנו
כן מנשה וישכבה ויאיר בן
מנשה הלך וילכד את חותיהם
ויקרא את הקחותי אירו ונכח
הלך וילכד את קנתו ואת כנתיה
ויקרא לה נכח שמו:
פרט אלה מסעי בני ישראל אשר
יצאו מארץ מצרים לצאתם
ממשה ואהרן ויכתב משה
את מסעי אלה למסעיהם על
פי יהוה ואלה מסעיהם למוצ
למוצ אידם ויסעו מרעמסס
בחדש הראשון כחמשה עשר
יוסל חרש הראשון ממחרת
הפסח יצאו בני ישראל ביד
רמה לעיני כל מצרים וימי צרים
מקברים את אשר הבה יהוה
בהם כל בכו ובאלה היה עשה
יהוה שפטים ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסבתו ויסעו
מסבתו ויחנו באתם אשר בקצה
המדבר ויסעו מאתם ויישבעו

העישה הרע בעני יהוה יהוה
 קמתם תחת אכתיכם תרבות
 אנשים חטאים לספות עוד
 על חרון אפי יהוה אל ישראל
 כיתשובן מאחריו יסוף עוד
 להנחונכם בדור וישחתם לכל
 העם הזה ויבשו אליו
 ויאמרו ונדרת צאן ונבנה למקנו
 פה וערים לטפנו ויאנחנו נחליץ
 חיים לפני בני ישראל עד
 אשר אספה באנו אל מקומם
 וישב טפנו בעזריה מבצר מפני
 ישביה ארץ יל אנו שב אלנו
 עד התנחל בני ישראל איש
 נחלתו ויביל אנחנו אתם מעד
 לירדן והלאה כי באה נחלתנו
 אל ינו מעבר הירדן מזרח
 ויאמר אליהם משה אמת עשו
 אתה דבר הזה אסתחל על פני
 יהוה למלחמה ויעבר לכם כל
 חלוצי אתה הירדן לפני יהוה עד
 הודי שוא את איביו מפני יו

ונכבשה הארץ לפני יהוה ואמר
 תישבו והייתם סנקים מיהוה
 ומי ישראל והייתה הארץ הזאת
 לכם לאחזה לפני יהוה ואם לא
 תעשו כן הנה חטאתם ליהוה
 ודעו חטאתכם אשר תמציא
 אתכם כי עולכם ערס לטפכם
 ונדרתל צאן כסוה יצא מפנים
 תעשו ויוי אמר בעני דובני ואנן
 אל משה לאמר עבר די עשו
 כאשר אדע מצוה טפנו
 נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו
 ישם בעזרי חלוצי ויעבר די עשו
 כל חלוצי צבא לפני יהוה למ
 למלחמה כאשר אדע רברי
 ויעול הס משה את אל עוד
 הכהן ואת יהושע בן נון ואת
 ראשי אבות המטות לבני
 ישראל ויאמר משה אל הם
 אסיעברו בעני דובני ראובן
 אתכם אתה הירדן כל חלוצי
 למלחמה לפני יהוה ונכבשה
 הארץ לפניכם ונתתם להם את

ויאמר אליהם משה אמת עשו
 אתה דבר הזה אסתחל על פני
 יהוה למלחמה ויעבר לכם כל
 חלוצי אתה הירדן לפני יהוה עד
 הודי שוא את איביו מפני יו

ויהי כלוהב חתומה אשר
הרימו ליהוה ששה עשר אל
שבע מאות וחמשים שקל
מאת שרי האלפיס ומאת שרי
המאות אנשי היצבא כחזו
איש לו ויקח משהו אל עזו
הכהן אתה והכהן את שרי
האלפיס והמאות ויבאו אתו
אל אהל מזבד ופרוץ לבני
ישראל לפני יהוה ויחטאו
ומקנה רכב היה לבני ראובן ולי
ולבני גד עינים מאד ויראו את
ארץ יעזר ואת ארץ גלעד
והנה המקום מקום מקנה ויבאו
בני גד ובני ראובן ויאמרו אל
משה ואל אל עזר הכהן ואל
נשיאיה העדה לאמר יעטרות
וריקו ויעורנו מרה וחשבון
ואל על הוי שבסוגנו ובעינו וארץ
אשר הכה היה לפני עדת
ישראל ארץ מקנה היא
ולעבדי מקנה ויחטאו
ויאמרו אסמינו ונחזיק

בענידי תן אתה ארץ הזאת
לעבדיך לאחזה אל תעברנו
אתה ירדו ויאמר משה לבני
גד ולבני ראובן האחיכם ויבאו
למלחמה והוא אתם שתשבו פה
ולמה תנו און את לבני ישראל
מעבר אל הארץ אשר נתת להם
יהוה יכה עשו אבתיכם בשלח
אתם מקד שבר נעלך אות את
הארץ וייעלו יעד נחל אישבו
ויראו אתה הארץ ויבאו את
לבני ישראל לבלתי בא אל
הארץ אשר נתת להם יהוה
ויחר אף יהוה כיסו ההוא וישבע
לאמר יאסיר אוהאנשים העו
העלויס ממזרים מכון עשירי
שנהו מעל האת האדמה אשר
נשבעת ל אברהם ל יצחק
וליעקב ככל אמלאו אחרי יבתי
כל בני פניה הקניו והוי שיעבדו
נון כי מלאו אחרי יהוה ויחד
אף יהוה כי ישראל וינעם כמות
ארבעים שנה עד תסכל הדור

ותהי מחיצת העדה מן הצאן
 של ישראל ואלה שמות
 אלפי שבט אלפי וחמישים
 מאות ויבקר ישראל שנים
 אלף וחמשים שלשים אלף
 וחמשים מאות ונפיש אדם ששה
 עשר אלף ויקח משה ממחצת
 בני ישראל את האחו אחר
 מן החמשים מן האדם ומן
 הכהמה ויתן אתם ללוים שמדי
 משמרתם שכן יהוה הכאשר
 צוה יהוה את משה וייקרב
 אל משה הפקדים אשר לאוה
 הציב אשר יהי אלפי ישראל
 המאות ויאמר אל משה
 עבדיך נשא את ראש אנשי
 המלחמה אשר בנינו ולאפקד
 ממנו איש ונקרב את קרבן
 יהוה איש איש מצא כל
 והכא צעדה וצמיד טבעת עז
 וכומז לכפר על נפשתינו לפני
 יהוה ויקח משה ואל עזר הנקן
 אתה והכמתם כל כלי מעשה

כוועס הצבא צאן שש מאות
 אלף ושבעים אלף וחמשת
 אלפים ויבקר שנים ושבעים
 אלף וחמשים אחר וששים
 אלף ונפיש אדם מן הנשים
 אשר לאידעו משכב וכל
 נפיש שנים ושלשים אלף ותהי
 המחיצה חלקה וצאנים צבא
 מספר הצאן של שמאות אלף
 ושלשים אלף ושבעת אלפים
 וחמשים מאות ויהי המכס ליהוה
 מן הצאן שש מאות חמשים
 ושבעים ויבקר ששה ושלשים
 אלף ומכס ליהוה שנים
 ושבעים וחמשים שלשים אלף
 וחמשים מאות ומכס ליהוה
 אחר וששים ונפיש אדם ששה
 עשר אלף ומכס ליהוה שנים
 ושלשים נפיש ויתן משה את
 מכס תרומת יהוה לאל עזר הנקן
 באשר צוה יהוה את משה
 ומחיצת בני ישראל אשר
 חצה משה מן האנשים הצבאים

החיותם כל נקבה יהן הנה הני ל
ל בני ישראל כדבר כל עסל מסו
מעל ביהוה על דבר פיעור ותהי
המונפה בערת יהוה ויעתה הורגו
כל זכר בטף וכל אישה ידעת
אישל מישככזר הקנו: וכל
הטף בנישים אישר לא ידעו
מישככזר החיולכם ואתם תנו
מחוי למחנה שבעת ימים:
כל הרנפשוכלונגע בחלל
תחטאו ביום השלישי וביום
השביעי אתם ושבכם כלנו
וכל כל יעורו כל מעשה עוים
וכל כלי עין תחטאו
ויאמר אל עור הכהן אל
אנשי היצא הכאים למלחמה
ואתקת התורה אשר יצוה
יהוה את משה: אך אתה והרב
ואת הכסף אתה נחישת את
הכרזל את הכדיל ואת העפות:
כל דבר אשר יבא אשתעניו
באשוטהך אך כמן ינדה
יתחטאוכל אשר לא יבאנאש

תעבדו כמים יוכנסתם כנדינס
ביום השביעי ויטהרתם ואחר
תכאו אל המחנה:
ויאמר יהוה אל משה לאמר
שא את ראש מלקוח השכר
בארס ובכהמה אתה ואל עור
הכהן אישי אכתה עדה ויוצית
אתה מלקוח כין תפשי המלחמה
הייצא יסל יצא וכין כל העדה
והרמת מכסל יהוה מאת אנשי
המלחמה היצא יסל יצא אחר
נפש מחמישה מאות מן הארס
ומן הבקר ומן החמרים ומן
היצאן ממחציתם תקחו ונתתה
לאל עור הכהן תרומת יהוה:
וממחצית בני ישראל תקח
אחר אחזמן חמישים מן
הארס מן הבקר מן החמרים
ומן היצאן מכל הכהמה ונתתה
אתם ללוים שמרי משמרת
מישכן יהוה ויעש משמהו אל עור
הכהן כאשר יצוה יהוה את משה
ויהיה מלקוח יתר הכו אשר

אליוס והקיס את כל נהריהו
את כל אסריה אשר עליהוקיס
את סבי החרש להכוס שמעו
ואספה פרי פראתס אחרי שמעו
ונשא את עונה אלה החקים
אשר יצוה יהוה את משה בן
אישל אשתו בן אב לבתו
בנערה בת אבה
וירכריהוה אל משה לאמר
נקם נקמת בני ישראל מאת
המרדנים אחרת אסף אל עמק
וירכר משה אל העם לאמר
החל צום אתכם אנשי סל צום
ויהיו על מדקן לתת נקמת יהוה
במרדן אלף למטה אלף למטה
לכל מטות ישראל תשלחו
לצבא וייסרו מאלפי ישראל
אלף למטה שנים עשר אלף
חלו צום צבא וישלח את סמשה
אלף למטה לצבא את סואת
פיוח סכין אל עזר הכהן לצבא
וכרי הקר שוח צנורות התנועה
בדיו ויצבאו על מדקן

יצוה יהוה את משה ויהוה נב
זכרון את מלכי מדקן הרנו על
חלליהם את אויב את רב קסואת
צורו את חורו ואת רב עחמשת
מלכי מדקן ואת כל עסק בעזר
הרנו בחרכו ויישכוב בני ישראל
את עשי מדקן ואת טפס ואת
כל בת מסואת כל מקנה סואת
כל חיל סכוו ואת כל עריהם
במוי שכתס ואת כל טירתס שופו
באישו ויקחו את כל השלל ואת
כל המלקוח כארס וכנהמה
ויבאו אל משה ואל אל עזר
הכהן ואל ערת בני ישראל את
השכבו ואת המלקוח ואת השלל
אל המחנה אל ערכת מואב
אשר על ירדן ירחו
ויצאו משה ואל עזר הכהן
וכל נשיאי העדה לקרא את סאל
מחוץ למחנה ויקצף משה
על פקודיה החיל אשרי האלפט
וישריהם אות הכאים מצבא
המלחמה ויאמר אליהם משה

במועדיכם לכה מנדריכם ונו
ונהבתכם לעלתיכם ולמנחתכם
ולנסכסול של מיכסוי אמר
משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה

פרט

וידבר משה אל ראשי המטות
לכני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה: איש כי ידר
נדר ליהוה אוה שבע שבועה
לאסר אסר על נפשו לא יחל
דברו ככל הוציא מפיו ועשה
ואשה כיתה נדר ליהוה ואסוה
אסר בבית אביה בעריה ושבע
אביה את נדרה ואסרה אשר
אסרה על נפשה וחריש לה
אביה וקמו כל נדריה וכל אסר
אשר אסרה על נפשה יקום
ואסרה ואתה יקום
שמעו כל נדר יהוה אשר
אסרה על נפשה לא יקום ויהוה
יסלח לה מימי אביה ואתה
ואסרה ואתה לא ישיגה

עליה או מכטא שפתייה אשר
אסרה על נפשה וישמע אישה
ביום שמעו ויהוה יקמו
נדריה ואסרה אשר אסרה
על נפשה יקמו ואסר שמע
אישה יעא אותה והפר את
נדרה אשר עליה והוא מכטא
שפתייה אשר אסרה על נפשה
ויהוה יסלח לה ונדר אלמנה
ונרושה כל אשר אסרה על
נפשה יקום עליה והוא סבת
אישה נדרה או אסרה אסר
על נפשה בשבעה וישמע אישה
והחריש לה לא יעא אתה וקמו
כל נדריה וכל אסר אשר אסרה
על נפשה יקום ואם הפר יפר
אתם אישה ביום שמעו כל
מוציא שפתיה לנדריתו אסר
נפשה לא יקום אישה הפרס
ויהוה יסלח לה וכל נדר
שבעת אסר לענת נפשה אישה
יקומו אישה יפרו ואם
החריש לה אישה מימי

השמנה אילם שנים כבישים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים
 ומנחתם ונסכיהם לפריס לאילם
 ולכבישים כמספרם כמי שפט
 ושעיר חטאת אחר מלכר עולת
 התמיד ומנחתה ונסכיה:

וכיום השביעי פרים
 שבעה אילם שנים כבישים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים
 ומנחתם ונסכיהם לפריס לאילם
 ולכבישים כמספרם כמי שפט
 ושעיר חטאת אחר מלכר
 עלתה תמיד ומנחתה ונסכיה:

כיום השמיני עזרת
 תהיה לכם כל מלאכת עברה
 לאתעשו ויהקרבתם עלה
 אישה ריחניחח ליהוה פראו
 איל אחד כבישים בני שנה
 שבעה תמימים: מנחתם ונסכיהם
 לפריס לאילם ולכבישים כמספרם
 כמי שפט ושעיר חטאת אחר
 מלכר עלתה תמיד ומנחתה
 ונסכיה: אלהתעשו ליהוה

התמיד ומנחתה ונסכיהם:
 וכיום השלישי פרים

עישתי עשר אילם שנים כבישים
 בני שנה ארבעה עשר תמימים
 ומנחתם ונסכיהם לפריס לאילם
 ולכבישים כמספרם כמי שפט
 ושעיר חטאת אחר מלכר
 עלתה תמיד ומנחתה ונסכיה:
 וכיום הרביעי פרים

עשרה אילם שנים כבישים בני
 שנה ארבעה עשר תמימים
 ומנחתם ונסכיהם לפריס לאילם
 ולכבישים כמספרם כמי שפט
 ושעיר עזים אחד חטאת מלנו
 עלתה תמיד ומנחתה ונסכיה:

וכיום החמישי פרים
 תשעה אילם שנים כבישים
 בני שנה ארבעה עשר תמימים
 ומנחתם ונסכיהם לפריס
 לאילם ולכבישים כמספרם
 כמי שפט ושעיר חטאת אחר
 מלכר עלתה תמיד ומנחתה
 ונסכיה: וכיום השישי פרים

אתר איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים ומנחתם סלת
כלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר שני עשר נסל איל וישוון
אחד לכבשה אחד ליטבת
חבשים וישעיר עזים אחד
חטאת לכלב על יכם מלכר עלת
החדש ומנחתה ועלת התמיד
ומנחתה ונסל כבש שפט
לריח ניחח אשה ליהוה:
ובעשור לחדש שני
הזה מקרא קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה
לא תעשו ויקרבתם עלה ליהוה
ריח ניחח פר בקר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימים יהיו לכם ומנחתם סלת
כלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר שני עשר נסל איל האחד
עשרון עשרון לכבשה אחד
ליטבת חבשים וישעיר עזים
אחד חטאת מלכר חטאת
הכפריס ועלת התמיד ומנחתה

ונסכהם: ובחמשה
עשר יום לחדש שבע עומקא
קדש יהיה לכם כל מלאכה אבת עזו
לא תעשו ויקרבתם עלה ליהוה שש
שבעת ימים ויקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פריס עז
בקר שלשה עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים יהיו ומנחתם סלת
כלולה בשמן שלשה עשרונים
לפר אחד לישלשה עשר
פריס שני עשר נסל איל האחד
ליטבת אילם וישוון עשרון
לכבשה אחד לארבעה עשר
כבשים וישעיר עזים אחד
חטאת מלכר עלת התמיד מ
מנחתה ונסכה: וביום
השני פריס בני בקר שנים עשר
אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים ומנחתם
ונסכהם לפריס לאילם ולכבשים
במספרם כפי שפט וישעיר
עזים אחד חטאת מלכר עלת

והיה על עולת החמיר יעשה
 ונסכו וביום שביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו: **שמיני** וביום
 הכפורים כהקריבכם מנחה
 חדשה ליהוה בשבעת ימים מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו ויהי קרבכם עולה
 לריח ניחח ליהוה פרים בני עמר
 שנים איל אחד שבעה בכשים
 בני שנה וזמנחתם סלת כלולה
 בשמן שלשה עשר נעים לפן
 האחר שני עשר נעים לאיל
 האחר עשרון עשרון לכבש
 האחד לשבעת הכשים: **שני**
 עזים אחד לכפר עליכם ימלך
 עלת החמיר ומנחתו תעשו
 תמימים יהיו לכם ונסכיהם:
 ובחדשה שביעי כאחד לחדש
 מקרא קדש יהיה לכם כל
 מלאכת עבודה לא תעשו יום
 תרועה יהיה לכם ויעשיתם עולה
 לריח ניחח ליהוה פר כן בקר

ההין לכבש יין ואת עלת חרש
 בחדש ולחרש יהי שנה וישעור
 עזים אחד לחטאת ליהוה על
 עלת החמיר יעשה ונסכו
 ובחדשה ראשון כש
 בארבעה עשר יום לחדש שפסח
 ליהוה וזמנחתם עשר יום
 לחדש יהוה חג שבעת ימים
 מיעותי אכל יבום הראשון מקרא
 קדש כל מלאכת עבודה לא
 תעשו ויהי קרבכם אשה עולה
 ליהוה פרים סבע בקר שנים איל
 אחד ושבעה בכשים בני
 שנה תמימים יהיו לכם וזמנחתם
 סלת כלולה בשמן שלשה
 עשר נעים לפרושני עשר נעים
 לאיל תעשו עשרון עשרון
 תעשה לכבש האחד לשבעת
 הכשים ושני עזים חטאת אחד
 לכפר עליכם ימלך עלת הקן
 אשר לעלת החמיר תעשו ואת
 אלה יבא לתעשו ליום
 ימים לחס אשה ריח ניחח

ויצויה אתו לעיניהם ונתתה
מהורד עליו למשיי שמעונו
עדת בני ישראל יולדנו אל עון
הכהן עמד וישאל לוכמ שפט
האודים לפני יהוה על פיו יצאו
ועל פיו יכארו הוא וכל בני ישראל
אתו וכל העדה ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ויקח את
יהושיע ויעמדהו לפני אל עון
הכהן ולפני כל העדה ויסמך
את ידיו עליו ויצוהו כאשר
דבר יהוה ביד משה:

והבריהוה אל משה לאמר:
עזאת בני ישראל ואמרת
אלהם את קרבני לחמי לאשי
היחנחתי ונתשמרו להקריב לי
כמו עדר וואמרת להסוה האשו
אשר תקריבו ליהוה כבשים
בני שנה תמימים שנים ליום
עלה תמיד ואתה כבש אחד
תעשה כבקר ואתה כבש השני
תעשה כמון הערבים ועשירת
האיפה סלת למנחה בלילה

כשמן כתית רביעתה הקין עלת
תמיד העשיה כהרסינו לריח
נחחאשה ליהוה ונספורביעת
ההין לכבשה אחד כבד שחקר
נסך שכר ליהוה ואתה כבש השני
תעשה כמון הערבים כמנחת
הבקר וכנסות עשה אשה
ריח נחח ליהוה:

וביום השבת שני כבשים בני
שנה תמימים שני עשרנים
סלת מנחה בלילה כשמן ונסך
עלת שבת כשבתו על עלת
התמיד ונסכה:

וכרא שיחד שיכנסת קריבונו
ליהוה פרים בני בקר שנים
ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים וישלשה עשר
סלת מנחה בלילה כשמן לפר
האחר ושני עשרנים סלת מנחה
בלילה כשמן לאיל האחד וישק
עשרון סלת מנחה בלילה כשמן ליהוה
לכבש האחד עלה יחנחאשה ליהוה ונסכה
חצי חהין יהוה לפרו שלשת חהין לאיל ורביעת

ממי שפחתו ויד שאתה והיתה
לכני ישראל לחקת משפט
כאשר עשה והיה את משה

ויאמר יהוה אל משה על האל
הרה עבדים הזהור אה אתה ארץ
אשר נתתי לבני ישראל וראיתו
אתה ונאספת אל עמך נס אתה
כאשר נאסף אהרן אחיך כאשר
מדתם פי כמדבר צן כמדינת
העדה להקדישני צמיס לענינים
הסמי מדינת קר שמדפד צן
וידבר משה אל יהוה

לאמר יפקד יהוה אלה הרוחת
לכל בשר איש על העדה אשר
יצאלפניהם ואשר יכאלפניהם
ואשר יוציאם ואשר יכיאם
ולאתה עדת יהוה כי צאן אשר
אין להם רעה וויאמר יהוה אל
משה קח לך את יהושע בן נון
איש אשר רוחו כנוסמכת את
ידך עליו ויהי עמדת אתו לפע
אל עזרה כהן ולפע כל העדה

יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה
נעה וחבל הומלכה ותרצה וותעעו
לפע משה ולפע אל עזר הפתן
ולפע הנשיא וסכל העדה פתח
אהל מועד לאמר אבני מתן
במדבר והוא לא היה בתוך העדה
הנערים על יהוה בעדת הקדש כי
כחטא ומתו בניסל אהיל וילמה
יצר עינים אבני מתוך משפחתו
כי אין לוכן תנהלנו אחוה בתוך
אחי אבני וויקרב משה את
משפטן לפני יהוה

ויאמר יהוה אל משה לאמר
כן בעות צלפחד רבתנתו ותתולונו
אחות נחלה בתוך אחי אביהם
והעברת את נחלת אביהן להן
ואל בני ישראל אל תדבר לאמר איש
כימותו וכן אין לו והעברת את
נחלתו לבתו ויאסאין לו בנותתם
את נחלתו לאחיו ויאסאין לו
אחיו ונתתם את נחלתו לאחי
אביו ויאסאין אחיסל אביו ונתתם
את נחלתו לשאר הקרב אליו

היחצאל ללעני משפחת הגוני
ליצרם משפחת היצרי לשלם
משפחתה של מי אלה משפחת
נפתליל משפחתם ופקדיו הם משו
וארכעיס אלה וארכעמאות
אלה פקודי בני ישראל שיש
מאות אלה ואלה שבע מאות
וישלישים
וידבר יהוה אל משה לאמר
לאלה תחלק הארץ בעולה
במספר שמות לרב תרכה נחלתו
ולמעטת מעיט נחלתו איש
לפי פקדיו יתן נחלתו אך כגורל
יחלק אתה ארץ של שמות מטות
אבתם עתלוי על פי הגורל תחלק
נחלתו בקרב למעט
ואלה פקודי הלוי למשפחתם
לעישון משפחת הגר שני לקחת
משפחת הקהתי למרדים משפחת
המרדי אלה משפחת לוי
משפחת הלכני משפחת הזבולוני
משפחת המחלי משפחת המושי
משפחת הקרחיוקהת הולד

את עמרס וישם אשת עמרס
יוכבר בת לוי אשר הולדה אתה
ללוי כמצרים ותלד לעמרס את
את אהרון ואת משה ואת מרים
אחתם וילד לאהרון את נרב
אביהוא את אלעזר ואת איתמר
וימת נרב ואביהוא בהקריבם
אשר הולד לפני יהוה ויהיו פקדיו הם
של שהו עשרים אלה כל זכר
מבן חרש שומע להכיר את הפקוד
בתוך בני ישראל כיל אנתו הם
נחלת בתוך בני ישראל אלה
פקודי משהו אלעזר הכהן אשר
פקדו את בני ישראל בערבית
מואכעל ירחו ויבא אלה לא
היה איש מפקודי משהו אהרון
הכהן אשר פקדו את בני ישראל
במדבר סיני כי אמר יהוה להם
מותי מתו במדבר ואתו מהם
איש כי אסכלב כי פנה ויהושיע
בנון ותקדבנה בעת
יצא חרבן חרבן על עירבון בני
קמנשה למשפחת מנשה בן

האחר מייל שפופס משפחת
 השופס מילחופס משפחת החופמי
 ויהיבנעל עארדונעמן משפחת
 הארדילנעמן משפחת הענמי
 אלהבנעמן למשפחתם ו
 ופקדיהם חמהו ארבעים
 אלהו שישמאות
 אלהבנעמן למשפחתם
 לשוחס משפחת השוחמי
 אלה משפחתהן למשפחתם
 כל משפחת השוחמי לפקדונם
 ארבעה ושישים אלהו ארבע
 מאות בני אשר
 למשפחתם לימנה משפחת
 הימנה לוי שוי משפחת השוי
 לביעה משפחת הכריעו לעני
 כריעה לחכר משפחת הכרי
 למלכיאל משפחתה מלכיאל
 וישם את אשר שדה אלה
 משפחת בני אשר לפקדונם
 של שהוחם שישים אלהו ארבע
 מאות בני נפתלי
 למשפחתם ליחזאל משפחת

משפחתה איעזריאל חלק מש
 משפחתה חלקו יואש בן אהרן
 משפחתה אשריאל וישכם
 משפחתה שבמי וישמירע
 משפחתה שמידע וחפד
 משפחתה חפדי ויעל פחד בן
 חפרל אהיו לוכנס כי אסכנת
 וישם בנות יעל פחד מחלה ונעה
 חנה מלכה ותרצה ואלה משפחת
 מנשה ופקדיהם שישים וחמשים
 אלהו שבע מאות
 אלה בני אפרים למשפחתם
 לשותלח משפחתה שותלח
 לכר משפחת הכרי לחתן
 משפחתה חנני ואלה בני
 שותלח לעזק משפחתה עזקי
 אלה משפחת בני אפרים לפ
 לפקדיהם שישים ושלשים אר
 וחמש מאות אלה בני יוסף
 למשפחתם בני
 בנימן למשפחתם לבלע מי
 משפחתה כלעל אישבו משפחת
 האשביל אהודם משפחת

אתם ואת קרח כמות הערה נאל
האש את חמישים ומאתים
איש ויהיו לכם וכן קרח לא
מתו ימים כע שבעים
למי שפחתם לנמואל מי שפחת
הנמואל לימק מי שפחת הימני
ליכן מי שפחת היכני לזרח
מי שפחת הזרחיל שאול משפחת
השאול ייאלה מי שפחת הי
השמעוני שנסוע שריס אלה
ומאתים: כע נד
למי שפחתם לצפון מי שפחת
הצפוני לחנני מי שפחת החנני
לשונני מי שפחת השונני לאוני
מי שפחת האוני לערי מי שפחת
הערי ילארוד מי שפחת הארוד
לאראלי מי שפחת האראלי
אלה מי שפחת כע נד לפקדיות
ארבעים אלה וחמישים מאות
כני יהודה עיר ואונן
וימת עיר ואונן בארץ כנען
ויהיו כני יהודה למי שפחתם ל
לשלה מי שפחתה שלני לפרץ

מי שפחתה פריצ לזרח מי שפחת
הזרח יו יהיו כע פרץ לחני צרן
מי שפחתה חני צרני לחמול משפחת
החמולי יאלה מי שפחת יהודה
לפקדיות ששה ושבעים אלה
וחמישים מאות: כע
יששכר למי שפחתם תולע
מי שפחתה תולעי לפנה מי שפחת
הפוני ילי שוכמי שפחת הישכמי
לשמרון מי שפחת השמרני
אלה מי שפחת ישישכר לפקדיות
ארבעה וששים אלה וישלש
מאות: כע זבולן
למי שפחתם לסוד מי שפחת
הסודי ילאון מי שפחת האלני
ליחל אל מי שפחת היחל אלני
אלה מי שפחתה זבולני לפקדיות
ששים אלה וחמישים מאות
כני יוסף למי שפחתם מ
מנשה הוא פריס: כע מנשה
למכיר מי שפחתה מכיר יומכיר
הוליד את גלעד לגלעד מי שפחת
הגלעדי יאלה כע נד עיר אישור

ויאמר יהוה אל משה ואל
 אל עורכך אהרן הכהן לאמר
 שאו את ראש כל עדת בני
 ישראל מכן עשרים שנה ומה
 לבית אבתם כל יציאת בני ישראל
 וידבר משה ואל עור הכהן אתם
 בעדבתמוא בעל ירדן ירחו
 לאמר מכן עשרים שנה ומה
 כאשר צוה יהוה את משה ובע
 ישראל היציאת מארץ מצרים
 ראובן בכור ישראל בני ראובן
 חנוך משפחת החובי לפלוא
 משפחת הפלאי לחצרון
 משפחת הרעוע לזרם
 משפחת הכרמיאלה משפחת
 הראובע ויהיו פקדיהם שלשה
 וארבעים אלף וישבע מאות
 ושלשים וכנען פלוא אליאב
 ובע אליאב נמואל ורתן ואביס
 הוא רתן ואבירם קרואי הערה
 אשרה צועל משה ויעל אהרן
 בעדת קרחתם על יהוה
 ותפתח הארץ את פיה ותבלע

אלה:
 וידבר יהוה אל משה לאמר פרע
 פינחס בן אל עורכך אהרן הכהן
 השיב את חמתו מעל בני ישראל
 בקנאו את קנאתי בתוכם ולא
 כליתי את בני ישראל בקנאתי
 לכן אמר הנעניתן לו את כריתתי
 שלום ויהי תהלוך ורוע אחריו
 ברית כהנת עול סתחתא שר קנא
 לאלהיו ויכפר על בני ישראל
 וישם אישיו ישראל המכה אשר
 חכה אתה מדינת זמרין סלוא
 נשיא בית אבדל שמעניו ישם
 האשה המכה המדינת כובי
 בת עורראי שאמותכת אב
 במדין הוא:
 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 צרור אתה מדיניסוה כיתס אותם
 בני צרקהסלכס כנכליהס אשר
 נכלולכס על דבר פעור ועל דבר
 כוביבת נשיא מדין אחתס המנה
 כוסס המנפה על דבר פעור ויהי
 אחרי המנפה

לעמולכה אי עיני אישרי עשה
העסהוה לעמד כאחרית הימים
ויישא מי שלו ויאמר נא סבל עם
כעבדונא סהגבר שתס העין
נאם שמע אמרי אל ויד ערעת
עליון מחוה שר ויחוה נפל וגו
עיניס אד אנו לא עתה אשודנו
ולא קרוב בדרך כוכב מי עקב קוס
ישבט מי ישראל ומחץ פאתי
מואב וקרקר כל בני שת והיה
אדום ירשה והיה ירשה ישעיר
איכו וישראל לעשה חיל ויוד
מי עקב והאביר שריר מעיד
וירא את עמלק וישא מי שלו
ויאמר ראי שיתנויס עמלק ואחריו
עדי אבד וירא את הקיני וישא
מי שלו ויאמר איתן מי שכר ושם
כסל עקנדי כי אסי היה לבער קין
ערמה אשוד תשכר וישא משו
ויאמר אי מי יחיה מי שמו אל
ויצם מיד כתיס ועני אשוד ועו
עברונסהוה עדי אבד ויקס
כל עסוילך דוי שכל מקמו ונס

כלקהלך לדרכו
וישב ישראל כשטיס ויחל העם
לונות אל כנות מואב ותקראן
לעסל וכחי אל היה קו יאכל העם
וישתחוול אל היה קו וי צמד ישראל
לבעל פעור ויחק אף יהוה בישראל
ויאמר יהוה אל משה קח את כל
ראשי העסוה וקע אותם ליהוה
נדרה שמי שווי שכרון אף יהוה
מי ישראל ויאמר משה אל
שפטוי ישראל הרנו איש אנשו
הנצמדים לבעל פעור ויהנה איש
מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו
את המדינתל עיני משה ויעני
כל עדת בני ישראל והמה בכנס
פתח אהל מועד וירא פנחס בן
אל עזרבן אהרן הכהן ויקס מתוך
העדה ויקרמח בירו ויבא אחד
אישי ישראל אל הקנה וידקר
את שניהם את אישי ישראל
ואתה אישה אל קנתה ותעצ
המנפה מעל בני ישראל ויהיו
המתיסכמנפה ארבעה ועשרים

מהטוב אהליך יעקב משבתך
 ישראל כי נחליס נטיו כנת עלי
 נהר כאהליס נטיעיהוה כארום
 עלי מיס ייזל מיס מרליו וזרעו
 כמיס רביס וירס מאנג מלכו
 ותנשא מלכותו אל מוציא מ
 ממעריס פתו עפת ראס לויאכל
 גויס צריו ועצמתיהס יערסוחצו
 ומחין פרע שכבכאדיו ולביא
 מייקיע מכרכך ברוד ואויו
 ארוד ויחר אף בלק אל כל עם
 ויספק את כפיו ויאמר בלק אל
 כל עם לקבאי בקראתך והנה
 פרסת כרדוה של שפעמיס ועתה
 כרחל אל מקומך אמרת ינני
 אנכרד והנה מצעד יהוה מצעד
 ויאמר בלעם אל בלק הלאנס
 אל מלאכך אישר שלחחאל
 רבתי ל אמר יאסיחן ל בלק
 מלאכיתו כסוההכל אאוב
 לעבר את פי יהוה לעשות טונה
 אורעה מלביא אשר ידבר יהוה
 אתו ארכר ויעתה הנעה הולך

ביעקב לא קסס בישראל כעת אמר
 ליעקב ל ישראל מהפעל אליהו עטנא
 יקום וכאד יתנשא לא ישכב עד יאכל
 טרף ורס חלליס ישתהו ויאמר בלק אל
 בלעם קבל את קענוס כרד לא תתנוני
 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלארבותי
 אליך לאמר כלאשר ידבר יהוה אתו אנשי
 ויאמר בלק אל בלעם למהנא אקחן אל
 מקום אחר אולי יישר בעציה אלהים
 וקבת לי משס ויקח בלק את בלעם
 ראשה פעורה הנשקף על פני הישימין
 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה
 מזבחתוה כלי בזה שבעה פריסו שבעה
 אילסו ועיש שכבכאשר אמר בלעם
 ויעל פרואיל כמזבח וירא בלעם מיטב
 בעני יהוה לברך את ישראל ולא
 הלך בפעם כפעם לקראת נחשים
 וישתאלה מדבר פניו וישא בלעם
 את עינו וירא את ישראל ישק
 לשכטיו ותהו עליו ורחאל חיסו וישא
 משלו ויאמר נאם בלעם כענוס ונאם
 הנטר שתס העין נאם שמע אמרי
 אשר מחוח שר יהוה נפל וגווי עיניס

מהטוב
 ברא
 הרה

וירא משם קצה העם ויאמר
כל עם אל כל קבנה לי כזה שמעו
מזכחותיה כן לי כזה שבעה פרים
ושבעה אילים ויעש כל קבנה אשר
דבר כל עם ויעל כל קובל עם
ואיל כמזבח ויאמר כל עם לך
התיצב על עלתו ואלה אולי
יקרה יהוה לקראתי ורם מה
יראנו והנה תלך וילך שפי ויקר
אלהים אל כל עם ויאמר אליו
את שבעת המזבחות ערבתי וא
ואעל פרו איל כמזבח וישם
יהוה רם כפי כל עם ויאמר שוב
אל כל קובה הדבר וישב אליו
והנה ניצב על עלתו הוא וכול שוי
מואב וישא משלו ויאמר מן
ארם עתה כל קמלך מואב מחוץ
קדס למה ארה לייקב ולמה
ועמה ישראל למה אקבל אקנה
אל ומה אועס לא ועס יהוה וי
מראש גרים אר אנו ומזבחות
אשר עתה עס לברך ישכון
וכנוי סלא ירחי שב

מימנה עפר יעקב כומס פראתו
וישראל תמת נפשי מותי שריסותי
אחריתי כמה ויאמר כל קאל בלעם
מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה
ברכתך ויעזובי אמר הלא את אשר
ישים יהוה כפי אתו איש מד לדבר
ויאמר אליו כל קד נא אתי אל מקום
אחר אשר תראנו משם אפס קצתו
תראה וכלו לא תראה וקבע לי משם
ויקחרו שרו צפיס אר אש הפסגה
ויבן שבעה מזבחות ויעל פרו איל כמזבח
ויאמר אל כל קהתי צבנה על עלתו ואני
אקרה סה ויקר יהוה אל כל עם וישטתו
כפיו ויאמר שוב אל כל קובה הדבר ויבא
אליו והעניצב על עלתו שרי מואב אתו
ויאמרו כל קמה דבר יהוה וישא משלו
ויאמר קוס סקי שמעה אוינה עדינו צפוי
לא אישאל ויכובד ארסו ותתם ההוא
אמר ולא יעשה ודבר ולא יקבענה
ברך לקחתי וברך ולא איש בנה לא תפיש
און בעקבך לא ראה עמל בני ישראל יחזו
אלהו עמו ותרו עת מלך בני אל מוציאם
ממצרים כתי עת ראלו כי לא נחש

ויסף להפתה ויוסף מלאך יהוה
 עבדו ויעמד במקום צר אשר
 אין דרך לנטות ימין וישמאול
 ותרא האתון את מלאך יהוה
 ותרכיזתה כל עסויחר אף גלעם
 ויד אתה האתון במקל ויפתחיהוה
 אתפי האתון ותאמר לכל עס
 מה עשית לך כי הכיתני זה שלש
 רגליס ויאמר כל עס לאתון כי
 התעללת בי לויי שחרב ביריבי
 עתה הרגתיך ותאמר האתון אל
 כל עס הלא אנכי אתך אשר
 רכבת עלי מעורך עד היום הזה
 ההסכן הסכנת לעשות לך כה
 ויאמר לא אויב יהוה את עיני
 כל עס וירא את מלאך יהוה ונענע
 בדרך וחרכו שלפה בידו ויקד
 וישתחול אפיו ויאמר אליו
 מלאך יהוה עלמה הכית את
 אתך זה ישלוי שרגליס חנה אני
 יצאתי לשטן כירט הדרך
 לנגד יותר אני האתון ותטלפני
 זה ישלוי שרגליס אולי נטתה מפני

כי עתה נסאתה הרגתי ואותה
 החייתתי ויאמר כל עס אל מלאך
 יהוה חטאתי כילא יד עתי כי אני
 נעבדך אתי בדרך ועתה אם
 רע בעיניך איש ובה לוי ויאמר
 מלאך יהוה אל כל עס לך עס
 האנשיסו אפס אתה דבר אשר
 אדבר אליך אתו תדבר וילך גלעם
 עס שריו בל קווי שמע בלך כי
 כא כל עסוי יצא לך אתו אל עי
 מואב אשר על נבול ארנן אשר
 בקצה הנבול ויאמר בלך אל
 כל עס הל אישלח שלחתי אליך
 לקרא לך למה לא הלכת אלי
 האמנסל אוכל כבדך ויאמר
 כל עס אל בלך הנה באתי אליך
 עתה היכל אוכל דבר מאומה
 הדבר אשר יישוים אלהיס בני
 אתו אדבר וילך כל עס עס בלך
 ויבא וקרית חיצותיו ויזכח בלך
 בקרו יצאו וישלח כל עס ולשוני
 אשר אתו ויהי כבדך ויקח בלך
 את כל עסוי על הוכמות בעד

כאשר ידבר יהוה אלי וישבו ע
שרימו אכעס כל עסוי יכא אלוים
אל כל עסוי אמרמי האנשים
האלה עמד ויאמר כל עסאל
האלהיס כל קבן צפור מלך
מואכ שלח אלי יהנה העסה ינא
ממעקיס ויכס את עין הארץ
עתה לכה קכה לי אתו אולי אצל
להלחם כוונד שתיווי אמר אלוים
אל כל עסאל תלך עמחם לא
תאר אתה עסכ כרוד הוא ויקס
כל עסכ כקרו ויאמר אל שרי
כל קלמי אל ארצכסי מאן
יהוה לתת להלך עמכס ויקומו
שרימו אכויכא אל כל קוי אמו
מאן כל עסהלך עמנו ויסקיעוד
כלק שלח שריס רכיסונככרים
מאלהו יכא אל כל עסוי אמרו
לוכה אמר כל קבן צפור אל נא
חמנע מהלך אלי כיככד אננך
מאדוכל אשר תאמר אלי
אעשה ולכהנא קכה לי אתה עס
הוהווי עסכל עסוי אמר אל עברי

כלק אסיתולי כלקמלא כיתו
כספ וזהכל לא אוכל לעבר אתפי
יהוה אלהיל עשות קטנה או
גדול הויעתה שכוונא כוהנס אתם
הלילה הוארעה מהיסק יהוה
רבר עמיו ויכא אלהיס אל כל עס
לילהו יאמר לו אסלקרא לך
כא האנשים קוסלך ארסו אן
אתה רבר אשר ארבר אלך אן
תעשה ויקס כל עסכ כקרו ויחש
את אתנו וילך עס שרי מואכ
ויחר אף אלהיס כיהולך הוא
ויתי עכמל אן יהוה כרוד לשון
לוהו ארכבעל אתנו וישני נענו
עמו ויחר אף אתון אתמלא אן
יהוה נככרוד וחרבו שלופה
כרו ותטה אתון מן הדרך ותלך
כשרה וירכע עס אתה אתון
להטתה כרוד ויעמד מלאך
יהוה כמשיעול הכרמים גר
מוהו גר מוהו ויחר אף אתון את
מלאך יהוה ותלחין אל הקיר
ותלחין אתרנל כל עסאל הקיר

חשבון חכמה ותכונן עיר סיוחון
 כי אשיני צאה מחשבון לחכה
 מקדית סיוחון אכלה עה מואב
 בעלי במות ארנן יאולך מואב
 אכרת עס כמני שנתן מניו פליטת
 וכתיוכש כיתל מלך אמרי סיוחון
 וערס אכר חשבון ער דיקון גשית
 ערנפה אשר ער מי רבא יושב
 ישראל בארץ האמרי וישלח
 משה לדג את יעור וילכדו
 בנתיה וירש אתה אמרי אשר
 שסוי פנויו על ודרד הכשון יצא
 עונ מלך הכשון לקראתס הוא
 וכל עמו למלחמה אדר עיו יי
 ויאמריהוה אל משה אל תיזא
 אתוכי כדרך נתתי אתו ואתכל
 עמו ואת ארצו ועשית לו נאשו
 עשיתל סיוחון מלך האמרי אשר
 יושב בחשבון ויבי אתו ואת
 בעו אתכל עמו ער בלתי השאו
 לו שריר וירשו את ארצו יי
 ויסעובני ישראל ויחנכו בעדנות
 מואב מעבר לירדן וירחיו

וירא כל קבן צפור את
 בלא אשר עשה ישראל לאמרי
 ויערמו אכמפע העס מאד כי
 רבה ואוקן מואב מפני בע
 ישראל ווי אמר מואב אלוקני
 מדן עתה היל חכהקהל אתכל
 סכנתני מלך השוד אתיקן
 השוד הוכל קבן צפור מלך
 למן אכבעתה הוא ווי שלחם
 מלאכים אל כל עסקן בעור עתוה
 אשר על הנהר ארץ כנע עמו
 לקרא לול אמר הנה עס יצא
 ממצרים הנה כסה את עין הארץ
 והוא איש כממליו ועתה הלכה נא
 ארה לי אתה עסהוה כי עיוס
 הוא ממני אולי אוכל נכה בו
 ואגר שנומן הארץ כי יר עתי
 את אשר תכרך מכרך ואישו
 תארו יארו וילכו וקע מואב יי
 וקע מדקן וקסמי סכרסויכא
 אל כל עס וירדו אל יוד בדי נ
 כל קני אמר אליהם לינו פה
 הלילה הוה שכתתי אתכם רבר

פרש

והנהכל הנשקוד אה אתו וחי
ועשמישהנחשנחשתוישמהו
עלהנסוהיהאסנשךהנחישאת
איששהנסאלנחשהנחישת
והימיסעובניישראלוחנונאמת
ויסעומאכלתויחונובעיי העברים
במהבראשעלפנימואנממוח
השמישימישסנסעוויחוננחל
ורדימישסנסעוויחונמעבר
ארנוןאשרכמרבריהיצאמפל
האמריכיארנוןעמולמואנמק
מואנמקחאמרייעלפניאמה
בספרמלחמותיהוהאתחבב
כסופהואתהנחליםארנוןיאשו
הנחליםאשהנסהלשבתעד
ונשעןלובולמואנממישסנאוה
הואתכאחאשכאמדיהוה
למישהאסףאתחעסוואתועלהם
מיסוואתחאשכאמדיהוה
ישראלאתהשימההואתעל
בארענולהיכאחפמהישרים
כרוהנריביהעסנמחקקבמיש
במישענתסוממדברמתנה

וממתנהנחליאלומעחליאל
כמותי ומכמותחמאאשרנשה
מואבראשהפסנההנשקפה
עלפניהישימון
וישראלחישראלמלאמסאל
סחןמלךהאמריהאמריאענה
כארעןלאנטהכישתהוכנס
לאנשתהמיכארברךחמל
עלעדאשרעמדנבלדוגלא
עקסיחןאתישראלעמדנבל
ויאסףסיחןאתכלעמוויצא
לקראתישראלחמרבריהווא
יהציהוילחספיישראלויכהו
ישראללפיחרכוויירישאת
ארצומארנוןעדיבקערבעע
עמקמיעונבולכעעמוןויקח
ישראלאתכלהעריםהאלה
וישכישראלככלעריהאמרי
בחישיבוןובמלכעמיהכיחטפון
עורסחןמלךהאמריהואווא
מלחסנמלךמואנכהראשון
ויקחאתכלארצומיהועראתון
עלכויאמרוהמשריםכאו

הננכבאישראלדרך האתרים
 וילחםבישראלוישב ממנו
 שביוידישראלנדר ליהוה
 ויאמר אסנתןתתן אתהעסוגה
 כדיוהחרמתיאת עריהסיןשמע
 חבצנצני יהוהכקול ישראלותן
 אתהכנענוויחרס אתהם ואת
 עריהסויקרא ישסהמקוסחומהו

ויסעומהר הדרך יססוף לסנב
 אתארץ ארוסותקצר נפש
 העסכדרך וירבד העסכאלהים
 וכמישהלמה העליתנו ממצרים
 למותכמדבר כי אין לחם ואין
 מיםונפישנו קנהכל חס הקלקלי
 וישלחיהוהבעס את הנחשים
 השרפיםוינשכו את העסוימת
 עסרבמישראל ויכא העסאל
 מישהוויאמרו חטאנוכי דברנו
 כיהוהזכרחתפלל אליהוהויסור
 מעלינואת הנחשויחתפלל משה
 בעד העסוויאמריהוה אל משה
 עשהלך שרפושיס אתו עלנס

אתישראלעברכבלו ויט
 ישראל מעליו
 ויסעומקד שובאובני ישראל
 כל העדהר ההרוויאמריהוה
 אלמישהואל אהרן כדר ההר
 עלנבל ארץ ארוסלאמר יאסף
 אהרן אל עמיוכיל איבא אל
 הארץ אשר נתתי לבני ישראל
 על אשר מריתם אתפי למי מרעהו
 קח את אהרן ואת אלעזר בנו
 והיעל אתם הרהרו והפשיט את
 אהרן אתכנריו והלכישתם את
 אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת
 שם ויעישמישהכא שק ענה
 יהוה ויעלו אלה הרהר לעיניו
 העדהויפשיטמישה את אהרן
 אתכנריו וילכש אתם את אלעזר
 כנווימת אהרן שסכראישההרו
 וירדמישה ואלעזר מן ההר ויואו
 כל העדהכינוע אהרן ויכבר את
 אהרן שלשים יום כית
 ישראל
 וישכועהכנענו מלך ערדישב

ויבא משה ואהרן מפני הקהל
אלפתח אהל מועד ויפלו על
פניהם ויאמרו כבוד יהוה אליהם :

וידבר יהוה אל משה לאמר ויקח
את המטה והקהל את העדה
אתו ואהרן אחיך ודברתם אל
הסלע לענין הסונתן מימיו וה
והוצאת להם מים מן הסלע וה
והשקית את העדה והוא את בעיני
ויקח משה את המטה מלפני
יהוה כאשר צוהו ויקהל לומר
ואהרן את הקהל אל פני הסלע
ויאמר להם שמעו נא המרים
המון הסלע והנה נוציא לכם מים
וידס משה את ידו ויך את הסלע
במטהו פעמים ויצאו מים סרבים
ותשתה העדה ובעירם :

ויאמר יהוה אל משה ואהרן
אחרניען לאהאמתם כי
להקרייטני לענין בני ישראל
לכן לא תביאו את הקהל הזה
אל הארץ אשר נתתי להם :

המה מי מריכה אשר רבו בני
ישראל את יהוה ויקד שבסם
וישלח משה מלאכים
מקדש אל מלך ארום סכה אמר
אחיך יישראל אל אתה הירעת את
כל התל אה אשר מינא אתנו ויצונו
אבתנו ומצרימה הונש שבב מצרים
ימי סרבים וירעולנו מצרים
ולאבתנו וינצק אליהו והווי שבע
קלנו וישלח מלאך ויצאנו
ממצרים והנה אנחנו בקדש עז
קצה הנכור ונעברה נא בארץ
לא נעבר כשרה ובכרם ולא
נשחה מי באר דרך המלך נדך
לאנטח ימין ושמאל עד אשר
נעבר נכר ויאמר אליו ארום
לא תעברו פן כחב אצא לק
לקראתך ויאמר אליו כני ישראל
במסלה מעלה ואסמימך נשחה
אעז ומקצועותי מבסוק אק
דבר כדלי אעברה ויאמר לא
תעברו ויצא ארום לקראתו ובעס
כברובי חוקה וימאן ארום :

לא יטהר יכל הנגע במת בנפש
 האדם אשר ימות ולא יתחטא
 את מי שכן יהיה טמא ונכרתה
 הנפש ההוא מי ישראל בני מינה
 לא זרק עליו טמא יהיה עוד
 טמא תוכיז את התורה אדם
 ימות באהל כל הבא אלה אהל
 וכל אשר בא אהל יטמא שבעת
 ימים וכל בלי פתוח אשר אין
 יצמיד פתיל עליו טמא הוא
 וכל אשר יגע על פני השרה נחול
 חרב או במת או בעצם אדם או
 בקמרי טמא שבעת ימים
 ולקח לו טמא מעפר שחפת
 החטאת ונתן עליו מיסותניסאל
 כל יולקת או עובט כל כמיסאש
 טהור וטהור עטה אהל ועל כל
 הבליסו על הנפשות אשר היו
 שסועל הנגע בעצם או בחלל
 או במת או בקנה יהיה הטהור
 על הטמא כמיסאש שלי שובות
 השביעי וחטא או בעיסה שביעי
 וכבס כנור ורחץ במים וטהור

כערכו איש איש טמא ולא
 יתחטאו ונכרתה הנפש ההוא
 מתוך הקהל כי את מקדש יהוה
 טמא מי נדה לא זרק עליו טמא
 הוא יהיה תהלה של חקת עולם
 ומה מי הער היכבס כנור יהוה נגע
 כמי הנדה יטמא ער הערב
 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא
 והנפש הנגעת תטמא ער
 הערב
 ויבאו בני ישראל כל הערומנו
 יצבחו שהרא שוויי שכ הענ
 בקר שוחמת שסמריס ותקנו
 שס יול אהיה מיסל ערה ויקחו
 על מי שהו על אהרן ויוד הכעס
 עסמ שהו אמרו לאמר ולו
 עי ענכנו עי אחינו לפע יהוה
 ולמה הכאתם את קהל יהוה
 אלהי מדבר הזה למות יש
 אנחנו וכענינו ולמה העליתנו
 ממי צביסל הבא אתנו אל
 המקוטה הזה לא מקוטה
 ותאנה נפון ורחק ומיס אין לשוה

יהוה ממל מעשרתיכם אשר תקחו
מאת בני ישראל ונתתם ממנו את
תרומת יהוה להל אהרן הכהן: מכל
מתנתיכם שדימו את כל תרומת
יהוה מכל חלבו את מקדש שוממו:
ואמרת אל ההסכה רימם את
חלבו ממנו ונתת לכל לוי סנתנו את
נהו וכתבו את יקבו ואלתם אתו
בכל מקום אתם וביתכם בני שני
הוא לכם חלה עבד תכם באהל
מועד יול את שאו עליו חטא
כהרימכם את חלבו ממנו ואת
קרש בני ישראל לא תחלו
ולאתמונתם ~~החטא~~
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר ואת חקת התורה אשר
עוה יהוה לאמר דבר אל בני
ישראל ויקחו אליך פרה אונה
תמימה אשר אין בה מום אשר
לא עלה עליה על ונתתם אתה
אל אל עור הכהן והויעא אתה
אל מחויג למחנה וישחט אתה
לפניו ולקח אל עור הכהן מדמו

פרט

באזבעו ויהוה אל זכר פני אהל
מועד מדמה שבוע פעמי שוקי
אתה פרה ל עיני את עדה ואת
בישרה ואת מדמה על פרי שהי שוקי
ולקח הכהן עזארו ואונם ושב
תול עתוה שלך אל תוך שפת
הפרה ויכנס כנור יהוה הפתח ורחץ
בשרו בכיסו ואחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן ערה ערפיתו שוק
אתה ויכנס כנור פמים ורחץ
בשרו בכיסו וטמא ער הערכי
ואסף איש טהור את אפר המחנה
והענה מחויג למחנה סמקום
טהור ומיתה ל עדת בני ישראל
למשמרת למינה חטאתה ואת
וכנסה אסף את אפר הפרה את
כנוריו וטמא ערה ערב והיותה
לכני ישראל ולגרה ער פתום
לחקת עולסיה ונעבמת לכל נפש
אדם וטמא שבעתימים הוא
יתחטא בכימוס שלישי ויבוס
השביעי ויטהרו ואסל את חטא
כיוס שלישי ויבוס השביעי

וכל חלב תהיו שורדן ורשייתם
 אשר יתנו ליהוה לך נתתם בניו
 כל אשר בארצם אשר יביאו
 ליהוה לך יהיה כל טהור בכיתך
 יאכלנו וכל חרס פי ישראל לך יהיה
 כל פטר רחם לכל בשר אשר
 יקריבו ליהוה בארסו וכבהמה
 יהיה לך אך פרה תפדה את בכור
 הארסו את בכור הכהמה הטמא
 תפדה ופריו ומכוריש תפדה
 בערבך כסף חמישת שקלים נשוה
 הקדש אשר יסגרה הוא אך
 בכור שור או בכור כשב או בכור
 עז לא תפדה קדש הם את דמם
 תזרק על המזבח ואת חלבם תקטור
 אישה לדיחנחח ליהוה ובישרם
 יהיה לך כחזה התנופה וכישוק
 הימין לך יהיה וכל תרומת הקדש
 אשר ירימו בני ישראל ליהוה
 נתת לך ולבעד ולבעתך אתך לחן
 עזל סכרית מלח עזל שהוא לפני
 יהוה לך ולזרעך אתך ויאמר
 יהוה אל אהרן בארצם לא תעלה וחק

לא יהיה לך בתוכם אע חלקך
 ונחלתך בתוך בני ישראל
 ולבני לוי הנה נתתי כל
 מעשר בני ישראל לנחלה חלק
 עבדתם אשר הם עבדים את ענות
 אהל מועד ואל אקדשו עזר בני
 ישראל אל אהל מועד לשאת
 חטא למותו עבר הלוי הוא את
 עבדת אהל מועד והם ישיאו עונם
 חקת עזלם לדרתיכם סכתור בני
 ישראל לא ינחלו ונחלה יכי את
 מעשר בני ישראל אשר ירימו
 ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה
 על כן אמרת להם סכתור בני
 ישראל לא ינחלו ונחלה
 וידבר יהוה אל משה לאמר ואל
 הלוים תדבר ויאמרת אלם מי
 תקחום את בני ישראל את המעשר
 אשר נתתי לכם מאתם סכנחלתכם
 והרמתם ממנו תרומת יהוה
 מעשר מן המעשר ונחשב לכם
 תרומתכם כדון מן הענין וכמלאה
 מן היקב מן תרומתם אתם תרומת

למי שמרת לאות לבני מדי ותכל
תלפתם עלי ולאימתו ויעשנו
כאשר צוה יהוה אתו כן עשה

ויאמרו בני ישראל אלמישה ל
לאמר חזנו ענו אכרנו כלנו אנחנו
כל הקרב הקרב אלמישכן יהוה
ימות האסתמנו לנו ע

ויאמר יהוה אל אהרן אתה
ובנך ובית אבך אתך תשא את
עון המקדש ואתה ובנך אתך
תשא את עון כהנתכם וגם את
אחיר מטה לוי שבט אבך הקרב
אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה
ובנך אתך לפני אהל העדות
וישמרו מי שמרת ומי שמרת כל
האהל אך אלכלי הקדש ואל
המזבח ל איקדכו ול אימתו גם
הסנס אתם ונלו עליך וישמרו
את מי שמרת אהל מועד לכל
עבדתה אהל וודל איקרב אליכם
וישמרתם את מי שמרת הקדש
ויאת מי שמרת המזבח ל איהיה

עוד קצת על בני ישראל ואני
הנה לקחתי את אחיכם הלויים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנתי
ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד
ויאתה ובנך אתך תשמרו את
כהנתכם לכל דבר המזבח ולמנית
לפרכתו ועבדתם עבדת מתנה את
את כהנתכם והזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה
נתתי לך את מי שמרת תרומת לוי
קדש בני ישראל לך נתתים
למי שחה ולבנך לחק עולם יזה
יהיה לך מקדש הקדש שים מן
האיש כל קרבנס לכל מנחת סונו
חטאת סול כל איש מם אישר
ישיכולי קדש הקדש שים לך הוא
ולבנך בקדש הקדש שים תאכלו
כל זכרי אכל אתו קדש יהיה לך
וזה לך תרומת מתנס לכל תנופת
בני ישראל לך נתתים ולבנך
ולבנותיך אתך לחק עולם כל טהור
כביתך יאכל אתו כל חלב יצהר

על מטה ויאת שם אהרן ומתכ
 על מטה לוי כי מטה אחד לראש
 בית אבותם ויהנה סכא הלמועד
 לפני הערות אשר איעד לכם
 שמה ויהיה האי ש אשר אבחו
 בזמטה ויפרחוהו שכתו מעלי
 את תלנות בני ישראל אל אשר הם
 מלינס על לכם וידבר משה אל
 בני ישראל וחתנו אליו כל
 נשי איהם מטה לנשיא אחד
 מטה לנשיא אחד לבית אבתם
 ישנם עשר מטות ומטה אהרן
 בתוך מטותם וינח משה את
 המטות לפני יהוה באהל העדת
 ויהי ממחרת ויבא משה אל אהרן
 הערות והנה פרח מטה אהרן
 לבית לוי וינאפרחו בני ציץ
 וינמל שקדים וינאמי שיהא את
 כל המטות לפני יהוה אל כל
 בני ישראל ויהי אהרן ויקחו איש
 מטה ויקחו מטה אהרן ויהיו
 ויאמר יהוה אל משה השב את
 מטה אהרן לפני הערות למשע

וידבר יהוה אל משה לאמר
 הרמו מתוך הערות אתו אכלה
 אתם סרנעו פלו על פניהם ויאמר
 משה אל אהרן קח את המפתח
 ותקע עליה איש מעל המזבח וישם
 קטרת ותחולך מהרה אל הערה
 וכפר עליהם בני אהרן וקח מלפני
 יהוה החל הנקו ויקח אהרן נאשר
 דבר משה וירץ אל תוך הקהל
 והנה החל הנקו בעסויתן את
 הקטרת וכפר על העסו ויעמד
 בקהמתים ובקוהתים ותעעד
 המגפה ויהיו והמתים כמגפה
 ארבעה עשר אלף ושבע מאות
 מלבד המתים על דבר קדחו
 וישב אהרן אל משה אל פתח
 אהל מועד והמגפה נעצרה
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל וקח מאתם
 מטה מטה לבית אבתם כל
 נשי איהם לבית אבתם ישנם
 עשר מטות איש את שמותם

משה בוא אתה עזוב יהוה שלחני
לעשות את כל המעשים האלה
כיל אמלכי אסכמות כל האדם
ימתון אלה ופקדת כל האדם
יפקד עליהם לא יהוה שלחני
ואסברי אהיבר איהו ופנתה
הארמה את פיה ובלעה אתם
ואת כל אשר להסוידרו חיים
שאלה וירעתם כי נאצו האנשים
האלה את יהוה ויהי ככלתו ל
לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע הארמה אשר תחתיהם
ותפתח הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת בני הסו ואת כל האדם
אשר לקרו ואת כל הרכישי ו
וירדו הסו כל אשר להם חיים
שאלה ותכס עליהם הארץ ו
ויאברו מתוך הקהל וכל ישראל
אשר סביבתיהם נסו לקלם כי
אמרו פתח בענה הארץ ויאש
ייצא מהם את יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים איש מקרב
הקטרת וידבר יהוה

אל משה לאמר יאמר אל לעזוב
בן אהרן הסו וירס את המחתת
מבין השרפה ואת האיש זרה
הלאה כי קדש את מחתות ה
החטאים האלה כנפשתם ועשו
אתם רקע פחים נפוי למזבח כי
הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו
לאות לבני ישראל ויקח אל עזוב
הכחן את מחתת הנחשת אשר
הקריבוה שרפים וירקעם נפוי
למזבח וזכרון לבני ישראל למען
אשר לא יקרב איש זר אשר
לאמור עאהרן הוא להקטיר
קטרת לפני יהוה ויהי הקטור
וכעד חוכא שרר ביהוה ביד
משה לו
וילנו כל עדת בני ישראל ממחנת
על משה ועל אהרן לאמר אתם
המתם את עסי יהוה ויהי בן הקהל
העדה על משה ועל אהרן ויפנו
אל אהל מועד ודנה כסהו העין
וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן
אלפני אהל מועד

וישמועליהסקטרת ויעמדו
 פתחאהלמועדומשה ואהרן
 ויקהלעליהסקרחאתכלהענה
 אלפתחאהלמועדויראכבוד
 יהוהאלכלהעדה:

וידבריהוהאלמשהואל
 אהרןלאמריהכרלומתוךהענה
 הואתואכלהאתספרנעוויפלד
 עלפניהסוויאמרואלאלהיהווחת
 לכלבשרהאישאחדיהטאוועל
 כלהעדהתקינה:

וידבריהוהאלמשהלאמרו
 דבראלהעדהלאמרהעלומסנע
 למישכןקרחדתוואכירסוויקס
 משהוילךאלדתוואכירסווינתו
 אחריווקניישראלויירפךאל
 העדהלאמרסודונאמעלאהל
 האנשיםהרשעיםהאלהואל
 תנעו בכלאשרלהספנתספונם
 חטאתסוויעלומעלמישכןקרח
 דתוואכירסמסכבודדתוואכירס
 יצאוניביםפתחאהליהםוינע
 ונשיהסוכניהסוטפסוויאמר

ולעמדלפניהעדהלשרתסוויקו
 אתךואתכלאחריךבעלויאתך
 ובקשתסנסכנהנהלכןאתהוכל
 עדתךהנועדיםעליהוהואהרן
 מההואכיתלונועליווישלח
 משהלקראלדעולאכירסכנע
 אליאכויאמרולאנעלההמעט
 פיהעליתנומאריןזכתחלבוודבש
 להמיתנוכמדברכיתשתדרעלנו
 נסהשתדריאכלאלאריןזכת
 חלבוודבשהכיתנווחתן לנו
 נחלתשרהוכרסהעני האנשים
 ההסתנקדלאנעלהוויחהלמשו
 מארוויאמר אליהוהאלתפאל
 מנחתסלאחמוראחרמהסנשאנו
 ולאחרעתיאתאחרמהסוויאמר
 משהאלקרחאתהוכלעדתך
 הוילפנייהוהאתהוהסואהרןמתו
 וקחו אישמחתווננתםעליהם
 קטרתוהקרבתםלפנייהוהאיש
 מחתווחמיסומאתיםמחתת
 ואתהואהרןאישמחתוויקחו
 אישמחתווייתנועליהםאיש

מקישט עיניו אל משה ואלהו
ואל כל העדה ויניחו אתו במשמו
כילא פרשמה יעשה לו
ויאמר יהוה אל משה מות
ימתה אישרנוס אתו כאבנם
כל העדה מחוץ למחנה ויציאו
אתו כל העדה אל מחוץ למחנה
וידגמו אתו כאבנם וימת כאשר
יעוה יהוה את משה
ויאמר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אלם
ועשו להם צינת על כנפי בנותם
לדרתם ונתנו על צינת הכנף תיל
תכלת יהיה לכם לצינת תוראתם
אתו וזכרתם את כל מצות יהוה
ועשיתם אתם את כל מצות יהוה
אחר
לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
ועם אחריהם למען תזכרו ועשיתם
את כל מצות יהוה ויתם קדשים
לאלהיכם אני יהוה אל היכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם

ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי
ורתן ואכרסבע אליאכו ואובן
פלתכנר אובן ויקמו לפני משה
ואנשים מבני ישראל חמישים
ומאתים נשיאי עדה קראימוע
אנשי שם ויקהלנו על משה ועל
אהרן ואמר אל הסרב לכם כי
כל העדה כל סקדשים ובתכם
יהוה ומדוע תנשא ועל קהל
יהוה וישמע מעי משה ויפל על פניו
ידבר אל קרחו אל כל עדתו ואמר
בקר וידע יהוה את אשר לוואת
הקדושה קריב אליו ואת אשר
יבחר בו ויקריב אליו וואת עשו
קח לכם מחות קרחו כל עדתו
ותנו בן אשוי שמו עליהן קטרת
לפני יהוה מחר והיה האיש אשר
יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם
בעליו ויאמר משה אל קרח
שמעו נא בני לוי יהמעט מכס בני
הבריה לאלהי ישראל אתכם
מעדת ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את עבדת משכן יהוה

ונסכוכם שפט וישעיר עוים אוד
 לחטת יוכפר הכהן על כל עדת בני
 ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא
 והם חביאו את קרבנם אשה ליהוה
 וחטאתם לפני יהוה על שגגתם
 ונסלח לכל עדת בני ישראל וזו
 הנדר בתוכם כילכל העם כשגגה
 ואסנפיש אחת תחטא
 כשגגה והקריבה עובת שנתה
 לחטאת יוכפר הכהן על חנפיש
 השגגת כחטאה כשגגה לפני
 יהוה לכפר עליו ונסלח לו והאוח
 בכני ישראל ולנדר הנדר בתוכם
 תורה אחת יהיה לכם לעשה
 כשגגה והנפיש אשר תעשה ביד
 רמה מן האורח ומן הנדר את יהוה
 הוא מנדר ונכרת הנפיש ההוא
 מקרב עמה כי דבר יהוה כזה הוא
 מצותו הפרה כרת תכרת הנפיש
 ההוא עונה כה
 והיו בני ישראל כמדברוי מצאו
 איש מקיש שעניס כיוס השנה
 ויקריבו אתו המי גאים אתו

נחח ליהוה כאשר תעשו בן
 יעשה הקהל חקה אחת לכם
 ולנדר חקת עולם לדרתיכם
 ככם כנריה יהי לפני יהוה תורה
 אחת ומשפט אחד יהיה לכם
 ולנדר אתכם
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל ואמרת להם
 ככאנס אל הארץ אשר אני
 מביא אתכם שמה וזה יהי באנינו
 מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה
 ראשית ערסתיכם חלה תרימו
 תרומה כתרומת גרוכן תרימו
 אתה מראשית ערסתיכם תתנו
 ליהוה תרומה לדרתיכם
 וכית שגור את עשו את
 כל חמצי תהא לה אשר דברי יהוה
 אל משה את כל אשר צוה יהוה
 אליכם כפר משה מן חוים אשר
 צוה יהוה והלאה לדרתיכם ויהי
 אסמיעי העדה נעשתה לשגגה
 ועשו כל העדה פרך בך אחד
 לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו

וידבר משה את הדברים האלה
אל כל בני ישראל ויהי
מאד וישישם מובקרו ועלו אל
ראש ההר לאמר הננו ועלינו
אל המקום אשר אמר יהוה כי
חטאנו ויניאמר משה למה זה
אתם עכרים את פי יהוה והוא
לא תצלח: אל תעלו בני אין יהוה
בקרבתם ולא תנופו לפני איבתם:
כי העמלק והכנעני שם לפניכם
ונפלתם כחרב כי על כן שבתם
מאחרי יהוה ויהיה יהוה
עמכם וייעזרו לעלות אל ראש
ההר ואזן מדית יהוה ומישה לא
מי שומקרב מחנה ויורד העמלק
והכנעני הישב בהר הוא איבתם
ויכתוס ער החרמה:
וידבר יהוה אל משה לאמרו
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
כיתכאו אל ארץ מושבת יכם
אשר אני נתן לכם ויעשיתם אשה
ליהוה על האזכרה ללא נדר
או בנדבה או במזעדיכם לעשות

ריחנחח ליהוה מן הבקר או מן
הציאן והקריב הקריב קרבנו
ליהוה מנחה סלת עשירון בלול
כדבעית ההין שמן זית לנסך
וכיעית ההין תעשה על העלה
או לזבח לכבש האחד או לאיל
תעשה מנחה סלת ישע עשירי
בלול בשמן של שית ההין
ויין לנסך של שית ההין תקריב
ריחנחח ליהוה וכיתעשה כן
בקר על האזכרה ללא נדר או
שלמים ליהוה והקריב על כן
הבקה מנחה סלת שלשה עשירי
בלול בשמן חצי ההין ויין תקריב
לנסך חצי ההין אישה ריחנחח
ליהוה ככה יעשה לנדר האחר
או לאיל האחד או לשה בכבש
או בעזים כמספר אשר תעשו
ככה תעשו לנדר כמספרם:
כל האורח יעשה ככה את אלה
להקריב אישה ריחנחח ליהוה:
וכי נדר אתכם נדר או אשר נתתם
לדתיכם ועשיתם אישה ריח

כמעדיסו במדברוינסו אתי זה
 עשר פעמים ולא שמעו בקולי
 אסיראו אתה ארץ אשר
 נשבעתי לאבתם וכל מנא צילא
 יראוהו ועברו כל בעקב היתה
 רוח אחרת עמו וימלא אחרי
 והביאתיו אלה ארץ אשר בא
 שמה ודור עיוור שנה ויהו עמלקי
 והכנעני וישכב עמק מחר פנו
 וסעולכם המדבר דרדריס סוף

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר עד מתי לעדה הרעה
 הזאת אשר המה מלינעם עלי
 אתחלנות בני ישראל אשר
 המה מלינעם עלי שמעתי אנני
 אלהם חייאנינאם יהוה אסלא
 כאשר דברתם כאונכין אעשה
 לכם כמדבר הזה יפלו פגריכם
 וכלפקדונכם לכל מספרכם מנן
 עשרים שנה ומעלה אשר
 הלינתם עלי ואסאתם לאו אל
 הארץ אשר נשאת את

לישכן אתכם כהיא סכלב בן
 יפנה והוהו שעבן נון ויטפכם אשר
 אמרתם לכו יהיה הוהביאתי אתם
 וירעו אתה ארץ אשר מאסתם
 כהיו פגריכם אתם יפלו כמדבר
 הזה וכנעם יהיו רעים כמדבר
 ארבעים שנה ונשא את
 זנותיכם עד חספניכם כמדבר
 כמספר הימים אשר דרתם את
 הארץ ארבעים יום ושלשנה יום
 לשנה תשא את עונותיכם
 ארבעים שנה וירעתם את עונותי
 אני יהוה דברתי אסלא זאת
 אעשה לכל העדה הרעה הזאת
 הנוערים עלי כמדבר הזה יתמו
 וישם ימתי ויהאנשים אשר שלח
 משה לתור אתה ארץ וישבו
 וילוננו עליו את כל העדה להוציא
 דבה על הארץ וימתו האנשים
 מוציא דבת הארץ רעה כמנפה
 לפני יהוה ויהו שעבן נון וכלב
 כן פנה חיומן האנשים ההם
 ההלכים לתור את הארץ

פניהם לפני כל קהל ערת בני
ישראל ויהו ששעבן וכלב בן
יפנה מן התריס את הארץ קרעו
כעריהם ויאמרו אל כל ערת בני
ישראל אל אמר הארץ אשר עבדו
כה לתור אתה הטובה הארץ מאד
מאד ויאספין בני יהוה והביאו
אתו אל הארץ הוא נתנה לנו
ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש
אך כיהוה אל המדרו ואתם אל
תיראו את עסה ארץ כילחמנו
הססד על סמעי יהוה יהוה אנו
אל תיראסו ויאמרו כל העדה
לרננים אתם סבא כנס וכבוד יהוה
נראה כאהל מועד אל כל בני
ישראל

ויאמר יהוה אל משה עד אנה
ינאצני העם הזה ויער אנה לא
יאמינו בכל האתות אשר
עשית בקרבנו אכעו בדבר
ואורישנו ויעשה אתך לנו
גדול ויעצם ממנו ויאמר משה
אליהוה וישמעו מצרים כי

העלית ככתך את העם הזה מקרב
ואמרו אליו שכ הארץ הואת
שמעו כי אתה יהוה בקרב העם
הזה אשר עין בעין נראה אתה
יהוה וענך עמך עלהם וכעמד
עין אתה הלך לפנים יום סובע יום
איש לילה יהוה מתה את העם הזה
כאיש אחד ואמרו הנני אשור
שמעו את שמעך לאמר מנתי
ילתי יהוה להביא את העם הזה
אל הארץ אשר נשבע להם
וישחטם כמדבר ויעתה עד לא
כחיהוה כאשר דברת לאמר
יהוה ארך אפים ורחב חסד נשא
עון ופישעו נקה לא ינקה פקד
עון אבות על בנים על ישראל ישוע
רכעיס סלחנא לעון העם הזה
כעל חסדך וכאשר נשאת הלעם
הזה ממצרים ועד הנה ויאמר
יהוה סלחתי כדברך ואולם חן
אנוימלא כבוד יהוה את כל
הארץ כי כל האנשים סהר איסאת
כברו את אחתי אשר עשית

חמתו יעלו כנבו יבא ער חברון
 ושם אחימן שישיתלמי ליד
 הענק וחברון שבע שנים נבנתה
 לפני צמזם צרים ויבאו ער נחל
 איש כל ויכרתו משם ומדה הוא שנו
 עובים אחריו שאהוב כמו שבשנים
 ומן הרמנים ומן התאנים למקום
 הוא אקר אנהל אישכול על
 אדותה אישכול איש כרתו משם
 בני ישראל וישבו בתור הארץ
 מקץ ארבעים וחסו וילכו ויבאו
 אל משהואל אהרון אל כלעת
 בני ישראל אל מדבר פארן קשו
 וישבו את סדכרו את כל העדה
 וידאוס את פרי הארץ ויספרוהו
 ויאמרו כאנו אל הארץ אשר
 שלחתנו וגם זנת חל כודכשהוא
 וזה פריה היא פס כעו העם הישב
 בארץ והערים כבערת גדלת מאד
 וגם ירדי הענק ראינו שם יעמלק
 וישב בארץ הננוכח חתו וחיבוסי
 והאמדי וישב בהרוה כנעני וישב
 על היסוע ליר הורדן וזויהם כלב

את העם אל משה ויאמר עלה
 נעלה הור שנו אתה כי יכול נוכל
 להויה אנשים אישה עלו עמו
 אמרו לאנוכל לעלות אל העם
 כי חזק הוא ממנו ויציאו דבתו ארץ
 אשר הרו אתה אל בני ישראל
 לאמר הארץ אשר עברנו בה
 לתור אתה ארץ אשר לתי שניה
 הוא וכל העם אשר אינו כחתי
 אנשי מדותיו שסראנו את
 הנפיליס כנע ענק מן הנפיליסונו
 כנענינו כחוביסוכן היינו בעיניהם
 ותשא כל העדה ויתנו את קולם
 ויבכו העם כל ילדה הוא וילכו
 על משה ויעל אהרון כל בני שואל
 ויאמרו אל הסכל העדה לוטעו
 בארץ מצרים או כמדבר הזה
 לומתנו וילמה יהוה מכיא אתנו
 אל הארץ הואתלנפל כחרב
 נשינו וטפנו יהיו לבוה לו אטנו
 לנו ישוב מצרים הוי אמרו איש
 אל אחיו נתנה ראש ונשובה
 מצרים הויפל משהוא אהרון על

ויאמר יהוה אל משה ואמר יהוה
יחזק בלענה הולאת כלם שבעת
ימים חסור שבעת ימים מחוץ
למחנה הוא חר האסף ונתסור מים
מחוץ למחנה שבעת ימים ויהעם
לאנסע ער האסף מרים ויאחו
נסעו והעם מחצרות ויחנו במדבר
פארן ויהוה יראה ויאמר
וידבר יהוה אל משה לאמר
שלח לך אנשים ויתרו את ארץ
כנען אשר אנחנו לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אחת
תשלחו כל נשיא בהם וישראל
אתם משה ממדבר פארן עליו
יהוה כלם אנשי סראשי בני
ישראל המה ויאלה שמותם
למטה ראובן שמועבן זמרי
למטה שמעון שפטבן חור
למטה יהודה כלבבן יפנה
למטה יששכר נאלבן יוסף
למטה אפרים הושעבן נון
למטה בנימין פלטיבן רפוא

פרט

למטה זבולון נדיאלבן סורי
למטה יוסף למטה מנשה נדי
בן סוסו למטה דן עמיאלבן גמלי
למטה אשר סחורבן מיכאל
למטה נפתלי נחביבן ופסי
למטה גרנאואלבן מכיאלה
שמות האנשים אשר שלח משו
לתור את הארץ ויקרא משה
ליהושעבן נון יהושע וישראל
אתם משה לתור את ארץ כנען
ויאמר אלהם עלוה כנעו בעלותם
את הדיוור איתם את הארץ פה
הוא ואת העם הישב עליה
החזק הוא הרפה המעט הוא
אסרבו ומה הארץ אשר הוא
ישב בה הטובה הוא אסר עוונה
הערים אשר הוא אויב בהנה
הנמחנעם אסבמכצרים ומה
הארץ השמנה הוא אם רזה
הישבה עין אם אין והחזקתם
... ולקחתם את פרי הארץ והביטו
מי כבודי ענבים ויעלו ויתרו את
הארץ ממדבר צן עדר רחב לבא

יהוה נביאי סבי יתן יהוה את רוחו
 עליהם ויאסוף משה אל המחנה
 הוא וקני ישראל ורוחנס עמאת
 יהוה וינזלו סמך סמך ויטש על
 המחנה כדרך יוספיה ונדרך יוס
 כה סביכות המחנה וכאמתים על
 פני הארץ ויקס העם כל היס הוא
 וכל הליל הוכל יוס המחנה ויאסוף
 אתה שלוח ממעיט אסף עשוה
 חמרים ויישטח להם שטוח
 סביכות המחנה והכשר עור ענן
 שניהם טרם יכרתו אף יהוה חתה
 כסויד יהוה כעס מכה תכה מאר
 ויקרא את שם המקום ההוא
 קברות התאוה כי שם קברו את
 העם המתאוים מקברות התאוה
 נסעו העם חצרותיה ויהיו בחצרות
 ותדבר מרים אהרן כמשה על
 אדות האשה הבשית אשר לקח
 מאשה כשיתלקח ויאמר יי
 הרק אדכמי שהדבר יהוה הלא
 נסכע ודבר ויישמע יהוה והאיש

משה ענו מאד מכל האדם אשר
 על פני הארמה ויאמר
 יהוה פתאם אל משה ואל אהרן
 ואל מרים נאו ישראל שתכנס אל אהל
 מועד וינאו ישראל שתסוירד יהוה
 בעמוד ענן ויעמד פתח האהל
 ויקרא אהרן ומרים וינאו שניהם
 ויאמר שמעו נא דברי אסי היה
 נביאכם יהוה כמדראה אליו אתווע
 כחלוס ארבע כויל אכנ עבדי משה
 ככל ביתי נאמך הוא אלה פה
 ארבע כויל אהול אכחידת
 ותמת יהוה יביטו מדוע לא
 יראתם לדבר כעבדי כמשה ויחד
 אף יהוה כסוילך ויהענן סר מעל
 האהל והנה מרים מצרעת כשל
 ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת
 ויאמר אהרן אל משה כי ארני
 אל נא תישת עלינו חטאת אשר
 עאלנו ואשר חטאנו אל נא
 תהיכמת אשר בינא חטאנו
 ויאכל חצי כשרו וייצעק משה
 אל יהוה לאמר אל נא רפאנא לה

אסמינא תיחן כעניך ואל אראה
ברעתי
ויאמדיהוה אל משה אספה לי
שבעים איש מוקני ישראל אשר
ירעת בהם וקני העם וישטריו ו
ולקחת אתם אל אהל מועד וזהו
שם עמך וידתו ודברתי עמך
שם ואני צלתי מן הרוח אשר עליך
ושמתי עליהם ונשא או אתך כמשא
העסול את שא אתה לכרך ואל
העסות אמר התקדשו למחר
ואכלתם כשר כי ככתב באוני
יהוה לאמר מייאכלנו כשר משג
לנו כמי צריסונתן יהוה לכם כשר
ואכלתם לא יום אחד תאכלו
ולא יומי סול אחמשה יומי סול
עשרה יומי סול לעשרים יום
עה חדשימיסער אשר יצא מאנ
והיה לכם לזר אי עני כי מאסתם את
יהוה אשר בקרבכם ונתכבו לפניו
לאמר למה זה יצאנו ממצרים
ויאמר משה שישמאות אלך
רגלי העם אשר אנכי בקרב

ואתה אמרת כשר אתן לכם ואמרו
חדשימיסיה יצאנו ובקר יישחטו לנו
ומצא להם אסאת כל דני הים
יאסף להם ומצא להם
ויאמדיהוה אל משה היר יהוה
תקצק עתה תראה היקרך רבני
אסל איני יצא משה וידבר אל
העם את רבני יהוה ויאסף שבעים
איש מוקני העם ויעמד אתם
סבתה אהל וידדי יהוה בעני
וידבר אליו ויאמר אל מן הרוח אשר
עליו ויתקעל שבעים איש הוקני
ויהי כנח עליהם הרוח ויתנבאו
ולא יספדו וישאר שני אנשים
כמחנה שם האחד אל רד וישם
השני מידר ותנח עליהם הרוח
והמה ככתב סול איצא האהלה
ויתנבאו כמחנה וירץ המער ויגד
למשה ויאמר אל רד ומידר
מתנבאים כמחנה ויעני הושיעני
נון משרת משה מכריו ויאמר
אדני משה כל אסיו ויאמר לו משה
המקנא אתה ליומי יתקעל עם

עמנו והטבנו לך ויסעו מהר יהוה
 רדו של שתי מיסו ארון ברית
 יהוה נסע לפניהם רדך של שתי
 ימיס לתור להם מנוחה ויעני יהוה
 עליהם יומס כנס עסמך מחנהו
 ויהי כנס עה ארון יאמו
 משה קומה יהוה ויפצו איכך
 וינסו משנאך מפנך וכנחה
 יאמר שוכה יהוה רכבות אלפי
 ישראל
 ויהי העס כמתאנעס רע באנע
 יהוה וישמע יהוה ויחר אפיו ותנע
 כסא יש יהוה ותאל בקצה המנוה
 ויצעק העס אל משה ויתפלל
 משה אל יהוה ותישקע האש
 ויקרא ישסה מקוסה הויתבעוה
 כי בערה כסא יש יהוה והאספסוף
 אשר בקרבו התאוות אוהו ישנו
 ויכנסו כני ישראל ויאמרו מי
 יאכלנו כשר ויזכרנו את הדנה אשר
 נאכל כמי צדיס חנם אתה הק שאס
 ואתה האכטו חיסו את הח צרה
 ואת הכניסו את השמיס יועתה

נפשנו כי שיהא אק מכלה אתהמן
 עינינו ויהמן כור ענד הווא מעינו מען
 הברל חישטוה עסול קטו וטחנו
 כרחיס אודתנו במרכה ובשל
 כפרור ויעשו אתו ענתוה יהטעמו
 כטעס ל שדה שמן ויכרדת הטל
 על המחנה לילה ירה המן עליו
 וישמע משה אתה העס כפה
 למישפחתו איש לפתח אהלו
 ויחר אף יהוה מאד וכבעני משה
 רעיו יאמר משה אלי יהוה למה
 הרעתל עבדך ולמה לא מציתו
 חובעניך ל שוס את מישא כל
 העס הוה עליה אנכי הריתו את
 כל העס הוה אסא נכיל רתיו
 כיתאמר אלי שאהו כחיקך
 כאשר ישא האמן אתה ינק על
 האדמה אשר נשבעתל אבותי
 מאין לי כשר לתלכל העס הוה
 כי כבו עלי ל אמרת לנו כשר
 ונאכל הול אאכל אנכילנו ל שאת
 אתכל העס הוה כי כר ממני ויאס
 ככה את עשה לי הרנענא חרב

ועל פי יהוה יסעו את מי שמדת
יהוה שמרו על פי יהוה פירמשה

וידבר יהוה אל משה לאמר עשה
לך שתי חצוצרות כסף מקשה
תעשה אתם והיו לך למקרא תוף
ולמסע את המחנות ותקעו בהן
ונעו ויהי אלך כל העדה אל פתח
אהל מועד ויאסב אחת יתקעו
ונעו ואלך הנשיא אסר אשיל
ישראל ותקע אתם תרועה ונסעו
המחנות החצוצרות יתקעו אתם
תרועה שנית ונסעו המחנות
תשמעו תרועה ותקעו למסעיהם
ובהקדיל את הקהל תתקעו ולא
תריעו ובני אהרן הכהנים יתקעו
בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם
לדרתיכם וביתכאו מלחמה
בארצכם על הצד הצד אתכם
והרעתם כחצוצרות ונזכרתם לפני
יהוה אל היכסונו שעתם מאו
מאיביכם וביום שמחתכם
ובמועדכם ובכראשי חרשיכם

וביום הקים אתה משכן
כסה הענן אתה משכן לאהל העות
ובערב יהיה על המשכן כמראה
איש ערב בקר כן יהיה תמיד הענן
וכסנו כמראה אש לילה ולפי
העלות הענן מעל האהל ואחרי
קום עובדי ישראל ובמקום אשר
ישכן ישם הענן שסיחנו בני
ישראל על פי יהוה יסעו בני
ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי
אשר ישכן הענן על המשכן יחנו
ובהאריך הענן על המשכן ימים
רבסו שמרו בני ישראל את
משמרת יהוה הול אסעו ויש
אשר יהיה הענן ימים מספר על
המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי
יהוה יסעו ויש אשר יהיה הענן
מערב ערב בקר ונעל הענן בבקר
ונסעו או ימסו לילה ונעלה הענן
ונסעו ימים אחדים או ימים
בהאריך הענן על המשכן לשנ
עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו
ובהעלתו יסעו על פי יהוה יחנו

ומעלה יבוא ליצא יצא בענת
אהל מועד ומבן חמישים שנה
ישוב מצא העבדה ולא יענן
עוד וישרת את אחיו באהל מועד
לשמר משמרתו ועבדה לא יענן
ככה תעשה ללויס כמי שמרתם

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני
בשנה השנית לצאתם מארץ
מצרים כחדש הראשון לאמר
ויעשו בני ישראל את הפסח
כמו ערו בארבעה עשר יום נורש
הזהבין הערבים שתעשו אתו נמעו
ככל חקתיו וכל משפטיו תעשו
אתו וידבר משה אל בני ישראל
לעשת הפסח ויעשו את הפסח
בראשון בארבעה עשר יום
לחדש שבין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה וכן
עשו בני ישראל ויהי אנשיט אשר
היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו
לעשת הפסח כיום ההוא ויקדו
לפני משה ולפני אהרן כיום ההוא

ויאמר יהוה אנשים ההמה אליו
אנחנו טמאים לנפש אדם למה נעו
לכלת הקדש את קרבן יהוה נמעו
בתוך בני ישראל ויאמר אלהם
מישה עמרו ואשמעה מה יצוה
יהוה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר וידבר
אל בני ישראל לאמר איש איש
כיהיה טמא לנפש או בדרדן חקה
לכס או לחדת לכס ועשה פסח
ליהוה בחדש השני בארבעה עשר
יום שבין הערבים יעשו אתו על
מינות ומררים יאכלהו ולא יישאו
ממע ער בקרו ועינס לא ישבחו
ככל חקת הפסח יעשו אתו ויהאיש
אשר הוא טהור וברד לא היה
וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא
הקריבכם ערו חטאי ישא האיש
ההוא וכינור אתכם נרו עשה
פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפט
כוי עשה חקה אחת יהיה לכם
ולדרול אורח הארץ

תער על כל כשרס וכסו בנייהם
 והטהרו וילקחו פר בן בקר ומנחתו
 סלת כל וילה כשמו פר שע בן
 בקר תקח לחטאת ויהקר בתאת
 הלוי סלפני אהל מועד והקהלת
 את כל עדת בני ישראל וזהקנת
 את הלוי סלפני יהוה וסמט בני
 ישראל את יד יהס על הלויס
 והנפ אחרן את הלויס תנופה לפני
 יהוה מאת בני ישראל והיו
 לעזר את עזרת יהוה וזה לויס
 יסמכו את יד יהס על ראש הפרס
 ועשה אתה אחר חטאת ואת
 האחר על הלוי יהוה לכפר על הלויס
 והעזרת את הלויס לפני אהרן
 ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה
 והכרלת את הלויס מתוך בני
 ישראל והיו ליהוה ויהוה יסו אחריו
 וביאו הלויס לעזר את אהל מועד
 וטהרת אתם והנפת אתם תנופה
 כנתעס נתעס המה לויס מתוך בני
 ישראל תחת פטר כל רחם
 בכור בני ישראל לקחת אתם

לוי כל לכל בכור בני ישראל
 בארס וכנהמה ביום הפתי למנוח
 בארץ מצרים הקדשתי אתם לוי
 ואקח את הלויס תחת כל בכור
 בני ישראל ואתנה את הלויס
 נתעס לאהרן ולבניו מתוך בני
 ישראל לעזר את עזרת בני
 ישראל כאהל מועד ולכפר על
 בני ישראל ול איהוה בני ישראל
 נקפב שת בני ישראל אל הקדש
 ויעשמישהו אהרן וכל עדת בני
 ישראל ללויס ככל אשר צוה
 יהוה את משה ללויס כן עשו
 להם בני ישראל ויתחטאו הלויס
 וככסו בני יהוה יסו אחרן אתם
 תנופה לפני יהוה וכפר עליהם
 אהרן וטהרם ואת ריבן באו
 הלויס לעזר את עזרתם כאהל
 מועד לפני אהרן ולפני בני ישראל
 צוה יהוה את משה על הלויס כן
 עשו להם וירבו
 יהוה אל משה לאמר ואת אשר
 ללויס מכח משוע שריס שנה

עשרה והבמל אהקטרתו פר
אחד בין בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו עלהו שיעיר עזים
אחד לחטאתו ולזבח השלמים
בקר שנים איל סחמ ששה עתים
חמישה פסגים סבע שנה חמשו
והקרוב אתו עבן ענין
ואת חנכת המזבח כיום המשח
אתו מאתנשי איל ישראל קעות
כסף שתיים עשרה ממור קיכסל
שנים עשר כפות זהב שתיים
עשרה של שים סומא ההקעה
האחת כסף ושבעים המזוק
האחר כסף הכלים אלפים
ואת בני אמת כשקל הקדש
זהב שתיים עשרה ממל את קטרת
עשרה עשרה חכף כשקל הקדש
כל זהב הכפות עשרים סומא
כל הבקר עלה שנים עשר פנים
אילם שנים עשר כבש סבע
שנה שנים עשר ומנחח שיעור
עזים שנים עשר לחטאתו ול
בקר זבח השלמים עשרים

פרע

וארבעה פרים אילם ששים ע
עתים ששים כבש סבע שנה
ששים ואת חנכת המזבח אחרי
המשח אתו ובכאמשה אלא
מועד לדבר אתו וישמע את
הקול מדבר אליו ומעל הכפרת
אשר על ארן העדת מכין שני
הכרבים וידבר אליו
וידבר יהוה אל משה לאמר ונתן
אל אהרן ואמרת אליו זבה עלות
את הנרות אלמל פני המעורה
יאירו שבעת הנרות ויעש כן
אהרן אלמל פני המעורה העלה
נרתה כאשר צוה יהוה את משה
וזה מעשה המנרה מקשה זהב
עריכה ער פרוה מקשה הוא
כמראה אשרוה ראה יהוה את
משה כן עשה את המנרה
ויהוה יהוה אל משה לאמר קח
את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת
אתם וזכה תעשה להם לטהרם
הוה עליהם מיחטאתו והעבירו

לחטאת וזו זכחה של מיסבקר
 שנים אילסחמישה עתדיסחמישו
 ככשיסכני שנהחמישה זה קרבן
 אחיעורבן עמישרי
 כיוסעשתי עשר יוסנשיאלכני
 אשר פנעיאל בן עכרון קרבנו
 קערתכסף אחת של שיםומאו
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל כשקל הקדשי שנהחמלאו
 סלתכלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשרה זהבמלאהקטרתו
 פר אחד בן בקר איל אחד ככש
 אחד בן שנתול עלה: שיעיר עוים
 אחד לחטאת וזו זכחה של מיס
 בקר שנים אילסחמישה עתדיס
 חמישה ככשיסכני שנהחמישה זה
 קרבן פנעיאל בן עכרון
 כיוס שנים עשר יוסנשיאלכני
 נפתלי אחירעבן עינקי קרבנוקעות
 כסף אחת של שיםומאהמשקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל
 כשקל הקדשי שנהחמלאו
 סלתכלולה בשמן למנחה: כף אחת

קרבן גמליאל כן פרה צור
 כיוסחת שיעינשיאלכני כנימן
 אכירז בן נק עינקי קרבנוקעות כסף
 אחת של שיםומאהמשקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל
 כשקל הקדשי שנהחמלאו
 כדולה בשמן למנחה: כף אחת
 עשרה זהבמלאהקטרתו פר
 אחד בן בקר איל אחד ככש אחד
 בן שנתול עלה: שיעיר עוים אחד
 לחטאת וזו זכחה של מיסבקר
 שנים אילסחמישה עתדיסחמישו
 ככשיסכני שנהחמישה זה קרבן
 אכירז בן נק עינקי
 כיוס העשירי נשיאלכני רן
 אחיעורבן עמישרי קרבנוקעות
 כסף אחת של שיםומאהמשקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל
 כשקל הקדשי שנהחמלאו
 כדולה בשמן למנחה: כף אחת
 עשרה זהבמלאהקטרתו פר אחד
 בן בקר איל אחד ככש אחד
 בן שנתול עלה: שיעיר עוים אחד

כף אחת עשרה והכמלאה קטות
פר אחד כן בקר איל אחד כבש
אחד כן שנתול עלה ישעיר עזים
אחד לחטאת וזבחה שלמים
בקר שנים איל סחמישה עתים
חמישה כבשים בני שנה חמישה
והקרבן שלמי אל כן צורי שריו
ביום השישי נשיאל בני גד אליסף
בדעו אל קרבנו קערת כסף אחת
של שים ומהם שקלה מורק
אחר כסף שבעים שקל בשקל
הקר ששנה סמלאים סלת
כלה בשמן למנחה כף אחת
עשרה והכמלאה קטרת פר
אחד כן בקר איל אחד כבש אחד
כן שנתול עלה ישעיר עזים אחד
לחטאת וזבחה שלמים בקר
שנים איל סחמישה עתים חמישה
כבשים בני שנה חמישה והקרבן
אליסף בדעו אל
ביום השישי נשיאל בני אפרים
אלישמעבן עמי הוד קרבנו

קערת כסף אחת של שים ומהם
משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקר ששנה סמלאים
סלת כלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה והכמלאה קטרת
פר אחד כן בקר איל אחד כבש
אחד כן שנתול עלה ישעיר עזים
אחד לחטאת וזבחה שלמים בני
שנים איל סחמישה עתים חמישה
כבשים בני שנה חמישה והקרבן
אלישמעבן עמי הוד
ביום השישי נשיאל בני מנשה
נמליאל כן פרה צור קרבנו קערת
כסף אחת של שים ומהם שקלה
מורק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקר ששנה סמלאים
סלת כלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה והכמלאה קטרת
פר אחד כן בקר איל אחד כבש
אחד כן שנתול עלה ישעיר עזים
אחד לחטאת וזבחה שלמים
בקר שנים איל סחמישה עתים
חמישה כבשים בני שנה חמישה

אחד לחטאת ויולזבח השלמים
 בקר שנים אילס חמישה עתדים
 חמישה כבשים כבעי שנה חמישה
 והקרוב אלי אנכין חלון
 כיום הרביעי נשיאל כעראובן
 אלי עורבן שדי אודי קרבנו קעות
 כסף אחת של שישום אהמ שקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש ששנהסמל איס
 סלת כלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשנה והכמל אה קטרת
 פר אחד כן בקר איל אחד כבש
 אחד כן שנתול עלה: שיעיר עזים
 אחד לחטאת ויולזבח השלמים
 בקר שנים אילס חמישה עתדים
 חמישה כבשים כבעי שנה חמישה
 והקרוב נתנאל כן עזרי
 כיום השלישי נשיאל כעראובן
 אלי אנכין חלון קרבנו קעות כסף
 אחת של שישום אהמ שקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש ששנהסמל איס
 סלת כלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשנה והכמל אה קטרת
 פר אחד כן בקר איל אחד כבש
 אחד כן שנתול עלה: שיעיר עזים

כיום השני הקריב נתנאל כן עזרי
 נשיאל שישבר יהקרב את קרבנו
 קעות כסף אחת של שישום אה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש ששנהס
 מל איס סלת כלולה בשמן למנחה:
 כף אחת עשנה והכמל אה קטרת
 פר אחד כן בקר איל אחד כבש
 אחד כן שנתול עלה: שיעיר עזים
 אחד לחטאת ויולזבח השלמים
 בקר שנים אילס חמישה עתדים
 חמישה כבשים כבעי שנה חמישה
 והקרוב נתנאל כן עזרי
 כיום השלישי נשיאל כעראובן
 אלי אנכין חלון קרבנו קעות כסף
 אחת של שישום אהמ שקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש ששנהסמל איס
 סלת כלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשנה והכמל אה קטרת
 פר אחד כן בקר איל אחד כבש
 אחד כן שנתול עלה: שיעיר עזים

אלך ויחנה וישא
יהוה פניו אלך וישלך שלום
וישמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם
ויהי כיום כלות משה להקים
אתה מי שכן וימשח אתו ויקרש
אתו ואת כל ליו ואת המזבח ואת
כל בליו וימי שחם ויקרש אותם
ויקרבו נשי איי ישראל אל ראשי
בית אבתם הנשי איי המטתהם
העמדים על הפקדים ויביאו את
קרבתם לפני יהוה שישעלה יג
וישני עשר בקר עלה על שני
הנשיאים וישור לאחד ויקרבו
אותם לפני המישכן ויאמר יהוה
אל משה לאמר יקח מאתם והיו
לעבר את עבודת אהל מועד
ונתתה אותם אל הלויים איש נמי
עבדתי ויקח משה את העולת
ואת הכקרויתן אותם אל הלויים
אתי שתי העולות ואת ארבעת
הכקרויתן לבני שון כפי
עבודתם ואת ארבעה עולות ואת

שמנת הכקרויתן לבני מדוי כפי
עבודתם כד איתמר בן אהרן הכהן
ולבניקהת לאנתן מי עבודת הקדש
עלהם ככתף יסאו ויקרבו
הנשיאים את חונכת המזבח כיום
המישח אתו ויקרבו הנשיאים
את קרבנם לפני המזבח ויאמר
יהוה אל משה הנשיאים אחד ליום
נשיא אחד ליום ויקרבו את קרבנם
לחונכת המזבח ויהי
המקריב כיום הר אשון את קרבנו
נחישון וק עמיד כל מטה יהודה
וקרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה מישקל המזרק אחד כסף
ישבעים מישקל כסף הקדש ששנים
מלאים סלת כלול להבשמן למנוחה
קף אחת עשרה והכמל אה קטרת
פר אחד כן בקר איל אחד כבש
אחר כן שנתול עלה ישעיר ענים
אחר לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילס חמשה עזודים
חמשה כבשים כפי שנה חמשה
והקרבן נחישון וכן עמיד כ

חטאתו ואת על תו ואת האיל
 יעשה וכת שלמים ליהוה על סל
 המצות ועשה הכהן את מצותו
 ואת נסביו על החניו ופתח את
 מועד את ראש הנזיר ולקח את
 ישעיהו את הנזיר ונתן על האש אשר
 תחתו וכת שלמים וילקח הכהן
 את הנזיר עבש לה מקח איל וחלת
 מצה אחת מקח הסל וירקיק מצה
 אחר ונתן על כפי הנזיר אחר
 התעלה את הנזיר והנקה אותו סגנון
 תעפה לפני יהוה קדש הוא ארבע
 על חזה התעפה ועל שאוק התעפה
 ואחר ישחה הנזיר יין ואת תורת
 הנזיר אשר ירד קרבנו ליהוה על
 נזרו מלכד אשר תשני נזרו כפי
 נזרו אשר ירד קבוע עשה על
 תורת הנזיר

וירכב יהוה אל משה לאמר ונתן
 אל אהרן ואל בניו לאמרה
 תכבדו את בני ישראל אמר להם
 יכבד יהוה
 וישמרך יאר יהוה הפעו

לא יטמא להם כמחטת הנזיר אלו
 על ראש מי נזיר קדש הוא
 ליהוה וכת מצות עליו כפתע
 פתא סוטמא ראש הנזיר ונחואשו
 מוסטרה תוכוסה שבעי נגלחתי
 וכתוסה שמיני כבא שנת תריס או
 שנכני יונה אל הכהן אל פתח אהל
 מועד ועשה הכהן אחר לחטאת
 ואחר לעלה וכפר עליו מאש
 חטא על הנפש וקדש את ראשו
 כיום ההוא ויהוה ליהוה אתימי
 נזרו והכי אכבש בן שנתו לאש
 והימים הראשנים יפלו כמא
 נזרו ויואת תורת הנזיר כיום
 מלאתימי נזרו ויבא אתו אל פתח
 אהל מועד ויהקריב את קרבנו
 ליהוה כבש בן שנתו תמים אחר
 לעלה וכבשה אחת כפת שנתה
 תמימה לחטאתו איל אחד תמים
 לשלמים וסל מצות סלת חלת
 בלול תבשמן וירקיקי מצות משוח
 בשמן ומנחת סונס כיהם ויהקריב
 הכהן לפני יהוה ועשה אתי

אִישׁ יוֹהֵ שְׂמִיעָה כְּהֵן אֶת הָאִשָּׁה
בְּשִׁכְעֵת הָאֱלֹהִים אִמְרֵה כְּהֵן לְאִשָּׁה
יִתְּנָהּ אֱלֹהִים לְאֵלֶיךָ לְשִׁבְעַתְּמוֹךָ
עִמְךָ כִּתְיֵהוּ אֶת יִרְכָךְ נִפְלְאוֹת
כִּטְנֵךְ צִבְיָה וְכֵן אֵלֶיךָ הַמִּיִּם הַמְּאֹרִים
הָאֱלֹהִים מִיֵּךְ לְעִבּוֹת כִּטְוֹל נִפְלֵ
יִרְדּוּ אִמְרֵה הָאִשָּׁה אֲמֵן אֲמֵן
וְכִתְבֵן אֶת הָאֱלֹהִים הַמְּאֹרִים
וּמַחֵה אֶל מִי הַמְּאֹרִים יוֹהֵ שְׂמִיעָה אֶת
הָאִשָּׁה אֶת מִי הַמְּאֹרִים הַמְּאֹרִים
וְכֵן אֵלֶיךָ הַמִּיִּם הַמְּאֹרִים לְמִיִּם
וְלִקְחֵה כְּהֵן מִיֵּךְ הָאִשָּׁה אֶת מִנְחֹת
הַקְּנָאִת וְהַנְּקָה אֶת הַמְּנַחָה לְפָנֶיךָ
יְהוָה וְהַקְּרִיב אֶת הָאֵל הַמְּזֹבֵחַ
וְקַמְּךָ הַכְּהֵן מִן הַמְּנַחָה אֶת
אֹזְרֵת הַקְּטִיר הַמְּזֹבֵחַ וְאֶת
יִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמִּיִּם
וְהַשְׁקָה אֶת הַמִּיִּם וְהִיתָ אִם
נִטְמָא וְתִמְעַל מִעַל בְּאִשָּׁה
וְכֵן אֵלֶיךָ הַמִּיִּם הַמְּאֹרִים לְמִיִּם
וְיִצְבְּתָה כִּטְוֹנָה וְנִפְלְאוֹת הַיִּרְכָּה וְהִיתָ
הָאִשָּׁה לְאֵלֶיךָ כְּכֹרֵךְ עִמָּה וְאִם
לֹא נִטְמָא וְהָאִשָּׁה וְנִטְמָא הָאִשָּׁה

וְנִקְתָה וְנִדְרָה וְזָרָה וְזָרָה
הַקְּנָאִת אִשָּׁה תִּשְׁטָה אִשָּׁה תִּחַת
אִשָּׁה וְנִטְמָא הָאִשָּׁה אִשָּׁה
תִּעֲבֹד עַל יוֹרוֹחַ קְנָאִה וְקָנָה אֶת
אִשָּׁתוֹ וְהַעֲמִיד אֶת הָאִשָּׁה לְפָנֶיךָ
יְהוָה וְעִשָׂה לְהַכְהֵן אֶת כָּל
הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְנִקְתָה אִשָּׁה שְׂמִיעָה
וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת שָׂא אֶת עֹנֶיהָ

וְיִדְבְּרֵהוּ אֶל מִיֵּךְ לְאִמְרוֹתֶיךָ
אֶל כִּנְיֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרֵת אֱלֹהִים
אִשָּׁה אִשָּׁה כִּי פֶלֶא לְנִדְרֵךְ
נִיֵּךְ לְהוֹרֵךְ לִיהוָה מִיֵּךְ יוֹשֵׁב יוֹד
חִמְיֵךְ וְחִמְיֵךְ שִׁבְרֵךְ לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
מִשְׁרֵת עֲנֻכִים לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה עֲנֻכִים
לְחִיסוּיֵךְ שִׁים לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְיָמֶיךָ
נִדְרֵךְ מִכָּל אִשָּׁה מִנְּפֵךְ הֵינִי
מִחֲרָצֵךְ וְעִדְוֵךְ לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְיָמֶיךָ
נִדְרֵךְ וְתִעֲבֹד לֹא יִעֲבֹד עַל רֵאשִׁית
עֲרֵמֵךְ אֶת הַיִּמָּה אִשָּׁה יוֹד לִיהוָה
קִדְשֵׁהּ וְהַנְּדָה לְפָרְעֵי שְׂעֵר וְאִשָּׁה
כִּי מִיֵּךְ וְיִדְבְּרֵהוּ עַל נִפְלְאוֹת
יְכָאֵל אֲבוֹתֶיךָ וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה

וקנא את אשתו והוא נטמא
 או עבר עליו והחקנא והקנא את
 אשתו והיא לא נטמא והוא
 האיש את אשתו אל הכהן והוא
 את קרבה עליה עשירת האפה
 קמח שערים סליק עליו שמן
 ולאיתן עליו לבנה כמנחת קנא
 הוא מנחת זכרון מזכרת עון
 והקריב אתה הכהן והעמידה לפני
 יהוה ולקח הכהן מים קדשים נמי
 חרש ומן העפר אשר יהיה בקוקע
 המשיכן וקח הכהן ונתן אל המים
 והעמיד הכהן את האשה לפני
 יהוה ופרע את ראשה ונתן
 על כפיה את מנחת הזכרון מנת
 קנא והוא אובד הכהן יהיו מי
 המרים המאדרים ויהי שכביע אתה
 הכהן ואמר אל האשה אל לא
 שכב איש אותך ואם לא שטית
 טמאת תחת איש הנקי ממי
 המרים המאדרים האלה הוא את
 כי שטית תחת איש וכי נטמאת
 ויתן איש כבך את שכבתו מבלעדי

ודבר יהוה אל משה כן עשו כן
 ישראל ויהוה אל משה לאמר דנו
 אל בני ישראל איש ואישה כן
 יעשו מכל חטאת האדם למעל
 מעל ביהוה ואשמה הנפש והוא
 והתורו את חטאתם אשר עשו
 והשיב את אשמו כדאש ונתן שמו
 יסק עליו ונתן לראש אישם לה
 ואם אין לראש שאל לה שכבה שט
 אלוהאישם המושב ליהוה ולפני
 מלכך איל הכפרים אשר יכפר
 בו עליו ויכל תרומה לכל קדשי
 בני ישראל אשר יקריבו לפרקן
 ליהוה והוא איש את קדשיו ליהוה
 איש אשר יתן לבנה ליהוה
 וידבר יהוה אל משה לאמר דנו
 אל בני ישראל אלו אמרת אל הם
 איש איש כית שטה אשתו ונעלה
 כממעל ויטכב איש אתה שנת
 ורעונעל סמעני אישה ונסתרה
 והיא נטמאה ועד אין ביהוה וא
 לא נתפשה ויעבר עליו והחקנא

הערה אתכע הקהתי למשפחת
ולבית אבתם מכין של שים שנה
ומעלה ועד כן חמישים שנה
כל הכא ליצאל לעברה באהל מועד
ויהיו פקדיהס למשפחת אלפים
שבע מאות וחמשים אלה
פקודי משפחת הקהתי כל העם
באהל מועד אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה כיר משה
ופקודי בני נרשון
למשפחתם ולבית אבתם מכין
של שים שנה ומעלה ועד כן
חמישים שנה כל הכא ליצאל
לעברה באהל מועד ויהיו פקדונם
למשפחתם לבית אבתם אלפים
ושש מאות ושלשים אלה
פקודי משפחת בני נרשון כל
העבר באהל מועד אשר פקד
משה ואהרן על פי יהוה ופקודי
משפחת בני מררי למשפחתם
לבית אבתם מכין של שים שנה
ומעלה ועד כן חמישים שנה כל הכא
ליצאל לעברה באהל מועד ויהיו

פקדיהס למשפחתם של שים
אלפים ומאתים אלה פקודי
משפחת בני מררי אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה כיר משה כל
הפקודים אשר פקד משה ואהרן
ונשיא ישראל את הלויים למין
למשפחתם ולבית אבתם מכין
של שים שנה ומעלה ועד כן
חמישים שנה כל הכא לעבר ענת
עברה ועברת משה באהל מועד
ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמשים
מאתים ותו שמנים על פי יהוה פקד
אותם כיר משה איש איש על
עברתו ועל משאו ופקדו אשר
צוה יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה לאמר יצו
את בני ישראל וישראל חומן המחנה
כל צדו עובר וכוכל טמא לנפש
מוזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ
למחנה תשלחו אל מחוץ
למחנה אשר אני שכן בתוכם
ויעשו כבני ישראל וישראלחו
אותם אל מחוץ למחנה כאשר

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר אל תכדיתו את שבט מ
 משפחת הקהת מתוך הלויס
 וזאת עשול הסוחר וול אימתו
 כנשתם את קר שהקר שיש און
 וכעויכאו וישמו אותם איש איש
 על עבדתו אל משה וול אינאו
 לר אות ככל ע אתה קר שומתו

וידבר יהוה אל משה לאמר פרי
 נשא את ראש בני שונס הם
 לבית אנתם למשפחתם: מכן
 שלשים שנה הומ על הער כן
 חמישים שנה תפקד אותם כל
 הכאל צבאל צבאל עבד עבד נאו
 מועד וזאת עבדת משפחת הווש
 לעבד ולמ שאו ונשאו את ידע
 המישכן ואת אהל מועד מכסו
 ומכסה התח שאשר עליו
 מלמעלה ואת מסך פתח אהל
 מועד ואת קלעי החצר ואת
 מסך פתח שער החצר אשר על
 המישכן ועל המזבח סביב ואת

מיתריהם ואת כל כלו עבדתם
 ואת כל אשר יעשה להם ועבדו
 על פי אהרן ובניו תהיה כל ענת
 כנהגד שני לכל משאם ולכל
 עבדתם ופקדתם על הסנמ שנות
 את כל משאם ואת עבדת משנות
 כנהגד שני כאל מועד ומשנות
 כיר אית מרכז אהרן הכהן
 בני מרדיל משפחת סלית
 אנתם תפקד אתם: מכן שלשים
 שנה הומ על הער כן חמישים שנה
 תפקד סכל הכאל צבאל לעבד
 את עבדת אהל מועד וזאת
 משמרת משאם לכל עבדתם
 כאל מועד קר שיה מישכן
 וכריחו ועמודיו ואדניו ועמודיו
 החצר סביב ואדניהם ויתרתם
 ומיתריהם לכל כליהם ולכל
 עבדתם טובי שמתתפקדו אתכל
 משמרת משאם וזאת עבדת
 משפחת בני מרדיל לכל עבדתם
 כאל מועד כיר אית מרכז אהרן
 הכהן ויתפקד משה ואהרן ונשא

בניקת מתוך בני לוי למשפחתם
לכית אכתסו מבן שלישים שנה
ומעלה ועד בן חמישים שנה כל
באל צבאל עשות מלאכה נאול
מועד יו אית עבדת בניקת נאול
מועד קרשה קרשיס וביא
אהרן ובניו בנסעה המחנה והוודו
את פרכת המסך וכסובה את
ארון העדת ונתנו עליו כסוי עור
תחשו פרשו כבד כליל תכלת
מלמעלה וישמו בדיו ועל שולן
הפניסו פרשו כבד תכלת ונתנו
עליו את הקערות ואת הכפת
ואת המנקיות ואת קישות הנסך
ולחם התמיד עליו יהיה ופרשו
עליהם כבד תולעת שני וכסו
אתובמכסה עור תחשו שמו
את בדיו ולקחו כבד תכלת וכסו
את מנרת המאור ואת נדתיה
ואת מקרהיה ואת מחתתיה
ואת כלכלי שמנה אשר ישותו
להכהם ונתנו אתה ואת כלכליה
אל מכסה עור תחשו נתנו על

המוטו ועל מזבח הזהב יפרשו
כבד תכלת וכסו אתובמכסה עור
תחשו שמו את בדיו ולקחו את
כלכלי הישרת אשר ישותובם
בקרשו נתנו אל כבד תכלת וכסו
אותם כמכסה עור תחשו נתנו
על המוט ודשנו את המזבח
ופרשו עליו כבד ארנמן ונתנו
עליו את כלכלי אשר ישותו
עליו כהם אתה מחתת את המזבח
ואת היעיס ואת המזרקת מלכלי
המזבח ופרשו עליו כסוי עור
תחשו שמו בדיו וכלה אהרן
ובניו לכסת את הקרשו ואת
כלי הקרש בנסעה המחנה ואחרי
כניבאו בניקת תלשאת ולאינע
אל הקרשו ומתו אלהמי שאמנו
קהתכא אל מועד ופקדת אלעד
בן אהרן הכהן שמן המאור
וקטרת הסמים ומנחת התמיד
וישמן המישה פקדת כל המושן
וכל אשר בוקרשו ככליו
פ

ואדנו וכל כליו וכל עבדתו
 ועמדי החער סביב וארעהם
 ויתדתסו מיתריהם ויהחנעם לפני
 המישכן קדמה לפע אהל מועד
 מזרחה משהוא אהרן ובעני
 שמריסם שמרתה מקדש
 למשמרת בני ישראל והור
 הקרב יומת כלפקודי הלויס
 אשרפקד משהוא אהרן עלפי
 יהוה למישפחתס כל זכר מן
 חרשום עלה שנים ועשרים
 אלה: ויאמריהוה אל
 משהפקד כלבנך וזכר לבני
 ישראל מן חרשום מעלה וישא
 את מספר שמתם: ולקחת את
 הלויס לויאני יהוה תחת כלבנך
 בכני ישראל ואתכהמת הלויס
 תחת כל בכור בכהמת בני ישראל
 ויפקד משה כאשר צוה יהוה
 אתו את כל בכור בכני ישראל
 ויהי כל בכור זכר במספר שמת
 מן חרשום מעלה לפקדיהם
 שנים ועשרים אלה: שלשה

ושבעים ומאתים: ויאמר
 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 קח את הלויס תחת כל בכור
 בכני ישראל ואתכהמת הלויס
 תחתכהמתסו יהוה ליהלויס אני
 יהוה: ואת פדווי השלשה ז'
 והשבעים וסוהמתים הערפיס
 על הלויס מככור בני ישראל
 ולקחת חמשת חמשת שקלים
 לבגלת בשקל הקדש תקח
 עשרים נורה השקל: ונתתה
 הכסף לאהרן ולבני פדווי
 הערפיס בהם: ויקח משה את
 כסף פדוויס מאת הערפיס על
 פדווי הלויס: מאת בכור בני
 ישראל לקח אתהכסף חמשה
 ושישים ושלש מאות ואלף
 בשקל הקדש: וייתן משה את
 כסף הפדויס לאהרן ולבני על
 פי יהוה כאשר צוה יהוה את
 משה:
 וידבר יהוה אל משה ואל
 אהרן לאמר: ינשא את ראש

אתם משה על פי הוה מאשר ו
ויהיו אלה כעלוי בשמתם גר שון
וקהתו מרדיו ואלה שמות בני
גר שון למי שפחתם לבני שמעון
ובני קהת למי שפחתם עמרם
ויצטרף חכרון ועזיאל ובני מדי
למי שפחתם מחל ומושי אלה
הם מי שפחתה לוי לבית אבתם
לגר שון מי שפחתה לבני ומי שפחת
השמעוני אלה הם מי שפחת
הגר שני ופקדיהם כמספר כלונ
מבן חרש ומעלה פקדיהם שנת
אלפיסוחמי שמאות מי שפחת
הגר שני אחריהם משכן יחני עמה
ונשיא בית אב לנגר שני אליסף
בן אדום מי שפחת בני גר שון
באהל מועד הם משכן והאהל מ
מכסהו ומסך פתח אהל מועד
וקלעי החיצו ואת מסך פתח
החיצו אשר על המשכן ועל
המזבח סביבו את מיתריו לכל
עברתו ולקחת
מי שפחתה עמרמי ומי שפחת

הי צהריו מי שפחת החכרני
ומי שפחתה עזיאל אלה הם
מי שפחתה קהת וכמספר כלונ
מבן חרש ומעלה שמנת אלפים
וישימאות שמרימי שמרת
הקדשי מי שפחת בני קהת יחננו
על ירך המשכן תימנה ונשיא
בית אב למי שפחתה קהת אליעזר
בן עזיאל ומי שמרתם הארן
והשלחן והמנורה והמזבחת והמסך
הקדש אשר ישרתו כהם והמסך
וכל עברתו ונשיא נשיאיהו
אל עזר בן אהרן הפהן פקדת
שמרימי שמרת הקדש ילמדי
מי שפחתה מחלוי ומי שפחתה
המושי אלה הם מי שפחתה מדי
ופקדיהם כמספר כלונ וכרמבן
חרש ומעלה ששת אלפים
ומאתים ונשיא בית אב
למי שפחתה מרדיו עזריאל בן
אביחיל על ירך המשכן יחננו
צפניה ופקדת מי שמרת בני מדי
קדשיהם משכן וכריחיו ועמדיו

וישמרו את מישמרתו ואת
 משמרת כל הער הלפני אהל
 מועד לעבר את עברתה משכן
 וישמרו את כל פלי אהל מועד
 ואת משמרת בני ישראל לעני
 את עברתה משכן ונתתה את
 הלויסל אהרן ולבניו נתנסם
 נתנסם הלויס את בני ישראל
 ואת אהרן ואת בניו תפקדו ושמרו
 את כהנתסו והור הקרב יומתו

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני
 הנה לקחתי את הלויס מתוך בני
 ישראל תחת כל בכור פטר חס
 מבני ישראל והיו לי הלויס
 כילי כל בכור ביום הכתי כלבנו
 בארץ מצרים הקדשתי לי כל
 בכור בישראל מאדס עד בהמה
 ליהיו אני יהוה

וידבר יהוה אל משה כמר בר סיני
 לאמר פקד את בני לוי לבית
 אבתסל משפחתס כל זכר מן
 חר שוכם על התפקדס ויפקד

אלה פקודי בני ישראל לבית
 אבתס כל פקודי המחנות לצבאתס
 ישש מאות אלף וישלש מאות אלפים
 וחמשים אותוחמשים ויהלויס
 לאהתפקדו בנתן בני ישראל
 כאשר צוה יהוה את משה ויעשו
 בני ישראל כל אשר צוה יהוה
 את משה כן חנו לרע יהסוכן ונסעו
 איש למשפחתו על בית אנתו
 ואלה תולדת אהרן

ומשה כיוס דבר יהוה את משה
 כהר סיני ויאלה ישמות בני אהרן
 חככה נרכו אביהוא אלעזר
 ואיתמר אלה ישמות בני אהרן
 כהנהנסה משחיס אשר מלא
 ידס לכהן וימת נרכו אביהוא לפני
 יהוה כהקדיבס אישורה לפני
 יהוה כמר בר סיני ובניסלא היו
 להסויכהן אלעזר ואיתמר על
 פני אהרן אביהס

וידבר יהוה אל משה לאמר
 הקרב את משה לוי והעמדת אתו
 לפני אהרן הכהן וישרת אתו

יסעו: רגל מחנה
ראובן תימנה לנבאתם ונשיא
לכנע ראובן אלי צור בן שרי אורי
ויצבאו ופקדו ישישה וארבעים
אלה וחמישים מאות ורחחונס עליו
מטה שמעון ונשיא לכנע שמעון
שלמאל בן צור שרי ויוצבאו
ופקדיהם ששה וחמישים אלף
וישראל שמאות ומטה נדו נשיא
לכנע נדו אליסה בן דעו אליו וצבאו
ופקדיהם חמישה וארבעים אלף
ויששים מאות וחמישים: כל
הפקדים למחנה ראובן מאת אלף
ואחד וחמישים אלף וארבע מאות
וחמישים לנבאתם ונשיא יסעו:
ונסע אהל מועד מחנה
הלוים כבוד המחנה באשר יחנו
בן יסעו איש על ידו לרגליהם:
רגל מחנה אפרים
לנבאתם ימה ונשיא לכנע אפרים
אלישמעון עמיהוד ויצבאו
ופקדיהם ארבעים אלף וחמישים
מאות ועליו מטה מנשה ונשיא

לכנע מנשה נמליאל בן פרדה צור
ויצבאו ופקדיהם שנים ושלשים
אלף ומאתים ומטה כנעמן ונשיא
לכנע כנעמן אכרן בן דיעני ויצבאו
ופקדיהם חמישה ושלשים אלף
וארבע מאות וכל הפקדים למחנה
אפרים מאת אלף וישמנת אלפים
ומאה לנבאתם ושלשים יסעו:
רגל מחנה דן יצפנה
לנבאתם ונשיא לכנע דן אחיעזר
בן עמי שרי ויצבאו ופקדיהם
שנים ושלשים אלף וישבע מאות
והחניס עליו מטה אשר ונשיא
לכנע אשר פנעי אלבן עברון
ויצבאו ופקדיהם אחד וארבעים
אלף וחמישים מאות ומטה נפתלי
ונשיא לכנע נפתלי אחירע בן
ענקיו ויצבאו ופקדיהם שלשה
וחמישים אלף וארבע מאות וכל
הפקדים למחנה דן מאת אלף
וישבעה וחמישים אלף וישש
מאות לאחר נדיהם ועל רגליהם:
פ

ואלה הפקדים אשר פקד משה
 ואהרן ונשיאי ישראל ישנם
 עשר איש איש אחד לבית אמו
 היו יהויהו כל פקודי בני ישראל
 לבית אבתם מן עשרים שנה
 ומעלה כל יציאת בני ישראל
 ויהיו כל הפקדים שישמאתאן
 ושלשת אלפים וחמשים מאות
 וחמשים ויהיו סלמטה אבתם
 לאחת פקדו בתוכם
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 אך אתמטה לוי לאתפקד ואת
 ראש סל את שאכתוד בני שא
 ואתה הפקד את הלויס על משכן
 העדתו על כל לוי ועל כל אשר
 לוהמה ישאו אתה משכן ואת
 כל כליו וחסי שרתו וסככ
 למישכן יחננו ונסע המישכן
 ויבדו אתו הלויס וכנתה משכן
 יקימו אתו הלויס והוד הקרב
 יוכתו ויחננו בני ישראל איש על
 מחנהו ואיש על דגלו וצבאתם
 והלויס יחננו סככל משכן העדת

ולא יהיה קצף על ערת בני
 ישראל ושמרו הלויס את
 משמרת משכן עדותיו ועשו
 בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
 את משה ואת בני ישראל
 וידבר יהוה אל משה ואמר
 אהרן לאמר איש על דגל צבאת
 לבית אבתם יחננו בני ישראל מעתה
 סככל אבתם מעתה יחננו והחננים
 קדמה מונחה דגל ביתנה יהוה
 לצבאתם ונשיאיכם יהודרה
 נחישון בן עמינדב מוי צבאו ופקדיו
 ארבעה ושמעון ארף ושיש
 מאות וחמשים עליו ומטה יששכר
 ונשיאיכם יששכר נתנאל בן
 יערי וצבאו ופקדיו ארבעה
 וחמשים ארף וארבע מאות ושמטה
 וכולן ונשיאיכם וכולן אליאנ
 בן חלון וצבאו ופקדיו שבעה
 וחמשים ארף וארבע מאות וכל
 הפקדים למחנה יהודה מאתאן
 ושמעון ארף ושלשת אלפים
 וארבע מאות לצבאתם ראשנה

פקדיהם למטה יהודה ארבעה
ושבעים אלה ויש שמאות

לכניישי שכר תולדתם למישפחתם
לכית אבתם כמספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צא
פקדיהם למטה ישישכר ארבעה
וחמישים אלה וארבע מאות
לכני וכולן תולדתם למישפחתם
לכית אבתם כמספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צא
פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים
אלה וארבע מאות
לכני ויוסף לבני אפרים תולדתם
למישפחתם לכית אבתם כמספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צא ופקדיהם למטה
אפרים ארבעים אלה וחמישים
מאות
לכני מנשה תולדתם למישפחתם
לכית אבתם כמספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא
צא ופקדיהם למטה נפתלי
שלשה וחמישים אלה וארבע
מאות

שנים ושלשים אלה ושמאות
לכני בנימין תולדתם לפי
למישפחתם לכית אבתם כמספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צא ופקדיהם למטה בנימין
חמישים אלה וארבע
מאות
לכני רחוב תולדתם למישפחתם
לכית אבתם כמספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צא ופקדיהם
למטה רחוב שנים ושלשים אלה
ושבע מאות
לכני אשר תולדתם למישפחתם
לכית אבתם כמספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צא
פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים
אלה וחמישים מאות
לכני גד תולדתם למישפחתם
לכית אבתם כמספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא
צא ופקדיהם למטה גד שנים
ושלושה וחמישים אלה וארבע
מאות

תפקדו אתם לזכאתם אתה ואחיו
 ואתכם יהיו איש איש למטה איש
 ראש לבית אבתו הוא ואלה
 שמות האנשים אשר יעמדו אתם
 לראובן אלי צורבן שרי אודי
 לשמעון שלמיאלכן צורי שרי
 יהודה הנחשון בן עמינדב
 ליששכר נתנאל בן צוער
 לזבולן אליאכבן חלילבני יוסף
 לאפרים אלן שמעון עמיהוד
 למנשה נומליאלכן פדה צור
 לבנימין אכירזבן ענין לרן
 אחיעזר בן עמי שרי יל אשר פ
 פנעאל בן עזרן לנד אליסף בן
 דניאל לנפתלי אחירזבן ענין
 אלהקריאי הערה נשיאי מטות
 אכתסראישיאלפי ישראל הם
 ויקחמישה ואהרן אתה אנשים
 האלה אשר נקב בשמות ואת
 כל הערה הקהלו באחד לחדש
 השנוי תלדו על מי שפחתם לנת
 אכתסכמספר שמות מן עשרע
 שנה ומעלה לכל נלם כאיש

יזוהיה זה אתמישה ויפקדו נמנו
 סיני ויהיו בכר אובן
 בכר ישראל תולדתם למי שפחתם
 לבית אכתסכמספר שמות לנ
 לנלם כל זכר מן עשרים שנה
 ומעלה כל יצא יצא פקדיהם
 למטה ראובן ששה וארבעים
 אלה וחמישים מאות
 לבני שמעון תולדתם למי שפחתם
 לבית אכתסכמספר שמות
 לנלם כל זכר מן עשרים שנה
 ומעלה כל יצא יצא פקדיהם
 למטה שמעון ששה וחמישים
 אלה וישראל שש מאות
 וחסמישים
 לבני יהודה תולדתם למי שפחתם
 לבית אכתסכמספר שמות מן
 עשרים שנה ומעלה כל יצא
 יצא פקדיהם למטה נד חמישה
 וארבעים אלה וישיש מאות
 וחמישים
 לבני יהודה תולדתם למי שפחתם
 לבית אכתסכמספר שמות מן
 עשרים שנה ומעלה כל יצא יצא

אתה שגה ואסמך אתה שגה
לאיש אחר לאינאל עז יהיה
השדה כיצא תוכל קדש ליהוה
בשדה החרס לכה תהיה אחותו
ואסאתי שדה מקנתו איש לא
מי שדה אחותו יקדיש ליהוה ויש
לוהפך את מכסת הערב עד
שנת היל ונתן את הערב כל כיום
ההוא קדש ליהוה כי שנת היל
ישוכה שדה לאיש קנתו מאתו
לאיש לו אחות הארץ ויכל עונן
יהיה בקדש קדש עשירי שנה
יהיה השקל אך בכור איש יעני
ליהוה ככה מהל איקדיש איש
אתו אס שור אס שיה ליהוה הוא
ואס כבהמה הטמאה ופרה געון
ויספח מי שתו עליו ואס לאינאל
ונמך בערבך אך כל חרס איש
יחרס איש ליהוה מכל איש לו
מאדס וכהמהו שדה אחותו לא
ימכור לאינאל כל חרס קדיש
קדיש שהוה ליהוה כל חרס איש
יחרס מן האדס לאיפרהמות ונתן

וכל מעשרה ארץ מורעה ארץ
מפרי העין ליהוה הוא קדש ליהוה
ואסנאל ינאל איש ממעשרו
חמישיתו יספ עליו ויכל מעשר
בקר ויצאן כל איש יעבד תחת
השבט שהעשיר יהיה קדש ליהוה
לאיבד בן טוב לרעול אימיתו
ואס חמרי מירנוהיה הוא ותמדתו
יהיה קדש לאינאל אלה
המיעות איש צנה יהוה את
מישה אל בני ישראל כהר סיני

וידבר יהוה אל משה במדבר
סיני באהל מועד באחד לחדש
השני בשנה השנית לצאתם מארץ
מצרים לאמר ישאן את ראש
כל עדת בני ישראל למישפחתם
לבית אבתם כמספר שמות כל
זכר לנצחיתם מכן עשירים שנה
ומעלה כל יצא יצא בני ישראל

ותמורה יהיה ערבך הוואם כל
 בהמה טמאה אשר לא יקרבו
 ממנה קרבן ליהוה והעמיד את
 הכהמה לפני הכהן והערך הנהן
 אתה כן טוב ובקר עבדך הנהן
 כן יהיה וואם נאל ינאלה ויסקי
 חמישה על ערבך ואיש כי
 יקדיש את כיתוקדש ליהוה
 והעריכו הכהן כן טוב ורע
 כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום
 ואם המקדיש ינאל את כיתו יסקי
 חמישה כסף ערבך עליו והיה
 לו וואם שדה אחות יקדיש איש
 ליהוה והיה ערבך לפי עורו רע
 חמרי שיעדים כחמישים שקל
 כסף ואם שנת הויכל יקדיש
 שדהו כערבך יקום וואם אחר
 הויכל יקדיש שדהו וחיוב לו
 הכהן אתה כסף על פי השנים
 הניתות עד שנת הויכל ונגרע
 מערבך וואם נאל ינאל אתה שנה
 המקדיש אתו ויסקי חמישה תנן
 ערבך עליו וקסלו וואם לא ינאל

ליהוה והיה ערבך הוואם מכן
 עשרים שנה ועד כן ששים שנה
 והיה ערבך חמישים שקל כסף
 בשקל הקדש וואם נקבה הוא
 והיה ערבך ששים שקל וואם
 מכן חמישים שנים ועד כן עשרים
 שנה והיה ערבך חזר עשרים
 שקלים ונקבה עשרת שקלים
 וואם מכן חרש וערבך חמישים שנים
 והיה ערבך חזר חמשה שקלים
 כסף ולנקבה ערבך שלשת שקלים
 כסף וואם מכן ששים שנה
 ומעלה אסור והיה ערבך חמשה
 עשר שקלים ונקבה עשרה שקלים
 וואם מן הוא מערבך והעמידו
 לפני הכהן והערך אתו הכהן על
 פי אשר תשיגיד הנדר יעריכנו
 הכהן וואם נקבה
 אשר יקדיש ממנה קרבן ליהוה
 כל אשר יתקמ מעל הוה יהיה
 קדש ואל יחליפנו ולא ימיר אתו
 טוב ברע או רע בטוב ואם המד
 ימיר בהמה פנה מהוה והוא

אני אתה ארץ ושממו עליה
איביכם הי שכיסכה ואתכם אודה
כנוים והדיקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה וערינת
יהיו חרבה ואתרצה הארץ את
שבתתיה כל ימי השמה ואתם
כארץ איביכם אות שבת הארץ
והרצת את שבתתיה כל ימי
השמה תשבת את אשר לא
ישבתה כשבתתכם כשבתכם
עליה והנשאר יסכסכה ואת
מך כלבכם כארצת איביכם
ורדה אתם קול עלה נדה ונסו
מנסת חרב ונפלו ויאין רדה ווכשו
אי שכא חיוכ מפע חרב ורדה
אין וול אתה יהלכם תקומה לפני
איביכם ויאברתם כנוים ואכלה
אתכם ארץ איביכם והנשאר יס
בכם ימקוב עונם כארצת איביכם
ואף בעונת אבתם אתם ימקו
והחודו את עונם ואת עון אבתם
במעלם אשר מעלובי ואף אשר
הלכו עמי בקר יאף אני אלה

עמם בקר יוהכאתי אתם כארץ
איביכם או או יכנעו לכם הערל
ואויר יעו את עונם וזכרתי אתנתי
יעקוב ואף אתברייתי יעקוב ואף
אתברייתי אברהם אוכר והארץ
אוכר ויהא ארץ תעובכמהם ותרוץ
את שבתתיה כה שמה מהם ואת
ירצו את עונם יען וביען כמשפט
מאסו ואת חקתי נעלה נפשים
ואף נסו את כהיוותם כארץ
איביכם לא מאסת יסור אני עונם
לכלתם להפר בריתי אתם כי אני
יהוה אלהים וזכרתי להם ברית
ראשנים אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לעיני הגוים ליהוה
להם לאלהים אני יהוה אלה
החקים והמשפטים והתורה
אשר נתתי יהוה כנו וכמן כני
ישראל כהר סיני בעבר משה
ועני חססן ציוני חססן
וידבר יהוה אל משה לאמר דע
אל בני ישראל ולוא מדת אלהם
איש כי יפל אדר בעדך נפש

אתכם ונשמו דרכיכם ויאסנאו
 לאתוסרולי והלכתם עמי קרו
 והלכתי אף אני עמכם בקרי
 והכיתי אתכם ונסאני שבע על
 חטאתיכם והבאתי עליכם חג
 נקמת נקם כדיתונאספתם אל
 עריכם ושלחתי רברבותיכם
 ונתחם כיר אויבי בשברי לכם
 מטה לחסו אפוי עישר נשים
 לחמכם כתנור אחר והי שני לוח
 לחמכם כמי שקל ואלתסולא
 תישבעו ויאס
 בואת לאת שמי עולי והלבנת
 עמי בקרי והלכתי עמכם נחמת
 קרו ויסרתי אתכם אף אני שבע
 על חטאתיכם ויאכלתם בשר
 בנכם ובשר בנותיכם תאכלו
 והישמדת את כמתיכם והנחתי
 את חמניכם ונתתי את פגריכם
 על פגרי גלוליכם ונגעלה נפשי
 אתכם ונתתי את עריכם חרבה
 והישמותי את מקדשיכם ולא
 אריחבריח עחכם ויהי שמת

את כל המצות האלה ויאסנחתי
 חמאסו ויאס אתמי שפטי תנעל
 נפישכם לבלתי עישות את כל
 מצותי להפרכם את כדיתי אף
 אני אעשה זאת לכם והפקרתי
 עליכם כהלה אתה שחפתו את
 הקדחת מכלות עינים ומריבת
 נפישוד עתס לריק זרעכם
 ואכלהו איביכם ונתתי פניכם
 ונגפתם לפני איביכם ודרו ככם
 שני איכם ונסתסו אקדרה אתכם
 ויאס ער אלה לאת שמעו לי
 ויספתי ליסרה אתכם שבע
 על חטאתיכם וישברתי אתנאון
 עינים ונתתי את שמיכם ככחול
 ואת ארצכם כנחשה וחסלוין
 כחכסול אתתן ארצכם אתיעלו
 ועינה ארץ לאיתן פריו ויאס
 חלכו עמי קרו לאתאכל שמע
 לויספתי עליכם מכה שבע
 כחטאתיכם והישלחתי לכם
 אתחית השרה וישכלה אתכם
 והכריחה אתכם מתכם והמעשו

עד שנתהיוכל והיהכסף ממנו
במספר שנים כמי שכיר יהיה
עמו ואם עור רבות בשנים לפיהן
ישיבנאלתוםכסףמקנתוואם
מעטנשארכשניםעד שנת
היוכלוחשבכמישעווישע
אתנאלתו:כשכירשנהכשנה
יהיהעמולאירדנכפרדוענין
ואסלאינאלכאלהווינאבשות
היכלהואוכעוועמו:כילי בע
ישראלעבדיםעבדיהםאיש
הוינאתיאתםמארץ מצרים
אנייהוהאלהיכםילאתעשולג
אלילסופסלומצבהלאתקמו
לכסואקמישכיתלא חתנו
כארצכםלהשתחותעליה כי
אנייהוהאלהיכם:אתשכתת
תשמרוומקדשיחידאו אני
יהוה:
אסכחקתילכוואתמצותי
תשמרוועשיחםאתם:ונתתי
נשמיכםכעתסונתנה הארץ
יכולהועץהשרהיתן פרו:

פרט

והישגלכסדישאתכצירובצעד
ישע אתודעוואכלתם לחמכם
לישבעווישכתם לכטחכארצם
ונתתישלוסכארץוישכתם
ואיןמחרירהוהשכתיחיהרעה
מזהארץוחרבלאתעבר
כארצכם:וירפתםאתאיביכם
ונפלולפעכםלחרב:וירפומכם
חמישהמאהומאהמכסרבת
יקדפוונפלואיביכם לפעכם
לחרב:ופעתי אליכם והפריתי
אתכםוהרביתיאתכםוהקימתי
אתכריתיאתכם:ואכלתםישן
נישןוישןמפעחדשתניצאו
ונתתימשכעכתוכםולאתנע
נפשיאתכם:והתהלכתיבתכם
והייתי לכםלאלהיסואתסתהו
לילעם:אנייהוהאלהיכם אשו
הוינאתיאתםמארץ מצרים
מהיותלהםעבדיםואשכדי
מטתעלכםואולך אתכם
קוממיות:
ואסלאתשמעולילאתעשו

משפחתו אל אחות אבתי שני
 מעבדי הם אשר הוצאתי אתם
 מארץ מצרים לאימכרו ממסות
 עבד ל אתרדה כוכפרד ויראת
 מאלהיך ועבדך ואמתך אשר
 יהיו לך מאת הנויס אשר סב
 סביבתי כסמהם תקנו עבד
 ואמה וגם מכע התו שביסותם
 עמכם כסמהם תקנו וממי שפחתם
 אשר עמכם אשר הולידו
 בארצכם והיו לכם לאחזה והת
 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם
 לרשת אחזה על סבהם תעבדו
 ובאחיכם בני ישראל איש באחיו
 לאתרדה כוכפרד
 וכי תשיגיד נר והו ישב עמך
 ומך אחיך עמו וגם לנר תושג
 עמך אול עקד משפחת גדי
 אחרי נמכר נאלה תהיה לו את
 מאחיו ינאלנו אורדו אובן דוד
 ינאלנו אומי שאר בשרו ממשפחת
 ינאלנו אור השנה הירו ונאל
 וחשב עסקהו שנת המכרו

אין להם חומה סביב על שדה
 הארץ יחשב נאלה תהיה לו
 וכיובל ינאלנו ערי הלוי סבת ערי
 אחותם נאלת עולס תהיה ללויס
 ואשר ינאל מן הלויס וינאלמנו
 כיתו עיר אחות כיתו עיר
 הלויס הוא אחותם כיתו בני
 ישראל וישרה מער ש עריהם
 לאימכר כי אחות עולס הוא ללויס
 וכי ימוך אחיך ומטה
 ירו עמך והחוקת בנר ותו שנו
 עמך יאל תקח מאתו נשך ותנבת
 ויר את מאלהיך וחי אחיך עמך
 אתכם פקל את תקלו בנישך
 ובמרביתל אתתן אכלר אגיוהו
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים לתלכם אתארן
 בניען להיוות לכם לאלהים
 וכי ימוך אחיך עמך
 ומכר לך ל את עבד כו עבת עני
 משכיר כחו שביה היה עמך עד
 שנת חיובל יעבד עמך וינאל
 מעמך הוא וכני עמו ישב אל

אתנורה כיכול הוא קר שמה
לכסמון השרה תאכלו אתנורתו
כשנת היזבל הואת תישבו איש
אל אחותו וכי תמכרו ממכר
לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל
תנו איש את אחיו בכסף שנים
אחר היזבל תקנה מאת עמיתך
בכסף שנים תבואתי מכר לך ימי
הזכה שנים תרטה מקנתו ולפי
מזוטה שנים תמ עוט מקנתו כי
מספרת כוונת הוא מכר לך ולא
תנו איש את עמיתו ויראתמאלו
כי אע יהיה אלהיכם ויעשיתם
את חקתי ואת מצוותי תשמרו
ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
לכסותו תהי הארץ פריה ואנת
לשכב עמי שבתם לבטח עליהם
תאמרו ומה נאכל בשנה השבעת
הקלה אשר על אנאסו אתנורתו
ותינת את פירותי לכם בשנה
הששית ויעשית את חקתי אלהי
לשלושה שנים וזרעתם את
השנה השמינית ואכלתם מזן

התבואה יישן עדה השנה התשיעת
עד תבואתה תאכלו יישן
והארץ לא תמכר לעמיתך כלי
הארץ כי כד יסותו שבתם אתם עמי
וככל ארץ אחותכם נאלה תתנו
לארץ כי יאמר ארץ חסד
כי ימנך אחיך ומכר מאחותו ונא
נאלו הקרב אליו ונאל אתמסם
אחיו ואיש כלי איהיה לך נא
והשנה ירנומי נאכרי נאלתו
וחשב את שבע ממכרו והשבע
הערך לא עשאו שר מכר לו ושב
לאחותו ואם לא מצאה חרדי
השבע לו וזה ממכרו ביד הקנה
אתו עה שנת היום וינא ככל
וישכל אחותו
כי ימסר ביתו שבע עה חובו וזהו
נאלתו עד תם שנת ממכרו ימים
תהיה נאלתו ואם לא ינאל עד
מל אתלו שנה סמיכה וקם הגנת
הבית אשר בעיר אשר לו חובה
לעמיתך לקנה אתו ולדלתו לא
ינא פוים ויבתי החצרים אשר

וזמרתנו סידגמו בכול העדה ננו
 באורח בנקבו ישם וזמרתנו אישני
 יפה כל נפש אדם מות וזמרתנו
 נפש כהמה ישלמה נפש שתחת
 נפשו איש כפיתן מוסכזמיתו
 כאשר עשה כן יעשה לו ישנו
 חחת ישבר עין חחת עין ישותחת
 ישן כאשר יתן מוסכזמיתן עתן
 עזומכה כהמה ישלמה וזמרה
 אדם וזמרתו משפט אחד יהיה לנו
 בער באורח יהיה כי אע יהיה
 אלהים וידבר משה אל בני
 ישראל ויציאו אתה מקל לא
 מחוץ למחנה וידגמו את אקונע
 ישראל עשו כאשר ענה יהיה
 אתמישה
 וידבר יהוה אל משה בהר סיני פרי
 לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהים כי תבאו אל הארץ אשר
 אנעתן לכם וישבתה הארץ שנת
 ליהוה ישיש ששנים תורע שוך
 וישיש ששנים תומר כרמך ואספת
 את תבואתה יובשנה השביעית

שבת שבתון יהיה לארץ שבת
 ליהוה שרך לא תורע וכרמך לא
 תומר את ספיחך צירך לא תקצור
 ואת ענבי גזירך לא תכניור שנת
 שבתון יהיה לארץ ויהי תה שנת
 הארץ לכם לאכלה לך ולענתך
 ולאמתך ולשכירך ולתי שרך
 הגרים עמך וולכה מתך ולחיה אשר
 בארצך תהיה כל תבואתה לאכל
 וספרת לך שבע שנת
 שנים שבע שנים שבע פעמים
 והיו לך ימי שבע שבתות ששנים
 תשעו ארבעים שנה ויהי עברת
 שופר תרועה בחרש השביעי
 בעשור לחדש ביום הכפרים
 תעבדו שופר בכל ארצכם
 וקר ששם את שנת החמשים שנה
 וקר את סדר הורכב ארץ לכל שנה
 יובל הוא תהיה לכם שבת שש
 אל אחותנו איש אל משפחתו
 תשב ויובל הוא שנת החמשים
 שנה תהיה לכם לא תורעו ולא
 תקצרו את ספיחיה ולאתכצרו

כחד שחשכי עית חנו אתו בספת
תשכו שבעות מיס כל האורח
בישראל ישכוב ספת למען ירעו
הדת כס כי בסנות הו ישבתו את
בני ישראל כהו יציא אותם מארץ
מצרים אע יהוה אל הכס וידע
מישה אתמועד יהוה אל בני
ישראל ויהוה יצא את
ונדבר יהוה אל מישה לאמר צו
את בני ישראל אל ויקחו אליהם שמן
וזתוה בתי ית למאור להעל ותנה
תמיד מחוץ לפתח העצרת
באחד מועד יעך אתו אחרון
ובצומעו עך כקד לפני יהוה וידי
חקת עולם להחיתכם על המענה
הטהרה יעך את העדת לפני
יהוה תמיד ויהוה יצא את
ולקחת סלתו אפית אתה שתם
עשרה חלות שני עשר נעס יהוה
החלה האחת וישמת אתם שתם
מערכת ששה מערכת על
השלחן הטהור לפני יהוה ונתת
על המערכת לבנה זכה והיתה

ללחם לזכרה אישה ליהוה ביום
השבת ביום השבת יערכנו לפני
יהוה תמיד מאת בני ישראל לנות
עולם ויהי תהל אהרן ולבנו ואנני
במקום קדש שכי קדש קדשים
הוא לזמא שיהוה חק עולם
ויצא בן אישה ישראלית והוא
בן איש מצרי בתוך בני ישראל
וינצו במחנה בן הישראלי תואיש
הישראלי ויקלבוה אישה הי
ח ישראלית אתה שם ויקלל
ויביאו אתו אל מישה ושם אמר
שלמית כת דברי למטה קן
וינח הוכם שמר לפר שלחם על
פיהוה
וידבר יהוה אל מישה לאמר
הויצא אתה מקלל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל השמעים את
ידיהם על ראשו ודגמו אתו כל
העדה ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כי יקלל אלו
ונשא חטאו וינקב שם יהוה חמות

תעשו והקרבתם אישה ליהוה
 וידבר יהוה אל משה
 לאמר: אך בעשור לחדש
 השביעי הזה יום הכפרים הוא
 מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
 אתנפשותיכם והקרבתם אישה
 ליהוה וכל מלאכה לא תעשו
 בעצם היום הזה כמים
 הוא לכם על כן לפני יהוה
 אלהיכם מכל הנפש אשר לא
 תעשה בעצם היום הזה ונכרתה
 מעמיה וכל הנפש אשר תעשה
 מלמלאכה בעצם היום הזה
 ותאבדת את הנפש ההוא מקרב
 עמיה כל מלאכה לא תעשו חקת
 עולם לדרתיכם כל מושבתים
 שבת שבתון הוא לכם ועניתם
 אתנפשותיכם כתישעה לחדש
 בערב מערב עד ערב תישבתו
 שבתכם
 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 דבר אל בני ישראל לאמר
 בחמשה עשר יום לחדש השביעי

הנה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה
 מוסה ראשון מקרא קדש של
 מלאכת עבודה לא תעשו שבעת
 ימים תקרים אישה ליהוה כיום
 השמיני מקרא קדש יהיה לכם
 והקרבתם אישה ליהוה עצת
 הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו
 אלה מעד יהוה אשר תקראו
 אתם מקרא קדש להקריב אשה
 ליהוה והיום הזה חג הסוכות
 רב יום שמונה ימים שבת יהוה
 ומלכת חמשה ימים ומלכת כל נדבכים
 ומלכת כל נדבכים אשר תגיד ליהוה אף
 בחמשה עשר יום לחדש השביעי
 באספנס אתם ואתם ואתם ואתם
 את חגיהם שבעת ימים כיום
 הראשון שבתון וכיום השמיני
 שבתון ולקחתם לכם ביום הראשון
 פרי עץ הדר כפוח תמר וסוגר
 עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני
 יהוה אלהיכם שבעת ימים וחתם
 אתו חג ליהוה שבעת ימים
 בשנה חקת עולם לדרתיכם

תבאו אל הארץ אשר אני נתן
לכם וקצרתם אתקצרה והנאתם
את עצמך ראשית קצירכם אל
הכהן והנפת את העמר לפני יהוה
להצניכם ממחרת השבת יעשו
הכהן ועשיתם סבוס הנפכת את
העמר כבש תמיסכן שנתולעו
ליהוה וימנחתו שש עשרים
סלת כלולה בשמן אישה ליהוה
ריחני חחונם כהן רכי עתה הן
ולחם וקל יוכרמל לאתאכלו
עצם היום הזה ער חביאכם את
קרבן אלהיכם חק עולס לדרתונ
כל משבתים
וספרתם לכם ממחרת
השבת מיום הכיאים את עמו
התנופה שבע שבתות תממת
תהינה ער ממחרת השבת
השבת עתה ספרו חמישים יום
וחקרתם מנחה הדרשה ליהוה
מבושבתים תביאו לחסתנופה
שתיים שש עשרים סלת
תהינה חמין תאפנה בכורים

ליהוה והקרכתם על הלחם שבע
כבשים תמיס בני שנה ופרך
בקר אחד ואילם שנים יהיו עלו
ליהוה ומנחתם סבוס אישה
ריחני חח ליהוה ועשיתם שעיר
עזים אחד לחטאת ושני כבשים
בני שנה לחכח שלמים והנפה
הכהן אתם על לחם הכפרים
תנופה לפני יהוה על שני כבשים
קריש יהיו ליהוה לחהן וקראתם
בני עס היום סהוה מקרא קריש יהוה
לכם כל מלאכת עברה לאתעשו
חקת עולס בכל משבתים
לדרתונם ובקצרתם את קציר
ארצכם לאתכלה פאת שרך
בקרך ולקטקצירך לאתלקט
לעני ולגר תעזוב אתם אני יהוה
אלהיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר נחור
השביעי באחד לחדש יהיה
לכם שבתון וזכרון תרועה מקרא
קריש כל מלאכת עבודה לא

וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 מועדי יהוה אשר תקראו אתם
 מקראי קדש אלהם מועדי
 ששת ימיסתעשה מלאכת בני
 השבעין שבת שבתון מקרא
 קדש כל מלאכה לא תעשו שנת
 הוא ליהוה בכל משבתים

וידבר יהוה אל משה לאמר
 שור אבישב או עז כיוול דוהה
 שבעת ימים תחת אמו ומיום
 השמיניוהלאהירעה לקרבן
 אשה ליהוה ושור אושה אתו
 ואתכנולא תשחטוביום אחד
 וכי תזבחזבח תודה ליהוה לזבח
 תזבחזביום ההואי אכל לאתותו
 ממנו עד בקראני יהוה ושמחתם
 מצותיו ועישיתם אתם אני יהוה
 ולא תחללו את שם קדשי
 ונקדשתי בתוך בני ישראל אני
 יהוה מקדשכם המוניע אתכם
 מארץ מצרים להוות לכם
 לאלהים אני יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר
 אל בני ישראל ואמרת אליהם

ותתנו מהם על המזבח ליהוה ושור
 ושה שרועוקלוטנדכה תעשה
 אתו ולגדל אירעה ומעוד וכתו
 ונתוקופרות לא תקריבו ליהוה
 ובארצכם לא תעשו ומיד בן
 נכר לא תקריבו את לחם אלהים
 מכל אלהים שחתספהסמוס
 בסל אירעו לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר
 שור אבישב או עז כיוול דוהה
 שבעת ימים תחת אמו ומיום
 השמיניוהלאהירעה לקרבן
 אשה ליהוה ושור אושה אתו
 ואתכנולא תשחטוביום אחד
 וכי תזבחזבח תודה ליהוה לזבח
 תזבחזביום ההואי אכל לאתותו
 ממנו עד בקראני יהוה ושמחתם
 מצותיו ועישיתם אתם אני יהוה
 ולא תחללו את שם קדשי
 ונקדשתי בתוך בני ישראל אני
 יהוה מקדשכם המוניע אתכם
 מארץ מצרים להוות לכם
 לאלהים אני יהוה

והוא יצו עמו או כבד שים לא
יאכל עד אשר יטהרו הנענעכל
טמא נפש או איש אישה תצא
ממעו שכבת זרע או איש אשר
יגע בכל שרץ אשר יטמא לו
או באדם אשר יטמא לו לכל
טמא תו נפש אשר תגע בו טמא
עד הערב לא יאכל מן הקדשים
כי אסרו חיי שרובמים וכל
השמי שוטה ויאהר יאכל מן
הקדשים כי לחמו הוא נבלה
וטרפה לא יאכל לטמאה כה
אני יהוה וישמרו את משמרת
ולא ישאו עליו חטא ומתוכו
יחל הוא אני יהוה מקדש סובלו
לא יאכל קדש חיישכ כהן
וישכיר לא יאכל קדש וכהן כי
יקח נפש קען כספו והוא יאכל
בו ויליד ביתו חסי אכלו בלחמו
ובתכהן ביתה יהל אישור הוא
בתרומת הקדשים לא תאכל ונת
כהן כי תהיה אלמנה וגרושה ונת
אין להו ישכה אל בית אביה

כענדה מלחם אביה תאכל וכל
זר לא יאכל בו ואיש כי יאכל קדש
בשגגה ויסוף חמשתו עליו ונתן
לפון את הקדש וילא יחל לו את
קדש כי בני ישראל את אשר יצו
ליהוה ויהי שאו אותם עון אשמה
כאבלס את קדש יהסכי אני
יהוה מקדשים
וידבר יהוה אל משה לאמר ונתן
אל אחרון אל בניו ואל כל בני
ישראל ואת מרת אלהם איש איש
מבית ישראל ומן הגר כי ישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם
ולכל נדבתם אשר יקריבו ליהוה
לעלה לרעננס תמיס וכבד כבד
כבשבים וכעוסי כל אשר בזמנס
לא תקריבו כל אלרעון יהיה
לכסו ואיש כי יקריב זבח שלמים
ליהוה לפלא נדר או לנדבה נתקן
או כי צאן תמיס יהיה לרעון כל
מסל איהוה כי עזרתאו ישכור
או חרוץ או יבלת או ערב או ולפת
לא תקריבו אלה ליהוה ואישה לא

כהן כחלל חנות את אביה הוא
 מחלל תבא שושן ויהי א
 והכהן הגדול מאחיו אשר
 יוצק על ראשו שמן המשחה
 ומלא את ידו ולבש את המנדים
 את ראשו לא יפרעו בנדון לא
 יפרסו ועל כל נפש חמתל אינא
 לאכוול אמול איטמא ומן
 המקדש לא יצאו לא יחלל את מקדש
 אלהיו כי נוד שמן משחת אלהיו
 עליו אני יהוה יהוה ואישה כנתול
 יקח אל מנהגו וישחח להונה
 את אלהי איקח אסכתולה
 מעמיו יקח אשה גל יחלל
 ודע בעמיו כי אש יהוה מקדש
 וידבר יהוה אל משה

וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל אהרן ואל בניו ויעזרו
 מקדש כי בני ישראל ולא יחללו
 את ישראל שיש אש יהוה מקדש
 לי אני יהוה אמר אלהם לדתכם
 כל איש אשר יקרב מכל זרעכם
 אל הקדש שיש אש יהוה יקרי שובנו
 ישר אל ליהוה וטמאתו עליו
 ונכרתה הנפש החיה מלפני
 אני יהוה איש איש שמדע אהרן

וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל אהרן ואל בניו ויעזרו
 מקדש כי בני ישראל ולא יחללו
 את ישראל שיש אש יהוה מקדש
 לי אני יהוה אמר אלהם לדתכם
 כל איש אשר יקרב מכל זרעכם
 אל הקדש שיש אש יהוה יקרי שובנו
 ישר אל ליהוה וטמאתו עליו
 ונכרתה הנפש החיה מלפני
 אני יהוה איש איש שמדע אהרן

אמך ואחות אכיל את תלהכי
את שארו הערה עונם ישאו
ואיש אשר ישכב את דרתו ענות
הרוע להחטא יישאו ערירים
ימתו ואיש אשר יקח את אשת
אחיו נדה הוא עדות אחיו נלה
ערירים יהיו וישמרתם את כל
חקתי ואת כל משפטי ועשיתם
את סול אתקיא אתכם הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה לשנת
כהול את לב ובחקת הנוי אשר
אני משלח מפניכם את כל אלה
עשו ואקץ בכם ויאמר לכם אתם
תירשו את ארמחו ואני אתונה
לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב
ודבש אני יהוה אלהיכם אשר
הכרלתי אתכם מן העמים והכרלתם
בין הכהמה הטרה לטמא הנעץ
העוף הטמא לטהור ואת שקעו
אתנפשתי נכס ככהמה ובצעתי
ובכל אשר תרמישה ארמה אשר
הכרלתי לכם לטמא והייתם
לי קדשים מקדושי אני יהוה

ואכרל אתכם מן העמים להיות
ליו ואיש או אשה פיהיה כחס
אוב אויר ענמותיו מתו כאן
ירגמו את סרמיהם כסם
ויאמרי יהוה אל משה אמר אל
הכהנים כעני אהרן ואמרת אלהם
לנפשי לא יטמא בעמיו כי אם
לשאר הקרב אליו לאמול אמו
ולבנו ולבתו לאחיו ול אחת
הבתו לה הקרובה אליו אשר לא
היתה לאיש לא יטמא אל איטמא
בעל בעמיו לה חלול לא יקחה
קדחה בראש שופ את זקנם לא
יגלו ובכשרם לא ישרטו שרש
קדשים יהיו לאלהי הסול איחלו
שם אלהי הסם את אישי יהוה
לחס אלהי הסם מקדושים והיו
קדשים אשה ונה חללה לא
יקחו אישה נרושה מאישה לא
יקחו כי קדושי הוא לא יהיו
וקדושי כי את לחס אלהיך הוא
מקדושי כי יהיה לך כי קדושי
אני יהוה מקדושי כסם וכת אישי

אתן את פני באישה הוא והכרתי
 אתו מקרב עמו כי מורעו נתן
 למלך למען טמא את מקדש
 ולחלל את שם קדשיו ואסוהעם
 יעלימו עס הארץ את עיניהם
 האיש ההוא כתו מורעו למך
 לכלתי המית אתו וישמתי אנני
 את פני באישה הוא וכמ שפחתו
 והכרתי אתו ואת כל הזעם אחיו
 לזנות אחריה המלך מקרב עמם
 והנפיש אישר תפעה אל האכתואל
 הירענעם לזנות אחריה סונתתי את
 פני באישה הוא והכרתי אתו
 מקרב עמו ויהתקדש שם והייתם
 קדשים כבי אני הוא אלהיכם
 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם
 אני הוא מקדשכם כי אישר אישר
 אישר יקלל את אביו את אמו
 מות יומת אביו ואמו קלל דמיו
 כיו אישר אישר ינאף את אישת
 אישר אישר ינאף את אישתו
 מות יומת הנאף והנאפתו אישר
 אישר ישכב את אישת אביו

ערות אביו ולהמות יומתו שניהם
 דמיהם כסו אישר אישר ישכב
 את כל תומות יומתו שניהם
 עישור דמיהם כסו אישר אישר
 ישכב את זכר מי שכב אישה וזעו
 עישור שניהם מות יומתו דמיהם
 כסו אישר אישר יקח את אישה
 ואת אמה זמה הוא באישי שותפו
 אתו ואת הן ול אתהיה זמה
 כחוככם יואישר יתן שנתו
 בכמה מות יומתו ואת הכהמה
 תהרגו יואישה אישר תקרב אל
 כל בהמה לרכעה אתה והרנת את
 האישה ואת הכהמה מות יומתו
 דמיהם כסו אישר יקח את
 אחותו פת אביו או בת אמו וראה
 את ערותה והיא תראה את
 ערותו וחסר הוא ונכרתו לעינינו
 עמם ערות אחתו נלה עונו ישא
 ואישר אישר ישכב את אישה הוה
 ונלה את ערותה את מקרה העוה
 והוא נלה את מקור דמיה ונחתו
 ישנהם מקרב עמם יערות אחוה

והוא שפחה נחרפת לאי שוהפדה
לאנפרדה או חפשה לאנתן לה
בקרתי היה לא יומתוכיל אחפשו
והביא את אשמו ליהוה אלפתח
אהל מועד איל אשם וכפר עליו
הכהן באיל האשם לפע יהוה על
חטאתו אשר חטא ונסלה לו
מחטאתו אשר חטא
וכי תכאו אל הארץ ונטעתם סל
עץ מאכל ועדלתם עדלתו את
פריו של שישנים יהיה לכם
עד לים לאיכל יבשנה הורביעת
יהיה כל פרי קרשה לוליס ליהוה
ובשנה החמישית תאכלו את פרו
להוסיף לכם תבואתו אני יהוה
אלהיכם ליתאכלו על הדס לא
תנחשוול אתענו ליתקפונא
ראשכם ולאתשחית אתפאת
וקנד וישרטלנפישלא תתנו
בכשרכם ובכתק עק על אתתנו
בכם אני יהוה אל תחלל אתבתך
להונתה ולאתונה הארץ ומלא
הארץ זומה את שבתת תשמרו

ומקדשי תיראו אני יהוה אל
תפנו אלהאכתו אל הירענים
אל תכקשו לטמאה בהם אני
יהוה אלהיכם מפני שיכה תקונו
והדרת פני וקויראת מאלהיך אני
יהוה וכינור אתדנר
בארצכם לא תנו אתי כאורח
מכסה יהיה לכם הנרה נר אתכם
ואהבתו וכמוך בערים היותם
בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם
לא תעשו עול כמי שפט במדה
במי שקל ובמי שורה מיאנע ערק
אכני ערק אפת ערק והיין ערק
יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים
וישמרתם את כל חקתי ואת כל
משפטי ויעשיתם אתם אני
יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר
ואל בני ישראל לאמר איש איש
מבני ישראל ומן הנהגה הנר בישוא
אשר יתקמור על מלך מות יומת
עסה ארץ ירנמה וכאק ואנ

כי כל אשר יעשה מכל התועבת
 האלהונכרת והנפשות העשות
 מקרב עמם וישמר חס את משמותי
 לבלתי עשות מחקות התועבת
 אשר נעשו לפני כסול את שמאנו
 בהם אני יהוה אלהיכם
 וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר פרי
 אל כל עדת בני ישראל ואמרת
 אלהם קדושים תהיו כיקדו שאני
 יהוה אלהיכם איש אמו ואביו
 תיראו את שבתתי ושמרו אני
 יהוה אלהיכם אל תפנו אל האילים
 ואל הימסכה לא תעשו לכם אנו
 יהוה אלהיכם וכו' תוכחו וכו'
 שלמים ליהוה לך ונכנסתו כחהו
 ביום ובחכמים אבל וממחרתו נחמו
 עריוס השלישי באיש ישרו
 ואסה אכל יאכל ביום השלישי
 פגול הוא לאיר צהו ואכליו עונו
 ישאבי את קדו שיהוה חלל ונעוה
 הנפיש ההוא מעמיהו ונכר ערכם
 את קציר ארץ כסול את כל הפאת
 שרד לקצור ולקטקציר לא

תלקטו וכרמך לא תעולל ופרט
 כרמך לא תלקטל עניול דתעוב
 אתם אני יהוה אלהיכם לא תנעו
 ולא תכחישו ולאתי שקרו איש
 בעמיתו וולאתי שבועי בשמילשן
 וחללת את שם אלהיך אני יהוה
 לא תעשק את רעך ולא תגול
 לא תל'ן פועלתי שכיר אתך עד בקר
 לא תקלל לחרש ולפגע עורל אתן
 מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה
 לא תעשו עול במי שפטל את שא
 פגור לול אתה דר פגע דול כצד
 תשפט עמיתך ולא תהדך רבול
 בעמיד לא תעמד על דם רעך
 אני יהוה לאתי שנא את אחיך
 בלבך הוכחתי ומה את עמיתך
 וולאתי שאני על זחטא לא תקס
 ולא תטר את בני עמך ואהבמוע
 כמון אני יהוה את חקתי תשמרו
 בהמתך לא תרביע כל איס שרך
 לא תורע כל איס וכנה כל איס
 ישעטנול אי עלה עליך וואיש
 כיי שבכ את אשה שבת זרע

לא תגלה אמך הוא לא תגלה ע
ערוחה: ערות אישת
אכך לא תגלה ערות אכך הוא
ערות אחותך בת אכך או
בת אמך מולדת בית אומולדת חוץ
לא תגלה ערותי: ערות
בתך או בת בתך לא תגלה ערות
כי ערותך הנה: ערות
בת אישת אכך מולדת אכך
אחותך הוא לא תגלה ערוחה:
ערות אחות אכך לא
תגלה שאר אכך הוא:
ערות אחות אמך לא
תגלה כי שאר אמך הוא:
ערות אחי אכך לא תגלה
אל אישתו לא תקדב ברתך הוא:
ערות כלתך לא תגלה אשת
בעל הוא לא תגלה ערוחה:
ערות אישת אחיך לא תגלה
ערות אחיך הוא: ערות
אישה וכתה לא תגלה את כתכנה
ואת כתכתה לא תקח לעלות
ערוחה שארה הנהומה הוא:

ואישה אל אחתה לא תקח ליער
לנלות ערוחה עליה כחיה: ואל
אישה כנרת טמאתה לא תקרב
לנלות ערוחה: ואל אישת עמיתך
לא תתן שכבתך לזר על טמאתה:
ומזרעך לא תתן לה עבד למדך
ולאתחלל את שם אלהיך אע
יחיה: ואתזכר לא תשכב מי שכב
אישה תועבה הוא: וככל בהמה לא
תתן שכבתך לטמאה כה ואישה
לא תעמד לפני בהמה לרבעותה
הוא: אל תטמא בכל אלה כי
ככל אלה נטמאו הגוים אשר אנ
משלח מפניכם: ותטמא הארץ
ואפקד עוניה עליה ותקא הארץ
אתי שכיה: וישמדתם אתם את
חקתי ואת מי שפטי ולא תעשו
מכל התועבות האלה האורחות
הנורבות כנס כי את כל התועבות
האלעישו אנשי הארץ אשר
לפניכם ותטמא הארץ: ואל תקרא
הארץ אתכם כטמאים אתה
כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם:

לריח עתח ליהוה וול אינפחו עור
 אתוכחיהם לישעירם אשר הם
 זעם אחריהם חקת עולס תהיה
 ואת להם לדרתם ואלהם תאמו
 איש איש מכית ישראל ומן
 הנק אשר יגור בתוכם וישעיר עול
 על האזנכם ואלפתח אהל מועד
 לא יביאנו לעשות אתו ליהוה
 ונכרתה אישה הוא מעמיו ואיש
 איש מכית ישראל ומן הנגור
 בתוכם איש יאכל בלדס ונתתי
 פני כנפיש האכלת אתה רסונו
 וחקרת אתה מקרב עמה כינפיש
 חכשר בדרסו ואני נתתו לם
 על המזבח לכפר על נפשתיכם
 כהדרסו אבנפיש יכפר על בן
 אמרתו לבני ישראל כל נפש שונע
 לאתאכל רסו והנגור בתוכם
 לא יאכל רסו ואיש איש מכני
 ישראל ומן הנגור בתוכם אשר
 יגור יגיד חיה או עוף איש יאנל
 וישפך את דמו וכסוהו בעפר
 כנפיש כלבשר דמו כנפישו

הוא ואמר לבני ישראל רסכל
 בשר לאתאכל וכינפיש כלבשר
 דמו הוא כל אכלו יכרתו וכל
 נפש איש תאכל נבלה וטרפה
 כאורחובנר וככסנריו ורחץ נפשו
 וטמא ערה ערב בו טהרו ואטלא
 יכנסו בשרו לאירחץ ונשא
 עונו
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל ויאמרת אלהם
 אני יהוה אלהיכם כמעשה ארץ
 מצרים אשר ישבתם בה לא
 תעשו וכמעשה ארץ כנען
 אשר אנם מצא אתכם שמה לא
 תעשו וכחקתיהם לא תלכו ואת
 משפטי תעשו ואת חקת השמים
 ללכת בהם אני יהוה אלהיכם
 וישמרתם את חקתי ואת משפטי
 אשר יעשה אתם האדם וחי
 בהם אני יהוה
 איש אל כל שאר בשרו לא
 תקדם לגלות ערוה אני יהוה
 ערות אבך וערות אמך

את השעיר לעזאזל יבכם כערו
ורחץ את בשרו במים ואחרי כן
יביא אל המחנה ואת פר החטאת
ויאשיעו את החטאת אשר הונא
את דם של כפר בקרש ויוציא אל
מחויץ למחנה וישרפו באש את
ערתו ואת בשרו ואת פרשם
והשרף אתם יבכם כערו ורחץ
את בשרו במים ואחרי כן יביא
אל המחנה והיה להלכם לחקת
עולס כחרש השביעי בעשור
לחרש תענו את נפשתיכם וכל
מלאכה לא תעשו האזרח והגר
הגר בתוככם כי ביום הזה יכפר
עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יהוה תטהרו
שבת שבתון היא לכם ויעניתם את
נפשתיכם חקת עולס וכפר הבון
אשר ימישח אתו ואשר ימלא
את ידו לכהן תחת אביו ולבשר את
בגדי הכהן כגדו הקדש וכפר את
מקדש הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח יכפר על הכהנים

ועל כל עסק הקהל יכפר והיה זה האת
לכם לחקת עולס לכפר על בני
ישראל מכל חטאתם אחת בשנה
ויעש באשר צוה יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם זה הוזהר
אשר צוה יהוה לאמר איש
איש מבני ישראל אל אשר ישחט
ישור או כישב אינו כמחנה או
אשר ישחט מחויץ למחנה וזאל
פתח אהל מועד לא הביאו
להקרוב קרבן ליהוה לפני משכן
יהוה דם שכל איש הוא אוס
ישקר ונכרתה אישה הוא מקרב
עמול מען אשר יביא בני ישראל
את זבחייהם אשר הם זבחי סא
פני השרה והביאם ליהוה אל
פתח אהל מועד אל הכהן וזבח
זבחי שלמים ליהוה אותם וזרק
הכהן את הדם על מזבח יהוה
פתח אהל מועד והקטיר החלב

עליו ולקח מדס הפר ומדס
 השייר ונתן על קרנות המזבח
 סביבו והוה עליו מן הדס כאצבע
 שבע פעמים וטהרו וקרשו
 מטמאת בני ישראל וכל המנפר
 את הקרשו ואת אהל מועד ואת
 המזבח והקריב אתה שיעורו
 וסמך אהרן את ידיו על
 ראש השעיר החי והתודה עליו
 את כל עונות בני ישראל ואת כל
 פשעיהם לכל חטאתם ונתן
 אתם על ראש השעיר וישלח
 כיד איש עתה המדברה ויגשא
 השעיר עליו ואת כל עונותם אל
 ארץ נזרה וישלח אתה שיעור
 במדבר וכא אהרן אל אהל מועד
 ופישט את כנוריה נר איש לבש
 בבא אל הקדש והענין שסו
 ורחץ את כשרו במים במקום
 קדש ולבש את כנוריו ויצא
 ועישה את עלתו ואת עלת העם
 וכפר בערו וכפר העם ואת חלל
 החטאת וקטיר המזבח והוא המשלח

החטאת אשר לו ולקח מלא
 המחטה וחלי אישמעל המזבח
 מלפני יהוה ומל אפניו קטרת
 סמיסרקה והביא מבית לפנותי
 ונתן אתה קטרת על האיש לפני
 יהוה וכסה עין הקטרת את
 הכפרת אשר על הערות ואת
 ולקח מדס הפר והוה כאצבע
 על פני הכפרת קדמה ולפני ונתן
 יוה שבע פעמים מן הדס כאצבע
 וישחט את שיעור החטאת אשר
 לעסו והביא את דמו אל מבית
 לפרכתו ועישה את דמו כאיש
 עישה לדס הפר והוה אתו על
 הכפרת ולפני הכפרת וכפר על
 הקדש מטמאת בני ישראל
 ומפשעיהם לכל חטאתם וכן
 יעשה אל אהל מועד הישכן אתם
 בתוך טמאתם וכל ארסל איהו
 באהל מועד ככא ולכפר בקדש
 עד יצאתו וכפר בערו וכפר ביתו
 וכפר מלקח ישראל וויצא אל
 המזבח אשר לפני יהוה וכפר

וכל הנוגע בטמא וכנס כדיו
ורחץ במים וטמא ער היערב ואם
טהרה מוזהב ספרה לה ישבעת
ימים ואחר תטהרו וכיוס השמיני
תקח לה שתיתריס או שני בני
יונה וחיאה אותם אל הכהן אל
פתח אהל מועד וועשה הכהן
אתה אחר חטאתו את האחד
עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה
מוזבטמא אתה והורתם את בני
ישראל מטמאם סולא ימתו
בטמא אתם בטמאם את מי שנע
אשר בתוכם ואת תורת הוב
ואשר תינא ממנו ישכבת זרע
לטמאה כהן והרהו בעדתה והוב
אתו וכו' וזכרו ונקבה ול איש אשר
ישכב עם טמאה
וידבר יהוה אל משה אחר ימות
שני בני אהרן בקרבנות לפני יהוה
וימתו ויאמר יהוה אל משה ונע
אל אהרן אחיך ואל יבא ככל עת
אל הקדש מכית לפרכת אלפי
הכפרת אשר על הארון ולא ימות

פרים

כי כען אראה על הכפרת כזאת
יבא אהרן אל הקדש ששכר בנין
לחטאתו איל לעלה: וכתנת בד
קדש וכלבש ומכנס כד יהיו על
כשרו ובאכנט כד יחנוד ובמזנות
כד יענו כד יקד שהסוד רחץ בנין
את כשרו ולבשם יומאת עת בני
ישראל יקח שני שעירי ימים
לחטאתו איל אחד לעלה והוקדש
אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו וילקח את
שני השעירים והעמיד אתם לפני
יהוה פתח אהל מועד ונתן אהרן
על שניהם שעיר סגולות גורל
אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל
והקריב אהרן אתה שעיר אשר
עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו
חטאת: והשעיר אשר עלה
עליו הגורל לעזאזל יעמד חי
לפני יהוה לכפר עליו ולשלח את
לעזאזל המדבר: והקריב אהרן
את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו וישחט את פר

וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זֹכֶר רַס יִהְיֶה זֹכֶר
 כְּבִשְׂרָה יִשְׁבַּע תִּמְסַתְּהִי בְנִתּוֹ
 וְכֹל הַנֶּעֱבָה יִטְמָא עַד הָעֶרְבָּיִם
 אִשְׂרֵתִי שֹׁכֵב עִלְיוֹ בְנִתָּהּ יִטְמָא
 וְכֹל אִשְׂרֵתִי שֹׁכֵב עִלְיוֹ יִטְמָא וְכֹל
 הַנֶּעֱבָב מִשִּׁכְּבָה יִכְבַּס כְּנִדְיוֹ וְרוֹחֵץ
 בְּמִיּוֹטְמָא עַד הָעֶרְבָּיִם וְכֹל הַנֶּעֱבָב
 כְּכֹל כְּלֵי אִשְׂרֵתִי שֹׁכֵב עִלְיוֹ יִכְבַּס
 כְּנִדְיוֹ וְרוֹחֵץ בְּמִיּוֹטְמָא עַד הָעֶרְבָּיִם
 וְאִם עַל הַמִּשְׁכָּב הוּא אִוֵּל עַל הַגִּב
 אִשְׂרָהּ הוּא אִשְׁבַּת עִלְיוֹ בְּנִתּוֹ כִּי
 יִטְמָא עַד הָעֶרְבָּיִם וְאִם יִשְׁכַּב יִשְׁנֵנָה
 אִישׁ אֲתָהּ וְתִהְיֶה נִתָּה עִלְיוֹטְמָא
 יִשְׁבַּע תִּמְסַתְּהִי וְכֹל הַמִּשְׁכָּב אִשׁוֹ
 יִשְׁכַּב עִלְיוֹ יִטְמָא

וְאִשָּׁה כִּי יִזְכָּר רַמָּה
 יִמְסַר בְּסִבְלָא עֲתֵד תְּהִי אֹפִי
 חֹזֵק עַל נִדְתָּהּ כִּי יִזְכָּר טְמָאָהּ
 כִּי מִנִּדְתָּהּ תִּהְיֶה טְמָאָהּ הוּא
 כֹּל הַמִּשְׁכָּב אִשְׂרֵתִי שֹׁכֵב עִלְיוֹ
 כִּי מִיּוֹזְכָה כִּי שֹׁכֵב נִדְתָּהּ יִהְיֶה
 לְהוֹכֵל כְּלֵי אִשְׂרֵתִי שֹׁכֵב עִלְיוֹ
 טְמָא יִהְיֶה כְּטְמָאָת נִדְתָּהּ

יִטְמָא עַד הָעֶרְבָּיִם וְהוּא יִטְמָא אֹתָם
 יִכְבַּס כְּנִדְיוֹ וְרוֹחֵץ בְּמִיּוֹטְמָא עַד
 הָעֶרְבָּיִם וְכֹל אִשְׂרֵי נֶעֱבָב הוֹבֵדִיו
 לֹא יִטְמָא בְּמִיּוֹטְמָא כְּנִדְיוֹ וְרוֹחֵץ
 בְּמִיּוֹטְמָא עַד הָעֶרְבָּיִם וְכֹל חֶרֶשׁ
 אִשְׂרֵי נֶעֱבָב הוֹבֵדִי שֹׁכֵב וְכֹל כְּלֵי
 עֵץ יִטְמָא בְּמִיּוֹטְמָא וְכִי יִטְמָא הוֹבֵד
 מִזְכָּר וְסִפְרָלוֹ יִשְׁבַּע תִּמְסַתְּהִי וְכֹל
 וְכֹס כְּנִדְיוֹ וְרוֹחֵץ בְּשֵׁרֵרוֹ בְּמִיּוֹטְמָא
 חִיּוֹטְמָא וְכִיּוֹטְמָא הַשְּׂמִינִי יִקְחֵלוֹ
 שְׁתִּיתָרִים אִוֵּל שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְכֹא
 לִפְנֵי יְהוָה אֵל פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד
 וְנִתְּנָם אֵל הַכֹּהֵן וְיַעֲשֶׂה אֶת־סִתְּהֵן
 אַחֲרֵי חֹטְאָתָהּ אַחֲרַיִם עֲלֶיהָ וְכִפֶּר
 עֲלֵיהֶן כִּהֶן לִפְנֵי יְהוָה מִזְבֵּי

וְאִישׁ כִּי יִזְכָּר מִמֵּנוּ שְׁנֵת
 וְדַע וְרוֹחֵץ בְּמִיּוֹטְמָא אֶת־כֹּל כִּשְׂרָה
 וְטְמָא עַד הָעֶרְבָּיִם וְכֹל כְּנִדְיוֹ וְכֹל עוֹד
 אִשְׂרֵי יִהְיֶה עִלְיוֹ יִשְׁכַּב תִּזְרַע וְנֶעֱבָב
 בְּמִיּוֹטְמָא עַד הָעֶרְבָּיִם וְאִשָּׁה
 אִשְׂרֵי יִשְׁכַּב אִישׁ אֲתָהּ יִשְׁכַּב
 וְדַע וְרוֹחֵץ בְּמִיּוֹטְמָא אֶת־עַד הָעֶרְבָּיִם
 הָעֶרְבָּיִם

עצו את כל עפר הבית והוציא
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא
והבא אל הבית כל מי הסגיר אתו
יטמא ער הערב והישכב בבית
יכבס את כנריו והאכל כבתי נכס
את כנריו ויאסבא יכא הכהן וואו
והנה לא פשה הנגע בבית אחי
הטח את הבית וטהר הכהן את
הבית כנרפא הנגע עולק לחטא
את הבית שתי צפרים ועץ ארו
וישני תולעתו או בו ישחט את
הצפר האחת אל כלי חרש על
מיס חיים וולקח את עץ הארז ואת
האובות את שני התולעת ואת
הצפר החיה וטבל את סכרסו וצנן
הישחוט והבמיס החיים והזה אל
הבית שבע פעמים ויחטא את
הבית פרוס הצפור ובמיס החיים
ובצפר החיה ובעץ הארז ובאוב
ובשני התולעת וישלח את הצפר
החיה אל מחוץ לעיר אל פגע
הישרה וכפר על הבית וטהר ואת
התורה לכל נפש הער יעתול עתק

ולערעת הכנר ולבית ולשאת
ולספחת ולכרת להודת ביום
הטמא וביום הטהר ואת תורת
הצרעת
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר ידברו אל בני ישראל ואמרתם
אלהם איש איש כמיהוה זכ
מבשרו וזכו טמא הוא וואתתהוה
טמאתו בזו בו רבשורו את זכו
או החתים כשורו בזו טמאתו
הוא יכל המישכב אשר ישכב
עליו הובי טמא וכל הכלי אשר
ישב עליו וטמא הוא איש אשר יגע
במישכב יכבס כנריו ורחץ במים
וטמא ער הערב והישכב על הכלי
אשר ישב עליו הובי יכבס כנריו
ורחץ במים וטמא ער הערב
והנגע בכישר הובי יכבס כנריו
ורחץ במים וטמא ער הערב וזכ
ירק הובי בטהור וכבס כנריו ורחץ
במים וטמא ער הערב וכל
המרכב אשר ירכב עליו הובי יטמא
וכל הנגע בכל אשר יהוה תחתיו

הכהן לראות את הכתוב וראת
 הנעוה והנה הנעוה בקירות הכת
 שקעו וירד ירד קרת או אדמונת
 ומראיהן שפל מן הקיר ויצא
 הכהן מן הכת אל פתח הכת
 והסגיר את הכת שבעת ימים
 וישב הכהן כיוס השבעי וראת
 והנה פשה הנעוה בקירת הכת
 ויצה הכהן וחרצו את האבנים
 אשר בהן הנעוה שליכו אתהן
 אל מחוץ לעיר אל מקום טמא
 ואת הכת יקצע מבית סביב
 ושפכו את העפר אשר הקצו אל
 מחוץ לעיר אל מקום טמא ואל
 ולקחו אבנים אחרות והביאו
 אל תחת האבנים ועפר אחר יקחו
 וטח את הכת ואסי שוב הנעו
 ופרח ככת אחר חליץ את
 האבנים ואחרי הקצו את הכת
 ואחרי הטוח ויבא הכהן וראת
 והנה פשה הנעוה ככת צרעת
 ממארת הוא ככת טמא הוא
 ונתן את הכת את אבניו ואת

השמן אשר על כפרו על תנוקאן
 המטהר הימניתו על כהן ירו
 הימניתו על כהן רגלו הימניתו על
 מקוס דם האיש ויהנות מן השמן
 אשר על כף הכהן יתן על ראש
 המטהר לכפר עליו לפני יהוה
 ועישה אתה אחד מן התמים או
 מוכנע היונה מאשרת שני ירו
 את אשרת שני ירו את האחד
 חטאתו את האחד עלה על
 המנחה וכפר הכהן על המטהר
 לפני יהוה ואת תורת אשר בו
 נעו צרעת אשר לא תשת ירו
 בטהרתו
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר ביתבאו אל ארץ כנען
 אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתו
 נעו צרעת ככת ארץ אחותכם
 ויבא אשר לו הכת והעד לכהן
 לאמר כנענר אה לי ככת ויצוה
 הכהן ויפגע את הכת כטרס יבא
 הכהן לראות את הנעוה לאיטמא
 כל אשר ככתו אחר כן יבא

פתח אהל מועד וילקח הכהן את
הכבש האחד והקריב אתו לאיש
ואתלגה שמן והנפה אתם תנופה
לפני יהוה וישחט אתהכבש שני מן
אשר ישחט אתהחטאת ואת
היעל הכמקוסה קרישכי נחטאת
האישס הוא לכהן קרישקדישם
הוא וילקח הכהן מדם האישס
ונתן הכהן על תנוד און המטהר
הימנית ועל כהן ירוהימנית ועל
כהן רגלו הימנית וילקח הכהן מן
השמן וייצק על כף הכהן השמאלית
וטבל הכהן את איצבעו הימנית
מן השמן אשר על כפו השמאלית
והוהמן השמן באצבעו שבע
פעמים לפני יהוה וומיתר השמן
אשר על כפו יתן הכהן על תנוד
און המטהר הימנית ועל כהן ירו
הימנית ועל כהן רגלו הימנית ועל
כסהאישס ויהנותר בשמן אשר
על כף הכהן יתן על ראש המטהר
וכפר עליו הכהן לפני יהוה ועשה
הכהן אתהחטאת וכפר על

המטהר מטמאתו ואחר ישחט
אתהעלה יהוה על הכהן אתהעלה
ואתהמנחה המזבחה וכפר עליו
הכהן וטרה וואסדר
הוא ואין ירו מי שנתולקח כבש
אחד איסל תנופה לכפר עליו
ועשרון סלת אחר כלול בשמן
למנחה וירגשמן וישתי תריס או
שעכע יונה אשר תשיני דווחה
אחר חטאתוהאחר על יהוה ויא
אתסכיוס השמיני לטהרתו אל
הכהן אקפתח אהל מועד לפני
יהוה וילקח הכהן אתכבשהאש
ואתלגה שמן והנפה אתם תנופה
תנופה לפני יהוה וישחט אתכבש
האישס וילקח הכהן מדם האישס
ונתן על תנוד און המטהר הימנית
ועל כהן ירוהימנית ועל כהן
רגלו הימנית ומן השמן יצק הכהן
על כף הכהן השמאלית ויהוה
הכהן באצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית שבע
פעמים לפני יהוה ונתן הכהן מן

תולעתו או כיוצא בהכהן וישחט
 אתה צפור האחת אלכלי חרש
 עלמיס חיים אתה צפר החיה
 יקח אתה ואת עין הארז ואת שני
 התולעתו ואת האוכל וטבל אותם
 ואתה צפר החיה ברס הצפר
 הישחטה על המיס החיים ויהיה
 על המטה רמזה צרעת שבע
 פעמים וטהרו ושלח אתה צפר
 החיה על פני הישרה וטבלם המטור
 אתה צפר יונק את כל שער ורחץ
 במיסוטהרו ואחר יבוא אל המחנה
 וישב מחוץ לאהל שבעת ימים
 והיה ביום השביעי יגלה את כל
 שערו את ראשו ואתו קנו ואת
 גבת עינו ואת כל שער יגלה
 וכבס את כנפו ורחץ את בשרו
 במיסוטהרו וכיוס השמיני יקח
 שני כבשיסחמיס וכבשה אחת
 בת שנתה תמימה וישלשה עשר
 סלת מנחה בלילה בשמן ולג אחד
 שמן והעמיד הכהן המטהר את
 האישה מטהרו ואתם לפני יהוה

הנגע את עינו והנגע לא פשה
 טמא הוא באי שתרפנו פחתת
 הוא בקרחתו או בנכחתו ואם
 ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי
 הכבס אתו וקרע אתו מן הכנף
 או מן העור או מן השתי או מן
 הערב ואם תראה עוד בכנף או
 בשתי או בערב או בכל כלי עור
 פרכתו הוא באי שתרפנו את
 אישר בו הנגע ויהפך אוה שתי או
 הערב או כל כלי העור אישר
 תכבסו סרמהס הנגע וכבסו שנית
 וטהרו ואת תורת נגע צרעת כנף
 הצמר או הפשתים או השת או
 השתי או הערב או כל כלי עור
 לטהרו או לטמא
 וידבר יהוה אל משה לאמר וואן פרע
 תהיה תורת המצרע כיוס טהרתו
 והובא אל הכהן ויגא הכהן אל
 מחוץ למחנה וראה הכהן והנה
 ערפא נגע הצרעת מן הצרוע
 ויצה הכהן ולקח למטהר שתי
 צפרים חיות טהרות ועין ארז ויש

צמח צונו פא הנתק טהור הוא
וטהרו הכהן ואיש
אשה כיהיה בעור בשרם כהרת
כהרת לבנת יוד אה הכהן והנה בעור
בשרם כהרת כהות לבנת כהק הוא
פרח בעור טהור הוא
ואיש כימר טרא שוקה
הוא טהור הוא ואם מפאת פניו
ימר טרא שו נכח הוא טהור הוא
וכיהיה בקרחת או בנפחת נגע
לכן ארמס צרעת פרחת הוא
בקרחת או בנפחת יוד אה אתו
הכהן והנה שא את הנגע לבנה
אדמר מת בקרחתו או בנפחתו
כמר אה צרעת עור בשר איש
צרוע הוא טמא הוא טמא איטמא
הכהן כראשו נגעויה צרוע אשר
בו הנגע בעריו יהיו פרמיסוד אשר
יהיה פרויעו על שפס יעטה טמא
טמא יקראו כל מי אשר הנגע
בו טמא טמא הוא אכרד יישב
מחוי למחנה מו שבו
והפנר כיהיה בו נגע צרעת

ככנר צמר או בכנר לפשתים או
כשתי או בערב לפשתים ול צמר
או בעור או בכל מלאכת עור והיה
הנגע ירקרק או ארמס בכנר או
בעור או בשתי או בערב או בכל
כלי עור נגע צרעת הוא אוהרא הא
הכהן יוד אה הכהן את הנגע
והסניד את הנגע שבעת ימים
וראה הכהן את הנגע ביום השביעי
כפישתה הנגע בכנר או בשתי או
בערב או בעור לכל אשר יעשה
העור למלאכה צרעת ממארת
הנגע טמא הוא או אשר את הכנר
או את השתי או את העור כנמו
או כפשתים או את כל כלי העור
אשר יהיה בו הנגע צרעת
ממארת הוא כאישת שרה ואם
יראה הכהן והנה לא פישתה הנגע
ככנר או בשתי או בערב או בכל
כלי עור ויננה הכהן וכבסו את
אשר בו הנגע והסנידו שבעת
ימים שנית יוד אה הכהן אחר
הכבס את הנגע והנה לא הפנר

איננה מן העור והיא כהה והמנון
 הכהן שבעת ימים ואם פשה תפשה
 בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא
 ואם חתה תעמד הכהרת לא
 פשתה צרכתה שחיה הוא או טהור
 הכהן: או כישר כי
 יהיה בערו מכות אשוהיתה מחית
 המכה כהרת לבנה אדמדמת
 או לבנה יוראה אתה הכהן והנה
 עתה שער לכן ככהרת ומרא
 עמק מן העור צרעתה הוא כמנו
 פרהו טמא אתו הכהן נגע
 צרעתה הוא ואם יראנה הכהן וזוהי
 או ככהרת ישער לכן וישפלה
 איננה מן העור והיא כהה והמנון
 הכהן שבעת ימים ויראה הכהן
 כיום השביעי אם פשה תפשה
 בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת
 הוא ואם חתה תעמד הכהרת
 לא פשתה בעור והוא כהה שאת
 המכה הוא או טהור הכהן כי
 צרכתה מכה הוא
 ואיש או אשה כיהיה בו נגע

בראש או כקן יוראה הכהן את
 הנגע והנה מראהו עמק מן העור
 וכי שער צהוב בקוטמא אתו
 הכהן נתק הוא ירעה הירא שא
 הזקן הוא וכי יראה הכהן את
 נגע חנתק והנה אין מראהו עמק
 מן העור וישער שחור אין בו
 והסגור הכהן את נגע חנתק שבעת
 ימים יוראה הכהן את הנגע ביום
 השביעי והנה לא פשה הנתק
 ולא היה בו שער צהוב ומראה
 הנתק אין עמק מן העור והתנח
 ואת הנתק לא יכל חוהסגור הכהן
 את הנתק שבעת ימים שבעת
 ימים יוראה הכהן את הנתק ביום
 השביעי והנה לא פשה הנתק
 בעור ומראהו אינו עמק מן העור
 וטהר אתו הכהן וככס כניו וטהר
 ואם פשה תפשה הנתק בעור
 אחרי טהרתו יוראה הכהן והנה
 פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן
 לישער צהוב טמא הוא ואם
 בעינו עמד הנתק ישער שחור

לכן ומראה הנני עמק מעור
כשרו ננע צרעת הוא אורא והכהן
וטמא אתיו ואסכה רתל לבנה הוא
בעור כשרו ועמק אין מראה
העור וישערה לא הפך לבן
וחסער הכהן את הננע שבעת
ימים ויראה הכהן כיום השביעי
והנה הננע עמד בעינו לא פשה
הננע בעור והסערו הכהן שבעת
ימים שנית ויראה הכהן אתו
כיום השביעי שנית והנה פחה
הננע ולא פשה הננע בעור וטוהו
הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
וטוהו ואספשה תפשה המספחת
בעור אחריה ויראה הכהן
לטהר ויראה שנית אל הכהן
וראה הכהן והנה פשה המספחת
בעור וטמא הכהן צרעת הוא

וננע צרעת כי תהיה בארס והונא
אל הכהן ויראה הכהן והנה שאת
לבנה בעור והיא הפכה ישער
לכן ומחית כשר חי שאתו

צרעתו שנתה הוא בעור כשרו
וטמא הכהן לא יסגרו כפי טמא
הוא ואספרוח תפרח הצרעת
בעור וכסתה הצרעת את כל עור
הננע מראשו ועד רגליו לכלמו או
עיני הכהן ויראה הכהן והנה נסתה
הצרעת את כל כשרו וטהראת
הננע כלו הפך לבן טהור הוא
וכיום הראות כוב כשר חי וטמא
וראה הכהן את הכשר החי וטמא
הכשר החי טמא הוא צרעת הוא
אוכי שוב הכשר החי ונהפך
ללבו בא אל הכהן ויראה הכהן
והנה הפך הננע לבן וטהרה הפך
את הננע טהור הוא

וכשר כי יהיה כוב בעורו שחין וננע
והיה כמקוסה שחין שאת לבנה
אוכה רתל לבנה אדמר מתוהרא
אל הכהן ויראה הכהן והנה מדא
ישפלמן העור וישערה הפך לבן
וטמא הכהן ננע צרעת הוא
כשחין פרח הוא אסיר אנה הפך
והנה אין כה ישער לבן וישפלה

עד כל מרכה רגלים לכל הישרין
 הישרין על הארץ לא תאכלום
 כישקין הסוואל תשקינו את
 נפשותיכם בכל הישרין הישרין ולא
 תטמאו בהם ונטמאתם כפי אני
 יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם
 קדושים כקדושי אנו לא תטמאו
 את נפשותיכם בכל הישרין חומש
 על הארץ כי אני יהוה המעלה
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים והייתם קדושים כקדושי
 אני ואת תורת הכהמה והעוף
 וכל נפש החיה הרמשת במים
 ולכל נפש הישרית על הארץ
 לחבריל בין הטמא ובין הטהור
 ובין החיה הנאמלת ובין החיה אשר
 לא תאכל

תישכרמי טהרה בכל קדושי לא
 תנעו אל המקדש לא תכא עד
 מלאתי מי טהרה ויאסנקתהו
 וטמאה שבעים כנדרתהו שש
 יוסו ששתימים תישכר על דמי
 טהרה וכמלאתי מי טהרה לכן
 או לבת תביא כבש בן שנתו
 לעלה ובין יונה או תר לחטאת אל
 פתח אהל מועד אל הכפר והוקינו
 לפע יהוה וכפר עליה וטהרה
 ממקדו דמיה ואת תורת הילדת
 לזכר או לנקבה ויאסלא תמיצא
 ידה דישה ולקחה שתי תרים
 או שנעבע יונה אחד לעלה ואחד
 לחטאת וכפר עליה הכהן וט
 וטהרה:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר יארס פניהו הכעור בשחו
 שאת אוספת את אונדרת והיה
 כעור כשרו לננע צרעת וחובא
 אל אהרן הסהן או אל אחד מננו
 חכהניס וראה הכהן את הננע
 כעור הבשר וישער בננע הפך

וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר פריש
 אל בני ישראל לאמר אישה בני
 תוריעו וילדה וזכרו טמאה שבעת
 ימים כמי נדרתה הטמא יובו
 השמיני מול בשר עד לתו
 וישלשים יוסו שלשת ימים

העוף אשר לו ארבע רגלים שקין
הוא לכם ולא אלה תטמאו מ
הנניע בנבלתם יטמא עד הערב
וכל הנניש א מנבלתם יכבס בגדיו
וטמא עד הערב לכל הכהמה
אשר הוא מפרסת פרס הוא שמע
איננה ישמע תונרה איננה מעלה
טמאים הסלקם כל הנניע כהם
יטמאו וכל הולך על כפיו בכל
החיה ההלכת על ארבע טמאים
הסלקם כל הנניע בנבלתם יטמא
עד הערב והנניש את נבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמא
המה לכם וזה לכם
הטמא בשרץ השרץ על הארץ
החלד והעכבר והיצב למינהו
והאנק והחכו והלטאה והחמט
והתנישמת אלה הטמאים לכם
ככל השרץ כל הנניע בהם נמתם
יטמא עד הערב וכל אשר יפל
עליו מהם נמתם יטמא מכלל
עין ארבע או עור או נשק כל
כלי אשר יעשה מלאכה בהם

כמיס יובא וטמא עד הערב טהור
וכל כלי חרש אשר יפל מהסאל
תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואותו
תשכרו ומכל האכל אשר יאכל
אשר יבוא עליו מיס יטמא וכל
מי שקח אשר ישתה בכל כלי
יטמאו וכל אשר יפל מנבלתם
עליו יטמא תעורו זכרים יתן
טמאים הסוטמא יסיהו לכם
אך מעין ובור מקוהמים יהיה
טהור ונניע בנבלתם יטמאו וכל
יפל מנבלתם על כל זרע ורוע
אשר יזרע טהור הוא וכי יתן
מיס על זרעו נפל מנבלתם עליו
טמא הוא לכם וכי
ימות מן הכהמה אשר היא לכם
לאכלה הנניע בנבלתה יטמא עד
הערב והאכל מנבלתה יכבס
בגדיו וטמא עד הערב והנניש
את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד
הערב וכל השרץ השרץ על
הארץ שקין הוא לא יאכל כל
הולך על נחון וכל הולך על ארבע

מכל הנהמה אשר על הארץ
כל מפרסת פרסה וישסעת שסע
פרסת מעל תנרה ככהמה אתה
תאכלו ואך אתזה לא תאכלו
ממעלי הנרה וממפרסי הפרסה
אתה נמל כי מעל הנרה הוא
ופרסה איננו מפרסי טמא הוא
לכסו ואתה שפן כי מעל הנרה
הוא ופרסה לא יפרסי טמא הוא
לכסו ואתה ארנבת כי מעל תנור
הוא ופרסה לא הפרסי טמא
הוא לכסו ואתה חזיר כי מפרסי
פרסה הוא וישסע שסע פרסה
והוא נרה לא ינר טמא הוא
לכסו מכשרם לא תאכלו וב
ובנבלתם לא תנעו טמא איסוס
לכסו אתזה תאכלו מכל אשר
במיסכל אשר לו... סנפיר
וקישקישת בבימי סובנחלי
אתם תאכלו וכל אשר אין לו
סנפיר וקישקישת בבימי סובנחלי
מכל שרץ המי סומכל נפש
חיה אשר בבימי שקין הסלם

וישקין יהיו לכם מפשרם לא
תאכלו ואת נבלתם תשקצו וכל
אשר אין לו סנפיר וקישקישת
בבימי שקין הוא לכם ואת אלו
תשקצו מן העוף לא יאכלו שרץ
הסאת הנשר ואת הפרסו את
העונניה ואת הדר אהו ואת האיה
למינה ואת כל ערב למינו ואת
בתהיענה ואת התחמס ואת
הישחף ואת הנזל למינהו ואת
הפסו ואת השלד ואת הינשוף
ואת הנשמת ואת הקאת ואת
הרחס ואת החסידה האנפה
למינה ואת הרובפת ואת
העטלף וכל שרץ העוף ההלך
על ארבע שקין הוא לכם אך
אתזה תאכלו מכל שרץ העוף
ההלך על ארבע אשר לא
כרעיס ממעל לרגליו ולנתנהו
על הארץ ואת אלה מהסתאני
אתה ארפה למינו ואת הסלע
למינהו ואת החרגל למינהו
ואת החנבל למינהו וכל שרץ

יהוה עליכם ויעשו כדבר משה

וידבר יהוה אל אהרן לאמר :
יזו שכר אלתי שת אתה ובניך
אתך בכבאכם אל אהל מועד ולא
תמתו חקת עולס לדרתיכם :
ולחבריל כין הקדש ובין החל
ובין הטמא ובין הטהור ויהיה
את בני ישראל את כל החקים
אשר דבר יהוה אליהם כד
משה

וידבר יהוה משה אל אהרן ואל
אלעזר ואל איתמר בני הנזירות
קחו את המנחה הנותרת מאש
יהוה ואכלוה מיצת אצל
המזבח כקדש קדש שיש הוא :
ואכלתם אתה במקום קדוש כי
חקך וחקבך הוא מאשי יהוה
כין צויתיו ואת חוה התנופה
ואת ישוק התרומה תאכלו
במקום טהור אתה ובניך ובעת
אתך כחקך וחקבך נתנו
מזבח ישראל מיבני ישראל ישוק

התרומה וחוה התנופה על אש
אש החלבים כי או להנקה תנופה
לפני יהוה והיה לך ולבנך אתך
לחק עולס כאשר יצוה יהוה
ואת ישעיר החטאת דרש דרש
מישה ונה שרף ויקצת על
אלעזר ועל איתמר בני אהרן
הנותרים לאמר מדוע לא אמתו
את החטאת במקום חקך שכי
קדש קדש שיש הוא ואתה נתן
לכסל שאת את עון העדרה
לכפר עליהם לפני יהוה הן לא
הובא את רמה אל חקך שפנימה
אכלת אכלו אתה כקדש שאש
צויתיו וידבר אהרן אל משה
היום הקדיבו את חטאתם ואת
עלתם לפני יהוה ותקראנה את
כאלהוא אכלתי חטאת היום
הייטב בעני יהוה ויישמע משה
וייטב בעניו :
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אל הסידברו אל בני ישראל
לאמר זאת החיה אשר תאכלו

ויחטא הוכר אשון ויקרב את
 העלה ויעשה כמי שפטו ויקרב
 אתה מנחה וימלא כפרו ממנה
 ויקטר על המזבח מלבד עלת
 הכבוד וישיחט אתה ישוד ואת
 האיל זכח השלמים אשר לעז
 וימיצא וכי אהרן אתה דס אליו
 ויזרקהו על המזבח סככי ואת
 החלבס מקח ישוד ומן האיל
 האלה והמכסה והכליתות
 הכבוד וישימו אתה החלבס על
 החוות ויקטר החלבס המזבחה
 ואת החוות ואת שוק המין
 העף אהרן תנופה לפני יהוה
 באשר צוה משה וישיא אהרן
 את ידו אל העס ויברכס וירד
 מעשת החטאת והעלה והשלימי
 ויבא משה ויהוה ואלהמו
 ויצאו ויברכו אתה עס וירא כבוד
 יהוה אל כל העס ותצא איש
 מלפני יהוה ותאכל על המזבח
 אתה העלה ואת החלבס וירא
 כל העס וירנו ויפלו על פניהם

ויקחו כבא אהרן נדב ואביהוא
 איש מחתתו ויתנו כהן איש וישמו
 עליה קטרות ויקריכו לפני יהוה
 אישורה אישך לאינה אתס
 ותצא איש מלפני יהוה ותאכל
 אותס ומתולפני יהוה ויאמר
 משה אל אהרן הוא איש דבנ
 יהוה לאמר כרבי אקר שועל
 פני כל העס אכבר וירס אהרן
 ויקרא משה אל מישאל ואל
 אל עפזכני עזי אל רד אהרן
 ויאמר אלהס קרבי שאו את
 אחיכס מאת לפני הקדיש אל
 מחוץ למח וויקרבו וישאס
 בכתנתס אל מחוץ למחנה כאשר
 דבר משה ויאמר משה אל
 אהרן ואל אל עזרול איתמר בני
 דאשיכס אל תפרעו וכבר יכס
 לאת פרמול את מתו ועל כל
 העדה יקעו ואתיכס כל בית
 ישראל יכבו אתה שרפה איש
 שרף יהוה וימפתח אהל מועד
 לאת יצא ויפתח מתוכי שמן משחת

ומלא אתי דבס כאשר עשה
 ביום ההוא צוה יהוה לעשת לפני
 עליכם ופתח אהל מועד תשנו
 וימסו לילה שבעת ימים ושמחתם
 אתם שמרת יהוה ולא תמותו
 כן צויתו ויעש אהרן ובניו את
 כל הדברים אשר צוה יהוה בד
 משה: ויהי כיום
 השמיני קרא משה לאהרן ולבניו
 ולקניי ישראל ויאמר אל אהרן
 קח לך עזבון בקר לחטאת ואיל
 לעלה תמימים ודקרב לפני יהוה
 ואל בני ישראל תדבר לאמר
 קחו שיציר עזיס לחטאת ועז
 וכבש בני שנה תמימים לעלה:
 ושורו איל לישלמים לזבח לפני
 יהוה ומנחה כלולה כשמן כיהוס
 יהוה נראה אליכם ויקחו את
 אשר צוה משה אלפני אהל מועד
 ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני
 יהוה ויאמר משה הנה הדבר אשר
 צוה יהוה תעשו וירא אליכם
 כבוד יהוה ויאמר משה אל

פרט

אהרן קרב אל המזבח ועשה את
 חטאתו ואת עלתו וכפר בעדו
 ובעד העם ועשה את קרבן העם
 וכפר בעדס כאשר צוה יהוה:
 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט
 את עזרה חטאת אשר לו:
 ויקרבו בני אהרן אתה דס אליו
 ויטבלו את עזביהם ויתן על
 קרנות המזבח ואתה דס יצק אל
 יסוד המזבח ואתה חלב ואת
 הכליות ואת היתרתמן הכבד
 מן החטאת הקטיר המזבחה
 כאשר צוה יהוה את משה ואת
 הכשרו ואת העזר שרה כאשר
 מחוץ למחנה וישחט את העזר
 וימיצו בני אהרן אליו את הדס
 ויזרקו על המזבח סביב ואת
 העלה המיצו או אליו לנתחיה
 ואתה ראשו ויקטר על המזבח:
 וירחץ את הדבר ואת הכרעים
 ויקטר על העלה המזבחה ויקטר
 את קרבן העם ויקח את שיציר
 החטאת אשר לעם וישחטה

ואתה פדו אתה קרב ואת
 הכרעו סרחיכם מיוקט משה
 את כל האיל המזבחה עלה הוא
 לדחנהח אשה הוא ליהוה כ
 באשר צוה יהוה את משה ויקח
 אתה איל השע איל המלאים
 ויסמכו אהרן ובעני את ידיהם
 על ראשה איל וישחטו יקח
 משה מרמוותן על תנוד און
 אהרן הימנית ועל כהן ירו
 הימנית ועל כהן רגלו הימנית
 ויקרב את בני אהרן ויתן משה
 מן הדם על תנוד אונם הימנית
 ועל כהן ידם הימנית ועל כהן
 רגלם הימנית וידק משה את
 הדם על המזבח סביב ויקח את
 החלב ואת האלה הוא את כל החלב
 אשר על הקרב ואת יתרת הנמד
 ואת שתי הכלית ואת חלבון
 ואת שוק הימין ומסל המינות
 אשר לפני יהוה ללקח חלה מצוה
 אחת וחלת לחם שמן אחת
 ודקיק אחד וישם על החלבים

ועל שוק הימין ויתן את הכל על
 כפי אהרן ועל כפי בניו וינקה אתם
 תנופה לפני יהוה ויקח משה את
 מעל כפי הסו יקטר המזבחה על
 העלה מלאים הסלדים נחח
 אשה הוא ליהוה ויקח משה
 את החזה ויניפה ותנופה לפני
 יהוה מלאים המלאים למשה ויהוה
 למנה באשר צוה יהוה את משה
 ויקח משה מן שמן המיטה הומן
 הדם אשר על המזבח ויו על
 אהרן על בניו ועל בניו על בניו
 בניו אתו ויקדש את אהרן את
 בניו ואת בניו ואת בני בניו אתו
 ויאמר משה אל אהרן ואל
 בניו שלו ואת הכישר פתח אהל
 מועד וישם תאכלו אתו ואת
 הלחם אשר בסל המלאים כפאשו
 צויתו לאמר אהרן ובניו אלה
 והנותר כבש וכלחם באיש
 תשרפו ומפתח אהל מועד לא
 תינאו שבעת ימים עד יוסמלא
 ימי מלאים כפי שבעת ימים

יהקהל אלפתח אהל מועד :
ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
ותקהל העדה אלפתח אהל מעו
ויאמר משה אל העדה הזהב
אשר צוה יהוה לעשות ויקרב
משה את אהרן ואת בניו וידחן
את סכמי סויתן עליו את הכתנת
ויחנך אתו כאבנטו לכיש אתו
את המעיל ויתן עליו את האפ
ויחנך אתו כח שכהאפרו יאפר
לבו וישיס עליו את החשן ויתן
אלה חשן את האורים ואת
החמסים וישיס את המצנפת על
ראשו וישיס על המצנפת אל
מול פניו את ציץ הזהב נזר
הקדש כאשר צוה יהוה את
משה ויקח משה את שמן
המישחה ומישח את המישן
ואת כל אשר בו ויקדש אתם
ויזממע על המזבח שבע פעמים
וימישח את המזבח ואת כל כליו
ואת הכיור ואת כנולקדש שם
ויניקם שמן המישחה על ראש

אהרן ומישח אתו לקדש ויניק
משה את בני אהרן וילבש סכמיהם
ויחנך אתם כאבנטו לכיש להם
מנבעת כאשר צוה יהוה את
משה ויניק את פר החטאת וסמך
אהרן ובניו את ידיהם על ראש
פר החטאת ויניק אתו ויקח משה
את הדסותן על קרנות המזבח
סביב איזבעו ויניק את המזבח
ואת הדסים יניק אל יסוד המזבח
ויקדש הולכפר עליו ויקח את
כל החלץ אשר על הקדש ואת
יתרת הכבוד ואת שתי הכלית
ואת חלבה ויקטר משה המזבח
ואת הפר ואת ערו ואת כשרו
ואת פרי שושן כבאש מחוץ
למחנה כאשר צוה יהוה את
משה ויקדש את איל העלה
ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל ויניק אתו ויזרק
משה את הדס על המזבח סביב
ואת האיל ונתחמו ויקטר
משה את הראש ואת הנתחם

ואתה יתרת על הכתר על המלכות
יסורנה והקטיר אתם הכהן
המוזכחה אישה ליהוה איש סהוא
כל זכר בכהנים יאכלנו במקום
קדש יאכל קדש קדש שים הוא
כחטאת כפי איש סתורה אחת לזו
הכהן אשר יכפר כולו יהיה
והכהן המקריב את עולת איש
עור העלה אשר הקריב לכהן
לו יהיה ויכל מעתה אשר תאפו
בתנו וכל מעשה כפרה שתעו
מחבת לכהן המקריב אתה לו
תהיה ויכל מעתה כל גלה כישמן
והרכה לכל בני אהרן תהיה
איש כאחיו
וואת תורת זבח השלמים אשר
יקריב ליהוה ואם על תורה יקריבו
והקריב על זבח התורה חלות
מצות כל גלה כישמן ודקיקי מצות
מי שחיס כישמן וסלת מרבכת
חלת כל גלה כישמן על חלת לחם
חמץ יקריב קרבנו על זבח תורת
שלמים ויהקריב ממנו אחר מכל

קרבן תרומה ליהוה לכהן הורק
את דסה שלמים לו יהיה ויבשו
זבח תורת שלמים כוס קרבנו
יאכל לא ינח ממנו עד בקר
ואסערה אונע כה זבח קרבנו כוס
הקריבו את זכחו יאכלו ממחוח
והנותר ממנו יאכלו והנותר נבשר הזבח
כוסה שלמים יאשי שרה ואם
האכל יאכל מכל משר זבח שלמים
כוסה שלמים יאיר זבח המקריב
אתו לא יחיש כלו פגול יהיה
והנפיש חאלת ממנו עונה תשא
והכישר אשר ינעב כל טמא לא
יאכל כאיש ישראל והכישר כל
טהור יאכל כישר והנפיש אשר
תאכל כישר מזבח השלמים
אשר ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפיש ההוא מעמיהו
ונפיש כיתנע בכל טמא כטמאת
אדם או כבהמה טמאה או ככל
ישקץ טמא או אכל מכל משר זבח
השלמים אשר ליהוה ונכרתה
הנפיש ההוא מעמיהו וידבריהוה

והוא לא יתעונס לחלו איש
הוא איש איש סליחה ויהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר
נפש ביתחטא ומעלה מעל
ביהוה וכח שבוע מיתו כפקדון
או בת שומת יד או כנול או עשק
את עמיתו או מיצא אכרה וכח
בהונשבע על שקר על אחת
אשר יעשה האדם לחטאתו
והיה כחטאו איש ויהי שנת
הנול אשר נול או את העשק
אשר עשק או את הפקדון אשר
הפקד אתו או את האכרה אשר
מיצא או מכל אשר ישבע עליו
לשקר וישלם אתו כד אשר
וחמי שתיוס עליו לא אשר הוא
לו יתנובוים איש מתו ואת אשר
כי אל יהוה או לתמים כן העצן
בערך לאיש אל חבה ויכפר
עליו חבה לפני יהוה ונסלח לו
על אחת מכל אשר יעשה לו
לא שמחבה ויגיד
וידבר יהוה אל משה לאמר

פרש

עו את אהרן ואת בניו לאמר
ואת תורת העלה הוא העלה על
מוקדה על המזבח כל הלילה
עד הפקדו איש המזבח תוקדו
ולכש חכהו מדו כדו מכניס כד
ילכש על בשרו והרים אתהו
אשר תאכל האיש את העלה
על המזבח וישמו איגל המזבח
ופישט את בניו ולכש בניו
אחרים והו יצא את הרשן אל
מחוי למחנה אל מקום טהור
והאיש על המזבח תוקדו לא
תכפר ובער עליה חכהו עניס
בבקר בבקר ועקר עליה העלה
והקטיף עליה חלבי השלמים
אשר תמיד תוקד על המזבח
לא תכבה
וואת תורת המנחה הקדו
אתה בני אהרן לפני יהוה אל
פני המזבח והרים ממנו נבכמו
מסלת המנחה ומשמטה ואת
כל הלכנה אשר על המנחה
והקטיף המזבח ריח עחח אונותיה

וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבַנָּה כִּי חֲטָאתָהּ וְהָכִיאה אֶל הַכֶּהֱן וְקָמַץ הַכֶּהֱן
 מִמֶּנּוּ מִלֹּא קָמַץ וְאֵת אֹזְכָרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֵׁי יְהוָה
 חֲטָאתָהּ הִוא וְכִפֵּר עָלֶיהָ הַכֶּהֱן עַל
 חֲטָאתָהּ אִשְׁרָה חֲטָאתָהּ מֵאֲחַת מֵאֵלוֹת
 וְנִסְלַח לָהּ וְהִי תֵּהָ לְכֶהֱן כַּמִּנְחָה׃
 וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
 לֵאמֹר נֹפֵשׁ שָׂכִיתָ מֵעַל מִעַל וְחֲטָאתָ
 בְּשִׁנְיָהּ מִקֶּדֶשׁ שִׁיחָהּ וְהָכִיאה אֶת
 אֲשֵׁמֹלִיהָ אֵיל תַּמִּים מִן
 הַצֵּאֵן בְּעֵרְכָךְ כֶּסֶף יִשְׁקֶל כֶּסֶף
 הַקֶּדֶשׁ לְאִישׁ וְאֵת אִשְׁרָה חֲטָאתָהּ
 מִן הַקֶּדֶשׁ שִׁי שֶׁלֶס וְאֵת חֲמִישִׁיתָ
 יוֹסֵף עָלֶיהָ וְנָתַן אֶת לֶכֶהֱן וְהַכֶּהֱן
 יִכְפֹּר עָלֶיהָ וְכִבֵּאֵל הָאִישׁ וְנִסְלַח
 לוֹ׃
 וְאִם נֹפֵשׁ שָׂכִיתָ חֲטָאתָהּ עִשְׂתָּהּ אֲחַת
 מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אִשְׁרָה לֹא
 תַעֲשֶׂה וְהָיָה לְאִדָּה עֹשֵׂה אִשְׁמֹנֵשׁ
 עֹנֵי וְהָכִיאה אֵיל תַּמִּים מִן הַצֵּאֵן
 בְּעֵרְכָךְ לְאִישׁ אֶל הַכֶּהֱן וְכִפֵּר
 עָלֶיהָ הַכֶּהֱן עַל שִׁנְיָתָהּ אִשְׁרָה שִׁנְיָתָהּ

יִדְעוּ אִשְׁמֹל אֲחַת מֵאֵלוֹת וְהִי
 מִי אִשְׁמֹל אֲחַת מֵאֵלוֹת וְהִתְוֹדָה
 אִשְׁרָה חֲטָאתָהּ עָלֶיהָ וְהָכִיאה אֶת
 אֲשֵׁמֹלִיהָ עַל חֲטָאתָהּ אִשְׁרָה
 חֲטָאתָהּ מִן הַצֵּאֵן בְּשִׁנְיָתָהּ אוֹ
 שִׁעִירֵת עֹשֵׂה לְחֲטָאתָהּ וְכִפֵּר עָלֶיהָ
 הַכֶּהֱן מִחֲטָאתָהּ וְאִם לֹא תִנְעִיחַ
 דִּישָׁה וְהָכִיאה אֶת אֲשֵׁמֹל אִשְׁרָה
 חֲטָאתָהּ תִּרִים אוֹ שִׁנְיָתָהּ וְנִסְלַח
 לָהּ וְהִי אֲחַד לְחֲטָאתָהּ אֲחַד לְעֹלָה׃
 וְהָכִיאה אֶת אֶל הַכֶּהֱן וְהָכִיאה אֶת
 אִשְׁרָה חֲטָאתָהּ אִשְׁוֹנָה וְנִסְלַח
 אֶת אִשְׁוֹמֹל עֲרֹפוֹ וְלֹא
 יִכְרִי וְהִי מִדָּם חֲטָאתָהּ עַל
 קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְנִסְלַח כִּדְסִימָה
 אֵילִיטוֹר הַמִּזְבֵּחַ חֲטָאתָהּ הִוא׃
 וְאֵת הַשִּׁנְיָתָהּ עָלֶיהָ כַּמִּשְׁפָּט
 וְכִפֵּר עָלֶיהָ הַכֶּהֱן מִחֲטָאתָהּ אִשְׁרָה
 חֲטָאתָהּ לָהּ׃
 וְאִם לֹא תִשְׁנִיחַ דִּישָׁה וְנִסְלַח
 אֵילִיטוֹר וְנִסְלַח אֶת
 קִרְבָּנֵי אִשְׁרָה חֲטָאתָהּ עִשְׂתָּהּ אֲחַת
 מִכָּל חֲטָאתָהּ לְאִישׁ עָלֶיהָ שִׁמֹן

אליסוד מוכח העל הוא את כל
חלבו יקטיר המוכח כחלב וכו'
השלמיסוכפר עליו חכהן מח
מחטאות ונסלח לו

ואסנפיש אחת תחטא בשונה
מעס הארץ בעשיתה אחת ממיות
יהוה אישר לא תעשינה ואיש
אוהורע אליו חטאתו אישרחטא
והביא קרבנו שיעדת עוים
תמימה נקבה על חטאתו אישר
חטאיו וסמך אתירו על ראש
חטאתו ישחט את החטאת
במקום העל היו לקח הכהן מומה
באזכעו ונתן על קרנת מוכח
העל הוא את כל דמה ישפך אל
יסוד המוכח ואת כל חלבה יסו
כאשר הוסר חלבו מעל זבח
השלמיסו והקטיר הכהן המוכח
לריח ניחח לו יהוה וכפר עליו
הכהן ונסלח לו

ואסכבשיביא קרבנו לחטאת
נקבה תמימה כי אנה וסמך
אתירו על ראש החטאת ושחט

אתה לחטאת במקום אשר
ישחט אתה עליו לקח הכהן
מדם החטאת באזכעו ונתן על
על קרנת מוכח העל הוא את כל
דמה ישפך אל יסוד המוכח ואת
כל חלבה יסו כאשר יוסר חלב
הכשב מוכח השלמיסו והקטיר
הכהן אתם המוכח על אישי
יהוה וכפר עליו חכהן על חטאתו
אישרחטא ונסלח לו

ונפישכיחטאוישמעה קול
אלהו הוא עד או ראה או ידע
אסרו איניד ונישא עונו ונפש
אישר תנעכל דבר טמא או
בנבלת חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ
טמא ונעלס ממנו והוא טמא
ואיש או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אישריטמא בה
ונעלס ממנו והוא ידע וישא
אונפישכיחטאת שבעלכטא בשפתו
להרע או להיטיב לכל אישר יפוא
האדם כשבעה ונעלס ממנו והוא

על הכסליו ואת היתרת על
 הככר על הכליות ואת הכאשר
 יורס משרד וזבח השלמים והקטנים
 הכהן על מזבח העולה ואת עור הפר
 ואת כל בשרו על דאשו ועל
 ברגיו וקרבו ופרשו והויניא את
 כל הפר אל מחוץ למחנה אל
 מקום טהור אל שפך הדישן
 ושרף אתו על עיצסכאיש על
 שפך הדישן וישרף
 ואסכל עדתי ישראל וישנונועלו
 רכר מעני הקהל ויעשו אחת
 מכל מצותיה והוא אשר לא
 תעשינה הוא איש מיוגד עה החטאת
 אשר חטא ועליו והקריו והקול
 פרבן בקר לחטאת והביאו אתו
 לפני אהל מועד וסמכו וקני
 הערה את ידיהם על ראשהו
 לפני יהוה וישחט את הפר לפני
 יהוה והביא הכהן המשיחמוס
 הפר אל אהל מועד וטבל הכהן
 אינבעומן הרסו והוה שבע
 פעמים לפני יהוה את פני

הפרכתו ומן הדם יתן על קרנת
 המזבח אשר לפני יהוה אשר
 באהל מועד ואת כל הדם ישפך
 אליסוד מזבח העולה אשר פתח
 אהל מועד ואת כל חלבו ירים
 ממנו והקטיר המזבח היו עשה
 לפר כאשר עשה לפר החטאת
 כני עשה לו וכפר עלהם הכהן
 ונסלח להם והויניא את הפר אל
 מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר
 שרף את הפר הראשון חטאת
 הקהל הוא
 אשר נשיא יחטאו עשה אחת
 מכל מצותיה והוא יהו אשר
 תעשינה בשננה הוא שם או
 הודיע אליו חטאתו אשר חטא
 בה והביא את קרבנו שיעיר עיני
 זכר תמים וסמך ידיו על ראש
 השעיר וישחט אתו במקום אשר
 ישחט את העל הלפני יהוה
 חטאת הוא וילקח הכהן מדם
 החטאת באינבעוונתן על קרנת
 מזבח העולה והוא תדמו ישפך

הקרביו את שתי המלות ואת
החלב אשר עליון אשר על
הכסלים ואת היתרת על הנז
על הכלית יסירנה והקטירו והגז
המזכחה לחם אישה ליהוה
ואם עזקרבנו והקריבנו לפני
יהוה יוסמך אתידו על ראשו
וישחט אתול לפני אהל מועד
וזרקובע אחרון אתדמו על
המזכחה סביב והקריב ממנו ק
קרבנו אישה ליהוה את החלב
המכסה אתה הקרביו את כל
החלב אשר על הקרביו ואת שני
הכלית ואת החלב אשר עליון
אשר על הכסלים ואת היתרת
על הכסלה על הכלית יסירנה
והקטירו סהכהן המזכחה לחם
אישה ליהוה חכל חכל ליהוה
חקתיעול סלדרתיכם כל
מי שבת יכס כל חלכוכל דם
לא תאכלו
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר נפש

מיתחטא כישנה מכל מינות
יהוה אשר לא תעשינה ויעשה
מאחתמהנה אסכהכהן המשיח
יחטא לא ישמתהעם והקריב
על חטאתו אשר חטא פר כן
בקר תמיס ליהוה לחטאת והגא
אתה פראל פתח אהל מועד
לפני יהוה וסמך אתידו על ראש
הפרו ושחט אתה פראל לפני יהוה
ולקחהכהן המשיח מדס הפר
והביא אתו אל אהל מועד יוטל
הכהן את איצבעו פדסו והוהמן
הדס שבע פעמים לפני יהוה
אתפני פרכת הקדש ונתן הפתח
מן הדס על קרנות מזכחה קטרת
הסמיס לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל דס הפר יישפדא
יסוד מזכחה עלה אשר פתח
אהל מועד ואת כל חלב פר
החטאת ירים ממנו את החלב
המכסה על הקרביו את כל החלב
אשר על הקרביו ואת שתי המלות
ואת החלב אשר עליון אשר

מאשי יהוה כל המנחה אשר
 תקדיבו ליהוה לא תעשה חמץ
 כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
 ממנו אישה ליהוה קרבן אשית
 תקדיבו אתם ליהוה ואל המזבח
 לא יעלו ויריח ניחח וכל קרבן
 מנחתך במלח תמלח ולא
 תשכית מלח חברית אל היד מעל
 מנחתך על כל קרבנך תקדיב
 מלח ואם תקדיב מעות

המזבח סככי וחקדיב מזבח
 השלמים אישה ליהוה את החולל
 המכסה את הקרבן את כל החיב
 אשר על הקרבן ואת שתי הנלות
 ואת החלב אשר עלהן אשר
 על הכסלים ואת היתרת על
 הכזר על הכליות וסירנה וחקטיו
 אתוכנע אהרן המזכה על
 העל האשר על הענינים אשר
 על האיש אישה ריח ניחח ליהוה

בכורים ליהוה אביב קלוי באש
 פרי שזר מל תקדיב את מנחת
 בכוריד וונתת עליה שמן וישמן
 עליה לבנה מנחה הוא וחקטיו
 הכהן את אופרתה מערישה
 ומשמנה על כל לבנתה אישה
 ליהוה

ואם מזה יצא קרבנו לזבח
 שלמים ליהוה הזכראו נקבה
 תמיס קדיבנו ואם כישב הוא
 מקדיב את קרבנו וחקדים אתו
 לפני יהוה וסמך את ידו על ראש
 קרבנו ושחט אתו לפני אהל
 מועד וזר קובני אהרן את דמו
 על המזבח סככי וחקדיב מזבח
 השלמים אישה ליהוה חלבו
 האליה תמימה לעצמת העינה
 וסירנה ואת החלב המכסה את
 הקרבן ואת כל החלב אשר על

וורקובע אהרן הכהנים אתהמו
על המזבח סכיב ונתח אתו לתחיו
ואתראישו ואתפרדו ועד הכהן
אתם על העינים אשר על האש
אשר על המזבח והקרב וחכרעם
ירחן פמים והקריב הכהן את
הכל והקטיר המזבח עלה הוא
אשה ריח ניחח ליהוה:

ואסמן העוף על הקרבנו ליהוה
והקריבמן התרים אומן פנ
היונה את קרבנו והקריבו הכהן
אל המזבח ומלק אתראישו
והקטיר המזבח ונמיצה רמו
על קיר המזבח והסיר אתנראו
בנעתה והשליך אתה איצל
המזבח קרמה אל מקום הדישו
וישסע אתו בכנפיו לא יכריל
והקטיר אתו הכהן המזבח על
העינים אשר על האש עלה הוא
אשה ריח ניחח ליהוה:

ונפש כי תקריב קרבן
מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן ונתן עליה לנעו

והביאה אל בני אהרן הכהנים
וקמץ מי שסמל אקמץ מנחה
ומישמנה על כל לבנתה והקטיר
הכהן את אופרתה המזבח אשה
ריח ניחח ליהוה והנותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קדיש
קדיש ממי שיהוה:

וכי תקריב קרבן מנחה מאפי
תעור סלת לחות מצת בלולת
בשמן וקיקי מצות משחים
בשמן ואסמנחה על
המזבח קרבנו סלת פלילה בשמן
מצתה היה פתות אתה פתים
ויצקת עליה שמן מנחה הוא
ואסמנחת מרחשת
קרבנו סלת בשמן תעשה
והביאת את המנחה אשר יעשה
מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן
והנישה אל המזבח והרים
הכהן מן המנחה את אופרתה
והקטיר המזבח אשה ריח
ניחח ליהוה והנותרת מן המנחה
לאהרן ולבניו קדיש קדיש

פקודי

למישכון ולמוכחנותן את מסך
ישערה חצויה כל משה את
המלאכה

וכס העש את אהל מועד וכבוד
יהוה מלא את המישכון ולא
יכל משה לבוא אל אהל מועד
כי שכן עליו העשן וכבוד יהוה
מלא את המישכון ובהעלות
העשן מעל המישכון יסעו בני
ישראל בכל מסעיהם ויאסלא
יעלה העשן ולא יסעו עד יום
העלתו כי עשן יהוה על המישכון
יומם ואיש תהיה לילה בולען
כל בית ישראל בכל מסעיהם

תקריכו את קרבנכם אם עלה
קרבנו מן הכקר וכתמיסי קדונו
אל פתח אהל מועד יקריב אתו
לרצנו לפני יהוה וסמך ידו על
ראשה עלה הנריצה לו לכפר
עליו וישחט את כן הכקר לפני
יהוה והקריבו כנע אהרן הכהנע
אתהרס וורקו אתהרס על
המוכח סכיב אשר פתח אהל
מועד והפשיט את העלה ונתח
אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן
הכהן איש על המוכח וערכו
עצים על האיש וערכו בני אהרן
הכהנים אתהנתחיס אתהראש
ואתהפרד על העצים אשר
על האיש אשר על המוכח ויוקם
וכרעו יקריבין כמיס וחקטיר ונתן
אתהכל המוכחה עלה אישה
דיחעחחליהוה

ואסמון צאן קרבנו מן
הכשבס אומה עיס לעלה זכר
תמיסי קריבנו וישחט אתו על
ירד המוכח יפנה לפני יהוה

ויקרא אל משה וידבר יהוה
אליו מאהל מועד לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת אלם
אדם כי קריב מכס קרבן ליהוה
מן חבהמה מן הכקר ומן הצאן

במיסיוהלכשת את ארון אתנני
הקדש ומישחת אתו וקדשת אתו
וכתן ליו ואתבניו תקריבוהלכשת
אתם ספתותי ומישחת אתם כאש
מישחת את אמה סוכתנו לי
וזחתה להיות להם מישחתם לנחם
עולם לדרתם ויעיש משה ככל
אשר צוה יהוה אתו כן עשה
ויהי כחדש הראשון
בשנה השנית באחד לחדש
הקסמישכן ויקסמשה את
המישכן ויתן את ארנו ויישם את
קדשו ויתן את כריחיו ויקס את
עמודיו ויפריש את האהל על
המישכן ויישם את מכסה האהל
עליו ומלמ עלה כאשר צוה יהוה
את משה ויקח ויתן
את הערת אל הארון ויישם את
הכרים על הארון ויתן את הכפרת
על הארון מלמ עלה ויכא את
הארן אל המישכן ויישם את פונת
הכסדרים על ארון העדות כאש
צוה יהוה את משה

ויתן אתה שלחן באהל מועד
על ירך המישכן צפונה מחוץ לפתח
ויערך עליו וערך לחם לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה
וישם את המנרה באהל
מועד נכחה שלחן על ירך המישכן
ננכה ויעל הנרת לפני יהוה כאש
צוה יהוה את משה
וישם את מזבח הזהב באהל
מועד לפני הפרם ויקטר עליו
קטרת סמים כאשר צוה יהוה את
משה וישם את מסך
הפתח למישכן ואת מזבח העלה
ישם פתח מישכן אהל מועד ויעל
עליו את העלה ואת המנחה כאש
צוה יהוה את משה
וישם את הכרובים אהל מועד
ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה
ורחיצו ממנו משה ואהרן וכנו את
ידיהם ואת רגליהם בכבאס אל אהל
מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו
כאשר צוה יהוה את משה
ויקס את החיצר סביב

פקודי

לחר שתקיס את משכן אהל
 מועד וישמת שם את ארון
 העדות וסכת על הארץ את
 הפרכת ויהכאת אתה שלחן
 וערכת את ערכו והכאת את
 המנרה והעלית את נרתיה ונתת
 את מזבח הזהב לקטרת לפני
 ארון העדות וישמת את מסך
 הפתח למי שקן ונתתה את מזבח
 העלה לפני פתח משכן אהל
 מועד ונתת את הכיכרין אהל
 מועד וכיכר המזבח ונתת שמה
 מיסיו וישמת את החיצר סביב
 ונתת את מסך שער החיצר ולקח
 את שמן המי שחה ומי שחת את
 המי שכן ואת כל אשר בו וקדשת
 אתו ואת כל כליו והיה קדש
 ומי שחת את מזבח העלה ואת
 כל כליו וקדשת אתה המזבח ומי
 המזבח קדש קדש ומי שחת
 את הכיכר ואת כנור קדשת אתו
 והקרכת את אהרן ואת בניו
 אל פתח אהל מועד ורחצת אתם

את כל כליו ואת לחם הפנים ואת
 המנרה הטהרה את נרתיה ונתת
 המערכת ואת כל כליה ואת
 שמן המאור ואת מזבח הזהב
 ואת שמן המי שחה ואת קטות
 הסמיסו ואת מסך פתח האהל
 את מזבח הנחשת ואת מכבד
 הנחשת אשר לו ואת כנור ואת
 כל כליו ואת הכיכר ואת כנור ואת
 קלעיה חיצר את עמריה ואת
 ארנה ואת המסך לשער החיצר
 את מי תריוויה ויהיה ואת כל
 כלי עבדתה מי שכן אהל מועד
 את כנוריה שררל שרת בקדש
 את כנוריה קר של אהרן הכהן
 ואת כנוריה בני לכה וכל אשר
 עשה והוא את מי שכהן עשו
 בני ישראל את כל העבדה ויהיה
 משה את כל המלאכה והנה
 עשו אתה כאשר עשה יהוה בן
 עשו ויכרד את סמי שיה
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 ביום החרו שדך אשון באחד

וישימו על שני קצות החישן על
שפתו אשר אל עבר האפר
פתחו ויעשו שתי טבעות זהב
ויתנסע על שתי כתפת האפר מל
מלמטה ממור פניו לעמת מחנותו
ממעל לחישב האפר וירכסואת
החישן מטבעתו אל טבעת
האפר ככתיל תכלת להיות על
חישב האפר ולא יזח החישן מעל
האפר כאשר יזח יהוה את משה

ויעשו את מעיל האפר מעשה
ארג כליל תכלת ופיה מעיל ונתנו
כפי תחרא שפה לפיו סביב לא
יקדעו ויעשו על שולי המעיל
רמוע תכלת וארגמן ותולעת שני
מישור ויעשו פועמעני זהב טהור
ויתנו את הפועמעני כבתוך הרמעני
על שולי המעיל סביב בתוך
הרמעני פעמן ורמן פעמן ורמן
על שולי המעיל סביב לשרת
כאשר יזח יהוה את משה
ויעשו את הכתנת

שישמעו שה ארגל אהרן ולבנו
ואת המזנופת שישואת פארי
המנבעות שישואת מכנסי הכד
שישמעו ששור ואת האבנט שיש
מישור ותכלת וארגמן ותולעת
שני מעשה הרקס כאשר יזח
יהוה את משה

ויעשו את עיני נור הקדוש
זהב טהור ויכתבו עליו מכתב
פתוח ויחיתו סקד שלי יהוה ויתנו
עליו פתיל תכלת לתת על המזנופת
מלמעלה כאשר יזח יהוה את
משה ותכל כל עבודת
מישכן אהל מועד ויעשו בני
ישראל ככל אשר יזח יהוה את
משה בני עשו

ויביאו את המישכן אל משה את
האהל ואת כל כליו וקרסיו וקדשו
כדיו וועמדיו וארעו ואת מנמלה
עורתה אילסם מארמיס ואת
מכסה עורתה חשיסו את פרנת
המסך ואת ארון הערת ואת
כדיו ואת הכפרת ואת השלחן

פקודי

ותולעת שניו ששמו שור ובו
 היה כפול עשו את החישן וכת
 ארכו ודרתו כפול וימלאו
 בו ארבעה טורי אקטור אדם
 פטרה וברכת הטור האחר והשו
 השני נפך ספור והלם והטור
 השלישי לשי לשים שבו ואחלמה
 והטור הרביעי תרשיש שהם
 וישפה מוספת משכנת זהב
 ככל אתם והאכנס על שמתני
 ישראל הנה שתיים עשרה על
 שמתספתוחי חתם איש על
 שמול שנים עשר שכטו ועשו
 על החישן שר שרת נבלת מעשה
 עבתו הכטהוד וינישו שתי
 משכנת זהב שתי טבעת זהב
 ויתני את שתי הטבעת על שני
 קצות החישן ויתני שתי העבת
 הוחכ על שתי הטבעת עד קצות
 החישן ואת שתי קצות שתי
 העבת נתנו על שתי הפי שבעת
 ויתנס על פתח האפר אלמו
 פניו ועשו שתי טבעת זהב

ויעשו את כנדי הקרש אשר
 לאהרן כאשר צוה יהוה את משה
 ויעשו את האפר זהב תכלת
 וארנמן ותולעת שניו ששמשו
 וירקעו את פחי הזהב וקציץ
 פתיל סלע שותפתוך התכלת
 ובתוך הארנמן ובתוך תולעת השני
 ובתוך השיש מעשה חשב
 פתפתע שולוחכת על שני
 קצותיו חכר זהב שכ אפרתו אשו
 עליו ומעוהו אכמעוהו זהב
 תכלת וארנמן ותולעת שניו ש
 משור כאשר צוה יהוה את
 משה ויעשו את
 אכניה שהם מסכת משכנתו
 מפתח הפתוחותם על שמות
 בני ישראל וישם אתם על
 פתח האפר אכני זכרון לכני
 ישראל כאשר צוה יהוה את
 משה ויעשו את החישן מעשה חשב
 כמעשה אפר זהב תכלת וארנמן

החצר מעשה רקס תכלת ואתן
ותולעת שני שמי שזרוע
ועשרים אמת ארך וקומתו
חמיש אמות לעמית קל עיניו
ועמדתם ארבעה וארבעים
ארבעה נחשת ויהם כסף וזני
ראשיהם חשקיהם כסף וזני
היתבת למשקול האר סכב
נחשת ארבעים אל הפקוד
המשקל ששקוהו תאיה פקד
על פיס ששה עשרת הלויים בזה
איתם בן אהרן הכהן ויביא
בן אהרן חור למטה יהודה עשה
אתפל אשר יזוה יהודה את משה
ואת אהרן אבן אחיסכר לפסו
דן חר שוח שבורקס בתכלת
ובארנמן וכתול עתה שני ובש
כל הזה כה עשוי לו
למלאכה בכל מלאכת הקדש
ויהיה כהתנופה תשע עשוי
בכר ושבע מאותו של שים שקל
בשקל הקדש וזכסן פקודי
העדה מאת ככר ואלף ושבע

כרי

מאות וחמשה וישבעים שקל
בשקל הקדש בקע לגלית
מחצתה שקל בשקל הקדש של
העבר על הפקדים בכין עשרים
שנהו מעלה לשיש מאות אלה
וישלת אל פיס וחמש מאות
וחמשים ויהי מאת ככר הכסף
ליצקת את ארבע הקדש ואת
ארבע הפרכת מאת ארבעים לכמת
הככר ככר לארון ואת האלה
ושבע מאות וחמשה וישבעים
עשה וויסל עמודים וזנפה
ראשיהם שוח שק אתס ונחשת
התנופה שבעים ככר ואלפים
וארבע מאות שקל ויעשבה
את ארבע פתח אהל מועד ואת
מוכה הנחשת ואת מתפר הנחשת
אשר לו ואת כל כלי המזבח
ואת ארבע החצר סביב ואת ארבע
שער החצר ואת כל יתרת הנשן
ואת כל יתרת החצר סביב ומן
התכלת והארנמן ותולעת הש
עשוי כרי שרד לשרת בקדש

קטרת הסמים טהור מעשה
 רקה ויעש את
 מוכחה עלה עצי שטים חמש
 אמות ארכות חמש אמות רחבו
 רסעו שלש אמות קמתו ועש
 קרנתו על ארבע פנתיו ממנו
 היו קרנתו וייצג אתו נחשת
 ויעש את כל כלי המוכח את
 הסירתו ואת היעיסו ואת המזוקת
 את המולנתו ואת המחחת כל
 כליו עשה נחשתו ועש למנוח
 מכבר מעישה רשת נחשתתחת
 פרכבו מלמטה ער חצו וויצק
 ארבע טבעות בארבע הקצות
 למכבר הנחשת כתים לכדים
 ויעש את הכדים עצי שטים
 וייצג אתם נחשתו ויבא את הנדב
 בטבעת על צלעת המוכח
 לישאת אתו כהם נכוב לחת עשו
 אתו ויעש את הנדב
 נחשתו ואת כננו נחשת במראת
 היצב את אשר יבא ופתח אהו
 מועדי ויעש את

החצר לפאת נכתימנה קלעי
 החצר שיש משור מאה באמה
 עמודיהם עשרים וארנהם
 עשרים נחשתו וי העמודים
 וחישקיהם כסף ולפאת צפון
 מאה באמה עמודיהם עשרים
 וארנהם עשרים נחשת ווי
 העמודים וחישקיהם כסף ולפאת
 יסקל עיס חמישים באמה עמודיו
 עשרה וארנהם עשרה ווי
 העמודים וחישקיהם כסף
 ולפאת קדמה מורחה חמישים
 אמה קלעיס חמישים עשרה אמה
 אל הכתף עמודיהם שלשה
 וארנהם שלשה ולפתחה שנית
 מזה ומזה לישער החצר קלעיס
 חמישים עשרה אמה עמודיהם
 שלשה וארנהם שלשה כל
 קלעיה חצר סביב שיש משור
 והארניס לעמודים נחשת ווי
 העמודים וחישקיהם כסף
 ויצפורא שיהם כסף והם מחשקין
 כסף כל עמדי החצר ומסך שעו

וייעשו וזה הכל מסורתו סביב
ויצק לו ארבע טבעות זהב ויתן
את הטבעות על ארבע הפאת
אשר לארבע רגליו לעמת
המסורת היו הטבעות כתיב לוי
לישאת אתה של חן ויעש את
הכרס עצי שטים ויעץ אתם
זהב לישאת אתה של חן ויעש
את הכלים אשר על השלחן
את קערתיו ואת כפתיו ואת
מנקותיו ואת הקישות אשר יסך
בהן זהב טהור

וייעש את המנרה זהב טהור
מקשה עשה את המנרה ירבה
וקנה נביעה כפתריה ופרחיה
ממנה היו ויששה קנים יצאין
מיצריה וישלשה קני מנרה מצד
האחד וישלשה קני מנרה מצד
השני וישלשה נביעים משקדים
בקנה האחד כפתרו ופרחו וישלשו
נביעים משקדים בקנה אחר
כפתרו ופרחו כן ליששת הקנים
היצאים מן המנרה ובמנרה

ארבעה נביעים משקדים נפתחו
ופרחיה וכלת תחת שני
הקנים ממנה וכפתרו תחת שני
הקנים ממנה וכפתרו תחת שני
הקנים ממנה ליששת הקנים
היצאים ממנה כפתריהם וקנות
ממנה היו וכלה מקשה אחת
זהב טהור ויעש את נרתיה
שבעה ומלקחיה ומחתתיה והג
טהור בכר זהב טהור עשה את
ואת כל כליה

וייעש את מזבח הקטרת עצי
שטים אמה ארכו אמה רחבו
רביע עואמתים קמתו ממנו היו
קרנותיו ויעץ את זהב טהור
את ננו ואת קידתו סביב ואת
קרנותיו ויעש לו זהב סביב
וישתי טבעות זהב עשה לזמתת
לורו על שתי צלעותיו על שני
צדיו לבתים לבדים לישאת את
בהם ויעש את הכרס עצי שני
שטים ויעץ אתם זהב ויעש
את שמןהמי שחקה קדשו ואת

לקרישיו המי שבן לירכתיו סימה
 ויעש את הכרית התיכן לברח
 בתוך הקרשים מן הקצה אל
 הקצה ויהיו את הקרשים צפה זה
 ואת טבעתם עשה זהב כתיס
 לברוחסו ויעף את הכרוחסו ו
 ויעש את הפרכת תכלת ואונו
 וחולעת שניו שיש משור
 מעשה חשב עשה את הנביע
 ויעשה ארבעה עמודי שטני
 ויעשה כווייה סוהב ויעץ
 להם ארבעה ארבע כסף ויעש
 מסך לפתח האהל תכלת ואונו
 וחולעת שניו שיש משור מעשה
 רקסו ואת עמודיו חמישה הוא
 ויהסו צפה ראשיהם סוהב שקו
 זהב וארבעה חמישה נחשת

ויעש כעל אל את הארץ עני
 שטים אמתים סוהב ארכו ואמו
 וחיע רחבו אמה וחיע קמתו
 ויעשה זהב טהור מבית ומחון
 ויעש לו זהב סכני ויעץ לו

ארבע טבעת זהב על ארבע
 פעמתיו וישתי טבעת על צו
 האחת וישתי טבעת על צלע
 השנית ויעש שברי עני שטים
 ויעף את סוהביו באת הכרית
 כטבעת על צלעת הארץ לשאת
 את הארץ ויעש שפפרת זהב
 טהור אמתים סוהב ארכו ואמו
 וחיע רחבו ויעש שש כרבים
 זהב מקשה עשה אתם משני
 קצות הכפרת וברוב אחד מקצו
 מזה וברוב אחד מקצה מזה מן
 הכפרת עשה את הכרבים משני
 קצותיו ויהיו הכרבים פרישי
 כנפי סלמ על הסכמים כנפיהם
 על הכפרת ופניהם איש אל
 אחיו אל הכפרת היו פניהם

ויעש אתה שלחן עני שטים
 אמתים ארכו אמה רחבו ואמו
 וחיע קמתו ויעף אתו זהב
 טהור ויעש לו זהב סכני
 ויעש לו מסנרת טפח סכני

ויעשוהו עת ענין לאהל עז
המשכן עישי עשה היריעת עשה
אתם יאריך היריעה האחת שלשים
באמה וארבע אמות רחבה היריעה
האחת מדה אחת לעישי עשה
יריעתו יחבר את חמישה היריעות
לכרו את ששה היריעות לכדי
ויעשלו לאת חמישים על שפת
היריעה הקיינה כמחברת וי
וחמישים ל את עשה על שפת
היריעה החברתה שנתו יעש
קרינה שת חמישים לחבר את
האהל להיות אחר ויעש מכסה
לאהל ערת אלס מארמיסובי
ומכסה ערת חמישים למעלה
ויעש את הקרישים
למשכן עישי שטים עמדיס
עשר אמות ארך הקריש ואמה
וחצי האמה רחבה הקריש האחד
ישתי ית לקרש האחד משלש
אחת אל ארתבן עשה למקדשי
המשכן ויעש את הקרישים
למשכן עשרים קרישים לפאת

נכתב מנה יארבעים ארבע כסף
עשה תחת עשרים הקרישים
שני ארבע תחת הקריש האחד
לשתי ידותיו ושני ארבע תחת
הקריש האחר לשתי ידותיו וזו
המשכן שנת לפאת צפון
עשה עשרים קרישים וצפון
ארבע כסף שני ארבע תחת
הקריש האחר ושני ארבע תחת
הקריש האחר וזו ירכתי המשכן
ימה עשה ששה קרישים ושני
קרישים עשה למקדש החדש
ירכתים ויהיו תואמים למסו
ויחרו יהיו תמים אלד אשואל
הטבעת האחת כן עשה לשנת
לשני המקדש והיו שמונה
קרישים ארבע כסף ששה
עשר ארבע שני ארבע שני
ארבע תחת הקריש האחד
ויעש ברוח עישי שטים חמישה
לקריש צל עת המשכן האחד
וחמשה ברוחם לקרישי צל
המשכן שנת וחמישה ברוחם

ויקהל

היתה ריס לכל המלאכה לעשות
 אתה והותחתי ויעשו
 כל חכס לבבי עשי המלאכה את
 המישכן עשרי ריעת ששמשו
 ותכלתו ארנמן ותולעת שני
 כרביס מעישה חשב עישה אתם
 אך הירעה האחת שמנה ועשוי
 באמה ורחב ארבע באמה הירעה
 האחת מדה אחת לכל הירעתו
 ויחבר את חמיש היריעת אחת
 אר אחת וחמישיריעת חבר
 אחת אל אחת ויעשיל את תלות
 על שפת היריעה האחת מקצה
 כמחברת כן עישה בשפת היריעה
 הקיצונה כמחברת השנית
 חמישים ללא עישה ביריעה
 האחת וחמישים ללא עישה
 בקצה היריעה אשר כמחברת
 השנית מקבלת הללא את אחת
 אל אחת ויעש חמישים קרסי
 והכויחפכ את היריעת אחת אל
 אחת בקרסיס ויהי המישכן אחד

כי לא לו אהלי אכול איש חס
 לב איש רנתי יהוה חכמה ותבונה
 בהמה לרעת לעישה את כל
 מלאכת עבודת הקדש לכל אש
 עוה יהוה ויקרא מישה אל
 כי לא לו אהלי אבואל כל
 איש חכס לב איש רנתי יהוה ותבונה
 כל מכל איש רנשאו לכו לרבה
 אל המלאכה לעישה אתה ויקחו
 מלפני מישה את כל חורומה
 אשר הכי אובני ישראל למלאכה
 עבודת הקדש לעישה אתה ויקחו
 הכי אואליו ועוד נרבה כבקר
 כבקר ויכ אכל החכמים העשית
 את כל מלאכת הקדש איש
 איש ממלאכתו אשר המה עשית
 ויאמרו אל מישה לאמר מוכנים
 העם להכי אמדי העבודה למלאכה
 אשר עוה יהוה לעישה אתה
 ויעו מישה ויעבדו קול במחנה
 לאמר איש ואישה אל יעשו
 עוד מלאכה לתרומת הקדש
 ויכל אה העם מהכי איה המלאכה

הכהן ואת בניו בעל כהן וייצאו
כל עדת בני ישראל מלפני משה
ויבאו כל איש איש נשואו לבו
וכל איש נדבה רוחו אתו הנאו
את תרומת יהוה למלאכת אהל
מועד ולכל עבדתו ולבני הקדש
ויבאו האנשים על הנשים כל
נריכל הבכור והחונס וטבעת
וכמו כל כליו והבובל איש אשו
העקתנופת זה ליהוה: וכל
איש איש נמיצא אתו תכלת
וארנמן ותולעת שני ושישווע
וערת אילס מאדמים וערת
תחשים הכיאוכל מריס תרומת
כסונוחשת הכיאו את תרומת
יהוה וכל איש נמיצא אתו עיני
שטיסל כל מלאכת העבדה
הכיאו וכל איש חכמת לבבדיו
טוויכיאו מטה את התכלת
ואת הארנמן את תולעת השני
ואת השישוכל הנשים איש
נשאלבן אתוה כחכמה טוואת
היעוים והנשאסה כיאו את אנני

הישהסוואת אכע המלאיס לאמו
ולחישן וואת הבשסוואת השמן
למאור ולשמן המשחה ולקטת
הסמים כל איש ואישה איש
נדכלבס אתסלהכיאלכל הא
המלאכה אישרענה יהוה לעשות
בדמשה הכיאו בע ישראל
נדבה ליהוה:
ויאמר משה אל בני ישראל וואו
קראיהוה בשסכיאל בניאו
בן חור למטה יהודה וימלא אתו
רוח אלהיס כחכמה בתכונה
וכדעתו בכל מלאכה ולחישב
מחשבת לעישת כוהב וככסו
ובנחשת ובחרשת אכן למלאת
ובחרשת עיז לעישת ככל
מלאכת מחשבת ויהוה הורת נתן
בלבו ואואה ליאכבן אחיסמן
למטה דן מלא אתס חכמת לב
לעישות כל מלאכת חרישו ושני
ודקסכת כלתו בארנמן בתולעת
השני וכשישו ארנעשי כל
מלאכה חישבי מחשבת ויעשו

ויקהל

וישראל את אשר יצוה וידאו
 בני ישראל את פני משה כיקון
 עוד פני משה והשיב משה את
 המסוה על פניו ערבאו לדבר
 אתו ויקהל משה פרע
 את כל עדת בני ישראל ויאמו
 אלהם אלה הרברים אשר יצו
 יהוה לעשות אתם ישישתיעים
 תעשה מלאכה כיום השניע
 יהיה לכם קרש שבת שבתון
 ליהוה כל העשה כובלאכה
 יומתיל את כעזי אי שבנמ שנתים
 ביום השבת
 ויאמר משה אל כל עדת בני
 ישראל אל אמרו זה הרבר אשר
 יצו יהוה אל אמרו קחו מאתנו
 תרומה ליהוה כל נור יכלנו יענה
 את תרומת יהוה והבוכסין ונחשת
 וחלתו ארנמן ותולעת שני
 וישישועים ויערת אילס מארנים
 וערתתחשיסויעני שטיס וושק
 למארוכשמיסל שמן המשה
 ולקטרת הסמיס ואבני שהם

ואבני מל איסל אפר ולחישן
 וכל חכס לבכס יכאווייעשו
 את כל אשר יצו יהוה את
 המישקן את אהליו את מכסו
 את קרסיו ואת קרשיו את ניוו
 את עמדיו ואת ארניו את האן
 ואת כריו את הכפרת ואת
 פרכת המסד ואת השלחנות
 בריו ואת כל כליו ואת לחס
 הפניס ואת מנרת המאור ואת
 כליה ואת נדתיה ואת שמן
 המאור ואת מזכחה הקטרת ואת
 בריו ואת שמן המשה ואת
 קטרת הסמיס ואת מסד הפתח
 לפתח המשכן ואת מזכחה העז
 ואת מכבר הנחשת אשר לו
 את כריו ואת כל כליו את
 הכיר ואת כפניו את קלעי החצר
 את עמדיו ואת ארניה ואת
 מסך שיער החצר ואת יתרת
 המישקן ואת יתרת החצר ואת
 מיתריהם ואת בנייה שרולשת
 בקרש את בנייה קרש לאהון

את חג המצות תשמר שמעת
ימיסת אל מי צות אשר ציותך
למועד חרשה אכבב בחרש
האכבי ציאת ממ צורס כל פטו
רחס לך מקנך חובר פטר
שור ושה יופטר חמור תפרה
כשהוא סלא תפרה וערפתו
כל בכור כנך תפרה חול איראו
פני רוקס ישישתימים תעבר
וכיוס השבי עית שבת בחריש
ובקי צרת שבת וחגי שבת תעשו
לך כפורוק צה חטים יחג
האסוף תקופת השנה שלש
פעמים בשנה יראה לזכורך
את פני האדון והוא אל הירשאל
כי אורי שנים מפמק זה חסתי
אתו כל דור איחמר אוש את
אריך בעל תקרה אות את פני
יהוה אל היך של שפע מיס בשנה
לאת שחט על חמץ דם זבחי
ולא ילין לך קרוב חג הפסח
ראשית בכורי ארמתך תביא
בית יהוה אל היך לאת כשלגך

כחלב אמור
ויאמר יהוה אל משה כתב לך
את הדברים שהאלהביעל פי
הדברים שהאלה ברתו אתך ברית
ואתי ישראל ויהי שם עסי יהוה
ארבעים יום וארבעים לילה
לחסלא אכלו מיסלא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הנביא
עשרת הדברים ויהי וברדת משו
מהרסינו וישעל חת הערת בני
מישה בדרתו מן ההר ומישה לא
ידע בקי קן ענת פשו בדברו אתו
וידא אתה ויהי בטי ישראל את
מישה וחנה קרן עזר פשו ויראו
כנשת אל וידיקרא אל הסמשה
ויישוב אל ויאחזן וכל הנשאים
בערה וידבר משה אל הסוואח
כונני שובל בני ישראל וייצום
את כל אשר דבר יהוה אתו ובה
סיני ויכל משה מדבר אתסוואח
על פני מסוה וכבא משה לפני
יהוה לדבר אתו ויסיר את המסוה
עדינא ותווינא ודבר אל בני

ולחטאתנו ונחלתנו ויאמר הו
 אנכי כרת ברית נגד כל עמך
 אעשה נל את ישראל אנבוא
 ככל הארץ וככל הגוים ואתם
 העם אשר אתם בקרב את
 מעשה יהוה כי נורא הוא אשו
 אעשה עמך ישמר לך את
 אשר אנכי מצוך היום הנעורש
 מפניך אתה אמריו והכנעני והחמ
 והפרזי והחוי והיבוס והשמו
 לך פת כרת ברית ליושב הארץ
 אשר אתה בא עליה הפך יהיה
 למוקש בקרבך כי אתמוזבחת
 חתיו ואת מצבתם תישברון
 ואת אשריות כרתיו וכי לא
 תשתחוה לאל אחר כי יהוה
 קנא שמו אל קנא הוא ופקתת
 ברית ליושב הארץ וזונו אחרי
 אלהים וזכור לאלהים וקרא
 לך ואל תמוזבח ואל תקח מבתו
 לבעך וזנובתיו אחרי אלהיהן
 והזנו את בעך אחרי אלהיהן
 אלהים סכה ל את עשה לך

אשר היו על הלחת הר אשנים
 אשר ישכרתו והיה נכון לבקר
 ועלית כפקד אל הר סיני וניצנת
 לישם על ראשה הר ויאיש לא
 יעלה עמך וגם איש אל יראנל
 ההר גם הציאנוה פקד אל ירעו
 אל מול ההר והוא ויפסל שני
 לחת אבנים כראשנים וישנים
 משה במקרוי על אל הר סיני
 כי אשר צוה יהוה אתו ויקח ביו
 שני לחת אבנים וירד יהוה בען
 ויתני צב עמו וישם ויקרא בשם
 יהוה ויעבר יהוה על פניו ויקרא
 יהוה יהוה אל רחום וחנון ארו
 אפיסורב חסדו אמת ניצ
 חסדו אל פיס נשא עונו ופישע
 וחטאה ונקהל אינקה פקדעון
 אכית על בניס ועל בניס על
 של שים ועל רבעים וזמהו משו
 ויקד ארצה וישתחו ויאמרא
 נאמי צאתי חן בעיניך ארני לך
 נא ארע כקרבנו כי עם קשה
 ערה הוא ואל תלעונו ורח

והיה כי נאמרה אל האלהים
כל העסונות אשר עשית לנו
והביטו אחרי משה עד באו
האלהים והיה כבא משה האלה
ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
ודבר עם משה ויראה כל העם
את עמוד הענן עמד פתח האהל
וקסבל העסוה שתחוו איש
פתח אהלו וירד יהוה אל משה
פנים אל פנים כאשר ידבר איש
אל רעהו וישב אל המחנה ומשוח
יהוה ישעבדו ויער לאימי שמעון
האהל

ויאמר משה אליהו הרהר אלה
אמר אלי העל את העם הזה
ואתה לא הורדתני את איש
תשלח עמי ואתה אמרת ירד ענן
כשסתם מינא חן כעניני עתה
אסנא מינא חן כעניני הורעני
נא אתה דרכך וארעך למען אמא
חן כעניניך ויראה כי עמד הני
הזה ויאמר פניל כוונה חתילך
ויאמר אליו אסאין פניך הלכט

אל תעלנו מזה ויבמה יורד עאמא
כי מינא חן כעניניך אנן ועמד
הלו אכלכתך עמנו ונפלינו אנן
ועמד מכל העס אשר על פני
הארמה

ויאמר יהוה אל משה גם את
הדבר הזה אשר דברת אעשה
כי מינא חן כעניניו וארעך כשסתם
ויאמר הרהר אנא את ככרך
ויאמר אני אעביר כל טובי על
פניך וקראתי בשם יהוה לפניך
וחנתי את אשר אחן ורחמתי
את אשר ארחסו ויאמר לא תוכל
לראת את פני כיל איראני האדם
וחיו ויאמר יהוה הנה מקום את
וניצבת על היצור והיה כעבר
כדיו שמתך כנקרת היצור
וישכתי כפי עליך עד עבר יוהם
והסרת את כפי וראית את אחורי
ופני לא יראו

ויאמר יהוה אל משה פסל לך
שני לוחות אבנים כראשניסונת
וכתבתי על הלוחות את הדברים

חרבו על ירכו עברו וישבו משע
 לשער במחנה הורנו איש את
 אחיו ואיש את רעהו ואיש את
 קרבו ויעשו כדבר משה
 ויפל מן העם כיוס ההוא בששת
 אלפי איש ויאמר משה מלא
 ידכם היום וסליחוהו כי איש בבנו
 ובאחיו ולתת על יבם היום כדבר
 ויהי כמחרתו ויאמר משה אל
 העם אתם חטאתם חטאת גדולה
 ועתה אעלה אליהוהוה אולי אענו
 בער חטאתכם וישיב משה אל
 יהוה ויאמר אנא חטאת העם הזה
 חטאת גדלה ויעשו להם אלהי
 והכיועתה אסתשא חטאתם
 ואסאין מחנניא מספרך איש
 כתבתיו ואמרי הוה אל משה מי
 איש חטאלי אמחנו מספרי
 ועתה לך נחה את העם אל אשר
 דברתי לך הנה מלאכי לך לפעו
 וכיוספקדי ופקדתי עליהם חט
 חטאתם וינקהוה את העם על
 אשר עשו אתה עבד אשר עשה

אהרן וידבר יהוה
 אל משה לך על המזה אתה ותנו
 אישר העלית מארץ מצרים אל
 הארץ אשר נשבעתי לאבותי
 ליתן לך ויעקב לאמר לזרעך
 אתנה וישלחתי לפעך מלאך
 ונרשתי אתה כמעני האמרי ויהוה
 וחפרו ויחוו ויבוסו אל ארץ
 וכתחל כדבר שכל לא איענה
 כקדכן כי עסקי שה ערה אתה
 פן אכלך כדברך וישימני העם
 את הדבר הרעה הוה ויתאבלו לא
 שתי איש עריו עליו ויאמרו ויהוה
 אל משה אמר אל בני ישראל
 אתם עסקי שה ערה רבע אחר
 איעלה בקדכן וכליתך ועתה
 חורד ערד מעליך וארעה מה
 איעשה לך ויתננו וכני ישראל
 את ערס מהר חורב וימי שה יקח
 אתה אהלו ונטה לו מחוץ למחנה
 הרחק מן המחנה וקר אל אהל
 מועד והיה כל מבקשי הוה וינא
 אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה

למה היא מרומי ערים לאמר
ברעה הויני אסלה רג את סמכותי
ולכלתם מעל פני הארמה שנת
מחרון אפק והנחם על הרעה
לעמך וזכר לאברהם ליעקב
ולישראל עבדיך אשר נשבעת
להסכך ותרבר אל הם ארבה
אתור עכס ככוכבי השמיסות
הארץ הזאת אשר אמרת אתן
לורע עכס ונחלול עלם וינחם
יהוה על הרעה אשר דבר לעשות
לעמך

ויפן וירד משה מן ההר וישע
לחת הערת כדול חתכתכם
מישני עברי הסמוה ומוה הם
פתכים ויהלחת מעשה אלהים
המה וחמתכם מכת אל הים
הוא חרות על הלחת ויישמע
יהוה וישע את קול העם ברעה
ויאמר אל משה קול מלחמה
במחנה ויאמר אין קול ענות
נכורה ואין קול ענות חלוש וקול
ענות אנכי שמע עויהו כאשר

קרב אל המחנה וידא את העל
ומחלתו ויחר אף משה ויישלך
מידו את הלחתו וישבר אתם
תחת ההר ויקח את העל אשר
עשו ויישרף באש ויטחן ער
אשר דק ויזר על פני הביסו וישע
את בני ישראל ויאמר משה אל
אחרונה עשה לך העס הוא הני
הכאת עליו חטא הנדל הוא ויאמר
אחרון אל יחר אף אדע אתה
ידעת את העס כי ברע הוא
וויאמר לו עשה לנו אל הים אשר
ילכל פנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא
ידענו מה היה לנו ויאמר לחלמי
והכהת פרקו ויתנולו ואישלכו
כאשר יצא העל הזה וידא
משה את העס כי פרע הוא וכי
פרעה אחרון שמעיה נקמיהו
ויעמד משה בשען המחנה
ויאמר מיל יהוה אלי ויאספואו
כל בני לוי ויאמר להם סכה אמר
יהוה אל הוי ישראל אישמו איש

שבתוקד שלי הוא כל העשה
 מלאכה ביום השבת מות יומת
 ושמרו בני ישראל את השבת
 לעשות אתה שבת לדרהסגות
 עולם ביני ובין בני ישראל את
 הוא לעולם כי ששת ימים עשה
 יהוה אתה שמיסו אתה ארץ
 ויום השביעי שבת וינפיש
 ויתן אל משה ככלתו
 לדבר אתו כהרסוני שני לחת
 הערת לחת אכן כתבם באצבע
 אלהים ויראה העם כי בשימשו
 לדרתמוההרו ויקהל העם על
 אהרן ויאמרו קוסעשה לנו
 אלהים אשר ילכו לפנינו כח
 משה האיש אשר העלנו מאין
 מצרים לא ירענומה היה לו
 ויאמר אלהים אהרן פרקו עמי
 הזהב אשר באוני נשיכם בענש
 ובנתים והביאו אלי ויתפרקו
 מלהעם אתנו מי הזהב אשר
 באונם ויביאו אל אהרן
 ויקח מידם ויצר אתו כחרט

ויעשהו על מסכה ויאמרו אל
 אלהינו ישראל אשר העלנו
 מארץ מצרים וירא אהרן
 ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן
 ויאמר חגליהוה מחריו וישנינו
 ממחרתו ועלו עלת וינישו
 ישלמיסו וישב העם לאכלו ושנו
 ויקמו לצחק
 וידבר יהוה אל משה לך רד
 כי שחת עמך אשר העלית
 מארץ מצרים סרו מהרמן וחוץ
 אשר צויתם עשו להם עגל
 מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו
 ויאמרו אלה אלהינו ישראל
 אשר העלנו מארץ מצרים
 ויאמרו יהוה אל משה ראתו
 אתה עסה והוהנה עם קשה
 ערף הוא ועתה הנהה לי ויחו
 אפיכהסו אכלסו אעשה אותך
 לנוי גדול ויחל משה את פע
 יהוה אלהיו ויאמר למה יתה
 יחרה אפך בעמך אשר הוצאת
 מארץ מצרים כח גדול וצדוק

מעמיו

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטויי שולת וחלבה סמים ולבנה זכה בר ככר יהיה ויעשית אתה קטרות חדה מעשה רוקח ממלח טהור קרשיו ושחקת ממנה חרקה ונתתו כמנה לפנה ערת כבאה למועד אשר איני ער לך שמה קדיש קדיש סתהיה לכם ויהי קטרות אשר תעשה כמתכנתה לאת עשו לכם קדיש תהיה לך ליהוה איש אשר יעשה כמוהו להריח בנה ונכרת מעמיו וירבו יהוה אל משה לאמר דאה דראתי בשם בעל אל בני אודי בני חור למטה יהודה ואמלאונו הנה אלהים כחכמה וכתבונה וברעתו וכל מלאכה לחישב מחשבת לעשות בזה ובכסף ובנה ישתו ובחרשת אכל מלאה ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה ואני הנה נתתי אתו את אהליאן בני אחיסמד למטה יהודה וכל

חכס לבנת תיחכמה ויעשו את כל אשר עייתך את אהליאן ואת הארון ערתו ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרות ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנויו ואת פנדיה שררה ואת פנדיה וקדש לאהרון הכהן ואת פנדיה כענין לכתוב ואת שמן המשחה ואת קטרות הפמים לך שכל אשר צויתך יעשו ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה רב אל בני ישראל לאמר יאמר את שבתותי שמרו וכל אתה ואנכי ובניכם לדרתיים לך עתמי אני יהוה מקדשכם ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מזמורי מותו ומת ככל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ישיבת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת

תשא

ליהוה: כל העבר על הפקדים
 מבין עשרים שנה ומעלה יתן
 חרומת יהוה: העשיר לא ירננו
 והרל לא ימעיט ממחצית השקל
 לתת את חרומת יהוה לכפר על
 נפשותיכם ולקחת את כסף
 הכפרים מאת בני ישראל ונתת
 אתו על עבדת אהל מועד והיה
 לבני ישראל לזכרון לפני יהוה
 לכפר על נפשותיכם:
 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 ועשית כמורנח שתוכנו נחשת
 לרחצה ונתת אתו בכין אהל מועד
 ובכין המזבח ונתת שמה מים:
 ורחצו אהרן ובניו ממנו את
 ידיהם ואת רגליהם: ובאס אל
 אהל מועד ירחצו מיסול אינתו
 או בני שתס אל המזבח לשת
 להקטור אשה ליהוה: ורחצו
 ידיהם ורגליהם מיסול אימתו והיה
 להם חק עולס לו ולזרעו לדורתם:
 וידבר יהוה אל משה לאמר:

ואתה קח לך כשמיסר אשמו
 דודר חמישם אותו וקנמן בישם
 מחציתו חמישים ומאתים וקנה
 בישם חמישים ומאתים וקנה
 חמישם אות כשקל הקדיש
 וישמון וית הקיו ועישית אתו שמן
 מישחת קדיש קח מרקחת מעשה
 רקח שמן מישחת קדיש יהיה
 ומישחת כו את אהל מועד ואת
 ארון העדתו ואת השלחן ואת
 כל כליו ואת המנרה ואת כליו
 ואת מזבח הקטרת ואת מזבח
 העלה ואת כל כליו ואת הכיור
 ואת כנוי קדיש את סוהו קדיש
 קדיש סכל חנוכה סקדיש ואת
 אהרן ואת כנעו ומישחת קדיש
 את סלכיהו ואת בני ישראל
 תדבר לאמר: שמן מישחת קדיש
 יהיה זה לזכרתיכם ועל בשר
 אדם לא ייסדו ומתכנתו לא
 תעשו כמסוקדיש הוא קדיש
 יהיה לכם איש אשר יקח ממנו
 ואשר יתן ממנו על זר ונכרת

על תמיר לדת כספתח אהל
מועד לפני יהוה אשר אעדלנ
שמה לרבר אריך שסייערתי
שמה לבני ישראל ונקד שבנני
וקדשתי את אהל מועד ואת
המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש
לכהן לי וישכני בתוך בני ישראל
והייתם סמל אלי וידעו כי
אני יומה אלהים אשר הוצאתי
אתכם ארץ מצרים לשבני
מצרים אשר יהוה אל הים סוף
יזכרו את היום הזה ואת
ועשיתם מכתב קטרת עצי
שטים תעשה אתו אמה ארנו
ואמה החבור בעיה יהוה אמתם
קמתו מני קרנתיו וצפית אתו
וזכרה ואתנו ואת קורתו
סביבו את קרנתיו ועשית לו
זהב סביבו ושתים טבעתו הנעשה
לזמת חתלו ורו על שתי ידיו
תעשה על שני צדיו והיה לבתם
לכריס לשאת אתו בפה וועשית
את הכריס עצי שטים וצפית

את סוהב ונתתה אתו לפי המדות
אשר על ארון העדת לפני וצפית
אשר על העדת אשר איערוך
שמה יהוה קטיד עליו אהרן
קטרת סמים כפקד בפקדו בה
כהיטיבו את העדת וקטירנה
ובה עלת אהרן את העדת בין
הערבים וקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לרדתיכם לאתעו
עליו וקטרת זבחהו על הומנחה
תסדר את סמיו עליו וכפר ארון
על קרנתיו אחת בשנה מדם
חטאת הכפרים אחת בשנה
יכפר עליו לרקתכם קדוש
קדוש הוא ואל יהוה חתני
וידבר יהוה אל משה לאמר
פיתש את ראש בני ישראל
לפקדיהם ונתנו איש שכפר נפשו
ליהוה בפקד את סולא יהיה
בחסונת בפקד את סוהביתנו
כל העבר על הפקדים מחצית
השקל בשקל הקדוש עשרים
גרה שקל מחצית שקל למנונו

תצודה

המוכחה על העלה לריחניח
 לפני הוה אישה הוא ליהוה
 ולקחת את החזה מאיל המלאים
 אשר לאהרן והנפת את הנפה
 לפני הוה והיה לך למען יקדש
 את חוה התנופה הוא את שוק התנופה
 אשר הונעו אשר הורסו ואשר
 מאיל המלאים מאשר לאהרן
 ומאשר לכעו והיה לאהרן
 ולכעו לחק עולס מאת בני ישראל
 בתרומה הוא ותרומה יהיה
 מאת בני ישראל מוכחי שלמיו
 תרומתם ליהוה ובני הקדש
 אשר לאהרן יהיו לכעו אחיו
 למי שחה כהן סולמלאים את
 ירם שבעת ימים ילבשם הנהן
 תחתיו מכעו אשר יבא אל אלו
 מועד לשרת בקדש ואת איל
 המלאים תקחובשלת את
 בשחובם קדשיו ואלכל אהרן
 ובניו את בשר האיל ואת הלחם
 אשר בסל פחה אהל מועד
 ואכלו אתם אשר כפר בהם

למלא את ירם לקדש את סוור
 לאי אכל כיקדש הסוואסיות
 מבשר המלאים סומן הלחם
 הכפרו ושרפת את הנותר באש
 לאי אכל כיקדש הוא ועשית
 לאהרן ולכעו ככה ככל אשר
 צוית אתה שבעת ימים תמלא
 ירם ופרחט את העשה ליום על
 הכפרים וסחט את על המוכח
 בכפרך עליו ומי שחת אתו לקדש
 שבעת ימים תכפר על המוכח
 וקדש אתו והיה המוכח קדש
 קדש סכל הנענע מוכח יקדש
 וזה אשר תעשה על
 המוכח ככשיסבני שנה שנים
 ליום תמיד אתה הכש האחד
 תעשה ככפרו את הכש השני
 תעשה כן הערב כסויע שרון סלת
 כלול כשמן פתית רבע ההין
 ונסך רביעת ההין יין לכש האחד
 ואת הכש השני תעשה כן
 הערב כסמנחת הכפר וכנספה
 תעשה לה לריחניח אישה ליהוה

יראהרן וירכנו ויהקרכת את
הפרלפע אהל מועד וסמך און
וכנו את ידיהם על ראש הפרי
וישחטת את הפרלפע יהוה
פתח אהל מועד וילקחת מדם
הפרונתתה על קרנת המזבח
כאינבעד ואת כל הדם שתשפך
אליסוד המזבח וילקחת אתנל
החלב המכסה את הקרבואת
היתרת על הכבדואת שתי
הכליתואת החלב אשר עליון
והקטרת המזבחה ואת כבש
הפרואת עדוואת פרשות שוק
כאיש מחוץ למחנה חטאת הוא
ואת האיל האחד תקח וסמט
אהרן וכנו את ידיהם על ראש
האיל וישחטת את האיל ולקחת
את מו וורקת על המזבח סכני
ואת האיל תנתחל נתחיו ורחצו
קדכו וכרעיוונתת על נתחיו
ועל ראשו והקטרת את כל
האיל המזבחה על ההוא אליהו
ריחנחוח אישה ליהוה הוא

ולקחת את האיל השני וסמך
אהרן וכנו את ידיהם על ראש
האיל וישחטת את האיל ולקחת
מדם וונתתה על תנוך און
אהרן ועל תנוך און כנו הימנה
ועל כהן ירסה הימנית על כהן
רגלס הימנית וורקת את הדם על
המזבח סכני וילקחת מן הדם
אשר על המזבח ומשמן חמשה
והית על אהרן ועל כנריו ועל
כנו ועל כנר יכנו אתו וקדשהוא
וכנריו וכנו וכנר יכנו אתו
ולקחת מן האיל החלב והאלוה
ואת החלב המכסה את הקרב
ואת יתרת הכבדואת שתי
הכליתואת החלב אשר עליון
ואת שוק הימין כי איל מלאים
הוא וכבר לחסאחת וחלת לחס
שמן אחת ורקק אחד מסל
המצות אשר לפני יהוה וישמת
הכל על כפי אהרן ועל כפי כנו
והנפת אתם תעופה לפני יהוה
ולקחת אתם מידם והקטרת

תצוה

וזה הרבר אישך תעשה
 להם לקדש אתם לכהן לילקח
 פראחד בן בקר ואילם ישעם
 תמימם יולחם מצות וחתל מצוה
 כלולת בשמן ורקיקי מצות
 משחיים בשמן סלת חטים ועשה
 אתם יונתת אותם על סל אחד
 והקרכת אתם כסלו ואת הפר
 ואת שנה האילם ואת אהרן
 ואת בניו תקריב אל פתח אהל
 מועד ורחצת אתם במים יולקחת
 את הכבדים והלבשת את
 אהרן את הכתנתו ואת מעיל
 האפרו ואת האפרו ואת החשן
 ואפרת לובכה שכ האפרו ושנת
 המצנפת על ראשו ונתת את
 נורה קדש על המצנפת וילקחת
 את שמן המשחה וייצקת על
 ראשו ומישחת אתו ואת בניו
 תקריב והלבשתם כתנת
 וחגרת אתם אכנט אהרן ובניו
 וחבשת להם מנבעת ויהותה
 להם כהנה לתקת עולם ולאת

ליהוה וישמת אתו על פתלתלת
 והיה על המצנפת אלמול פני
 המצנפת יהיה והיה על מצנפת
 אהרן ונשא אהרן את עין
 הקדשים איש ויקדישו בני
 ישראל לכל מתנת קדישים
 והיה על מצוחת מיד לרצון לוג
 לפני הוה וישבצת הכתנת שש
 ועשית מצנפת שיש ואכנט
 תעשה מעשה הרקס ורכי אהרן
 תעשה כתנתו ועשית להם
 אכנטים ומנבעת תעשה להם
 לכבוד ולהפארת ויהלבושת אתם
 את אהרן אחיך ואת בניו אתם
 ומישחת אתם ומלאת את ידו
 וקדישת אתם סוכה נליו ועשה
 להם מכנסים בדלכסות בשר
 ערוה ממתנעם ועקירכם יהיו
 והיו על אהרן ועל בניו כבאם
 אל אהל מועד או בנשחם אל
 המזבח לשרת בקדש ולא
 יישא עוון ומתו תקת עולם לו
 ולרעו אחרי

על שמתספתוהיחותם איש
על שמותה יין לשני עשר שנת
ועשית על החשן שרשתו
מעשה עכתוהכטהור ועשית
על החשן שתי טבעות זהב
ונתתה את שתי הטבעות על
שני קצות החשן ונתתה את
שתי עכתוהכ על שתי
הטבעות אלקצות החשן ואת
שתי קצות שתי העכתתתן
על שתי המישביות ונתתה על
כתפות האפוד אל מול פניו
ועשית שתי טבעות זהב שמת
אתם על שני קצות החשן על
שפתו אישר אל עבר האפר
כתה ועשית שתי טבעות זהב
ונתתה אתם על שתי כתפות
האפוד מלמטה ממול פניו
לעמת מהכתו ממעל לחשן
האפוד וירכסו את החשן משני
אל טבעת האפוד בפתלתלת
לחות על השכה אפוד
ולא יזחה החשן מעל האפוד

ונשא אהרן את שמות בני
ישראל בחשן המשפט על
לבו כבאו אל הקדש לזכרון
יהוה תמיד ונתת אל חשן
המשפט את האורים ואת
התמיסו והיו על לב אהרן כבאו
לפני יהוה ונשא אהרן את משפט
בני ישראל על לבו לפני יהוה
תמיד ועשית את
מעיל האפוד כליל תכלת ויהיו
פיראיו שובתו כשישפה יהיה
לפיו סביב מעשה ארג כפי
תחראיה יהיה לולא יקרע ועשית
על שוליו רמז תכלתו ארבע
וחולצת שני על שוליו סביב
ופעמנו זהב ככתוכס סביב פעמן
זהב ורמז פעמן זהב ורמז על
שוליה מעיל סביב ויהיה על
אהרן לשרתו נשמע קודו
כבאו אל הקדש לפני יהוה
ובצאתו לאימותו
ועשית ציץ זהב טהור
ופתחת על יופתו ויהיה חתם קדש

תצוה

ואלה הכנרים אשר יעשו חן
 ואפור ומעור וכתנת תישבין
 מנפת ואכנט ועשו כנרי קדש
 לאהרן אחיך ולבניו לכהנול
 והסיקחו אתה הכנור אתה תכלת
 ואת הארנמן ואת תול עת השני
 ואת השיש
 ועשו את האפרוהב תכלת
 וארנמן תול עת שני ושיש משו
 מעשה חשיב שתי כתפת
 חכרת יהיה לו אל שני קנותו
 וחבר יושב אפרתו אשר עליו
 כמעשה חמנו יהיה והנ תכלת
 וארנמן ותול עת שני ושיש
 משור ולקחת את שתי אבני
 שחם ופתחת עליהם שמות נני
 ישראל ושיש מה שמחם על
 האבן האחת ואת שמות השני
 השתרים על האבן השנית כת
 כתולדתם מעשה חרש אבן
 פתוחי החסתפתת את שתן
 האבנים על שמות בני ישראל
 מסכת משכנות והב תעשה
 עשרה

אתם וישמת את שתי האבנים
 על כתפת האפר אבני זכרון
 לבני ישראל ונישא אהרן את
 שמותם לפני יהוה על שתי
 כתפיו לזכרון ועשית
 משכנות והבני שתי ישראל
 והב טהור מכל תעשה אתם
 מעשה עכתונתה את ישראל
 העכת על המישבנות
 ועשית חשן משפט
 מעשה חשיב כמעשה אפר
 תעשנו והב תכלת וארנמן ותול
 שני ושיש משור תעשה את
 רבועיה יהיה כפול ורת ארבוות
 רחבו ומלאתבו מלאת אבן
 ארבעה טורים אבן טור אדם
 לטרה וברקת הטור האחר
 והטור השני נכר ספיר ויהלם
 והטור השלישי לישם יסב
 ואחלמה והטור הרביעי תרשיש
 וישם וישפה מישבנים והב
 יהיו כמלו אתם והאבנים תהיו
 על שמות בני ישראל שתיים

חצר המשכן לפאת נגבתימנה
קלעים לחצר ששם ישור מאה
באמה ארד לפאת האחת ועמדי
עשרים וארנהם עשרים נחשת
ויהי עמודים וחי שקיהם כסף
וכן לפאת צפון בארד קלעים
כמה ארד ועמדי עשרים ואונות
עשרים נחשת ויהי העמודים וח
פרי
וחי שקיהם כסף ורחב החצר
לפאתים קלעים חמישים אמה
עמדיהם עשרה וארנהם עשרה
ורחב החצר לפאת קרמה מוחה
חמישים אמה וחמישים עשרה
אמה קלעים לפתח עמודיהם
שלישה וארנהם שלישה
ולפתח השני חמישים עשרה
קלעים עמודיהם שלישה ו
וארנהם שלישה ויש ער הוצו
מסד עשרים אמה חבלת
וארנומן ותולעת שני ושיש
מישור מעשה רקס עמדיהם
ארבעה וארנהם ארבעה כל
עמודי החצר סביב מחשקים

כסף וויהם כסף וארנהם נחשת
ארד החצר מאה באמה ורחב
חמישים כחמישים וקמה חמש
אמות ששמישור וארנהם
נחשת לכל כלי המשכן בכל
עבדתו וכל יתרתו וכל יתרת
החצר נחשת

ואתה תצוה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זיתך כתיב
למאור להעלות תנורת מיה באור
מועד מחוץ ופונת אשר על הערת
יער אתו אהרן וכניו מערב
עד בקר לפני יהוה חקת עולם
לדורתכם מאת בני ישראל

ואתה הקרב אליך את
אהרן אהרן ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכהן לי אהרן
עבד אביהוא אלעזר ואיתמר
בני אהרן ויעשית בני קדיש
לאהרן אחיו לכבוד ולתפארת
ואתה תדבר אל כל חכמי לב
אשר מלא אתו רוח חכמה ועשו
את בני אהרן לקרישו לכהן לי

ויניקת להם חמשה ארבע עשר
 עיני שטיס חמשה אמות ארבע
 וחמשה אמות רחב כרסו עטויה
 המוכח וישראל ש אמות קמתו
 ועשית קרנתו על ארבע עמיתו
 ממנו והייק קרנתו ויניקת
 אתו נחשת ויעשית סירתו
 לרשנו ויעיו ומוקרתו ומוקרתו
 ומחתתו לכל כליו תעשה
 נחשתו ועשית לו מכר מעשה
 רשת נחשתו ועשית על
 הרשת ארבע טבעות נחשת על
 ארבע קצותיו ונתת אתה
 תחת פרכה המוכח מלמטה
 והיתה הרשת ערתי המוכח
 ועשית כרס למוכח כרעי
 שטיסו יניקת אתם נחשתו ונתת
 את כריו כטבעות והיו הכרס
 על שתי על עת המוכח כישאת
 אתו ונתת לך תעשה אתו
 כאשר הראה אתך בהר כן
 ועשית

הכרס וזה כיוון הקמת את המשק
 כמי שפטו אשר הראת כהר
 ועשית פרכת תלת
 וארבע וותול עת שני ויש
 משור מעשה חשב ועשה
 אתה כרביס ונתתה אתה על
 ארבעה עמודי שטיס מציפס
 זה כיוון הסוהב על ארבעה אונ
 בסה ונתתה אתה פרכת תחת
 הקרס וסוהב את שמה מבית
 לפרכת את ארון העדות והיו
 הפרכת לכספן הקרש ובין
 קרש הקרשים ונתת את
 הפרכת על ארבעה ערת בקרש
 הקרשים וישו שמת אתה שרן
 מחוץ לפרכתו את המערה ונתת
 השרן על יניקת שכותמו
 והשרן תתן על יניקת צפון
 ועשית מסך לפתח האהל תנת
 וארבע וותול עת שני שטיס
 משור מעשה חשב ועשית
 למסך חמשה עמודי שטיס
 ויניקת אתם וזה כיוון הסוהב

חני היריעה הערפת תסרח על
אחריה מי שכן והאמה מזה
והאמה מזה בערה בארד יריע
האהליהו הסרוח על צריח משכן
מזה ומזה לכסתו ועשית ממנו
לאהל ערת אילס מאד מסומנו
ערתת חשיס מלמעלה חני
ועשית אתה קרשיס למשכן
עצי שטיס עמרסי עשר
אמות ארך הקרש ואמה וחני
האמה רחב הקרש האחר ושני
ידות לקרש האחר משלבת
אשה אל אחתה כן תעשה לל
קרשי המישכן ועשית את
הקרשיס למישכן עשריסקרש
לפאת ננכה תימנה וארבעים
אדני כסף תעשה חחת עשויס
הקרשיס שני אדניס חחת הקרש
האחר לישתי דתו ושני אדניס
חחת הקרש האחר לישתי
ידתו ויליעה מישכן השנת
לפאת צפון עשרים קרשיס
וארבעים אדניס כסף שני

אדניס חחת הקרש האחר ושני
אדניס חחת הקרש האחר
ולירכתיה מי שכן ומה תעשה
שישה קרשיס ושני קרשיס
תעשה למקצעת המישכן
בירכתים ויהיו חתאמס מלמטה
ויחדו יהיו חתמיס על ראשו אל
הטבעת האחת כן יהיה לשניהם
לשני חתמיס צעתיהו והיו
ישמנה קרשיס ואדניס כסף
שישה עשר אדניס שני אדניס
חחת הקרש האחר ושני
אדניס חחת הקרש האחר
ועשית כריחס עצי שטיס
חמישה לקרשיס ילע המישכן
האחר יוחמישה כריחס לקרשי
ילע המישכן חשנת וחמישה
כריחס לקרשיס ילע המישכן
לירכתים ומה יהו כריחס התיכן
בתוך הקרשיס מברח
הקצה אל הקצה והוא אתה קרשיס
תיצפה זהב ואת טבעתיהס מעשה
זהב כתיס לכריחסו יצפית את

תרומה

כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה
 מקישה אחת והכטהור ועשית
 אתנרתיה שבעה והעלה את
 נרתיה והאיר עלי עבר פניה
 ומלקחיה ומחתתיה והכטהור
 בכך והכטהור יעשה אתה את
 כל הכלים האלה וראו עשה
 בתבניתם אשר אתה מראה
 בהם ואתה משכן
 תעשה עשירי יעתי ששמשו
 ותכלתו ארנמן ותולעת שני
 גרבים מעשה השב תעשה
 אתם ארך היריעה האחת שמו
 ועשרים כאמה ורחב ארבע
 כאמה היריעה האחת מדה
 אחת לכל היריעות חמשה יריעות
 והיין חכרת אישה אל אחתה
 וחמישי יריעת חכרת אישה אל
 אחתה ועשית לל את תכלת
 על שפת היריעה האחת מקצו
 בחכרת וקנת עשה כשפת היריעה
 הקי צונה במחברת השנית
 חמישים לל את עשה כיריעה

האחת וחמישים לל את עשה
 בקינה היריעה אשר במחברת
 השנית מקבילת הלל את אישה
 אל אחתה ועשית חמישים קופי
 והכחכרת את היריעת אישה
 אל אחתה בקרס וסוהיה המשכן
 אחריו עשית יריעת עוסי לאו
 על המשכן עשית עשרה יריעות
 תעשה אתם ארך היריעה
 האחת שלשים כאמה ורחב
 ארבע כאמה היריעה האחת
 מדה אחת לעשתי עשרה
 יריעות וחכרת את חמשה יריעות
 לכרואת ששה יריעות לכר
 וכפלת את היריעה הששית
 אל מול פניה אהל ועשית
 חמישים לל את על שפת היריעה
 האחת הקי צונה בחכרת וחמישים
 לל את על שפת היריעה החגרת
 השנית ועשית קרסי נחשת
 חמישים וסוהב את הקרסים
 כלל את וחכרת את האהל והיה
 אחר וסרה הערה כיריעת האהל

כנפים למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש אל
אחיו אל הכפרת יהיו פני
הכרבים ונתת את הכפרת על
הארון למעלה הוא אל הארון
את הערת אשר אתן אליך
ונוערת לך שם ודברתי אתך
מעל הכפרת מבין שני הכרבים
אשר על הארון העדת את כל
אשר אצוה אותך אל בני ישראל

ועשית שלחן עצי שטים אמונ
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי
קמתו ויציפת אתו זהב טהור
ועשית לו זור זהב סביב ועשית
לוא מסגרת טפח סביב ועשית
זק זהב למסגרתו סביב ועשית
לו ארבע טבעות זהב ונתת את
הטבעות על ארבע הפאות אשר
לארבע רגליו לעמת המסגרת
תהיין הטבעות לבתים לבתים
לישאת אתה שלחן ועשית
את הכרבים עצי שטים וציפת

אתם והכונש אתכם אתה שלחן
ועשית קערותיו וכפתיו וקשותיו
ומנקיותיו אשר יסך בהן זהב
טהור תעשה אתם ונתת על
השלחן לחספנים לפע תמיד

ועשית מנורת זהב טהור מקשה
תעשה המנרה הירכה וקנה
גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה
יהיו ויששה קנים יצאים מצדו
של ששה קנים מנרה מצדה האחד
וישל ששה קנים מנרה מצדה השני
של ששה גביעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח וישל ששה
גביעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח כל ששת הקנים
הייצאים מן המנרה ובמנרה
ארבעה גביעים משקדים כל
כפתריה ופרחיה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה לששת
הקנים היצאים מן המנרה

אל משה ביום השביעי מתוך
הענן ומראה כבוד יהוה כאשר
אכלת בראישה הרלעני בני
ישראל ויבא משה בתוך הענן
וייעל אל הרוייהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה
וידבר יהוה אל משה לאמר פרו
דברי אל בני ישראל ויקחו לי
תרומה מאת כל איש איש ויבנו
לכותקחו את תרומתי וזאת
התרומה אשר תקחום אתסוזה
וכסף ונחשת וזכאת וארנמן
ותקיעת שניו שישויעו סויעות
אילסמ ארמיסויערת תחישו
ועי שטיס שמן למאובשמיס
לשמן חמישה הולקטרת הסמיס
אבני ששהסו אבני מלאיס לאנ
ולחשן ויעשו לי מקדש ושנות
כתובס בכל אישר אני מראת
אותך אתה תכעתה מי שכו את
תבנית כל כליו וכן תעשו
ועשו ארון עצי שטיס

אמת סוחצי ארכו ואמהו חצי
רחבו ואמהו חצי קמתו ויצפית
אתו והכטהור מכית ומחויץ
תצפנו ועשית עליו זר והכסני
ויצקת לו ארבע טבעת זהב
ונתתה על ארבע עמתי וישו
טבעת על גלעו האחת ושתי
טבעת על גלעו השנית ושתי
כדי עצי שטיס ויצפית אתס
זהב ויהכאת את הכריס כטבעת
על גלעו הארון לשאת את
הארן בהס כטבעת הארון היו
הכריס לאיסרו ממנו ונתת
אל הארון את הערת אשר את
אליך ויעשית כפרת זהב
טהור אמת סוחצי ארכה אמה
וחצי רחבה ויעשית שנים
כריס זהב מקישה תעשה אתס
מישניק צותה כפרת ויעשה
כרוב אחד מקיעה מזה וכרוב
אחד מקיעה מזה מן הכפרת
תעשו את הכריס על שני
קצותיו והיו הכריס פרישי

בארץ פניחטי או אתך לי כי
תעבד את אל היהם כיהיה לך
למוקישו
ואל משה אמר על אל יהוה
אתה ואהרן ונרכו אמהו או שבעו
מוקני ישראל והשתחוויתם
מרחק יונגשמ שלנו אל יהוה הם
לאינשו והעם לאיעל עמו
ויכאמשה ויספר לעם את כל
דברי יהוה ואת כל המישפטים
ויעזב כל העם קול אחר ויאמרו
כל הדברים אשר דבר יהוה
נעשה ויכתבם ששה את כל דברי
יהוה וישפסם בקרוב יכן מוצח
חתה הרושתים עשרה מינו
לישעם עשר שכטו ישראל
וישלח את נערי בני ישראל
ויעלו על תיובח וזכחים שלמים
ליהוה פדים ויקח משה חצי
הדם וישם באנתוחי הדם
ורק על המזבח ויקח ספור הנתי
ויקרא באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה ונשמע

ויקח משה את הדם וזרק על
העם ויאמר הנה דם הכרית אשר
ברתי יהוה עמכם על כל הדברים
האלה וייעל משה ואהרן נרב
ואמהו או שבעו מוקני ישראל
ויראו את אל היישראל ותחת
רגליו וכמעשה הלכת הספיר
וכענין שמיסלטהו ואל
אנלי בני ישראל לא שלחו
ויחזו את האלהים ויאכלו וישאו
ויאמר יהוה אל משה
עלה אלי ההרה והיה ישם אותנו
לך את לחת האבן והתורה
והמיעוה אשר כתתי להורות
ויקם משה והיה וישעם שרתו
ויעל משה אל הרה אר הים
ואל הזקנים אמר שכולנו
יער אשר נשוב אליכם והנה
אהרן וחור עמכם מי בעל
דברים ונשא אל הים ויעל משה
אלה הרויכם העני את הרה
וישכן כמדי יהוה על הר סיני
ויכסהו הענן ששת ימיס ויקרא

צויתך למועד חדש האביב כי
 בויצאת ממצרים לאיראופני
 ריקס וחנהק צירכבורי מעשן
 אשר תורעב שרה וחנה האספה
 ביצאת השנה כאספך את מעשן
 מן השרה ישלש פעמים בשנה
 יראה כל זכורך אלפני הארץ
 יהוה ילא תזכח על חמין דסנחוי
 ולא ילך חלכ חני עד בקר ראשית
 כבורי ארמתך תביא בית יהוה
 אלהיך לאתכישל גדי כחלב
 אמו
 הנה אנכי שלחמלאך לפנך
 לשמרך בדרך ולחביאך אר
 המקום אשר הבנתו השמועני
 וישמע בקלו אל תמרובי לא
 ישאל פשעכם כי שמי בקרבנו
 כי אם שמועתי שמע בקלו
 ועשית כל אשר אדבר ואיבתי
 את איבך ויערתי את יצריך
 כילך מלאכי לפנך והביאך
 אלהאמריו החתיו הפרויו והנשע
 החויו הכוסיו והכחרתיו לא

תשתחוה לאלהיהם ולא
 תעבדסו לאתעשה כמעשיו
 כיהרסו הרסו שבר תשבר
 מיצבתיהם ויעבדתם את יהוה
 אלהיכם וברך את לחמך ואת
 מימך והסרת מחלה מקרבך
 לאתהיה משכלה ועקו
 בארץ את מספרי מיך אמלא
 את אומתי אישלח לפנך והמת
 את כל העם אשר תבא בהם
 ונתתי את כל איבך אליך ערף
 ושלחתי את הצרעה לפנך
 וגרשה את החויו אתהכנעו ואת
 החתיו מלפנך לא אגר שנו מפנך
 בשנה אחת פן חיה הארץ
 ישממה ורבה עלך חית השדה
 מעט מעט אגר שנו מפנך עד
 אשר תפרה ונחלת את הארץ
 וישתי את גבלך מיססוקו וערים
 פלשתים ומדבר עד הנהר
 כי אתן ברכם אתי שכי הארץ
 וגר שחמו מפנך ולא תכרת להם
 ולא יהיה סכרית לא יישבו

ובנכסיהם תמים
אם כסף תלוה את עמי את העני
עמד לא תהיה לוכד נשה - לא
תשימון עליו נשך אם חבל חבל
של מתרעד עד באה שמש שתש
תשיבנו לו כי הוא כסותה לנה
הוא ישמל חול עכו כמה ישכב
והיה כפי צעק אליו ושמעתי כי
חנן אני אלהים
לא תקלל ונשיא בעמד לא תא
מלא את הוד מעלה לא תאחר כמו
כנה תקול ויכנת עשה לישך
ליצאך שבעת ימי סיהיה עם
אמו ביום השמיני תתנו ליואנשי
קדשתיו ליוכי שר בשדה טופו
לא תאכלו כל בשר של כן אתו
לא תשא אשמי עשו
אל תשתירך עם שועל היתע
חמסיל אתה יהא אחר ימי סלעת
ולאתענה על רב לנטת אחרי יופט
להסתיו ללא תהדר בריכו
כנה פגע שור איך או
חמרו תעה השבת שיבנו לו

כיתר אה חמור שנאך
רבץ תחת מישא וחרלת מעונ
לו עכת עוב עמו לא
תטה משפט אינך כריבו מדנו
שקר חרה קונקיו צדיק אל תהו
כילא אצדיק השעו וישחר לא
תקח כיה שחר יעור פקחיסו יסל
דכרי צדיקים ונר לא תלחזו אמת
ידעתם אתנפי שהנרבי נרום
היתס בארץ מצרים ויש ששנים
תורע את ארצו ואספת את
תביאתה ויהי שביעת תישמטנה
ונטישתה ואכלו אביני עמך ויתוס
תאמר חיותה שרה קנת עשור
לכרכך לויתך ישישת ימים
תעשה מעשיך וימים השביעי
תשבת למען ינוח שורך וחמור
ונפישכן אמתך והנר וכל אשר
אמרת אלי כנסת שמרו וישם
אלהים אחרים לא תזכירו לא
ישמע על פיך של שרנלי סתח
לי בשנה אתחנחמני עת תשמד
שבעת ימים תאכל מצות באשר

משפטים

ושלח את בעיר הובער כשרה
 אחר מיטב שדהו מיטב כרמו
 ושלם: כיתצא איש
 ומצאה קניסונו אכל נמי שאו
 הקמה אוה שדה שלם ישלם
 הממנו את הכערה: וי
 פיתן איש ארד עהו ונסק
 אוכל יסל שמתוונם כיתואיש
 אסיכ צאהונוכישלם שנים
 אסלאימיצא תנוכונקרבועל
 תמת אלהי אהיס אסלאישו
 וחפמלאמתהעוה על ידו
 פישעול שוהע תמיהעל שו
 על שלמה על פלאדה אישו
 יאמר כי הוא זה האלהים
 וכארכה שניהם אישה יושע
 אלהים ישלם שנים להענה
 פיתן איש ארד עהו
 חמור או שור או שיה וכל בהמה
 לשמר ומת או נשבר או נשמה
 אקור אתי שכעת יהוה ותתיה
 בין שניהם אסלא שלם ירו
 כמלאמת רעהו לקח ממנו

ולא ישלם ויאסנוכנוכ מעמו
 וישלם לבועל ויאסטרף יסרה
 וכא הוער חטרפה לאישלם:
 וכי ישאל איש מעם רעהו
 ונשבר או מת בעליו אין עמו
 שלם ישלם: אסבעליו עמולא
 ישלם אס שמרהו א כא
 פשטו וכו' פתה איש
 בתו האיש לא ארי שהושנב
 עמה מהימתה לול אשה
 אסמאין מאן אביה לתת לו
 כסו י שקל כמהו חבתות
 מכשפה לאתתיה: כל
 שכתב עסקה מהמותיומת
 וכחלא להיסוהם פלת
 לחותם פתו וצור לאתונה ולא
 תלחזנו פניהם הייתם בארץ
 מצרים: כל אלמנה ויתום לא
 תענון: אסענה הענה אתו מיאס
 יצק י צעק אלי שמי אשמע
 יצקתו וחרה אפיו והרנתי אתנו
 כחך בזה ונבשיתכם אל מנותנע

עליו בעל האשה נתן בכל לים
ואסאסון יהיה ונתתה נפש תחת
נפש ויעין תחת עין שנתחת שן
ידתחת יד רגל תחת רגל וכויה
תחת כויה פצע תחת פצע חנויה
תחת חבורה חכה חכה וכויה
איש את עין עבדו או את עין
אמתו ושחתה לחפשיי שלחנו
תחת עינו ואסין עבדו או שן
אמתו פיל לחפשיי שלחנו תחת
שני וכויה שור
את איש או את אשה ומתסקול
יסקל השור ולא יאכל אתבשרו
ובעל השור נקיו ואם שור נגח
הוא מתמל של שסוה ועד נגח
בעליו וול אישמרנו והמית
איש או אשה השור יסקל ונגם
בעליו ומתי אסכפרי וישת עליו
ונתן פרין נפשו ככל אשר יושט
עליו או כוניה או כתינה כמשע
הזהיר עשה לו אסעבד ינח השור
או אמה כספ של שים שקלים
יתן לארצו והשור יסקל וכויה

וכיפתח איש ברה או
כיכרה איש בורול איכסנונמל
שמה שור או חמור בעל המור
ישלם כספיי שכל בעליו והמת
יהיה לו וכויה
שור איש את שור רעהו ומת
ומכרו אתה שור החיוחיו את
כספונם אתה מתחיוחיו או
נורעבי שור נגח הוא מתמול
של שסול אישמרנו בעליו
שלם שים שור תחת השור
והמת יהיה לו וכויה
ינגב איש שור או אשה וטבחו
או מכרו חמישה בקר וישלם
תחת השור או ארכעצאן תחת
השה אסכפמחרתימי צאנונו
והכה ומת אין לורמים אס
ורחה שמש עליו ורמים לו
ישלם שים אס אין לו ונגכר
בנוכתו אס המציאתמי צאנו
הנגכה שור ער חמור ער ששה
חיים שנים שים וכויה
כיבער איש שרה או כות

לפניהם כיתקנה עבד עברי
 שש שנים יעבד וכשבעת יצא
 לחפשי חנם אם כנפו וכאנפו
 ויצא אסכעל אשה הוא וינאו
 אשתו עמו אם אדעו יתן לו
 אשה וילדה לו כנס או כנות
 האשה וילדה תהיה לאדעה
 והוא יצא כנפו ואם אמרי אמו
 העבד אהבתי את אדעי את אשתי
 ואת בני לא אצא חפשי והעשן
 אדעו אלה האלהים והעשן אי
 חרלת או אלה המזוה ורע
 אדעו את אדעו כמרע ועבדו
 לעלם וכי מכר
 איש את בתו לאמה לא תצא
 כיצאת העבדים אסדעה בעיני
 אדעה אשר לא יעדה והפדה
 לעס נכריל אימשל למכרה
 בכנרובה ואסלכנו ייעדנה כמ
 כמישפט הכנות יעשה לה אס
 אחדתי קחלו שארה כסותה וענתו
 לא יעריעו אס של שארה לא
 יעשה לה וינאה חנם אין כסף

מכה איש ומתמות
 ומת ונאשר לא ערה והאלהים
 אנה ליהו ושמת לך מקום
 אשר ינוס שמה וכי
 יוד איש ערד עהו להרעו בעונה
 מעס מזבחית קחנולמות
 ומכה אביו אמו מות
 יומתו ונגכ איש ומכרו
 ונמי נאכרו מות יומתו
 ומקלל אביו אמו מות
 יומתו וכי יריבן
 אנשים והכה איש את רעהו
 באבן או באגר הול אימותו על
 למשכב אסיקוסו חתה לך בחוץ
 על מי שענתו ונקה המכה רק
 ישבתו יתורפא ירפא
 וכיכה איש את עבדו או
 את אמתו כשכטו מת חתה ירו
 נקסי נקס אך אסיוס או יומיס
 יעמד לא יתקם כי כספיה הוא
 וכי ינו אנשים ונגפו
 אשה חרה וינאו וילדה הול איווה
 אסן עניו שיענש כאשר ישית

מלאכתך ויוס השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך
ואמתך ובהמתך ובערך אשר
בשעריך כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ את
הים ואת כל אשר בהם ונח כיום
השביעי על כן ברכי יהוה את יום
השבת ויקדשהו

כבר את אכרן את אמך למען
יארכו ימך על הארמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך
לא תרעה

לא תנאף
לא תנבא
לא תענה ברעך עד שקר
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך
ועבדו ואמתו וישורו וחמדו וכל
אשר לרעך

וכל העסרי איסאתה קולתו את
הלפיד ואת קול השפר ואת
ההרעישן ויראה העסוי ועונו עמו
מרחק ויאמרו אל משה רבך פרי

אתה עמנו ונשמעוהו אל דבר
עמנו אל היספן זמותי ויאמר
מישה אל העם אלתו או כי
לבעבור נסות אתכם בא האלוהים
ובעבור תהיה היראתו על פניכם
לכלתי תחטאו ויעמה העם
מרחק ומישה נגש אל הערפל
אשר שסה אלהים

ויאמר יהוה אל משה כה
תאמר אל בני ישראל אתם
ראיתם כי מן השמים דברתי עמנו
לא תעשון אתי אלהי כסף
ואלה היו הכל לא תעשו לכם מונח
אדמה תעשה ליוזכחת עליו
את עלתך ואת שלמך את זאנך
ואת בקרך בכל המקום אשר
אוכיר אתי שמי אכזא אלך
וכדתיך ואסמזבח אבנים תעשו
ליל אתכונה אתה ונזיתכי חרפך
הנפת עליה והחללה יול את עזה
כמעלת על מזבחי אשר לא
תגלה ערותך עליו
ואלה המישפטים אשר תשים

לישל שתימים אל תנשו אל אשה
 ויהי ביום השלישי כהיות הפקן
 ויהי קולתו כקיסו וענן ככד ער
 ההרוקול שופר חוק מאד ויחוד
 כל העס אשר כמחנהו ויוצא משה
 אתה העס לקראתה אל הים מן
 המחנה ויתיני צבובת חתית ההר
 והר סיני עישן כלומפע אשר
 ירד עליו והוא באש ויעל
 עשנו כעשן הכבשן ויחדל כל
 ההר מאד ויהי קול השפרה הוץ
 וחוק מאד משה ידבר והאלהים
 יענו כקול ויירד יהוה על הר
 סיני אל ראש ההרויקר איהוה
 למשה אל ראש ההרויקר על משה
 ויאמר יהוה אל משה רד הער
 בעס פן יחרסו אל יהוה לראות
 ונפל ממנו רב יונס הכהנים הנשנים
 אליהוה יתקד שופן פן יזנהם
 יהוה ויאמר משה אל יהוה לא
 יוכל העס לעלת אל הר סיני כי
 אתה הערתה כנוול אמר הנבל
 אתה ההרויקר שחוו ויאמר אליו

יהוה לך רד ועלית אתה והאון
 עמך והכהנים והעס אל יחרסו
 לעלת אל יהוה פן יזנהם ויזו
 משה אל העס ויאמר אל הים
 וידבר אל הים את כל
 הדברים האלה לאמר
 אנכי יהוה אל הדין אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים מנפת עבדים
 לאי יהוה לך אל הים אחרים על
 פני ל את עשה לך לכל וכל מחמנה
 אשר בשמיים ממעל ואשר
 בארץ מתחת ואשר במים מתחת
 לארץ לא תשתחוה להסולא
 תעבדס כי אנכי יהוה אל הדין אל
 קנאפקד עון אנת על בעס על
 של שים ועל דבעים לשנאי
 ועשה חסד לא לפים לא חבי
 ולי שמרי מצותי
 תשא את שם יהוה אל הדין לשוא
 כי לא ינק יהוה את אשר ישא
 את שמו לשוא
 וזכור את יום השבת לקדשו
 ששת ימים תעבד ועשית כל

אלפים שרימאות שריחמיש
וישריעשרתיושפטו את העם
ככל עת את הדבר הקשה יבאן
אל משה וכל הדבר הקטן יי
ישפטוהסיוי שלח משה את
חתנו וילך לו אל ארצו
בחדשה שלישיל צאת בני
ישראל מארץ מצרים במסות
באומדבר סיני ויסעו מרפידים
ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר
ויחן שסיני ישראל ער ההר וימשה
עלה אל האלהים ויקרא אליו
יהוה מן ההר לאמר כח תאמר
לבתי עקבתני למע ישראל
אתם איתם אשר עשית לי מצוי
ואישא אתכם על כנפי נשרים
ואבא אתכם אליו ועתה אם
שמעת שמיעו כקליו ושמרתם
את דברתי ויהי תסליסלה מכל
העמם כילוב הארץ ויהי תסותהו
לי ממלכת כחעסותו ויקדו שאלה
הדברים אשר תדבר אל בני
ישראל ויבא משה ויקרא לוקע

העם וישלפנהסאת כל
הדברים האלה אשר יצוהו יהוה
ויענו כל העם יחרו ויאבדו כל
אשר דבר יהוה מעשה וישב
משה את דבר העם אל יהוה
ויאמר יהוה אל משה תנה אנני
כא אריך בעכה ענן בעבור ישמע
העם כדברי עמך ונסכך יאמינו
לעולסו ויגד משה את דבר העם
אליהוה ויאמר יהוה אל משה
לך אל העם וקד שתס היום וסמח
וככסו שמלתס ויהיו נכעסליוס
הישרלישי ככיוס הישרלישי ירד
יהוה לעיני כל העם על הר סיני
והנבלת את העם סכב לאמר
השמרו לכם עלות פהר ונגי
מקצהו כל הנעצת מות יומת
לא תנעבו יד כמסקול וסקלא
ידה יורה אספרמה אסאי שלא
יחיה כמשך היכל המה ייערו
כהדיו וירד משה מן ההר אל העם
ויקדש את העם וככסו שמלתס
ויאמר אל העם הו נכעס

ממה הדבר לא תוכל עשהו
 לברך יעתה שמע בקלי איען
 ויהי אלהים עמך היה אתה לעם
 מול האלהים ויהי אתה את
 הדברים אלה האלהים ויהוה ויהוה
 אתה אתה החקים ואתה תורת
 והודעת להם את הדרך ילכו
 בה ואתה מעשה איש יעשון
 ואתה תחזה מכל העם אנשי
 חיל יראי אלהים אנשי אמת
 שגאי בצעו שמת עלהם שרי
 אלפים שרי מאות שרי חמשים
 ושקיע שרת וישפטו אתה עם
 בכל עתו היה כל הדבר הנר
 יביאו איר וכל הדבר הקטן
 ישפטוהו ויהי קל מעליך ונשא
 אתך אם אתה בדבר ויהוה ויהוה
 אלהים ויכלת עמך ונסכל העם
 הזה על מקמויבא בשלום
 וישמע מעמשה לקול חתנו ועש
 כל אשר אמר ויכתור משה
 אנשי חיל מכל ישראל ויתן
 אתם ראשים על העם שרי

אתה עם מתחת יד מצרים יעתה
 ידעתי כי גדול יהוה מכל
 האלהים כי כדבר אשר זרתי
 עליהם ויקחיתו חתן משה
 עלה וזכחיסל אלהים ויבא און
 וכל וקניי ישראל לאכל לחם
 עם חתן משה לפני האלהים
 ויהי ממחרת וישב משה לשפט
 את העם ויעמדה עם על משה
 מן הכקד עד הערב וירא חתן
 משה את כל אשר הוא עשה
 לעם ויאמר מה הדבר הזה
 אשר אתה עשה לה עם מדוע
 אתה וישכל כדרך וכל העם נצנע
 עליך מן כקד עד ערב ויאמר
 משה לחתנו כי בא אלי העם
 לדרש אלהים כי היה להסדנו
 בא אלי וישפטתי בין איש ובין
 רעהו והודיעתי את חקי האלהים
 ואת תורתנו ויאמר חתן משה
 אליו לא טוב הדבר אשר אתה
 עשה ונכלת כל נס אתה גם
 העם הזה אשר עמך כי כד

ומטה האל היסבדיו ויעש
יהושע באשר אמר לו משה
להלחם בעמלקו משה אהרן
וחור עלור אישה נבעה והיה
כאשר ירים משה ידו ונברי שואל
וכאשר ינחיה ונבר עמלק יודי
משה ככריסו יקחו אכניו וישמו
חתניו וישבע עליהו אהרן וחור
תמכו בידיו מזה אחר ומזה אחר
ויהי ידו אמונה עד כאן שמש
ויחלשי וישע את עמלק ואת
עמול פי חרב
ויאמריהוה אל משה כתב זאת
זכרון בספרו ושים באזני יהושע
במחה אמה את זכר עמלק
מתחת השמים ויכן משה מונה
ויקרא שמותיו ויחנני ויאמר
ביד על כסיה מלחמה ליהוה
בעמלק מדבר
וישמע יתרו כהן מדין חתן משה
את כל אשר עשה אל היסלמשה
ולישראל עמו כי הוציא יהוה
את ישראל ממצרים ויקח

פרים

יתרו חתן משה את צפרה אשת
משה אחר שלוחיה ואת שני
בניה אשר ישסה אחר גר שסני
אמר גרהייתב ארץ נכדיה ויש
האחר אלי עורכי אלהי אכני
בעוריו וינלע מחרב פרעה ויבא
יתרו חתן משה ובניו ואתוואל
משה אל המדבר אשר הוא
חנה ישס הר האל היסוי אמר אל
משה אני חתק יתרו בא אלך
ואישתקו ושני בניה עמה ויבא
משה לקראת חתנו וישתחו
וישקלו וישאלו איש לרעהו
לשלום ויבא האלה ויספר
משה לחתנו את כל אשר עשה
יהוה לפרעה ולמצרים על
אודת ישראל את כל התלאה
אשר מצא את סבדרך ויצלמיהו
ויחד יתרו על כל הטובה אשר
עשה יהוה לישראל אשר הוציל
מיד מצרים ויאמר יתרו כבודך
יהוה אשר הוציל אתכם מיד
מצרים ומיד פרעה אשר הוציל

וישראל את שמו מן והוא כורע
 נד לבן וטעמו כי צפיה תכר בש
 ויאמר משה הנה הרבר אשר צוה
 יהוה מלאה עמר ממנו למשמות
 לדת כי כל מעין או את הלחם
 אשר האכלתי אתכם במדבר
 בהו עניא אתכם מארץ מצרים
 ויאמר משה אל אהרן קח
 עננות אחת ותקן שמה מלאה עמר
 מן הנח אתו לפני יהוה למשמות
 לדת כי כן צוה יהוה אל
 משה וינחהו אהרן לפני העדת
 למשמות ובעני ישראל אכלו
 אתה מן ארבעים שנה עד באס
 אל ארץ נוי שבת אתה מן אכלו
 עד באס אל קצה ארץ כנען
 והעמר אשר יתהא אפה הוא

ויסעובל עדת בני ישראל...
 ממדבר סין למסעיהם על פי
 יהוה ויחנו ברפידים ואין מים
 לשתת העם ויזכה העם עס משה
 ויאמרו חנו לנזמים ונשתה

ויאמר להם משה מה תריכון
 עמרי מה תנסון אתי יהוה וינימא
 שסה עס למיסו ויהעם עס
 משה ויאמר להם יהוה העליתנו
 ממצרים להמית אתו ואת בני
 ואת מקנני צמא וינימא עק משה
 אליהוהל אמר מה איעשה לפני
 הוה עור מעטו וסקלני ויאמר
 יהוה אל משה עבר לפני העם
 וקח אתך מוקע ישראל ומטן
 אשר הכיתו אתה יאר קח
 בידוהל כתהונע עמר לפניך
 שסעל הניח בחרבו הכית בני
 וינימא ממנו מיסו ששה העם
 ויעש כן משה ויעניק בני ישראל
 ויקרא שסה מקום מסה ומרינה
 עד ריכבני ישראל ועל נסתם
 אתי יהוהל אמר הישיהוה בקרננו

אס אין
 ויבא עמלק וילחם עם ישראל
 ברפידים ויאמר משה אל יהוה
 בחר לנו אנשיסו ויבא הלחם בעמלק
 מחר אנכי ניצבעל ראשה נבעה

ונהו כבודך ותעלה שר ותתקטאת
 המנהיגות בקהתיך שבכהם
 סבב למחנהו ועל שכבתהם
 והנה על פני המדבר רק מחסום
 רק ככפר על הארץ ויהי ארבע
 ושראלי אמרו איש אל אחיו
 מן מוא אכל ארץ עמה הנא אנו
 מישה אל הם הוא הלחם איש
 נתן ויהי לכל אכל זה הדבר
 אשר ינהיגוהו לקטומנו איש
 לפי אכלו עמך לבלתי מספר
 נפשתיכם איש לאשר באהלו
 תקחו ויעשו כבני ישראל ויקטו
 המרבה והממעט וימדו בעמו
 ולא העריף המרבה והמעט
 לא החסיד איש לפי אכלו לקטו
 ויאמר משה אל הם איש אל
 יותר ממנו ערבקר וולא שמעו
 אל משה ויותר אנשים ממנו
 ערבקר וירסו וירעם ויראש
 ויקעו על לחם משה וירקטו
 עמך כבקר איש כפי אכילתם
 השמישו נמסו ויהי כיום השישי

לקטול חסמי שנה שנים עמך
 לאחד ויבאו כל בני אהרן ויהיו
 למישה ויאמר אל הם הוא אשר
 רפני ונהי שבתו שבת קר יי
 ליהוה מחר אתא שנתאש
 ואתא שנתך שלוי בשנתו את
 כל העדה ונתחולל כל מי שמדת
 ערה בקר ענינו אתו עד הבקר
 כאשר צוה משה אל אחאיש
 ורמה לא היתה כיוצא בה משה
 אכלו היום כי שפת לחם ליהוה
 היום לא תמצאו חובשי שדה שש
 ומיסתלקטו הובוס השמיני
 שבת לא יהי כיוצא בה כיום
 השביעי יצאו מן העם ללקט
 ולא מצאו ויאמר
 יהוה אל משה עד אנה מאנתם
 לשמר מצותי ותורת יה אבותי
 יהוה נתן לכם השבת על כן הוא
 נתן לכם פנים השישי לחסונו
 ושבואי שנת חשו אל יצא איש
 ממקומו כי שביעי ימי שנתו
 העסקו בו שביעי ויקרא אבות

חקיוכל המחלה אשר שמתי
במצרים לא אשיס עליך כי
אני יהוה רפאך

ויבאו אלהמהוי שם שנתם
עשרה עינתמים ושבעים חמרים
ויחני שם על המיסויס עומאולס
ויבאו כל עדת בני ישראל אל
מדרסין אשר בין אילס ובין
סניפח משה עשרוים לחדש
השני לצאתם מארץ מצרים
וילינו כל עדת בני ישראל על
משה ועל אהרן כמדבר ויאמרו
אלהם בני ישראל מיתן מותנו
כיהוה בארץ מצרים כשבתנו
על סיר הבשר באכלנו לחם
לשבעי הוצאתם אותנו אל
המדבר הזה להמית את כל תקו
הזה כרעב ויאמר
יהוה אל משה הנני ממטיר לכם
לחם סמקה שמיסויצא העם
ולקטו ודבריוס כיומולמען אפני
הירך כחורתי אסלא והיה כיוס
השישו והכנינו את אשר יבאו

והיה מיטנה על אשר ילקטוים
יוס ויאמר משה הוא אהרן אל
כל בני ישראל לערבוידעתם כי
יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים
ובקרוד אתם את כבוד יהוה
כשמעו את תלנתיכם עליהוה
ונחנמה כיתלנו עלינו ויאמר
משה בתיהוה לכם כערבכש
לאכל ולחם ככקדל שבע בשמע
יהוה את תלנתיכם אשר אתם
מלינס עלינו ונחנמה לא עלינו
תלנתיכם כיהוה ויאמר משה
אל אהרן אמר אל כל עדת בני
ישראל קדבולפני יהוה כי שמע
את תלנתיכם ויהי כדבר אהרן
אל כל עדת בני ישראל ויפנו
אל המדבר והנה כבוד יהוה נואו
כענן

וידבר יהוה אל משה לאמר
שמעתי את תלנות בני ישראל
דבר אלהם לאמר בין הערבים
תאכל ובשר וככקדל תשבעו לחם
וירעתם כי אני יהוה אלהיכם

נחית	נטית ימיעך תכלעמו ארץ	פלא
נהלת כענך אל ניה		כחסדך עסו ונאלת
חיל	שמעו עמים ירגוון	קדישך
אונכה לו אלו פני		אחוי שכי פלשת
נמנו	אילי מוא כי אחומו רעד	אדום
תפל עליהם אימתה		כלי שכי כנען
עד	בגדל ורושך ידמו כאבן	ופחד
עדי עבר עסו		יעבר עמך יהוה
מכון	תבא מוות טעמו כהר נחלתך	קצת
מקד שאדע כוננו		לישכתך פעלת יהוה
מי	יחיה מלך לעלם ועד	ידיך
וישב יהוה עליהם		כאסוס פריעה כרבו וכפרי שיו פים
הים	ובני ישראל הלכו כבשה כתוך הים	את מי חים

ותקח מריסה נביאה אחות אהרן אתה תקבדה ותצאן כל הנשים
 אחיה בת פיס ובמחלתות עול להם מרים שירולי יהוה כי נאה נאה
 סוסור כבורמה בים ויסעמישה אתי ישראל מיסטון
 ויצא אל מדבר שור וילכו שלישתי מיס כמדבר וילאמיצאו מיס
 ויבא מרתחול איכלול שחת מיס ממרה כי מריסהם עלכן קרא
 שמה מרה וילנה עס על משה
 לאמר מה עשתה ווינעק אל
 יהוה ויורהו יהוה עין ויילד אל
 המיס וימתקו המיס שם שסלו
 חקומי שפטו שסנסהו ויאימו
 אסי שמועת ששמע לקול יהוה
 אלהיך והישר בעיניו תעשה
 והאונתל מצותיו שמרת כל

הבאים אחריהם כפי שלא נשא ארפהם עד אחד ובעי ישראל הלכו
 כפי שהכתוב היסוד מהם מינסו ומי שמאלסו וישע
 יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
 מתעל שפתה וירא ישראל את היר הנדלה אשר עשה יהוה
 במצרים ויראוה עס את יהוה ויאמינו כי יהוה וכמישה עבדו

או ישיר משה ובעי ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמר
 לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה

סוס ודבורמה כים עיו ומרת יהוה יהוה ל
 לישועה זה אליו אנוהו אלהי

אבו ארמנרו יהוה איש מלחמה יהוה
 שמו מרכבת פרעה וחילו וירחם ומכחר

של שיוט בעז כססו תהמת יכסי מורו כמי צולתנמו
 אכן ימנך יהוה נא ארדי כנח ימנך

יהוה רר עין אויבי וברכנאונך תהרבי
 קמיד תשלח חרונך ויאלמו פקישו

אפיד נער מומים נגמובמנך
 נוליס קפאותהמת כלב ים אמר

אויב ארדה אישני אריק חרביתורי שמו ידי
 נפיש אחרת כסמו ים נשפת

ברוחך כסמו ים יגלו כענפרת כמים
 אדירום מיכמה כאלם יהודה מי

כמכת נא ארד בקדש נוראתה לת עשרה

הלא זה הדבר אשר דברנו אלין
כמצרים לאמר חרל ממנו ונעננו
את מצרים מיטוב לנו עבר את
מצרים ממתנו כמדברוי אמר משה
אל העם אל תיראוהתי צמוראו
אתי שועתי הוה אשה יעשה
לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים
היוסל אתם פולר אתם עוד יעד
עולם יהוה ילחם לכם ואתם
תחרישון
ויאמר יהוה אל משה מהת צעק אלי
דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הדם
את מטרו ונטה את ירך על היסובק עונו
ויבאו בני ישראל בתוך היסובק שיה
ואני הנעם חוק את רכבי מצרים ויבאו
אחריהם ואבנו חכמה וכל חילוננו
וכפר שיוויד עומ מצרים כי אני הוה כהנני
כפר עה כרכבו כפר שיוויסע מלאך
האלהים ההלך לפע מחנה ישראל וילך
מאחריהם ויסע עמור הענק מפני הסויענד
מאחריהם ויבאנו מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל ויהוה ענוה השדוי אראת
הלילה ויאקדוה אלוה כל הלילה

ויט משה את ידו על הסו וירך יהוה
את היסובק וקרס ענה כל הלילה
ויישם את היסובק ויבק ענה מיסו
ויבאו בני ישראל בתוך היסובק שיה
והמיס להס חוכמה מינוס ומשמא
ומי שמאל סו וירד פומ מצרים ויבאו
אחריהם כל סוס פריעה רכבו
וכרשיו אל תוך היסו ויהיבא שמות
הבקר ויישקף יהוה אל מחנה
מצרים בעמוד אש ויענו יהסאת
מחנה מצרים ויסר את אפן כוננו
וינרנהו בכברתו ויאמר מצרים אנטו
מפני ישראל כי יהוה נלחם להם
כמצרים
ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך
על היסו וישבו המיס על מצרים
על רכבו ועל פרי שיוויט משה
את ידו על היסו וישב היס לפנות
כקרל איתנו מצרים נסים
לקראתו וינעריהו ואת
מצרים בתוך היסו וישבו
המיס וכסו את הרכב ואת
תפשיס לכל חיל פריעה

העסול אנתם אלהים סדרך ארץ
 פלישתים פקדוהו אפי אמר
 אלהים פנינחם העם בראתם
 מלחמה וישבו מצרימה ויסב
 אלהים אתה העסדרך המרכיש
 סוף וחמישים עלובני ישראל
 מארץ מצרים ויקח משה את
 עצמותיו וסוף עמו כיהי שבוע
 השביעי את בני ישראל לאמר
 פקדי פקד אלהים אתכם והעליתם
 את עצמתיו מזה אתכם ויסעו
 מסכתו יחננו כאתם כקנה המדני
 ויהוה הדרך לפניכם יומם בעמוד
 ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד
 אש להאיר להם ללכת יומם
 ולילה איראמי שבעמוד הענן
 יומם בעמוד האש לילה לפני
 העם
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל וישבו ויחננו
 לפני החירות כבן מנרל וכן הים
 לפני בעל יצפן נכחו תחנו על הים
 ואמר פרי עול בני ישראל לנכבים

הסבארן סגור עליהם המדבר יחוקת
 את לב פרי עהודרה אחריהם ואכנה
 בפרעה וכל חילוויד עומצרים
 כיאני יהוה וינישו כן ויניד למר
 מצרים כמכרחה העסויה הפל לבנ
 פריעה ויעבדו אלהים ויאמרו
 זאת עשנו כי שלחנו את ישראל
 מעבדנו ויאסר את רכבו את עמו
 לקח עמו ויקח שישימ אותרכב
 בחור וכל רכב מצרים וישלשם
 על כלו ויחוק יהוה את לב פריעה
 מלך מצרים וירדה אחרי בני
 ישראל ובעני ישראל יצאם כיד
 רמה וירדו מצרים אחריהם
 וישינו אותם העם על הים כנסו
 רכב פריעה ויפרישו ויחירו על פי
 החידת לפני בעל יצפן ופרעה וקוצ
 וישאובני ישראל את עיניהם
 והנה מצרים נסע אחריהם ויזאו
 מארץ יצפן בני ישראל אל אריות
 ויאמרו אל משה המכלי איך קנינו
 כמצרים לקחתנו למות במדבר מה
 ואת עשית לנו להוציאנו ממצרים

ישראל מארץ מצרים על
צבאתם
ודבר יהוה אל משה לאמר
קדש לי כל בכור פטר כל רחם
בבני ישראל באדם ובבהמה
הוא ויאמר משה אל העסנו
את היום הזה אשר יצאתם מן
מצרים מבית עבדים כחוק
ידהו יצא יהוה אתכם מזה ולא
יאכל חמץ היום אתם יצאים
בחדש האביב והיה כי יבאך
יהוה אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והחוי והיבסי אשר נשבע
לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב
ודבש ועבדת את העברה הזאת
פחד שהוה יטבעת מיס תאמל
מעתובי סה שכי עתנו ליהוה
מיצתי אבל את שבעת הימים
יואל לחמץ ולא יראו לך שאר בני
והנרת לבגד כיום ההוא לאמר
בעבור זה עשה יהוה לי כיצאת
ממצרים והיה לך לאת על ידך
ולוברן קמץ עינך למען תהיה פרי

תורת יהוה בפיד פיכר חוקה
הויצא יהוה ממצרים וישמרת
את החקה הזאת למועד המימי
ומימה
והיה כי יבאך יהוה אל ארץ
הכנעני כאשר נשבע לך ולא תעז
ונתנה לך ויה עבדת כל פטר רחם
ליהוה וכל פטר שגד בהמה אשר
יהיה לך הזכרים ליהוה וכל פטר
חמרת תפדה בשה הוא אסל את פדה
וערפתו וכל בכור אדם בכנעך
תפדה ויהוה כי ישאלך כנעך מחר
לאמר מה זאת ואמרת אליו
בחוק יד הויצאנו יהוה ממצרים
מבית עבדים ויהי כי קשה פרע
לי שלחנו ויהוה כל בכור
בארץ מצרים מכבר אדם ועד
בכור בהמה על כן אני זכח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים וכל בכור
פעא פדה ויהי לך לאת על ידך
ולטוטפת מן עינך כי בחוק יד
הויצאנו יהוה ממצרים ויהי כי
שלח פרעה את

הזה יצא וכל זכאות יהודה
מארץ מצרים ליל שמדיס הוא
ליהוה להוציאם מארץ מצרים
הוא תלילת הוה ליהוה שמדיס
לכל בני ישראל לדרתם:

ויאמר יהוה אל משה ואהרן
ואתחקת הפסח כל בן נכר לא
יאכל בו וכל עבד איש שמקנת
כסף ומלתה אתו או יאכל בו
הוישבו וישכיר לא יאכל בו ונבית
אחד יאכל לאתו יציא מקנבית
מן הבשר חוץ ויעניס לא
תשכרו בו וכל ערתי ישראל יעשו
אתו וכו' ויגור אתו וכו' ויעניס
ליהוה המולד וכו' ויגור וכו'
לעשתו ויהי כבארץ הארץ
ויגור וכו' ויגור וכו' ויגור וכו'
ויהי הלאורח ולגור בתוכם:
ויעשו כל בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה ואת אהרן
כן עשו ויהי כן וכו' ויהי כן
היום הזה הוציא יהוה את בני

על העם למחר לשלחם
הארץ כי אמרו כלנו מתים וישא
העם את בניקוטרם יחמין שאו
משאר תם צדדת כשמתם על
שכמם וכו' בני ישראל עשו כד
משה ווישאלו ממצרים כלי
כסף וכלי זהב ושמלת ויהוה
נתן את חן העם כעני מצרים
וישאלו וינצלו את מצרים:

ויסעו בני ישראל מדין
סכתה כשישמ אות ארף הנרי
הנכרי סלכר מטף ותם ערבת
עלה אתסו יצא ויבקר מקנה
כבר מאד ויאפו את הבצק אשר
הוציא וממצרים ענת מצותי
לאחמין כי נרשום מצרים ולא
יכלו להתמהמה ונס צדלת
עשול הסומו וישכבני וכו'
אשר יטבוב מצרים שלשים
שנה וארבע מאות שנה ויהי
מקץ שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויהי כן היום

לחד שבועי שבעת ימים
שאקראימי צא כפתיכם כי כל
אכל מחמץ תונכרה הנפש
הוא מערת ישראל בנר
וכאורה ארץ כל מחמץ תלא
תאמרו בכל מושבתיכם תאכלו
מיצות
ויקרא מישה לכל זקני ישראל
ויאמר אלהם שיטו וקחולכם
צאן למשפחתיכם וישטו
הפסח וילקחתם אגדת אוזב
וטבלתם בדם אשר בסף והנעתם
אלהם שקוף ואל שתי המזוזות
מן הדם אשר בסף ואחס לא
תצאו איש מביתו עד בקר
ועבר יהוה ויפוק את מצרים ואת
אתה דם אשר על שתי המזוזות
המזוזות ופסח ויפוק את ישראל
ולאיתן המושבתיכם
כתיכם לנפשו וישמרתם את הדם
הזה לחק לדור בני עולם
והיה כי תבאו אל הארץ אשר
יתן יהוה לכם כאשר דבר

וישמרתם את העברה הזאת
והיה כי יאמרו אליכם בעצם
מה העברה הזאת לכם ואמרתם
זכר פסח הוא אליהו אשר פסח
על בתי בני ישראל במצרים
בנפואת מצרים ואת בתינוהו
ויקרא העסוי שחחו ויילכו ויעשו
בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ואהרן כן עשו
ויהי בצה לילה והיה
הכהן לכבוד בארץ מצרים
מבכר פרעה הישב על כסאו
עד בכור השבי אשר בבית
הכור וכל בכור בהמה ויקם
פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל
מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים
כי אין בית אשר אין שם מת
ויקרא אל משה ואל אהרן לילה
ואת קומו צאו מתוך עמי
אתם ובעיני ישראל ולכו עבדו
את יהוה כדברכם גם צא נכנסו
בקרכם קחו כאשר דברתם לנו
וברכתם גם אתי ואת חוק מצרים

אני הוה ויהי הדרם לכם לאת
 על הכתים אשר אתם ישור אתי
 את הדרם ופסחתי על כסול איוה
 בכס נקל למישחית כהכתי כארץ
 מערים ויהי היום הזה לכם
 לזכרון ונחנתם אתו הנליחה לו
 לדרתי כסחקת עולסתחנהו
 שבעת ימים מצותתאכלו אך
 כיוסהראשון תשכיתו שאר
 מבתיכם כיכל אכלחמין ונכחו
 הנפשה הוא מישראל מיום
 הראשון עד יום השבעי ויביום
 הראשון מקראקדיש ויביום
 השבעי מקראקדיש ויהיה לכם
 כלמלאכה לאיעשה כהסאן
 אשר יאכל כל נפש הוא אלנדו
 יעשה לכם וישמדתם את
 חמיצות כביעאסיהם הזה
 הויצאתי אתי וביאותיכם מארץ
 מצרים ושמדתם אתהיום הזה
 לדרתי כסחקת עולכם כראשון
 בארבעה עשר יום לחדש שבעת
 תאכלו מצות ער יוטה אחר ועשרים

במכסתנפשת איש לפי אכלו
 תכסו על הישה ישה חמים זכר
 כן ישנה יהיה לכם מן חכב שיסונן
 העניסתקחו ויהיה לכם למשמת
 עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
 ושחטו אתוכל קהל עדת ישראל
 בן הערבים וילקחו מן הדרם נתנו
 על שתי המזוזות ועל המישקוף
 על הכתים אשר יאכלו אתו
 כהסיו אכלו אתהכישר כלילה
 הזה עלי אשומצות על מדרים
 יאכלהו יאלתאכלו ממנו ניא
 ובשל מבשל פמיסביאם עלי
 אשר אשו על כרעיו ועל קרפיו
 ולא תותרו ממנו עד בקרו הנתו
 ממנו עד בקר באשת שרפוי ונתו
 תאכלו אתו מתעכם חגרים
 ועליכם כרגליכם ומקלכם ביותם
 ואלתם אתו כחפון פסח הוא
 ליהוה ויעברתי בארץ מצרים
 כלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ
 מצרים מאדם וערכמה ובכר
 אלהים מצרים אעשה שפטים

מעליה שמר לך אלה ספר אות
פעם כיוסר אתה פעם תמות ויאמרו
מישה כן דברת לא אסף עוד
ראות לפניך

ויאמר יהוה אל משה עוד ננע
אחד אביא על פרעה ועל מצרים
אחרי כן וישלח אתכם מזה בשלוח
כלה נרשע נרשע אתכם מזה
דבר נא באוני העסוי שאלו איש
מאתרעהו ויאשה מאתרעהו
כלי כסף וכלי זהב ויתן יהוה את
חן העס כבעני מצרים נסה איש
מישה נדוד מאד בארץ מצרים
בעני עבדי פרעה ובעני העס
ויאמר משה כה אמר

יהוה כחצת הלילה אע ויצא
בחור מצרים ויתכל כבוד בארץ
מצרים כבוד ויענה הישבעל
כסא ערב כסא ויאשה איש
אחר הרחיסו כל כבוד נהמה
והיתה צעקה גדולה בארץ
מצרים איש כעניו לא יתן
וכמהו לאתם ויכל בני ישראל

לא יחרץ כלכל שנו למאישוע
כהמה למען תרענן איש יפלה
יהוה בקן מצרים וכין ישראל
וירדו כל עבדיך אלה אליו ושתוו
ליל אמר צא אתה וכל העם
אשר ברנך וראחרי כן אצא ויצא
מעם פריעה בחרי אף

ויאמר יהוה אל משה לא
ישמע אל יכס פריעה למען דבות
מופתים בארץ מצרים ומשה
ואהרן עשו את כל המפתים
האלה לפעם פריעה ויחוק יהוה
את לב פרעה ולא ישלח את בני
ישראל מארצו

ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן בארץ מצרים לאמר החדש
הזה לכם ראש חדר שיסראישון
הוא לכם לחדשי השנה דברו
אל כל עדת ישראל לאמר
בעשור לחדש הזה ויקחו להם
איש לשה לבית אבות ישה לבית
ואסו מעט הבית מהיות משה
ולקח הוא וישבעו הקרב אל ביתו

ויטמישה אתמטהו על ארץ
מצרים ויהוה נהג דוחקדיסנאון
כלהיוםסה הוא וכל הלילה הנקו

ויהוה נהג דוחקדיסנאון
את הארצה וייעל הארצה על כל
ארץ מצרים וינחכל נבול מצרים
כדמארלפנו לא היה כן
ארצה כמהוואחריו לא היה כן
ויבס את עיני כל הארץ ותחשן
הארץ ותחשן הארץ ויאכל
את כל עשב הארץ ואת כל מי
העץ אשר הותיר הכרד ולא
נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים וימחר פרעון
לקדאלמשהו לאהרן ויאמר
חטאתו ליהוה אלהיכם ולכסו
ועתה שאנא חטאתי אד הפעם
והעתירו ליהוה אלהיכם וינסו
מעל ירק אתהמותהוה וינא
מעספרעוהויעתר אליהוה
ויהפך יהוה רוחי כחוק מאד
וישא אתה ארצה ויתקעוהויעו
סוף לאנשאר ארצה אחד בכל

וכל מצרים ויחוק יהוה את לב
פרעוהו לא שלח את בני ישראל
ויאמר יהוה אל משה ונטהידך
על השמים ויהי חושך על ארץ
מצרים וימי שחשך ויטמישה
אתהו על השמים ויהי חושך
אפל בכל ארץ מצרים שלשת
ימים לאראו איש את אחיו ולא
קמו איש שמתחתו שלשת ימים
ולכל בני ישראל היה אור
במושבבתם ויקרא פרעה אל
משהו ויאמר לכי עבדו את יהוה
רק נא וכסו בקרבסי צנן נס
טפכסילך עמכם ויאמר משה
נס אתה חתן כדו נחכסו ועלת
ועשנו ליהוה אלהינו ונס
מקננו וילך עמנו לאת שאר פרעה
מכמנו נקח לעבד את יהוה
אלהינו אנחנו לא אנדעמהנענו
אתהוה עד באנו שמה ויחוק
יהוה את לב פרעהו לא אנה
לשלחסינו ויאמר לו פרעה לך

והכרד והקלתויס כלחטאינינו
לבו הוא ועברוויחוקלכפרעה
ולאשלחאתכניישראלכאשו
דכדיהוהכרדמישהו
ויאמריהוהאלמישהבא אל
פרעהכמיאנהכבדתיאת לבו
ואתלביעברוילמעןשתיאתו
אלהבקרדכיוולמעןתספרבאנו
כקדוככדאתאישר התעללו
במצריםואתאתיאישרשמו
כסוירעתסכמיאנייהוה ויבא
מישהואהרוןאלפרעהויאמרו
אליוככהאמר יהוהאלהיערני
עדמתיםאנתלענתמפנישלח
עמי ויעברניוכי אסמאאתהלשון
אתעמי הננימכיאמחר ארצה
בנבלך וכפהאתענהארץזולא
יוכל לראותאתהארץ ואכל
אתיחרהפלטהנשארתלם
מזחברדואכלאתכל היען
הנמחלכסמזהשרהוומלא
כתך ובתי כר עבדי וכתתי כל
מצרים אשר לאראו אכתך

פרע

ואכותאכתך מיוסהיותס על
האדמה עד היום הוה ויפן וינא
מעספרעה ויאמרו עברו פרעו
אליו עדמתיהוה זהלנו למקש
שלח אתה אנשים ויעברו את
יהוה אל היהסהטרסתרע כי
אברה מצרים ויושב אתמישה
ואתאהרון אלפרעה ויאמר
אלהסלכו עברו אתיהוה אלהי
מיומיהוהל כים ויאמר מישה
בערניעובוקענונלך ככענו
ובכנותינוכבאנו ובכרנונלך
כיחניהוהלנו ויאמר אלהסו
כייהוהעמכסכאשר אישלח
אתכסואתטפכסראובירעה
נגדפניכסילאכן לכונא הנכדים
ועברו אתיהוה כיאתה אתס
מכקשים ויגרישאתס מאתפני
פרעה ויאמריהוה
אלמישהנביהידך על ארץ
מצריםכארכהויעל על ארץ
מצרים ויאכל אתכל עישב
הארץ אתכל אשר הישאיוהסד

כמצרים למן היום חוסרה ויער
 עתה ויעתה שלחה עו את מקנך
 ואת כל אשר לך כשרה כל האנו
 והבהמה אשר ימצא בשרה
 ולא יאספה הכיתה וירד עליהם
 הכרד ומתי הירא את דבר יהוה
 מעבדי פרעה הנסים את עבדיו
 ואת מקנהו אל הפתים ויש
 לא שסלכו ארד כרי יהוה ויעזב
 את עבדיו ואת מקנהו וכשרה :

ויאמר יהוה אל משה הנטה את
 ידך על השמים ויהי כרד בכל
 ארץ מצרים על האדם ועל
 הבהמה ועל כל עשבה שדה
 בארץ מצרים ויט משה את
 מטהו על השמים ויהוה נתן
 קול וכתרד ותהר אש ארצה
 וימטר יהוה כרד על ארץ מצרים
 ויהי כרד ואיש מתלקחת בתוך
 הכרד כבד מאד אשר לא היה
 כמה ובכל ארץ מצרים מאוהית
 לגוי ויד הכרד בכל ארץ מצרים

את כל אשר כשרה מארסו ער
 בהמה ואת כל עשבה שדה הנה
 הכרד ואת כל עצה שדה שכר
 רקבאר צנצן אשר יש סכני ישוא
 לאת הכרד וישלח פרעה ויקא
 למישה ולאהרן ויאמר אלהים
 חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני
 ועמי הרשעים העתידו אליהו
 ודבמה יתקלת אלהים וכרד
 ואשלחה את כסול את ספון לענה
 ויאמר אליו משה כיצאתי את
 העין אפר יש את כפי אליהו
 הקלות יחד לון והכרד לא יהיה
 עוד למען תרעמלי יהוה הארץ
 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם
 תיראון מפני יהוה אל הים והפשתה
 והישערה נכתה כיה ישערה
 אכבוה פשתה נכעל ויהחטה
 והכסמת לא נכוכי אפילתהנה
 וייצא משה מינס פרעה את העו
 ויפרש כפיו אליהו ויחדלו
 הקלות והכרד ומטר לא נתד
 ארצה וירא אפר עה כי חרל חמט

אלהיה עבדים שלח את עמי
ויעבדני כי אסמאן אתה לשלח
ועורר מחויק בס' הנהיר יהוה
הויה במקנך אשר כשרה בפוסם
בחמרים כגמליס כבקר וכצאן
דבר כבד מאד ויהי הנהיר בין
מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
ולא ימית מכל לבני ישראל דבר
ויישסיהו מועד לאמר מחר
יעשה יהוה הדבר הזה בארץ
ויעשה יהוה את הדבר הזה ממחול
וימת כל מקנה מצרים ומקנה
בני ישראל לאמת אחד וישלח
פרעה והנה לאמת מקנה ישוא
עד אחד ויכבד לבפרעה ולא
שלח את העם
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
קח לך סמל אחד פניכם פיה
כבשן וזורקו משה השמימה לעני
פרעה ויהי לאבק על כל ארץ
מצרים והיה על האדס ועל הנהמה
לשחין פרח אכעבעת בכל ארץ
מצרים ויקחו את פיה הכבשן

ויעמדו לפני פרעה ויורק אתו
מישה השמימה והיה יושחין אפ
אכעבעת פרח כאדס וככהמה
ולא יכלו החרטמים לעמד לפני
מישה מפני השחין כיהיה השחין
כחרטמים וככל מצרים ויחוק
יהוה את לב פרעה ולא שמיע
אלהסכא שרדכריהוה אל משה
ויאמר יהוה אל משה
השכס כבקר והתיניב לפני
פרעה ואמר ת אליוכה אמר יהוה
אלהיה עבדים שלח את עמי
ויעבדני כי כפעס הוא את אנש
את כל מנפתי אל לבך וכעברך
ובעמך בעבוד תרעבי אין כמע
בכל הארץ כי עתה שלחתי את
ידיו אך אותך ואת עמך כדבר
ותכחד מן הארץ וואולם בעבוד
ואתה עמך תיד בעבוד הראתך
את כחיו למען ספר שמי בכל
הארץ ועורר מסתולל בעמי לבני
שלחסיהנע ממטיר כעת מחר
כדכבד מאד אשר לא היה כמות

לא זכון לעשות כפי חושבת
 מצרים נזכח ליהוה אלהינו
 נזכח את חושבת מצרים לעיניו
 ולא יסקלנו ודרך של שתימים
 נלך כמדבר וזכנו ליהוה אלהינו
 באשר יאמר אלינו ויאמר
 פרעה אנכי אשלח אתכם
 וזכחתם ליהוה אלהיכם כמנו
 רק הרחק לא תרחיקו ללכת
 העתיר ובעריו ויאמר משה הנה
 אנכי יוזעמד והעתירתי אל
 יהוה ויעמד ויעשה מעני
 ומעמו מחר רק אליס פרעה
 התלכלכלתי שלח את העסלונח
 ליהוה ויצא משה מעספרעה
 ויעתר אליהו ויעש יהוה
 כדבר משה ויסר הערב מפרעה
 מעבריו ומעמול אנשאר אחד
 ויכבד פרעה את לונם בפעם
 הואתול אשלח את העם

ויאמר יהוה אל משה בא אל
 פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה

פרעה אינני אלהים הוא ויחוק
 לכפר עהול אשמע אלהים כי
 באשר דברי יהוה
 ויאמר יהוה אל משה הע
 השכם כבקרוהתי וכל לפני פרעה
 הנחיו וצא המימה הוא אמרת אליו
 כה אמר יהוה שלח עמיו ויעני
 כי אסאניק מ שלח את עמיו הנני
 משליחך וכעבדך ובעמד
 ובכתיך את הערבו מלאו כתי
 מצרים את הערבו ונסה אדמה
 אשר הם עליה והפליתי כיום
 הוא את ארץ גושן אשר עמי
 עמד עליה לכלת היות שסעני
 למען תרעבי אני יהוה בקרב
 הארץ וישמתי פרחת כן עמי וכן
 עמד לחרי יהוה את יהוה
 ויעש יהוה כן ויכא ערב ככד
 כיתה פרעה וזכית עבריו וכל
 ארץ מצרים שתחת הארץ מעני
 הערב ויקרא פרעה אל משה
 ולא אחזני אמר לכו וזכו
 לא להיכסב ארץ ויאמר משה

היא רצפ רדעים ועלו וכאובנית
וכחר מישכך ועל מטתך ונכית
עבדיך ובעמך ובתנודיך וכמשא
וכמי שארותיך ונכחה ובעמך ונכל
עבדיך יעלו הצפרדעים ויאמו
יהוה אל משה אמר אל אהרן
נטה את ירך כמטך על הנהרת
על היאר ויעל האנמיס והעל
את הצפרדעים על ארץ מצרים
ויט אהרן את ידו על מימי מצרים
ותעל הצפרדעות את ארץ
מצרים ויעשו כן רטמים
כרסיהם ועלו את הצפרדעים
על ארץ מצרים ויקרא פרעה
למשה ולאהרן ויאמר העתירו
אליהו ויסרה הצפרדעים ממני
ומעמי ואשלחה את העס ויזכו
ליהוה ויאמר משה לפרעה עת
התפאר עלי למתי אעתיך לך
ולעבדיך ולעמך להכרית הצ
צפרדעים ממך ומבתיך רק
ביארתי שארנה ויאמו מחר
ויאמר כדרך למען חרע כי

אין כיהוה אל הניו וסרוה צפרדע
ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך
רק ביארתי שארנה ויאמר משה
ואהרן מעס פרעה ויעק משה
אליהוה על דברה הצפרדעים
אשר ישל פרעה ויעש יהוה
כדבר משה וימתו הצפרדעים
מן הכתים מן החצרות ומן השדות
ויצברו אתם חמרס חמרס ותנאש
הארץ וירא פרעה כי היתה
הרחה והכבד את לבו ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה
ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את מטתך וחק את
עפר הארץ והיה לכנס ככל ארץ
מצרים ויעשו כן ויאמר אהרן את
ידו כמטהו ויך את עפר הארץ
ותהיה כנס כארס וככהמה כל
עפר הארץ והיה כנס ככל ארץ
מצרים ויעשו כן החרטמים
כליטיהם ולהוציא את הכנס
ולאיכלו ותהיה כנס כארס
וככהמה ויאמר החרטמים אל

ויהיו דסוהיה דסכל ארץ
 מצרים ובענין סוכא כנסו ויעשו
 כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה
 וירס כמטהויד את המיס אשר
 ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו
 ויהפכו כל המיס אשר ביאר
 לדסו וחרנה אשר ביאר מתה
 ויכאיש היארול איכלו מצרים
 לשתות מיסמן היאר ויהיה דס
 בכל ארץ מצרים ויעשו כן
 חרטמו מצרים כל הטיסה ויחזק
 לכפר עהול אשמע אלה סכאשו
 יהוה ויפן פרעה ויכא אל ביתו
 ולא ישתלכונס לו ואתו ויחפרו כל
 מצרים סככתה יאר מיס לשתות
 כיל איכרול שתתממימי היאר
 וימלא ישבעתי מיס אחרי הכות
 יהוה את היאר
 ויאמר יהוה אל משה כא אל
 פרעה הואמר ת אליו כה אמר יהוה
 שלח את עמיו ועבדני ו אסמאן
 אתה לישלח הנה אנכי ננק את
 כל נכולך בצפרדעים וישרץ

מצרים כל הטיסה כן וישיכבו
 איש מטוהו ויהיו לתענס ויבלע
 מטה אהרן את מטתס ויחוק לג
 פרעה ול אשמע אלהם כאשו
 דברי יהוה ויאמר
 יהוה אל משה ככד לכפר עהמאן
 לישלח העס לך אל פרעה ככד
 הנה יצא המימהו ניצבת לקראתו
 על שפת היאר והמטה אשר
 נהפך לנח שתקח כירד ו אמרת
 אליו יהוה אלהי העברים שלחני
 אלך לאמר שלח את עמיו ועבדני
 כמדברו הנה לא שמעת עד כה
 מה אמר יהוה כו אתת עמי אנני
 יהוה הנה אנכי מכה כמטה אשו
 כירי על המיס אשר ביאר ונהעו
 לדסו והנה אשר ביאר תמות
 וכאיש היארונל אומצרים לשנות
 מיסמן היאר ויאמר
 יהוה אל משה אמר אל אהרן
 קח מטך ונסה ידך על מימי מצרים
 על נהרותם עלי אריתם ועל
 אנמיהם ועל כל מקוה מימיהם

אלהמי שפחת הקרחיו ואל עזר
בן אהרן לקח לו מכנת פוטיאל
לולא שהותלד לו את פינחס אלה
ראשי אבות הלויים למי שפחתם
הוא אהרן ומישה אשר אמר יחזק
להם שהיו עיניו את בני ישראל מאין
מזריעם על צבא חסיהם המדברים
אל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל ממצרים הוא
מישה ואהרן ויהי ביום סדבר יהוה
אל מישה בארץ מצרים
וידבר יהוה אל מישה לאנו
אני יהוה דבר אל פרעה מלך
מצרים את כל אשר אני דבר אליך
ויאמר מישה לפני יהוה הן אני
על שפתי סוואי וישמע אל
פרעה
ויאמר יהוה אל מישה ראה נתת
אלהים לפרעה והוא אהרן אחיך יהוה
נביאך אתה תדבר את כל אשר
אני צו ואהרן אחיך ידבר אל
פרעה וישלח את בני ישראל מ
מצרים ויאני אקשה את לב

פרעה והחריפתי את אחתי ואת
מופתי בארץ מצרים וישמע
אלכם פרעה והונחתי את ידי
במצרים והוצאתי את בני ישראל
את עמי בני ישראל ממצרים
בשפטי סנדלים וידעו מצרים
כי אני יהוה כנגטתי את ידי על
מצרים והוצאתי את בני ישראל
מתוכם ויעשו מישה ואהרן כאשר
צוה יהוה אתם כן עשו ומישה
בן שמעון שנהו ואהרן בן שלוש
וישמעון שנהו בדברם אל פרעה
ויאמר יהוה אל מישה ואל אהרן
לאמר וכי דבר אלכם פרעה
לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל
אהרן קח את מטכך והשלך לפני
פרעה והיה לתנין ויבא מישה
ואהרן אל פרעה והיו עשוכן כאשר
צוה יהוה וישלך אהרן את מטחו
לפני פרעה והולפע עבדיו ויהי
לתנין ויקראנס פרעה לחכמים
ולמכשפים ויעשו שונס חרטמי

וטויה ובשפט יסוד לקחתי
 אתכם לילעס והייתו לכם לאלהים
 וירעתם כי אני יהוה אלהיכם
 המוציא אתכם מתחת סבלת
 מצרים ויהב אתי אתכם אל הארץ
 אשר נשאתי את ידי לתת אתה
 לאברהם ליוצק וליעקב ונתתי
 אתה לכם מורשה אני יהוה
 וידבר משה בן אלבעי ישראל
 ואישמעאל משה מקצרות
 ומעברה קשה וישמעאל
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 באדבר אל פרעה מלך מצרים
 וישלח את בני ישראל מארצו
 וידבר משה לפני יהוה לאמר
 בני ישראל לא ישמעו אלי ואין
 ישמעני פרעה והואני ערל שפתים
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 ויצום אל בני ישראל ואל פרעה
 מלך מצרים להוציא את בני
 ישראל מארץ מצרים
 אלהראשיבית אכתסכני

דאוכן בכרי ישראל חנוך ופלוא
 חצרון וכרמי אלהמי שפחת ואנן
 ובעי שמעון וימאל וימין ואהרן
 ויכין ויצרו וישאול לכן הכניעתי
 אלהמי שפחת שמעון ואהרן שם
 שמוה לילת להם נרשון
 וכו' וימיו וישע חילו שבע
 וישל שמוסמאת שנה ובעני שון
 ובעני שמעון למי שפחתם ובעני
 קהת עמרסו ויהרו ויכרו ויעזאל
 וישע חייקהת של שושל שים
 ומאת שנה ובענימר אמר ליונושי
 אלהמי שפחתה לילת להם
 ויקח עמרס את יוכר דרתו לו
 לאשה ותלד לו את אהרן ואת
 משה וישע חיי עמרס שבע עושלטי
 ומאת שנה ובעני יצהר קרח ופנ
 וזכרי ובעני עזיאל מישאק ואנן
 וסתריו ויקח אהרן את אלי שבע
 בת עמי נדב אחות נחשון לו
 לאשה ותלד לו את נדב ואת
 אביהוא את אלעזר ואת איתמו
 ובעני קרח אסיר ואלקנה הוא אביאנן

אריז מצרים לקיש שק של חבון
והננשים איניסל אמר כל
מעשיכם דכריוס כיומו כאשר
בהיות החבון ויכר שטר יבני יי
ישראל אשר שמוי על הסוגשי
פרעה לאמר מרו על אמיתם
חקכם ללבן פתמול של שסוס
תמולנס היום ויכאו שטר יבני
ישראל ויזעקו אל פרעה לאמר
תעשה כהל עבדיך תכן אינתן
לעבדיך ולבנעס אמרים לנו
עשו והנה עבדיך מכיסו חטאת
עמך ויאמר נרפיס אתם נרפיס
עלכן אתם אמרים על כה נובחה
ליהוה ויעתה לכו עבדו ותכן לא
ינתן לכם ותכן לבנעס תתנו וירא
שטר יבני ישראל אתם ברע
לאמר לא תנרעו מלכנעס דבר
יוס כיומו ויפגעו את משה ואת
אהרן נצבים לקראתם כיצאתם
מאת פרעה ויאמרו אלהס ידא
יהוה עליכם ויישפט אשר
הבאתם את ריחונו כעניי פרעו

וכעניי עבדיו לתחרב כידם
להרנעו ויישב משה אל יהוה
ויאמר אדני למה הרעתה לעם
הזה למה זה שלחתני ומאזנאני
אל פרעה לדבר בשמך הרע
לעם הזה והיניל לאהילת את
עמך ויאמר יהוה אל משה עתה
תראה אשר אעשה לפרעה כי
כיד חזקה יהי של חסוכר חזקה
ינרשס מארצו
וידבר אל הים אל משה
ויאמר אלין אני יהוה וירא אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב
כאל שריו שמי יהוה לאנודעי
להסיוס רקמתי את כריתתי אתם
לתלהס את ארץ כנען את ארץ
מגריהס אשר נרדכי יונס אני
שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אתם ואנכי
את כריתתי ולכן אמר לבני ישראל
אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת
סבלת מצרים והצילתי אתכם
מעבדת סונאלתי אתכם כבורע

פרט

וימסכמו כדברונכחה ליהוה
 אל הענוף ופגעו כדבר או כחתי
 ויאמר אל הסמלד מערים למה
 משה ואהרן תפריעו את העם
 ממעשיו לכל סבלתי כסו ויאמו
 פריעה הקדכיס עתה עם הארץ
 והשבתם אתם מסבלתם ויעו
 פריעה כיוס ההוא את הנגשים
 בעסו את שטריו לאמר לא
 תאספון לתת תקול עם ללכן
 הלכנס כתמול של שסהסילנו
 וקשישול הסתבין ואת מתכנת
 הלכנס אשר הם עשיס תמול
 של שסת שימו עליהם לא תנועו
 ממע כי נרפיס הס עלכן הם
 ינעקיסל אמר נלכה נוכחה לאלהים
 תכבר העברה על האנשיס ויעשו
 כהוא לישעו כדבריו שקרו ויא
 נגשי העסו שטריו ויאמרו אל
 העסל אמר כה אמר פריעה אנע
 נתן לכס חבין אתם לכו קחו לכם
 חבן מאשר תכיצאו כי אין נרע
 מעברתכם כדבריו ופץ העם בכל

רגליו ותאמר כי חתור מיס אתו
 ליוירף ממנו או אמרה חתן
 דמיס למולת
 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת
 משה המדברה וילך ויפגשוהו
 בקר האלהיס וישקלו ויער משה
 לאהרן את כל דברי יהוה אשר
 שלחו ואת כל האתת אשר עוהו
 וילך משה ואהרן ויאספו את
 את כל זקנבני ישראל וידברו אהרן
 את כל הדברים אשר דבר יהוה
 אל משה ויעשה אתת לעיני
 העסו ויאמן העסו וישמעו כי פקד
 יהוה את בני ישראל וכיראה את
 עעסו ויקרו וישתחו ויחר באו
 משה ואהרן ויאמרו אל פריעה
 כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח
 את עמיו ויחטו לי כמדבר ויאמר
 פריעה מי יהוה אשר אשמע ב
 בקול שלח אתי ישראל לא
 ידעתי אתי יהוה הונס אתי ישראל
 אשר שלחתי ויאמרו אלהי העבקים
 וקרא עלינו נלכה נא ארוך שלשת

ולקחת ממדי היאר ושפכת
היבשה והיו המים אשר תקחמן
היארו והיו לדם כבשתי ואמר
מישה אליהוהי אדני לא איש
דברים אנכי נסמת מולנס משלט
נסמאוד בך אל עבדך כבד
פה וכד לשון אנכי ואמריהו
אליו מי שספה לאדם או מי
ישום אלם או חרש או פקח או
עור הלא אנכי והויעתה לך
ואנכי אהיה עספיד והוריתך א
אשר תדבר ויאמר בני אדני שיה
נא כד תשלח ויחר אפי יהוה
כמישה ויאמר הלא אהרן אחיך
הלו יירעת בני דבר יהוה ואתם
הנה הוא יצאלקראתך וראך
וישמח כל בני דברת אליו וישמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה עס
פיד ועספיהו והוריתי אתכם את
אשר תעשון ודבר הוא לך אל
העסו והיה חוא יהיה לך לפה ואתם
תהיה לול אל היסו ואת המטה
הוה תקח בידך אשר תעשה בו

את האתת:
וילך מישה וישב אל יתר חתנו
ויאמר לו אלכה נא ואישוכה א
אחי אשר נמ צריסו ואראה העות
חייסו ואמרי תרול משה לך
לישלסו ויאמרי יהוה אל משה
כמדון לך שב מצריס כי מתו
האנשים המבקשים את נפשך
ויקח משה את אישתו ואת בניו
וירכבם על החמרו וישב ארצה
מצריס ויקח משה את מסה
האלהים כידו ויאמר יהוה אל
משה כחך לשוב מצרימה
ראה כל המפתים אשר שמתי
בידך ועשיתם לפני פרעה ואני
אחוק את לבו ולא ישלח את
העסו ואמרת אל פרעה כה אמר
יהוה בני ככרי ישראל ויאמר
אליך שלח את בני עברתי מא
לישלחו הנה אנכי הדנאת בעד
בכרך ויהי בכרך במלחון פנישהו
יהוה ויבקשה מיתו ותקח צפרה
צד ותכרת את ערלת כנה ותגע

וקני ישראל ואמרת אל הסהו
 אלהי אבותיכם ער אלהי אלהי
 אברהם ויעקב וקבל אמרתי
 פקדתי אתכם ואתה עשוי לכם
 כמצרים ואמר אלהי אתכם
 מעצמי מצרים אל ארץ הכנעני
 והחתי והאמרי והפרזי והחוי
 והכנסי אל ארץ זבת חלב ודבש
 וישמע לקלך וכתב אתה וקני
 ישראל אל מלך מצרים ואמרת
 אלו יהוה אלהי העבריים נסה
 עלינו ועתה נלכה נא דרך שלש
 ימים במדבר ונבחה ליהוה
 אלהינו ואני ידעתי מלא חן
 אתכם מלך מצרים להלך ולא
 כדחוקה וישלחתי את ידי
 והציתי את מצרים ככל נפלאותי
 אשר אעשה בקרבן אחרים
 ושלח אתכם ונתתי את חן העם
 הזה בעיני מצרים והיה כיתלכם
 לאתלכודים וישאלה אישה
 משכנתה ומנרת ביתה כלי כסף
 וכלי זהב ושמלתה וישמתם על

כעבדו על בנותי כסונו עלתם את
 מצרים ויעזבו שחוי אמר והן
 לאי אמינו ליל אי ישמעו פקד
 כי אמרו לא ער אלהיך יהוה
 ויאמר אליו יהוה מנה כדרך
 ויאמר מטה ויאמרה שלכו
 ארצה וישלכהו ארצה ויהי
 לעושי עושה מפניו ויאמר
 יהוה אל משה שלחיהך ואחו
 כונכו וישלחיהו ויחוקבו ויהי
 למטה ככפול מעני אמינו כי
 נראה אליך יהוה אלהי אבותם
 אלהי אברהם אלהי יעקב ואלה
 יעקב ויאמר יהוה לו עוד הבא
 נא ירך בחיקך ויבא ירך בחיקך
 ויציאה והנה ידו מער עת כשלו
 ויאמרה ישבי ירך אל חיקך וישב
 ירך אל חיקך ויציאה מחיקך ונתנה
 שבה כבשרו והיה אסל אי אמינו
 לך ולא ישמעו לך האתה ראשון
 והאמינו לך האתה אחרון והיה
 אסל אי אמינו ונסל ישב האתות
 האלהו לאישמעו לך ולק

כה זי

ישמו משה והוא אמר כי מן המים
 משיחה ויהי כי מים ההסו ינו
 משה ויצא אל אחיו וירא
 כסבלהסו וירא איש שמצרימה
 איש עברי מאחיו ויפן כהונה
 וירא כי אין איש ויך את המצרי
 ויטמנהו בכחול ויצא כיום השני
 והנה ישני אנשים עברים ניצט
 ויאמר לרשע למה תכה רשע
 ויאמר מי שמך לאיש ישראל
 וישפט עליו ויהלחננו אתה
 אמר כאיש הרגת את המצרי
 וירא משה ויאמר אכן ערע
 הדבר וישמע פרעה את הדבר
 הזה ויבקש להרג את משה
 ויברח משה מפני פרעה וישב
 בארץ מצרים וישבע הכארי
 ולכתן מצרים שבענות ותכאנה
 ותדלנה ותמלאנה את חרהטס
 להשקות צאן אביהן ויבאו
 הרעיסו ינרשו סו וקס משה י
 וישעו וישק את צאנם ותנאו
 אל רעואל אביהן ויאמד מדוע

מהרחק באהום ויתאמרן איש
 מצריה יצילנו מיד הרעים וגם
 דלהרלה לנו וישק את הצאן
 ויאמר אל בנותיו ואיולמה זה
 עובתן את האיש קראן לו ויאמ
 לחסו ויאמ משה לשבת את
 האיש ויתן את צפרה כתולמשו
 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם
 כי אמר גר הייתי בארץ מצריה

ויהי כי מים הרבים ההם וימת
 מלך מצרים ויאנוח בני ישראל
 מן העבדה ויאקו ותעל שועתם
 אל האלהים מן העבדה וישמע
 אלהים את נאקתם ויזכר אלהים
 את בריתו את אברהם את יצחק
 ואת יעקב וירא אלהים את בני
 ישראל וידע אלהים

ומשה היה רעה את צאן
 יתרו חתנו כהן מצרים וינהג את
 הצאן אחר המדבר ויבא אל הר
 האלהים חרבה וירא מלאך יהוה
 אליו בלבת אש מתוך הסנה ויא

כפרדויי אמר מלך מצרים למינות
העברית אשר שסה אחת שפון
וישם השנית פועה ווי אמר בלונ
את העבריות ויתור איתן על האנני
אסכן הוא והמתן אתו ואם בת
הוא וחיה ויתיר אהמילדת את
האלהים אעישוכאשר דבר
אלהן מלך מצרים ותחיינ את
את הילדים ויקרא מלך מצרים
למילדתו ויאמר להן מרוי עשיון
הדבר הזה ותחיינ את הילדים
ותאמרן המילדת אל פריעה כי
לאכנישים המצרים את העברית
מחיות הנה כטרס תכו אלהן
המילדת וילדו ווייטב אלהים
למילדתו ורכה עסויי עצמו מאו
ויהי כי יראו המילדת את
האלהים ויעשו של הסבתים וויצו
פריעה לכל עמול אמר כלתן
הילוד היארה תשליכו וכל
הבת חיון
וילד איש מבית לוי ויקח את
בת לוי ותהר האשה ותלד בן

ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנו
שלשה ירחים וילאכלה עוד
הצפינו ותקח לוחכת גמא
ותחמדה כחמר ובזפת ותישספה
את הילדות ישסכסוף על שפת
היארו ותתיצב אחת מרחק לעון
מהיעישה לה ויתרדכת פריעה
לרחץ על היארו וערתיה הלנת
על ידה היארו ותרא את התכה
בתוך הסוף ותשלח את אמתה
ותקחה ותפתח ותראו את
הילד והנה ער כבה ותחמל עיו
ותאמר מילדי העברים זהו
ותאמר אחת אל בת פריעה הוא
וקראתו לך אישה מינקת מן
העברית ותניק לך את הילד
ותאמר לה בת פריעה לה לכו ותלך
העלמה ותקרא את אס הילד
ותאמר לה בת פריעה חילי כי את
הילד הזה והיניקה לוי ואני אתן
את שכרך ותקחה אשה הילד
ותניקהו ויגדל הילד ותבארו
לבת פריעה והיילד הלכן ותקרא

לבסוויי שכיוסף במצרים הוא
 ובית אביו ויחיו יוסף בן מאה
 ועשר שנים וירא יוסף לאפניו
 בני ישראל שנים סבע מכיר בן
 מנשה הילדו על כרבי יוסף ויאמרו
 יוסף אל אחיו אנכי מתואלהים
 פקד ופקד אתכם והעלה אתכם
 מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
 נשבע לאברהם לי עתה ויעקב
 וישבע יוסף את בני ישראל
 לאמר פקד ופקד אלהים אתכם
 והעלה אתכם מצרים והועת
 יוסף בן מאה ועשר שנים ויתנו
 אתו וישם בראון במצרים

ואלה שמות בני ישראל הנבא
 מצרים את יעקב איש וביתו
 באורא וכן שמעון לו ויהודה
 ויששכר ונחשון וזבולון ונפתלי
 גדאשר ויהויכנפיש וינאי

ירד יעקב שכעס נפשו ויוסף
 היה במצרים וימת יוסף וכל
 אחיו וכל הדור ההוא ובני
 ישראל פרו וישרצו וירבו
 ויעצמו במאד מאד ותמלא
 הארץ אתם
 ויקם מלך חדש על מצרים
 אשר לא ידע את יוסף ויאמן
 אל עמו הנה עסכנו ישראל
 רבוע עינים ממנו הבה נתחננה
 לופני רכה והיה כי תקראנה
 מלחמה ונוסף ננסה ויאמר
 שנא ענונו לנסכנו ועלה מן
 הארץ וישימו עלינו שרי ממוס
 למען ענתו בסכלתם ויבן ערי
 מסכנות לפרעה את פיתם
 ואתרעמס וכו' אשר יענו אתו
 כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני
 בני ישראל ויעבדו מצרים את
 בני ישראל בפרד וימרדו את
 חיהם כעבדה קשה בחמר
 וכל בני סובל עבדה כשרה
 את כל עבדתם אשר עבדוהו

כאזנפרעה לאמרי אביה שבוע
לאמר תנה אנכי מתקברי אשר
כריתילי בארץ כנען שמה
תקברני ועתה איעלהנא ואקנוה
את אביו אישוכה ויאמר פרעה
עלה וקבר את אמך באשר
השביעך וייעליוסל לקבר את
אביו ויעלו אתו כר עבדי פרעה
וזקנמתו וכל זקני ארץ מצרים
וכל בית יוסף הוא אחיו ובית אביו
רקטפסו צאנסוכרם עובדו
בארץ מצרים וייעל עמו גסרכנס
פרישים ויהי המחנה ככר מאר
ויבאו עד גרן האטד אישוכנו
הירדן ויוספדו שסמספד גרול
וכבר מאד ויעשל אביו אבל
שבועת ימיסו ויראו ושבה ארץ
הכנעני אתה אבל כנרן האטד
ויאמרו אבל ככר זה למצרים
על כן קרא שמה אבל מצרים
אשר כעבר הירדן ויעשונו
לוכן באשר יוסו וישאו אתו
כני ארץ הכנעני ויקברו אתו

כמערת שרה המכילה אשר
קנה אברהם אתה שרה לאחות
קבר מאת עפרן החתי על פני
ממראו וישב יוסף מצרימה הוא
ואחיו וכלה על יסאתו לקבר את
אביו אחרי קברו את אביו ויוא
אחיו יוסף כימת אביהסו ויאמרו
לנו ישטמנו יוסף והשבי שים
לנו את כל הדעה אשר נמלנו
אתו ויוצו אליוסל אמר אנך
ענה לפני מותו לאמרי כהתאמו
ליוסף אנא ישאנא פישע אחך
וחטא חסכיר ענה נמלך ועתה
ישאנא לפישע עבדי אלהי אנך
ויכר יוסף ככרם אליו וילכו
גס אחיו ופרול פניו ויאמרו הנו
לך לעבדים ויאמר אל הסיוס
אל תיראו כי התחת אלהי סאת
ואתם חישכתם עליה ענה אלהים
חישכה לטובה למען עשה כיוס
הוה לחיות עסרבו עתה אל
תיראו אנכי אבל כל אתנסואת
טפנסו ונחסאו חסו ודבר על

יעדנו והוא יגיד עקב
 מאשר שמנה לחמו והוא
 יתן מעדני מלך
 נפתלי אלה שלחה הנתן
 אמרי שפרו
 בן פרת
 יוסף בן פרת עלי עון כנות צערה
 עלי שוד וימררה וורכיו שטמו
 בעלי חיים וית שבכ איתקשת
 ויפוזר עיניו מירי אביו עקב
 משם רעה אביו ישראל מא
 אבדו ועודו את שריו וכרכן
 ברכות שמים מעל ברכת תהום
 רכנת חת כרכת שרים ורחם
 ברכת אבדו נכרו על ברכת הורי
 עד האות נבעת עולם תהיון
 לדא שיוסף ולקדקד נזיר אחיו
 בעמין ואביטרה ככך יאכל ע
 ול ערבית חלקי של כל אלה שנט
 ישראל שנים עשרו ואת אשר
 רכרו להם אכהם וכך אותם אש
 אשר ככר כחוכך אתם ויגו
 אותם ויאמר אלהם אני נאסף

אל עמי קברו אתי אל אבתי אל
 המערה אשר בשדה עפרון
 החתי כמערה אשר בשדה
 המכפלה אשר על פני ממרא
 בארז כנען אשר קנה אברהם
 אתה שדה מאת עפרון החתי
 לאחות קברי שמה קברו את
 אברהם ואת שרה אשתו שמה
 קברו אתי צחקו את רכבה אשתו
 ושמה קברתי את לאה מקנה
 השרה והמערה אשר בו מאת
 בני חת ויכלי עקבל עות את צנו
 ויאסף רגלו אל המטה ויגוע
 ויאסף אל עמיו ויפל יוסף על
 פני אביו וכך עליו וישק לו
 ויגוע יוסף את עבדיו את הרפאים
 לחנט את אביו ונחנטו הרפאים
 אתי ישראל וימלאו ארבעים
 יום כי כן ימלאו ימי החנטים
 וכבו אתו מצרים שבעים יום
 ויעברו ימי בכיתו וירכר יוסף
 אל בית פריעה לאמר אם נא
 מצאתי חן בעיניכם סדרו נא

לאמור כן יכרך ישראל לאמר
ישמך אלהים כאפריסובמנשה
וישם את אפריסלפנימנשהואני
ישראל אליוסף הנה אנכי מת
והיה אלהים עמכם והשיב אתכם
אל ארץ אבותיכם ו אנני נתתיך
ישכם אחד על אחיך אשר לקחתי
מיד האמרי בחרמו בקשתי
ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
האספוואגידה לכם את אשר
יקרא אתכם באחרית הימים
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו
אלי ישראל אביכם ראו בני בברי
אתה כחיראשיתאוניתך שאת
ויתרעו פחוכמים אלהותך בעלית
מישכבי אביך אזחללתי צועי עליה

שמעו וולוי אחים כלי חמס מנחתי
כסדרם אלתכאנפשי בקהלם
אלתחד כבריכי באפס הרגו
אישוכרענס עקרו שור אדוואפס
כיעו ועברתם כיקשתה אחלקם בעקב
ואפיצם בישראל

יהודה אתה יהודוך אחיך ירך
בעקב אביך ישתחוו לך בע
אביך יגד אריה יהודה מטרה
בעעלית כרערכי כאריה חומט
מייקובניו לאיסור שבט מיהוזה
ומחקק מבין רביו עד כי יבא
שילהו לוי ויקהתעמים אסרי
לגפן עזרהו לשרקה בע אתנו
כבס בניו לכשווכדס עובס
סותה חכלילי עיעס מייין ולכן
שנעס מחלב

וכולן לחוקי מים ישכן והוא
לחוק אעיות וירכתו על צירן

וישכר חמר נרס רכין בין
המישפתים וירא מנחה פיטוב
ואתה ארץ בני נעמה הויט ישנמו
לסכלויהו למס עבדי

רן רין עמו כאחד ישכטי
ישראל יהיו נחש עלי דרך
ישפיץ עלי ארחה נשך יעקבי
סוסו יפל רכבו אחור לישועת
קוית יהוה נד נרוד

בארץ כנען ויכר את יוויאמו
 אלי הנעמפרד והרמית ונתתן
 לקהל עמי סונתתי את הארץ
 הזאת לזרעך אחריו אחות
 עולס ויעתה שני כנען הנולדים
 לך בארץ מערים ערבאי אלן
 מערימה להם אפרים ומנשה
 כראובן ושמעון יהו לי
 ומלדתך אשר הולדת אחריהם
 לדיהו על שם אחיהם יקראו
 בעתלסו ונעבאי מפרן מתה
 עלירחל בארץ כנען כדרך בעור
 כבת ארץ לכה אפרתה ואקנו
 שם כדרך אפרתה היא בתלחם
 וירא ישראל את בני יוסף
 ויאמר מי אלהו ויאמר יוסף
 אל אביו כנען הסאשר נתן לי
 אלהים כוהו ויאמר קח סנאלי
 ואמך סויעני ישראל כנען
 מוקן לא וכל לראות ויבש
 אתם אליו ווישק להם ויחבק
 להם ויאמר ישראל אל יוסף
 ראה פעך לאפל לתיו ותנה הראה

אתי אלהים נס את זרעך ויוצא
 יוסף אתם מעם כרבו וישתחו
 לאפיו ארצה ויקח יוסף את
 שניהם את אפרים בני מנום שמאל
 ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין
 ישראל וינשא אליו וישלח ישראל
 את ימיו וישת על ראש אפרים
 והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש
 מנשה שכל את ידיו במנשה הבכור
 ויכר את יוסף ויאמר האלהים אשר
 התהלכתי אצתי לפנני אברהם ויצחק
 האלהים הרעה אתי מעורר ערו ויוצא
 המלאך הנאל אתי מכלרע ויכר את
 הנערים ויקרא אתם שמיו שם אבתי
 אברהם ויצחק וירנב בקרבה ארץ
 וירא יוסף כי ישית אביו ימיו על ראש
 אפרים ויהע בעיניו ויתמך יד אביו להסוד
 אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה
 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אני כי זה
 הבכר שיסימיע על ראשו וימאן אביו
 ויאמר יד עתי בני יד עתי ונס הוא יהיה לען
 ונס הוא יגדלו ואלס אחיו הקטן יגדל מענו
 וודעו יהיה מלא העינים ויכר כסו ויוספ

ולא נמותה אדמה לא תישם
ויקויוסך את כל אדמת מצרים
לפרעה כמכרו מצרים איש
שרהו כי חוק על הסהר ענתו
הארץ לפרעה והוא את העם העבו
אתו לערים מקנה וכול מצרים
וערק צהו ודק אדמת הכהנם
לא קנה כי חקל כהנם מאת
פרעה הוא אכלו את חקס איש נתן
להם פרעה על כן לא מכרו את
אדמתם ויאמר יוסף אל העם
הנקנתי אתכם היום ואת
אדמתכם לפרעה האל כסודע
וזרעתם את האדמה והיה
פתו אתו נתתם חמישית לפוע
וארבעה ידתי יהיה לכם לזרע
השרהו לאכל כסול אשר בנתתם
ולאכל לטפכם ויאמרו החיות
נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה וישם אתה יוסף
לחק ער היום סהוה על אדמת
מצרים לפרעה לחמיש רך
אדמת הכהנם לכרס לא היתה

פרע

לפרעה וישב ישראל בארץ
מצרים בארץ גושן ויאחזו בה
ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב נאמן
מצרים שבע עשרה שנה והיו
ימי יעקב שנים חמשים שבע שנים
וארבעים ומאת שנה ויקברו
ימי ישראל למות ויקרא לבנו
ליוסף ויאמר לו אסנא מצאתי
חן בעיניך שים נא ירך תחת
ירכי ועשית עמדי יחסד ואמת
אלנא תקבר עמי מצרים וישנתי
עם אבתי ונשא את נפשי מצרים
וקברתני בקברתם ויאמר אני
אעשה כדברך ויאמר השבע
ליוסף שבע לו וישתחו ישראל
על ראשה מטה
ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אבך חלה ויקח את
שני בניו עמו תמנשה ואת
אפרים וינדל יעקב ויאמרו
בני יוסף בא אל יך ויתחוק שווא
וישב על המטה ויאמר יעקב
אל יוסף אל ישרי עראה אל יבנו

ואחיד באו אליך ארץ מצרים
 לפעך הוא כמיטב הארץ והושג
 את אמך ואת אחיך ישכנו בארץ
 בשן ואסיר עתו ישכס אנשי חיל
 וישמתם שרי מקנה על אשור
 ויבאו יוסף אתו יעקב אביו ויעמנו
 לפעך פרי עה ויכרד יעקב את פרעו
 ויאמר פרי עה אל יעקב כמה ימי
 ישנ חיך ויאמר יעקב אל פרעו
 ימי שנ מנורי של ימים ומאת
 שנה מעט טור עיסה וימי שנ
 חיול אה שיעו אתי מי שנחי
 אכתי במי מנורי הסו ויכרד יעקב
 את פרעו ויבא אל מפע פרעו
 וישכנו יוסף את אביו ואת אחיו
 ויתקלהם אחוה בארץ מצרים
 כמיטב הארץ בארץ רעמסס
 באשר עה פרי עה ויכל כל יוסף
 את אביו ואת אחיו ואת כל בית
 אביו ולחם לפי הטף ולחם אן
 בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
 ותל הארץ מצרים וארץ כנען
 מפע הרעב וילקט יוסף את

כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
 ובארץ כנען כשכר אשר הם
 ישכרו ויבאו יוסף את הכסף
 בתה פרי עה ויחתם הכסף מארץ
 מצרים ומארץ כנען ויבאו כל
 מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו
 לחם ונחיה ונמות ננרד כי אלפסנו
 ויאמר יוסף הכו מקנכם ואתם
 לכם כסף ויבאו את מקניהם אל יוסף
 ויתקלהם יוסף לחם בסוסים
 ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
 ובחמרים וינהלם כלם בכל
 מקנהם כשנה ההוא ויחתם השנה
 ההוא ויבאו אל יוסף שנה שנת
 ויאמר לול אנכחך מאדני
 כי אסתם הכסף ומקנה הבהמה
 אק ארני לאנש אר לפע ארני
 בלתי אסגיתנו ואדמתנו לפה
 נמות לעיניך נס אנחנו נס
 אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו
 כל חסונה יה אנחנו ואדמתנו
 עבדי סל פרי עה ותקור עונחיה

וראיש מפיו סוחפיסו אדר: אלה
בער חל אישר ילד ליעקב כל
נפיש ארבעה עשר: וכנדרן חשש
וכנענפת לייחזאל ונוע ויער
וישלם: אלה בעבלהה אשרות
לכן לרחל בתו ותלד את אלה
ליעקב כל נפיש שבעה: מלחנש
הבאה ליעקב מיערימה יצאי
ירבו מלכר נשייכע יעקב כל נפיש
שש יסושי שש: וכנע יוסף אישר
ילד לוכמ יעריס נפיש ששעם כל
הנפיש לבית יעקב הבאה מצרונה
שבעים: ואת יהודה
שלח לפנו אל יוסף להורת
לפנו נשנה ויבאו ארצה בשן
ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו נשנה וירא אליו
ויפל על צו אריו ויכך עק צוארו
יער ויאמר ישראל אל יוסף
אמותה הפעם אחרי ראותי את
פנדכי עורך חי: ויאמר יוסף אל
אחיו אל לביתו אל בית אביו
אעלה הואנרה לפרעה ואמרה

אליו אחיו ובית אבי אישר בארץ
כנען באו אליו והאנשים ריע
יצא יוסף אנשי מקנה היו ויצאנס
ובקר סוכל אישר להם הכיאו:
והיה כייקר אלכס פרעה הואמר
מה מעשיכם ואמרתם אנשי
מקנה היו עבדיך מעוררני ועור
עתה הנס אנהנונס אבתנו בענור
היטוב בארץ נשן כי תועבת
מיעריס כל רעה יצאנו ויבא יוסף
וינדל פרעה ויאמר אבי ואחי
ויצאנסו ובקר סוכל אישר להם
כאומארין כנענו והנס בארץ נשן
ומקנה אחיו לקח חמשה אנשים
וייגנס לפני פרעה: ויאמר פרעה
אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו
אל פרעה רעה יצאנו עבדיך נס
אנהנונס אבותינו: ויאמרו אל
פרעה לנד בארץ באנו כי אין
מרהר צאנו אישר לעבדיך כי
כבר הרעב בארץ כנען ועתה
יישכנוא עבדיך בארץ נשן ויאמו
פרעה אל יוסף לאמר אביך

וכבר אובח חנוך ופלו או חערן
 וכרמי יוכני שמעון ימואל ומין
 ואהרן ויכין יצחור שאר יבן ונעני
 ובעלוי ערשון קהת ומררי ובני
 יהודה ערו ואונן שלמה ופרצור החימת
 ער ואונן בארז בענין וזה זנב ער צורן
 חמני ובני ששבר חלע ופוחי ובני שמרון
 וכניזכרון סדרוארון ויהלאל
 אלהכני לאהא ישראל דההליעקנ
 כפרן ארסו אתהינהכתו כל נפש
 בניו וכנותיו של ישיסו של ישי
 וכנינר צפיון וחני שונג ואיצבן
 עריו ארודיו אראליו וכני אשר
 ימנהו וישהו וישי ויבדרי עהו שוח
 אחתכו וכני כרי עה חכרו ומלכיא
 אלהכני ולפה אשר נתן לבן
 ללאהבתו ותרד את אלה ליעקב
 ישי עישרה נפיש וכני רחל אשת
 יעקב יוסף ובנימין ויוסף בן ארן
 מערים אשר ילדה לו אסנת
 בת פוטיפר עכהן אן אתמנישה
 ואת אפרים וכני כעמן כלע
 וכברואי שבלר אונעמן אחי

ויאמרו ישראל רכעור יוסף בני
 חיאל כהוא אנוכטרס אמות
 ויסעי ישראל וכל אשר לו יבא
 בארה שבעו ויזכחו כחיסל אלה
 אביו וינחקו ויאמר אלהיסלו שא
 כמראתה לילה ויאמר יעקב
 יעקב ויאמר הנני ויאמר אנכי
 האל אלהי אביך אלהי אמונה
 מערימה כילוני גדול איש ימך שני
 אנכי ארד עמך מערימה ואנכי
 אעלנכם עלהו יוסף ישי תירו
 על עיניך ויקסי עקב מכאר שבע
 וישיאו בני ישראל את יעקב
 אביהם ואת טפסו את נשיהם
 בעלות אשר שלח פרעה לשאת
 אתו ויקחו את מקניהם ואת
 רטי שסא ישראל כשוכ בארץ כנען
 ויבאו מערימה יעקב וכל זרעו
 אחיו וכני וכניו אתו כנתיו
 ובעת כניו וכל זרעו הביא אתו
 מערימה ואלה
 שמות בני ישראל הבאים מערימה
 יעקב וכני כרי יעקב ראובן

אל תעמרו וישבת בארץ גושן
והיית קרוב אלי אתה ובנדיבני
בניך וינאעך ובקרד וכל אשר
לך וכל מלתי אתך שסמי עור
חמישי שנסר עב פנתור שאתה
וביתך וכל אשר לך ויהנה עינינו
ראותי עיני אחי בנימין פי
המדבר אלי כסו והנה חסל אבי
את כל כבודי כמזריסו את כל
אשר ראית סומה רחם והודתו
את אבי הנה ויפל על צוארי
בנימין אחיו ויכד ובנימין ככה על
צוארו וינישק לכל אחיו ויבך
על הסו אחרי כן רבו אחיו אתו
והקל נשם עבית פרעה לאמר
באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו ויאמר פרעה אל
יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את כעיר כסולכו באו
ארינה כנען וקחו את אביכם
ואת כתיכם ובאו אליו ואתנה לנ
את טוב ארץ מצרים ואכלו
את חלב הארץ ויואתה עייתה

ואת עישוק חולכם מארץ מצרים
עלות לטפכם ולנשיכם ונשאת
את אביכם ואת סויעינכם אל
תחם על כליכם כמי טוב כל ארץ
מצרים לכם הוא ויעשו כן בני
ישראל ויתן להם יוסף עזרות
על פי פרעה ויתן להם צרה לוח
לכל סנתן לאיש חלפות שמלות
ולבנימין נתן של שמאות כסף
וחמי שחלפות שמלות וול אביו
של חכזאת עשרה חמריס נשאת
מטוב מצרים ויעשו אתנת
נשאת כדול חסומו וול אביו ויבך
וישלח את אחיו וילכו ויאמר
אלהם אל תרנו וברדו ויעלו
ממצרים ויבאו ארץ כנען אל
יעקב אביהם וינדו לו לאמר עז
יוסף חיו כי הוא מישל כל ארץ
מצרים ויפגל כופיל אהאמין
להם וירדו אליו את כל דברי
יוסף אשר דבר אלהם ויראת
העזות אשר שלח יוסף לשאת
אתו ותיחירו ויעקב אביהם

עבדך אבי אלען אתה ידעתם
 כי שנים ילדה לי אישתי ויצא
 האחד מאתו אמר אך טרף
 טרף ול אראיתו ער הנה ויקחם
 גם אתוה מעם פניו וקרהו אסון
 והורה אתי שיכתי בקעה
 ישאלהו ועתה כבאי אל עבדך
 אבי והנער איננו אתנו ונפש
 קישורה כנפשו והיה כראותו
 כי אין הנער ומתוה וירדו עבדך
 אתי שיכתי עבדך אבינו כינון
 ישאלהו כי עבדך ערב את הנער
 מעם אכיל אמר אסל אבי
 אלך וחסאתי ל אבי כל הימים
 ועתה קישורא עבדך תחת הנער
 עבדך אדניו הנער יעל עם
 אחיו כי אך איעלה אל אבי
 והנער איננו אתי פן ארא הנער
 אישרי מיצא את אבי וילאני
 יוסף להתאפק לכל הנעבים
 עליו ויקראוהו צאובל איש
 מעליו ויאמר איש אתו
 בהתורע יוסף אל אחיו ויתן

אתקלו בכבי וישמעו מצרים
 וישמעו עבית פריעה ויאמר
 יוסף אל אחיו אע יוסף העור
 אבי חיול איכלו אחיו לעטת
 אתו כי נבהלו מפניו אמרו יוסף
 אל אחיו נשונא אליו ונשנו
 ויאמר אע יוסף אחי כס אשר
 מכתם אתי כי צרימה ויעתה
 אל תעצבו אלי חר בעיניכם
 כי מכתם אתי הנה כיל מחיה
 ישלחני אלהים לפניכם כי זה
 ישנתים הרי עב בקרב הארץ
 ועורחמי ששנים אשר אין
 חרי שוק צירויי שלחני אלהים
 לפניכם ל שום לכם ישארת
 בארץ וילחיות לכם לפלטה
 גדלה ויעתה ל אאתם שלחם
 אתי הנה כי האלהים וישמע
 לאכל פריעה ויל ארון לכל ביתו
 ומי של בכר ארץ מצרים מהח
 ועל אל אבי ואמר חס אליו
 בה אמר בעי יוסף שמע אלהים
 לארון כל מצרים וידה אל

אדעך כסף או זהב אישרי מיצא
אתו מעבדיך ומתונם אנחנו
נהיה לאדעך לעבדים ויאמרו פרע
עתה כדכריכסן הוא אישר
ימיצא אתו יהיה לי עבד ואתם
תהיו נקיים וימהרו ויירידו איש
את אמתתו ארצה ויפתחו
איש את חתו ויחפש כבודו
החלובקטן כל הוימיצא הנביע
באמתת כעמך ויקרעו שמלותם
ויעמס איש על חמרו וישבו
העירה ויבא יהודה אחיביתו
יוסף והוא איערני שם ויפלו
לפניו ארצה ויאמר להם יוסף
מה מעשה הזה אישר עשיתם
הלו אירעתם מנחש ינחיש
איש אישר כמעני ויאמרי הוזה
מהנאמר לאדעך מה נרברומה
ניצטדק האלהים מיצא את עון
עבדיך הנוני עבדים לאדעך גם
אנחנו גם אישר נמיצא הנביע
כידו ויאמר הליל הלימעות
ואתה איש אישר נמיצא הנביע

כידו הוא יהיה לי עבד ואתם עו
לשלוס אל אכבס
וינש אליו יהודה ויאמר
מי אדעך נא עבדיך ובר
כאונ אדעך אלי חר אפך בעונ
מיכמוך כפר עתה אדעך שאלא
עבדיו לאמר היי שלכם אבא
אחונאמר אל אדעך שלונאב
וקו וילד וקעס קטן ואחוימת
ויותר הוא לכדול אמו ואביו
אחביות אתמר אל עבדיך הוזהו
אליו אישימה עיני עליו ונאמר
אל אדעך לאיכל הנער לעוב
את אביו ועוב את אביו ומתו
ותאמר אל עבדיך אסלא ירה
אחיכס הקטן אתכם לאתספון
לראות פניו ויהי כי עלינו אל
עבדיך אביו נגד לו את עבדי אונ
ויאמר אביו שבו שבו לנו
מעט אכל ונאמר לאנוכל ליות
אסיש אחינו הקטן אתנו וידעו
כיל אנוכל לראות פני האיש
ואחינו הקטן איננו אתנו ויאמר

איש רכידס הכיתה וישתחוו לו
 ארצה וישאל להסל שלום
 ויאמרה שלום אביכם הוקן
 איש ראמר תסה עורנו חי
 ויאמרו שלום לעבדך לאכש
 עורנו חי ויקדו וישתחוו וישא
 עניו וירא את כנעמין אחיו בן
 אמו ויאמרה זה אחי כסה קטן
 איש ראמר תס אלי ויאמר
 אלהים יחנך כנעו וימתר יוסף
 כנעמך דורחמיו אל אחיו ויקש
 לבכות ויבא החררה ויכר שמה
 וירחץ פניו ויצא ויתאפקו
 ויאמר שימול חסו וישמולו
 לכו וול הסל כרסול מצרים
 האכלים אתו ל כרסמיל אינלון
 המצרים סל אכל אתה עברי סלון
 כיתועבה הוא למצרים וישמו
 לפעו חכבר כככהו והצעו
 כי צרתו ויתמהו האנשים איש
 אל דעתו וישא מישאת מאת
 פניו אל הסוהר כמי שאתנעמן
 ממי שאת כל סחמי ידות

וישתוו וישכרו עמו ויצאו את
 איש על ביתו לאמר מלא את
 אמתחת האנשים אכל כאשו
 ויכלון ישאתו ויש כסה איש
 כפי אמתחתו ואתנעמו עובדו
 הכסה תיש כפי אמתחתו
 הקטן ואת כסה שכרו ויעש
 ככרו יוסף איש רכרה בקר
 אורו האנשים שלחו חמה
 וחמרה סוסי צאו את העי
 לאהר חיקו ויוסף אמר לאשו
 על ביתו קוסדרה אהר האנשים
 והישנתסו אמרת אל הסלמה
 שלמתסר עתחת טובה וולו
 זה איש רישתה ארנכו והוא
 נחשינח שכו הרע תס איש
 עשיתסו וישנסו וידבר אלס
 אתה דכריס האלה ויאמרו
 אליו למה ידבר ארנך כדכריס
 האלה חלילה לעבדך מעשות
 כדכרהו והן כסה איש רכיצא
 כפי אמתחתו וישכנו אלן
 מארץ כנען וידנו ננוכ מבית

והורידו לאיש מנחה מעט ער
ומעט רב שונא תולט בטעם
וישקדים וכסף משנה קחו
בירכסו את הכסף המושכני
אמת חתיכסת שיכו בירכסו
משנה הוא ואת אחיכס קחו
וקומו שבו אל האיש ואל
ישרייתן לכסרח מיסלפני האיש
וישלחכס את אחיכס אחר
ואתכעמין ואתכסאשר שלתי
שלתי ויקחו האנשים את
המנחה הזאת ומיטה כסף לקחו
בירכסו אתכעמין ויקמו וירדו
מיריסו ויעמדו לפני יוסף ויאמר
יוסף אתם אתכעמין ויאמר
לאיש על ביתו הכא את האיש
הביתו טבח טבח והכניא
יאכלו האנשים כי צהריסו ויעש
האיש כאשר אמר יוסף ויבא
האיש את האנשים כיתיוסן
וייראו האנשים כי הובא בית
יוסף ויאמרו על דבר הכסף
השכבאמת חתינו בתחלה

אנחנו מוכאים לתנול עלינו
וקהתנול עלינו ולקחת אתנו
ליצדיסו את חמרתנו ויבשו
אלה האיש אשר על בית יוסף
וירבו אליו ופתח הבית ויאמרו
בי אדני הירנו בתחלה לשנו
אכל ויהי כי בא אל המלון
ונפתחה את אמת חתינו והנה
כסף איש כפלי אמת חתינו כספנו
כמי שקלו ונשכאתו בירנו
וכסף אחר הורדנו בירנו לשנו
אכל לאירענו מי שם כספנו
באמת חתינו ויאמר שלוסלנו
אל תיראו אלהיכסו אלהי אגינו
נתן לכם מטמון באמת חתיכס
כסף כסא אליו ויבא אל הם
את שמיעו ויבא האיש את
האנשים כיתיוסן ויתן מיס
ויהי צורע להסותן מספוא
לחמריהם ויכענו את המנחה
ערבו איוסף כי צהריסם שמעו
מי שם יאכלו חסויכא יוסף
הביתו ויבאו לו את המנחה

הקטן אליו ארעה כלאמנלים
 אתם כי כעס אתם את אחיכם את
 לכם אתה ארץ תסחרו ויהיה
 מריקים שקהם ונה איש
 צדורכס פושקוויר את
 צדורכס פיהם המה הוא אביהם
 וייראו ויאמר אלהם יעקב
 אביהם אתי שכל חסיוסו אינו
 ושם עין אינו ואתכם מן תקח
 עליהו כל עהו ויאמר אובא
 אכיל אמר את שני כע תמית
 אסלא אבי אנו אריך תעה אתו
 על ידו אע אישי כעו אליך
 ויאמר לא ירד כע עמכם כי
 אחיו מתו והוא לברו נשאר ויו
 וקר אהו אסו כדרך אשור תלו
 כהו הורדתם את שיבת בנין
 ישאלהו והרע ככד בארץ ויו
 בא ישראל כלול אבל אתה שבר
 אשר הביא ממצרים ויאמר
 אליהם אביהם שבו שברולע
 מעט אבל ויאמר אליו יהודה
 לאמר הערה הער כעוה איש

לאמר לא אתר או פני כלתי אחעט
 אתכם אסי שך מישלח את אחיו
 אתנו ערדהו נשברה לך אכלו אס
 איך מישלח לאנדר כי האיש
 אמר אליו לא אתר או פני כלתי
 אחיכם אתכם ויאמר ישראל
 למה הרעיתם לילה ער לאיש
 היעוד לכם אחיו ויאמר שאל
 ישאל האיש לנו ולמורדתנו
 לאמר העוד אביכם חיי השלם
 אחוננו לו על פי הדברים האלה
 הירו ענד עכיי אמר הוריה את
 אחיכם ויאמר יהודה אל
 ישראל אביו שלחה הער אתי
 ונקומה ונלכה ונחיה הולא נמות
 נסאנחנו נסאתה נס טפנו אנכי
 איערכנו מירית כק שנו אסלא
 הביאתיו אליך והצנתיו לפניך
 וחטאתי לך כל הימים כילולא
 התמהמהנו כיעתה ישבעו זה
 פעמים ויאמר אל הם ישראל
 אביהם אסבן אפוא את עשו
 קח ומזרתה ארץ בכליכם

כי מרגלים אתם ויאסף אתם אל
מי שמרגלים של שתי מים ויאמר
אלהם יוסף ביום השלישי ואת
עשו וחדו את האלהים אני רא
אסכנעם אתם אחיכם אחר
יאסר בכית מי שמרגסו אתם
לכוהביאוי שכר רעבון בתיכם
ואת אחיכם הקטן תביא אלי
ויאמנו דברי כסול אתמותי
ועשו כן ויאמרו איש אל
אחיו אבל איש מים אנתו על
אחיו אשר אינו צרת נפשו
בהתחננו אלינו לא שמענו
על כן באה אלינו הצרה הזאת
ויצר אובן אתם לאמר הלא
אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו
בדרך איש מעתה ננס רמו
הנה נדר שיהסל איר עיני שמע
ווכה ביהמליץ בינתם ויסב
מעליהם ויכדו וישב אל הסויו
אלהם ויקחמאתם את שמעון
ויאסר אתו לעיניהם ויעזובם
וימלאו את כליהם כבוד להשי

כספיהם איש אל שקול לתלתם
צדה לדרך ויעש להם כן
ויטאו את שכרם על חמריהם
וילכו מי שם ויפתח האחד את
שקול לתת מספוא לחמרו ובמון
וירא את כספו והנה הוא בכפי
אמה חתיו ויאמר אל אחיו והשג
כספיו נס הנה כאמת חתיו יצא
לכסו ויחרדו איש אל אחיו ואמרו
מה זאת עשה אלהים לנו
ויבאו אלי עקב אביהם ארצה
כנען ויגדלו את כל הקד תאתם
לאמר דבר האי ש ארני הארץ
אתנו קישות ויתן אתנו כמרנלי
אתה ארץ ונאמר אליו כעם
אנחנו לא היינו מרגלים ישנם
עשר אנחנו אחים כעם אנחנו
האחד איננו והקטן היום את
אבינו בארץ כנען ויאמר אליו
האיש ארני הארץ בוא את ארע
כי כעם אתם אחיכם האחד
הנחנו אתו ואת רעבון בתיכם
קחול כויהביא את אחיכם

מקץ

פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף
 אשר יאמר לכם תעשו והרע
 היה על כל פני הארץ ופתחו
 את כל אשר ביהם וישברו למצות
 ויחוק הרעב בארץ מצרים
 וכל הארץ באומי ערימה לשע
 את יוסף בחוק הרעב ככל
 הארץ וירא יעקב כי יששוע
 במצרים ויאמר יעקב לבער
 למה תתרא ויאמר הנה שמעתי
 כי יששוע במצרים ויאמר הנה
 וישברו לנו משסונחיה ולא
 נמות וירדו אחי יוסף עישרה
 לשבר בר מצרים ואת בנימין
 אחי יוסף לא שלח יעקב את
 אחיו כי אמר פן יקראנו אסוף
 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך
 הבאים כי היה הרעב בארץ מצרים
 ויוסף הוא שליט על הארץ
 הוא המשיב לכל עס הארץ
 ויבאו אחי יוסף וישתחו לו
 אפיס ארצה וירא יוסף את
 אחיו ויכרסו ויתנבך אלהם

וידבר אתם קשות ויאמר אלהם
 מאין באתם ויאמרו מארץ
 מצרים ל שבר אכל ויכר יוסף
 את אחיו והם לא ידעו ויאמר
 יוסף אתה חלמות אשר חלמ
 להם ויאמר אל הסמרני סאתם
 לדאות את ערות הארץ באתם
 ויאמרו אל יול אדני ועבדיך
 באול שבר אכל כל עבדני איש
 אחד נחוננו כעס אנחנו לא היו
 עבדיך מרגליס ויאמר אלהם
 לא כיערות הארץ באתם לואת
 ויאמרו שנים עשר עבדיך
 אחי סאנחנו בע איש אחד טון
 כנענו והנה הקטן את אבנו וית
 והאחד איננו ויאמר אלהם
 יוסף הוא אשר דברתי אלכם
 לאמר מרגליס אתם כואתתם
 חיפרעה אסת צאומה כי אם
 כבו אחיכם הקטן רעה ילחו
 מכס אחד ויקח את אחיכם
 ואתם האסרו ויכחננו דבריכם
 האמת אתכם סואסל אחי פרעו

מענין פרעה ובעיני כל עבדיו
ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא
כזה איש אשר הוה אלהים בו
ויאמר פרעה אל יוסף אחרי זה
הודיע אלהים אותך את כל זאת
אין נכון וחכם כמודי אתה תהיה
על ביתי ועל פיקי ישק פרעמי
רק הבסא אנדל ממדוי ואמר
פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך
על כל ארץ מצרים ויסר פרעו
את טבעתו מעל ידו ויתן אתה
על יד יוסף וילבש אתו בגדי
ישווי שסר כר הוה בעליו ואו
וירכב אתו כמר כבת המושג
אשר לו ויקראו לפניו אברה
ונתן אתו על כל ארץ מצרים
ויאמר פרעה אל יוסף אנערעו
וכל עריך לאיריס איש את ידו
ואת רגליו בכל ארץ מצרים ויקרא
פרעה שם יוסף נפתלי בעתו ויק
לו את אסנת בת פוטיפר עקבן ואל
ויצא יוסף על ארץ מצרים ויוסף בן
שלשים שנה עם מוחל פפרעה מל

מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויצא
כל ארץ מצרים וותעישח ארץ בשבע
שנה שבע לקמ ציסויקב זאת כל
אמל שבע שנים אשר הוה ארץ
מצרים ויתן את כל בערים אמל
ישרה העיר אשר סביבתי העת
בתוכה ווי צבר יוסף כחולות
הרבה מארץ כחול לספר
מאין מספר יולי יוסף ילד שני
בנס כטרס חכוא שנת הרעב
אשר הלה לו אסנת בת
פוטיפר עקבן ווי יקרא יוסף
את שם חכמו מנשה בני שני
אלהים את כל עמלו את כל
בת אביו את שסה שמקרא
אפרים כי הפרני אלהים בארץ
עניו ותכלינה שבע שנה שבע
אשר הוה בארץ מצרים וותחול
שבע שנה הרעב לבוא כאשר
אמר יוסף והירעב כל הארצות
וככל ארץ מצרים שהיה לחם
ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק
העם אל פרעה ללחם ויאמר

מקץ

מכל ארץ מצרים לרעות אלנו
 הפרות הרקות והרעות את שבע
 הפרות הראשונות הבקיא את
 ותכאנה אל קרבנה ול אנדע
 כי באו אל קרבנה ומראי קרע
 כאשר כתחלה הוא קץ וארא
 בחלמי והנה שבעי שכלים עלת
 בקנה אחד מלאת טכות והנה
 שבעי שכלים צנמות רקות
 שדפות קדים צמחות אחריהם
 ותכלען השכלים הרקות את
 שבעה שכלים הטכות ואמאל
 החרטמים ואקמנד ליוניאמו
 יוסף אל פרעה חלום פרעה
 אחד הוא את אשר האלהים
 עשה הנדל פרעה ושבע פרות
 הטבת שבעי שנים והוא שבע
 השכלים הטבת שבעי שנים
 הנה חלום אחד הוא ושבע
 הפרות הרקות והרעות העלת
 אחריהן שבעי שנים הנה ושבע
 השכלים הרקות שדפות קדים
 יהיו שבעי שנים רעבי הוא הדבר

אשר דברתי אל פרעה אשר
 האלהים עשה הראה את פרעה
 הנה שבעי שנים באות שבע
 גדול בכל ארץ מצרים וקמו שמע
 ישעיהו אחריה ונשכח כל
 השבע בארץ מצרים וכל החווע
 את הארץ ור איור עיה שבענא
 בארץ מפני הרעבה הוא אחרי
 כן כי כד הוא מאד ועל השנות
 החלום אל פרעה פעמי סנינון
 הדבר מאת האלהים וממהר
 האלהים לעשות ויעתה ירא
 פרעה איש נכון וחסוי שיתו
 על ארץ מצרים יעשה פרעה
 ויפקר פקדים על הארץ וחמש
 את ארץ מצרים בשבע שנים
 השבע ויקבצו את כל אמהש
 השנים הטכות הבאת האלה
 וייצרו וכתת פרעה אמר
 בערים שמרו והנה האכל
 לפקדון ארץ שבעי שנה ונע
 אשרתה יקבצו ארץ מצרים ויא
 תכרת הארץ כרעבי וייטב הדבר

ואת ישראל אפיס ונחלמה חלום
 כלילה אחר אנו הוא איש
 כפתרון חלמו חלמו ויש סמאנו
 מער אכחי עכד לשר הטכחים
 ונספר לו ויפתר לנו את חלמתנו
 איש כחל מופתרו ויהי כאשר
 פתר לנו כי היה אתי השיבעל
 כעו אתות להישיש לח פרעה
 ויקרא אתיו ספי ויקיעהו מן הנו
 ויגדלו חלמה שמלתיו ויבא אל
 פרעה ויאמר פרעה אל יוסף
 חלום חלמתי ופתר אין אתו
 ואני שמעתי על ידל אמרת שמע
 חלום לפתור אתו ויען יוסף את
 פרעה לאמר בלעדי אלהים
 יענה אתי שחום פרעה וידבר
 פרעה אליו ויסהב חלמי הנני
 עמד על שפת היארו והנה מן
 היאר עלת שבע עפרת בריאות
 כשר ויפתת ארותה ענה כאח
 והנה שבע עפרות אחרות עלות
 אחריהן דלות ודעתת ארמא
 ורקות כשר לאראיתו כתעה

כאח והנה שבע עפרות אחרות
 עלות אחריהן מן היאר רעות
 מראה ורקות כשר והעמדנהא
 אצל הפרות על שפת היאר
 ותאכלנה הפרות רעות המדא
 ורקתה כשר את שבעה הפרות
 יפתה מראה והבריאתו ויקץ
 פרעה וישישן ויחלם שנתו והנה
 שבע שבלים עלות במקנה אחד
 בריאות וטכות והנה שבע
 שבלים סדקות ושרופת קרים
 צמחות אחריהן ויתכל ענה ה
 השבלים סדקות את שבע
 השבלים הבריאות והמלאות
 ויקץ פרעה והנה חלום ויהי
 ככך ותפעס רוחו וישלחו ויקרא
 את כל חרטמי מצרים ואת כל
 חכמיהו ויספר פרעה להם את
 חלמו ואין פותר אתו לפרעה
 וידבר שר המי שקים את פרעה
 לאמר אתחטאי אני מזכירתי
 פרעה קנה על עבדיו ויתן אתי
 במשמר בית ישראל הטכחים אתי

הלא אל אלהים פתרנים ספרו
 נאליו ויספר דישרה מי שקיסאת
 חלמו לו ויספר ויאמר לו כחלומי
 וזה הנפק לפניו וכן שלשה
 ישרים ויהו אכפרחת עלתה וזה
 הכשיל ואי שכלתיה ענבים:
 וכן ספר ענה בדיו אקח את
 הענבים ואישחט אתם אלמנו
 פרה הוא אתן את הכוס על קפי
 פריעה ויאמר לו ויספר זה
 פתרנו של ששה שרגס שלשת
 ימים הם כעורה שלשת ימים
 וישא פריעה את ראשך והשען
 על כנך ונתת כוס פריעה ביד
 כמי שפטה ראשון אשר היית
 מישקה בני אסוכרתע אתך
 כאשר ייסבלך ויעשית נא
 עמדי וחסרה וזכרתני אל פריע
 והוצאתני מן הבית הזה כי נגנב
 ננבתי מארץ העבריים ונספה
 לא יעשיתני מאומה כי שמואתי
 כבור ויד אשר האופים כי טונ
 פתרנו ויאמר אליו ויספר אני

בחלומי ויהו שקל ששה סלי חרין
 על ראשי ויכסל העליון מכל
 מאכל פריעה מעשה אפה וחסין
 אבל אתם מן הסל מעל ראשי
 ויעני ויספר ויאמר והפתרונו ש
 שלשת הסלים שלשת ימים
 הסכעורה שלשת ימים וישא
 פריעה את ראשך מעל ידו ותלה
 אותך על עין ואכל הענב את
 בשרך מעל ידו והיכוסה שלש
 ונסה לרת את פריעה ויעיש
 מי שתה לכל עבדיו וישא את
 ראש ישרה מי שקיסו את ראש
 ישרה אפיס כתרך עבדיו וישב
 את ישרה מי שקיס על מי שקחו
 ויתן הכוס על קפי פריעה ואת
 ישרה אפיס תלה כאשר פתר
 להם ויספר ויאמר ישרה מי שקיס
 את ויספר וישכחהו
 ויהי מקץ שנתים ימים ופריעה
 חלסוהנה עמד על היאר וזוהנה
 מן היאר עלת שבוע פרות יפות
 מראה ובריאת כשר ותדענינה

פריע

עבד ליעקב כעבד אלו לשב
 עמי ואקרא בקול גדול ויהי
 כשמיעו בני הרימתי קולי ואקרא
 ויעזבנני אצל יוניסוי נא מחוץ
 ותחכנו אצל הערבו אדוני
 אל ביתו ותדבר אלין פדכרים
 האלהל אמר בא אלי העבד
 העברי אשר הבאת לנו ליעקב
 בניו והיכה רימתי קולי ואקרא
 ויעזבנני אצל יוניס החוניה
 ויהי כשמיעו אדוני את דברי אשתי
 אשר דברה אלי ול אמר כדני
 האלהל עשה לי עבדך
 ויחר אפוי ויקח אדני יוסף אתו
 ויתנהו אל בית הסהר מקום
 אשר אסוריה מלך אסוריסווי
 ישם בכית הסהר ויהי יהוה את
 יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו
 בעיני ישראל הסהר ויתן ישראל
 בית הסהר מדי יוסף את כל
 האסורים אשר בכית הסהר ואת
 כל אשר עישים שם הוא היה
 עשה ואין ישראל הסהר ראה

ליום

אסור

את כל מאומה בדוכבא שריותו
 אתו ואשר הוא עשה יהוה
 מיליח
 והי אחר הדברים האלה חטאו
 משקה מלך מצרים והאפה
 לאדני הסל מלך מצרים ויקני
 פריעה על שני סריסווי על שר
 המישקיסווי על שר האופיסווי
 אתם במי שמר בית שר הטבחין
 אל בית הסהר אשר יוסף אסור
 ישם ויפקד שר הטבחין את
 יוסף אתם וישרת אתם ויהיו
 ימים במי שמרו ויחלמו חלום
 שניהם איש חלמו בלילה אחד
 איש כפתרון חלמו המישקה
 והאפה אשר למלך מצרים
 אשר אסוריס בכית הסהר ויט
 אליהם יוסף בבקר וירא אתם
 והנסו עפיו וישאל את סריסי
 פריעה אשר אתו במי שמר בית
 אדני ול אמר מרו עפעכס רעין
 היום ויאמרו אליו חלום חלמו
 ופותר אין אתו ויאמר אל הסווי

ויהי כל רתה ויתקיד ותקח מלות
 ותקשר על ידו ישעל אמרה
 יצא ראשנה ויהי כמישיב ידו
 והנה יצא אחיו ותאמר מה
 פרצת עליך פרץ ויקרא שמועין
 ואחרי צא אחיו אשר על ידו
 הישנו ויקרא שמו ורחי
 ויוסף הורד מצרימה יי
 ויקנה פוטי פרסדיס פרעה שו
 הטבחיס איש מצרי מיר
 הישמעאל יסא שרה הורדו שנה
 והיו והוא אתיוספו והיו איש
 מצליח והיו בכית ארנו המצוי
 וירא אדנו כי יהוה אתו וכל
 אשר הוא עשה יהוה מצליח
 ברוי ומצא יוספתו בעינו
 וישרת אתו ויפקדו על ביתו
 וכלי שלונתו בירווייהו מאז
 הפקיד אתו בכיתו ועל כל אשר
 ישל וויכרדיהוה את בית המצוי
 בעל יוספו והיו ברכת יהוה בכל
 אשר ישלוב בכיתו כשרה ויעונ
 כל אשר לו ברוי יוספו ולא ירע

אתו מאומה כי אסהל חסאשו
 הוא אובל ויהיו יוספו יפה תאר
 ויפה מראה והיו אחר הדברים
 האלה ותשא אשת אדנו את
 עינה אל יוספו ותאמר ישכבה
 עמי וימאנו ויאמר אל אשת
 אדנו והן ארנו לא ידע אתימה
 בכיתו כל אשר ישלונתו ברוי
 איננו נדול בכיתו הוה ממנו ולא
 חשך ממנו מאומה כי אסאותו
 כאשר אתא שותו ויך אעשה
 הרעה הנדלה הזאת וחטאתי
 לאלהים ויהי כדברה אל יוספו
 יוספו וסול אישמעאל יהל שנג
 אצל הלהיות עמה ויהי כהיום
 הוה ויכא הכית הליעשות מלאנו
 ואין איש מאנשי הכית שם
 בכיתו ותתפשהו בכנרו לאמר
 ישכבה עמי ויעובכנרו ברה
 וינסו יצא החוצה והיו כראותו
 כי עובכנרו ברה וינס החוצה
 ותקרא אל אנשי ביתה ותאמר
 להם לאמר ראו הכאלנו איש

וישלח יהודה את בני העוים
בדרעה והעדר למילקחת מעון
מירא אשה ולא מיצאה וישאל
את אנשי מקומה לאמר איה
הקדשה הוא כעצם על הדרך
ויאמרו לא היתה כזה קדשה
וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתי
ונסאנשי המקום אמרו לא היתה
כזה קדשה ויאמר יהודה תקח
פנהיה לבונה של חתי הנרי
הזה ואתה לא מיצאתה ויהי
כמישל שחר שים וינר ליהודה
לאמר ונתה חמר בלך ונסתה
הרה לונניס ויאמר יהודה הווי
הויצאוהו ותישרף הוא מיצאת
והיא שלחה אל חמיה לאמר
לאי שאשר אלה לו אנכי הרה
ותאמר הכרנא למי החתמת
והפתיליס והמטה האלה וינר
יהודה ויאמר עדקה ממני כי
עלבן לאנתתיה לישלה בני
וקאיסק עוד לרעה ויהי בעת
לדתה והנה תאמוס בכטניה

ימותנסהוא כאחיו ותלך תמר
ותשב בת אביה וירכוה מיסומת
בת שועא שתי הורה וינחם יהודה
וייעל על ננוי צאנהוא וחירה
רעה והעדר למיתמנתה וינר לתמו
לאמר הנה חמין עלה תמנתה
לנו צאנו וחסר בני אלמנתה
מעליה ותכסבי צעקה ותתעלף
ותישכב בפתח עיניס אישר עיון
תמנתה כיראתה כינרל ישלה
והוא לאנתנה לולאשה ויראו
יהודה ויחשכה לו וועה כי כסתו
פניה ויטאליה אל הדרך ויאמו
הכהנא אבוא אליך כלא ידע
כי בלתוהוא אות אמר מה תתן
ליכי תבוא אלי ויאמר אנכי
אישלחנרי עניסמן הציאנו ותאמו
אסתתן ערבון ער שלחך ויאמו
מה הערבון אשר אתן לך
ותאמר התמן ופתילך ומטך
אשר בדרך ויתן לה ויבא אליה
וההרה ויהקסו תלך ותסר צעקה
מעליה ותלכישכנרי אלמנתה

ומכרנו לי שמעאל ויסודנו אל
 תהיבו כי אחיעז בשרנו הוא וישנ
 וישמעון אחיו ויעברו אנשים
 מדינעס חריסוים שכו ויעלו
 אתיוסס קמן הכורו מכרו אתיוסס
 לי שמעאל ויסכעו שרים כסף
 ויביאו אתיוסס קמן צרימה וישנ
 דאוכן אל הכורו והנה אין יוסס
 בכור ויקרע את כנודיו וישב אל
 אחיו ויאמר הילד איננו ואני
 אנה אנכי ואיויקחואת כתנת
 יוסס וישחטו שיעיר עוים וישנו
 את הכתנת ברסו וישלחואת
 כתנת הפסיס ויביאו אל אבהם
 ויאמרו ואת מי צאנו הכרנא
 הכתנת כנדה הוא אסל אויבמה
 ויאמר כתנת כנדה רעה אכלתנו
 טרה טרה יוסס ויקרע יעקב
 שמל תיווי שס שקבמה ויוואג
 על כנודים סרכים ויקמזל כנוד
 וכל כתתו לנחמוימאן להתנחם
 ויאמר כי ארד אל כנעני אבי שאה
 ויכ אתו אכיו והמרעס מכרו

אתו אל מצרים לפוטיוס רים
 פרעה שר הטבחים
 ויהי כעת ההוא אירד יהודה מאת
 אחיו ויטעו עד איש עד למיושמו
 חירה וירא איש סיהורה פת איש
 כנעני וישמו שמו ויקחה ויבא
 אליה ויהי הרוח לך כן ויקרא את
 שמו ער ויהי הרוח לך כן ויקרא
 את שמו אונן ויהי הרוח לך
 כן ויקרא את שמו שלה והיה
 ככוי כל דתה אתו ויקחה והיה
 אישה ליער בכורו וישמה תמר
 ויהי ער בכור יהודה הרע בעיני
 יהוה וימתה והיה ויאמר יהוה
 לאונן כי אל אישת אחיך וינעם
 אתה והקסור על אחיך וירע
 אונן כל אלו יהיה הורע והיה
 אסכא אל אישת אחיו וישחת
 ארצה לבלתי תזרע לאחיו
 וירע בעיני יהוה אשר עשה
 וימתגס אתו ויאמר יהוה לתמו
 כלתו שכי אלמנה בית אביך
 ערנך שלה כנעני אמר פן

והכעל החלמות הלזה בא
ועתה לכו ונהרנהו ונשלכו
באחד הכרות ואמרנו חיה רנו
אכלתהו ונראה מה היה וזלמתי
וישמעך אובך ויצלח מירם
ויאמר אל אנכנו נפשי ויאמר
אלהסר אובך אל תשפכודם
השליפו אתו אל הכור הזה
אשר כמדבר ויראל תשלחו
כול מענה ציל אתו מירם
להשיים אל אכיו ויהי פאשו
באיוס אל אחיו ויפשיטואת
יוסף את כתתו את כתנת
הפסים אשר עליו ויקחהו
וישלכו אתו הכרה והנורו
אין כומיסו וישכיל אכל לחם
וישאוי עינהסו ויקאו והנה
ארחתי שמעאלים באה
מגלעד וגמליהס נשאיסונגאת
וינרילט הולכי סלהוריד מ
מירמה ויאמר יהודה אל
אחיו מהכצעכניהרג את
אחינו וכסיעו את דמו לכו

ואל אחיו וינער בו אכיו ויאמר
לומה החלוס הזה אשר חלמת
הכו אנכנו אכיו אמך ואחך
להשתחות לך ארצה ויקנאו
בו אחיו ואכיו שמר את הדבר
וילכו אחיו לרעות את צאן
אביהם כשכסו ויאמר ישראל
אליוסף הלווא אחך רעים
כשנסלכתו אשר לך אליהם
ויאמר לו הנני ויאמר לו לך
ראה את שלום אחיך ואת שלום
הצאן והישכע דבר וישלחהו
מעמק חברון ויבא שכמה
וימצאהו איש והנה תעה בשח
וישאלהו האיש של אמר מה
חבקישו ויאמר את אחי אנכי
מבקשה נירה אלי איפה הם
רעים ויאמר האיש נסעו מזה
כישמיעתי אמרם נלכה דתנה
וילדיו סגאחר אחיו וימצאם
בדתן ויראו אתו מרחק ונטו
יקרב אליהם ויתנבלו אתו
להמיתו ויאמר וישאל אחיו

אשת עשו ותלד לעשו את עיש
 ואת יעלסו את קרח אלה אלו
 בני עשו בני ארץ כנען עשו
 אלו תימן אלו אמר אלו
 יצו אלו קנו אלו קרח אלו
 נעתם אלו עמלק אלו
 ארץ כנען ארום אלו בני
 ערה אלו בני ערעאל בני עשו
 אלו נחת אלו זרח אלו שמו
 אלו מזה אלו אלו ערעאל
 כנען ארום אלו בני כשמת
 אשת עשו ואלה בני אלה
 אשת עשו אלו יעיש אלו
 יעלסו אלו קרח אלו אלו
 אלו כמה בת ענה אשת עשו
 אלו בני עשו ואלה אלו אלו
 הוא ארום אלו
 בני עיר החרויי שבי הארץ
 לוטן וישוב לו ויבנו ויענה
 ודישו ויבנו ודישו אלו אלו
 החרויי שבי עיר כנען ארום
 ויהיו בני לוטן חרי ויהיו אלו
 לוטן בני עשו ואלה בני שובל

עליו ומנחתו עיכל שפואו אלו
 ואלה בני עשו ואלה ויענה
 הוא ענה אשר מינא את המס
 כמדבר כד עתו את החמרים
 לנכען אלו ואלה בני ענה
 דישו ואלה ליכמה בת ענה ואלו
 בני דישו חמרו וישבן ויתרו
 וברו אלו בני אלו כל הווען
 ועקן אלו בני דישו עשו אלו
 אלו אלו חרי אלו לוטן
 אלו שובל אלו בני עשו אלו
 ענה אלו דישו אלו אלו
 אלו דישו אלו אלו חרי
 לאלו בני עיר

ואלה המלכים אשר מלכו
 בארץ ארום לפני מלך מלך
 לבני ישראל וימלך בארום
 כל עקב עורו שם עיר ונהנה
 וימת כל עני מלך חתיו יוכב
 בן חמכ ערה וימת יוכב עין
 חתיו חישם מלך חתיו
 וימת חישם מלך חתיו

וישלח

ואתקחה אלה הכני עשו אשר
 ילד לו ובארץ כנען ויקח עשו
 את נשיו ואת כנענו ואת בנתיו
 ואת כל נפשות כיתו ואת מקומו
 ואת כל בהמתו ואת כל קנעו
 אשר רכש בארץ כנען וילד לו
 ארץ מפני עקב אחיו כי היה
 רכוש סרוב שבת יחדו ולא
 יכלה ארץ מנודיה סלי שאתאנו
 מפני מקנהו ווי שב עשו ובהר
 שעיר עשו הוא אדום ואלה
 תלדות עשו אבי אדום בהר
 שעיר אלה ישמות כני עשו
 אליפוז בן ערה אשת עשו ואל
 כז בשמת אשת עשו ויהיו בני
 אליפוז תימן ואמר צפון ונעתם
 וקנו ויתמנעו היתה פיקניש
 לאליפוז בן עשו ותלד לו אליפו
 את עמלק אלה כני ערה אשת
 עשו ואלה כני עוראל נחת
 וזרחי שמהו מזה אלה היו בני
 בשמת אשת עשו ואלה היו
 בני אהליכמה בת ענה בת זבוען

בעל אה בכור יעקב ראובן וי
 וישמעון ולוי ויהודה ויששכר
 וזבולון ובער חליוסף ובעמון
 ובעבלהה שפחת רחל הן
 ונפתלי ובעז ולפה שפחת לא
 נדוא אשר אלה הכני יעקב אשר
 ילד לו ובפרן ארס ויבא יעקב
 אלי עחק אביו ממרא קרית
 הארבעה ואחכרון אשר נד
 ישסא כרהסוי עחק ויהיו ימי
 יעחק מאת שנה וישמעם
 שנה ויוני עני עחק וימתו יאסף
 אל עמיו וקנוי שב עמיסו יקנו
 אתו עשו ויעקב כניו
 ואלה תלדות עשו הוא אדום
 עשולקח את נשיו מבנות
 כנען את ערה בת אילון החתי
 ואת אהליכמה בת ענה פת
 זבעון החוי ואת בשמת בת
 ישמעאל אחות נכיות ותלד
 ערה לעשו את אליפוז בשמת
 ילדה את רעואל ואהליכמה
 ילדה את יעזישואת יעלם

ה'ש"ח

ויסעו ויהי חתת אל הים על העינים
 אישר סככותיה סולא רדפו
 אחרי בני יעקב ויבאי יעקב ליוון
 יאשר בארץ כנען הוא בית אל
 הוא וכל העם אשר עמו ויבן
 שם מזבח ויקרא למקום אל
 בית אל כפי שם נלו אליו הוא הני
 בכרחו מפני אחיו וחתמתו כוון
 מינקת רכבה הותקבך מתחת
 לבית אל תחת האל וזו ויקרא שמו
 אלון בכותי

וירא אל הים אל יעקב יעור
 בכאומפדן ארסו וכרד אתו
 ויאמר לו אל הים שמך יעקב
 לא יקרא שמך יעור יעקב כי
 אסי שרא אליה היה שמך ויקרא
 את שמו ישראל ויאמר לו
 אל הים אנני אל ישראל ודנה
 נוי ויקהל נויסיה היה ממך ומלני
 מחל צדיני צאו ואתה ארץ אשו
 נתת לי אברהם סולי יעקב לך
 אתנני גול ורעך אחריך אתנאת
 הארץ ווייעל מעליו אל הים

במקום אשר דבר אתו ויבן
 יעקב מצבה במקום אשר דבר
 אתו מצבת אבן ויסד עליה נסך
 ויבן עליו יהי שמך ויקרא יעקב
 את שם המקום אשר דבר אתו
 שם אל הים בית אל ויסעו ונפת
 אל ויהי יעור ככרתה אהין לבוא
 אפרתה ותלך רחל ותקיש ב
 בלדתה ויהי הכקישתה בלדתה
 ותאמר לה המילדת אל תדאי
 מינסוה לך כן ויהי כי צאת הנפש
 כי מתה הותקרא שמו כן אובי
 ואבי ויקרא לו בעמין ותמת
 רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא
 בית לחם ויבני יעקב מצבה
 על קברתה הוא מצבת קמת
 רחל ערה ויסעו עי שרא אל הים
 אלהי ישראל ויאמר לו
 ויהי כי שכני ישראל בארץ חתת
 וילך ראו בני ישראל את כרתה
 פילגש אבנו וישמעו עי ישראל
 ויהי בני יעקב ישבע עשרו

וישלה

לפניהם את פת סניקת לנו
 לנשיסו את כנתינונתן להם:
 אדכואתי אתו לנו האנשים
 לשבת אתנו להיות לעסאתו
 כהמול לנו כל זכר כאשר הם
 נמלים מקנה סוקנינם וכל
 בהמתם הלו אלנו הם אדנאוננו
 להסוי שכו אתנו ווי שמעו אל
 חמורו אל ישכסכנו כל יציא
 ישער עירו וימלוכל זכר כל
 יציא ישער עירו ויהי כיום
 הישלי ישיבה יותם כאכסו יקו
 ישככני יעקב שמעון ולוי
 אחידינה אישחרכו ויכאו
 על העיר כטחוי הרנוכל זכר:
 ואת חמורו את ישכסכנו חנו
 לפתח דכו יקחו את דינה מעת
 ישכסוי יצאו בני יעקב באועל
 החל ליסוי כוה עיר אשר טפאו
 אחותם את יצאנסו את בקרם
 ואת חמריהם ואת אישור בעו
 ואת אישור בשדה לקחו ואת
 כל חילם ואת כל טפם ואת

נשיהם שכו ויכו ואת כל אשר
 בביתו ויאמר יעקב אל שמעון
 ואל לוי עכרתם אתי להנאי שני
 בישבה ארץ ככנעני וכפרו
 ואנעמתי מספרו ונאספו עלי
 והכנעני שמרתי אני וביתי
 ויאמרו הכוונה יעשה את
 אחתנו
 ויאמר אלהים אלי יעקב קום
 עלה כת אלוי שב שסועשה
 ישמכו בחל אל הנראה אליך
 בכרחך מפני עשו אחיך ויאנו
 יעקב אל בפתו ואל כל איש
 עמו הסרו את אלהי הנכראשו
 בתכנסו והטהרו והחליפו
 שמלת יכסו ונקומה ונעלה בית
 אל ואעשה שסמכו בחל אל
 הענה אתי כיום יצאתי ויהי
 עמדי כדרך אשר הלכתי:
 ויתנו אלי יעקב את כל אלהי
 הנכרא אשר כידסו ואת הנזמים
 אשר באוניהם ויטמן אתם
 יעקב וחתה אלה אשר עששני

כרונה כתי עקב ויאהב את הנער
 וידבר על לב הנער ויאמר שנים
 אל חמור אכיל אמר קח לי את
 הילדה הזאת לאישה ויעקב
 שמע עבד מא את דונה בתווננו
 היא את מקנהו בשדה והחריש
 יעקב ערב אסו וינא חמור אבי
 שכם אל יעקב לדבר אתו ווננו
 ועקב באומן השדה כי שמעו
 ויתעצמוה אנשי סוחד להם
 מאד כי נכל העישה בישראל
 לישכב את בת יעקב וכן לא
 יעשה וידבר חמור את סלא
 שכם כנע חישקה נפש בבתם
 תנונא אתה לול אישה וחתנתו
 אתנו בנותיכם תתנו לנו זאת
 בנותינו תקח לך כס ואתנו תשנו
 והארץ תהיה לפניכם שבו
 וסחרו והאחוזבה ויאמר
 שכם אל אכיה אל אחיה אמא
 חן בעיניכם וישרת אמו ואל
 אתן הרבו עלי מאר מהרונית
 ואתנה כאישרת אמו אלי

ותנו לי את הנער לאישה ויענו
 כנע יעקב את שכם ואת חמור
 אכיו במרמה וידברו איש עמו
 את דונה אחת סו ויאמרו אליו
 לא נוכל לעשות הדבר הזה
 לתת את אחתנו לאיש אשר
 לו ערלה כי חרפה הוא לנו
 אך בוא אתנו אולי כס אסתינו
 ממנו למלכס כל זכרונותנו
 את כפתונו ל כס ואת בנותיכם
 נקח לנו וישיבנו את כסו והיינו
 לעם אחד ויאסל את שמעו
 אלינו להמול ולקחנו את נפתו
 והלכנו וישיט כורכה הסכעני
 חמור ובעיני שכם כחמור
 ולא אחר הנער לעשות הדבר
 כי חפץ בכתי יעקב והוא נגד
 מכל בית אכיו ויכא חמור
 וישכם פנו אל ישעך עירם
 וידברו אל אנשי עירם לאמר
 האנשים האלה ישלמיס הם
 אתנו וישכבו ארץ ויסחרו
 אתה והארץ הנה רחכת ידים

וישלח

עד נשתי עד אחיו וירץ עישן
 לקראתו ויחכה ויפל על
 צוארו ויישקו ויבכו וישאת
 עיניו וירא אתהניסו אתהוידוע
 ויאמר מי אלהך ויאמר הוידוע
 אישר חקאל הסאת עבדות
 ותנשן השפחות הנה וילרין
 ותשתחוין ותנשן סל אהוילוג
 וישתחוון אחר נבי שיוסקו ות
 וישתחוון ויאמר מלך כל
 המחנה הוה אשר פנשתו יאש
 למצא חוב עני אדני ויאמר
 עשווי שלירב אחי הילד אשר
 לדני ויאמר יעקב אל נא אסנא
 מצאתי חן בעיניך ולקחת ממתי
 מידוכי על קראתי פנך כראת
 פני אל היסותר צניקחנא את
 ברכתו אשר הכאת לך כי חונני
 אל הסוכי שלי כל ויפערבו
 ויקחו ויאמר נסעה ונלכה אלנו
 לערד ויאמר אליו אדני ידע
 מהילד יסרכסוה צאן והקכו
 עלות על יוד פקוסים אחד

ומתוכל הציאקיי עבר נא אדני
 לפני עברו ואני אתנה לה לאני
 לרגל המלאכה אשר לפניו ותל
 הילדים עד אשר אבא אל אדני
 שערה ויאמר עשו אצני הוה
 עמד מן העס אשר אתו ויאמו
 למה זה אבי צא חוב עני אדני
 ויישב כיוסדה הוא עי שולדו
 משערה הוה עקב נס עסכתו וכן
 לזכיתו למקומו עשה סבת על
 בקראי שם המקום ססת
 ויבא יעקב שלסעד
 שכם אשר בדרך כנען ככא
 מפקן ארסו ויקח את פני העד
 ויקח את חלקת השדה אשר
 נטה שם אהלו סיד כנען חמוצי
 שכם כמאה קשיסה יי צבשן
 מוכח ויקרא לו אל אלהי שדאי
 ותצא דינה בת לאה
 אשר לרה ליעקב לראית נשות
 הארץ וירא אתה שכם בן חמוז
 החוני נשיא הארץ ויקח אתה
 ויישב אתה ויענה ויתדבק נפשו

אלה לפעך ויאמר תל עבדך לעב
מטה הוא שלוחה לארני לעשו
והנה נס הוא אחרינו ויוצו גם
אתה שני נס אתה שלי ושי גם
את כל ההלכיס אחרי הערית
לאמר כדבר הזה תכרוז אל
עשו בפי צאכס אתו ויאמרתם
גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי
אמר אנפרה פניו במנוחה והלח
לפניו אחרי כן אראה פשו אולי
ישא פניו ותעבדה מנוחה על פני
והוא לזכר לילה הוא במחנהו
ויקסכל לילה הוא ויקח את שתי
נשיו ואת שתי שפחתיו ואת
אחד עשר לדי ויועבר את
מעבדיו בקוויקח סווי עברס את
הנחל ויעבר את אשור לו ויוות
יעקב לבדו ויאבק איש עמו
עלותה שחר וירא כלאי מלו
וינעב כה ירכות קעב יתקיעק
כהאבקו עמו ויאמר שלחני
עלה שחרו אמר לא שלח
כי אסבר כתניו ויאמר אלימה

שמך ויאמר יעקב ויאמרה לא
יעקב יאמר עור שמך כי אם
ישראל כי שיתעס אלהיסוע
אנשים וחוכל וישאל יעקב
ויאמר הנה נא שמך ויאמר
למה זה תשא לל שמי ויכרוז
שמי ויקרא יעקב שם המקום
פניאל כי ראתי אלהיס פנים
אל פנים ותניל נפשי ויזרחו
השם שבא אשר יעבר את פוואל
והוא על עז ירכו יעלך לא
יאבדו בני ישראל את עדה הנשו
אשר על כפה הירך עד היום הזה
כיונעב כה ירד יעקב בני הנשו
וישא יעקב עינו וירא והנה
עשו בא ועמו ארבע מאת איש
ויחז את הילדים על לאחועל
רחל ועל שתי השפחות וישט
אתה שפחות ואת ירדיהן
ראשנה ואת אהוילדיה אחו
אחרעס ואת רחל ואת יוסף
אחרעס והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצהו שכע פעמים

ויעקב הלך לרבו ויפגע בו
 מלאכי אלהים ויאמר יעקב
 בא ישראל אסמחנה אלהים
 ויקרא שם המקום ההוא מחנע

וישלח יעקב מלאכים לפניו
 אל עשו אחיו ארצה שעיר
 שדה אדום ויניח אתם לאמר
 כהתאמרו ל ארנל עשו כה
 אמר עבדך יעקב עסלכן גרתי
 ואחר ער עתה ויהי לי שד וחמו
 יצאו ועברו שפחה וישלחה
 להגיד לארנל מציאות בענין
 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר
 באנו אל אחיך אל עשו ונסתד
 לקראתו ארבע מאות איש
 עמו ויירא יעקב מאד ויניח
 ויחין את העם אשר אתו ואת
 הציאן ואת הבקר והנמלים שני
 מחנה ויאמר אסיבוא עשוא
 המחנה האחת והכהו והיה
 המחנה השני ארל פליטה ויאמר
 יעקב אל הלאבי אברהם ואלה

אבי יצחק יהוה האמר אלי שג
 לארנל מולדתך ואיטינה ענין
 קטנותי מכל החסדים ומכל האמת
 אשר עשית את עבדך כי נמקדי
 עברתי אתה הירבן הזה ועתה
 הייתי לשני מחנות יה צילני א
 מיד אחי מיד עשו כי ירא אנו
 אתו פן יבוא ויהכני אס על בני
 ואתה אמרת היטב איטיב עמי
 וישמתי אתו רעך כחול הים
 אישקל איספר מרב ויילן שם
 כליל ההוא ויקחמן הבאביו
 מנחה לעשו אחיו וניסמאתני
 ותישים עשרים רחל ויסמאתני
 ואילים עשרים צמלים מינקות
 ובניהם שלשים פרות ארבעים
 ופריס עשרה אתנת עשרים
 ויערס עשרה ויתקבד עברו
 עדר עדר לברו ויאמר אר עברו
 עברו לפעור ורוחתי שימו בק עור
 ובין עדר ויניח אתה ראשו לאמר
 כי יפגשך עשו אחי וישארכך
 לאמר למי אתה ואנה תלך וימי

אכלתי טרפה לא הבאתי אלין
אנכי אחטנה מידית כקשנה
ננכתיו וסוננכתו לילה הייתי
כיום אכלתי חרבו וקרחה לילה
וחרדתי שנתים עניני זה לי
עשרים שנה כביתך עבדתך
ארבע עשרה שנה בשתינות
וישיש שנים כצאן ותחלה
את משכרת עשרת מנסי
לולי אלהי אבי אלהי אברהם
ופחדתי צחק היה לי כי עתה ריק
שלחתני את עניו את יניע
כפיר אלהי אלהים ויוכח אמי
ויעזר לכן ויאמר אלי יעקב הנפת
בעתו הכנס כעוה צאן צאני
וכל איש אתה ראיה לי הוא
ולבנתים אעשה לך אלהים
אולבנתים אשר ילדו ויעתה
לכה נברחה כרית אעז ואתה
והיה לעד כי עובדי ויקח
יעקב אבן וירימה מצבה ואני
יעקב אבן וקטו אנשים
ויקחו אנשים ויעשו ויאמרו

ישם על הנל ויקרא לו לבן יע
שהרות או יעקב קרא לו גלעד
ויאמר לבן הנל הזה ער בני
ובני היום על קרא שמו גלעד
והמצפה אשר אמרתי עליהו
בני עובדי כינסתו איש מרעו
אסתענה את כעתי ואם תקח
נשים על לבתי אין איש עמו
ראה אלהים ער בני ובני
ויאמר לבן ליעקב הנה גלעדו
והנה המצבה אשר ירית בני
ובני ער הנל הזה ויערה המצו
אם אעל אעבר אליך את
הנל הזה ואם אתה לא תעבר
אלי אתה הנל הזה ואתה מצו
הוא את לרעה אלהי אברהם וצו
נחור וישפטו בנינו אלהי אברהם
וישכני עקב כפחד אביו את
ויזכרתי עקב ובחכתי ויקרא
לאחיו לאכל לחם ואלבנתים
ויליט כהר וישכסלכן בבקם
וינישק לבניו ולבנותיו ויברך
אתהם וילדו וישכסלכן למקמו

יעקב ויקח את אחיו עמו ויחזק
 אחריו רדך שבעת ימים וידבק
 אתו ובהרגל ער ויבא אלהים
 את לבן הארמי כחלם הלילה
 ויאמר לוה שמר לך פן תדבר
 עסי עקב מטוב ער עיווי שג
 לכן אתי עקב ויעקב תקע את
 אהל ובהרגל וכן תקע את אחיו
 בהרגל ער ויאמר לבן ליעקב
 מה עשית ותננכ את לבנותי
 אתכנותי כשכיות חרב למה
 נחבאת לבנותי ונתננכ אתי ולא
 הודת לי ואישלחך בשמחה
 ובשרים כה וכן ער ויאמר
 עשיתני לנשק לבנותי ונתת
 עתה הסכלת עשויי שלא
 ידעו עשות עמכם עו אלהי
 אביכם אמר אלילאמו
 השמר לך מדבר עם יעקב
 מטוב ער עיו עתה הלה
 כי נכספונכספתה לבית אנן
 למה נעבת את אלהי ויען
 יעקב ויאמר ללבן כיראתי

כי אמרת ופן תגזל אתכנותיך
 מעמי עס אשר תמיצא את
 אלהיך לאיחיה נגד אחינוהנו
 לך מה עמדיו וקח לך ול אידע
 יעקב כירחל ננכתסו ויבאלכן
 באהל יעקב ויבא אהל אהו אהל
 שתי האמהתולא מיצאו ויצא
 מאהל לאה ויבא אהל רחל
 ורחל לקחה אתהתרפיסות שנת
 בכרה נמל ותישב על הסוים שש
 לבן אתכל האהל ולא מיצא
 ותאמר אל אביה אל יחרב עיני
 אדני כי לוא אוכל לקוס מפניך
 כדרך נשים לוי ויחפש ולא
 מיצא אתהתרפיסו ויחרל יעקב
 וירבכל בן ויעני עקב ויאמר
 ללבן מה פשע עימה חטאתי
 כיקלקת אחרי יומי שישתאת
 כל בלימה מיצאתמכל כלי
 ביתך שישכנה נד אחי ואחך
 ויוביחובין שנינו וזה עשרים
 שנה אנכי עמך רחל ויעניך
 לא שכלח אילי יצאך לאאג

וללאה השדה אל זאנו ווי אמר
להקרא אה אנכי את פני אביכן כי
אננו אלי כחמל של שסואלה
אכיהיה עמד ויאתנה ירעתן
כי בכל כחי עבדתו את אביכן
ואביכן התל ביו החלה את משנות
עשרת מנסול אותנו אלהים
להרע עמדי ואסכה יאמר נקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן
נקדים ואסכה יאמר נקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן ע
נקדים ווי צל אלהים את מקנה
אביכם ויתקל וייהי ובעת יחס
הצאן ויאישא עינו וארא בחלום
והנה העתדים העלים על הצאן
עקדים נקדים ויברר ווי אמר
אלימלא אלהים בחלום
יעקב ואמר הנני ווי אמר שא
נא ענין וקאה כל העתדים
העלים על הצאן עקדים נקדים
וברר ויברר איתי את כל אשר
לבן עשה לך יאנכי האל בית
אד אשר מי שחת שם מינכה

אשר נדרת לי שסנדר עתה
קום זאמו הארץ הוא אתו שוב
אל ארץ מולדתך ויתען רחל
ולאהות אמרנה לו העוד לנו
חלקונח להבכית אבינו יהוא
נבריותנו שבענו לוכי מכרנו
ויאבל נס אכול את כספנו כי
כל העישר אשר הוציל אלהים
מאבינו לנו הוא אולכנו ויעתה
כל אשר אמר אלהים אליך
עשה ווי קסי עקב וישא את בני
ואת נשי ויעל הנמלים וינהג
את כל מקנהו ואת כל רכשו
אשר רכש מקנה קענו אשר
רכש בפרדן ארס לבוא אלי יחק
אבו ארצה כנען וילכו הרלו
את זאנו ותנכרחל את חתופים
אשר לאכיה וינכבי עקב את
לכלבן הארמי על כל היצרות
כי ברח הוא ויברח הוא וכל
אשר לו ויקסו ויעבר את הנהר
וישס את פניו והק הציער ויעד
ללכבן כיוס השלישי כי ברה

תתקלימאומהאסתעשהל
 הדבר הזה אישונה ארעה צאנ
 אישמריאעמך ככל צאנ היום
 הסרמישם כל שהנקד וטלוא
 וכל שהחוס בכשבים וטלואונק
 בעזיסוהיה שכריווענתה בני
 ערקתיבוסמחקבכתוא על
 שכרילפנך כל אשר אינונק
 וטלוא בעזיסווחוס בכשבים
 נעב הוא אתיויאמר לבןקולו
 יהיכרדריויסרביוסההוא את
 התישיסהעקדיסוהטל איס
 ואתכל העזיסהנקרותוהטלאת
 כל אשר לבןקולו וכל חוס בכשבים
 ויתןכד בעזיווישסדרך שושנת
 ימיסבעווביןועקבויעקברעה
 את צאנ לבןקולו תרתיויקח לו
 יעקבמקלל בנה לחולוועמון
 ויפלכרן פילות לבניתמחשי
 הלכאשר על המקלותוויצ
 אתהמקלות אשר פילנהטס
 כשקתותהמיס אשר תכאן
 הצאנל שתותלנכה הצאנויתמנה

ככאןלשתותוויחמוהצאנאל
 המקלותותלרה הצאנ עקדיס
 נקדיסוטל איסוהכשבים
 הפריריעקבויתןפניה הצאנאל
 עקדוכל חוס בכצאנלכווישת
 לו עדריםלכרוולאשתסעל
 צאנלכוויהיהכל יחסה הצאנ
 המקשרותווישמייעקב את
 המקלות לעיניה הצאנברהטס
 ליחמנהבמקלותווכהעטיף
 הצאנל אישיסוהיה העטפים
 ללכווהקשריםליעקבוויפרן
 האישמאדמארויהילו צאנ
 רבותווישפחותו עבדיסונמליס
 וחמדיסווישמיעאתדכריני
 לבן אמרלקחי עקב אתכל
 אשר לאבעוומאשר לאמנו
 עשה אתכל הככר הוהוידא
 יעקב אתפני לבןוהנה אינו
 עמוכתמור של שוסוויאמו
 יהוה אלייעקב שובאל ארץ
 אבותיך ולמולדתך ואתה עמך
 וישלחי עקבויקרא לרחל

ולפה שפחת לאהבן שני לעני
ותאמר לאהבא שדיכא שזוני
בעתותקרא את שמו אשר
וילך אובן כימיקער חטים
וימנא דוד איסכ שרה ויבא את
אל לאה אמותאמר רחל אל
לאה תענא לי מדודאי בעד
ותאמר לה המעטקחתך את
איש יולקחתנסאת דוד אימי
ותאמר רחל לבן ישכב עמך
הלילהחתהוד איבעד ויבא
ועקבמן שרה בערבות צא
לאהל קדאתותאמר אלימנא
מישכוד שכרתך כדוד איבע
וישכב עמה כלילה הוא וישמע
אלהים אל לאה ותהר ותלד
ליעקב בן חמישי ותאמר לאה
נתן אלהים שכרי אשר נתתי
שפחת לי איש ותקרא שמו
יששכר ותהר עיר לאה ותלד
בן שישל יעקב ותאמר לאה
זכרני אלהים אתיזכר טוב
הפעם יוכלני איש כי ילדתי

לוי ששה כנסותקרא את שמו
וכלן ויזאחר ילדה כתותקרא את
שמה דינה ויזכר אלהים את
רחל ויישמע אליה אלהים ויפתח
את רחמה ותהר ותלד קנותאמר
אסף אלהים את חרפתתי ותקרא
את שמו יוסף לאמר יסוף יהוה
ליבן אחר ויהי כאשר ילדה
רחל את יוסף ואמר יעקב אל לבן
שלחניו אלכה אל מקומי ולא
תנה את נשיו את ילדי אשר
עבדתי אתך כהוואל כהני אתה
ודעת את עבדתי אשר עבדתי
ויאמר אליו לבן אסנא מינאתי
חן בעיניך נחשתני וכרכני יהוה
בעלך ויאמר נקבה שכרך עלי
ואתנה ויאמר אליו אתה ידעת
את אשר עבדתיך ואת אשר
היה מקנך אתי כי מעט אשר
היה לך לפני פרץ לדבויבך
יהוה אתך לרגליו עתה מתי
אעשה נוסאגב לביתי ויאמר
מה אתך לך ויאמר יעקב לא

מלדתו ותר ארחל כיל אילדה
 ליעקב ותקנא רחל באחתה
 ותאמר אלי יעקב הבה לי בנים
 ואם אין מתה אנכי ויחר אף
 יעקב כרחל ויאמר הן תאמרי
 אנכי אישר מנע ממך פרי בטן
 ותאמר הנה אמת כי בלה בא
 אלי הוולד על פרסו אכנה גם
 אנכי ממנה ונתקלו את בלהה
 שפחתה לאישה ויבא אקיה
 ויעקב ונתהר בה והולד ליעקב
 בן ויתאמר רחל דנוע אלי הסוגם
 שמע עקב לוייתן לי בן על כן
 קראה שמור ויתקר עור ותלד
 בלהה שפחת רחל בן שני יעקב
 ותאמר רחל נפחולי אלהים
 נפתלתי עם אחתי גם יכלתי
 ותקרא שמו נפתל ויתר אלא
 כי עמדה מלדתו נתקח את עולמי
 שפחתה ונתת אתה ליעקב
 לאישה ונתלדו לפה שפחת
 לאה ליעקב בן ויתאמר לאה
 בנד ותקרא את שמו נד ויתלד

לדנס אתו את בעברה אישר
 תעבד עמדי עוד שבע שנים
 אחרות ויעש יעקב כן וימלא
 שבע עונותיו וילך את רחל בתו
 לול אישה וייתן לכן רחל בתו
 את בלהה שפחתה לה לישפחה
 ויבא גם אל רחל ויאהבנס את
 רחל מלאה ויעבד עמו עוד
 שבע שנים אחרות ויורא יהוה
 כי שנואה לאה ויפתח את חמה
 ורחל עקרה ויתהרל אתו וילד
 בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה
 מראיה יהוה בעעיי כי עתה
 יאהבני אישי ויתהר עוד וילד
 בן ותאמר כי שמעיהוה כי
 שנואה אנכי וייתן לי גם אתוה
 ותקרא שמו שמעון ויתהר עוד
 ותלד בן ותאמר עתה הפעם
 ילדה אישי אלי כי ילדתי לו
 שלישה בנים על כן קרא שמו
 לוי ויתהר עוד וילד בן
 ותאמר הפעם אודה את יהוה
 על כן קראה שמו יהודה ותעמד

בא נד

ויאמר לאנוכל עד אשר יאמרו
כל העדר יסוגלו את האבן
מעל פיה הכארוה שקינוה צאן
עודנו מדבר עם סורחל באה
עסה צאן אשר לאכיה פירעה
הוא אוייה כי אשר אה יעקב
אתרחל בתלכן אחי אמוואת
צאן לכן אחי אמווי גשי יעקב
ויגל אתה אבן מעל פי הכאר
הי שק את צאן לכן אחי אמו
וישקי יעקב דחר וישא את
קלו ויכרו ויעקב לרחל כי
אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא
ותריות על אביה ויהי כשמע
לכן את שמע יעקב בן אחתו
וירין לקראתו ויחבק לו וישק
לו ויבא הוא אל ביתו ויספר
ללכן את כל הדברים האלה
ויאמר לו לכן אדעני מיובשרי
אתה וישבע עמו חריש ימים
ויאמר לכן לי יעקב כי אחי אמו
ועבדתני חנם הנדה לי מה
משכרתך יללכן שתי בנות

ישם הנדה לה לאה וישם הקטנה
רחל ויעניל אה רכות ורחל
היתה יפת תארו ויפת מראה
ויאהבי יעקב את רחל ויאמר
איעבדך שבע שנים כרחל נתן
הקטנה ויאמר לכן טוב תתי
אתה לך מתתי אתה לאי שאו
שכה עמרי ויעבד יעקב כרחל
שבע שנים ויהי ובענינו מים
אחרים באהבתו אתה ויאמר
יעקב אל לכן הנה את אשתי
כי מלאני מיואבאה אליה
ויאסר לכן את כל אנשי המקום
ויעישם ששה ויהי כעזר בנין
אתל אהבתו ויבא אתה ארז
ויבא אליה ויתן לכן לה את
זלפה שפחתו לראתו שנתה
ויהי כבקר והנה הוא לאה ויאמר
אל לכן מה זאת עשית לי הלא
כרחל עבדתי עמך ולמה רמתני
ויאמר לכן אי עשה כן
במקומי ולתתה צעורה לפני
הכמדה מלא שבע וזאת נתתה

הארץ אשר אתה שוכב עליה
 לד אתנה ולזר עד יהיה זרעך
 בעפר הארץ ופרצתי מהוקמה
 וינפנה ונפנה ונברכיך כל
 מי שפחתה אדמה וזכור עדי
 והנה אנכי עמך וישמרת בדב
 אשר תלך ויהי שבתך אל
 האדמה הואת מלא אעובד
 עד אשר אסיע שית את אש
 רבתי לך וייקצי עקב משנת
 ויאמר אבן ישיהוה במקום
 הזה ואנכי אירעתי ויירא
 ויאמר מה עורא המקום הזה
 אין זה כי אסכית אל היסוה
 ישערה שמיסיו וישנס עקב
 בכך ויקח את האבן אשר
 שם מראשיתיו וישם אתה
 מצבה וייקשמן על ראשה
 ויקרא את שם המקום ההוא
 בית אלו אלו שם העיר
 לראשונה וירדי עקב נדר לאמו
 אסי יהיה אל היס עמך וישמרת
 בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן

ללחם לאכל ובנך ללכשי
 וישבת כי שקוס אל בית אבי
 והיה יהוה ליל אל היס והאבן
 הואת אשר שמת מצבה יהיה
 בית אל היס וכל אשר תתן לי
 עשר אעשרנו לך וישא עקב
 רגליו וילך ארצה כנען קדס ויא
 והנה בארכי שדה והנה שם
 שלשה עררי צאן רבי ציס עליה
 בימון הכאר ההוא וישקוה עריו
 והאבן נדרה על פיה הכאר ונאט
 שמה כל הערריס ונללו את
 האבן מעל פיה הכאר והישקו
 אתה צאן ושיבו את האבן
 על פיה הכאר למקמה ויאמר
 להם יעקב אחי מאין אתם
 ויאמרו מחרן אנחנו ויאמרו להם
 הירעתם את לבן כנען חורו ואמרו
 ידענו ויאמרו להם שלוסלו
 ויאמרו שלוסו והנה רחל בתו
 באה עסה צאן ויאמר הן עוד
 היוס נדרול לאעתה אסכ המקנה
 השקוה צאן ולכו רעו

ועתה כני שמע עבדך וקוסנח
לך אל לבן אחי חרנה ווי שבת
עמו ימים אחרים עד אשר תשג
חמת אחיך יעד שוב אף אחיך
ממך וישכח את אשר עשית
לווי של חתנו ולקחתך מי שם
למה איש כל גם שנכנס וסאח
ותאמר רבקה אלי יצחק קצת
בחי מפני כנות חתאם לקח
יעקב אישה מכנות חת כאלה
מבנות הארץ למה לי חיים
ויקרא יצחק אלי יעקב ויכרד
אתו ויניחהו ויאמר לו לא תקח
אישה מכנות כנען קוסלך פנה פרי
ארס כיתה כתואל אחי אמך
וקח לך מי שם אישה מכנות
אחי אמך ואל שר יכרד אתך
ויפרד ויכרד והיית לקח עמי
ויתן לך את כרבת אברהם לך
ולד עד אתך לך שתך את ארץ
מגידך אשר נתן אל היסלאנות
וישלח יצחק את יעקב וילך
פרנה ארס אל לבן כתואל

לך
511

לך

הארמי אחי רבקה אם יעקב
ועשו וירא עשו כי כרד יצחק
את יעקב וישלח אתו פרנה
ארס לקחת לו מי שם אישה כי
כרדו אתו ויניחהו ויאמר לו
תקח אישה מכנות כנען וישמע
יעקב אל אביו ואל אמו וילך
פרנה ארס וירא עשו כי כרד
כנות כנען בעני יצחק אביו
וילך עשו אל יי שמעאל ויקח
את מחלת כתי שמעאל כן
אברהם אחות נכיות על נשו
לול אישה

ויצא יעקב מכאר שבע
וילך חרנה ויפגע בכוס וילך
שם כי באה שמי שויקח מאמי
המקוס ויי שם מרא שתו ושנ
במקוסה הוא ויחלם והנה
סלסמי צבאר עהורא שומע
השמימה והנה מל אבי אלהים
על יסו וירד יסכו והנה יחוננו
עליו ויאמר אנה הנה אלה
אברהם אבך ואלחי יצחק

הארץ וברכנו ותיק שיי עבדך
 עמיסוי שתחולד לאמיס תוה
 נכר לאחיר ויי שתחולד כנע
 אמר ארדיך אדור ומכר בנדון
 ויהיבא שד כלהי עקל ברואת
 יעקב ויהי אדני צאי צאי עקב
 מאתפני עקב אכיו עישו
 אחיבא מי צרוני עישנס הוא
 מטעמיסויבאל אכיו ויאמר
 לאכיו יקס אכיו אבל מי צרונו
 בעברת כרכע נפישד ויאמר לו
 יעקב אכיו מי אתה ויאמר אני
 בעד ככר עישו ויחרד יעקב
 חרדה גדלה ערמאדו ויאמר
 אפוא הוא הער צרויבא לו
 ואכל מכל כטרס תכו ואנטו
 נסכרוך יהיה כי שמע עישו את
 דברי אכיו ויעקב עקב גדלה
 וסדה ערמאדו ויאמר לאכיו
 פרכענס אכיו ויאמר בא
 אחיך במרמה ויקח כרכתך
 ויאמר הכי קרא שמו יעקב
 ויעקב עוזה הפעמיסא

ישנה

בכרד עיקל כדור
 ויהי עתה לקח ברכתי
 ויאמר הלא אצלתי ברכה
 ויעני עקב ויאמר לעשו הן
 נכר שמתוולדו את כל אחיו
 עתלול לעבריסודגן ותיריש
 סמכתו ולכה אפוא מה אעשו
 כנע ויאמר עישו אל אכיו
 הברכה אחת הוא אלך אמכרכע
 נסאני אכיו וישא עישו קלוני
 ויעני עקב אכיו ויאמר אליו הן
 משמע הארץ יהיה מושבך
 ומטל השמים מעל ויעחונן
 תחיה ואת אחיך תעבד והיה
 כאשר תרד ופרקת עלומעל
 עו ארדו וישטס עישו את יעקב
 על הברכה אשר ברכו אכיו
 ויאמר עישו בכו ויקרבו ימי
 אבל אכיו אהרנה את יעקב אחי
 וינר לרכה את דברי עישו בנה
 העדלות של חותכדאלי עקב
 בנה הקטן ותאמר אליו הנה
 עישו אחיך מתחסלך להרנן

היע
הספר

שמע בקול אלהים אנכי עשה
אתך ילד נא אלהי נא וקח לי
משם ישע נר יי עניס טריס ואעשה
אתם מטעמים לאכך באשר
אהבוהכ את לאבין ואכל
בעבר אשר יכרך לפע מותו
ויאמר יעקב אל רבקה אמוה
עשו אחי אישי שער ואנכי
איטחלק אורי מי שני אבי
והייתי בענינו כמתענת ענה נאתי
עלי קל להול אברכה וותאמר
לו אמו עלי קלתך בע אך
שמע בקל יולד קח לי יולד ויקח
ויבאר אמוות עש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו ותקח רבקה
את בני עשו וכוונה הנקל החמות
אשר אתה בכיתות לבש את
יעקב כונה הקטן ואת ערת נר
העניס הלבישה על ידיו ועל
חלקת צו אריו וחתן אתה מטעמים
ואתה לחם אשר עשתה כיד
יעקב כונה ויבא אל אביו ואמר
אביו אמר הנני מי אתה בני

ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו
ככרד עשיתי כאשר רבקה אלי
קוסנא שכה ואכלה מיצרי ב
בעבור תכרע נפי שר ויאמר
יעקב אל בני מה זה מהרת למצא
בני ויאמר כי הקרה יהוה אליהן
לפני ויאמר יעקב אל יעקב
נשה נא ואמי שך כנה אתה וה
כני עשו אסל אויניש יעקב
אלי יעקב אביו מי שוה ויאמר
הקל קוק יעקב והיריס ידו
עשו וול אהכירו כיהו ידו כד
עשו אחיו שערותיו וכרהו
ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר
אני ויאמר הנשה לי ואכלה
מיצרי בני למען תכרע נפי שר
וינשלו ויאכלו ויבאו לויין שות
ויאמר אלי ויעקב אביו נשה
נא וישקה לי בני וינשו וישקלו
ורח את ריח בני ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני שדה
אשר כרכו יהוה ויתקן לך
האלהים מטל השמים וישמעני

ויבן ישם מזבח ויקרא בשם יהוה
 וישם אהרן ויכרישם עבדי
 ייחזק באר ויאבד מלך הלך אליו
 מעררו אחות מרעהו ופיל שר
 עבאו ויאמר אלהים יחזקמוע
 באתם אליו ואתם שנאתם אתי
 ותשלחנמאתכם ויאמר ווא
 ראנו כי היה יהוה עמך ונאמח
 תהינא אלה בנינו בנינו ונען
 ונכרתה כרית עמך אסתעשה
 עמנו רעה כאשר לא נגענוך
 וכאשר עשינו עמך רק טוב
 ונשלחך בשלום אתה עתה
 כדוך יהוה ויעש להם משה
 ויאכלו וישתו וישכמו בכקר
 וישבעו איש לאחיו וישלחם
 ייחזקו וילכו מאתו בשלום ויהי
 בשם ההוא ויאבד עבד ייחזק
 ויגדלו ועל אדת הכאר אשר
 חפרו ויאמרו לו מינאנו מים
 ויקרא אתה שבעה על כן שט
 העיר באר שבעה ער היום הזה
 פ

ויהי עשובן ארבעים
 שנה ויקח אשה את יהודית
 בת באר החתיו ואת כישמתנת
 אילן החתנותה ויין מרת רוח
 לייחזק ולרכבה ויהי
 כזקן ייחזק ותכהין עינו ומראת
 ויקח אאת עשובנו הנדל ויאמו
 אליו ובעו ויאמר אליו הנע
 ויאמר הנה נא וקנתי לא ידעתי
 ויסמותיו ויעתה שאנא כליך
 תלידוק שתרו צאה שרה וננו
 לייצרה ויעשה לי מטעמים
 כאשר אהבתיו והכאה לי
 ואכלה בעבור הברך נפשי
 כטרסאמות וורכבה שמעת
 כדבר ייחזק אק עשובנו וילך
 עשוה שרה לצד צד להבא
 ורכבה אמרה אליו עקב בעה
 לאמר הנה שמעתי את אבך
 מדבר אל עשו אחיך לאמר
 הכיאה לייצרה עשה לי
 מטעמים ואכלה ואכר ככה ונע
 יהוה לפנימותיו ויעתה כנני

הוא כיירא לאמר אשתו פן
יהרנני אנשי המקום על רבקה
כי טובת מראה הוא ויהי כנאונ
לו ישם הימים וישקף אבימלך
מלך פלשתים בעד החלון ויא
והנה יצחק מצחק את רבקה
אשתו ויקרא אבימלך ליעזר
ויאמר אך הנה אשתך הוא ואין
אחתי הוא ויאמר אליו יצחק
כי אמרת הפן אמות עלי יהו אמו
אבימלך מהו את עשית לנו
במעט שכב אחד העם את אשתך
והבאת עלינו אש וישו אבימלך
את כל העם לאמר הנונעב איש
הזהוב אשתו מותו מת ויורע
יצחק בארץ ההוא ומצא אנש
הוא אמא השעים ויברכהו
יהוה ויערל האיש וילך הלון
וערל ער פנול מאר ויהי לו
מקנה צאן ומקנה בקר ועברה
רבקה וקנאו אתו פלשתים וכל
הבארת אשר חפרו עבדי אבו
במי אברהם אבו סתמוס פ

אמרת

פלשתים וימלאו סעפר ויאמר
אבימלך אלי יצחק לך מעמנו
כי עצמת ממנו מאד וילך משם
יצחק ויחזק ויחפר וישב שם
וישכי יצחק ויחפר את בארת
המים אשר חפרו בנימי אברהם
אביו ויסתמוס פלשתים אחר ימות אברהם
ויקרא להן שמות כשמת אשקרא
להן אביו ויחפרו עבדי יצחק בעל
וימצאו שם באר מים חיים וירינו עי
נר עסר עי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
ישם הבאר עשק מהתעשקו עמנו
ויחפרו באר אחרת ויריבו גם
עליה ויקרא שמה שטנה
ויעתק מים ויחפר באר אחרת
ולארבו עליה ויקרא שמה
רחוקות ויאמר כי עתה הרחיב
יהוה לנו ופרינו בארץ ויעל משם
באר ישבע עיר אליו יהוה
כל לה ההוא ויאמר אנכי אלו
אברהם אביך אל תירא כי אתך
אנכי וברכתך והרבותי את
ורעד בעבור אברהם עבדי

תולדת

ותלך לרד' שאתה הוה: ויאמר
 יהוה לה שניניי סבכטן וישני
 לאמי סממיען יפרדו ודאס
 מלאסי אמ' קורב' עבר צעדי
 וימלאו מי הלל דתוהנה תומע
 בכטנה וי' צא הר א' שון אדמוע
 כ' וכאדרת' שער ויקראו שמו
 עשו ויאחר יק' וי' צא אחיו וידו
 אחות כעקב עשו ויקרא שמו
 יעקב ויעקבן ש' ש' ש' ש' ש'
 ב' דת' אה' ויער' ל' ה' ה' ה' ה'
 ע' ש' א' י' ש' י' ע' ע' א' י' ש' ה'
 ויעקב איש חסיד וישב אדל' ים
 ויאב' י' עקב את ע' ש' ו' ע' י' נ' ד'
 ב' פ' ו' ו' ר' כ' ק' ה' א' ח' ת' א' ת' י' ע' ק' ב'
 וי' ד' י' ע' ק' ב' נ' ו' י' ד' ו' י' כ' א' י' צ' א' ו' מ'ן
 ה' י' ש' ד' ה' ו' ה' א' ע' י' ו' י' א' מ' ר' ע' י' ש' ו'
 א' ל' י' ע' ק' ב' ה' ל' ע' י' ט' נ' א' מ'ן ה' א' ד' נ'
 ה' א' ד' ס' ה' ו' ה' כ' י' ע' י' ה' א' נ' ב' י' ע' ל' ב'ן
 ק' ר' א' ש' מ' ו' א' ד' ו' ס' ו' י' א' מ' ר' י' ע' ק' ב'
 מ' כ' ר' ה' כ' י' ו' ס' א' ת' כ' ב' ר' ת' ל' י' ו' י' א' מ' ו'
 ע' ש' ו' ה' ה' א' נ' כ' ה' ו' ל' ר' ל' מ' ו' ת' ו' ל' מ' ו'
 ו' ה' ל' י' כ' ב' ר' ה' ו' י' א' מ' ר' י' ע' ק' ב' ה' ש' ב' ע'

ליכוסו וישבעו לו וימכרו את
 בכרתו ליעקב ויעקב נתן לעשו
 לחסונו ויק' עד ש' יסו' אכל וישת'
 ויקסו ל' ד' וי' ב' ע' ש' ו' א' ת' ה' נ' ב' ר' ה'
 ויהי ר' ע' כ' א' ר' י' מ' ל' כ' ד' ה' ר' ע' ב'
 ה' ר' א' ש' ו'ן א' ש' ר' ה' י' ה' ב' מ' י' א' נ' ו' ו' ו'
 וילך י' ע' ח' ק' א' ל' א' ב' מ' ל' כ' מ' ל' ד'
 פ' ל' ש' ת' ס' נ' ב' ר' ה' ו' י' D' R' A' א' ל' י' ו' י' ה' ו' ו'
 ויאמר אל ח' ר' ה' מ' ק' א' ה' י' מ' ח' ש' כ'ן
 כ' א' ר' י' א' ש' R' A' M' R' A' R' D' ע' ו' R'
 כ' א' ק' ה' ו' א' ת' ו' א' ה' ה' ע' מ' ו' א' ע' ו' ע' ו'
 כ' י' ל' ד' ו' R' ע' D' א' ת' ו' A' T' K' R' A' R' O' T'
 ה' A' L' ו' ה' K' M' T' ו' A' T' ה' ש' B' E' A' S' U'
 נ' S' B' E' C' I' L' A' N' R' ה' S' A' M' K' ו' ה'
 ו' ה' R' B' I' T' ו' A' T' ו' R' E' D' ע' D' כ' M' B' C' H' ה' M'
 ה' S' M' I' S' O' N' E' T' T' ו' R' E' D' א' T' K' R'
 ה' A' R' I' C' T' ה' A' L' ו' ה' T' K' R' C' H' ו' R' E' D'
 כ' L' N' O' I' ה' A' R' I' ו' י' C' K' B' A' I' S' R' S' M' E'
 A' N' R' ה' S' K' L' ו' י' S' M' R' M' S' M' T' ו'
 M' I' C' O' T' ח' K' O' T' ו' T' O' R' T' ו' י' S' B'
 ו' י' C' H' K' B' N' R' ו' י' S' A' L' O' A' N' S' I'
 ה' M' K' O' S' L' A' I' S' T' ו' י' A' M' R' A' C' H' T' I'
 ו' ה' ל' י' כ' ב' ר' ה' ו' י' א' מ' ר' י' ע' ק' ב' ה' ש' ב' ע'

ואבידעו אל דעה כל אלה בני
קטורה ויתן אברהם את כל אשר
לו ליעקב וכל בנה פילגשסאשו
לאברהם נתן אברהם מתנת
וישלחם מעל יעקב בעביונו
חיקרמה אל ארץ קדם ואלה
ימי שניחיי אברהם אשר חי
מאת שנה וישבע עם שנה וחמש
שנים וינועו עימת אברהם בשנה
טובה וקווי שבעי אסף אל עמיו
ויקברו אתו יעקב וישמעאל
בנו אל מערת המערה אל
שדה עפרון בן עתרה ויש
על פני מראי שדה אשר קנו
אברהם מאת כנענת שמקנו
אברהם ושרה אשתו והיו
אחרימות אברהם ויכרו אלוי
את יעקבנו וישבי יעקב עם
באר שבע
ואלה הולדת יעקב וישמעאל בן
אברהם אשר ילדה הגר
עבדית שפחת שרה לאמות
ואלה שמות בני ישמעאל

בשמתם לתולדתם סנני ישמעאל
נכית וקדרו אדבאל ומכישם
ומישמעורו מהו מישא חרה
ותימא יטור נפי שוקרמה אלה
הסכני שמעאל ואלה שמות
בנצריהם סוכטרתם שנים
עשר נשיאם ל אמתם ואלה
שני חיי שמעאל מאת שנה
וישבע עם שנה ושבע שנים
וינועו עימתו אסף אל עמיו
וישבעו מחוילה עד שור אשר
על פני מראי סכאכה אשורה
על פני כל אחיו נפלי
ואלה הולדת יעקב ויתקבן אברהם
אברהם הוליד את יעקב ויהי
יעקב בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי
מפקן ארם אחות לרבקה ארמי
לולא שהיו יעקב ויעקב ליהוה
לנכח אשתו כי עקרה הוא
וייעתר לו יהוה והתרה רבקה
אשתו ויתר צניו בעם סקנו
ותאמר אסקולכהוה אנכי

באשר רכב יהוה ויהי באשר
 שמע עבד אברהם את דבריהם
 וישתחו ארצה ליהוה ויניח
 העבד כל יכסו וכלי זכוכת
 ויתן לה כקה הומנדנת על אחוה
 ולאמה ויאכלו וישתו הוא
 והאנשים אשר עמו וילינו
 ויקומו בבקר ויאמר שלחני
 לארצי ויאמר אחיה ואמת שני
 הנער אתנו ימים או עשור אתו
 תלך ויאמר אל הס אל תאחר
 אתנו יהוהה צלי חרדכי שלחני
 ואלכה לארצי ויאמר ונקרא
 לנער ונשא אלה את פיה ויקרא
 לרבקה ויאמר אליה התלכי
 עסה אישה והותאמר אלה
 וישלחו את רבקה אחת סואת
 מנקה ואת עבד אברהם סואת
 אנשיו ויכרכו את רבקה ויאמרו
 לה אחתנו אתה ייל אל פיו ונכה
 וירישור עך את ישער שנאיו
 ותקס רבקה ונערתיה ותרכנה
 על הנמלים ותלכנה אחרי האיש

ויקח העבד את רבקה וילך
 ויצחק בא מבוא באר לחירא
 והוא איש שכב בארץ הנעב ויצא
 ויצחק לישוח בשרה לפנות עת
 וישא עינו ויראוהו הנמלים
 באים וותישא רבקה את עינה
 ותרא אתו ויצחק ותפל מעונו
 ותאמר אלה עבדמי האיש
 הלזה הלך בשרה לקראתו
 ויאמר העבד הוא ארני ותקח
 היצני ותתכסי ויספר העבד
 לויצחק את כל הדברים אשר
 עשה ויבאה ויצחק האלה
 שרה אמו ויצחק את רבקה ותו
 לול אישה ויאכה וינחסי צחק
 אחרי אמו
 ויסף אברהם ויקח אישה שמה
 קטורה ותלד לו את זמרון את
 יקישון את מדון ואת מדון ואת
 יישבון ואת ישוח ויקישון ילד
 את ישכב ואות דרון ובעדרון
 אישור סולטוישם וראמים
 ובעמדון עיפה ועפר וחנך

והלד ישראל אשת אדני בן
לאדני אחרי וקנתה ויתקלו את
כל אשר לו וישבעני אדני לאני
לא תקח אשה לבני מבטת
הבנני אשר אנכי ישבענאני
אסלא אל בית אביתך ואל
מי שפחת וולקחת אשה לבני
ואמר אל אדני אלילא תלך
האשה אחרי ויאמר אלי יהוה
אשר התהלכת לי לפניו ישלה
מלאכו אתך והגליח דרכך
ולקחת אשה לבני ממי שפחת
ומכית אביי אותך מה מאלתיכי
הביא אל מי שפחת ואל איתנו
לך והייתקי מאלתי ואלא היום
אל העין ואמרי יהוה אלהי אדני
אברהם אסי שרנא מעליח
דכיא אשר אנכי הלך עליה
הנה אנכי ניצב על עין המיסוהו
העלמה היצאתל שאבואמו
אליה השקיני נא מעט מים
מכדך ויאמרה אלי גם אתה
שתהונס לגמליך איש אב הוא

האשה אשר הוכיח יהוה לבן
אדני אני טרס אכלה לרוב
אל לכוהנה רבקה יצאתונה
על שבמהו חדר העינהות שא
ואמר אליה השקיני נא ותמהו
ותורר כדה מעליהות אמר שמה
ונסמליך אישקה הוא שתונס
הנמליסה שקתה ויאישאל
אתה הוא אמר כתמי אתות אמר
כתבתו אל כן עחור אישר לדה
לומלכה הוא איסהננס על אפה
והצמיריס על ידיה ואקד
ואישחחה ליהוה ואכרד את
יהוה אלהי אדני אברהם אשו
הנחני כדרך אמת לקחת את
כתאחי אדני לבני וועתה אם
ישכס עישיס חסד ואמת את
אדני העדול ואלא העדול
ואפנה עלי מיין או על שמאל
וייעל כן וכתו אלו אמרו מיהו
יצאה רכר לאנוכל דבר אליך
רע או טוב הוסיקה לפעך
קח לדותהי אשה לבן אדניך

יד עהו חרד העינהו חמלאנו
 ותעל וירן העבד לקראתה
 ויאמר הנמי איני נא מעט מי
 מכרד יותאמר שתה אדני ותמו
 ותדר כדהעל ירהו תשקהו
 ותכל להישקתות אמר גם
 למליך אישא בעד אס כלו
 לשתתות מהרות ער כדהאל
 הישקתות רין עוד אל הכאר
 לישאבות שאכלכל גמליו
 והאי שמי שתאהלה מחריש
 לדעתה עליה יהוה דרכו אס
 לא יויהי כאשר כלו הנמלים
 לשתות ויקחה האי שנים זהב
 בקעמי שקלו וישני צמידים על
 ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר
 בתמי אתה עדינא לי הישבת
 אכר מקוס לנו לין ותאמר
 אליו כתכתואל אנכי בקמלכה
 אישר לרהל נחור ותאמר אליו
 נסתקנס מספוא רב עמענם
 מקוס ללון ויקדה האי שווי שתחו
 ליהוה ויאמר כרוך יהוה אלהי

אדני אברהם אשורלא עוב
 חסדו ומתו מעס אדני אנכי
 כדרך נחני יהוה כית אחי אדני
 וחרין הנער ותנד לבית אמה
 כדכריס האל היו רבקה אח
 וישמולבון וירין לבן אל האיש
 החוניה אל העין ויהי כראת את
 הנסואתה צמידים על ידי אחות
 וכשמעו את רבקה אחות
 לאמר כה דבר אליה אי שווינא
 אלהאי שוונה עמר על הנמלים
 על העין ויאמר כווא כרוך יהוה
 למה תעמר כחויין ואנכי פנתי
 הבית ומקוסל נמלים ויבאה איש
 הביתה ויפתח הנמלים ויתתכן
 ומספואל נמלים סומים לרחץ
 רעיו ורנליה אנשים אישר אהו
 ויישם לפנעו לאכל ויאמר לא
 אכל עד אס דכרתו דכריו יאמר
 דכריו יאמר עבר אברהם אנכי
 ויהוה כרך את אדני מאד ויעל
 ויתלו נאן ובכרו בסף וזהב
 ועבריסו שפחתו נמלים וסחנתי

77

וישם

ויאמר אברהם אל עברון וקח
ביתוהם של כל אשרו שנים
נאידך תחת ירכמי ואשבעך
ביתוהאלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח אישה
לבעמבנות הכנעני אשר אני
יושב בקרבן כי אל ארצו אל
מולדתו יתן ולקחת אישה
לבעל יצחק ויאמר אלוהעני
אולי לא תאבה האשה הללנת
אחרי אל הארץ הואתה השב
אשכ אתכך אל הארץ אשר
ינאתמי שסוי אמר אליו
אברהם שה שמר לך פן תשיב
אתכע שמה יהיה אלהי השמים
אשר לקחנמבית אביו מארץ
מולדתו אשר דבר ליו אשר
נשבע ליל אמר לזרעך אתן
אתה ארץ הואתה ואישלח
מלאכול פנעך ולקחת אישה
לבעמי שסוי אסל אתאבה האשה
ללכת אחריך ונקיתמי שנעתו
זאת רק אתכעל אתי ששמה

וישסה עבר את ירוחחת ירח
אברהם ארצו וישבע לו ער
הדבר הזה ויקחה עבר עשוה
נמליס מגמלי ארצו וילקח
טוב אדנו בדרו ויקסו יד אל
ארסנה רים אל עיר נחור ויבן
הנמליס מחוץ לעיר אל באר
המיס לעת ערב לעת ינאת
השאתו ויאמריהוה אלהי
אדע אברהם הקרהנא לפני
היוסו עישה חסד עם ארנע אמות
הנה אנכי נבעל עין המים
וכנות אנשי העיר ינאתל שאנ
מיסו יהיה הער אשר אמר
אליה הטינא בדרו אשתו אמתו
ישתהונס מגמליך אשקה אתה
הכחתל עברך ליי עקובה אדע
כיע שיתחסד עם ארני ויהם
הוא טרס כל הרבו והנהדבקה
ינאת אשר ילדה לבתו אלכין
מלכה אשת נחור אחי אברהם
וכדה על שבעה וזהנער טבת
מראה מארבתו הוא איש לא

לאמר לוי שמענו ארבע נשיא
 אלהיס אמה כתוב כמבחר
 קברו קבר את מתד אי שמענו
 את קברו לאיכלה ממנו מקנו
 מתד ויקס אברהם וישתחו
 לעסה ארץ לבני חת וידבר
 אהם לאמר אסיש אתנו פשוט
 לקבר את מתד מלפני שמענו
 ופנינו ליכעפרון כן צחרו יתן
 לי את מערתה מכפלה אשר
 לוא אשר בקעה שרה בכספ
 מלאיתנונה לי כתוב כסל אחות
 קבר ועפרון ישכבתו בני
 חתני עין עפרון החתי את אנתם
 כאוניכני חתל כל באי שער
 עיר ולאמר לא ארבע שמענו
 השרה נתת לך והמערה אשר
 בולד נתתיה לעיני בני עמי
 נתתיה לך קבר מתד וישתחו
 אברהם לעססה ארץ וידבר
 אל עפרון כאונעס הארץ
 לאמר אדאס אהלו שמענו
 נתת כספה השרה קח ממני

ואקברה את מתד שמה ויען
 עפרון את אברהם לאמר לו
 ארבע שמענו ארץ ארבע מאת
 שקל כסף בנינו ובינד מה הוא
 ואת מתד קברו וישמענו אנתם
 אל עפרון וישקל אברהם
 לעפרון אתה כסף אשר דבר
 באוניכני חת ארבע מאות
 שקל כסף עבר לסחר ויקס
 שרה עפרון אשר במכפלה
 אשר לפני מראה שרה
 והמערה אשר בוכל העין
 אשר בשדה אשר בכל בני
 סביב ויל אברהם למקנה לעיני
 בני חת כל באי שער עירו
 ואחר יקבר אברהם את
 שרה אשתו אל מערת שרה
 המכפלה על פני מרא הוא
 חדרון בארץ בני עין ויקס השרה
 והמערה אשרם לאברהם
 לאחות קבר מאת בני חת
 ואברהם וקובא פנים
 ויהוה פדר את אברהם בכל

אלתשלחידךאלהנערואל
תעשלומואומהכיעתהירעני
מייראאלהיסאתהולאחשנת
אתכנךאתיחידךממניוישא
אברהםאתענינווירא והנה
אילאחרנאחוכסךבקרנו
וילךאברהסויקחאתהאיל
ויעלהוילעלהתכתכנוויקרא
אברהסשסהמקוסהואיהו
יראהאשריאמרהיוסכהריוו
יראהויקראמלאךיהוהאל
אברהסשנתמןהשמיםואנו
בנישבעתינאסיחוהכייען
אשרעשיתאתהדבר הזה פרי
ולאחישבתאתכנךאתיחידך
ככרךאברכוהרכה ארבה
אתורעךככוכבי השמיםונחול
אשרעלשפתהיסוירשווען
אתשעראיכיווהתכרכונות
כלנוייהארץעקב אשר
שמעתפקליווישבאברהסא
נעריוויקמווילכו יחדו אל
בארשבועוישב אברהסבאר

שבע
ויהי אחרי הדברים האלה וינז
לאברהם לאמר הנה ילדה
מלכה נסה הוא כנעסל נחור אחיו
אתעין ככרו ואתכו אחיו
ואתקמואל אבי ארם ואת
כשרו ואת חו ואת פלר שואת
ידלה ואת כתואל וכתואל ילד
את רבקה שמה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהס ועל
ופילגשוו שמרה אומה ותלד
נסהוא את טבחואת נחסואת
תחישואת מעכה
ויהיו חיי שרה מאה שנה
ועשרים שנה וישבע שנים
ישנה חיי שרה ותמת שרה ענין
ארבעהוא אחר כקון בארץ כנען
ויבא אברהם לספר לשרה
ולכתה ויקס אברהם מעל
פני מתו וידבר אל בני חתלאמו
נרותו שב אנכי עמכם תנו לי
אחות קבר עמכם סוא קברה מני
מלפני ויענו כעחת את אברהם

המקום מרחקו ויאמר אברהם
 אל עריו שכולם ספה עם
 החמור ואני והנער נלכה עד
 כהונשחחוהו ונשורה אלינו
 ויקח אברהם את עני העלה
 וישם על יצחק בעו ויקח ברו
 אתה איש ואתה מאכלתו ויתן
 שניהם יחדיו ויאמר יצחק א
 אברהם אביו ויאמר אביו אמר
 הנני בעני ואמר הנה האיש
 והעניסו איה השה לעלה
 ויאמר אברהם אלהים יראו
 לזה השה לעלה בעו ולכו שנות
 יחדו ויבאו אל המקום אשר
 אמר ליה אלהים ויבן ישם
 אברהם את המזבח ויערף את
 העניסו ויעקב את יצחק בנו
 וישם אתו על המזבח מפני
 לעניסו וישלח אברהם את
 ידו ויקח אתה מאכלתו שחט
 את בנו ויקרא אליו מלאך
 יהוה ויאמר אלהים ויאמר
 אברהם ויאמר הנני ויאמר

על כן קרא למקום ההוא באר
 שבעמי שם שבעו שניהם
 וכרתו ברית באר שבעו ויקט
 אבימלך ופיל שר עבדו וישו
 אל ארץ פלשתים וישעאש
 כבאר שבעו ויקרא שם כישם
 יהוה אל עולם ויער אברהם
 בארץ פלשתים וימסר בם

ויהי אחר הדברים האלה ויהי
 והאלהים נסה את אברהם ויאמר
 אליו אברהם ויאמר הנני ואת
 קחנא את בני את יחידך אשר
 אהבת אתי יצחק וקולך אל
 ארץ המדיה והעלהו ישם
 לעלה על אחד ההרים אשר
 אמר אליך וישכם אברהם
 בבקר ויחכש את חמרו ויקח
 את שני עריו אתו ואת יצחק
 בנו ויקבע עני עלה ויקסו
 אל המקום אשר אמר לו
 האלהים בנסה שלי וישו
 אברהם את עניו וירא את

לאמר אלהים עמן בכל אשר
אתה עשה ויעתה שבעה
ליב אלהים הנה אסתשקר
ליו לענול וכדי כחסד אשר
עשיתי עמן תעשה עמדי
ועסה ארץ אשר נרתה בה
ויאמר אברהם אנכי אשבע
והוכח אברהם את אבימלך
על אדות כבאר המים אשר
נלו עבדי אבימלך ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה
את הדבר הזה ונסאתה לא
הנדת ליונס אנכי לא שמעתי
כל תיהווס ויקח אברהם צאן
ובקר ויתן לאבימלך ויבנות
שניהם כרית ויניב אברהם
את שבע עבב ששתה צאן ליונס
ויאמר אבימלך אל אברהם
מה הנה שבע עבב ששתה אלה
אשר העבבתי לך ויאמר
כי את שבע עבב ששתה תקח
מדי כעבור תהיה ליליעה
כי חפרתי אתה כבאר הזאת

באר שבע ויכלה מים מן החמת
ותשלך אתה ליד תחת אחד
השיחס ותלך ותישכל המנונו
הרחק כמטחויק שיתביאמו
אל ארצה כמותה ליד ותשב
מנודותי שא את קלה ותכר
וישמע אלהים את קול הער
ויקרא מלאך אלהים אל הנר
מן השמים ויאמר להמה לך
הנר אל תיראי כי שמע אלהים
אל קול הער באשר הוא שמי
קומי שאי אתה הער והחויק
את ירך כפי לנני נדול אשמיני
ויפקח אלהים את עיניה וחורא
באר מים וילך ותמלא את
החמת מים ותשק את הער
ויהי אלהים את הער ויגדל
וישב כמדבר ויהי רכה קשת
וישב כמדבר פארן ותקח לו
אמו אשה מארץ מצרים
ויהי כעתה הוא ויאמר אבימלך
ופיכל אשר יניב אור אברהם

צאן ובקר ועבדים וישפחות
 ויתקל אברהם וישכב לו את שתי
 אישתיו ויאמר אבימלך הנה
 אני עילפניך כטוב בעיניך שני
 ולישרה אמרה הנה נתתי אלה
 כסף לאחידה הנה הוא אלה כסות
 עיני כל אשר אתך ואת בני
 ונכחת ויתפלל אברהם אל
 האלהים וירפא אלהים את
 אבימלך ואת אישתו ואמהתו
 וילדו כי ער ער יהוה בעד
 כל רחם לכת אבימלך על דעתו
 ישרה אשת אברהם
 ויהוה פקד את ישרה
 כאשר אמרו ויש יהוה לשת
 פאשר דבר ויתלד לשרה
 לאברהם בן זקנו ולמועד אשר
 דבר אתו אלהים ויקרא אמונו
 את שם סבנו הנולד לו אשר
 ילדה לו ישרה ויקר וימל
 אברהם את יצחק בנו בן שמונת
 ומיסכא אשר צוה אתו אלהים
 ואברהם נקרא את שנה בנה ויהוה

לו את יצחק בנו ויתאמר ישרה
 יצחק עשה לי אלהים כל השמע
 יצחק לי ויתאמר מי מלך לאנתי
 היניקה כעם ישרה כי ילדתני
 בן זקננו ויגדל הילד ויגמל
 ויעיש אברהם משרה גדול
 כיום הגמל אתי יצחק ויתרא
 ישרה את בן הנרה המצרי תאשו
 ילדה לאברהם מיצחק ויתאמו
 לאברהם נר שהאמה הזאת
 ואת בנה כיל אייר שבנה אמו
 הזאת עסקנו עמי יצחק וירע
 הדבר מאד מצונו אברהם על
 אודת בנו ויאמר אלהים אל
 אברהם אל ירע בעיניך על
 הנער ועל אמתך כי אשורתי
 אליך ישרה שמע עבד קולה כי
 כי יצחק יקר אלה ורעותם את
 בנה אמה לנו אישי מעפוש
 הוא וישישם אברהם בכר
 ויקח לחם וחתמת מיסותן אל
 הגר שם על שכמה ואת הילד
 וישלח הילד ויהי עבד כמדבר

ותהרין שתי כנות לוט מאביהן
 ותלד הכבירה בן ותקרא שמו
 מואב הוא אבי מואב עד היום
 והצעירה נסה הוא ילדה בן ותקרא
 שמו בן עמי הוא אבי בני עמון
 עד היום ויסע משן
 אברהם ארצה הנגב וישב בן
 קדש ובן שור ובן כנרד ובן אמר
 אברהם אל שרה אשתו אתי
 הוא ייטל אכיל מקדשו
 ויקח את שרה ויבא אל היסא
 אכיל בן חלוס הוה ילדו אמר
 לו הנדמת על האישה אשר
 לקחתו הוא בעל תבעל ואכיל
 לא קרב אלי הוה אמר אדני הוה
 נס צדיק תהרנ הלוא הוא אמר
 לי אחתי הוא והיא נס הוא
 אמרה אחי הוא אכיל בני עמון
 כפי עיני ואתו אמר אליו
 האל הוה אכיל נס אמר ידעתי
 מכתסל בכך עיני ואתו אמר
 נס אמר אותך מחטולי יעל כן
 לאנתתי לנני עליה ויעתה

השב אשתה איש בני נכא הוא
 ויתפלל בעדך ותי הוה אס איק
 מי שבר עיני מות חמות אתה
 וכל אשר לך וישכס אכיל
 כפקדו ויקרא לכל עבריו וידבר
 את כל הדברים שהאלה באו עמו
 וידבר אה אביס מאד ויקרא
 אכיל לך אברהם ויאמר לו
 מה עשית לעומה חטאת לך
 מהכאת עלי ועל ממלכתי
 חטאתה גדלה מעיני אש
 לא יעשו עיני עיני עמדי ויאמר
 אכיל לך אל אברהם מה ראית
 כי עשית את הדבר הזה ויאמר
 אברהם כי אמת תירק אין
 יראת אלהים כמקום הוה ווהו
 על דבר אשתו ונס אמנה אחתי
 כתאבי הוא אך לא כתאמי ותי
 ליל אישה ויהי כאשר התעו
 אתי אל הוה מכתאבי אמר
 להוה חסדך אשר תעו עיני
 אל כל המקום אשר נכא שפה
 אמר לי אחי הוא ויקח אכיל

ויהי כשחת אלהים את ערי
 הכנר ויזכר אלהים את אברהם
 וישלח את לוט מתוך ההפנה
 בהפך את הערס אשר ישב
 בהן לוט ויעל לוט מצערות
 בהן וישתי כנתו עמוכי ירא
 לישבת בצערות וישכב במעה
 הוא וישתי כנתו ותאמר הנני
 אל היצירה אכנו וקוואיש
 אין בארץ לכו אליו כדרך
 כלה ארץ לכה נשקה את אנו
 ויונשכבה עמו ונחיה מאנו
 זרעיות שקין את אכיהן וין
 בלילה הוא ותכא הכנר חותש
 את אכיה ו לא ידע בשכבה
 ובקומה ויהי ממחרת ותאמר
 הכנר אל היצירה הן
 שכבתי אמיש את אכיה נשקנו
 ויננס הלילה ובאי שכבי עמו
 ונחיה מאנו זרעיות שקינו
 בלילה הוא את אכיהן וין
 ותקסה היצירה ותשכב עמו
 ולא ידע בשכבה ובקומה

להמלטה הרה פן דבק עהו
 ומתי הנה נא העיר הוא תקנו
 לנו שמה הוא מי צד אנ
 אמלטה נא שמה הל אמ צד
 הוא ותחונפ שי ויאמר אריו
 הנה נישאתי פנך נס לדרוה
 לכה ויהי הפכי את העיר אשר
 הכרתו מה המלט שמה כי
 לא אוכל לעשות דבר עד נא
 שמה על כן קרא שם העיר
 יצירה שמי שיצא על הארץ
 ולוט בא יצירה ויהו המטו
 על סדסו על עמדה נפרית
 ואיש מאת יהוה מן השמים
 ויהפך את הערים האלו את
 כל הכנר ואת כל ישיבי הערים
 ויצמח האדמה ותכט אשתו
 מאחריו ותהי ניצמח וישנ
 אברהם כבקר אלה המקוס אשר
 עמד שם את פני יהוה וישקו
 על פני סדסו ועמדה על כל
 פני ארץ הכנר ויראוהו על
 קיטרה ארץ מקיטר הכנר

ויקראו אל לוט ואמרו לו
איה האנשים אשר באו אליך
הלילה הזה ציאם אלנו ונגדעו
אתם וציא אלהם לוט
הפתח והיה לתסגר אחת
ויאמר אלנא אחי חרעני חנה
נאלל שתי בנות אירלא ירעו איש
או ציאהנא אתה אלסו עשן להן כפסוב
בעינכסו קלאנשים האל
אלתעשו רמר כיעל קבאו
ביד קרתו ויאמר ונשחלה
ויאמר והאחר באלנו ונשפט
ישפוט עתה נר עלך מהם
ויפצרו באיש בלוט מאד וישו
לישבר הירדתי וישקחנה אנשי
אתו סוסי אואת לוט אליהם
הביתה ואת הירדל תסגור ואת
האנשים אשר פתחה הביתה
כסעורום מקטן ועד גדול ואל
למי ציאה תחיו ויאמר הה אנשי
אל לוט ערמלך פתחתה ונען
ובעתוד וכמי אשה לך בעיה ונא
מן המקום כי מי שחלה צנתו

אתה מקום הזה מיט לה עשן
את פני יהודה וישלחני יהודה
לישחתי וציא לוט וידבר אל
חתנו ולקח בנותיו ואמר קמו
ציאומן המקום הזה כי משחת
יהוה אתה עירו ויהי כמי עסק
בעיני חתניו וכמוה שחלה עלו
ויאיינה מל אכיס כלוט לאמו
קוסקה את אשתו ואת שתי
בנותיה ונציאתה פתח ספה מן
העיר וייתמהמה ויחזיקה
האנשים כידו וכיד אשתו
וביקר שתי בנותיו בחמלתיהו
עליו וציאהו ונעחו מחוץ
לעיר ויריבהו ציאם אתם
החוינהו אמר המלט על
נפישך אל חכשט אחר ידו אל
תעמר בכל הכפר ההרה המלט
פנת ספה ויאמר לוט אליהם
אלנא ארני יהנהנא מי צא
עבדך חן בעיני ענותך לחסוך
אשר עשית עמדי להחיות
את נפשי ואנכי לא אנכי

ואל תילדבר אל ארבע אולי
 ימי צאון שם עשרים וי אמו
 לא אישחית בעבור העשרים
 ויאמר אל תילדבר אל ארבע אולי
 ואל תילדבר אל ארבע אולי
 ימי צאון שם עשרה ויאמר
 לא אישחית בעבור העשרה
 וילך יחיה כאשר בילה לדבר
 אל אברהם ואברהם שב
 למקומו ויבאו שניהם למצות
 סדום בערב ולוט ישב בשער
 סדום וירא לוט ויקסל קראתם
 וישתחו אפים ארצה ויאמרו
 הנה נא ארבע סודו נא אלה בית
 עברכם וליעוורח וזרנו לכם
 והישכחם והלכתם לדרככם
 ויאמרו לא כי ברחוב נלך
 ופיצרכם מאד ויסרו אליו
 ויבאו אל ביתו ויעשו להם
 משתה ומצות אפה ויאכלו
 טרסי שבעו אנשי העיר
 אנשי סדום סכו על הבית
 מנעו וקבל העם מקצה

ולא תשאל מקום למעון חמש
 הצדיקים אשר בקרבה חללה
 לדמע שתכבד הוה להמית
 צדיקים ששעו והיה כי צדיק
 כרשע חל להלך השפט
 הארץ לא יעשה שפט
 ויאמרו הוה אם צאנסו
 חמישים צדיקים בתוך העיר
 ונשאתי לכל המקום בעבורם
 ויען אברהם ויאמר הנה נא
 הוה אל תילדבר אל ארבע אולי
 עפר ואפר אולי יחסדו חמש
 הצדיקים חמשה התישחית
 כחמשה את כל העיר ויאמר
 לא אישחית אם צא שם
 ארבעים וחמשה ויסף עור
 לדבר אליו ויאמר אולי ימצא
 שם ארבעים ויאמר לא
 אעשה בעבור הארבעים
 ויאמר אל תילדבר אל ארבע אולי
 ויאמרו הוה אם צא שם
 ויאמר לא אעשה אם צא
 שם שלשים ויאמר הנה

ישראל אמר לא יצחקתי כי
יראה ויאמה לא כי יצחקתי
ויקמומי שם האנשים וישקו
על פני סדסו אברהם הלך עם
לישראל ויהוה אמר המנקה
אני מאברהם אשר אני עשה
ואברהם היו יהיה לנו נדול
ועונוסונכרכיב כל בני הארץ
כי ידעתי ולמען אשר יצוה
את בניו ואת בנותי אחריו ושמו
דרד יהוה לעשות צדקה
ומישפט למען הביא יהוה על
אברהם את אשר דבר עליו
ויאמר יהוה וצקתסדסו עמו
מרכה וחטאתס כי כבדה מאד
אברהם ואראה הכי צעקה
הנאה אלי עשוכלה ואם
לא אדעה ויפנימי שם האנשים
וילכו סדמה הוא אברהם עותה
עמד לפני יהוה ויניש אברהם
ויאמר האף תספה צדיק עני
רשע אולי ישחמישים צו
צדיקס כחוד העיר האף תספה

וימחה אפרהס חאהלה אל
ישראל ויאמר מה דישראל שסאני
קמחס לתלו שיועשי ענות
ואל הבקר רין אברהם ויקחנן
בקר רד וסוכות אל הער
וימהר לעשות אתו ויקח חמא
וחלכו בה בקר אשר עשה
ויקח לפניסו והוא עמד עליהם
חחה עין ואלו ויאמרו אליו
איה ישראל אשר ויאמרה
כאהל ויאמר שוב אשוב אל
כעת חיה והנה בן לישראל אשם
וישראל שמעתי פתחה האלו והוא
אחריו ואברהם וישרה
וקניס כאיס כי מיס חרל להיות
לישראל ארחכניסים ותצחק
ישראל בקרבה לאמר אחרימות
היתה לי ערנה וארע וקני
ויאמר יהוה אל אברהם סלפה
זה יצקה ישראל אמר האף
אמנס אל רואני וקנתי הילא
מיהו חרברל מיעד אשוב אלך
כעת חיה ולישראל הכין ותכחש

והיתה לנו סמל כי עמי סמנו
 יהיו ויפל אברהם על פניו
 ויצחקו אמר כל בנה לנפשו
 שנה יורד ואם שרה הבת
 תשיעם שנה תלד ויאמר
 אברהם אלהי אלהים לוי שמעו
 יחיה לפני ויאמר אלהים אמר
 שרה אשתך יולדת לך בן
 וקראת את שמו ויצחקו קמת
 אתכרית אתו לבדית עולם
 לורעו אחריה וישמעאל
 שמעתך הנה כרבת אתו
 והפריתי אתו והרביתי אתו
 כמאד מאד שנים עשר נשא
 וילידו נתתי לו וינולד ואת
 כריתו אקיים אתי וצחק אשור
 תלד לך שרה למי עגה הנה בשנה
 האחרת ויכל לדבר אתו ויע
 אלהים מעל אברהם ויקח
 אברהם אתו שמעאל בנו את
 כל ילדיו ביתו את כל מקנת
 כספו כל זכר באנשי בית
 אברהם ומל את כשר ערלו

כענין סה חסה הוה כאשור דנה
 אתו אלהים ואתהם כן
 תשיעו סות שיע שנה בה מל
 כשר ערלתו וישמעאל בנו
 כי שר שיע שרה שנה בה מל
 את כשר ערלתו ויבן עס חס
 הוה נמול אבר הסווי שמעאל
 בנות כל אנשי ביתו וילד בית
 ומקנת כספת את כננת עמו
 אתו אשור חס אשור חס
 וירא אליו הוה באלעזר ממרא
 והוא איש שכפתח האהל כחס
 היום וישא עינו ויראו הנה
 שלשה אנשים ניצבים עליו
 ויראו וירקראתם מפתח
 האהל וישתחווארצה ויאמר
 אדני אסנא מי צאתי חוב ענין
 אלנא תעבר מעל עבדך ויקח
 נא משמי סוכר חצו רגליכם
 והשיעו חתה עין ויאקחהפת
 לחסוס ערו לבכס אחריה ענו
 כי על כן עברתם עבדכם
 ויאמרו וקחת עשה כאשור חס

פרט

הלסראיתי אחרי ראיעל כן
קרא לבארבאל חיראיה
כין קר שובין כרד יותלה הנר
לאכרסקו ויקרא אכרס שמנו
אשר ילדה הנרי שמעאל
ואכרסקו שמעס שנהוי שיש
ישעס כל דת הנר אתי שמעאל
לאכרס ויהי אכרס
בן תישעים שנהות ישעישעס
וירא יהוה אל אכרס ויאמר
אליו אנני אל שר יהתה לרפי
והיה תמיס ואתנה ברית בני
ובני וארכה אותך במאד מא
ויפל אכרס על פניו וידבר אתו
אלהים לאמר אנני ברית
אתה ויהי תלאב המון נויס ויא
יקרא עור את שמך אכרס ויהי
שמך אכרס כי אכרס מון נויס
ותתקו ויהי פרתי את עמאנא
תסתוד לנמיס מלמיס מן
ויאנויה קמני את פרתמיס
הסוד ובקוד עת אחרי על דת
ברית מלם לחות לל אלוס

ולורעד אחר כך ונתת לך לוי
אחר כך את ארץ מנריה את
ארץ כנען על אחות על סומוית
להסל אלהים ויאמר אלהים
אל אכרס ואתה את ברית
תשמר אתה וורעד אחר כך
לדתם ואת בריתי אשר תשמר
כניעוביני כסוכו ורעד אחר כך
המול לכם כל זכר ונמלת את
בשר ערל לחכם והיה לאות
ברית בניעוביני כסוכו וישמנת
ימיס מול לכם כל זכר לדת
ויהי ביה ומקנת כסוכו כל
זכר אשר לא מורעד הוא ויהי
ימול ליד ביתך ומקנת כסוכו
והיה ברית יובב שרם לברית
עולסו ערס זכר אשר לא ימול
את בשר ערל תונמדתה הנפש
ההוא מעמיה את ברית הפד
ויאמר אלהים אל אנוס
שרי אשר תל את קרא את שמך
שרי כי שרה שמה וזכרתי אתה
תסמתי כספנה לך בן וברכתיה

ויהי השם שכא הו על סההו
 והנה תנור עשן ולפיד אש
 אשר עבר בין הנוריס האלה
 כיוס ההוא פרתיהוה את אנו
 בריתל אמר לזר עד נתתי את
 הארץ הואת מערם צריס ער
 הנהר הנר לנהר פרת אתה קע
 ואתה קנויו אתה קדמני ואת
 החתיו אתה פרזו ואתה רפאני
 ואתה אמריו אתה כנעני ואת
 הנרני שיו אתה היכוסני
 וישרי אשת אכס לא
 ולדה לזולתה שפחה מצרית
 וישמה הנר ותאמר שרי אל
 אכס הנהנא עירני יהוה מלות
 באנא אל שפחתי אולי אנה
 ממנה וישמע אכס לקול שרי
 ותקח שרי אשת אכס אתהו
 המצרית שפחתי מקץ עשו
 ישעסל שכת אכס כארץ כנען
 ותתן אתהל אכס אישה לו
 לאשה ויבא אל הנר ותהו ותא
 ביהרתה ותקל נברתה בעינה

ותאמר שרי אל אכס חמס
 עליך אנכי נתתי שפחתי כחין
 ותרא פיהרתהו אקל בעינה
 וישפט יהוה בעיני כנען ויאמר
 אכס אל שרי הנה שפחתיך
 כדרך עשילה חטוב בעיניך
 ותענה שרי ותכרח מפניה
 וימצאה מלאך יהוה על עין
 המיס כמדבר על העין כדרך
 ישור ויאמר הנר שפחתי שרי
 אימיה באתו אנרתל כחיתאמו
 מפני שרי ונברתי אנכי ברחתי
 ויאמר לה מלאך יהוה שובי
 אל נברתך והתעמתת ידיה
 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה
 ארבה את זרעך ולי אספר מותי
 ויאמר לה מלאך יהוה הנך
 הרהו וילדת כמקד את שמו
 וישמעאל מי שמע יהוה אל עני
 והוא יהיה פרא אדם ידובל
 וידבל מעל פני כל אחיו ושכו
 ותקרא אשם יהוה הרבר איה
 אתה אלר איכי אמרה הגס

מחוט ועד שחוק נעלו אסאקו
כל אשר לדור את אמר אני
העשרתי את אברם כל עדין
אשר אלו הנעדים וחלק הי
האנשים אשר הלכו אתי עני
איש כל ומראם וסיקחו חלקם
אחיהם בריס האלה
היה רכב עתה אל אברם נמנו
לאמר אל תירא אברם אנכי
מקל שכח הרבה מאד
ויאמר אברם אדני יהיה מה
תקליו ואנכי הולך עריו וכן
משקבתי הוא אדמי שקאישו
ויאמר אברם הן ליל צנתה
ודעוהנה כן ביתי יורש אתי
והנה רכב יהיה אליו לאמר
לא יירשן זה הניאם אש ריעא
ממען הוא יירשן וניא אאו
חחוינה ויאמר הנטא השמיעו
וסמו הכובכס אסתובל איש
לספר אתם ויאמר לוכה יהיה
עוד אמיניו והיה חישכה
לך עדה ויאמר אליו אני

יהי אש חחוי איתך מאד
כשדוים לתת לך את הארץ
הוא חלר שתהיה אמר אדני
יהיה כמה אדני עמי אירשנה
ויאמר אליו קח חלק עולה
משלשת עמי של שתואיל
משל שותרו וזול ויקחלו את
כל אלה ויכתר אתם נמנו ויין
אישכתרו לך את דעהוואת
היצפר לאכר וימד העיטעל
הפניסו וישב אתם אברם
ויהי השמי שלכווא ותרדמה
נפל העל אברסוהנה אימה
חשבה נדלה נפלת עליו ויאמר
לאברסו עתד עמי יהיה
ודעך בארץ לאלהסו עכרוס
ועני את אדני עמי אות שנה
ונסאתו איש עבדו דן
אני ואתך ויאמר אברם
נדול ואתה תכוא אל אכתך
כשלוסתקמר בשניה טובה
ודורכי עיי שובוהנה כילא
שלם עיקוהאמר עך הנה

המדברי וישבו ויבאו אל ען
 מי שפט הוא קדש ויבוא אתם
 ישרה העמל קיונס אתה אמר
 הי שבכח צנתמר וי צאמן
 סדסו מלד עמר הומלך אומ
 ומלד צמיסו מלד בלע הוא
 צערו ויערכו אתם מלחמה בעין
 השדים יאתכדר לעמר מלך
 עילסותר על מלך נויסואמו
 מלד שנער ואריו מלך אלסו
 ארבעה מלכס אתה חמשה
 ועמקה שדיס כאתכארת
 חמרוינסו מלד סדסו
 ועמדה ויפלוי שמהו הנשאר
 הרהנסו ויקחו את כל רכש
 סדסו עמדה הוא את כל אכלס
 וילכו ויקחו את קוטו אתונשו
 כן אחי אכרסו וילכו והוא ישב
 כסדסו ויבא הפליטי ונד
 לאכרסה עבריו הוא ישכן
 כאלעממראה אמרי אחי
 איש כל ואחי עורוהס בער
 ברית אכרסו ויישמע אכרס

כי נשכה אחיו וירק את חמיו
 ילדי פתו שמעה עשר
 וישל שמ אותו וירדה ער דן
 ויחלק עליהם לילה הוא ועדיו
 ויכסו וירדפס ער חונה אשר
 משמאול לדמשק ויישב
 את כל הדכשונס את לוטאחיו
 ודכשוה שיכונס אתה הנשפ
 ואתה עסוי צא מלך סדס
 לקראתו אחרי וישכום חבות
 אתכדר לעמר ואתה מלכס
 אשר אתו אל עמק שוה הוא
 עמק המלד ומלכי ערקמן
 שלסרו ציאל חסויין והוא
 כהול אל עריו ויניכר כהו יאמ
 כדוד אכרסל אל עליון קנה
 אשמיסוארין וכדוד אל עליון
 אשר מן ערין כדוד ויתקלו
 מעישר מכל וי אמר מלד סדס
 אל אכרס תקליהנפ שוה רכש
 קחלד וי אמר אכרס אל מלך
 סדס הרמתי ידי אליהוהא
 עליון קנה ישמיסוארין אס

אישל מעות את עפרה ארץ
נסור עין ימנה יקוסה תהיה
כארץ ארצה ארצה חנה מלך
אתנה ויהי אהל אברהם ויכאויש
כאלני ממרא אש בחברון
ויבין שסמכות ליהוה
ויהי בימי אמר כל מלך שמו
אריוך מלך אל סר ברך לעני
מלך עיר סוחר ער מלך נוס
עשו מלחמה את ברך מלך
סדסו את ברך שיע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה וישמא
מלך יכניסו מלך כל עהיא ע
כל אלה חכרו אל עמקה ש
הוא יסח מלחוי שתיס עשה
שנה עכרה את כהר לעמר
וישליש עשרה שנה מרה
ובארבע עשרה שנה כאכר
לעמרה המלמס אשר אתו ו
אתרפאים כעשית דת קרניס
ואתה וויס כהסו אתה אימס
כשזה קרניס ואתה חרינהו
ישע עה איל פארן אשר על

לוט אל נא תהי מריכה ממ
ובעז ובין עיו ובין עין כאש
אחיס אנתויהל אכל הארץ
לפניך הפרה נא מעלי אסה ש
ואימנה ואסה וימיו אשנא
וישאלוט את עיו וירא את
כל כפרה וירדן כי מלה משה
לפני שחתיה והוא את סדסו את
עמרה בנייה והוא בא ימנה
באכה מעו ויבחר לוט את
כל כפרה וירדן ויסע לוט מקת
ויפרדו איש מעל אחיו ואתו
ישלכא ארץ בני עקרוט יישב
בערית כפר ויהי ער סדס
ואנשי סדס עיסו סטאטויהו
מאד וינסוה אמה אל אמרם
אתר היה פרה לוט מעמיה
נא עיוך ויראה מקום קוס אשר
אתה שס עפנה ונכתה קוסה
וימה כי את מלך ארץ אשר
אתה וראהלך את עה וקורע
ער עורסו וישמתי את זרעו
כעפר הארץ ויאשר אס יכ

לילמה לאהנתלכי אשת
 הואילמה אמרת אחת
 הוא ואקח אתה לי לאשה
 ועתה הנה אשתך קחוך ויש
 עליו פרי עה אנשים וישלחו
 אתו ואת אשתו ואת כל אשר
 לו וישלך את כל אשר לו ויש
 ואשתו וכל אשר לו ולוט
 עמה הנכה הוא את כל אשר
 במקנה ככסף וכוונת ויקר
 למסעיו מנכור ערמית אל עד
 המקום אשר היה שם אהיה
 בתחלה המן כיתאל וכך העי
 אל מקום המוכח אשר עשה
 שספר אשר ויקרא שסאנת
 בשםיהוה ונסלוט ההלך
 את אברם היה צא ונקר ואולי
 ו אנשא אתם הארץ לשנת
 יחדו כיהיה רכו שסרכ ורא
 יכלול שכת יחדו ויהודי כבן
 רעי מקנה אברם וכך רעי
 מקנה לוטו והכנעני והפרויא
 ישכבארץ ויאמר אברם אל

ויקרא בשםיהוה ויסע אנט
 הלך ונסועה עכה
 ויהי רעב בארץ ויורד אברם
 מצרימה לגור שם כי כדור ענ
 בארץ ויהי כאשר הקריב לנו
 מצרימה ויאמר אל שרי אשור
 הנה נא יד עתים אישה יפת מאו
 אתו והיה כיראו אתך הפזני
 ואמר אישה ואתו והרנו את
 ואתך יחוי אמרתי נא אחתי את
 למען ייטב עלי כעבור וחיתה
 נפשי ככל לך ויהי כבוא אברם
 מצרימה ויראוה מצרים את
 האישה כי יפה הוא מאד ויראו
 אתה שרי פרעה ויהללו אתה
 אל פרעה והתקחה אישה בית
 פרעה ויל אברם הטיב כעניו
 ויהיו צא ונקר וחמרים
 ועבדים וישפחה אתו ונסלוט
 וינעיהוה את פרעה ונעים
 טריוס ואת ביתו על ונד שר
 אשת אברם ויקרא פרעה
 לאברם ויאמר מה זאת עשית

מארץ ומומולדת ומבית
אביך אלה ארץ אשר ארץ
וארץ אשר לעני גדול ואכרם
ואנרלה שמך והיה ברסה
ואכרסה מכרם ומקלדא
ונכרם כל משפחה אדמה
וילך אכרם כאשר רכד אליו
יהוה וילך אתו לוטואסרסן
חמש שנים ושבעים שנה
כעאתו מחרן ויקח אכרס את
שרי אשתו ואת לוטסן אחו
ואת כל רכושם אשר רכש
ואת הנפיש אשר עשו בחרן
ויצאו לכת ארצה כנען וינא
ארצה כנען ויעבר אכרס נארץ
ערמקום שנסע אל חמור
והכנעני אכרס ויד איהוה
אל אכרסו אמר לו רעד אתן
אתה ארץ הוא אתי כן שסמונה
ליהוה הנרא ארץ ויעתק
משם הרה מקדס לכה אל
ויטאה לה בית אל מיסו חעס
מקדסו וכן שסמונה ליהוה

נחור אחרי הולידו את תרח
תשע עשרה שנה ומואת שנה
וילד כנעס וכנעס
ויחית תרח שבעים שנה
וילד את אכרס את נחור ואת
הרן ואלה תולדת תרח תרח
הוליד את אכרס את נחור ואת
הרן והרן הוליד את לוט וימת
הרן על פני תרח אביו בארץ
מולדתו כאור כשדים ויקח
אכרס ונחור להם נשים שס
אשת אכרס שריו ויטס אשת
נחור מלכה בת הרן אבי מלכה
ואבי סנה ויהי שרי עקרה
אין לה הולד ויקח תרח את אנת
כעו ואת לוטסן הרן כנעו ואת
שרי כלתו אשת אכרס כעו
ויצאו אתם מאור כשדים לנס
ארצה כנען ויבאו ער חרן
וישבו שם ויהיו ימי תרח חמש
שנים ומואתים שנה וימת תרח
בחרן
ויאמר יהוה אל אכרס לך

פרים

ויאמר יהוה הן עם אחר ושפה
 אחת כל סוזה החלם לעשות
 ועתה לא יבצר מהם כל אשר
 יזמיר לעשות הבה נרדה ונבלה
 שם שפתם אשר לא יישמעו
 איש שפת רעה ויופיץ יהוה
 אתם שם על פני כל הארץ
 ויחר לו לבנת הער יעקב קא
 שמהכל מי שסכל יהוה
 שפת כל הארץ ומי שספה
 יהוה על פני כל הארץ

אל החולדת שם שסבן מאת
 שנה וילד את ארפכשד שנת
 אחר המפיל ויחי שם אחרי
 חולדתו את ארפכשד חמש
 מאות שנה וילד כנסובנות
 וארפכשד חי חמש
 ושלשים שנה וילד את שוח
 ויחי ארפכשד אחרי חולדתו
 את ישראל של שנים וארבע
 מאות שנה וילד כנסובנות
 ושלח חי ששים שנה

ויולד את עבר ויחי שלח אחרי
 חולדתו את עבר של שנים
 וארבע מאות שנה וילד כנס
 ובעת **שנים** ויחי עבר
 ארבע ושלשים שנה וילד
 את פלג ויחי עבר אחרי חולדתו
 את פלג של שנים שנה וארבע
 מאות שנה וילד כנסובנות
 ויחי פלג של ששים שנה
 וילד את רע ויחי פלג אחרי
 חולדתו את רע שבע שנים
 ומאתים שנה וילד כנסובנות
 ויחי רע ששים וש
 ושלשים שנה וילד את שונג
 ויחי רע אחרי חולדתו את
 שונג שבע שנים ומאתים שנה
 וילד כנסובנות
 ויחי שונג של ששים שנה
 וילד את נחור ויחי שונג אחרי
 חולדתו את נחור מאתים שנה
 וילד כנסובנות
 ויחי נחור תשע ועשר שנים
 שנה וילד את תרח ויחי

ינאו משם פלשתים ואת
כפתרים ובעני ירה
את עירן בכרו ואת חתי ואת
היבוס ואת האמרי ואת
הגרנשי ואת החוי ואת העוקי
ואת הסיני ואת הארורי ואת
העמרי ואת החמתי ואחר
נפעו משפחות הכנעני והי
גבול הכנעני מצדן באכה
נדרה עד עזה באכה סדמה ועמון
ואדמה וזכיס עד לישעיא לה
בנחם למישפחת סלל שנתם
בארצת סכנייהם
ולישם ילד נסה הוא אבי כל
בני עבר אחיפת הנדול בני
ישם עיר סוא שור וארפכשן
ולורוארס ובעני ארס ענין וחול
ונתרומי שיו ארפכשד ילד את
שלחוי שלחילד את עבר יועני
ילד שני בעם ישם אחר פלג
ביבמיו נפלגה הארץ וישם אמו
יקטן ויקטן ילד את אלמודד
ואת שלח ואת חצרומות ואת

ירח ואת הרורס ואת אגול
ואת דקלה ואת עוכל ואת
אבימאל ואת שבאי ואת אונ
ואת חוילה ואת יובכל אלה
בני קטן ויהי מושבם משא
באכה ספרה הר הקדס אלה
בני שסלמישפחת סלל שנתם
בארצת סללנייהם אלה משפחת
בענחלת לרתסכנייהם ואלה
נפרדו הנויס בארץ אחר המנוי

והיכל הארץ ישפה אחת ודגו
אחרים ויהי בנסעם מקדם
וימיצאו בקעה בארץ שניער
ויישבו שם ויאמרו איש אל
רעהו הבה נבנה לנו מגד
לשרפה ונתקל הסהל בנה לאנ
והחמד הנהל הסל חמרו ויאמרו
הבה נבנה לנו עיר ומגד לוראשו
בשמיסונעשה לנו ישם פן
נפויץ על פני כל הארץ וידר
יהוה לראת את העיר ואת
המגד אשר בנו בע האדם

ויחל נח אישה ארמה ויטע
 כרסו וישתמקה וישכר ויתע
 כתוד אהלה ויראחסא כי כנען
 את עדות אכיו וינדל שני אחיו
 כחוי ויקח שסופת את
 השמלה וישימו על שכם
 שניהם וילכו אחר עתו כסואת
 עדות אכיהם ופניהם אחרות
 ועדות אכיהם לאר אוי ויקץ
 נח מיינו וידע את אשר עשה
 לו כנען הקטן ויאמר ארוד כנען
 עבד עבדי סיהיהל אחיו ויא
 ויאמר ברוד יהוה אלהי שם
 ויהי כנען עבד למוי ופתא להיט
 לפתוי שכנא אלהי שסויהו
 כנען עבד למוי ויחית אחר
 המכור של שמאות שנה
 וחמשים שנה ויהי בכל ימית
 תשע מאות שנה וחמשים שנה
 וימת
 ואלה תולדות כנען שם חס
 ופתו וילדו להם כנעם אחר
 המכור כנען פתנמר ומנוגומד

וינן וחקלו מי שד ותירס וכנע
 נמר איש כנען ופת ותורמה
 וכנעיון אלי שיהוה ותרשי שפתו
 ודרנים מאלה נפרדו אמו
 הנזים כבאר עתם איש לל שנו
 למישפתתם כנעיהם
 וכנע חסכוש ומי צרים
 ופוטו כנען וכנע כוש סכא
 וחווילהו סכתה ורעמהו סכתא
 וכנע רעמה שכא אודרין וכוש
 ילד את נמרד הוא החל להיות
 נכור כבארץ הוא אהיה נכור
 יצד לפני יהוה עקבן יאמר
 כנמרד נכור יצד לפני יהוה וימו
 ראשית ממלכתו נבל ואדה
 ואכרובל נהבארץ שנערמן
 הארץ והוא יצא אישור ויבן
 את עננה ואת רחבת עיר ואת
 כל הוא אתרסו כנעניה ובין
 כל הוא העיר הנדל הוא מי צרים
 ילד את לו דים ואת ענמיסואת
 להביסואת נפתחים ואת
 פתרסיסואת כסלחיס אשר

8

והתכסיה העל כל חית הארץ
ועל כל יצור השמים ככל איש
תרמיש האדמה ובכל הימים
בירכס נתתי בלרמי שאישה
היא חיל לכם יהיה לאכלה ביום
עשי שבנתתי לכם את כל הארץ
בשר בנפש שוד מול את אכלו
ואך את רמס קנפי שחיתים
אדרי שמיר כל חיה אדרי שנו
ומיר הארס מיר איש אחו
אדרי שאתנפשה ארסו שפן
סה ארסו ארסו מוי שפדני
כצלס אלהים עשה את האדם
ואתם פרו ורבו ישרעו בארץ
ורבו בהו ויאמר
אלהים אל נחואל פנו אתו
לאמר ואתני הנני מקים את ברית
אתכם ואתורעכם אחריכם
ואת כל נפש החיה אשר אתנו
בעוף ובבהמה ובכל חית הארץ
אתכם ממלי יצאיתכם לכל
חית הארץ וחקימת את ברית
אתכם ואת כל בשר עוף

משיח מכולול איהיה עוף
מכולול שחת הארץ ויאמר
אלהים ואת אותה ברית אשר
אני עושה עמכם סוכן כל
נפשי חיה אשר אתכם לדור
יורם אתק שחונתו בעניו
לאות ברית בעיני כל הארץ
וזיה בעני עני עליה אחוק
ונראתה הקי שחונתו וברית
את בריתו אשר עני ובעיני
ובין כל נפש חיה ככל בשרו
יהיה עוף המיכל מכולול שנות
כל בשר ווחית הקי שחונת
וראתיה לזכר ברית עולם
אלהים סוכן כל נפשי חיה
בשר אשר על הארץ ויאמר
אלהים אל נחואל את אותה ברית
אשר הקמתי בעיני כל
בשר אשר על הארץ
ויהיו בעני נחואל צאים מן
התכה ישווחו ופתוחו וחסו
אבי בעני ישר שחונת
נחואל ונפשי חיה כל הארץ

הערכו ויציאו אויבם ער
 יבשת המיסמ על הארץ וישח
 אתה יתחמא תול האות הקמ
 המיסמ על פניה אדמה ויא
 מצאה היונה מנוח לכהרננה
 ותשב אליו אל התכה כמנו
 על פני כל הארץ וישלח דו
 ויקחה ויבא אתה אליו אלהו
 ותחם עותו שב עתו מיס אחרים
 נוסף שלח אתה יונה מן התנה
 והבא אל ויהונה לעת ערב ונה
 עלה ויתטרה בפיה וירע נח
 כקלוח המיסמ על הארץ ויהו
 עוד שבעתי מיס אחרים וישלח
 אתה יונה ואל איספה ישוב אליו
 עוד ויהי באחת וישמש את
 שנה כר אשון באחר לחדש
 חרבה המיסמ על הארץ ויסר
 נח את מכה התכה ויראוהו
 חרבו פנה אדמה ויבחדו שהשג
 ביטבעו ויעשד יסוס לחדש
 יבשה הארץ וידבר
 אלהים אל נח לאמר צא מן

החכה אלהו וישח ויבנה ויב
 כמד אתה יבנה ויהי אשור את
 סמל בשר בעוה וכנה מהוה
 הרמי שחרמי שער הארץ ויהו
 אתה וישר צוב ארץ ופרוודו
 על הארץ ווי צאנח ובעו וישח
 ונשיכעו אתה יבנה חיה כל
 הרמי שוכל העוה כל רומי שער
 הארץ למי שפחתיהם יצאו
 מזהר כהו יבנה מופח ליהוה
 ויקח מכל הכהמה הטרה ויהו
 ומכל העוה הטרה ויעל עלת
 במזבח וירחיהו את הים
 הניחחוי אמר יהוה אל לבו
 אסף לקלל עוד את הארמה
 כעבור הארס כיינה לב הארס
 רעמנע ויריוול אסף עוד להנות
 את כל חיבא שר עשית חיער
 כל ימי הארץ וירעוק עוד ויקר
 וחסוקי וזחרה ווסול ללה לא
 יישבתו ויכרד אלהים את עת
 ואת פנעו ויאמר להם פרוודו
 ומל ארץ הארץ וימור אבם

51
 24
 1

7

וישלת נשיו כענין אהם אל המנה
המהובל החיה למינה וכל
הנהמה למינה וכל הרמש
הרמש על הארץ למינה וכל
הענין למינה וכל עמור כל
ויבאו אלנה אל התנה שנים
שנים מכל הכשר איש בן
הוחחיים והכאים ונקה
מכל כשר באוכא שחיה וזה
אלהיסו סעריה והפער והיו
המביל ארבעים יום על הארץ
וירבו המיסוי שאו את התנה
והרם מעל הארץ ועבדו המיס
ורבו מאד על הארץ ותלך
התנה על פני המיס והמיסונו
מאד מאד על הארץ וכסונו
ההרים הנכהים אשר חתם
היטמים חמישי עשרה אמה
מלמעלה הנברו המיס ויבסו
ההרים ויניעו כל כשר התמיש
על הארץ בענין תכנה הוחחיים
וככל הישרין אשר על הארץ
וכל הארס כל אשר נשמרת

רוחחיים ככאפיו מכל איש
כחכה מתו וימח את כל המיס
אשה על פני הארמה מאדם
ערכמה ערדמי שוער עוף
השמים וימחוק מהארץ וישא
אדנה ואשר אתו פתכה וימחו
המיס על הארץ חמישים ונאת
יוסו וזכר אל הים את הוחחיים
כל החיה את התנה מאישה
אתו פתכה ויניעו אל הים ויהיו
על הארץ ויטפו המיס ויסנו
מעניות החוסו ארבתה שמים
ויכל אחצשם מן השמים וישנו
המיס מעל הארץ חלוד וישנו
ויחסו חמיסם מקנה חמישים
ומאת יום ויתענה התנה כחדש
היטביעו כשבעה עשר יום
לחתיש על הרי ארדטו והמיס
היחלוד וחסור ערה החדש
העשירי כעשירי באחדות
נראו ראשי ההרים ויהי מקן
ארבעים יום ויפתח את החלון
התנה אשר עשה והיו שלחאת

אתכריתו אתרובאתאלהתנו
אתהובערואשרדונשיבע
אתרובמכלהחיימכלכישר
שניםמכלתביאאלהתכה
להחיותאתךזכרונקבהיהו
מהעוףלמיתחומןהבהמה
למיתמכלרמש האדמה
למיתו שניםמכליכאאלין
לחיותוואתהקחלךמכלמא
אשריאכלואספתאליווהיה
לדולחסלאכלהוועשנח
כמ אשריעהאתו אלהיסכן
עשה ויאמר יהוה
לנחכאאתהוכלביתך אל
התכהפיאתךראיתי צדיק לפני
בהור הזהמכל הבהמההטהור
תקחלךשבעהשבעה איש
ואשתומוהבהמהאשרלא
לאטהרהווא שנים איש
ואשתונוסמעשה השמיםשבע
שבעהזכרונקבה לחיותורע
עלפנימכלהארץ כולמיסעור
שבעה אנכיממטרעל הארץ

6
ארבעים יום וארבעים לילה
ומחיתי את כל היקום אשר
עשיתי לך על פני האדמה ויעש
נח ככל אשר צוהו יהוה ונח
בן שש מאות שנה והמפירהו
מיסערהאדן ויויבאנו וכונו
ואשתו ונשיכנו אתו ארבעה
מפנימהמבול מן הבהמה
הטהורה וכן הבהמה אשר
איעהטהרה וקנה עוף זכר
אשרדמישערהאדמה שנת
שניםבאואל נח אל החמה
וזכרונקבהכאשר צוה אלהים
אתנו ויהי לישבעת הימים
ומיהמפול היו על הארץ ונבשות
שש מאות שנה לחיי נח
בחדשה שנים בשבעה עשר
זסלחר שביום הזה נבקעו כל
מעיוותתהווסרבה וארבת
השמים נפתחו ויהי הגשם על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה
בעצסה יוסהוהכאעו ושם
וחסופתכננו חואשת נח

ישראל כעס את שם אתחם
ואת נפתות שחתה ארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס
וירא אל הים אתה ארץ והנה
נשחתה כיהי שחית כל בשר
את דרכו על הארץ
ויאמר אלהים לנח קץ
כל בשר בא לפני כי מלאה הוא
חמס מפני שהסוהנע משחיתם
אתה ארץ עישה לך תכתעני
נפרקנע שתעשה אתה תכה
וכפרת אתה מכית ומחויננני
וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התכה חמשים
אמה רחבה ושלשים אמה
קומתה יערת עשה לתבה הוא
אמה תכלנה מלמעלה ופתח
התבה בצידיה תשים תחתים
ישנים ושלשים תעשה הוא
הנני מבוא אתה מפול מיסע
הארץ לשחת כל בשר אשר
בזרחת חיים מתחת השמים כל
אשר בארץ יעו עוה קימותי

הארס כי טבת הנה ויקחו להם
נשים מכל אשר נחרו ויאמר
יהוה לא ידון רוחי באדם לעולם
כי שנס הוא כשרוהו מיומא
ועשרים שנה הנפלים היו
בארץ כי מיסה הם ונס אחרק
אשר יבאו בנה האלהים אל
בנות האדם ויליהם המה
הנכרים אשר מעולם אנשי
השם
וירא יהוה כי רעה רעת האדם
בארץ וכר יצר מחשבת לבו
רקרע כל היום וינחם יהוה כי
עשה אתה דם בארץ ויתעצ
אל לבו ויאמר יהוה אבחה
אתה אדם אשר כר אתי מעל
פני הארמה מאדם עד בהמה
עד רמש ועד עוף השמים
כי נחמתי כי עשיתם ונחמני
חובעני יהוה
אלה תולדת נחנח איש
צדיקת מיסיה בדרתו את
האלהים התהלך נח וילדנו

פרים

ששנים ושישים שנה ויולד את
 ירד ויהי מהלל אל אחרי הולדו
 את ירד של שנים ושמנה
 מאות שנה ויולד בעסובנותו
 ויהי כלימי מהלל אל חמש
 ותשעים שנה ושמנה מאות
 שנה וימת ויחי
 ירד שתים ושישים שנה ומאת
 שנה ויולד את חנוך ויחי ירד
 אחרי הולדו את חנוך ששנה
 מאות שנה ויולד רבעסובנותו
 ויהי כלימי ירד שתים ושישים
 שנה ותשעים מאות שנה וימת
 ויחי חנוך חמשים ושישים שנה
 ויולד את מתן שלח ויתחיל
 חנוך את האלהים אחרי הולדו
 את מתן שלח שלש מאות
 שנה ויולד רבעסובנותו ויהי
 ימי חנוך חמשים ושישים שנה
 וישלש מאות שנה ויתחיל
 חנוך את האלהים ואינו כמק
 אלו אלהים ויחי
 מתן שלח שבעים ושמנים שנה

5
 ויבא את שנה ויולד את למדן ויחי
 כתי שלח אחרי הולדו את
 למדן שתים ושמנים שנה
 וישבע מאות שנה ויולד בעס
 ובנותו ויהי כלימי מתן שלח
 תשעים ושישים שנה ותשע
 מאות שנה וימת
 ויחי למדן שתים ושמנים
 שנה ומאת שנה ויולד בני
 ויקרא את שמו נחל אמרה
 ינחמנו ממע שנו ומע עבדו
 ירע נחמה ארמה אשר ארונה
 יהוה ויחיל למדן אחרי הולדו
 את נחמיה שות ששים שנה
 וחמשים שנה ויולד רבעס
 ובנותו ויהי כלימי למדן שבע
 ושמנים שנה וישבע מאות
 שנה וימת ויחי
 נחמיה שש מאות שנה ויולד
 נחאת שש מאות שנה וימת
 ויהי כהן הארם לרב על
 פניה ארמה ובנותו ילדו להם
 ויראו כנה אלהים את נחית

וכנת ויהי כלימי אדם אשר
חית ישעמאות שנה ושלש
שנה ויחית
חמישים שנים ומאת שנה ויולד
את אנוש ויחית את אחריו ויולד
את אנוש שבעים שנים ומאת
מאות שנה ויולד כנעס וכנת
ויהי כלימי ששתים עשר
שנה וישעמאות שנה ויחית
ויהי אנוש ששים שנה ויולד
את קינן ויחית אנוש אחר
הולידו את קינן חמישים שנה
שנה ושמנה מאות שנה ויולד
כנעס וכנת ויהי כלימי אנוש
חמישים שנים ושעמאות
שנה ויחית
שבעים שנה ויולד את
מהלל אל ויחית אחריו ויולד
את מהלל אל ארבעים שנה
ושמנה מאות שנה ויולד כנעס
וכנת ויהי כלימי קינן עשר
שנים ושעמאות שנה ויחית
ויהי מהלל אל חמישים

נסחוא ילדה את הבל קין לשי
בל הדר שנה שתכרול ואחות
הבל קין נצבה ויאמר למך
לנשק ערה וצלה שמעקורי
נשילמך האונה אמרת כי
איש הרגתי לפי עיוולתי ונתתי
כי שבעתים יקסקין ולמך ש
שבעים שנה ויולד עדם
עוד את אשתו ולד בנות קרא
את שמן שת כי שת לי אלהים
ורע אחר חתה כל כי הרגתי
ול שת נסחוא ילד בנות ויקרא
את שמן אנוש אוהו חל קרא
בשם יהוה
הספר
הולדת אדם כיום
אדם בדמות אלהים עשה אתו
וכי נקסחבר אסוי כרך אתם
ויקרא את שם אדם כיום
הנראסו ויחית אדם שלשים
וכנת שנה ויולד כרמותו כנעס
ויקרא את שמן שת ויהי כלימי
אדם אחריו הולידו את שת
שמנה מאות שנה ויולד כנעס

בראשית

4. כיתעבד אתה ארמה ל אתסן
 התכחה לד עונד תהיה בארץ
 ויאמר קין אלהוהנוח
 עונמנשוואיהונושט אתו
 היום מעל פניה ארמה ומפניך
 אסתרוהייתי עונד בארץ
 והיה כל מיצאיהרנני ויאמר
 ליהוה לכן כל הנהקין שבעת
 יקסווי שסיהוה לקין אתלבוש
 הכות אתו כל מיצאווי צאקין
 מלפני יהוה וישכב בארץ עור
 קדמת ערו וינד עקן את אשמו
 ותהרו ותלד את חנוך ויהו כנה
 עירו ויקרא שסה עיר כשסנו
 חנוך ויולד לחנוך את עירר
 ועירר ילד את מהוואל ומחיש
 ילד את מתוישאל ומתוישאל
 ילד את למד ויקח לו למך שני
 נשים שסה אחת עדה ושם
 השנית צלה וותלד עדה את
 כל הוא היה אביי שכ אהל
 ומקנה וישם אחיו יול הואת
 אבי כלתפי שכנורו עונכו יצלה

יהוה ותסכל ל לדת את אחיו את
 הכל ויהיה כל רעה יצאן וקין
 היה עבד ארמה ויהו
 מקין ימיסו ויבא קין מפרי האדמה
 מנחה ליהוה והכל הביא גם
 הוא מבכרות יצאנו ומחלבהן
 ויישעיהוה אלה כל ואל מעתה
 ואל קינו ואל מנחתו לא ישעה
 ויחר לקין מאד ויפלופעווי אמו
 יהוה אלקין ולמה חרה לך ולמה
 נפלופעך הלא אסתטיב
 ישאתו אסל אתי טיב לפתח
 חטאת רכין ואל יך תשוקתו
 ואתה תמ שלכו ויאמר קין
 אל הכל אחיו היה כהויתסנשוו
 ויקס קין אל הכל אחיו ויהרנהו
 ויאמר יהוה אל קין אי הכל
 אחיך ויאמר לא ידעתיה שמו
 אחי אנכי ויאמר מה עשית
 קול דמי אחיך יעקיס אדמי
 האדמה ויזיה ארור אתה מן
 האדמה אשר פצתה אח פיה
 לקחת את דמי אחיך מידך

אנכי ואחכא ויאמר מי חמד לך
מיעדס אתה המנהעין אישה
צויתך למתי אבל ממנו אנת
ויאמר האדם האשה אשר
נתתה עמדי הוא נתנה לי כן תען
ואכל ויאמר יהוה אל הים לא
לאשה מהואת עשיתות אמר
האשה הנחשה שיאנואכל
ויאמר יהוה אל הים אלהנחש
מעשיתות ואת אחור אתה מכל
הכחמה ומכל חית השדה על
נחוד תלך ועפר תאכל כל ימי
חייך ויאכזה אשית בניך ובן
האשה ובן זר ובן זרעה
הוא ישובך ראשו אתה תשובני
עקב אל האשה
אמר הרבה ארבה עיניך
והדנק בעיניך דיבנים ואל
אישותי שוקתך והוא ימשל
בך וראדם אמר
כי שמי עתל קול אשתך ותאנע
מנהעין אשר צויתך ל אמה
לא תאכל ממנו אדרה הארמו

כעבודך בעצבון תאכלנה כל
ימי חייך ויקוץ ודרדד תצמיח
לך ואכלת את עשב השדה
כועת אפך תאכל לחסעד שונך
אל הארמה כי ממנה לקחת
כי עפר אתה ואל עפר תשוב
ויקרא האדם ישס אשתו חוה
כיהוא היתה אסכל חיוני עש
יהוה אל הים לאדם ואל אשתו
כתנת עור וילבשם
ויאמר יהוה אל הים הן
האדם היה כאחר ממנו לדעת
טוב ועוונתה הפי שלח ידו
ולקחנס מעין החיים ואלות
לעלס ויישלחהו יהוה אל הים
מנערה ליעבר אתה ארמה
אשר לקח ממנו ויערש את
האדם וישכן מקדס לנו עתן
אתה כרנסו את להט החרב
המתהפכת לשמר אתה דרך ען
החיים ססדו חיה והאדם
ידע את חוה אשתו ונתהרומד
אתקנות אמר קעתי איש את

הארמה כל חית השרה ואת
 כל עוף השמים ויכא אלהאנו
 לדאות מה יקר אלוכל אשר
 יקר אלוהאדם נפש חיה הוא
 ישמו ויקרא האדם שמות
 לכל הבהמה ולעוף השמים
 וכל חית השרה ואלא
 מעא עור כנערו ויפל יחיה
 אלהיס חרמה על האדם וישן
 ויקח אחת מיצעתו ויסגר
 בשר החתה ויבן יהוה אלהים
 אתה על עץ אשר לקחהאנו
 לאשה ויכא אלהאדם ויאנו
 האדם ואתה פעם עינס מעיני
 ובשר מבשר יהואת וקרא
 אשה כימאיש לקחה ואת
 עקוני עובאיש אתאכוואת
 אבותו בקבאישו והוילכשו
 אחד ויהיו שניהם ערומים
 האדם ואתו וראיתכישו
 ונתחשהיה ערוס מכל חית
 השרה אשר עשה יהוה אלוהים
 ויאמר אלהאשה אני מאמר

7 אלהים לאתאכלו ממל עין
 הנני ואתאמר האשה אל העזש
 מפרי עין הנני אכל ומפרי עין
 אשר כחוד הנני אמר אלהים
 לאתאכלו ממעול אתעונכו
 פותח ותווי אמרה עזש אל
 האשה לאמותחמתחובי ידע
 אלהים כי ביום אכלכם ממנו
 ונפקחו עיניכם והייתככא לוי
 ידע יטבור עוחר אהאשה
 כי טובה עין למאכל וכחאנו
 לעינינס ותחמה עין להשכיל
 ותקח מפרי וותאכל ותתן גם
 לאישה עמה ויאכל ותפקחנה
 עיני שניהסו ויעבי עידיכם
 הסו ותפרו עלהתאנהו עישן
 להסתנרתו וישמעו את קול
 יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
 היום ויתחבא האדם ואישתו
 מפני יהוה אלהים סתור עינתו
 ויקרא יהוה אלהים אתהאדם
 ויאמר לו איכה ויאמר אתקלך
 שמעת כנו ואיראכי עידם

4
עבאסויכל אלהים כיום שמיני
מלאכתו אשר עשה וישבת
כיום שביעי מכל מלאכתו
אשר עשה ויכרד אלהים את
יום שביעי ויקדש אתו כיום
שבת מכל מלאכתו אשר נא
אלהים לעשות
אלה תולדות השמים והארץ
בהפראס כיום עשות יהוה
אלהים ארץ ושמים וכל שיש
השדה טרסה יהי כארץ וכל
עשבה ושרה טרסי צמח כן
לאהמטיר יהוה אלהים על
הארץ וארס אין לעבד את
הארמה ואריעל המן הארץ
והישקה את כל פני הארמה
וייער יהוה אלהים את האדם
על מן הארמה ויפח באפיו
נשמת חיים ויהי הארס לפני
חיה ויטעיהוה אלהים נבוען
מקדושים ששם את הארס
אשר יצר וייצמח יהוה אלהים
מן הארמה כל עץ נחמד

למר אהו טוב למאכל ועץ
החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב
ורעונתו יצא מעדן ולהשקות
את הגן ומשפלה חיה
לארבעה ראשים וישם האדם
פישון והוא הסב את כל ארץ
החולה אשר שם והוא חתה
הארץ והוא טוב שם חתה
ואכן השהו שם חתה חתה
עחון והוא הסב את כל ארץ
כוי שישם חתה שלוש
חדקל הוא חתה חתה
אשר וזה חתה חתה הוא
פרת ויקח יהוה אלהים את
האדם וינחהו בגן לעבד
ולשמרה ויניח יהוה אלהים
על האדם לא מדמכל עץ
הגן אבל תאכל ומיעץ הדעת
טובך על אתאכל ממנו כן
כיום אכל ממנו מות חתה
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות
האדם לבדו אעשה לו עזר
בגדו וייער יהוה אלהים מן

8

ויהי אשיתברא אלהים אר
 השמים ואת הארץ והארץ
 היתה תהו ובהו ורוח אלהים
 תהוה על פני המים והא
 תהוה הארץ היסוד חפת
 פני המים ויאמר אלהים יהי
 אור ויהי אור וירא אלהים את
 האור כי טוב וכברל אלהים
 האור ובין החשך ויקרא אלהים
 לאור יום ולחשך לילה
 ויהי ערב ויהי בקריום אחר

המים קראים סויר אלהים
 כי טוב ויאמר אלהים תדשא
 הארץ דשא עשב מזרע ורע
 עץ פרי עשה פרי למינו אשר
 זרעו כועד הארץ והיו כן
 והינא הארץ דשא עשב
 מזרע ורע על מינה ורע עץ
 פרי אשר זרעו כל מינה וירא
 אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי
 בקריום שלישי

ויאמר אלהים יהי עבתון
 המים ויהי מכרל בין מים
 למים ויעש אלהים את הרקיע
 וכברל בין המים אשר מתחת
 לרקיע ובין המים אשר מעל
 לרקיע והיכן ויקרא אלהים
 לרקיע שמים ויהי ערב ויהי
 בקריום שני

ויאמר אלהים יהי מארת נדק
 השמים להכרל בין היום
 ובין הלילה והחיות את תולדות
 ולמזרע ויסוד למים וישעם והיו
 למארת נדק יעשה שמים להאיר
 על הארץ והיכן ויעש אלהים
 את שני המארת הנדלים את
 המאור הנדל למשלת היום
 ואת המאור הקטן למשלת
 הלילה ואת הכוכבים ויהי ערב
 ויהי בקריום שלישי ויקרא
 אלהים למים אשר מעל לרקיע
 שמים ויהי ערב ויהי בקריום
 רביעי ויאמר אלהים יהי ערב
 ויהי בקריום חמישי ויאמר
 אלהים יהי ערב ויהי בקריום
 שש ויאמר אלהים יהי ערב
 ויהי בקריום שביעי ויהי ערב
 ויהי בקריום שמיני ויהי ערב
 ויהי בקריום תשיעי ויהי ערב
 ויהי בקריום עשירי ויהי ערב
 ויהי בקריום ישיעי ויהי ערב
 ויהי בקריום ישיעי

ויאמר אלהים יקוו המים
 מתחת השמים אל מקום אחד
 ויתאבה היבשה והיכן ויקרא
 אלהים ליבשה ארץ ולמקוה

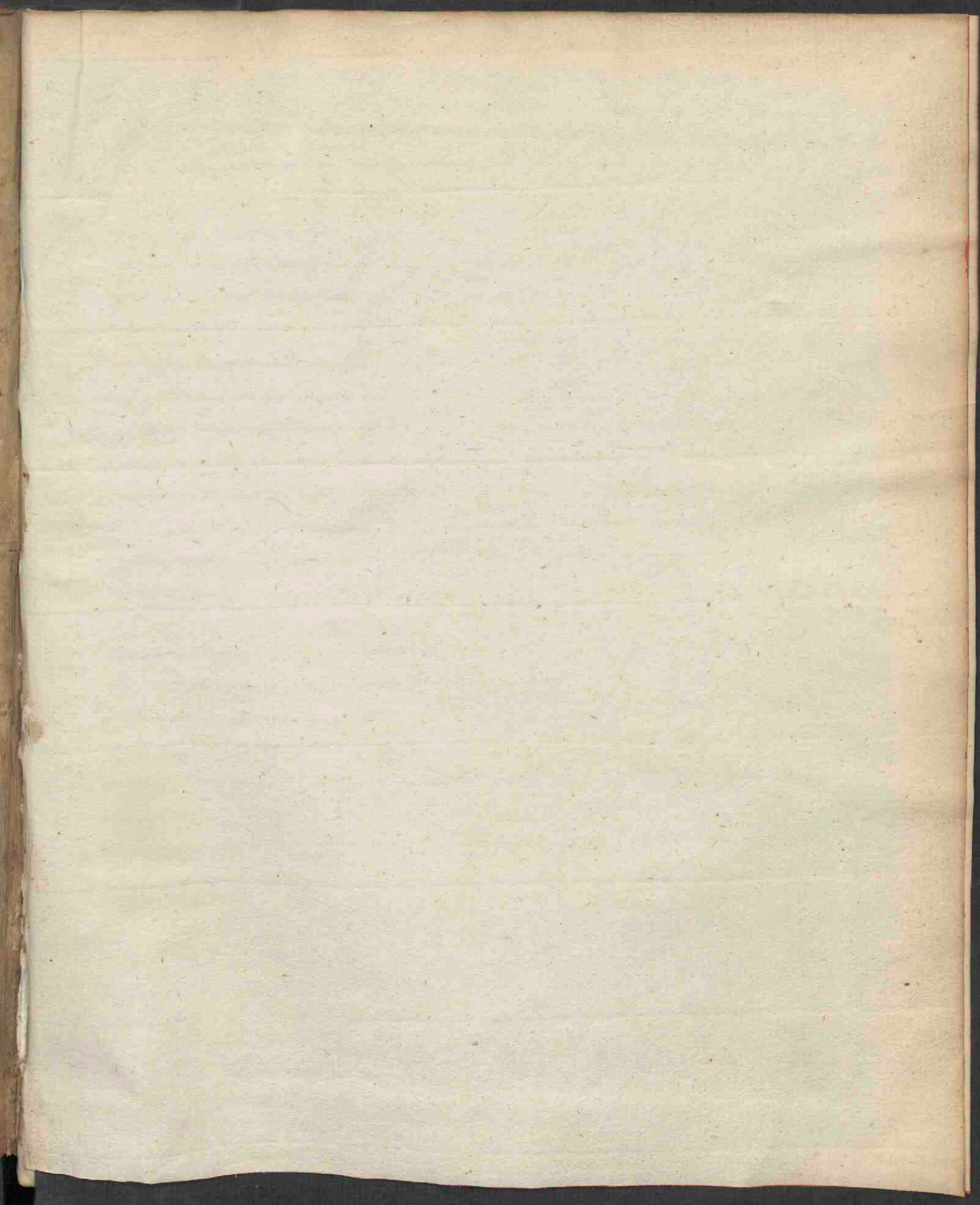
Handwritten text in a rectangular box at the top center, possibly a title or header.

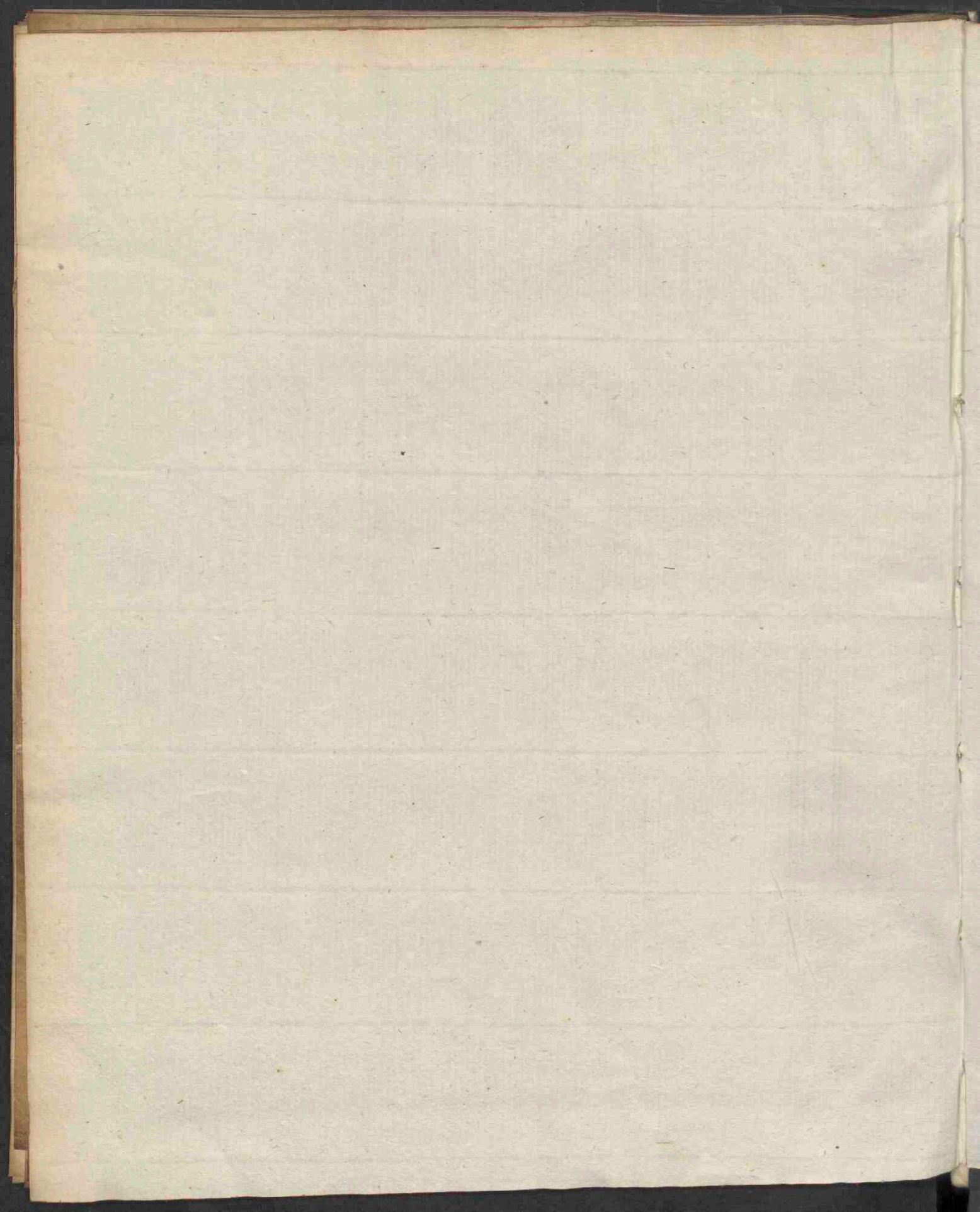
Handwritten signature or scribble in the upper right quadrant.

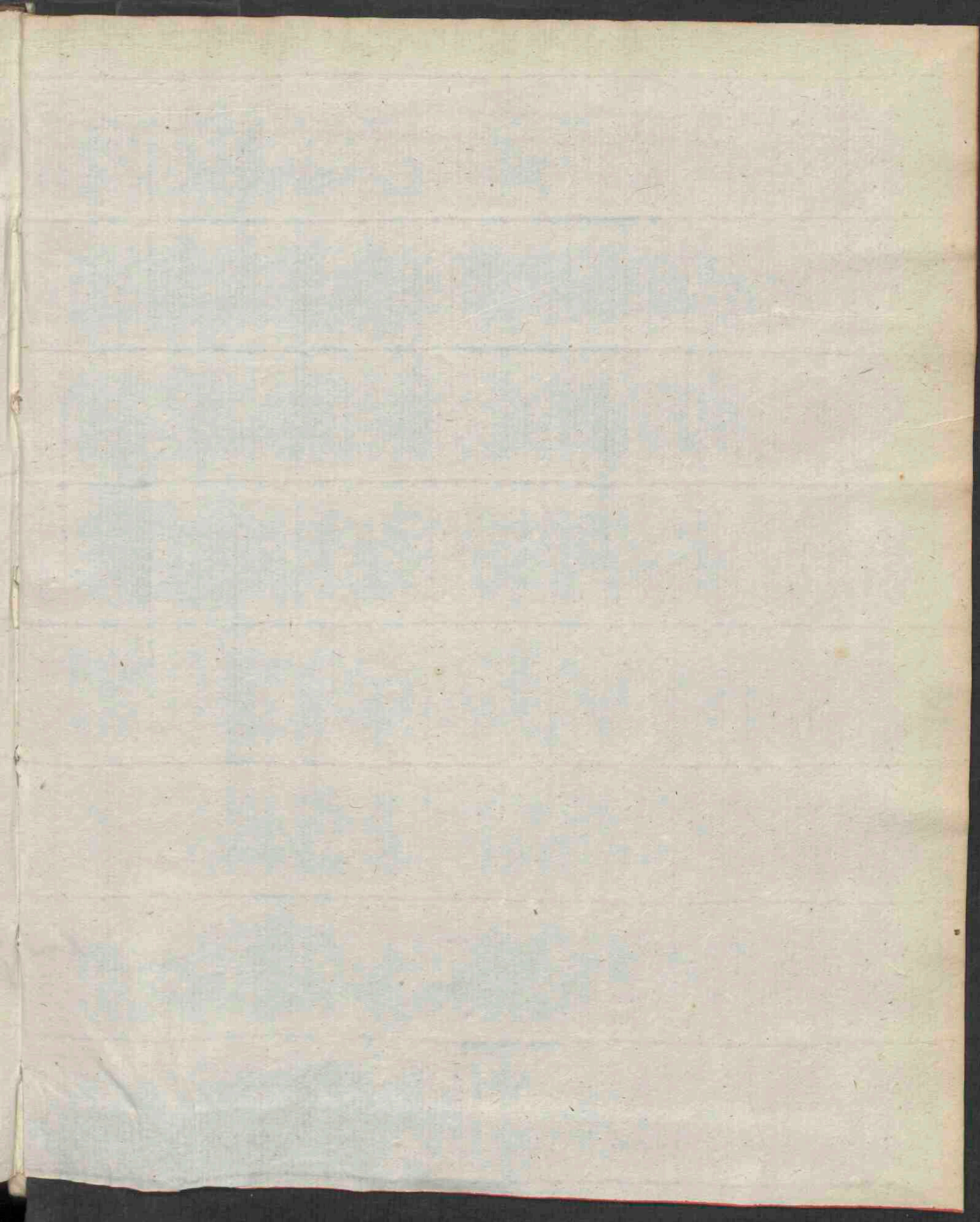
Faint, illegible handwritten text in the middle left section.

Faint, illegible handwritten text in the middle section.

N. 17
J

